

பெருமாள் முருகன் படைப்புக்களில் வாழ்வியற் சிந்தனைகள்

அழகப்பா பல்கலைக்கழகத் தமிழ் முனைவர் (பிஎச்.டி.) பட்டத்திற்காக
அளிக்கப்பெறும் ஆய்வேடு

ஆய்வாளர்

C.ஸ்ரீ-

பதிவு எண்: 701/2012-2013

மேற்பார்வையாளர்

Dr. N. C. W. S. S.,

தமிழாய்வுத்துறை, ம.து. அரசு கலைக்கல்லூரி, சிவகங்கை

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

(தேசியத் தர மறுமதிப்பீட்டில் “A” தகுதி பெற்றது)

காரைக்குடி-630 003.

இந்தியா.

ஜூன் 2016

பெருமாள் முருகன் படைப்புகளில் வாழ்வியற் சிந்தனைகள்

அழகப்பா பல்கலைக்கழகத் தமிழ் முனைவர் (பிஎச்.டி.) பட்டத்திற்காக
அளிக்கப்பெறும் ஆய்வேடு

ஆய்வாளர்

செல்வா

பதிவு எண்: 701/2012-2013

மேற்பார்வையாளர்

Dr. N. C. W. S. S.,

தமிழாய்வுத்துறை, ம.து. அரசு கலைக்கல்லூரி, சிவகங்கை

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

(தேசியத் தர மறுமதிப்பீட்டில் “A” தகுதி பெற்றது)

காரைக்குடி-630 003.

இந்தியா.

ஜூன் 2016

முனைவர் ச.இராமமூர்த்தி, எம்.ஏ., எம்.பில்., பி.ஜி.டி.சி.ஏ., சி.ஜி.டி., பிஎச்.டி.,
உதவிப் பேராசிரியர்,
தமிழாய்வுத்துறை,
மன்னர் துரைசிங்கம் அரசு கலைக்கல்லூரி,
சிவகங்கை.

மேற்பார்வையாளர் சான்றிதழ்

“பெருமாள் முருகன் படைப்புகளில் வாழ்வியற் சிந்தனைகள்” என்னும்
தலைப்பில் முனைவர் பட்டத்திற்காகத் திருமதி இ.பூமாரி செய்துள்ள
இவ்வாய்வு அவரால் தன்னிச்சையாகச் செய்யப்பட்டது என்றும்,
இவ்வாய்விற்காக வேறு எந்தப் பட்டமும் ஆய்வாளருக்கு அளிக்கப்
பெறவில்லை என்றும் சான்றளிக்கின்றேன்.

இடம் : சிவகங்கை

நாள் :

(முனைவர் ச.இராமமூர்த்தி)
மேற்பார்வையாளர்

இ.பூமாரி, எம்.ஏ., எம்.பி.,

நாள்:

பதிவு எண்: 701/2012-2013

தமிழ் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (பகுதி நேரம்),

தமிழாய்வுத்துறை,

மன்னர் துரைசிங்கம் அரசு கலைக்கல்லூரி,

சிவகங்கை.

ஆய்வாளர் உறுதிமொழி

“பெருமாள் முருகன் படைப்புக்களில் வாழ்வியற் சிந்தனைகள்” என்னும்

தலைப்பில் காரைக்குடி, அழகப்பா பல்கலைக்கழக முனைவர் பட்டத்திற்காகச் செய்யப்பட்டுள்ள இவ்ஆய்வு என் சொந்த முயற்சியால் உருவானதே என்றும், இதற்குமுன் வேறு எந்த ஆராய்ச்சிப் பட்டத்திற்கும் இவ்ஆய்வேடு அளிக்கப்பெறவில்லை என்றும் உறுதியளிக்கின்றேன்.

(இ.பூமாரி)
ஆய்வாளர்.

உறுதிக் கையொப்பம்

(முனைவர் ச. இராமமூர்த்தி)
மேற்பார்வையாளர்

நன்றியுரை

“பெருமாள் முருகன் படைப்புக்களில் வாழ்வியற் சிந்தனைகள்” என்னும் தலைப்பில் முனைவர் பட்ட ஆய்வினை நிகழ்த்த அனுமதி வழங்கிய காரைக்குடி அழகப்பா பல்கலைக்கழகத்திற்கும், பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர்களுக்கும் முதற்கண் நன்றி.

மன்னர் துரைசிங்கம் அரசு கலைக்கல்லூரித் தமிழாய்வுத்துறையில் பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வு செய்வதற்கு வாய்ப்பளித்த கல்லூரியின் அன்றைய பொறுப்பு முதல்வர் பேரா.சீ.ஜெகன்னாதன் அவர்களுக்கும், இன்றைய பொறுப்பு முதல்வர் பேரா.மு.பரீபூரணம் அவர்களுக்கும் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

என் ஆய்வுக்குச் சிறந்த ஆசானாக அமைந்து, ஆய்வில் ஈடுபட ஆர்வத்தைத் தூண்டியும், ஆய்வு தொடர்பான கருத்துக்களைக் கூறியும், ஆய்வுக்கட்டுரைகளைச் செம்மைப்படுத்தியும், பல்வேறு நிலைகளில் ஊக்கமளித்து உதவிய என் ஆய்வு நெறியாளர் முனைவர் ச.இராமமூர்த்தி அவர்களுக்கு என் நெஞ்சார்ந்த நன்றி என்றும் உரியதாகும்.

தமிழாய்வுத்துறையில் ஆய்வு செய்யவரும் ஆய்வாளர்களுக்குப் போதுமான வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொடுத்து, ஆற்றுப்படுத்திவரும் துறைத்தலைவர் முனைவர் வி.கிளாட்சன் அவர்களுக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

தம் படைப்புக்களை ஆய்வு செய்வதற்கு இன்முகத்தோடு அனுமதி வழங்கிய படைப்பாசிரியர், பேராசிரியர் முனைவர் பெருமாள் முருகன் அவர்களுக்கும், அவரது இல்லத்தரசி முனைவர் எழிலரசி அவர்களுக்கும் என் நன்றி.

ஆய்வு செய்யும் காலத்தில் கலந்துரையாடலின்போது ஆய்வு தொடர்பாக பல அரிய செய்திகளை வழங்கிய யாதவர் கல்லூரித் தமிழ் உயராய்வு மையத்தின் முன்னாள் தலைவர் ‘தமிழ்மணி’ முனைவர் இ.கி.இராமசாமி அவர்களுக்கு என் நன்றி என்றும் உரியது.

ஆய்வு செய்யும் காலத்தில் உதவிய எத்துறைப் பேராசிரியர்கள் முனைவர் கா.சந்தானலெட்சுமி, முனைவர் இரா.குமார், முனைவர் சு.விஸ்வநாதன், முனைவர் மு.சிதம்பரம், திரு.து.ஸ்டாலின், திருமதி ச.மலர்க்கொடி, முனைவர் கரு.இராமச்சந்திரன், முனைவர் இரா.தங்கமுனியாண்டி, திருமதி இராமமனோன்மணி, திரு.வே.சதிஷ், முனைவர் ஆ.பாண்டி, திரு.ம.முத்துராமன், திருமதி அ.உமாராணி, செல்வி இரா.புவனேஸ்வரி, திரு.சு.கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகியோருக்கும் என் நன்றி.

இவ்ஆய்வுக்காலத்தில் உடன் இருந்து உதவி செய்த என் கணவர் இராம.அசோக்குமார், என் பெற்றோர் கதி.இருளாண்டி - செல்வராணி, என் மாமா-அத்தை வை.இராமலிங்கம்-ருக்மணி, என் அத்தான் இராம.ஆனந்தக்குமார் மற்றும் என் குடும்ப உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

என் ஆய்விற்குத் துணைசெய்த தலைமை ஆசிரியர் ச.சௌந்தரநாயகி மற்றும் உடன் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள் ஆர்.சமயத்துரை, எம்.பாலாமணி, எஸ்.வத்ஷலா, பி.நிஷா அனைவருக்கும் என் நன்றி உரியது.

ஆய்விற்குத் தேவையான நூல்களைக் கொடுத்துதவிய கல்லூரி நூலகர் திரு.அ.வாஞ்சிநாதன் அவர்களுக்கும், தமிழாய்வுத்துறை நூலகப் பொறுப்பாசிரியர் முனைவர் மு.சிதம்பரம் அவர்களுக்கும் என் நன்றி உரியது.

ஆய்வேட்டினைச் சிறந்த முறையில் கணினியாக்கம் செய்து, உரிய காலத்தில் வழங்கிய மதுரை, சுபத்ரா கம்ப்யூட்டர் நிறுவனத்தாருக்கு என் நன்றி.

இ.பூமாரி

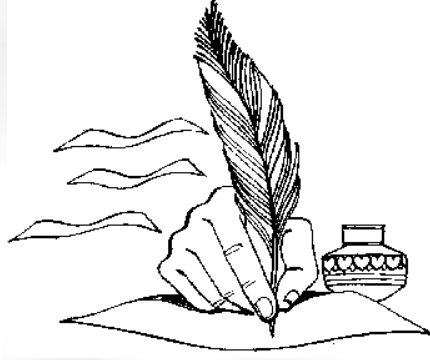
சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

உரை ஆ.	- உரையாசிரியர்
குறள்.	- திருக்குறள்
குறுந்.	- குறுந்தொகை
சிறுபஞ்.	- சிறுபஞ்சமூலம்
தொகு.	- தொகுதி
தொகு.ஆ.	- தொகுப்பாசிரியர்
தொல்.	- தொல்காப்பியம்
நற்.	- நற்றிணை
நா.	- நாற்பா
ப.	- பக்கம்
பக்.	- பக்கங்கள்
பதி.ஆ.	- பதிப்பாசிரியர்
பா.	- பாடல்
பா.எண்.	- பாடல் எண்
புறநா.	- புறநானூறு
பொருள்.	- பொருளதிகாரம்
மு.நா.	- முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட நூல்
மேலது.	- மேலே குறிப்பிடப்பட்ட நூல்
p.	- Page
Pp.	- Pages

பெருளடக்கம்

இயல்	பக்கம்
ஆய்வு அறிமுகம்	1
1. படைப்பாசிரியரும் படைப்புக்களும்	6
2. சமுதாயச் சிந்தனைகள்	51
3. சாதியச் சிந்தனைகள்	140
4. பொருளாதாரச் சிந்தனைகள்	216
5. விழுமியச் சிந்தனைகள்	272
ஆய்வு நிறைவுரை	327
துணை நூற்பட்டியல்	346
பின்னிணைப்புகள்	
1. படைப்பாசிரியர் பெருமாள் முருகன் - நிழற்படம்	360
2. வினாநிரல்	361

ஆய்வு அறிமுகம்

BnŌ A±ŌLm

சமூகத்தின் அனைத்துக் கூறுகளையும், பிரதிபலிப்பதாக இலக்கியம் விளங்குகின்றது. எனவேதான் இலக்கியத்தைச் சமூகத்தின் காலக்கண்ணாடி என்பர். அந்தவகையில் தமிழகத்தின் வடபகுதியில் அமைந்துள்ள கொங்கு வட்டாரம் தொன்மையான வரலாற்றையும், பண்பாட்டுப் பதிவுகளையும் கொண்டு விளங்குகின்றது. இவ்வட்டார மக்கள் வேளாண்மை அமைப்பில் இருந்து, நிலையான வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்டு, அதைத்தொடர்ந்து பாதுகாத்து வருகின்றனர். மொழி, பண்பாடு, பழக்கவழக்கம் மற்றும் மரபு சார்ந்த கூறுகளில் ஆழமான தெளிவும் திறனும் பெற்று விளங்குகின்றனர். இச்சிறப்புகளைப் பெற்ற இம்மக்களின் சமூக அமைப்பு, சாதியம், பொருளாதாரம் மற்றும் விழுமியம் சார்ந்த கூறுகளைத் தமது பல்வகைப் படைப்புக்கள் வழியாகப் பெருமாள் முருகன் பதிவுபடுத்தியுள்ளார். அத்தகைய கூறுகளை எடுத்துரைத்து விளக்குவதாக இவ்வூய்வு அமைகின்றது.

ஆய்வுத்தலைப்பு

“பெருமாள் முருகன் படைப்புக்களில் வாழ்வியற் சிந்தனைகள்” என்பது இவ்வூய்வின் தலைப்பாகும்.

ஆய்வு நோக்கம்

பெருமாள் முருகன் கொங்கு வட்டாரப் பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள திருச்செங்கோடு மற்றும் அதன் சுற்று வட்டார மக்களின் வாழ்வியற் சிந்தனைகளைத் தமது படைப்புக்களின்வழி வெளிப்படுத்தியுள்ளார். எனவே இவ்வட்டார மக்களின் வாழ்வியற்கூறுகளைப் பெருமாள்முருகனின் படைப்புக்கள் வெளிப்படுத்தும் முறையினை வகைதொகைப்படுத்தி விளக்குவதே இவ்வூய்வின் நோக்கமாக அமைகின்றது.

ஆய்வு எல்லை

படைப்பாசிரியர் பெருமாள் முருகன் புதினம், சிறுகதை, கவிதை ஆகிய வடிவங்களில் தமது இலக்கியப் படைப்புக்களைப் படைத்துள்ளார். பெருமாள் முருகனால் எழுதப்பட்டு வெளிவந்துள்ள புதினம், சிறுகதை, கவிதை ஆகியன மட்டும் இவ்வாய்விற்குரிய எல்லைகளாக அமைகின்றன.

ஆய்வு ஆதாரங்கள்

இவ்வாய்விற்குப் பயன்பட்ட ஆதாரங்கள் முதன்மை ஆதாரங்கள், துணைமை ஆதாரங்கள் என இரண்டு வகையாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன.

முதன்மை ஆதாரங்கள்

பெருமாள் முருகனின் பின்வரும் புதினங்கள், சிறுகதைகள், கவிதைத் தொகுப்புகள் முதலானவை முதன்மை ஆதாரங்களாக அமைகின்றன.

புதினங்கள்

- ஏறுவெயில் (1991)
- நிழல் முற்றம் (1993)
- கூளமாதாரி (2000)
- கங்கணம் (2010)
- மாதொரு பாகன் (2010)
- ஆளண்டாப்பட்டி (2012)
- பூக்குழி (2013)

சிறுகதைகள்

- திருச்செங்கோடு (1994)
- நீர் விளையாட்டு (2000)
- பீக்கதைகள் (2004)
- வேப்பெண்ணெய்க் கலயம் (2012)

கவிதைகள்

நிகழ் உறவு (1992)

கோமுகி நதிக்கரைக் கூழாங்கல் (2000)

நீர் மிதக்கும் கண்கள் (2005)

வெள்ளி சனி புதன் ஞாயிறு வியாழன் செவ்வாய் (2012)

துணைமை ஆதாரங்கள்

புதினம், சிறுகதை, கவிதை தொடர்பாக இதுவரை வெளிவந்துள்ள நூல்கள், திறனாய்வு நூல்கள், திறனாய்வுக் கட்டுரைகள், இதழ்கள், கலைக்களஞ்சியங்கள், அகராதிகள் முதலியன துணைமை ஆதாரங்களாக அமைகின்றன.

ஆய்வு அணுகுமுறைகள்

இவ்ஆய்வில் சமுதாயத்தின் பல்வகைக் கூறுகளான சமூகம், சாதியம், பொருளாதாரம், விழுமியம் போன்றவைகளை ஆய்வுக்குட்படுத்தும் நோக்கில் சமுதாயவியல் (Sociological Approach), மானுடவியல் (Anthropology Approach) சார்ந்த அணுகுமுறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. புதினம், சிறுகதை, கவிதை ஆகியவற்றின் போக்குகளை விளக்கும்பொழுது விளக்கமுறைத் திறனாய்வும் (Descriptive Approach), தேவையான இடங்களில் பகுப்பாய்வுமுறைத் திறனாய்வும் (Analytical Approach) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வேட்டின் அமைப்பு

இவ்ஆய்வேடு ஆய்வு அறிமுகம், ஆய்வு நிறைவுரை நீங்கலாகப் பின்வரும் ஐந்து இயல்களைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. அவை:

1. படைப்பாசிரியரும் படைப்புக்களும்
2. சமுதாயச் சிந்தனைகள்

3. சாதியச் சிந்தனைகள்

4. பொருளாதாரச் சிந்தனைகள்

5. விழுமியச் சிந்தனைகள்

என்பனவாகும்.

“ஆய்வு அறிமுகம்” எனும் பகுதியில் ஆய்வுப்பொருள், ஆய்வு நோக்கம், ஆய்வு எல்லை, முதன்மை ஆதாரங்கள், துணைமை ஆதாரங்கள், ஆய்வு அணுகுமுறை, ஆய்வேட்டின் அமைப்பு ஆகியன விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இயல் விளக்கங்கள்

“படைப்பாசிரியரும் படைப்புக்களும்” என்ற முதல் இயலில், படைப்பாளரின் வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தரவுகள், அவரின் படைப்புக்கள், படைப்பாளரின் பிறப்பணிகள் முதலியன ஒரு பருந்துப் பார்வையாகத் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன.

“சமுதாயச் சிந்தனைகள்” என்னும் இரண்டாம் இயலில், சமுதாயம்-விளக்கம், சமுதாயம் தொடர்பான கருத்துக்கள் முதற்கண் விளக்கப்பட்டு, பெருமாள் முருகனின் படைப்புகளில் காணப்படும் குடும்பம், மனித மனமாற்றங்கள், சிறுவர்களின் மனம், வறுமை, திருமணம் சார்ந்த நிகழ்வுகள், நிலம் பறிப்பு, குழந்தைப் பேறின்மை, சமயம், நம்பிக்கை, உணவு முறைகள், சடங்குகள் ஆகிய சமுதாயச் சிந்தனைத் தொடர்பான கருத்துக்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

“சாதியச் சிந்தனைகள்” என்னும் மூன்றாம் இயலில், சாதியின் தோற்றம், அரசு உருவாக்கம், வருணக் கோட்பாடு, தமிழ் இலக்கியங்களில் சாதி குறித்த பதிவுகள், சாதித் தொன்மங்கள், தீண்டாமை மற்றும் வேளாண்மைத் தொழிலில் பண்ணையடிமை முறைகள் முதலியன ஆராயப்பட்டுள்ளன.

“பொருளாதாரச் சிந்தனைகள்” என்னும் நான்காம் இயலில், சமூகமும் பொருளாதாரமும், வர்க்கப் பாகுபாடு, வர்க்கமும் பொருளாதாரமும், வேளாண்மைப் பொருளாதாரம், உற்பத்தியும் பொருளாதார வளமும், கவுண்டரின் மக்களின் பொருளாதாரம், ஆதிதிராவிடர்களின் பொருளாதாரம், பிற இனமக்களின் பொருளாதாரம் முதலியவை விரிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

“விழுமியச் சிந்தனைகள்” என்னும் ஐந்தாம் இயலில், விழுமியம் சொற்பொருள் விளக்கம், விழுமியத்தின் நிலைகள், தமிழ் இலக்கியங்களில் விழுமியங்கள், விழுமியப் பாகுபாடு, வேளாண்மை சார்ந்த விழுமியச் சிந்தனைகள், தனிமனித விழுமியங்கள், விருந்தோம்பலில் விழுமியங்கள், சமயம் சார்ந்த விழுமியங்கள், உணவு சார்ந்த விழுமியங்கள், செயல்வழிசார் விழுமியங்கள் மற்றும் நம்பிக்கை சார்ந்த விழுமியங்கள் என வகைதொகை செய்யப்பட்டு விளக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வு நிறைவுரை

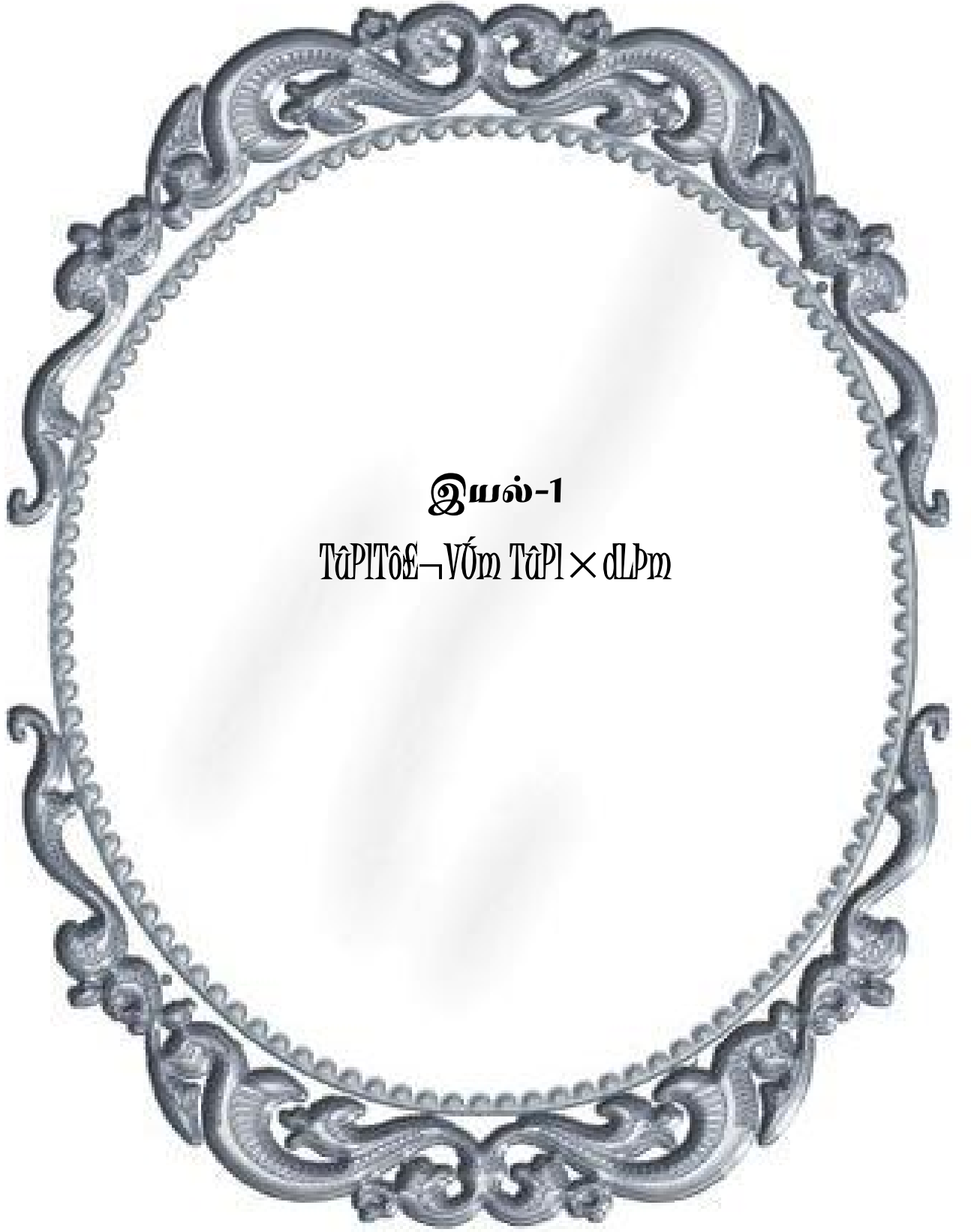
“பெருமாள் முருகன் படைப்புக்களில் வாழ்வியற் சிந்தனைகள்” என்னும் தலைப்பிலமைந்த இவ்ஆய்வில் இயல்கள்தோறும் கண்டறியப்பட்ட முடிவுகளின் சாரமாக ‘ஆய்வு நிறைவுரை’ என்னும் பகுதி அமைந்துள்ளது.

துணைநூற்பட்டியல்

இவ்ஆய்விற்குப் பயன்பட்ட நூல்கள், கட்டுரைகள், ஆய்வேடுகள், அகராதிகள், இதழ்கள் ஆகியன அகரவரிசையில் ‘துணைநூற்பட்டியல்’ என்ற பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

மின்னிணைப்புகள்

படைப்பாசிரியரின் நிழற்படம் மற்றும் வினாநிரல் ஆகியவை ‘மின்னிணைப்பு’ எனும் பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

இயல்-1

TUPITôE-VÔm TUPl × dLbm

இயல்-1

படைப்பாசிரியரும் படைப்புக்களும்

1.0 முன்னுரை

சமூகத்தின் நிகழ்வுகளைத் தமது படைப்புக்கள் வழியாக வெளிப்படுத்துவது, படைப்பாளனின் நோக்கமாக அமைகின்றது. படைப்பு வழியாக அவ்வக்காலச் சமூகத்தின் கால அரசியல், பொருளாதாரம் மற்றும் மக்களின் வாழ்வியல் என அனைத்துக்கூறுகளையும் பதிவுபடுத்துவது படைப்பாளனின் முக்கியப் பொறுப்பாகவும் உள்ளது. அவ்வகையில், கொங்கு வட்டாரச் சமூக மக்களின் வாழ்வியலைப் படைப்புகள் வழியாக வெளிக்கொண்டு வந்ததில் பெருமாள் முருகனுக்கு முக்கியப் பங்கு உண்டு. புதினம், சிறுகதை, கவிதை போன்ற படைப்புகளைத் தாண்டி, அகராதியியல், பதிப்பியல், தொகுப்புப்பணி எனப் பலவகையான ஆக்கப்பணிகளையும் செய்துள்ளார். கொங்கு வட்டாரத்தின் சிறப்புக்களைத் தமது படைப்புக்கள்வழி வெளிப்படுத்திய பெருமாள் முருகனின் பன்முகச் செயல்பாடுகளை விளக்குவதாக இவ்வியல் அமைகிறது.

1.1 பிறப்பு

தமிழ் இலக்கிய உலகில் கொங்கு வட்டாரப் படைப்பாளியாக அறியப்படும் பெருமாள் முருகனின் இயற்பெயர் முருகன் என்பதாகும். இவரது பெற்றோர் பெயர் பெருமாள்-பெருமாயி ஆகும். இவர்களுக்கு மகனாக 15.10.1966ல் பிறந்தார். இவர் தம் தந்தையின் பெயரான பெருமாள் என்பதைத் தம் பெயருக்கு முன்னால் சேர்த்துக்கொண்டு பெருமாள்முருகன் எனத் தம்மை இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டார்.

பெருமாள் முருகனின் பூர்வீகம் ஆனங்கூர் என்பதாகும். இரண்டு மூன்று தலைமுறைகளுக்கு முன்பே திருச்செங்கோட்டிற்கு அருகில் உள்ள கூட்டப்பள்ளி

என்னும் ஊருக்கு இவரது முன்னோர்கள் குடிபெயர்ந்து வந்துவிட்டனர். பெருமாள் முருகன் பிறந்து வளர்த்தது எல்லாம் கூட்டப்பள்ளியில்தான்.

1.2 கல்வி

தனது கல்வி நிலை குறித்து கூறவந்த பெருமாள் முருகன்,
 “பத்தாம் வகுப்பு முடித்தவுடன் பதினோறாம் வகுப்பில் எந்தப்
 பிரிவை எடுப்பது என்பதை நானாக முடிவுசெய்தேன்.
 பன்னிரண்டாம் வகுப்பில் முக்கியப்பாடங்களில் எல்லாம்
 எண்பது விழுக்காட்டுக்கு மேல் மதிப்பெண்களைப் பெற்றிருந்த
 போதும், தொழிற்கல்வி, அறிவியல் படிப்பு ஆகியவற்றை
 விரும்பாமல் தமிழ் இலக்கியம் படிக்கச் சேர்ந்தேன். நான்
 அழைத்த இடங்களுக்கு எல்லாம் என் தந்தை வந்தார். யாராவது
 இதில் சேர்க்கலாமே அதில் சேர்க்கலாமே என்று சொன்னால்
 ‘அவன் விருப்பம்’ என்று சொல்லிவிடுவார். இதுதான் என்
 கல்விப் பின்னணை”¹

என்கின்றார்.

கூட்டப்பள்ளியில் பள்ளிப்படிப்பை முடித்த பெருமாள் முருகன், எம்.ஏ.,
 எம்.ஃபில்., பிஎச்.டி., ஆகிய பட்டங்களைப் பெற்றுள்ளார். தமிழ் வட்டாரப்
 புதினங்களின் முன்னோடியாகிய எழுத்தாளர் ஆர்.சண்முகசுந்தரத்தின்
 படைப்புகளை ஆய்வுசெய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றுள்ளார் என்பது
 குறிப்பிடத்தக்கது.

1.3 குடும்பம்

பெருமாள் முருகனின் குடும்பம் ஓர் இலக்கியக்குடும்பம் ஆகும். இவரது
 மனைவி எழிலரசி என்பார். இவர் அரசு கலைக்கல்லூரியில் தமிழ்ப்
 பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வருகின்றார். இத்தம்பதியினருக்கு இளம்பிறை,
 இளம்பரிதி என்ற இரு குழந்தைகள் உள்ளனர்.

1.4 பணி

படைப்புத்தளத்தில் கால் நூற்றாண்டிற்கும் மேலாக இயங்கிவருபவர் பெருமாள் முருகன். சிறந்த பேச்சாளருக்கு எழுத்தாற்றல் இருக்காது. சிறந்த எழுத்தாளருக்குப் பேச்சாற்றல் அமையாது என்பர். ஆனால், இவற்றைப் பொய்த்துப் போகும் வண்ணம் இவர் சிறந்த பேச்சாளராகவும், சிறந்த எழுத்தாளராகவும் பணியாற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் தற்போது சென்னையில் அரசு கலைக்கல்லூரி ஒன்றில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வருகின்றார்.

1.5 இதழ்ப்பணி

‘மன ஓசை’, ‘குதிரை வீரன் பயணம்’ ஆகிய இதழ்களின் ஆசிரியர் குழுவில் பணியாற்றியுள்ளார். ‘வேறு வேறு’ என்ற பெயரில் ஓர் இதழைத் தொடங்கி நடத்தியுள்ளார். இவ்விதழ் முதல் இதழோடு நின்றுவிட்டது. ‘காலச்சுவடு’ இதழில் ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவராகப் பணியாற்றி வருகின்றார்.

1.6 புனைப்பெயர்கள்

புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்கள் பலர் புனைப்பெயர்களில் எழுதிவருவது அனைவரும் அறிந்ததே. அந்த வகையில் பெருமாள் முருகனும் ‘இளமுருகு’, ‘மஞ்ஞையன்’, ‘எழில்’ போன்ற புனைப்பெயர்களிலும் எழுதிவருகின்றார்.

1.7 படைப்புகள்

பெருமாள் முருகன் இலக்கிய உலகில் புதினம், சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, ஆய்வியல், இதழியல், அகராதியியல், பதிப்பியல், தொகுப்பியல் எனப் பல களங்களில் இயங்கி வருகின்றார். இவரது படைப்புகளின் பட்டியல் இங்கு வகைமை அடிப்படையில் பட்டியலிடப்படுகின்றன.

1.7.1 புதினங்கள்

- ஏறுவெயில்
- நிழல் முற்றம்
- கூளமாதாரி
- கங்கணம்
- மாதொரு பாகன்
- ஆளண்டாப்பட்டி
- பூக்குழி
- ஆலவாயன்
- அர்த்தநாரி

1.7.2 சிறுகதைத் தொகுப்புகள்

- திருச்செங்கோடு
- நீர் விளையாட்டு
- பீக்கதைகள்
- வேப்பெண்ணெய்க் கலயம்

1.7.3 கவிதைத் தொகுப்புகள்

- நிகழ் உறவு
- கோமுகி நதிக்கரைக் கூழாங்கல்
- நீர் மிதக்கும் கண்கள்
- வெள்ளி, சனி, புதன், ஞாயிறு, வியாழன், செவ்வாய்

1.7.4 ஆய்வு நூல்

ஆர். சண்முகசுந்தரத்தின் படைப்பாளுமை

1.7.5 கட்டுரை நூல்கள்

- துயரமும் துயர நிமித்தமும்
- கரித்தாள் தெரியவில்லையா தம்பீ

- பதிப்புகள் மறுபதிப்புகள்
- கெட்ட வார்த்தை பேசுவோம்
- வான்குருவியின் கூடு
- நிழல் முற்றத்து நினைவுகள்
- சகாயம் தந்த சகாயம்

1.7.6 அகராத்

- கொங்கு வட்டரசுச் சொல்லகராத்

1.7.7 பதிப்புகள்

- கொங்குநாடு (தி.அ.முத்துச்சாமிக் கோனார்)
- பறவைகளும் வேடந்தாங்களும் (மா.கிருஷ்ணன்)
- சாதியும் நானும்
- கு.ப.ரா. சிறுகதைகள்

1.7.8 தொகுப்பாசிரியர்

- பிரமாண்டமும் ஒச்சமும்
- உடைந்த மனோரதங்கள்
- சித்தன் போக்கு (பிரபஞ்சன்)
- கொங்குச் சிறுகதைகள்
- தலித் பற்றிய கொங்குச் சிறுகதைகள்
- உ.வே.சா. பன்முக ஆளுமையின் பேருருவம்
- தீட்டுத்துணி - அண்ணா சிறுகதைகள்

1.8 விருதுகள்

பெருமாள் முருகனின் இலக்கியப்பணியைப் பாராட்டிப் பல்வேறு அமைப்புகள் பல விருதுகள் வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளன. அவை:

1. விளக்கு விருது (2012)
2. கஸ்தூரி சீனிவாசன் அறக்கட்டளை விருது (2013)
3. கதா விருது (2000)

4. கனடா இலக்கியத்தோட்ட விருது (2011)
5. சிகேகே அறக்கட்டளை விருது
6. அமுதன் அடிகள் விருது
7. மணல் வீடு விருது
8. களம் விருது
9. திருப்பூர் தமிழ்ச்சங்க விருது
10. வில்லி தேவசிகாமணி அறக்கட்டளை விருது
11. தேவமகள் விருது
12. சமன்வய் பாஷா சம்மான்

என்பவையாகும்.

1.9 இலக்கியப் படைப்புகள்

தான் எழுத வந்ததன் காரணத்தையும் தன் எழுத்தின் சிறப்பையும் கூறவந்த பெருமாள் முருகன் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“என் பால்யத்தின் களங்கள் சட்டென மாறியபோது, அதன் உக்கிரத்தைத் தாங்கிக்கொள்ள இயலாத கொந்தளிப்பான மனநிலைக்கு ஆளானேன். கண்ணுக்குத் தெரியாத எங்கிருந்தோ கிளம்பிவரும் ஒரு சாட்டை விளாசல் மனிதர்களை எல்லாப்புறமும் துரத்தி அடித்ததான உணர்வு. உறவுகள் சிதறுவதையும் அது மனிதரின் பல முகங்களை வெளிப்படுத்தும் சக்தி கொண்டதாக இருப்பதையும் கண்டேன். அதனால் என் பதிர்ப்பருவத்தில் கடும் மனநெருக்கடியைச் சந்தித்தேன். அப்போது என்னை ஆற்றிய ஒரே துணை எழுத்துதான்”²

என்பதில் இருந்து, ஒரு படைப்பாளன் தன்னுள் முடிவைத்த உணர்ச்சிகளைத் தாங்க முடியாதபோது அதை மொழியில் இறக்கி வைக்கிறான். அந்த உணர்ச்சி மெய்யுணர்ச்சியாயின் தனக்கென வார்த்தைகளையும் வடிவத்தையும் அதுதானே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கிறது.

பன்முக ஆளுமை கொண்ட பெருமாள் முருகனின் இலக்கியப் பணி பலத்திறத்தனவாக அமைந்துள்ளது. இருந்தபோதும், ஆய்வு எல்லை கருதி அவர்

எழுதிய நாவல்கள் ஏழும், சிறுகதைத் தொகுப்புகள் நான்கும், கவிதைத் தொகுப்புகள் நான்கும் என மொத்தம் பதினைந்து நூல்கள் மட்டுமே ஆய்வுக்குரியதாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. எனவே, இந்தப் பதினைந்து நூல்கள் குறித்து மட்டும் இங்கு விளக்கமாக ஆராயப்படுகிறது.

1.9.1 ஏறுவெயில்

பெருமாள் முருகனின் முதல் படைப்பு 'ஏறுவெயில்' என்ற புதினமாகும். 1991இல் 'காலச்சுவடு' பதிப்பகத்தின் மூலம் வெளிவந்த இந்நூல் செம்மைப்படுத்தப்பட்ட ஐந்தாம் பதிப்பாக தற்போது வெளிவந்துள்ளது. இப்புதினம் பற்றி சொல்லவந்த படைப்பாளர்,

“என்னுடைய முதல் நாவல் ஏறுவெயில். ஆகவே, அது தொடர்பாகச் சொல்வதற்காக எனக்கு நிறைய இருக்கிறது. எழுத்தாளன் என்னும் அடையாளத்தை எனக்குக் கொடுத்ததும் நான் மேற்கொண்டு எழுதலாம் என்னும் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுத்தந்ததும் ஏறுவெயில்”³

என்கின்றார்.

'ஏறுவெயில்' புதினம் நகர்மயமாவதன் மூலம், இடம்பெயர்ந்து வாழும் கிராமத்துக் குடும்பம் ஒன்று எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களால் கையில் விழுந்த பனிக்கட்டிகளாய் உறவுகள் கரைவதையும், அதனால் மனிதர்களின் அதுவரை தெரியாத கோரமுகங்கள் வெளிப்படுவதையும் தன் கொங்குத் தமிழில் ஆசிரியர் சித்திரிக்கிறார். புதியவற்றின் வருகை நிகழ்த்தும் மாற்றங்களை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாத மனநிலைக்கும் அவற்றைத் தவிர்க்க முடியாத சூழலுக்கும் இடையே சிக்கித் தவிக்கும் மனிதர்களின் மனமொழியை நமக்குக் காட்சிப்படுத்துகிறார் ஆசிரியர். இன்னமும் வெம்மை குறையாத 'ஏறுவெயில்' நேரான எதார்த்தக் கதை சொல்லலின் முக்கியத்துவத்தை மீண்டும் நிரூபிக்கிறது.

ஏறுவெயிலின் கதைக்களத்தை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்துக் கொள்ளலாம். அவை பொன்னையனின் குடும்பநிலை, தனிநிலை என இரு கூறுகளாகப் பிரித்துக் கூறலாம். ‘மணி’ என்று அழைக்கப்படும் நாயை விரட்டிப் பிடிக்க முயலுவதாகக் கதைத் தொடங்கி, நாயின் இறப்பில் கதை முடிவதாக உள்ளது. பொன்னையன் முதன்மைப் பாத்திரமாக அமைந்துள்ளான். பொன்னையனின் தாத்தா, பாட்டி, அப்பா, அம்மா, பெரியப்பா, மொண்டி ராமு, சுப்பிரமணி மற்றும் தலித் இனத்தவர்களான குப்பாடி, ராமாயி போன்றோர் முக்கியப் பாத்திரங்களாக உள்ளனர்.

1.9.1.1 பொன்னையனின் குடும்ப நிலை

‘ஏறுவெயில்’ புதினத்தில் பொன்னையனின் குடும்பம் இறுதிவரை சிக்கல்கள் நிறைந்து காணப்படுகிறது. அரசாங்கம் விளைநிலங்களைக் கையகப்படுத்தியதனால் நிலத்தைச் சார்ந்து வாழும் குடும்பங்கள் வேறு இடம் நோக்கி பயணப்பட வேண்டிய நிலை உருவாகின்றது. பொன்னையனின் குடும்பமும் இடப்பெயர்வினைச் சந்திக்கிறது. பொன்னையனின் குடும்பமும் அவனது பெரியப்பா, சித்தப்பா, தாத்தா, பாட்டி என எல்லோரும் பிரியும் சூழ்நிலை உருவாகிறது. பொன்னையனின் குடும்பத்தினர் வளவில் உள்ள வீட்டிற்குச் சென்று விடுகிறார்கள். பொன்னையனின் பெரியப்பனும் சித்தப்பனும் மாமனார் வீடுகளுக்குச் சென்று விடுகின்றனர். தாத்தா, பாட்டி நிற்கதியாகிப் போகும் நிலை உருவாகின்றது. இதனால் வேறு வழியில்லாமல் நடுமகன் (பொன்னையனின் அப்பா) வீட்டில் தங்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்றது. ஏற்கனவே மாமியார் மருமகளுக்குமிடையே பூசல் இருப்பதாலும் எங்கே தங்களோடு வருகிறேன் என்று கூறிவிடுவார்களோ என்று பொன்னையனின் தந்தையும் நினைக்கிறார். மகன்கள் ஒருபுறம் கவனித்துக்கொள்ள விரும்பினாலும் மாமியார் மருமகன் இடையில் உள்ள பூசலில் கணவனின் நிலை மனைவியைச்

சார்ந்தே அமைந்து விடுகிறது. எனவே தாத்தாவும் பாட்டியும் புறம்போக்கு நிலத்தில் கொட்டகை போட்டு அதில் வசிக்கிறார்கள்.

பொன்னையனின் அப்பாவிற்கும் அம்மாவிற்கும் இடையே அடிக்கடி சண்டைகள் வருகின்றன. இதனால் குடும்ப அமைதி குலைகின்றது. காடு விற்பனை பணம் கையில் உள்ளதை அறிந்து தறிப்பட்டறை போடக் கடன் கேட்ட தன் அண்ணனுக்குக் கணவன் கடன் கொடுக்கவில்லையே என வருத்தப்படும் மனைவி அதாவது பொன்னையனின் அம்மா, தன் கணவனின் மீது கோபத்தையும் வெறுப்பையும் காட்டுகிறாள்.

காடு கைவிட்டுப் போனது, ஊருக்குள் வந்தது, அண்ணனுக்கு உதவ முடியாதது என இவையெல்லாம் பொன்னையனின் அம்மாவிடம் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. இம்மாற்றங்கள் அவளது கணவனுக்கு எரிச்சலையும் கோபத்தையும் வெறுப்பையும் உண்டு பண்ணுகின்றன. இதனால் உறவில் மேலும் விரிசல் ஏற்படுகின்றது.

நிலவுடைமையாளர்களாக இருந்து, வறுமைக்குள்ளாகின்றனர். பொன்னையனின் குடும்பம், தங்கள் நிலத்தில் பண்ணையடிமைகளாக வேலை செய்யும் குப்பாடி, ராமாயிக்குக் கூட தவசம் கொடுக்க இயலாமல் போய்விடுகிறது. இது யதார்த்த உலகைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதாக உள்ளது.

புதினத்தின் இறுதியில் மீதமுள்ள இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தை விற்றுவிட்டு, அதில் வரும் பணத்தில் கடனை அடைப்பது என்றும், அதுபோக மீதி உள்ள பணத்தில் காலனியில் ஒரு வீட்டை வாங்கிக் குடியேறுவது என்றும், கடையை ஒழுங்காக கவனிப்பது என்றும் பொன்னையனின் குடும்பத்தார் முடிவு செய்கிறார்கள்.

“பேனாப் பேவுது என்ன பண்ணற... பேனாடுதல்லாம் பேச்சு.
இன்னமே என்ன? அத்தன மண்ணும் நம்புளுதுதான். இன்னக்கி
அதுலயே ஒருடு வரங்க நம்மால முடியில...ம்”⁴

என்பதாக அவர்களது நிலை பரிதாபமாக மாறுகிறது. இந்நிலையில் நாய் கழிவுநீர்ப் பாதையில் இறந்துகிடக்கிறது. இறந்து இரண்டு நாள் ஆன நாயை எடுத்துப் புதைத்துவிட்டு வருகிறான் பொன்னையன்.

1.9.1.2 பொன்னையனின் தனிநிலை

பொன்னையனை முதன்மையான பாத்திரமாகக் கொண்டு கதை கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதோடு பொன்னையனின் பாத்திரம் கதை சொல்லியாகவும் அமைந்துள்ளது. பொன்னையன் ஒன்பதாம் வகுப்புப் படிக்கின்ற பொழுது கதைத் தொடக்கம் பெறுகிறது. கல்லூரியில் படித்துக்கொண்டு இருக்கும்போது கதை முடிவடைகிறது. கிட்டத்தட்ட ஐந்து வருட வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளைக் கோர்த்துக் கூறப்பட்ட கதை ‘ஏறுவெயில்’ புதினம் எனலாம்.

பொன்னையன் பாத்திரம், குடும்பத்தின் மீது அக்கறையும் குடும்பத்தில் நிகழும் சிக்கல்களையும் நிகழ்வுகளையும் நினைத்துக் கவலைப்படுகிறவனாகக் காட்டப்பட்டுள்ளான். பொன்னையன் தனது பால்ய பருவங்களுக்குரிய சேட்டைகளைச் செய்ய மனம் விரும்பினாலும் குடும்பத்தின் மீதுள்ள பற்றுதல் அவனை நல்வழிப்படுத்துகிறது. இளைஞர்களோடு சேர்ந்து கொண்டு, பல்வேறு கேளிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றான் பொன்னையனின் அண்ணன். இவன் பொன்னையனுக்கு நேர்மாறாக இருக்கின்றான்.

பன்னிரண்டாம் வகுப்பில் தேர்ச்சிபெற்ற பொன்னையன் மொண்டி ராமுவின் உதவியால் கல்லூரியிலும் விடுதியிலும் சேர்கிறான். கல்லூரியில் சேர மொண்டி ராமுவிடம் பணம் கொடுத்து ஏமாந்ததைப் பொன்னையன் பின்னால்தான் அறிகிறான். விடுதியில் நடைபெறும் பகிவதையில் சிக்கும்

பொன்னையன் தினமும் வீட்டிலிருந்தே செல்வதென முடிவெடுத்து விடுதியை விட்டு வந்து விடுகிறான்.

புதினத்தின் இறுதியில் நாய் அது தான் வளர்ந்த மண்ணிலேயே உயிரை விடுகிறது. இந்நிலத்தை உயிராகக் கருதிய தாத்தாவின் உயிர் இழுத்துக் கொண்டு இருக்கும்போது, தங்களது நிலத்தின் மண்ணைக் கரைத்து ஊற்றிய பின்னர்தான் உயிரை விடுகிறார். இவையெல்லாம் அம்மண்ணின் மீது மக்களுக்கு இருந்த, பிற உயிரினங்களுக்கு இருந்த பற்று, பாசத்தை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளன. இறந்து இரண்டு நாளாகிப் போன நாயைத் தூக்கிச் சென்று புதைத்துவிட்டு வரும் பொன்னையனின் செயல் உயிர் இரக்கம் புதைந்து போய்விடவில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதாக உள்ளது.

1.9.2 நிழல் முற்றம்

‘நிழல் முற்றம்’ (1993) புதினம் பெருமாள் முருகனின் இரண்டாவது புதினமாகும். மூன்று பதிப்புகளைக் கண்டது. ‘Current Show’ எனும் தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சிறப்பினை உடையது. இப்புதினத்தைப் பற்றிய மதிப்புரையில் வ.கீதா,

“இப்புதினத்தின் மொழியானது இருள், ஒளி, ஒளி மயங்கிய நிலை, ஒளிகாட்டும் தெளிவான நிலை என்பன போன்ற காட்சியனுபவங்களினைச் சார்ந்தும் அவற்றை வெளிப்படுத்தியும் செயல்படுகிறது. இக்காட்சியனுபவங்களைக் கதைமாந்தர்களின் வாழ்க்கை நிலை, மனநிலை, உறவுநிலை முதலியவற்றுக்கான குறியீடுகளாக, இவற்றை உணர்த்தவல்ல சிம்பங்களாக முருகன், கையாளுகிறார். சத்தியும் அவனது கூட்டாளிகளும் அரை மயக்கத்தில்தான் தங்களது நாட்களைக் கழிக்கின்றனர். வறுமையும் பசியும் கஞ்சாவும் இனந்தெரியா அன்னியோனியமும் இணைந்து உருவாக்கும் மயக்கமாக இதைக் கொள்ளலாம். கதைச் சம்பவங்கள் ஒளி மயங்குகிற

நேரங்களையும் பின்னணிகளாகக் கொண்டு விரிகின்றன. அதாவது கதைமாந்தர்களின் பிரக்ஞையை ஆட்கொண்டிருக்கும் மயக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் நீகழ்வுகள்தான். கதையை நகர்த்திச் செல்கின்றன. சினிமாக் கொட்டகையின் அரை வெளிச்சத்தில் சத்தி அனுபவிக்கும் ஸ்பரிசம், விடியாத இரவின் ஒளிச்சலனங்களில் அவனும் நடேசனும் உணரும் பாசமும் பரிவும் கலந்த தோழமை, பார்வையாளர்கள் நீங்கிய சினிமா ஹாலில் முதலாளியின் குழந்தையைச் சத்தி அரவணைத்துக் கொஞ்சி விளையாடுதல் – மிக வறிய வாழ்விலும் இளையோடும் நளினத்தை, கவித்துவத்தைச் சொல்லும் காட்சிகள் இவை முருகனின் உலகப் பார்வையை நாம் அறிந்துகொள்ள உதவும் கற்பனைக் கட்டமைப்புகளும் கூட”⁵

என்று பதிவுப்படுத்தியுள்ளார்.

வெட்ட வெளியும் வெளிச்சமும் சத்தி போன்ற இளைஞர்களுக்கு வேண்டாதவையாக, வாழ்க்கையின் கொடூரத்தை நிகழ்த்திக் காட்டுபவையாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளதும் பொருத்தமானதாக உள்ளது. காயும் வெயிலில் தன்னைத் தேடிவரும் குட்டரோகம் பீடித்துள்ள தந்தையைச் சத்தி கடிந்துகொள்ளும் காட்சி, காலை வெயிலில் கலந்துள்ள உஷ்ணம் கலந்த மூத்திரவாடை, பிற்பகல் சினிமாக் காட்சியைக் காணவரும் கூட்டம் ஏற்படுத்தும் சங்கடமான நெரிசல் இவற்றைச் சமாளிக்கச் சத்தியும் பிறரும் செய்யும் ஏமாற்று வேலைகள் என பகல்பொழுது ஈவிரக்கமற்றதாகவே விடுகிறது. அப்பொழுது ஈன்றளிக்கக்கூடிய ஒரே சுகம், ஆழ்கிணற்றில் குதித்துக் குளிக்க இளைஞர்களைத் தூண்டிவிடுவதுதான். கிணற்றின் நீரும் நீரின் குளுமையும் குளுமைக்கு ஆதாரமாக உள்ள ஆழமும் சத்தியையும் நடேசனையும் அவர்கள் சஞ்சரிக்க விரும்பும் சுதந்திரத்தைச் சாத்தியப்படுத்தும் அரைமயக்க உலகத்துக்குள் கொண்டு செல்கின்றன. நிழல்களும் நிஜங்களும் ஒன்றை மற்றொன்று தழுவி, ஒன்றுக்குள் மற்றொன்று நுழைந்து உருவாக்கும் நயத்திற்கு ஈடுகொடுப்பவையாய் இருப்பதில்லை.

சத்தியைத் தழுவத் துடிக்கும் படக்காரன் அரை இருளில் வாழ்பவன் தான். ஆனால், அவன் காட்டும் ஆசையும் வெளிப்படுத்தும் ஆதங்கமும் மனதை நெருடுவதற்குப் பதில் பரிதாபத்தையே தூண்டுகின்றன. இந்த உறவில் பரிவில்லை, இதமில்லை தேவையை மட்டுமே முன்னிட்டு இது மேற்கொள்ளப்படுவதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

இப்புதினம் சில சமயங்களில் கழிவிரக்கத்தையும் தன்வயப்படுத்தப்பட்ட ஏக்கத்தையும் வெளிப்படுத்தித் தனது கதை எல்லைகளை மீறிவிடக்கூடிய அபாயத்தை எட்டினாலும் அத்தகைய செளகரியமான உணர்வுகளுக்கு ஆட்பட்டுப் போவதை வெற்றிகரமாகத் தவிர்த்து விடுகிறது. பெருமாள்முருகன் பேணும் எழுத்துக் கட்டுப்பாடும் சொற்களை விரயப்படுத்த விரும்பாத அவரது கலைத்தன்மையும் நிழல்முற்றத்தைக் கச்சிதமான கதை உலகமாக ஆக்குவதில் கைகொடுக்கின்றன.

சினிமா காட்சிகளை 'எடிட்டர்' கத்திரித்து நீக்கும் சேர்க்கும் பாணியை புதினத்திற்குரிய பாணியாய் உருமாற்றி, வார்த்தைகளைப் பேசும் காட்சிகளாக முருகன் அமைத்துள்ளது, இந்தபுதினத்தின் சிறப்புகளில் ஒன்றாகும். வாழ்க்கையின் கனத்தையும் கலைஞனின் படைப்பாற்றலையும் இணைக்கும் புள்ளியாக புதினத்தின் வடிவம் அமைந்துள்ளது. வாழ்க்கையை லேசானதாக உணர்த்தும் வடிவமானது அவ்வாழ்க்கைக்குரிய உள்ளார்ந்த கனத்தைத் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்துவிடுவதால் புதினம் காட்டும் யதார்த்த உலகம் கற்பனையில் வடிக்கப்பட்டவொன்றாக வெளிப்படுகிறது. அதாவது வறுமையும் விளிம்புநிலை வாழ்க்கையும் சமூகவியலாளர் சொல்லும் செய்திகளாக அல்லாமல் கதைசொல்லியின் கற்பனைக்கு ஆட்பட்டவையாய் வெளிப்படுகின்றன என்பதாக புதினத்தின் பொருண்மையினை அறியமுடிகிறது.

1.9.3 கூளமாதாரி

‘கூளமாதாரி’ புதினம், தலித் சிறுவர்களின் உலகத்தைக் காட்டக்கூடியது. இப்புதினம் ‘Seasons of the Palm’ எனும் தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. கவுண்டர்களின் பண்ணையங்களில் ஆடு மேய்க்கும் சிறுவர்களின் துயரங்களை மிக ஆழமாகப் பதிவுபடுத்தியுள்ளது. சிறுவர்களுக்கே உரிய மகிழ்ச்சி, சுதந்திரம் என்று எதுவும் கிடையாது. ஆடு மேய்க்கும் சிறுவர்களாகக் கூளையன், வவுறி, மொண்டி, செவிடு, நெடும்பன் ஆகியோர் உள்ளனர். தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் உரிமைகளான எட்டு மணி நேரம் வேலை, எட்டு மணி நேரம் உறக்கம், எட்டு மணி நேரம் ஓய்வு என்ற வரையறை இவர்களுக்குக் கிடையாது. அதிகாலையில் சூரியன் உதயமாவதற்கு முன்பே எழுந்து, தொண்டுப்பட்டி எனப்படும் ஆடுகள் இருக்கும் இடத்தைச் சுத்தம் செய்வது முதல், ஆடுகளை மேய்த்து வந்து பட்டியில் அடைக்கும்வரை அவர்களுடைய பொறுப்புதான். இடைப்பட்ட நேரத்தில் கவுண்டர்கள் கூறும் எந்த வேலையையும் செய்ய வேண்டும். மனித மலம் அள்ளும் வேலை உட்பட பண்ணையத்தில் இருப்பதால் பெற்றோர்கள் விருப்பப்பட்டு ஆசையாக ஆண்டில் ஏதாவது ஒருநாள் அழைத்துச் சென்றால் உண்டு. இல்லையென்றால் காடும் பட்டியுமே அவர்களது உலகம். ஒருவேளை இரவில் கூட்டிச் சென்றாலும் விடியும் முன்பே பண்ணையத்திற்கு அனுப்பி வைத்துவிட வேண்டும்.

நிலவுடைமையாளர்களான கவுண்டர்களின் பண்ணையங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் பண்ணையடிமைகளாக அருந்ததியச் சிறுவர்கள் உள்ளதை அறியமுடிகிறது. கூளையன் பெரிய காட்டு மசக்கவுண்டர் பண்ணையத்தில் இருப்பவன். பெரிய கவுண்டர் பண்ணையத்தில் வேலை செய்பவள் வவுறி. இவளுக்கு அப்பா, அம்மா இருக்கிறார்கள். அத்தோடு தங்கையும் அண்ணனும்

உண்டு. அண்ணன் பெயர் சொரக்காயன். இவன் வெட்டுக்காட்டுக் கவுண்டர் பண்ணையத்தில் வேலை செய்கிறான். செவிடி வேலை செய்யும் கவுண்டரின் மனைவி உடல்நலம் இல்லாதவள். கவுண்டர் திடகாத்திரமானவர். இவர்களுக்கு ஒரு குழந்தை இருக்கிறது. அதைத் தாயாக இருந்து வளர்ப்பது செவிடியாகிய சிறுமிதான். செவிடிக்குப் பொட்டி என்ற தங்கையும் இருக்கிறாள். நெடும்பன் பெரிய கவுண்டர் பண்ணையத்தில் வேலை செய்பவன். நெடும்பன் தன் பாட்டி, பாட்டன் ஆதரவில் உள்ளவன்.

சாயபு காட்டுக் கவுண்டர் பண்ணையத்தில் இருப்பவன் மொண்டி. மொண்டி மாயமந்திரம் தெரிந்தவனாகக் காட்டப்படுகிறான். அவன் ஒரு சாமியாரிடத்தில் மந்திரம் கற்றுக்கொண்டு பாடம் போடவும் செய்கிறான்.

பண்ணையத்தில் வேலை செய்யும் சிறுவர்களுக்கு வருடச் சம்பளம் பேசி பண்ணையத்தில் விட்டுவிட்டுச் சம்பளத்தைப் பெற்றோர் வாங்கிச் சென்றுவிடுவர். அடுத்த வருடத்திற்கும் சேர்த்து முன்பணம் வாங்கிக் கொள்ளக்கூடியவர்கள். மூன்று வேலைச் சாப்பாடும் பண்ணையத்திலேயே கொடுத்துவிட வேண்டும் என்பது பேச்சு. பண்டிகை, நல்லது கெட்டது போன்றவைகளுக்கு மட்டும் வீட்டிற்குச் சென்று வரலாம்.

சிறுவர்களில், பெண்பிள்ளைகளின் நிலை வேறானது. வவுறி பெண்பிள்ளை என்பதால் இரவு வீட்டிற்குச் சென்று அதிகாலையில் வேலைக்கு வந்துவிட வேண்டும். காலை, மதிய உணவு பண்ணையத்திலேயே கொடுத்துவிடுவார்கள்.

பண்ணையத்தில் வேலை செய்யும் சிறுவர்கள் அடங்கி ஒடுங்கி இருக்க வேண்டும். ஆடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு காட்டிற்குள் வந்துவிட்டால், கொஞ்சம் சுதந்திரமாக இருக்க முடியும். ஆனாலும் உள்ளத்துக்குள் ஒரு பயத்துடனேதான் இருப்பார்கள். ஆடுகளைத் திரும்ப பத்திரமாக ஓட்டிச் செல்ல வேண்டும். ஆடு தொலைந்துவிட்டாலோ, வேறு காட்டிற்குள் நுழைந்துவிட்டாலோ, சாப்பிடக்

கூடாததைச் சாப்பிட்டுவிட்டாலோ, அடியும் உதையும் அவர்களுக்குத்தான். எனவே எப்பொழுதும் கண்காணிப்புடன் இருக்க வேண்டும்.

தலித் அருந்ததியச் சிறுவர்கள் வலுக்கட்டாயமாகப் பண்ணையங்களில் சேர்க்கப்படுகின்றனர். சிறுவர்களுக்குப் பண்ணையங்களில் வேலை செய்வது விருப்பமில்லாமல் இருந்தபோதும், வறுமையின் காரணமாகப் பெற்றோர்களால் பண்ணையங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றனர். பண்ணையத்தில் இருப்பதைவிட ஆடுகள் மேய்க்கும் காடுகளில்தான் மனமகிழ்வுடன் சுற்றித் திரிகின்றனர்.

பண்ணைய வீடுகளில் இருந்து கொடுக்கப்படும் மதிய உணவு போதுமானதாக இருக்காது. இதனால் காடுகளில் கிடைக்கும் காக்கா, குருவிகளின் முட்டைகளை வறுத்து சாப்பிடுவது, நிலக்கடலைகளைப் பறித்து வந்து சாப்பிடுவது, மீன்பிடித்து வறுத்துச் சாப்பிடுவது என ஏதாவது ஒன்றை இவர்களாகவே ஏற்பாடு செய்தும் கொள்கிறார்கள்.

ஆடுகளுடன் பயணிக்கும் சிறுவர்களின் வாழ்க்கை அனுபவமிக்கதாகக் காணப்படுகிறது. கூளையன் ஆடுகளின் அசைவுகள் அத்தனைக்கும் காரணம் தெரிந்து வைத்திருப்பதோடு, ஆடுகள் பேசுவதில்லையே ஒழிய அவன் அவைகளோடு பேசுகிறான். அவைகளையும் தன்னைப்போலவே கருதுகிறான். நண்பர்கள் வராதபொழுது அவனுக்குத் துணை ஆடுகளே. ஆடுகளுக்குத் துணை அவனே. அதிலும் அவன் வீரன் என்று பெயர் வைத்த ஆட்டைக் கண்ணுங்கருத்துமாகப் பார்த்துக் கொள்கிறான். அந்த ஆடு முனியப்பசாமிக்கு நேர்ந்துவிட்ட ஆடு என்பதால் அதனை முனியப்பனின் அவதாரமாகவே பார்க்கிறான்.

ஆடு குட்டிப் போட்டால் அதையும் அச்சிறுவர்களே பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அவைகளைப் பத்திரமாக வீட்டிற்குக் கொண்டுபோய் சேர்க்க

வேண்டும். மொண்டியின் ஆடு குட்டி போடுகிறது. அதை அவர்களே பார்த்துக் கொள்கிறார்கள். மொண்டியைப் பொறுத்தவரை அவனது கூட்டத்துக்குள் அவனே வயதிலும் உடல்வாகிலும் பெரியவன். அவனுக்குக் கால் ஊனம் என்பதால் மொண்டி என்பது காரணப் பெயராக அமைகிறது.

மனித வாழ்க்கையில் பிரிவுத்துயரம் மிகவும் கொடியது எனலாம். அவற்றில் நண்பர்கள் பிரிந்து சென்றால் மிகவும் கொடுமையானதாக அமையும். கூளையனின் நண்பன் நெடும்பன் தன் ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்த போது, மூன்று ஆடுகள் சோளக்காட்டுக்குள் புகுந்து பயிரைச் சாப்பிட்டு இறந்துவிட, அதனால் யாருக்கும் தெரியாமல் நெடும்பன் ஊரைவிட்டே ஓடி விடுகிறான். அதன்பிறகு அவன் ஆடு மேய்க்க வருவதில்லை. அவனுக்குப் பதிலாக அவன் தங்கை பொட்டி குழந்தையைப் பார்த்துக் கொள்ளவும், ஆடுகள் மேய்க்கவும் வருகிறாள். செவியின் பிரிவு நண்பர்களுக்குள் பெரிய ஏக்கத்தையும் துயரத்தையும் வெறுமையையும் உண்டாக்குகிறது.

சிறுவர்களின் வாழ்க்கையில் துக்கங்களும் சந்தோஷங்களும் பிரிவுகளும் ஏக்கங்களும் வந்து செல்கின்றன.

புதினத்தின் இறுதியில் கூளையனின் கவுண்டர் பையன் செல்வன், கூளையனால் கிணற்றில் மூழ்கடித்துக் கொல்லப்படுகிறான். கூழையனும் கிணற்றில் குதித்து மூழ்குவதாக கதையின் களம் அமைந்துள்ளது.

1.9.4 கங்கணம்

‘கங்கணம்’ அடையாளம் பதிப்பகத்தாரால் 2007இல் வெளியிடப்பட்டு உள்ளது. இப்புதினத்தின் பொருண்மை பற்றி பதிப்பகத்தார்,

“ஒரே களத்தின் வெவ்வேறு காலங்களையும் வெவ்வேறு முகங்களையும் காட்சிப்படுத்தும் இவரது நாவல்களின்

வரிசையில் 'கங்கணம்' முக்கிய இடம்பெறுகிறது. திருமண நடைமுறைகளின் ஊடாகக் குடும்ப உறவுகள், சாதித் தொடர்புகள் முதலியவற்றைச் சம்பவங்களாகவும், மனஉணர்வுச் சித்தரிப்புகளாகவும் விவரிக்கிறது இந்நாவல்"⁶

என்று சுட்டிக்காட்டியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

குறிப்பிட்ட சமூகத்தில் பெண் பிள்ளைகள் பிறப்பது தவிர்க்கப்படுகிறது. பெண் சிசுக்கள் கருவிலே கழிக்கப்படுகின்றன. பெண்பிள்ளைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதால், காதுகுத்து, பூப்புனிதன்னீராட்டு, திருமணம், வரதட்சணை, வளைகாப்பு விருந்து, பிள்ளைப்பேற்றுக்கான செலவு, குழந்தைகளுக்கு மருத்துவச் செலவு, குழந்தைகளுக்குத் தாய்மாமன் முறையிலான செலவு எனத் தொடர்ச்சியான நிகழ்வுகளினால் பெற்றோர்க்குப் பொருளாதார நெருக்கடி நிலவுகிறது.

வரதட்சணை மூலமாகப் பெண்வீட்டாரின் பாதிச் சொத்து மாப்பிள்ளை வீட்டாருக்குச் சென்றுவிடுவதை எண்ணிப் பார்த்துப் பெண்பிள்ளை பெற்றுக் கொள்வதைத் தவிர்த்துவிடுகின்றனர். ஆண்பிள்ளையாக இருந்தால் சொத்து வேறொருவருக்குப் போய்விடாது என்பதோடு திருமணத்தின் மூலம் சொத்து மேலும் பெருகும் எனவும் கணக்குப் போடுகின்றனர். இதன் விளைவாகப் பெண் குழந்தைகள் பிறந்தால் அதனைக் கொன்று விடுவதும் அல்லது கருவிலேயே களைப்பதும் எனத் தொடர்ச்சியாகச் செய்ததால் குறிப்பாகக் கவுண்டர் இனத்தில் பெண்பிள்ளைகளின் விகிதம் ஆண்பிள்ளைகளின் விகிதத்தைவிடவும் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகிறது.

இவ்வின மக்களில், பெண்பிள்ளைகளை நன்கு படிக்க வைத்து விடுகின்றனர். அப்பெண்ணிற்கு ஏற்ற மாப்பிள்ளையைத் தேடும்போது இளைஞர்களுள் சிலர் படிப்புக் குறைவாகவும், சிலர் காட்டுவேலை பார்ப்பவர்களாகவும், சிலர் மது அருந்தக் கூடியவர்களாகவும், சிலர் ஒழுக்கக்

குறைபாடு உடையவர்களாகவும் இருப்பதால் அவர்களுக்குப் பெண் கொடுக்க மறுத்துவிடுகிறார்கள்.

கதையின் மையப்பாத்திரமாக மாரிமுத்து அமைந்துள்ளான். மாரிமுத்துவிற்கு 35 வயதாகியும் பெண் கிடைக்கவில்லை. 19 வயதில் பெண் பார்க்கத் தொடங்கியதில் கிட்டத்தட்ட 17 ஆண்டுகளாகப் பெண் பார்த்து வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு பெண்ணும் ஏதாவது ஒரு காரணத்தினால் அமையாமல் போய்விடுகின்றது. இறுதியில் திருமணம் நடைபெறுகிறது. இடையில் மாரிமுத்துவின் அப்பாவுக்கும், சித்தப்பாவுக்குமான காடு, ஏற்கனவே தாத்தா, சின்னத்தாத்தா குடும்பங்களுக்கிடையே வந்த சண்டையில் பல ஆண்டுகளாக உழவு செய்யாமலே கிடக்கிறது.

இக்கதை திருமணத்தை மையமிட்டு அமைந்துள்ளது. இதனால் கதை திருமணம் என்ற ஒற்றை இலக்கை நோக்கி நேர்கோட்டில் நகர்கிறது. கதையின் தொடக்கத்தில் குப்பன் மாரிமுத்துவிடம் தன் மகன் திருமணச் செலவுக்காக ரூபாய் ஐயாயிரம் கடன் கேட்கிறார். குப்பன் அருந்ததியர் இனத்தைச் சார்ந்தவர். குப்பன் மகனுக்கு வயது 17 தான். ஆனால் மாரிமுத்துவுக்கு 35 வயதாகிறது. தனக்கு முப்பத்து ஐந்து வயதாகியும் திருமணம் நடக்கவில்லை. குப்பன் மகனுக்கோ வயது 17 தான் அவனுக்கு நிச்சயமாகிவிட்டது என்பதால் குப்பன் மகன்மீது பொறாமை ஏற்படுவதோடு, தனக்கு இன்னும் திருமணம் அமையவில்லையே என மனதளவில் மிகவும் வருந்தவும் செய்கிறான். எப்படியும் தான் பணம் கொடுத்தால்தான் குப்பன் மகனின் திருமணம் நடக்கும் என்பதால், அவனது திருமணத்தை ஆறு மாதத்திற்குத் தள்ளிப்போட்டுத் தனது மனக்குமுறலுக்கு மருந்து தேடிக் கொள்கிறான்.

ஆறு மாதத்திற்குள் தனக்குத் திருமணம் முடிந்துவிடும் அல்லது எப்பாடு பட்டாவது முடித்துவிட வேண்டும் அல்லது உயிரை மாய்த்துக் கொள்ள

வேண்டும் என எண்ணுகிறான் மாரிமுத்து. அருந்ததியர் இனத்தைச் சேர்ந்த பையனுடைய திருமணத்தைத் தள்ளி வைத்த மாரிமுத்துவுக்கு, மற்றொரு அருந்ததியரான ராமனால்தான் திருமணம் கைகூடி வருகிறது.

பேரனுக்குத் திருமணம் நடைபெறாமலே தள்ளிப் போவதை நினைத்து வருத்தப்படுபவள் பாட்டி. அவள் இறுதியில் வயதாகி நினைவிழக்கிறாள். மாரிமுத்துவின் திருமண நாளன்று அவள் இறந்துவிடுகிறாள். ஆனாலும் திருமணம் தடையில்லாமல் நடைபெறக் குப்பனும் ராமனும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்கின்றனர்.

கதையில் வருகின்ற ஒவ்வொரு பாத்திரமும் மாரிமுத்துவின் திருமணத்தை முன்னின்று நடத்துவதில் ஆர்வம் கொள்வதை அறியமுடிகிறது. குறிப்பாக தானாவதி தாத்தா, அருந்ததியர்களான பூபதி, ராமன் ஆகியோர் மாரிமுத்துவின் திருமணத்தில் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சிகள்கூட மாரிமுத்துவின் அப்பாவும் அம்மாவும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. மாரிமுத்துவுக்கும் பெற்றோர்க்கும் இடையிலான உறவும் சுமுகமாக இல்லை. திருமணம் நடக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் குடிப்பழக்கத்தை நிறுத்துவது, வண்டியை மாற்றுவது, வீட்டில் டீவி வாங்கி வைப்பது என மாரிமுத்துவிடம் பல மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன. இருந்தும் ஏமாற்றமே மிஞ்சுகிறது.

‘கங்கணம்’ என்பது திருமண நாளன்று மாப்பிள்ளைக்குக் கையில் கட்டப்படும் ஒன்றாகும். அதைக் கட்டிவிட்டால் திருமணம் முடியும்வரை சுத்தமாக இருக்க வேண்டும். திருமணம் முடிந்த பிறகுதான் கங்கணத்தை அவிழ்ப்பார்கள். இங்குக் கங்கணம் என்பது புதினத்தின் குறியீடாகவும் வருகிறது. கொங்கு வட்டாரத்தில் முதிர் இளைஞர்கள் சந்திக்கும் பிரச்சினைகளை எதார்த்தமாக எழுதியுள்ளார் பெருமாள் முருகன். சமூகத்தினர் எதார்த்தமாக

பேசக்கூடிய சொற்கள்கூட அவர்களை எந்தளவுக்குக் காயப்படுத்துகிறது என்பதையும் இப்புதினத்தில் திறம்படச் சித்திரித்துள்ளார்.

1.9.5 மாதொருபாகன்

‘மாதொருபாகன்’ புதினம் குறிப்பிடத்தகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றதோடு, மிகப்பெரிய அளவிலான எதிர்வினையைச் சந்தித்தது. 2010ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த இப்புதினம், இரண்டாம் பதிப்பாக 2011ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. ‘One Part Women’ எனும் தலைப்பில் அளிசுத்தன் வாசுதேவன் அவர்களால் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 2013ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது.

2015ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில், மாதொருபாகன் புதினத்தின் பிரதிகளைத் தீயிட்டுக் கொளுத்தியும், அதை எழுதிய ஆசிரியர் பெருமாள் முருகனைக் கைது செய்ய வேண்டுமென வலியுறுத்தியும் சில அமைப்புகள் திருச்செங்கோடு பகுதியில் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தின.

1.9.5.1 ஓர் எழுத்தாளனின் மரணம்

‘மாதொருபாகன்’ புதினத்துக்கு எழுந்த தீவிரமான எதிர்ப்பிற்கு, பெருமாள் முருகன், தனது முகநூலில் (face book) வெளியிட்ட அறிக்கை தமிழ் படைப்பாளிகள், வாசகர்கள் மத்தியில் அதிர்ச்சியையும், பச்சாதாபத்தையும் எதிர்ப்பையும் ஒருசேர வரவழைத்தது. பெருமாள் முருகன் தனது முகநூலில்,

“எழுத்தாளன் பெருமாள் முருகன் செத்துவிட்டான். அவன் கடவுள் அல்ல. ஆகவே உயிர்த்தொழிப் போவதில்லை. மறுபிறவியில் அவனுக்கு நம்பிக்கையும் இல்லை. இனி அற்ப ஆசிரியனாகிய பெ.முருகன் என்பவன் மட்டுமே உயிர் வாழ்வான். பெருமாள் முருகன் தொகுத்த, பதிப்பித்த, நூல்கள் தவிர அவன் எழுதிய எந்த நூலும் விற்பனையில் இருக்காது. நூல்களை வெளியிட்டுள்ள பதிப்பகத்தார் அவன் நூல்களை

விற்பனை செய்ய வேண்டாம். பெருமாள் முருகனின் நூல்களை இதுவரை வாங்கியோர் தாராளமாக அவற்றைத் தீயிட்டுக் கொடுத்தி விடலாம். இனி எந்த இலக்கிய நிகழ்வுக்கும் பெருமாள் முருகனை அழைக்க வேண்டாம். அவனை விட்டுவிடுங்கள்”⁷

என்று பதிவு செய்துள்ளார். பெருமாள் முருகன் என்ற படைப்பாளி செத்துவிட்டதாக அறிவித்தார். இவ்வறிக்கையைக் கண்ட கலை உலகம் மிகுந்த வேதனைக்குள்ளாகி தங்கள் கருத்துக்களைப் பதிவு செய்தன. குறிப்பாக,

“தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் கலைஞர்கள் சங்கம், தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம் மற்றும் எழுத்தாளர் அமைப்புகள், சிற்றிதழ் இயக்கம், புதுடெல்லி ஐவஹர்லால் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் கேரள தமிழ்ச்சங்கத்தினர் என இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் போராட்டங்கள், கண்டன கருத்தரங்குகள் நிகழ்ந்தன. இது குறித்த பெருமாள் முருகனுக்கு ஆதரவான குரல்களும் அறிக்கையும் இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் முத்த தலைவர் தேரடிர் ஆர்.நல்லகண்ணு, தமிழர் தேசிய முன்னணி தலைவர் பழ.நெடுமாரன், விடுதலைச் சிறுத்தைகள் கட்சி தலைவர் திருமாவளவன் தமிழ்த் தேசிய பேரியக்கத்தின் தலைவர் பெ.மணியரசன் போன்றோர் களத்தில் நின்றனர்”⁸

என்ற தகவலை உங்கள் நூலகம் பதிவுசெய்துள்ளது.

1.9.5.2 உயர்நீதிமன்றத்தில் பொதுநல மனு

‘மாதொருபாகன்’ புதினத்திற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்த அமைப்பினர் திருச்செங்கோடு மக்கள் சார்பில் பெருமாள் முருகன் மீது கிரிமினல் வழக்குப் பதிவு செய்தனர். இதனை எதிர்த்து உயர்நீதி மன்றத்தில் பொதுநல வழக்குத் தொடுக்கப்பட்டது. ‘திருச்செங்கோடு மக்கள் சார்பில் பெருமாள் முருகன் மீது ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்டுள்ள கிரிமினல் புகார் மீது உள்ளூர் போலீசார்

வழக்குப்பதிவு செய்துள்ளனர். இதனிடையில் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் தமுஎகச அமைப்பின் தலைவர் தோழர் ச.தமிழ்ச்செல்வன், பொதுநல மனுவொன்றை தாக்கல் செய்துள்ளார். மாதொருபாகன் புத்தகத்தையே திரும்பப் பெறுவதாக பெருமாள்முருகன் எழுதிக்கொடுத்துள்ளார். அதிகாரிகள், போராட்டக்காரர்கள் ஆகியோரது நிர்ப்பந்தத்தால் அவர் இந்த முடிவினை எடுத்துள்ளார். எனவே இந்த சமரசக் கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவினை இரத்து செய்ய வேண்டும். அந்த சமரசக் கூட்டமே செல்லாது என்று அறிவிக்க வேண்டும். பெருமாள் முருகனுக்குப் 'போலீஸ்' பாதுகாப்பு வழங்க வேண்டும் என பொதுநல வழக்குத் தொடர்ந்தார்.

இந்த மனு தலைமை நீதிபதி சஞ்சய் கிஷன் கவுஸ், நீதிபதி எம்.எம்.சுந்தரேஷ் ஆகியோர் முன்பு விசாரணைக்கு வந்தபோது இந்த வழக்கில் பெருமாள் முருகனை ஒரு மனுதாரராகச் சேர்க்கும்படி உத்தரவிட்டது.

“பெருமாள் முருகனின் நிலைப்பாடு சார்ந்த ஒரு பிரச்சினையை அவரின்றி பிறரால் ஒரு வழக்காக தொடுக்கப்பட்டிருப்பது எந்தவகையில் இவ்வழக்கிற்கு வலுச்சேர்க்கும் என்பது ஒரு சர்ச்சைக்குரிய விசயமாகவே கருத இடமிருக்கிறது. ஒரு அவசரத் தன்மையின் விளைவும் தீர்ப்பும் எதிர்காலத்தில் எழுத்தாளர் அனைவரையுமே சுதந்திரமாக எழுதவிடாமல் மிரட்டும் ஒரு ஆயுதமாக மாறிவிடக் கூடாது என்ற கவலையே இப்போது முன்நிற்கிறது.”⁹

1.9.5.3 மாதொருபாகன் புதினத்தின் கருத்து

காளி, பொன்னா (பொன்னாயி) இணையரின் மகப்பேறில்லாதக் குறையே புதினத்தின் சிக்கலாகும். 16 வயது பொன்னாவை காளி மணமுடித்து பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கழிகின்றன. 28 வயதாகியும் பொன்னா கருவுறவில்லை. நீண்டகாலமாகக் குழந்தைப்பேறு இன்றி இருந்தமையால் கணவன் மனைவி

இருவரும் எதிர்கொண்ட அவமானங்கள், மனஉளைச்சல்கள் புதினத்தில் விரிவாக இடம்பெறுகின்றன. இதைத் தீர்க்க பொன்னா மேற்கொண்ட வழிமுறை புதினத்தின் கதையை முடிவுக்கு எடுத்துச் செல்கிறது.

திருமணமாகி மூன்று மாதத்தில் பொன்னாவின் வீட்டுக்குவந்த காளி, தன் வீட்டிலிருந்து பூவரசங்கட்டை ஒன்றைக் கொண்டுவந்து நட்டான். அது இலையும் தழையுமாக வளர்ந்து பூவுடன் காட்சியளிக்கிறது. பன்னிரண்டு ஆண்டுக்காலத்தில் அதன் வளர்ச்சியைக் கண்டு பொன்னாவின் உள்ளத்தில் ஓடும் எண்ணங்கள் 'பன்னிரண்டு வருசத்தில் மரம் காய்த்துச் செழிக்கிறது. இந்தப் பாழும் வயிற்றில் ஒரு புழு பூச்சிக்குக்கூட வழியில்லையே என்று யோசித்தாள். எதைப் பார்த்தாலும் தன் குறை நினைவுக்கு வந்து தொலைகிறது'.

கல்யாணமானபோது அவள் அப்பனிடம் சண்டை போட்டு மாட்டுக்கிடாரி ஒன்றைப் பிடித்து வந்தாள். அது ஏழெட்டு முறை ஈன்றுவிட்டது. அதன் வருக்கம் தொண்டுப்பட்டி நிரம்பிக் கிடக்கிறது. அந்த மாட்டைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் கண்ணீர் தானாக வரும்.

“இந்த வாயில்லாச் சீவன் வாங்கி வந்திருக்கிற வரம் நான் வாங்கலியே’ என்று வாய்விட்டுக் கதறியும் இருக்கிறாள். அவள் அழுகை பெறுக்காமல் அந்த மாட்டு வர்க்கத்தையே அடியோடு ஒழித்துவிட வேண்டும் என்று அவனுக்கு வெறி வரும். ஆனால் அதன் முகத்தைப் பார்த்தும் நம்ம கஷ்டத்துக்கு இது என்ன பண்ணும் பாவம்’ என்று நெகிழ்ந்து விடுவான்”¹⁰

இரண்டு முறை காளைக்குச் சேர்த்து சினை பிடிக்காத கிடாரிக் கன்று ஒன்று காளியிடமிருந்து அதை வாங்க வருகிறார் செல்லப்பக் கவுண்டர். தொழுவத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த பொன்னாவைப் பார்த்து,

“கெரகம் சில மாடுங்க இப்படித்தான் மாப்ள எத்தன மொற போட்டாலும் செனையாகித் தொலைக்காது. பேசாம மாட்ட மாத்திப்புடுங்க. நீங்க செரின்னா இன்னொரு மாட்ட ஓடனே புடுச்சாந்தலாம்”¹¹

என்று சாடை பேசுகிறார்.

காளியின் குடுமியை மையமாகக் கொண்டு பொன்னா செய்யும் சேட்டைகளை,

“எப்போதும் அவன் குடுமி மேல் அவளுக்குப் பிரியம் அதிகம். அவிழ்த்துச் சடை போட்டு விளையாடுவான். ‘என்னோடதவிட உனக்குத் தான் மயிரு அடம்பு மாமா’ என்பான். ‘இதப் புடுச்ச இழுத்துத் தோள்மேல ஒரு பூங்கையில இல்லையே’ என்று முடிப்பான் என்று கூறும் ஆசிரியர் எதையும் குழந்தையோடு முடிச்சுப்போடுவது அவளுக்கு வழக்கமாகிவிட்டது”¹²

என்ற கூற்றின்வழி அறியலாம். பிள்ளை இல்லாத குறையைக் குறித்து ஊரில் உள்ள மக்கள் அனைவரும், காளி, பொன்னா மனதை மிகுந்த வேதனைக்குள்ளாவதை ஆசிரியர் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். ‘காளியின் தாய்மாமனின் மகனான கதிர்வேல் என்ற சின்னப்பையன் விருந்தாளியாக வந்தவன் விளையாட்டின்போது சகசிறுவன்மீது கல்லெறிகிறான். அவன் பதிலுக்கு, கூர்நுனி கொண்ட கல்லை எறிய அவன்மீது காயம்பட்டு இரத்தம் வடிந்தது. இது அவனாகத் தேடிக்கொண்ட வினை. செய்தியறிந்து ஓடிவந்த அப்பையனின் தாய்,

“பிள்ளப் பெத்திருந்தான்னா அரும தெரியும். பையன் மண்ட ஓடஞ்ச ரத்தம் கொட்டற அளவுக்கு உட்டுக்கறா. பிள்ளப் பெத்த எந்தப் பொம்பளயாச்சும் இப்பிடி உடுவாளா?”¹³

என்று பொரிந்து தள்ளுகிறார். பொட்டுப் பாட்டி என்பவள் மீது இரக்கம் கொண்டு சந்தைக்கு அவளை அழைத்துப் போகிறாள் பொன்னா. அவளோ

பேச்சின் ஊடாக 'புருசனில்லாத பொம்பளையும், பிள்ள இல்லாத சொத்தும் ஒண்ணும்பாங்க' என்று சொலவடை கூறுகிறாள். இது பொன்னாவிற்கு மிகுந்த வேதனையைத் தருகிறது. இதுபோல் பக்கத்து வீட்டுப்பெண் சரசாவின் கொழுந்தன் திருமணத்திற்குப் பெண்கள் சிலருடன் சரசா புறப்படுகிறாள். அப்போது பொன்னா சற்று தாமதமாக வந்து சேர்ந்ததும் சரசாவின் கேள்வி,

“நேரத்தோட வரச் சொல்லி அவ்வளவு சொல்லியும் இப்ப வற்ற,
பிள்ள குட்டிவளச் சீவிச் சிங்காரிச்சிக் கூட்டிக்கிட்டு வர
இவ்வளவு நேரமாயிருச்சா”¹⁴

போன்ற சுடு வார்த்தைகள் பொன்னாவின் மனதைக் காயப்படுத்துகின்றன.

1.9.5.4 காளியின் அவலம்

பொன்னா மட்டுமே இத்தகைய அவலங்களை அனுபவிக்கவில்லை. தன் பங்கிற்குக் காளியும் இது போன்ற குத்தல்களை அனுபவிக்கத்தான் செய்தான். கோயிலாட்டம் பழகும்போது சரிவர ஆடாத முருகேசனைக் காளி விமர்சித்தபோது பாலியல் தன்மையுடன் கூடிய உடல்மொழியுடன் அவன் ஆற்றிய எதிர்வினை ஆண்மையற்றவன் என்று காளியைச் சித்திரிக்கின்றது¹⁵.

இத்தகைய கருத்து ஊர் இளைஞர்களிடம் பரவத் தொடங்குகிறது. கொஞ்சம் முயற்சி செய்து அழைத்தால் அவள் வந்துவிடுவாள் என்று நினைத்தார்கள். இதில் பனங்காட்டு காளி என்பவன் முன்னாடி நின்றான். ஒரு கட்டத்திற்கு மேல் இதை பொறுக்க முடியாத நிலையில்,

“எனக்கு ஒரு பிள்ள இல்லீன்னுதான எல்லாரும் இப்பிடிப் பாக்கறாங்க. எனக்கு அந்த கொடுப்பின வச்சதுன்னா இந்தக் கேவலம் வருமா? முட்டுச் சந்துல நீக்கற கல்லுன்ன என்ன நெனச்ச எந்த நாய் வேண்ணாலும் வந்து மோண்டுட்டுப் போலாமனு நெனைக்குதுவ மாமா”¹⁶

என்று அழுதாள்.

1.9.5.5 சாமி கொடுத்த பிள்ளை

பிள்ளை இல்லாத தம்பதியினரான காளி, பொன்னாவின் வாழ்வில் ஏற்படும் பல்வகையான அவமானங்களிலிருந்து விடுபடும் வகையில் குழந்தைப்பேறு வாய்க்குமா என்பதை அறிய கிளி ஜோசியம், கோடு பார்த்தல், கூழாங்கல், கொட்டமுத்து போட்டுப் பார்த்தல் என அலைந்தனர். அனைவரும் நல்ல பலன் கூறினாலும் குழந்தைப்பேறு என்னவோ! கிட்டவில்லை. திருச்செங்கோட்டின் அறுபதாம்படி முருகனுக்கு அறுபது படிகளிலும் எண்ணெய் விளக்குகளை ஏற்றுகிறார்கள். முருகனுக்கு எண்ணெய் நீராட்டுச் செய்கிறார்கள். மலைமீதுள்ள வனபாவாத்தா கோயிலை வழிபடுகின்றனர். மலை உச்சியிலுள்ள பாண்டிஸ்வரர் கோயிலில் உயிரைப் பணயம் வைத்து வறடிக் கல்லைச் (மலடிக்கல்) சுற்றுகிறார்கள்.¹⁷ இது பழந்தமிழர்களின் நம்பிக்கை சார்ந்து அமைந்துள்ளதை அறியலாம்.

வயிற்றிலுள்ள புழு இறந்துபோனால் மகப்பேறு கிட்டும் என்ற நம்பிக்கையில் வேப்பிலை அரைத்தெடுத்த சாறைக் குடிக்கிறாள் பொன்னா. இவ்வளவு செய்யினும் பயன் கிடைக்கவில்லை. இவ்வாறு பன்னிரண்டு வருட காலமாக பிள்ளைவரம் வேண்டி பொன்னாவும் காளியும் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் எவையும் வெற்றிபெறாத நிலையில் தொல்சமயச் சடங்கினை நோக்கி புதினம் நகர்கிறது. இது குறித்து புதினத்தின் முன்னுரையிலேயே,

“சுற்று வட்டார ஊர்களில் சாமி குடுத்த பிள்ளை என்றும் ‘சாமி கொழந்த’ என்ற குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படுபவர் பலருண்டு. அவர்கள் எல்லாம் சாமியிடம் வேண்டிப் பிறந்தவர்கள் என்பது நம்பிக்கை எனக் கருதியிருந்தேன். ஆனால் கோயில் திருவிழாவுக்கும் சாமி குழந்தைக்கும் இருக்கும் தொடர்பை எதேச்சையாகக் கண்டறிந்தேன்”¹⁸

என்று பூடகமாகச் சொல்லியுள்ளார் ஆசிரியர்.

தங்கள் துயரங்களைப் போக்க, பொன்னா, தனது அண்ணன் முத்துவின் பொய்யான தகவலைக் கொண்டு, பதினான்காம் நாள் திருவிழாவில் கலந்து கொள்ள உடன்படுகிறாள். சான்றாக, ‘காளி பொன்னாவின் உறவில் விரிசலை உருவாக்கியதுடன் புதினத்தின் முடிவுக்கு வாசகனை அழைத்துச் செல்வதில் இத்திருவிழா முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது.

“பொன்னாவின் ஆத்தாவிற்கும் காளியின் ஆத்தாவிற்கும் பொன்னா குழந்தைப்பேறு அடைவதற்கான வழியாக இத்திருவிழா பட்டது. இரு அம்மாக்களும் கலந்து எடுத்த முடிவை காளியிடம் அவன் தாய் கூறிச் செல்கிறாள்”¹⁹.

இதன்பின்,

‘பொழுது விடிந்தபோது சிவந்திருந்த கண்கள் அதன்பின் நீரந்தரமாயின”²⁰

என்கிறார் ஆசிரியர். அவன் மனநிலை குறித்து,

“அவனோடு கலந்த உடம்பு, அவன் வாசத்தைப் பத்தாண்டுகளாகச் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கும் உடம்பு, அதன் ஒவ்வொரு துளியும் தனக்கே சொந்தம் என்று நினைத்தான். இன்னொரு வாசம் அதிலேறினால் களங்கம்தான். களங்கத்தின் மேல் தன் கை படாது என்று மனதில் உறுதியாகச் சொல்லிக் கொண்டான். எல்லா ஆண்களும் சாயித்தான். இந்த காளியின் உடலிலும் அந்தச் சாயி வந்து குடி கொள்ளட்டும். அவன் மேல் அவனுக்கு நம்பிக்கை இருந்தது”²¹

என்கிறார். இத்தகைய மனநிலையைத்தான் பொன்னாவிடம் அவன் எதிர்பார்த்தான். இரவில் அவளைத் தழுவியவாறே அவளைக் கேட்ட கேள்வியும் அவள் அளித்த பதிலும் இரு நல்ல உள்ளங்களுக்கு இடையேயான முரணை வெளிப்படுத்துகின்றன.

‘எங்கம்மா உங்கம்மால்லாம் சொல்றாப்பல நீ சாமி மலையேற்றன்னிக்குப் போறியா’ என்றான். அவன் சொல்வதைக் கேட்க மனம் துடித்தது. அவளும் காதுகளில் கிசுகிசுத்தாள். ‘இந்தக் கொழந்தச் சனியனுக்காக நீ போன்னு சொன்னாப் போறேன்’ என்றாள்.

அவன் அணைப்பிறுக்கம் தளர்ந்தது. எதிர்பார்த்த பதில் இது இல்லை. அவளை விட்டு ஒதுங்கினான். கல்யாணத்திற்குமுன் அவன் போன விசயத்திற்குப் பழி வாங்கும்படி ஒரு பேச்சுக்கு இப்படிச் சொல்லியிருப்பாளோ என்று ஒரு கணம் தோன்றியது. வானம் பார்த்துக் கட்டிலில் மல்லாந்தான். அவன் எதிர்பார்த்த பதிலைத் தான் சொல்லவில்லை என்று அவளுக்குப் புரிந்தது. பதற்றத்தோடு ஓடி அவன் மேல் பரவி கன்னம் இழையச் சமாதான வார்த்தைகளை அவள் தேடினாள். சமாதான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவதில் தான் இந்த உறவே அடக்கம்.

“மாமா... கொழந்தைக்காவ நீ சொல்றியேன்னு நெனச்சன் மாமா. உனக்கும் பிரியம் இல்லாத எதையாச்சும் நான் செய்வனா? நீ தானே மாமா எனக்கு எல்லாம். ஊரு ஓறவும் எல்லாம் சொல்லியும் ரண்டாக் கலியாணம் வேண்டாம்னு இருக்கறியே. அதனால நீ சொன்னாச் செய்றன்னன் கோலிச்சக்காத மாமா என்று குழைந்து பேசினாள்.”²²

“பொன்னாவின் அண்ணன் முத்துவிடம், ‘என்ன பெரியவங்க மகத்தரங்க. பெத்த பிள்ளயக் கூட்டிக்குடுக்கத் திட்டம் போட்டுட்டு அதையும் வெக்கமில்லாம எங்கிட்ட வந்து சொல்றாங்க... பெரியவங்களாம் பெரியவங்க’

‘நீ சொல்லு. உனக்குப் பிள்ள இல்லாத இருந்தா உம் பொண்டாட்டியக் கண்டவனோட அனுப்புவியா? என்று குமுறுகிறான் கான்”²³

இக்குமுறலில் அவனது குமுறல் உணர்வும் வெளிப்படுவதைக் காண்கிறோம்.

ஆனால் தாய் என்ற தகுதியைத் தன் தங்கை அடைய வேண்டும் என்பதிலேயே குறியாய் இருந்த முத்து,

“மர்ப்ப எல்லாத்துக்கும் செரின்னுட்டிரு பொன்னா. சாமீ காரியம்னு எடுத்துச் சொல்லி ஒத்துக்க வெச்சிட்டன். அவருக்கு உம்மேல அத்தன ரியம் போ”²⁴

என்று பொய் கூறி, தன் வீட்டிற்குப் புறப்படும்படி கூறுகின்றான். முத்துவின் பொய்யை அறியாத பொன்னா தாயுடன் புறப்படுகிறாள். பின்னர் அங்கிருந்து திருச்செங்கோடு பயணமாகின்றனர்.

புதினத்தின் தொடக்கத்திலும், முடிவிலும் பொன்னாவின் வீட்டில் அவன் வைத்த பூவரசமரம் இடம்பெறுகிறது. இதுகுறித்து புதினத்தின் இறுதிப்பகுதியில்,

“நீ தவிச்சக் கெடகோனும்டி, ஏமாத்திட்டயேடி தேவடியா முண்ட... அப்படியே கீழே சாய்ந்தான். போரிலிருந்து சோளத்தட்டு உருவிக் கட்டிக்கொண்டு வந்து போட்ட கயிறு முதுகில் அழுத்தியது. மேலே பார்த்தான் பூவரசங் கிளைகள் வானில் விரிந்து பரவியிருந்தன”²⁵

என்கின்றார் ஆசிரியர்.

பொன்னாவின் மீது கொண்ட ஆத்திரத்தால் அவளைப் பழிவாங்குவதாகக் கருதி பூவரச மரக்கிளையில் தூக்கிட்டு தற்கொலை செய்து விடுவானோ என்ற எண்ணத்தை வாசகனிடம் தோற்றுவித்து புதினம் முடிவடைகிறது.

பல்வேறு பிரச்சினைகளைச் சந்தித்த மாதொருபாகன் புதினத்திற்கு ‘சமன்வய் பாஷா சம்மான்’ எனும் விருது கிடைத்துள்ளது. விருது கிடைத்தது குறித்து பெருமாள் முருகன்,

“இந்த விருது கிடைத்திருப்பது தமிழுக்கான அங்கீகாரம். துரதிருஷ்டமான ஒரு தருணத்தில் என்னுடைய மொழிக்கு இந்த விருது கிடைத்துள்ளது”²⁶

என்று கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.

1.9.6 ஆளண்டாப் பட்சி

‘ஆளண்டாப் பட்சி’ புதினம் டிசம்பர் 2012இல் முதல் பதிப்பாக வெளிவந்தது. ‘ஆளண்டாப்பட்சி’ என்பது காரணப் பெயராகும். ‘ஆளண்டாப்பட்சி’ என்னும் தலைப்பு குறித்து புதினத்தின் முன்னுரையில் பெருமாள் முருகன்,

“நாட்டுப்புறக் கதைகளில் வரும் பிரம்மாண்டப் பறவைக்கு அண்டரண்டப் பட்சி, அண்டரண்டாப் பட்சி, பேரண்டப் பட்சி, அண்ட பேரண்டப் பட்சி எனப் பல பெயர்கள் உண்டு. அதற்கு எங்கள் பகுதிச் சொல்வழக்கு ‘ஆளண்டாப் பட்சி’ மனிதர்களை அருகில் அண்டவிடாத பறவை மட்டுமல்ல, மனிதர்களை உணவாகவும் உட்கொள்ளும் பறவை. கழுகு கோழிக்குஞ்சைத் தூக்குவதுபோல இது மனிதரைத் தூக்கிச் சென்றுவிடும்”²⁷

என்று காரணம் கூறுகின்றார். மேலும் புதினத்திற்குப் பெயர் வைத்ததற்கான காரணத்தைப் பற்றி கூறும்போது, ‘பொதுவாக நாவலுக்குப் பெயர் சூட்டுவது எனக்குக் கடினமான செயல். கடைசி வரைக்கும் யோசனைகள் விரிந்து கொண்டே இருக்கும். ஒரு முடிவில் நிற்க இயலாது. வெவ்வேறு விதங்களில் யோசித்துப் பார்த்தாலும் இறுதியில் ஒரு உத்தி அல்லது தந்திரம் தான் பெரிதும் உதவும். நாவலுக்கு உள்ளிருந்து ஏதாவது சொல்லையோ தொடரையோ தேர்ந்தெடுப்பது அது. அவ்விதம் இந்நாவலுக்குள் அலைந்துகொண்டு வந்தபோது ஒரு பாத்திரம் ‘ஆளண்டாப் பட்சி’யைப் பயன்படுத்தியதைக்

கண்டேன். அப்பிரயோகம் பரவசம் தரக்கூடியதாகவும், தகுதி கொண்டிருப்பதாகவும் தோன்றியது. மேலும் மையப் பாத்திரங்களின் இயல்புக்கும் அவற்றின் வாழ்முறைக்கும் ஆளண்டாப் பட்சியின் பல்வேறு தன்மைகள் மிகவும் பொருந்தியதால் அதையே தலைப்பாக்கினேன்.

இப்புதினம் என் முன்னோர் குடும்பம் ஒன்றின் இடப்பெயர்வு நிகழ்வை மையமிட்டது. சிறுசிறு இடப்பெயர்வேனும் நடக்காத வாழ்க்கையில்லை. ஒவ்வொரு இடப்பெயர்வின் பின்னும் வலியும் துன்பமும் நிர்பந்தமும் இருக்கின்றன. இடப்பெயர்வின் பின்னான நிலைகொள்ளுதலும் எளிதல்ல. இடப்பெயர்வுகள் வழங்கும் மனவிரிவும் புதுமைகளும் கூட முக்கியமானவையே. அவற்றினூடே நிகழ்த்திய அனுபவப் பயணமே இப்புதினம் என்கிறார்.²⁸

‘பெருமாள் முருகனின் ஆறாவது புதினம் இது. சகமனிதரோடு சேர்ந்து வாழ்வதுதான் இன்றைய காலத்தின் பெரும் சவால், மனித உறவுகள் எத்தருணத்திலும் முறுக்கிக் கொள்ளலாம்; பிணையவும் செய்யலாம். அதற்குப் பெரும்காரணங்கள் தேவையில்லை. அற்பமான ஒன்றே போதுமானது. கூட்டுக்குடும்ப பிணைப்பிலிருந்து உறவுகளின் நிர்ப்பந்தத்தால் விடுபட்டுப் புலம்பெயர்ந்து வேற்றிடத்தில் நிலைகொள்ளும் உழவுக்குடும்பம் ஒன்றின் போராட்டமே இப்புதினம். மனிதர்களை அண்டவிடாத அதேசமயம் நல்லவர்களுக்கு உதவும் பண்பும் கொண்ட பிரம்மாண்டமான பறவையாகக் கொங்கு நாட்டுப்புறக் கதைகளில் வரும் ஆளண்டாப்பட்சியின் இயல்புகள் இப்புதினம் மாந்தர்கள் பலருக்கும் பொருந்திப் போகின்றன.

1.9.7 பூக்குழி

‘பூக்குழி’ என்னும் புதினம் ‘கல்கி’ இதழில் ஏப்ரல் 14, 2013 அன்று தொடங்கி ஜூலை 28, 2013 வரை பதினாறு வாரங்கள் தொடர்கதையாக

வந்துள்ளது. இதனை நூலாக்கம் செய்து 2013 அக்டோபர் ‘காலச்சுவடு’ பதிப்பாக வெளியிட்டுள்ளார். இக்கதையின் கரு தேர்ந்தெடுத்ததன் பின்னணி பற்றி பெருமாள் முருகன்,

“இந்த ஆண்டு சாதி பற்றியும் கலப்புத் திருமணம் பற்றியும் பொதுவெளியில் பலவிதமாக விவாதிக்கும் வகையில் துயரச் சம்பவங்கள் நடந்து முடிந்திருக்கின்றன. அதன் ஒரு கோணம் இந்நாவல்”²⁹.

என்றும்,

“தொடர்கதைக்காக இந்தக் கருவைத் தேர்வு செய்யக் காரணம் தர்மபுரி இளவரசனின் காதல் திருமணம் தொடர்பாக நடைபெற்ற பிரச்சினைகள். அந்த உந்துதலில் இதை எழுதினேன்”³⁰

என்றும் கூறுகின்றார்.

1.9.8 திருச்செங்கோடு

‘திருச்செங்கோடு’ சிறுகதைத் தொகுப்பில் மொத்தம் இருபது கதைகள் உள்ளன. இதில் வருகின்ற ‘வேக்காடு’ சிறுகதை கவனிப்பாரற்று முதுமையில் வாடும் பெண்ணை மையமிட்டும், ‘திருச்செங்கோடு’ சிறுகதை குழந்தை இல்லாமல் உறவினர்களின் சொற்களாலும் செயல்களாலும் மனத்துயரத்துக்கு உள்ளாகும் பெண்ணைக் குறித்தும் பேசுகின்றது. ‘கொறங்காடு’ சிறுகதை வாழாவெட்டியாக இருக்கும் பெண்ணை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. ‘வெம்பில்’ எனும் கதையில் குஞ்சாளுக்குச் சிறுவயதிலேயே திருமணம் ஆகி இரண்டு குழந்தைகள் உள்ள நிலையில் கணவன் இறந்துபோக மிகுந்த மனத்துயரத்திற்கும் ஏமாற்றத்திற்கும் உள்ளாவதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

‘தடம்மாறும் வண்டிகள்’, ‘பலன்’ சிறுகதையும் மதுவினால் பாதிப்புக்குள்ளாகும் குடும்பங்கள் குறித்துப் பேசுகின்றன. மது அருந்தச் செல்வதால் எருதுகள் பாதிப்பிற்குள்ளாவதைத் ‘தடம் மாறும் வண்டிகள்’ கதையும், சபரிமலை சென்று வரும் செலவிற்காகத் தையல் இயந்திரத்தை விற்றுவிடும் நிலையில் அக்குடும்பம் பாதிப்புக்குள்ளாவதைப் பலன் சிறுகதையும் கூறுகின்றன.

‘உண்ணிகள்’ கதையில் வரும் பாவாயி தன்னிடம் இருக்கும் ஓர் எருமையைக் காப்பாற்றப் பாலின் தரத்தை சோதிக்கும் அலுவலரிடம் இலஞ்சம் கொடுக்க முடியாமல் போராடுகிறாள். ‘ஒரம்பரை’ சிறுகதை அண்ணன் தங்கை உறவின் மேன்மையைப் புலப்படுத்துவதாகக் கதையின் தொடக்கம் அமைந்து, பிறகு உழவு ஓட்டியதற்கான கூலிப்பணத்தை அண்ணன் கேட்க அதனால் ஒருவரை ஒருவர் ஏமாற்றுவதாகக் கருதிக்கொண்டு புனிதமான உறவைப் பகையாக்கிக் கொள்வதைக் கூறுகிறது. ‘ஏவாரி’ சிறுகதையில் ஆட்டை விலை பேசும் வியாபாரியும் ஆட்டுக்குச் சொந்தக்காரியும் இலாபத்தை மனதில் கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் ஏமாற்றப் பார்க்கிறார்கள்.

‘சிதைவு’, ‘ஓடை’ சிறுகதைகள் இரண்டும் மனைவியை அடித்துக் கொடுமைப்படுத்தும் கணவர்களின் கோபத்தை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளன.

‘கொடுப்பினை’, ‘ஆளுக்காரன்’, ‘மேடு’, ‘விசுவாசம்’, ‘கொட்டு’ ஆகிய சிறுகதைகள் ஆண்டான் அடிமைநிலையைப் புலப்படுத்துகின்றன.

1.9.9 நீர் விளையாட்டு

‘நீர் விளையாட்டு’ சிறுகதைத் தொகுப்பில் மொத்தம் இருபது கதைகள் உள்ளன. விளையாட்டை மையமாகக் கொண்டு, ‘வேட்கை’, ‘மழைக்குருவி’, ‘புகழிடம்’, ‘குரல்கள்’, ‘நீர் விளையாட்டு’ ஆகிய கதைகள் அமைந்துள்ளன.

‘குரல்கள்’ சிறுகதைவழி சீட்டு விளையாடத் தெரியாதவனுக்கு அவ்விளையாட்டைக் கற்றுக் கொடுத்துப் பிறகு அவனிடமே கற்றுக் கொடுத்தவன் தோற்றுப்போகும் நிலையை அறியமுடிகிறது. ‘நடுப்பகல் மீன்கள்’ எனும் கதையில் அவன், இவன், உவன் என்ற சங்க இலக்கியச் சொல்லை இடைப்பட்ட ஒருவனுக்கு பெருமாள் முருகன் பயன்படுத்தி இருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும். மீன் பிடிக்கும் முயற்சியில் தொடர்ந்து தோல்வியைப் பெற்றாலும் தொடர்ந்து முயற்சி செய்யத் தூண்டுவதாக மீன்களின் செயல்கள் இருக்கிறது. ‘நீலாக்கா’ எனும் சிறுகதையில் நீலா என்னும் இளம்பெண்ணுக்குப் பல் கறையினால் திருமணம் தடைப்படுகிறது. ‘கோடித்துணி’ எனும் கதை ரவிக்கை போடாத அம்மாவின் வெற்று மார்பகங்களால் தன் திருமணம் தள்ளிப் போய்விடக் கூடாதே என்பதற்காக மகள் எடுக்கும் முயற்சியைக் கூறுவது.

இருட்டுடன் தொடர்புடைய கதைகளாகக் ‘கடைவீதியில் ஒருவன்’ ‘சுவர்களும் கதவுகளும்’, ‘இருள் அழைப்பு’, ‘விதானம்’, ‘எருக்கஞ்செடிகள்’ ஆகிய கதைகளைக் கூறலாம். ‘சிறுத்தபூதம்’, ‘பெரிதினும் பெரிது’ என்னும் கதைகள் குழந்தைகளுடன் தொடர்பானவைகளாகும். அஃறிணை உயிர்களை மையமாகக் கொண்டு, ‘இசை நாற்காலி’, ‘காக்கை’, ‘உள்ளுழைந்த முஞ்சுறு’, ‘எல்லை’ ஆகிய கதைகள் படைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கூறலாம்.

இத்தொகுப்பிலுள்ள கதைகளின் சிறப்பினைக் கூறவந்த பதிப்பகத்தார்,

“வாழ்வின் பல்வேறு அடுக்குகளிலும் தான் எதிர்கொண்ட அனுபவங்களைச் சிடுக்குகளற்ற கதைகளாக்கியுள்ளார் பெருமாள் முருகன். தமிழ்க்கதையுலகம் இதுவரை தொடர் தயங்கிய சில கூறுகளை அனாயாசமாகக் கையாண்டு, தமிழ் இலக்கியத்தின் எல்லையைத் தன்னளவில் விரிவுபடுத்தும்

பெருமான் முருகன், சொற்களை மீறிய மனித
மனோபாவங்களை வரசகர்களுக்கு உணர்த்துவதில் வெற்றி
பெற்றுள்ளார். பாசாங்கின் கவடுகள் பதியாத சிறுகதைகள்
இத்தொகுப்பில் கிடைக்கின்றன”³¹

என்று பதிவுசெய்துள்ளது சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

1.9.10 பீக்கதைகள்

‘பீக்கதைகள்’ என்னும் தலைப்பே இத்தொகுப்பில் உள்ள கதைகளின்
பொதுத்தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. இத்தொகுப்பில் உள்ள
கதைகள் குடும்பத்தில் உள்ள நபர்கள் குறித்து இடம்பெறுகிறது. சிறுவர்கள்
முக்கியப் பங்கு வகிக்கும் கதைகளாகக் ‘கடைசி இருக்கை’, ‘கருப்பணார்
கிணறு’, ‘அத்தை வீட்டுக் கோடை’, ‘சந்தனச் சோப்பு’, ‘நின்ற வண்ணம் கிடந்த
வண்ணம்’ ஆகிய கதைகளைக் குறிப்பிடலாம். வீட்டின் வறுமை காரணமாகக்
கழிவறையைச் சுத்தம் செய்யும் வேலை செய்யும் சிறுவனைப் பற்றிய கதை,
‘சந்தனச் சோப்பு’ கணவன், மனைவி என வரும் கதைகளாக ‘பீ வாங்கியின்
ஓலம்’, ‘பிசாசுக்குப் போதுமான விசயம்’ ஆகியவற்றைக் கூறலாம். பீக்கதையின்
மதிப்புரையில்,

‘உத்திகளின் பிரம்மாண்டத் தேவையைப் புறக்கணித்து எழும்
பெருமான் முருகனின் எழுத்துக்கள் நலித்த வாழ்வின்
இடுக்குகளில் தென்படும் அபூர்வம், வஞ்சகமும், நுகரக்
கொண்ட அவமானங்களில் திணறி எழும் உயிர்ப்புகளில்
திளைப்பவை. யாரும் புகத் தயங்குகிற பிரதேசங்களைக் கலாப்
பூர்வமாகச் சித்திரிக்கும் இக்கதைகள், அடர்த்தியான எளிமையில்
யினிரும் லாவகம் கொண்டவை”³².

என்ற மதிப்பீடு சரியானதாக அமைந்துள்ளது.

1.9.11 வேப்பெண்ணெய்க் கலயம்

பெருமாள் முருகனின் நான்காவது சிறுகதைத் தொகுப்பு வேப்பெண்ணெய்க் கலயம். இருபத்திரண்டு கதைகள் இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன. இத்தொகுப்பைக் ‘காலச்சுவடு’ பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு கதையும் வெவ்வேறு நிகழ்வுகளையும், காலங்களையும், மனித மனங்களையும் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. குறிப்பாக ‘அந்தரக் கயிறு’, ‘ஆந்தைகள் அலறலை நிறுத்திய இரவு’, ‘இடையீடு’, ‘புஞ்சை வாழை’, ‘மகாமுனி’ ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன. இத்தொகுப்பின் சிறப்புக்குறித்து,

“இதழ்களில் வெளியானபோது பல்வேறு எதிர்வினைகளைப் பெரிதும் தம் கதைப்பொருளாகக் கையாளும் இவர் மனித மனவியல்புகளையும் இடுக்குகளையும் சம்பவங்கள் மூலம் மிக எளிதாகக் காட்சிப்படுத்துகிறார். எல்லாவற்றையும் வெளிப்படுத்திவிடாமல் வாசகருக்கான திறப்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்டதே படைப்பு என்னும் உணர்வுடன் செறிவாக எழுதப்பட்டுள்ளன இக்கதைகள். அங்கங்கே கவிதைத் தெறிப்பு தோன்றும் எளியமொழி இவரது கதைகளுக்கு வசீகரம் தருகிறது”³³

என்று பாராட்டியுள்ளார் பதிப்பகத்தார்.

1.9.12 நிகழ் உறவு

‘இளமுருகு’ எனும் புனைபெயரில் வெளிவந்த கவிதைத்தொகுப்பு நூல் ‘நிகழ் உறவு’ ஆகும். இந்நூல் கொங்கு வட்டாரத்தின் கூறுகளையும் அனுபவங்களையும் வெளிப்படுத்துகின்ற கவிதைகளைக் கொண்டது.

“தொகுத்துச் சொன்னால் இருவகைக் கவிதைகளே. கிராமத்து அனுபவங்கள் சொல்லும் கவிதைகள் ஒரு வகை, கட்சி அனுபவங்களைச் சொல்லும் கவிதைகள் ஒருவகை”³⁴

என ஞானி இத்தொகுப்பைப் பாகுபடுத்துகிறார்.

இத்தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகள் வெளிப்படையான கருத்துக்களைக் கொண்டவை. சிக்கல் இல்லாதவை, சொல்ல வந்த கருத்தை நேரடியாகக் கூறுபவை. மேலும் முருகு கவிதையில் மையம் கொண்டுள்ள கரு, புதைந்த வாழ்வும் அதிலிருந்து மீளுவதற்கான உயிர்வேட்கையும் ஏற்படுத்தும் முரண் விளைவாக எழும் உறவுச் சிக்கல்களே ஆகும்.

1.9.13 கோமுகி நதிக்கரைக் கூழாங்கல்

‘இளமுருகு’ என்னும் புனைப்பெயரில் வெளிவந்த மற்றுமொரு கவிதைத்தொகுப்பு நூல் ‘கோமுகி நதிக்கரைக் கூழாங்கல்’ ஆகும். இந்நூலில் உள்ள கவிதைகளைக் காதல், வாழ்வியல் பிரச்சினைகள், இயற்கை என்னும் மூன்று பிரிவுக்குள் அடக்கலாம். சில கவிதைகள் வெளிப்படையான தன்மையுடனும், சில கவிதைகள் மூடுண்ட தன்மையுடனும் உள்ளன. மூடுண்ட கவிதைகளைச் சுருட்டி வைக்கப்பட்ட நூல் கண்டு எனலாம். அதன் நுனி கிடைத்துவிட்டால் போதும். அது சொல்ல வந்த கருத்து எளிதில் புரிந்துவிடும். நுனி கிடைக்காவிட்டால் கருத்து புரியாது. காதல் கவிதைகள் பாதி, மீதி இயற்கையும் சமூகப் பிரச்சினைகளும் சார்ந்தவை ஆகும். காதலியின் சுட்டுவிரல் தொடுவதே மாறுதலின் தொடக்கமாகவும் துயரங்களுக்கிடையே மகிழ்ச்சியாகவும் கோபம் மாறி அன்பு உருவாகவும் காரணம் என்பதை ‘மாறுதல்’ கவிதை தெரிவிக்கின்றது. காதலர்கள் பேசிக் கொள்ளும்போது உற்சாக மிகுதியில் சொல்லும் சிறு வார்த்தை அவர்களில் ஒருவரை பெரும் துயரத்திற்கு உள்ளாக்கிவிடுகிறது. அவள்படும் துயரம் கண்டு காதலன்படும் துயரம் அதைவிடப் பெரியது. அடுத்தநாள் சமாதானப்படுத்தும்வரை அவர்கள் அடையும் துயரம் எல்லையில்லாதது. இதனை,

“எதிலும் நினைப்பற்று படுக்கை புரண்டு
தொலைபேசிக்கு முயன்று கழிந்தது

நாளையற்றவனின் நான் போல
கிடைத்த ஒரு கணத்தில்
எல்லாம் இழந்தவனாய் யாசிக்க நினைத்தேன்”³⁵

என்னும் கவிதை அடிகள் தெரிவிக்கின்றன. ‘ஆறுதல்’, ‘நிறைமுகச் சாந்தம்’, ‘நாட்கள்’, ‘விட்டுவிடு’, ‘சருக முடிய மனம்’ போன்ற கவிதைகள் காதலை மையமாகக் கொண்டுள்ளன.

1.9.14 நீர் மிதக்கும் கண்கள்

பெருமாள் முருகன் என்ற பெயரிலேயே வந்துள்ள கவிதைத் தொகுப்பு ‘நீர் மிதக்கும் கண்கள்’ ஆகும். மற்ற இரு தொகுப்புகளிலும் ஒருசில கவிதைகளுக்குத் தலைப்புகள் கொடுக்கவில்லை. இத்தொகுப்பில் அனைத்துக் கவிதைகளுக்கும் தலைப்புகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஐம்பத்திரண்டு கவிதைகளைக் கொண்டு, மற்ற கவிதை நூல்களைக் காட்டிலும் அதிக கவிதைகளைக் கொண்ட நூலாகவும் விளங்குகிறது.

“முதல் இரண்டு தொகுதிகளில் இருந்த எளிமையும் நேரடித் தன்மையையும் இந்தத் தொகுதியிலும் காணமுடிகிறது. என்றாலும் இவை முன்பைவிட இன்னும் ஆழமான தளங்களிலும் இயங்குவதைப் பல கவிதைகள் காட்டுகின்றன”³⁶

என ஆனந்த் குறிப்பிடுவது கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

சமூக அக்கறை உடைய கவிதைகளுள் மதம் சார்ந்த கவிதைகள் நான்கு காணப்படுகின்றன. இதனை,

“ஆசீ வழங்கும் கை அடையாளமிட்டுச் செல்ல
அடுத்த கை ஆயுதம் ஏந்தியிருக்க
கொலைவெறி கொண்டு
கடவுள்கள் நமது தெருக்களில் திரிந்தனர்
கூப்பிய கைகள் வெட்டப்பட்டன
தொழுத கைகள் துண்டிக்கப்பட்டன

அழுதைகள் மறைக்கும் கூச்சல்கள் எங்கும்
கடைசியாய்க் கடவுள்
மயானத்தைச் சிருஷ்டித்தனர்”³⁷

என்னும் கவிதை அடிகள் வழி அறியலாம்.

1.9.15 வெள்ளி சனி புதன் ஞாயிறு வியாழன் செவ்வாய்

‘வெள்ளி சனி புதன் ஞாயிறு வியாழன் செவ்வாய்’ எனும் தலைப்பில் அமைந்துள்ள கவிதைத் தொகுப்பில் அறுபத்து ஆறு கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. கவிதைத் தொகுப்பின் தலைப்பு வித்தியாசமாக அமைந்துள்ளது. இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள கவிதைகள் பல்வேறு கருத்துக்களை மையமாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளன. இக்கவிதைத் தொகுப்பின் முன்னுரையில்,

“பெருமாள் முருகன் கவிதைகள் எளிமையானவை. அவை இயற்கையைப் போன்றவை. அல்லது கிராமத்தைப் போன்றவை. இவரின் கவிதைகளை வாசிக்கும்போது படர்ந்து விரிந்து ஆலமரத்தின் சின்னஞ்சிறு கிளையில் பார்வைக்குப் படாமல் கூடுகட்டி வாழும் அக்காக்குருவியையே நான் காண்கிறேன். அக்காக்குருவியின் மாபெரும் இசையையே இக்கவிதைகளில் அங்கங்கு செவிமடுக்கிறேன். அது அவ்வளவு மென்மையானது. இன்றைய நவீனக் கவிதை உலகில் யதார்த்த எழுத்துக்கென்று பெருமாள் முருகன் கவிதைகளுக்கு இடமுண்டு”³⁸

என்ற செய்தி இடம்பெற்றுள்ளது.

நாகரிகத்தின் வாழ்வில் ஏதோ ஒரு புள்ளியில் கவித்துவ மனநிலையைக் கண்டடைய முயல்வதே கவிஞனின் வாழ்வாகிறது. அன்றாடப் பயன்பாட்டுக் கருவியான, ‘கேஸ்’ அடுப்பில் உயிரோ கவித்துவமோ இயற்கை அளிக்கும் சாந்தமோ இருப்பதில்லை. ஆனால் அதில் ஒரு தரிசனத்தைப் பெருமாள் முருகன் அடைந்திருப்பதை ‘உதவி’ என்னும் கவிதையில் பார்க்கலாம். இதனை,

“சமையல் எரிவாயு உருளையைத்
திறந்து அடுப்பைப் பற்ற வைக்கிறேன்

.....
.....

நீலக்கை லாவகமாய் நீண்டு
உதவித் திரும்பும்
காட்சியே நிலைத்திருக்கிறது நினைவில்”³⁹

என்னும் கவிதை அடிகள் வழி அறியலாம்.

இத்தொகுப்பிலுள்ள கவிதைகளின் பொருண்மையைச் சுட்டவந்த ராணி
திலக்,

“இத்தொகுதியில் தானியக்குதிர்கள் உடைந்து அடுக்குமாடி
அங்காடிகள் தோன்றிய கணத்தை, ஏரி அழிந்து பேருந்து
நிலையம் ஆன அவலத்தைத் தோலுரித்துக் காட்டுகின்றனர்”⁴⁰

என்று தம் முன்னுரையில் பதிவுப்படுத்தியுள்ளார்.

1.10 முடிவுகள்

- படைப்பாளன் சாதாரண மனநிலையில் இருந்து, மாறிவிடுகிறபோது படைப்பு என்பது உருவாக்கம் பெறுகிறது. பெருமாள் முருகன், பன்முகம் கொண்ட படைப்பாளராகத் திகழ்கின்றார்.
- புதினம், சிறுகதை, கவிதை, பதிப்புப்பணி, தொகுப்புப்பணி என பல்வகைப் படைப்பாளுமை கொண்டவர் பெருமாள் முருகன் என்பது தெளிவாகின்றது.
- பெருமாள் முருகனின் படைப்புகள், மண்ணின் மணம் மாறாமல், யதார்த்தத்தைப் பிரதிபலிப்பனவாக அமைந்துள்ளன.
- பல்வகை இலக்கியப் பணிகளுள், அவர் படைத்த படைப்புகள் பதினைந்து மட்டும் ஆய்விற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பெருமாள் முருகனின்

முதல் படைப்பு 'ஏறுவெயில்' ஆகும். ஏறுவெயில் புதினம், இடப்பெயர்வின் அவலத்தைக் குறித்து பேசுவதாக உள்ளது. 'நிழல்முற்றம்' எனும் புதினம், தியேட்டரைச் சார்ந்து வாழ்கின்ற மனிதர்களின் துயரங்களையும் அவலங்களையும் யதார்த்தமாகப் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளது.

- 'கூளமாதாரி' புதினம், ஆண்டான் அடிமை முறையினையும், குழந்தைத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும் அழகாய் பதிவுபடுத்தியுள்ளது. இப்புதினம், 'Seasons of the Palm' எனும் தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.
- 'கங்கணம்' புதினம், கொங்கு வட்டாரத்தில், திருமணம் ஆகாமல் துயரப்படும் முதிர்வயது இளைஞர்களின் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தினைப் பற்றி பேசுவதாக உள்ளது.
- 'மாதொரு பாகன்' குழந்தை இல்லாத தம்பதியினர் சமூகத்தின் அன்றாட நிகழ்வுகளில் இருந்து துரத்தப்படுவதைப் பதிவு செய்துள்ளது. மாதொருபாகன், இந்துத்துவக் கடவுளான சிவனையும் பார்வதியையும், புனிதத் தன்மை இழக்கச் செய்வதாகக் கருதி, 'மாதொருபாகன்' புதினம் தீயிட்டு அழிக்கப்பட்டது. படைப்பாசிரியர் பெருமாள் முருகன், இறந்துவிட்டதாக தமது முகநூலில் வெளியிட்டார். தமிழகம் மட்டுமின்றி உலகின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் மிகப்பெரிய போராட்டங்கள் எழுந்தன. இந்நூலுக்கு 'சமன்வய் பாஷா சம்மான்' எனும் விருது கிடைத்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.
- 'ஆளண்டாப்பட்சி' புதினம், நிலத்தைச் சார்ந்திருக்கும் கூட்டுக்குடும்பம் நிலத்தைப் பாகப்பிரிவினை செய்து உறவுகளுக்கிடையே மிகப்பெரிய

துயரத்தை ஏற்படுத்துகிறது. மதிக்கத்தக்க உறவுகள், பணம் எனும் மாயையில் சிக்கிக்கொண்டு, உறவுகளைத் தூக்கியெறிகின்ற நிலைப்பாடுகளை இப்புதினம் பதிவாக்கியுள்ளது.

- ‘பூக்குழி’ புதினம், காதல், சாதி மறுப்பு மணம் ஒன்றில் ஈடுபட்ட இளம் தம்பதியர் தம் வாழ்வில் ஏற்பட்ட இன்னல்களையும் எதிர்ப்புகளையும் விவரிக்கின்றது.
- ‘திருச்செங்கோடு’ சிறுகதைத் தொகுப்பில் 20 கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு கதையும் சமூகத்தின் வாழ்வியல் முறைகளைப் பற்றி பேசுகின்றது. நீர் விளையாட்டு, பீக்கதைகள் ஆகிய படைப்புகள் சமூகம், குடும்பம், உறவுகள், வாழ்வியலில் ஏற்படும் சிக்கல்கள் குறித்து புனையப்பட்டுள்ளன. ‘பீக்கதைகள்’ எனும் தலைப்பில் அமைந்துள்ள கதை வாழ்வியலில் எதார்த்தத்தை அப்பட்டமாகப் பதிவு செய்துள்ளது.
- நிகழ் உறவு, கோமுகி நதிக்கரைக் கூழாங்கல், நீர் மிதக்கும் கண்கள், வெள்ளி சனி புதன் ஞாயிறு வியாழன் செவ்வாய் தலைப்புகளில் இடம்பெற்றுள்ள கவிதைகள் எளிமையாகவும் திறந்த தன்மை கொண்டதாகவும், வாழ்வியலை யதார்த்தமான முறையில் எடுத்துக்காட்டுவதாகவும் அமைந்துள்ளன.
- ஒட்டுமொத்தத்தில் பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்கள் அனைத்தும் சமூக நிகழ்வுகளை எதார்த்தமாகப் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்துள்ளன என்பது இவ்ஆய்வின்வழி கண்டறியப்பட்ட உண்மையாகும்.

குறிப்புகள்

1. பெருமாள் முருகன், கூளமாதாரி, ப.10.
2. பெருமாள் முருகன், ஏறுவெயில், ப.9.
3. மேலது, ப.9.
4. மேலது, ப.216.
5. பெருமாள் முருகன், நிழல் முற்றம், ப.9.
6. பெருமாள் முருகன், கங்கணம் 'அட்டைப்படச்செய்தி'.
7. பெருமாள் முருகனின் முகநூல் பக்கம்.
8. உங்கள் நூலகம், பிப்ரவரி, 2015, ப.6.
9. மேலது, ப.32.
10. பெருமாள் முருகன், மாதொரு பாகன், ப.19.
11. மேலது, ப.21.
12. மேலது, ப.20.
13. மேலது, ப.56.
14. மேலது, ப.62.
15. மேலது, ப.74.
16. மேலது, ப.89.
17. மேலது, பக்.51-52.
18. மேலது, ப.10.
19. மேலது, ப.85.
20. மேலது, ப.14.
21. மேலது, ப.88.
22. மேலது, ப.95.
23. மேலது, ப.23.
24. மேலது, ப.119.
25. மேலது.
26. தி ஹிந்து, அக்டோபர் 6, 2015, ப.16.

27. பெருமாள் முருகன், ஆளண்டாப்பட்டி, 'முன்னுரை', ப.9.
28. மேலது, பக்.9-10.
29. பெருமாள் முருகன், பூக்குழி, 'முன்னுரை', ப.10.
30. மேலது, ப.11.
31. பெருமாள் முருகன், நீர் விளையாட்டு, 'அட்டைப்படச்செய்தி'.
32. பெருமாள் முருகன், பீக்கதைகள், 'அட்டைப்படச்செய்தி',
33. பெருமாள் முருகன், வேப்பெண்ணெய்க்கலயம், 'அட்டைப்படச்செய்தி',
34. பெருமாள் முருகன், நிகழ் உறவு, ப.715.
35. பெருமாள் முருகன், கோமுகி நதிக்கரைக் கூழாங்கல், ப.5.
36. பெருமாள் முருகன், நீர் மிதக்கும் கண்கள், ப.15.
37. மேலது, ப.33.
38. பெருமாள் முருகன், வெள்ளி சனி புதன் ஞாயிறு வியாழன் செவ்வாய், ப.4.
39. மேலது, ப.28.
40. மேலது, 'முன்னுரை', ப.18.

இயல்-2
NØRØVf EkRû]Ls

இயல்-2

சமுதாயச் சிந்தனைகள்

2.0 முன்னுரை

நாடோடி வாழ்க்கையில் இருந்து நிலையான வாழ்வை மனிதன் அமைத்துக் கொண்டபோது மனித சமூகம் தோற்றம் பெற்றது. தனிமனிதச் சிந்தனைகள் பொதுநிலையில் சமூகச் சிந்தனையாக மலர்ந்தன. சமூக உருவாக்கத்தில் சிந்தனைகள் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன. எனவேதான் சமூக அமைப்பும் சிந்தனைகளின் தன்மைக்கேற்ப அமைந்துள்ளது. ஆதிநிலையில் உருவாகிய அடிப்படைச் சிந்தனைகள் மனிதசமூகத்தை நல்வழிப்படுத்தும் வகையில் அமைந்திருந்தாலும் ஒரு படித்தானதாக அமையவில்லை. ஆகையால் குடும்பம், சமூகம், திருமணம், அரசு போன்ற முறைகள் மற்றும் நிறுவனங்களில் ஒத்த சிந்தனைகளைக் காணமுடியவில்லை. இதனால், சமூகம் பல்வேறு ஏற்றத்தாழ்வுகளால் முரண்பாடுடைய ஒன்றாக அமைந்துள்ளது. இத்தகைய சமூகத்தில் இருந்து எழுகின்ற இலக்கியங்கள், அச்சமூகத்தைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்ற கருவியாகச் செயல்படுகிறது. முரண்பாடுடைய சமூகத்தையும் அதன் நிறைகுறைகளையும் எடுத்துரைத்து, சீர்படுத்தும் பணியினை இலக்கியங்கள் செய்கின்றன. அவ்வகையில் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்கள் சமுதாயத்தின் முரண்கள், மக்கள் வாழ்வியல், உறவுகள், சாதியம், பொருளாதாரம் போன்ற கூறுகளைப் பதிவுபடுத்தியுள்ளன. எனவே பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்களில் இடம்பெற்றுள்ள சமுதாயச் சிந்தனைக் கூறுகளை வெளிப்படுத்தி எடுத்துரைக்கும் வகையில் இவ்இயல் அமைந்துள்ளது.

2.1 சமுதாயம் - விளக்கமும் வரையறைகளும்

மக்கள் திரளைச் சமூகம் என்பர். உலகில் பல்வேறு வகையான மக்களினம் உள்ளது. ஒவ்வொரு வகையான மக்களினமும் தனக்கான சமூக அமைப்பினைக்

கொண்டுள்ளது. இச்சமூக அமைப்பு ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறுபட்டு அமைந்துள்ளது. இத்தகைய மனித சமூக அமைப்பினைக் குறித்து பல்வேறு சமூகவியல் ஆய்வாளர்களும் அறிஞர்களும் தங்களது கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளனர். மேலும் அகராதிகள் மற்றும் வாழ்வியற்கலைக் களஞ்சியங்களும் ‘சமூகம்’ குறித்த விளக்கங்களை எடுத்தியம்பியுள்ளன. சமுதாயம் என்பதற்கு,

“ஒரு சிறிய நிலப்பரப்பில் ஒரு பொதுவாழ்க்கை வழியைப் பின்பற்றிக் கூட்டமாக வாழும் மக்கள் தொகுதி சமுதாயம் (Community) எனப்படும். இது மக்கள் ஒன்றுகூடி ஒன்றுபட்ட எண்ணத்துடன் ஓர் இடத்தில் வாழும் அமைப்பைக் குறிக்கும்”¹

என்று வாழ்வியற்களஞ்சியம் விளக்கம் தந்துள்ளது.

“சமுதாயம் என்பது சமுதாய உறவுகளால் பின்னப்பட்ட ஒரு வலை எனலாம்”²

என்று சர்மா குறிப்பிடுகின்றார். இவைபோல், சமுதாயம் என்பதற்கு,

“மக்களின் திரள்; பொதுவானது”³

என்று விளக்கம் கூறுகின்றது செந்தமிழ் அகராதி. மேலும், சமூகம் என்பது மனித ஒழுக்கலாறு சம்பந்தப்பட்டது என்றும், அது தனிமனிதனையும் மனித சமுதாயத்தையும் இணைக்கின்ற ஒன்றாக உள்ளதை அறியலாம். இதனை ஆராய்கின்ற துறையைச் சமூகவியல் என்கின்றனர். சமூகத்தில் இருந்து தோற்றம் பெறுகின்ற இலக்கியம், அந்தச் சமூகத்தைப் பிரதிபலித்து நிற்கிறது. எனவேதான் சமூக விஞ்ஞானத் துறைகள் பலவற்றுள்ளும் இலக்கியத்துடன் மிக நெருங்கிய தொடர்புடையது சமூகவியலாகும் என்கின்றனர். அவ்வகையில் கொங்கு வட்டாரச் சமுதாயத்தைக் குறித்து தமது படைப்புக்களுள் பதிவு படுத்தியுள்ளார் பெருமாள் முருகன்.

2.2 சமுதாயமும் படைப்பாளனும்

சமுதாயத்தில் இருந்து படைப்பாளன் உருவாகின்றான். சமுதாயத்தின் மீதுள்ள அக்கரையின் காரணமாகச் சமூகத்தின் நிகழ்வுகளைப் பதிவுபடுத்துவது படைப்பாளனின் நோக்கமாக உள்ளது. படைப்பாளனால் உருவாக்கப்படுகின்ற படைப்பு, சமூகத்தின் அனைத்து நிலைப்பாடுகளையும் பொதிந்து வைத்துள்ளது. இது மூன்று காலங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அதாவது,

“சமுதாயத்தின் ஓர் அங்கமாய் அதனோடு இணைந்தும் முரண்பட்டும் மேரதியும் இசைந்தும் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் வாழ்கின்றவன் மனிதன். மனிதகுலத்தில் தானும் ஒருவனாய் வாழும் அவன் வாழ்க்கை நடைமுறைகளின் காரணமாக அமையும் உணர்வு நிலையின் ஒரு வெளிப்பாடாக இலக்கியத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றான்”⁴

என்பார். ஆக சமூகத்தின் முரண்களையும் மாற்றம்பெற வேண்டிய அவசியத்தையும் படைப்பின் வழியாகப் படைப்பாளன் வெளிப்படுத்துகின்றான். எனவே படைப்பாளியின் பங்களிப்பு சமுதாயத்திற்குத் தேவையான ஒன்றாக உள்ளது என்பதை அறிய முடிகின்றது.

இவ்வகையில் பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்களில் சமூகத்தின் ஏற்றத் தாழ்வுகளும் வாழ்வியற்முறைகளும் பதிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன.

2.3 சமுதாயமும் இலக்கியமும்

சமுதாயத்தில் இருந்து இலக்கியம் உருவாகின்றது. எனவேதான் இலக்கியத்தைக் காலம் காட்டும் கண்ணாடி என்கின்றனர். இலக்கியத்தையும் சமூகத்தையும் பிரித்துப் பார்க்க முடியாது. இவை ஒன்றிற்கொன்று அணுக்கமான உறவினைக் கொண்டுள்ளன. சமூகத்திற்கும் இலக்கியத்திற்கும் இடையே உள்ள உறவினைக் குறித்துப் பல்வேறுபட்ட கருத்துக்களை அறிஞர்கள் கூறியுள்ளனர்.

சான்றாக, 'இலக்கியம், சமுதாயம் ஆகிய இரண்டிற்கும் இடையே உள்ள உறவுகள், 'புலனறிவு' (Sensory Perception) போல மிக இயல்பானவே; எளிமையானவை; துலாபாரமானவை.

தே பொனால்ட் (De Bonald) எனும் பிரான்சு நாட்டு அறிஞர், ஒரு சூத்திரம்போல, 'இலக்கியம் என்பது சமுதாயத்தின் புலப்பாடு (Literature is the Expression of Society) என்று கூறுவார். ஒப்பிலக்கிய அறிஞர் ஹேரி லெவின் (Harry Levin) இலக்கியத்திற்கும் சமுதாயத்திற்கும் இடையேயுள்ள உறவுகள் பரஸ்பரமானவை என்றும், இலக்கியம் சமுதாய காரணங்களின் விளைவு மட்டுமல்ல; சமுதாய விளைவுகளின் காரணமுமாகும்' என்றும் கூறுகின்றார். ரெனிவெல்லக் (Rene Wellek) தன்னுடைய 'இலக்கியக் கொள்கை' எனும் நூலில், இலக்கியத்திற்கும் சமுதாயத்திற்கும் உள்ள உறவுகளை விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார். வடிவமைப்பில் அக்கறை கொண்ட டி.எஸ்.எலியட் கூட 'காலங்களின் மாறுதல்களுக்கு ஏற்பச் சமுதாய மதிப்புக்கள் மாறுகின்றன' என்று 'சமயமும் இலக்கியமும்' என்ற தன்னுடைய பிரசித்தமான கட்டுரையொன்றில் வாதிடுகின்றார்.

மார்க்கிய அறிஞர்கள், ஏனையவர்களைவிட இலக்கியத்திற்கும் சமுதாயத்திற்குமுள்ள உறவுகளை மிக ஆழமாகவும் விரிவாகவும் பேசுவார்கள். அடிப்படையான பொருளியல் (material) வாழ்க்கையைச் 'சமுதாய இருப்பு' (social being) என்றும், அதன் காரணமாக வெளிப்படுவனவும் அதனால் தீர்மானிக்கப்படுவனவுமாகிய கருத்து நிலைகளில் தோன்றுகின்றவற்றைச் 'சமுதாய உணர்வுகள்' (Social Consciousness) என்றும் மார்க்சியம் கூறுகிறது. இத்தகைய சமுதாய உணர்வுகளுள் ஒன்றே இலக்கியம் என்றும் அது

கூறுகின்றது⁵. மேற்குறித்த அறிஞர்களின் விளக்கங்களில் இருந்து சமூகத்திற்கும் இலக்கியத்திற்குமான உறவுநிலையை அறியலாம்.

2.4 சமுதாயமும் வாசகனும்

படைப்பாளன் - படைப்பு - வாசகன் எனும் மூன்று கூறுகளின் வழியாகவே, சமுதாயம் நிலைபேற்றினை அல்லது மாற்றத்தினை அடைகின்றது. சமுதாயத்தின் முரண்களைப் பதிவுபடுத்தி நிற்கும் இலக்கியம், வாசகன் வழியாக பொருளுடையதாகின்றது. அதாவது, படைப்பாளனால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு படைப்பு சமுதாயத்தின் பயன்பாட்டிற்கு வெளிவருகின்றது. அப்படைப்பினை நுகரும் வாசகன் படைப்பில் உள்ள வெளிப்படை மற்றும் மறைமுக பொருள்களை வெளிப்படுத்துகின்றான். இவ்வகையில் ஒரு படைப்பு வாசகனின் வாசிப்பின் வழியாகவே பல்வேறு பொருள்களைத் தருகிறது. இலக்கியம் எழுதப்படுவதால் உருவாக்கப்படுவதில்லை. வாசகனால் பொருளுரைப்புத் தரும்போதுதான் படைப்பு அர்த்தம் பெறுகின்றது என்பதாகும். ஆக ஒரு படைப்பில் ஆசிரியன் முன்வைக்கும் கருத்துக்களில் இருந்து வேறுபட்ட கருத்துக்களைப் புலப்படுத்துவதில் வாசகன் முதன்மை பெறுகின்றான். சான்றாக திருக்குறளில் இடம்பெற்றுள்ள குறள்கள், ஒவ்வொரு வாசகனுக்குத் தகுந்தாற்போல பொருளைத் தருகின்றது. எனவேதான் பல்வகையான உரைகளை இன்றுவரை பெற்றுக்கொண்டே இருக்கின்றது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாகியும் காலஓட்டத்தில் அழிந்துபோகாமல் காலத்திற்குத் தகுந்தாற்போல பொருளைப் புலப்படுத்துவதோடு பல்வகையான உரைகள் தோன்றுவதற்கும் களனாக உள்ளது. இவ்வகையில் வாசகன் என்பவன் ஒரு படைப்பை அர்த்தப்படுத்துவதில், பங்கு கொள்வதால் வாசகர் சமுதாயத்தோடு இணைந்த ஒருவராக உள்ளார் என்பதை இங்கு அறியலாம்.

2.5 கூட்டுக் குடும்பம்

‘கூடி வாழ்ந்தால் கோடி நன்மை’ என்ற முதுமொழிக்கு ஏற்ப மனிதர்கள் ஒன்றாக இணைந்து வாழ்வதன் தேவையை உணர்ந்து ஒன்றாகக் கூடி வாழ்ந்துள்ளனர். இக்கூட்டு வாழ்க்கைமுறை வாழ்வியற்நெறிகளை வளப்படுத்துவதாகவும், பெரியோர் சிறியோர்களுக்கிடையே பரஸ்பர உறவை வளர்த்தெடுப்பதாகவும் உள்ளது. இந்தியத் தமிழகச் சூழலில் கூட்டுக்குடும்ப வாழ்க்கை முறைகள் ஸ்திரமானத் தன்மையில் அமைந்திருந்தது. ஆனால், இன்றைய நவீன யுகத்தில் ஏற்பட்ட பல்வகை பரிணாம வளர்ச்சியினால், கூட்டுக்குடும்ப முறைகள் சிதைவடையத் தொடங்கியுள்ளன. இதன்விளைவாக துயரங்கள், உறவுச் சிதைவுகள், தனிக்குடும்பத்தில் ஏற்படும் பாதிப்புக்கள், அதனால் விளையும் மன உளைச்சல்களை நேரடியாகவும் இலக்கியப் படைப்புக்கள் வாயிலாகவும் அறியமுடிகின்றன. அவ்வகையில் பெருமாள் முருகனின் பன்முகப் படைப்புக்கள் கூட்டுக்குடும்ப அமைப்பினைக் குறித்தும் அவை சிதைவடைகின்றபோது ஏற்படும் முரண்களைக் குறித்தும் தெரிவிக்கின்றன. இவற்றினை ஒவ்வொன்றாகப் பின்வருமாறு விளக்கப்படுத்தலாம்.

2.5.1 படைப்பின் களம்

பெருமாள் முருகனின் பல்வகைப் படைப்புகளில் குறிப்பாக, புதினம், சிறுகதைகளின் களமாக நாமக்கல், ஈரோடு, சேலம் மற்றும் ராசிபுரம் போன்ற பகுதிகள் அமைந்துள்ளன. இப்பகுதிகளைக் ‘கொங்குநாடு’ என்று அழைக்கின்றனர். இங்கு பேசப்படும் தமிழ்மொழியின் வழக்கு மற்றும் ஒலிப்புமுறைகள் தென்தமிழகத்தில் இருந்து மாறுபட்டுள்ளது. சங்க காலத்தில் கொங்கு நாடு என்றழைக்கப்பட்டது⁶. ஆசிரியரின் சொந்த ஊரான திருச்செங்கோடும் அதன் சுற்றுவட்டாரப் பகுதிகளும் முக்கியக்களங்களாக

அமைந்துள்ளன. அவை, பரமத்தி, ராசிபுரம், பள்ளிப்பாளையம், படவீடு, மல்லசமுத்திரம், சேந்தமங்கலம், வேலூர், வெப்படை, குமாரபாளையம், எலச்சிபாளையம், கொல்லிமலை, மோகனூர் போன்றனவாகும்.

2.5.2 கூட்டுக்குடும்பச் சிதைவுகள்

இந்திய தமிழகச் சூழலின் பொருளாதாரம் வேளாண்மை சார்ந்து அமைந்துள்ளது. வேளாண்மைத் தொழிலை மேற்கொள்வதற்கு இயந்திர சக்தியைவிட மனித சக்தியே அதிகம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மனிதர்கள் ஒன்றாக இணைந்து கூடிவாழ்வதன் மூலம் வேளாண்மைத் தொழிலைச் சிறந்த முறையில் செய்ய முடியும். இதனால் இந்திய தமிழகக் கிராமப்புறச் சூழல்களில் இயல்பாகவே கூட்டுவாழ்க்கைமுறை அமைந்துள்ளது. மக்கள்தொகைப் பெருக்கம், இயற்கை அழிவுகள், மழையின்மை, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் போன்ற பல காரணிகளால், சமூகத்தில் பல்வகையான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. இதனைப் பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்களான ஆளண்டா பட்சி, ஏறுவெயில், கூளமாதாரி போன்ற புதினங்களில் பதிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றைப் பின்வருமாறு விளக்கப்படுத்தலாம்.

2.5.2.1 ஆளண்டாப்பட்சி - குடும்பச்சிதைவு

‘ஆளண்டாப் பட்சி’ என்ற புதினத்தின் தலைப்பு, ‘மனிதர்களை அருகில் அண்டவிடாத பறவை’, ‘மனிதர்களை உணவாகவும் கொள்ளும் பறவை’ போன்ற குறிப்புக்கள், மறைமுகமான அல்லது குறியீட்டுப் பொருளைத் தருகின்றன.

மனிதர்கள் கூட்டாக வாழக் கூடியவர்கள். ஆனால், ஆளண்டாப் பட்சி, மனிதர்களை அண்டவிடாது தனிமையில் இருக்க விரும்பும். காலமாற்றத்தில் கூட்டாக இணைந்து வாழக்கூடிய மனிதர்களும் இன்று ஆளண்டாப் பட்சியைப்

போல், தனிமையாகவும் உறவுகளை அண்டவிடாமலும் வாழ்கின்றனர் என்பதைப் புதினத்தின் தலைப்பு குறிப்பாக உணர்த்துகிறது.

‘ஆளண்டாப் பட்சி’ புதினத்தின் மையக் கருவாக கூட்டுக்குடும்பச் சிதைவு இடம்பெற்றுள்ளது. சமூகத்தில் சாதியம், பொருளாதாரம், மதிப்புகள் போன்ற உயர்வுக்கூறுகளைப் பெற்ற ஒரு கூட்டுக்குடும்பம் காலமாற்றத்தில் சிதைவடைகின்றபோது ஏற்படும் பிரச்சினைகளை இப்புதினம் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளது.

2.5.2.2 சொத்து பாகப்பிரிவினை

ராமக்கவுண்டர் குடும்பம் கூட்டுக்குடும்ப அமைப்பைக் கொண்டதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ராமக்கவுண்டருக்கு நான்கு ஆண்பிள்ளைகள், இரண்டு பெண் பிள்ளைகளையும் சேர்த்து மொத்தம் ஆறு மக்கள் உள்ளனர். ஊரில் பல வருடங்களாகக் கூட்டுக்குடும்பமாகவே வாழ்ந்து வருகின்றனர். இரண்டு பெண்களுக்கும் திருமணம் முடிந்துவிட்டது. பெரிய மகன் பெரியண்ணன் முதல் இளைய மகன் முத்தண்ணன் வரை திருமணம் முடிந்து குழந்தைகள் நிரம்பிய பெருங்குடும்பமாக வாழ்ந்து வருகின்றபொழுது திடீரென சொத்துப் பாகப் பிரிவினை செய்ய வேண்டுமென்று ராமக்கவுண்டர் விரும்புகின்றார். சொத்துப் பாகப்பிரிவினை செய்வதற்கு நாற்பத்தைந்து வயதாகிப்போன, முத்தமகன் பெரியண்ணன் அவரது மனைவி மாராயி காரணமாக அமைந்துள்ளனர். இருந்தபோதும், குடும்பத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் திருமணம் ஆகியபோது கொஞ்சம்கொஞ்சமாக பிரச்சினை எழ ஆரம்பித்தது. இப்பிரச்சினை மனத்தாங்கலாக வளர்ந்து, சொத்துக்களைப் பிரிக்க வேண்டிய நிலை உண்டானது. இதனைப் பின்வரும் பகுதி வழியாக வெளிப்படுத்தலாம்.

“குடும்பத்திற்குக் கடைசிப்பையன் முத்தண்ணன். குழந்தைப் பருவத்தில் அண்ணன்களுக்கும் அக்காக்களுக்கும் அவன்மேல்

தீரப் பிரியம். அவனைக் கீழே நடக்கவே விட்டதில்லை. ஆன்மாற்றித் தூக்கி வைத்துக்கொண்டேயிருப்பார்கள். மூன்று அண்ணன்கள், இரண்டு அக்காக்கள். அக்காக்கள் கல்யாணமாகிப் போனபின்னும் 'அண்ணன்கள்' பிரியத்தில் குளிப்பாட்டினார்கள். வார்த்தைக்கு வார்த்தை 'எங்க முத்தண்ணன் எங்க முத்தண்ணன்' என்பார்கள். ஒவ்வொருவக்காகக் கல்யாணமாகிக் குடும்பம் நிறைந்தபோது கொஞ்சம்கொஞ்சமாய்ப் பிரச்சினை வந்தது. ஆனாலும் எல்லாம் ஒன்றாய்த்தான் இருந்தார்கள். திடுமெனக் கொத்தி விரட்டும் கோழியைப்போல இந்தப் பிரிவினைப் பேச்சு வந்து எல்லாரையும் ஒருவருக்கொருவர் சம்பந்தம் இல்லாதவர்கள் ஆக்கிவிட்டது”⁷.

இப்புதினத்தில் சொத்துப் பாகப்பிரிவினையின் மூலமாக, கூட்டுக் குடும்பமாக வாழ்ந்த முத்தண்ணனின் குடும்பம், தனிக்குடும்பங்களாக பிரிந்து விடுவதை அறியலாம்.

2.6 தனிக்குடும்பத்தின் துயரங்கள்

மனித சமூகம், இனக்குழுவாக வாழ்ந்த காலத்தில் கூட்டு வாழ்க்கை முறைகளையே கைக்கொண்டிருந்தது. குடும்பம், சொத்து போன்ற காரணிகளால், பிரிவினை ஏற்பட்டு, தனிக்குடும்பங்களாகப் பிரிந்தன. அவ்வகையில், ஆளண்டாப் பட்சி புதினத்தில், முத்தண்ணன் மனைவி பெருமாயி, கணவன் ஊரில் இருக்க விருப்பமில்லாமல் தனது தந்தையின் வீட்டிற்குப் பிள்ளைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு சென்று விடுகின்றாள். தனது கணவனிடம், 'ஏதாவது ஒரு ஊரில் தோட்டத்தை வாங்கினால்தான், குடும்பம் நடத்த வருவேன் என்று சபதம் செய்து விட்டாள். இதனைப் பின்வரும் புதினத்தின் கூற்று வாயிலாக வெளிப்படுத்தலாம்.

“ஊரைவிட்டு புறப்பட்ட முத்தண்ணனுக்கு மனமேயில்லை. பெருமாயி கோபித்துக் கொண்டு பிள்ளைகளோடு அம்மா வீட்டுக்குப் போய்விட்டாள். வேறு ஊரில் குடி வைத்தால்தான்

வருவேன் என்று சொல்லிவிட்டான். வழியில்லாமல் மரமனார் வீட்டுக் குடிசக்கிலி குப்பனையும் உடனழைத்துக் கொண்டு வண்டியைப் பூட்டிப் புறப்பட்டவன் தான்”⁸.

மனைவியின் சொற்கேட்டு, பல ஊர்களுக்குச் சென்று இறுதியாக வடமலை என்ற ஊரில் நூறு குழியை வாங்கிய பிறகு தனது மனைவி மக்களைக் காட்டிற்குக் கூட்டி வந்து குடியேறுகின்றான் முத்தண்ணன். குடியமர்ந்த பிறகு வடமலையில் உள்ள மக்களால், முத்தண்ணன் குடும்பத்திற்குப் பிரச்சினைகள் எழுகின்றது. அவற்றையெல்லாம் சமாளித்துக்கொண்டு, காட்டினை வேளாண்மைக்கு ஏற்ற நிலமாக மாற்றுகிறது முத்தண்ணனின் குடும்பம். மேலும் தனிக்குடித்தனமாக பெருமாயி ஒதுக்குப்புற வீட்டில் இருக்கும்போது, முத்தண்ணன் அண்ணன் பெரியண்ணன் தவறாக நடக்க முயற்சி செய்கின்றார்.

“முத்து இல்லை என்றாலும் கட்டில் வாசலில்தான் கிடக்கும். ஆள் படுத்திருப்பதுபோல விளக்கமாற்றைக் கட்டிலில் வைத்து முடியிருப்பான். அப்புறம் அப்படியே விட்டுப்போய் நாய் ஏறிப் படுத்துக் கொள்வதற்கு என்றாகிவிட்டது. ‘அவுங்க நானைக்கு ராத்திரிதான் வருவாங்க’ என்றான் வாய்க்குள்ளயே. தாய் தந்தை காட்டுக்கும் தண்ணீர் முறை கேட்டு யார் யாரிடமோ தூதுவிட்டும் நடக்காததால் தானே நேரில் வந்து கேட்பது என்று இந்த ஆள் வந்திருப்பார் என்று நினைத்தான். தூக்கி வளர்த்தத் தோசத்துக்கு எல்லாவற்றையும் பிடுங்கிக் கொண்டாயிற்று. கட்டியிருக்கும் கோவணத்தையும் உருவிக் கொண்டும் துரத்திவிடும் திட்டம் இருக்கும். எரிச்சலோடு வாசலில் நின்றான். ‘அவரு நாளாண்ணிக்கு வெடிகாலதான் வருவாங்க’ என்று சொன்னான். குரல் அவளுக்கே கேட்கவில்லை. நாக்கு வறண்டு உள்ளிழுத்துக் கொண்டது.

கட்டிலில் இருந்து சட்டென்று எழுந்தவர் வேகமாக வந்து ‘உன்னயப் பாக்கத்தான் வந்தன்’ என்று சொல்லிக்கொண்டே

அவன் மார் இரண்டையும் அழுந்தப் பற்றிக் கொண்டார்.
மாராப்பால் அவர் கையைத் தடுக்க முடியவில்லை”⁹.

இவற்றில் இருந்து தனிக்குடித்தன வாழ்க்கையில் பெண்ணிற்கு ஏற்படும் துயரங்களை அறிந்து கொள்ளலாம். அவற்றிலும் சொந்தங்களே வன்முறை செய்யத் துணிவதையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

‘ஆளாண்டாப் பட்சி’ புதினத்தைப் போன்று கூட்டுக்குடும்பச் சிதைவினால் ஏற்படக்கூடிய தீமைகளை ‘ஏறுவெயில்’ மற்றும் ‘கூளமாதாரி’ போன்ற புதினங்களிலும் காணமுடிகின்றன. அவற்றைச் சில எடுத்துக்காட்டுகள் வழியாக பின்வருமாறு விளக்கப்படுத்தலாம்.

2.7 ஏறுவெயிலில் கூட்டுக்குடும்பச் சிதைவு

பெருமாள் முருகனின் முதல் புதினம் ஏறுவெயிலாகும். சமூகத்தில் கூட்டுக்குடும்ப உறவில், கொண்டாடப்படும் சொந்தங்கள், சித்தப்பா, சித்தி, பெரியப்பா, பெரியம்மா, அண்ணன், அக்காள், தங்கை, அத்தை, தாத்தா, பாட்டி போன்ற உறவுகளின் முகங்கள் மாறுகின்றபோது, மனதில் எழுகின்ற சொல்ல முடியாத துயரங்களைப் பதிவுபடுத்தியுள்ளார் பெருமாள் முருகன். ‘ஏறுவெயில்’ என்ற தலைப்பு, வெயிலின் கொடுமையினைக் குறிப்பால் புலப்படுத்துவதாகவே உள்ளது.

வேளாண்மை செய்துகொண்டு, ஜீவனாம்சம் நடத்திவரும் இருபது குடும்பங்களின் இருப்பிடம், தொகுப்பு வீடு கட்டுவதற்காக அகற்றப்படுகிறது. அவற்றில் நான்கு குடும்பங்கள் கூட்டுக்குடும்பமாக வாழ்ந்து வருகின்றன. இக்குடும்பங்கள் பிரிகின்றபோது ஏற்படும் துயரங்களையும், தனிமனித மனஉளைச்சல்களையும் ஏறுவெயில் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளது. மேலும், அப்பகுதியின் ஒரு வீட்டில் வளர்க்கப்படும் ஒருநாய், அந்தப்பகுதியில்

அமைந்துள்ள வீடுகள் இடிக்கப்பட்ட பின்பும், அந்நாய் இடத்தைவிட்டு போகாமல் சுற்றிக்கொண்டு வருகின்றது. மக்கள் வெளியேறி வேறு இடங்களில் குடிபெயர்ந்தபோதும், ஐந்தறிவு ஜீவனாகிய நாய், தான் வாழ்ந்த இடத்தைவிட்டு உணவில்லாமல் இறந்து போய்விடுகிற அவலத்தையும் காணமுடிகின்றது. இவ்விரு பதிவுகளுக்கான எடுத்துக்காட்டுகளைப் பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கலாம்.

2.7.1. குடியிருப்பு ஆக்கிரமித்தல்

தொகுப்பு வீடுகள் கட்டுவதற்காகப் புன்செய் நிலங்கள் அரசால் கையகப்படுத்தப்படுகின்றன. அந்நிலங்களில் சிறு விவசாயம், கால்நடை வளர்ப்பு மூலமாக வாழ்க்கை நடத்தி வரும் இருபது குடும்பங்களில் பொன்னையாவின் குடும்பம் கூட்டுக்குடும்பமாக வாழ்ந்து வருகின்றது. பல வருடங்களாக அப்பகுதியில் வாழ்ந்து வருகின்றபோது, அரசாங்கம் அந்நிலங்களை விட்டு வெளியேறும்படி மக்களைப் பணிக்கிறது. தாம் வாழ்ந்த இடத்தைவிட்டு ஊருக்குள் குடிபெயர வேண்டிய நிலை உருவாகின்றது. இத்தகைய குடியிருப்புகள் அரசால் ஆக்கிரமிக்கப்படுகிற பொழுது, பல்வேறு பிரச்சினைகள் தோன்றுகின்றன. அத்தகைய பிரச்சினைகளுள், கூட்டுக்குடும்பச் சிதைவு மனிதர்களை அண்டி வாழ்கின்ற ஜீவன்களான பூனை, நாய் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்புகளான எருமை போன்றவற்றையும் பாதிக்கின்றது.

இவைதவிர, மக்கள் தங்கள் நிலங்களையும் உறவுகளையும் இழந்து நிற்கின்றபோது அடைகின்ற துயரங்களும் புதிய வாழ்க்கைமுறைகளை மேற்கொள்ள ஏற்படும் சிரமங்களும் எதிர்வினைகளும், போராட்டங்களும் நிறைந்த வாழ்வாக மாறுகின்றபோது ஏற்படும் துயரங்கள், மனம்சார்ந்த நோய்கள் உருவாவதை 'ஏறுவெயில்' புதினத்தில் அப்பட்டமாகப் பதிவுபடுத்தியுள்ளார்.

2.7.2 ஐந்தறிவு ஜீவன்களின் துயரம்

பொன்னையாவின் குடும்பங்கள் நான்கு சின்னத்தாத்தாவும் அவருடைய பையன்களும், பெரிய தாத்தாவும் அவருடைய பையன்களும் சேர்ந்த குடும்பமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். பொன்னையாவின் வீட்டில் 'மணி' என்ற பெயர் கொண்ட நாய், ஒரு பூனை மற்றும் கிடேரி எருமை ஆகியவை தாங்கள் வாழ்ந்த வீடுகளில் இருந்து திடீரென வெளியேற்றப்படுகிறபோது, பல துயரங்களைச் சந்திக்கின்றன. மனிதர்கள், தங்களது துயரங்களைப் பிறரிடம் பகிர்ந்து கொள்ள முடியும்; நடைமுறைச் சிக்கல்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆனால் பகுத்தறியும் திறன் இல்லாத இந்த ஜீவன்களின் நிலை பரிதாபத்திற்குள்ள ஒன்றாக உள்ளதை அறியமுடிகின்றது.

மணி என்ற நாய், வீடுகளை இடித்து, இருந்த இடம் தெரியாமல், பொன்னையாவின் குடும்பம் ஊருக்குள் குடிபெயர்ந்த போதும், ஊருக்குள் அவர்களுடன் செல்லாமல், இடிக்கப்பட்ட வீட்டினைச் சுற்றி வருகின்றது. நாயினை ஊருக்குள் கூட்டிப்போய் சோறுபோட பொன்னையா முயற்சி செய்கின்றான். அது முடியாமல் போய்விடுகின்றது. உணவில்லாமல் நாய் சாக்கடைக் குழிக்குள் இறந்துகிடப்பதாக பால் விற்பனை செய்யும் பெண்கள் சொல்லிச் செல்கின்றனர்.

“இவனுக்கு நாயைப் பிடித்துக் குதறிவிட வேண்டும் போலிருந்தது. இரண்டு மூன்று நாட்களாக இந்த நாயோடு இதே ரச்சை. துரத்துவதும் இது போக்குக் காட்டிக்கொண்டு ஓடுவதும் வாடிக்கை. இந்த மண்ணைவிட்டே வேரோடு பெயர்ந்தாயிற்று. இனி இதில் என்ன பாத்தியதை இருக்கிறது? ஒரு மண்ணாங்கட்டிகூடச் சொந்தமில்லை. இந்த நாய்க்கு எப்படிப் புரிய வைப்பது? இதன் பாஷையும் தெரியவில்லை. தெரிந்தாலும் காதில் சொல்லவா முடியும்? கையில் சிக்க மறுத்து

இந்த ஓட்டம் ஓடுகிறதே. 'யாருடைய மடியில் குழைந்து குழைந்து விளையாடினாயோ, அவர்களில் யாரும் இங்கில்லை. நீ எந்தெந்த வீட்டு வாசலில் படுத்துக்கொண்டு 'சரக்' சத்தம் வந்தாலும் குரைத்தோடினாயோ, அவை ஆளரவமற்றுவிட்டன. பாழடைந்து நிற்கின்றன. சோறு போடவும் ஆளில்லை. அப்புறமென்ன?

நினைக்க நினைக்க கோபம் கோபமாய் வந்தது. சோர்வு மண்டியது. பக்கத்தில் மாரியம்மன் கோயில் திண்டு. அதன்மீது சாய்ந்து உட்கார்ந்தான். எப்படியோ போய்த் தொலையட்டும். சோறில்லாமல் சாகட்டும்"¹⁰

என்ற வரிகளின் மூலமாக நாயின் அறியாமைத் துயரத்தினை அறியலாம். நாயினைப்போன்று பூனையும் எருமையும் துயரத்தை அடைகின்ற நிலையினைப் பின்வரும் பகுதி வாயிலாக வெளிப்படுத்தலாம்.

“பூனைதான் பாவம். பிள்ளை மாதிரி வளர்ந்தது. எல்லாச் சாமான்களையும் மூட்டை கட்டத் தொடங்கிய உடனேயே அதற்குப் பித்துப்பிடித்துப் போய்விட்டது. இடைவிடாத கத்தல், கைகளுக்குச் சிக்கவே இல்லை. அப்பன் அதைப் பிடித்துச் சாக்குக்குள் போட்டுக்கொண்டு போய்விடலாம் என்றார். துரத்தி, மிரட்டி கொஞ்சிக் கூப்பிட்டும் பார்த்தாயிற்று. எங்கோ ஓடிப்போனது. அடுத்தநாள் இங்கேதான் காட்டுக்குள் குரல்வளை கடிபட்டுச் செத்துக்கிடந்தது. நாயின் வாய்க்கு அகப்பட்டு விட்டதுபோல 'காலைச் சுற்றிக் கொண்டிருந்த வாயில்லாப் பிராணிகள் எல்லாம் போய்விட்டன. நாய்தான் காட்டைச் சுற்றிச் சுற்றி விருமுத்தி பிடித்ததுபோல் வந்து கொண்டிருந்தது'¹¹.

இவ்வாறு வாயில்லாச் சீவன்கள் இருந்த இடத்தைவிட்டு, மாற்று இடத்திற்குச் செல்ல முடியாமல் இறந்துபோயின. எருமைகளும், ஆடுகளும், ஊருக்குள் வளர்க்க முடியாத காரணத்தினால் சந்தைகளுக்குக் கொண்டு

செல்லப்பட்டன. 'பட்டி ஆடுகளை மொத்தமாகச் சந்தைக்கு ஒட்டியாகிவிட்டது. கையும் காலும் கொண்ட மனிதர்கள்தாம் மிச்சம்' என்ற உரையாடல் வாயில்லா ஜீவன்களின் இருத்தல் கேள்விக்குள்ளாகின்றபோது, எதிர்வினைகளைச் சமாளிக்க முடியாமல் இறுதியில் வாழ்வை முடித்துக் கொள்ளுகின்ற நிலையினை அறியமுடிகின்றது. நாய், பூனை, ஆடுகள் போல் எருமை மாட்டைப் பாதுகாக்க முடியாத சூழல் ஏற்படுவதால், விற்கப்படுகிறது. எருமைமாடு விற்கப்பட்டு, அதனை வாங்கிச் செல்கின்றார் ஒருவர். எருமை மாடானது, வாங்கியவரின் வீட்டிலிருந்து இரவு நேரத்தில் பொன்னையாவின் வீட்டிற்கு வந்துவிடுகிறது.

கட்டுத்தரையின் வடபுறமாய்க் கொட்டகையை ஒட்டினாற்போல்தான் கிழட்டெருமை கட்டப்பட்டிருக்கும். இவன் குழந்தையாக இருந்தபோதிலிருந்து அந்த எருமை இருந்தது. கன்றுக்குட்டியாக அதை கொடுத்தது. 'இங்கிருந்து குடிபெயர்வதற்கு ஒரு மாதம் முன்னால் அதை விற்றார்கள். இனி என்ன செய்வது? வளவுக்குள் கொண்டுபோய் கட்ட முடியாது. கட்டிபாளையத்துக் காரர்கள் வாங்கிக் கொண்டு போனார்கள்.

அடுத்தநாள் ராத்திரி 'என்னவோ கெழட்டெருமைச் சத்தம் மாதிரி இருக்கிறதே?' என்று எழுந்துபோய் இவன் அம்மா பார்த்திருக்கிறது. அதுதான் இரவோடு இரவாய் ஓடிவந்துவிட்டது. அம்மாவுக்கோ தாங்க முடியவில்லை. அதன்முஞ்சியைக் கட்டிக்கொண்டு அந்நேரத்திற் அழுகை¹².

இந்நிகழ்வின் வாயிலாக, ஐந்தறிவு ஜீவன்கள் தம்மை வளர்த்த மனிதர்களிடம் கொண்டுள்ள நம்பிக்கை, பாசம் ஆகியவற்றை அறியமுடிகிறது.

2.7.3 இடப்பெயர்வும் - மனித மன மாற்றங்களும்

பிறந்து, வளர்ந்த ஓர் இடத்தில் இருந்து பிரிகின்றபோது, ஒட்டுமொத்தமான அமைப்புகளும் சிதைவடைகின்றன. குறிப்பாக மனித மனங்கள் இயல்பான

வாழ்க்கை நிலையில் இருந்து மாற்றம் பெறுகின்றன. அவ்வகையில் இடம்பெறும் மாற்றங்களினால் குடும்பத்தில் உள்ள உறவுகள் பாதிப்பிற்குள்ளாகின்றன. இதனால் புதிய வாழ்க்கையில் ஏற்படும் நெருக்கடிகள் மற்றும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளும் தோன்றுகின்றன.

காட்டில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட இருபது குடும்பங்களில், பொன்னையாவின் குடும்பம்தான் மிகவும் பெரியதாக உள்ளது. ஏனைய குடும்பங்கள் பல்வேறு இடங்களுக்குக் குடியேறிவிடுகின்றனர். பொன்னையா குடும்பமும் பெரியப்பா, சித்தப்பா குடும்பங்களும் ஊருக்குள் குடியேறுகின்றனர். இவர்களுள், தாத்தா மற்றும் பாட்டி 'காலனி' இடத்தை விட்டு விட்டு வர மனசு வராமல், கண்மாய்க்கரை பள்ளத்தில் குடிசையைப் போட்டு இருந்துவிடுகின்றனர். இவ்வாறாகச் சிதறடிக்கப்படும் ஒரு கூட்டுக்குடும்பம் பின்னால் பல்வேறு பிரச்சினைகளைச் சந்திக்க நேரிடுகிறது.

2.7.3.1 வயதானவர்களின் துயர வாழ்க்கை

காட்டில் வாழ்ந்த குடும்பங்களில் பொன்னையாவின் தாத்தா மற்றும் பாட்டியும் வெளியேற்றப்படுகின்றனர். பிள்ளைகள் ஊருக்குள் குடிபோன போதும் தாத்தாவால் தான் பிறந்து வளர்ந்த மண்ணைவிட்டு வரமுடியாமல் மனஉளைச்சலுக்கு ஆளாகின்றார். அதுபோல் பாட்டியும் தாத்தாவின் சொல்லைக் கேட்டு துயரம் அடைகின்றாள்.

காடு இருந்தபோது கிடைத்த வருமானம் இன்று இல்லாமல் போய்விட்டது. தங்களை அண்டி வாழக்கூடிய குடிச்சக்கிலியான குப்பாடிக்குக் கூட கொடுப்பதற்கு ஒன்றுமில்லாமல் போய்விடுகிறது. வயதானவர்கள் இத்தகையத் துயரினை, காடு கைவிட்டுப்போனதால் அடைய நேரிடுகிறதைப் பின்வரும் சான்றுகள் வழியாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

“கூலிகாட்டைத் தாண்டி ஏரிப் பள்ளத்தோரமாய்க் கொஞ்சம் புறம்போக்கு நிலத்திற்குத் தீர்வை கட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். காட்டைக் காலனிக்கு எடுத்துக்கொண்டதும் தாத்தாவும் பாட்டியும் அந்த நிலத்தில் ஒரு கொட்டாய் போட்டுக் கொண்டார்கள். இவர்கள் வீடு வளவில் சும்மா கிடந்தது. பெரியப்பனுக்கும் சித்தப்பனுக்கும் கூட வளவு வீடு பிரிந்துதான் இருந்தது. அதை விற்றுவிட்டுக் காட்டிலேயே பெரிதாக வீடு கட்டினார்கள். காடு போனதும் முட்டையோடும் குஞ்சுகளோடும் இருந்த பனங்காடையின் கூட்டைக் கந்தழுப்பன் பிய்த்துத் தூக்கி எரிகிற மாதிரி எல்லாரின் நிலையும் ஆனது. போன கூட்டுக்குக் கத்திக்கொண்டு அந்த மரத்தையே சுற்றிச்சுற்றி வருவதா, புதுக்கூடு கட்ட இடம் பார்ப்பதா? ஒன்றும் புரியவில்லை. வளவு வீட்டுக்கு இவர்கள் போய்விடுவதாக இருந்தார்கள். மாமனார் வீட்டில் கொஞ்சம் நிலம் கொடுப்பதாய்ச் சொன்னதும் பெரியப்பன் அங்கே போய்ச் சின்னதாய் ஒரு வீடு கட்டிக்கொண்டார். கைச்சாளை அளவுக்கு மட்டும். சித்தப்பனும் மாமனார் வீட்டுக்குத்தான் போனார். வீடு கட்டிக்கொள்ளவில்லை. அவர்களோடு ஒன்றாய் இருந்தார்.

அந்தச் சமயத்தில் தாத்தாவைப் பார்க்க லொங்கிப் போய்விட்ட நாய் மாதிரி இருந்தது. கட்டிலில் படுத்திருப்பார். திடீரென்று காணாமல் போய்விடுவார். வாசல் உரலின் மேல் உட்கார்ந்து கொண்டு வானத்தைப் பார்ப்பார். பகலெல்லாம் எங்கெங்கோ அலைவார். யாருடனும் முகம் கொடுத்துப் பேசமாட்டார். பாட்டியின் மேல் எரிந்து விழுவார். ‘சோறு நல்லா இல்லை, சாறு நல்லா இல்லை’¹³

என்று பேசுவார்.

“பார்க்கப் பாவமாயிருக்கும். மகன்களும் தங்களுக்கு ஏதோ ஒருவகையில் வழி பிறந்துவிட்டதில் அப்பனைப் பற்றி முச்சக்காட்டவில்லை. எங்கே தங்களோடு வருகிறோம் என்று சொல்லிவிடுவார்களோ என்று பயம். எல்லாவற்றையும்

உடைத்துக்கொண்டு கடைசியாய்ப் பாட்டிதான் வழி
சொன்னது.

‘எதுக்கு இந்த அழிச்சாட்டியம் பண்ணா?’ மனத்துக்குங் கீழ்
நம்புளுக்குக் கையவலம் இத்தன எடம் இல்லாதயா போயிருச்சு?
பள்ளத்தோரத்துல இருக்கற பொறம்போக்குல நாலு குச்சிய
நட்டுக் குச்சு போட்டாப் போதாதா? ஊரு போ போங்குது?
காடு வர வரங்குது. இன்னமே தார்க ஊடா வேணும்?

அதையே வேதமாய்க் கொண்டு தாத்தா கொட்டாய் போட்டுக்
குடியேறினார். ஏரியில் தண்ணீர் வந்தால்தான் கொஞ்சம்
பிரச்சினை வரும்போது பார்த்துக் கொள்ளலாம்”¹⁴.

காடு காலி செய்யப்பட்டதால், குடிச்சக்கிலிக்குக்கூட கொடுப்பதற்கு
ஒன்றுமில்லாமல் போய்விடுவதைப் பின்வரும் உரையாடல் வழி அறியலாம்.

“எங்கயோ குப்பாடிச் சக்கிலி சாயந்தரம் வாரயின்னு
சொன்னான். காணாமே? பண்ணையங் கட்டிக்கிட்டு இருந்த
வெரைக்கும் ஏதோ வவுத்துக்குக் கொறையாத ஆச்சு. இப்ப
ஊட்ல மணி தானியம் இல்லயாம். கண்ணாமூழி
பிதுங்குதுங்கறான்”¹⁵.

“இதே கடசியா இருக்கட்டும் குப்பாடி. நீ எப்ப வேண்ணாலும்
வா போ, ஒரு வா சேற்று குடிக்கறயா? ஊத்தறம். தவசம் அது
இதுன்னு வர வேண்டாம். வேறென்ன சொல்லட்டும்”¹⁶

போன்ற உரையாடல்களில் இருந்து, காலங்காலமாக வேளாண்மைத் தொழிலில்
ஈடுபட்டுவரும் ஒரு விவசாயக் குடும்பம், வேளாண்மை நிலம்
அழிக்கப்படுவதால் குடியிருப்பதற்குப் புறம்போக்கு நிலத்தை நாட வேண்டிய
நிலை உருவாகியுள்ளது. தங்களது வேளாண்மை நிலங்களில் பாடுபடும்
தொழிலாளியான குப்பாடிச் சக்கிலிக்குக்கூட ‘தவசம்’ உணவு தானியங்கள்
கொடுக்க முடியாத சூழலை உருவாக்கிவிடுகிறது.

இவ்வகையில் இயல்பான வாழ்க்கை ஓட்டத்தில் திடீரென்று ஏற்படும் மாற்றங்கள் வாழ்வியலைக் கேள்விக்குள்ளாக்குவதுடன், இருத்தலை சிதைத்தும் விடுகிறது என்பதனை இங்கு உய்த்துணரலாம்.

2.7.3.2 வாழ்க்கையில் ஏற்படும் மாற்றங்கள்

‘மாற்றம்’ என்ற ஒரு சொல் மட்டும் மாறாதது. ஏனைய அனைத்தும் மாறக்கூடியவை ஆகும். அவ்வகையில் ‘ஏறுவெயில்’ புதினத்தில் காட்டப்படும் மனிதர்களின் இயல்பான வாழ்க்கை காடு அழிக்கப்படுவதால், பல்வகையான மாற்றங்களை அடைகிறது. இம்மாற்றங்களை வரவேற்பதாக ஒரு சிலரும், மாற்றங்களை விரும்பாதவர்களாகப் பலரும் புதினத்தில் நடமாடுகின்றனர். அவற்றை ஒவ்வொன்றாகச் சான்றுகள் வாயிலாக வெளிப்படுத்தலாம்.

2.8 இளையோர்களின் வாழ்க்கைச் சீரழிவு

இந்தியா போன்ற நாடுகளில் மனித வளம் மிகுந்து காணப்படுகின்றது. நாளைய இந்தியா இன்றைய இளைஞர்களின் கையில்தான் உள்ளது. எனவேதான் இளைஞர்களை நல்வழிப்படுத்தி நாட்டின் நலமும், வீடு மற்றும் சமூகத்தின் வளமும் பெறுவதற்குத் தயார் செய்ய வேண்டியது இன்றைய கடமையாக உள்ளது. அவ்வகையில் இலக்கியங்கள், இளையோர்களை நல்வழிப்படுத்துகின்ற கருத்துக்களை முன்மொழிந்து வந்துள்ளது; வருகின்றது. ‘ஏறுவெயில்’ புதினத்தில், பொன்னையாவின் குடும்பம், காட்டில் இருந்து வெளியேற்றப்படுகிறபோது, பொன்னையாவைப் போன்று, அவனது அண்ணன் மற்றும் சொந்தங்கள் நண்பர்கள், உடல், மனம், பழக்கவழக்கம் ஆகியவற்றில் இயல்பான நிலையில் இருந்து குடும்பத்திற்கு எதிரான முறையில் செயல்படத் துவங்குகின்றனர்.

பொன்னையாவுடன் கூடப் பிறந்த அண்ணன், சோடா தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையில் வேலை பார்க்கின்றான். சம்பாதிக்கும் பணத்தில் குடிப்பதும்,

காலனி பகுதியில் உள்ள பெண்களிடம் தவறான உறவு வைத்துக் கொள்வதுமாகக் கெட்டுப்போய் விடுகின்றான். இதனை அறிந்த பொன்னையாவின் அப்பா, அவனை அடிக்கின்றார். அவன் பதிலுக்கு அவரை தள்ளிவிட்டு அடிக்கின்றான். மகன் செய்கின்ற தவறுக்குப் பொன்னையாவின் அம்மா பாதுகாப்புத் தருகின்றாள். நிலத்தை விற்ற பணத்தில் சோடா தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை வைத்துக் கொடுக்கின்றனர். அந்த முயற்சியும் தோல்வியில் முடிந்து இறுதியில் பொன்னையாவின் அண்ணன் வாழ்க்கை சீரழிகின்றது. இதனை,

“‘உன்னோட மூத்த பையன் வந்து நீக்கிற கோலத்தப் பாரு வா’.

‘என்னடா என்ன ஆச்சு’

‘தலகண்ட போதைப்பா. தெனமும் இப்படித்தான் வாராண்டம் இருக்குது’

‘அட அலும்பே. குடும்பத்துத் தலையில கல்லப் போட இவனும் வந்துட்டானா?’

‘நாங்குடிப்பன். என்னமோ பண்ணுவன். உங்கிட்டக் காசு கேக்கறனா? நாஞ் சம்பாநிக்கறன். ஊட்டுக்கு ஒழுங்காக் காசு குடுக்காதனா இல்லயா?’

கல்லின் மேல் உட்கார்ந்து கொண்டான். தலையை நட்டுக் கொண்டான்.

‘சம்பாநிச்சா உங்களை ஒன்னுங் கேக்கக் கூடாதுங்களேனா?’

‘எனக்குக்கட வெக்கக் காசு குடு. அப்பறம் குடிச்சனாக் கேளு. உன்னாட்டவே என்னயும் இந்த வரக்காட்டம் சுத்திக்கிட்டுக் கெடன்னா. கெடப்பனா?’

‘கட வெச்சு நடத்திபுடுவியோ?’

‘ஏன் நடத்தமாட்டனா? நீ குடுத்துப்பாரு’¹⁷

எனவரும் பகுதியால் அறியலாம்.

வாக்குவாதங்கள் அப்பனுக்கும் மகனுக்கும் இடையில் நிகழ்கின்றன. மதுபோதை அடிமையாகிய பொன்னையாவின் அண்ணன், தலைக்கேறிய போதையில் பாட்டியின் குடிசையை எரித்து விடுகின்றான். புதிய வேலை வாய்ப்பு, பணம் சம்பாதிக்கும் தைரியம் போன்ற புதிய வரவுகளால் பெற்றோர்களை மதிக்காத பிள்ளையாக பொன்னையாவின் அண்ணன் உள்ளதை அறியலாம்.

2.8.1 தவறான பாதையில் செல்லுதல்

குறிப்பிட்ட வயது பருவத்தில், இளைஞர்கள், மனதை அலைபாயவிட்டு, உடல் மற்றும் மனதைக் கெடுத்துக் கொள்வதை 'ஏறுவெயில்' விளக்குகின்றது.

காலனி வீடுகள் கட்டுவதற்கு, காடு அழிக்கப்பட்டவுடன் காட்டினை நம்பி வாழ்ந்து வந்த குப்பாடி வறுமைக்கு உள்ளாகின்றார். இதனால் தனது மகளை விபச்சாரத் தொழிலில் தானே ஈடுபடுத்தி, காலனி இளைஞர்களையும் வளவில் உள்ள உள்ளூர் சிறுவர்களையும் அனுப்பி வைக்கும் தரகர் வேலையினைக் காலனி பேருந்து நிறுத்தத்தில் செருப்புத் தைத்துக் கொண்டு செய்கின்றான்.

குப்பாடியின் மகள் இராமாயி, தனது உடலை விற்று, ஜீவனாம்சம் நடத்த வேண்டிய நிலை உருவாகின்றது. இராமாயி வளர்த்து, தூக்கிச் சுமந்த பொன்னையாவும் இராமாயியிடம் உறவுகொள்ள வருவது வறுமையின் நிலையினை யதார்த்தமாகப் பதிவுபடுத்திக் காட்டியுள்ளது 'ஏறுவெயில்'. மேலும் குப்பாடி, செருப்புத் தைக்கும் தொழிலுடன், காலனி பகுதியில் வாழ்கின்ற சக்கிலியப் பெண்களைப் பல்வேறு வேலைகளுக்கும் அனுப்பி வைக்கும் தொழிலையும் செய்கின்றார். இவைகளுக்கான சான்றுகளை ஏறுவெயிலின் வழியாக எடுத்துரைக்கலாம்.

“அடுத்தவம் பொண்டாட்டியக் கையப் புடுச்ச இழுக்கப் போறமா? ரோட்டுல போறவளத் தூக்கிட்டுப் போவப் போறமா? அதுன்னாத் தப்பு. பணங் குடுத்துப் போறம். இதுல யாரத் தப்புச் சொல்லுவம்? எதயும் ஈஸியா எடுத்துக்கடா. மனசப் போட்டு ஒழப்பாத. இதுமாதிரி விசயங்கள்ல மேற்கொண்டு யோசிக்கவே கூடாது. இப்பன்னா இப்பதான். இப்ப மட்டுந்தான் நெஜம்னு நெனச்சுக்கணும் ஒழுக்கக்கேடுன்னு நெனக்கறயா? அதலிடத் தமாஷ் வேற எதுவுமில்ல”¹⁸.

‘கதிர்கூட மொதல்ல இப்படித்தாம் பயந்தான். இப்ப என்னயே கூப்புடற அளவுக்குத் தேறிட்டான். அவனவன் செய்யாத எதையும் நாம புதுசாச் செஞ்சறப் போறதில்ல. எவன் யோக்யஞ் சொல்லு? சந்தர்ப்பம் கெடச்சா எவனும் யோக்யனில்ல. அது வெரைக்கும் யோக்யனாட்டம் பேசுவாங்க’ அவன் விரிவாகப் பேசப் பேச இவன் குழம்பினான்.

காலனிக்குப் பின்புறம் ஏரி தண்ணீர் தேங்கிக் குழிக்குழியாய் நகர்ந்தது. மணலுக்காகவும் மண்ணுக்காகவும் வெட்டிய இடங்களில் பார்த்துப் பார்த்து நடந்தார்கள். முரளி முன்னாலும் கதிரும் கோபாலும் நடுவிலும் நடக்க, இவன் பின்தொடர்ந்தான். ஏரியைத் தாண்டியபின் காடு புதை மண்டிக் கிடந்தது. ஊஞ்ச மரங்கள் அமர்ந்து இருட்டில் சோகமாய் நின்றன. எங்கும் குன்று குன்றாய்த் தெரிந்தது.

‘எங்கடா காணாம்?’

கதிர் வெளிறிய முகத்தோடு கேட்டான்.

‘இருடா பாக்கலாம்’

குரல் கேட்டு மறைவிலிருந்து ஓர் உருவம் வெளிப்பட்டது. இருட்டை விட்டுத் தனித்துப் பிரித்துப் பார்க்கக் கொஞ்சம் நேரம் பிடித்தது.

‘அட ஆபீசர் பையன்? ஏன்யா மொளச்சு முனு எல உடுல. உங்களுக்கு வாரத்திக்கொருக்கா பொம்பள கேக்குதா வாய்யா வந்து உழுவு. உம் பாவமுஞ் சேந்து எனக்கு வரட்டும்’.

‘ஆமா... இந்தத் தொண்தொணப்ப இன்னும் உடுலியா நீ’.

இவனுக்கு நெஞ்சை பிளக்கிற மாதிரி வலி. எந்தக் குரல் இது? கணீரென்று அறைந்த மாதிரி, அன்பாய் ஆதரவாய் வருடிக் கவிந்த குரல் பாசத்தில் நொதித்துத் தழுவிய குரல். பின்னாடி வைத்துச் சரிந்து நடந்தான். அந்தக் குரலின் தழுவலிலிருந்து விடுபட்டு.... அவர்களை விட்டு”¹⁹

இவ்வெடுத்துக்காட்டுகளின் வாயிலாக இளம்பருவத்தினர் தவறான பாதையில் சென்று வாழ்க்கையினை இழப்பதை அறியலாம்.

2.8.2 ஊடக மோகம்

இன்றைய இயந்திர உலகத்தில், பெரியவர்கள் முதல் சிறியவர்கள் வரை, ஊடக மோகம் கொண்டு அலைவதை ‘வண்ண நட்சத்திரங்கள்’ என்ற கவிதை வழியாக வெளிப்படுத்துகிறார் ஆசிரியர். அவை,

“தொலைக்காட்சி சேனல் மாற்றும் சண்டையில்
கோபித்தோடிய என்குட்டிப்பையன்
பிறந்த நாள்களுக்கெனப்
பல மாதங்கள் முன்னரே
வரைந்து தயாரித்து
(ஓலியன் அவன்
எல்லாக் குழந்தைகளையும் போலவே)
அலமாரியில் வைத்திருந்த
அழகிய வாழ்த்து அட்டைகளை
காம்பசால் குத்திக் கிழித்தெறிந்தான்
நாட்குறிப்பை எடுத்துக்
கொல்வேன் கொல்வேன்
குத்திக் கொல்வேன்
என்றெழுதி வைத்தான்”²⁰

என்பதாகும்.

தொலைக்காட்சி முன் அமர்ந்து குடும்பமாக நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கின்றனர். பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது, மகன் தனக்குப் பிடித்த

‘சேனலை’ மாற்ற முயற்சித்து, கிடைக்காததால் பெற்றோர்களுடன் கோபம் கொண்டு, தனது உயிரை மாய்த்துக் கொள்வதாகக் கூறுகின்ற செய்தி பதிவாகியுள்ளது. இவற்றில் இருந்து, குழந்தைகள், பிடிவாதம் கொண்டவர்களாகவும், கோபப்படக்கூடியவர்களாகவும் பெற்றோர்களை மதிக்காத பண்பினை உடையவர்களாகவும் மாறியதற்கு ஊடகங்கள் காரணமாக உள்ளதை அறியமுடிகிறது.

2.8.3 சிறுவர்களின் சேட்டைகள்

“குழலினிது யாழினிது என்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொல் கேளா தவர்”²¹

என்று வள்ளுவர் மழலை மொழியின் சிறப்பினைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மழலை மொழி பேசும் குழந்தைகள் வளர்ந்தவுடன் வீட்டில் நிலைகொள்ளாமல் ஊரெல்லாம் வலம்வந்து, தினமும் ஏதாவது ஒரு சேட்டைகள் செய்து, பெற்றோர்களுக்கு மிகுந்த துன்பத்தைத் தந்துகொண்டே இருப்பார்கள். சிறுவர்களின் சேட்டைகளை நுண்மையாக பதிவுபடுத்தியுள்ளார் ஆசிரியர். ‘பீக்கதைகள்’ எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள ‘கருப்பனார் கிணறு’ கதையில் சிறுவர்களின் சேட்டைகள் நுட்பமான முறையில் பதிவாகியுள்ளன. ‘கருப்பனார் கிணறு’ எனும் கதையில், குமார், சின்னவன், முத்து, மணி ஆகிய நான்கு சிறுவர்கள் ‘வெள்ளக்கவுண்டன்’ என்பவரது கிணற்றில் குதித்து விளையாடுவதைப் பொழுதுபோக்காகக் கொண்டுள்ளனர். இந்நால்வரும், கிணற்றில் குளிப்பது, வெள்ளக்கவுண்டனுக்கும் அவரது மனைவிக்கும் பிடிக்காது. இதனால், கிணற்றில் குளிக்கவிடாமல், விரட்டியடிப்பார்கள். தங்களைக் கிணற்றில் குளிக்கவிடாமல் விரட்டியடிக்கும் வெள்ளக்கவுண்டன் கிணற்றை அசுத்தம் செய்கின்றனர். இவற்றில் ‘குமார்’ எனும் சிறுவன் கிணற்றின் சேற்றுக்குள் மலம்

கழித்து மூடிவந்ததாக பொய் சொல்கின்றான். ஏனைய மூவரும், எச்சிலையும் மூக்குச்சளியையும் மூத்திரத்தையும்கிணற்றுக்குள் விட்டு, அசுத்தப்படுத்தியதாகச் சொல்லி நால்வரும், தங்களது சேட்டைகளைச் சொல்லி சிரித்துக் கொள்கின்றனர்.²²

2.8.4 சிறுவர்களின் மனம் காயப்படுதல்

கடவுளும் குழந்தையும் ஒன்று என்பது முதுமொழி. குழந்தைகளின் மனம் தூய்மையானது. குழந்தைகள் சூதுவாது இல்லாமல் வளருபவர்கள். இருந்தபோதும், பெற்றோர் மற்றும் உறவினர்கள் கொடுக்கின்ற கசப்பான தண்டனைகள் குழந்தைகளின் மனதினைப் பாதிப்படையச் செய்கின்றன. இப்பாதிப்புகள், அவர்கள் பெரியவர்களாக வருகின்றபோது, மிகுந்த பாதிப்புகளையும் மனவேதனைகளையும் தருவதாக உளவியல் வல்லுனர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். பெருமாள் முருகனின் பல்வேறு படைப்புக்களில் குழந்தைகளின் மனவெளி பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அவ்வகையில், 'திருச்செங்கோடு', 'நீர்விளையாட்டு', 'பீக்கதைகள்' போன்ற சிறுகதைத் தொகுப்புக்களிலும் புதுக்கவிதைகளிலும் சிறுவர்களின் மனவெளிகள் பதிவாகியுள்ளன.

'திருச்செங்கோடு' எனும் தலைப்பில் அமைந்துள்ள சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள 'உண்ணிகள்' எனும் கதையில், சிறுவனின் மனம் பாதிப்படைவதை அறியமுடிகின்றது. அதாவது, ஒருகாலத்தில் நன்கு வசதி வாய்ப்புகள் இருந்த குடும்பத்தில், சொத்துப்பிரச்சினையில் ஒரு சென்ட் நிலம்கூட இல்லாமல், ஏழ்மையாகிவிடுகின்றார்கள். இறுதியில் கடன்பட்டு ஒரு எருமையை வாங்கி வளர்க்கிறாள். அது கன்றுபோட்டு, பால் தருகின்றது. அந்தப் பாலை விற்பனை செய்து, வாழ்வை நடத்தி வருகின்றனர். சிறுவன் முருகேசன்

வரப்போகின்ற பொங்கல் பண்டிகைக்காக, எருமைக்குக் கொம்புக்கயிறு, பெயிண்ட் மற்றும் பொங்கல் சாமான்கள் வாங்க, அம்மாவிடம் பணம் கேட்கின்றான். அவளும் அதற்குச் சம்மதிக்கின்றாள். ஆனால் பொங்கல் பண்டிகை வருவதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னதாகவே பால் புடிக்கிற இன்ஸ்பெக்டர் வந்து வைத்திருந்த நூறு ரூபாயை வசூலித்து விடுகின்றான். இதனால் பொங்கல் பண்டிகைக்குரிய சாமான்கள் வாங்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. பொங்கல் சிறப்பாகக் கொண்டாட நினைத்த சிறுவன் முருகேசனின் மனம் காயப்படுகிறது. பின்வரும் எடுத்துக்காட்டு வழியாக இதனை வெளிப்படுத்தலாம்.

“காத்தாலக்கி நீ எருமய ஏரிப்பக்கம் நேரமே புடிச்சேயிரு.
மத்தியானத்துக்குள்ள நல்லா வவத்த நப்பி, ஏரியில ஒரு கழுவுக்
கழுவிக்கிட்டு வந்துரு. மத்தியானத்துக்கு மேல கடைக்குப்போயி
சாயி செலவெல்லாம் வாங்கிகிட்டு வந்துரு’

‘என்னென்ன செலவும்மா.... சொல்லேன் எழுதிக்கிறேன்’.

எதுக்குடா இது... நெனப்பல வச்சுக்க முடியாத. பச்சரிசி ஒரு
கிலா. ஏண்டி மாது... ஒரு கிலா போதுமில்ல... போதும் போதும்
நாணு, நீயு, இவன், கெழவி நாலு பேரு தான போதாதா?

கரும்பு ரண்டு தட்டு, காலிக்கல்லு எருமக்கி ஒரு ரூவாக்கி
வாங்கிக்க. ‘எருமக் கொம்புக்குப் பெயிண்ட் அடிக்கலாம்.
காலிக்கல்லு வேண்டாம்...

‘அம்மோய்... கடைக்குப் போவட்டுமா? இப்ப
வாங்கியாந்தாத்தான் எருமக் கொம்புக்குக் காலி கல்லுத் தடவி
பொங்க வெக்கச் செரியா இருக்கும். நீ வேற
கொம்புக்கவுறெல்லாம் புதுசாம்மா... நாமளும் ஒண்ணு புதுசா
வாங்கிப் போடலாமா?... ‘ஏம்மா பேசமாட்டேங்கிற நோம்பி
நாளு, கட சாத்தினாலும் சாத்திருவான்’.

‘போடா..... போ சங்காட்டுக் கந்தகிட்டச் சொல்லிப்பட்டு வா.
இந்த வாரம் சனிச் சந்தக்கி எருமயக் கொண்டோலாமின்னு...
கொம்புக் கவுறு போடறானாம்... கொம்புக்கயிறு... தூக்குக்
கவுறு வாங்கியா?... ”²³

என்று அவள் ஓங்கிக் குரலெடுத்துக் கதறினாள். அவன் உடைந்தான் என்று முடிவடைகின்றது.

“நீர் விளையாட்டு” எனும் சிறுகதைத் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள ‘நீலாக்கா’ எனும் கதை, பால்ய மனதில் பாதிக்கப்பட்ட வடுக்கள் இளைஞனாக மாறுகின்றபோது, ஏற்படும் தாக்கங்களைப் பதிவுபடுத்தியுள்ளது.

“இத்தனை ஆண்டுகளாகியும் என்னால் நீலாக்காவை மறக்க முடியவில்லை. என் பால்யத்தில் வயல்வெளிகளில் அவள் சுதந்திரமாகத் திரிந்து கொண்டிருந்தாள். அவள் இடுப்பில் உட்கார்ந்து அலைந்ததை நினைத்தால் இப்போது கூச்சம் கவ்வுகிறது. அவள் என்னவாகி இருக்கலாம் என்பதை என்னால் யூகிக்கக்கூட முடியவில்லை. ஆராய்வதற்கான சான்றுகள் எதுவும் இன்றைக்கில்லை. நீலாக்காவும் அவள் அம்மாவும் வசித்த கை ஓடு வேய்ந்த ஆழ்ந்த வீடு இற்றுக் குட்டிச்சுவராகி நிற்கிறது. எப்போதேனும் அதைப் பார்க்க நேர்க்கையில் கலைந்து உதிர்ந்து கிடக்கும் செங்கல்களுக்குள் இருந்து முகம் முழுக்கவுமான சிரிப்போடு ‘பயா’ என்று கூலிக்கொண்டு நீலாக்கா ஓடிவருவதாகத் தோன்றும்”²⁴.

குழந்தைகள் விளையாடுகின்றபோது, அவர்கள் பாதுகாப்பு என்ற வளையத்திற்குள் கொண்டு சென்று பெரியோர்களால் அவர்களது விளையாட்டு சிதறியடிக்கப்படுவதை, ‘வேப்பெண்ணெய் கலயம்’ என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள ‘இடையீடு’ எனும் கதை வழியாக அறியலாகிறது.

“இத்தன சேத்தப்பூசிக்கிட்டா ஆருடா கழுவறது?”

‘இதுங்ககிட்ட அழுவ முடியலீப்பா’

‘அதுங்கதான் கழுதைங்க. இந்தப் பெரிய கழுதைக்காச்சம் அறிவு வேண்டாம்’.

பாட்டியின் சொற்கள் ஒன்றும் குழந்தைகளின் காதில் ஏறவில்லை. விளையாட்டு களைகட்டி மும்முரமாகத் தொடர்கிறது. சோறு குழம்பி அரிசி போட்டு அடுப்பில் ஏற்றி வைத்தாயிற்று. குழம்புக்கு இன்னொரு அடுப்பு. சமையல்கட்டு சாதாரணமாக உருவாகிவிட்டது. விறகு கொண்டுவரப் போகிறார்கள். சுவரின் ஓர் ஓரமாய்ச் சாத்தி வைத்திருந்த விளக்குமாற்றுக் குச்சிகளைப் பையன் உருவுகிறான். பாட்டி ஆங்காரமாய்க் குரலெடுத்துக் கத்த வேண்டியிருக்கிறது.

அத உருவாதீடா. . . எதுல கூட்டறது?

அவன் சட்டை செய்யாமல் முகத்தைக் கோபமாகப் பாட்டிக்குக் காட்டிவிட்டு மீண்டும் அதேவேளையில் ஈடுபடுகிறான்”.²⁵

‘வெள்ளி, சனி, புதன், ஞாயிறு, வியாழன், செவ்வாய்’ எனும் தலைப்பில் அமைந்த புதுக்கவிதைத் தொகுப்பில் குழந்தைப் பருவத்தின் பால்ய மனம் குறித்த பதிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

‘பிரபஞ்ச விரல்கள்’ எனும் கவிதையில், குழந்தையின் மனம், தாயின் அன்பிற்கு ஏங்கும் நிலையினைக் குறிப்பாகப் புலப்படுத்தியுள்ளது.

“ஊட்டு என்கிறான்

மூக்கால் ஆனவன் அவன்

வாசனை பிடிக்குமானால்

முகம் மலர்ந்து

உள்ளீழுத்து நுகர்ந்து

ஆசையாய்

அவனே சாப்பிட்டுக்கொள்ள

பிடிக்காதபோது
என் கை தேவைப்படும்
வெளியே கரையும்
காக்கையின் அழைப்புக்குக்கூட
கவனம் போகக்கூடாது
உதிர்ந்த பிஞ்சாய்
வதங்கிப் போகும் அவன் முகம்”²⁶

இக்கவிதையைப் போன்றே ‘ஏரி’ எனும் தலைப்பில் அமைந்துள்ள கவிதையும் பால்ய காலத்தின் இழப்பு மனவெளியையும் காயங்களையும் சொல்வதாக உள்ளது.

“நிற்காமல் ஏரி முழுக்க நீச்சலடிக்கும் பந்தயத்தில்
எல்லா முறையும் தேரல்லிதான்
கழுக்கமாய்ச் சிரிக்கும் அதன் கன்னத்தில்
அறைந்தறைந்து கைவலி கண்ட நாட்கள் அனேகம்
இன்றைக்கு அது ஏரியல்ல
குப்பைக்கிடங்கு
சாக்கடைக்குழி
என் பால்யம் கரைந்தது போலவே
ஏரியும்”²⁷

இவ்வகையில் மேற்கூறப்பட்ட படைப்புக்களில் இருந்து சிறுவர்களின் மனங்களை, கூர்மையாக, அவதானித்து புனைவுபடுத்தியுள்ளார் ஆசிரியர் பெருமாள் முருகன்.

2.9 வறுமையினால் உடலை விற்றல்

வேளாண்மைத் தொழிலை நம்பி வாழ்கின்ற குப்பாடியின் குடும்பம். உணவுகூட இல்லாமல் பெருந்துயரினை அடைகின்றது.

குப்பாடியின் மகள் ராமாயி. தனது கணவனுக்குச் சரியான வேலை இல்லாததால், தந்தையான குப்பாடியின் வீட்டிற்குக் குழந்தையைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்துவிடுகின்றாள். தந்தையின் வீட்டில் உணவிற்கே வழியில்லாமல் இருப்பதால், தந்தையின் மூலமாகவே, விபச்சாரத் தொழிலைச் செய்யத் துணிகின்றாள்²⁸.

இவ்வகையில், வேளாண்மை சார்ந்த தொழில் அழிக்கப்படுவதால், வறுமை நிலவுகின்றது. இவ்வறுமையினைப் போக்கிக் கொள்வதற்கு உடலை விற்க வேண்டிய நிலை குப்பாடியின் குடும்பத்திற்கு நேர்ந்துவிடுவதை அறியமுடிகிறது. இவைபோல், வேளாண்மை நிலங்களை உடையவர்கள், கட்டடம் மற்றும் சுமை தூக்கும் தொழிலுக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலை உருவாகின்றது. இந்த வேலைகளைச் செய்ய மனம் ஒப்பாமல் மன உளைச்சலுக்கு ஆளாகிய நிலையைப் பின்வரும் சான்று வாயிலாக அறியலாம்.

“ஏரீத் தண்ணீர் இன்னும் வடிந்தபாடில்லை. பத்து நாட்களுக்கு மேலாகிலிட்டது. பாட்டியும் தாத்தாவும் இவர்களோடவே இருந்தார்கள். எப்போதும்போல வேலைக்குப் போனார்கள். வந்தார்கள். காட்டு வேலை இல்லையென்று சொல்லி ஒரு நாள் அக்காவோடு பாட்டி காரை வேலை செய்யக் காலனிக்குப் போனது. அது ஒன்றும் பாட்டிக்குப் பிடிக்கவில்லை. ‘தானியத்தத் தொட்ட கைல காரச் சட்டியப் புடிக்க நடுங்குது பயா’ அடுத்த நாள் போகவில்லை”²⁹.

2.10 புது வாழ்வைத் தேடிக் கொள்ளுதல்

வேளாண்மைத் தொழிலை விடுத்து, புதிய தொழில்களைத் தேடிப் போக வேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்றது. பொன்னையாவின் அக்கா, கட்டிட வேலைக்குச் செல்கின்றபோது, அங்கு வேலை செய்யும் கண்ணன் என்பவனுடன் பழக்கம் ஏற்பட்டு, அவனுடன் வீட்டைவிட்டு ஓடிவிடுகின்றாள்.

வேளாண்மைத் தொழிலை விடுத்து, மக்கள், சைசிங், பட்டறை, பைனான்ஸ், ரிக்லாரி சர்வீஸ் போன்ற புதிய தொழில்களைத் தேடிச் செல்கின்றனர். இதனைப் பின்வருமாறு காணலாம்.

“எப்போதும் போல் காலனியில் காரை வேலைக்குப் போனான் அக்கா. வீடுகள் மும்முரமாக முடிந்து கொண்டிருந்தன. ஏலம்விட்டு இன்னும் கொஞ்ச நாளில் குடிவந்து விடுவார்கள். கட்டிட வேலைக்கெனத் தூரத்திலிருந்து வந்தவர்களெல்லாம் ஒவ்வொருவராகப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். வேலை குறைந்து கொண்டு வந்தது. வழக்கம்போல் வேலைக்குப் போய்க் கொண்டிருந்த அக்கா, அன்று மாலை வீட்டுக்கு வரவில்லை”³⁰.

“கண்ணன் என்பவனோடு அக்கா போய்விட்டாள். இருவருக்கும் ஒரு வருசத்திற்கு மேல் பழக்கம். அவன் ஊர் தேருக்குப் பக்கத்தில் முகவரி கொடுத்தார்கள். அப்பனும் சுப்பிரமணியும் இரண்டு போலீஸ்காரர்களோடு கார் வைத்துக்கொண்டு முகவரி தேடிப் போனார்கள்”³¹.

புதிய இடத்திற்குச் செல்கின்றபோது, பல மனிதர்களைச் சந்திக்க வேண்டிய சூழலும், அறிமுகமும் ஏற்படுவது இயல்பு. அவ்வகையில் பொன்னையாவின் அக்கா, ‘கண்ணன்’ என்பவனுடன் பழகி வீட்டைவிட்டு ஓடிவிடுகின்றாள். இத்தகைய நிலைப்பாடு கால மாற்றத்தின் வாழ்வியலில் ஏற்படும் ஒன்றாகக் கொள்ளலாம்.

2.11 ஏமாற்றுவோர் – ஏமாறுவோர் பெருகுதல்

‘தடி எடுத்தவன் எல்லாம் தண்டல்காரன்’ என்பதுபோல், கிராம மக்களிடம், சிறிது படித்து, நான்கு விசயங்களை அறிந்தவர்கள், ஏமாற்றுவோர்களாக உள்ளனர். விபரம் தெரியாத, கிராம மக்கள் ஏமாறுகின்றவர்களாக உள்ளனர். அவ்வகையில் ஏறுவெயிலில், மொண்டி ராமு, சுப்பிரமணி ஆகிய இருவரும்,

வளவு மற்றும் காலனி பகுதிகளில் அராஜகம் மற்றும் அதிகாரம் செய்பவர்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளனர்.

இவ்விருவரும் கிராம மக்களை ஏமாற்றுகின்ற பேர்வழிகளாக உள்ளனர். இவர்களைப் போன்று சமூகத்தின் எல்லா நிலைகளிலும் உள்ளதை அறியலாம். ஏறுவெயிலில் இவ்விருவரின் நிலைப்பாடுகள் குறித்தும் பின்வரும் சான்றுகள் வழியாக வெளிப்படுத்தலாம். சுப்பிரமணி என்பவன், புரோக்கர் வேலை மற்றும் அமைச்சர் கந்தசாமியைப் பார்த்து, சிறு வேலைகளுக்குரிய ஆணைகள் வாங்கி, பணம் பார்த்துக் கொள்வான். பொன்னையாவின் அப்பா, சுப்பிரமணியை நம்பி, தனக்குரிய வேலைகளை முடித்துக் கொள்கின்றார். ஆனால் சுப்பிரமணி ஏமாற்றுக்காரன் என்பது பொன்னையாவின் அப்பாவுக்குத் தெரியவில்லை.

“காடு பிடிக்கச் சுப்பிரமணி உதவியதிலிருந்து அப்பனுக்கு ரொம்பவும் வேண்டியவன் ஆகிவிட்டான். அதற்குத் தரகாக ஆயிரத்துக்குமேல் வாங்கிக் கொண்டான் என்றாலும் அவருக்கு அவன்மீது பெருத்த நம்பிக்கை ‘நாலு பக்கம் போற ஆளு. நம்மளவிட நாலு விசயம் எச்சரத் தெரிஞ்சிருக்கும்’. அமைச்சர் கந்தசாமியை நினைத்த நேரத்தில் சந்தித்து எதுவாக இருந்தாலும் தன்னால் கேட்க முடியும் என்று சுப்பிரமணி பீற்றிக்கொள்வான். இதையெல்லாம் போய்க் கண்டுபிடிக்கவா போகிறார்கள் என்ற நினைப்புதான். கரைத்துண்டு போட்டுக் கொண்டு வலம் வருவதில் சக்கிலித் தெருவில் கொஞ்சம் பேர் ஏற்படுத்திக் கொண்டான்”³².

சொகுசான முறையில், வாழ்வதற்கு ஏற்ற தொழில் அரசியல் தொழிலாக இருக்க முடியும் என்பதனைச் சுப்பிரமணியத்தின் செயல்பாடுகள் வாயிலாக உணரலாம்.

‘மொண்டி ராமு’ என்ற ராமு, இயல்பாகவே ஒற்றைக் காலினைப் போலியோ நோயில் இழந்தவன். கொஞ்சம் படித்து இருக்கின்றான். ஊரில்

உள்ளவர்களின் குழந்தைகளைப் பள்ளி, கல்லூரி ஆகியவற்றில் சேர்த்துவிடுதல், ஊர்ப் பொதுப் பிரச்சினைகளை முன்வந்து பங்கெடுத்தல் என தன்னை முன்னிலைப்படுத்திக்கொண்டான். இதனால் மொண்டி ராமுவிற்குச் சுப்பிரமணியத்தின் செயல்பாடு, வளர்ச்சி பிடிக்கவில்லை.

“ராமுவுக்கு இந்தச் சமயத்தில் கிராக்கிதான். நாலு எழுத்துப் படித்தவன். நாலுபேரீடம் செல்வாக்கு உள்ளவன். அதனால் பையன்கள் தேடி வந்தார்கள். ராமுவுக்கும் முப்பத்தஞ்சு வயதுக்கு மேலிருக்கும். தம்பிகளுக்கெல்லாம் கல்யாணமாகிவிட்டது. ராமு கல்யாணம் செய்துகொள்ளவில்லை. அவன் விருப்பப்பட்டும் யாரும் பெண் கொடுக்கவில்லையோ என்னவோ?”

முழுநேரமும் கட்சி கட்சி என்று அலைவான். ஒற்றைத் தடியை ஊன்றிக் கொண்டு கம்பீரமாய் நடப்பான். சைக்கிளை ஒரு காலால் அழுத்திக்கொண்டு போகும்போது லேசாகக் குனிந்திருக்கும் உடலும் முறுக்கிய மீசையும் வயதான கழுகு இறக்கையை விரித்துக்கொண்டு போவதுபோலத் தோன்றும்.

‘நீ ஒன்னும் என்னால முடியாதுன்னு நெனச்சிராத. பேராசிரியரோடவே எனக்கு நேரடிப் பழக்கமுண்டு. நாஞ்சொன்னா எதுஞ்செய்வாரு. இங்க பாரு. அவரு எழுதின லட்டரயே கொண்டாறன்.

இந்த பிஸ்கோத்துப் பசவள நம்புவன்னு நெனச்சயா? அங்கங்க நமக்கு ஆளுக இருக்குது. உனக்கு இன்டர்வியூ கார்டு வந்திருக்கா?

‘இன்னம் இல்லீங்க மாமா?’

‘சொக்க முதலியார் காலேஜ்ல ரண்டு பேரு நமக்குத் தெரிஞ்சவனுல இருக்கறாங்க சொல்லி முடிச்சிரலாம். இன்னக்கி அங்கதான் போறேன். ஒரு நூறு ரூவா குடு. அவனுங்களுக்குத் திணிச்சாத்தான் காரியம் நடக்கும்”³³.

ஆகிய சான்றாதாரங்கள் வழியாக, ஏமாற்றுவோரையும் ஏமாறுகின்ற மக்களையும் அறியலாம்.

2.12 திருமணம்

குடும்ப அமைப்பு முறையில், திருமணம் அடிப்படையான ஒன்றாகும். ஆணும் பெண்ணும் இணைகின்ற உறவினைக் குறிப்பது திருமணம் ஆகும். தமிழ்ச் சமூகத்தில் திருமணம் குறித்த பதிவுகள் சங்க இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. தாய்வழிச் சமூக அமைப்பில் திருமணம், குடும்பம் போன்ற அமைப்புக்கள் காணப்படவில்லை. தந்தைவழிச் சமூகக் கட்டமைப்பில் குடும்ப அமைப்புமுறை, திருமண நிகழ்வுகள் தோற்றம் பெற்றதாக மானிடவியல் அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். எனவேதான், தந்தைவழிச் சமூகத்தில் உருவாக்கப்பட்ட தொல்காப்பியம் திருமணமுறைகளைக் குறித்து மிகவும் ஆழமாகக் கருத்தைப் பதிவுபடுத்திச் சென்றுள்ளது.

“பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர்
ஐய்யர் யாத்தனர் கரணம் என்ப”³⁴

அதாவது ‘சமுதாயத்தில் பொய் கூறலும் பிழைபட நடத்தலும் தோன்றிய பின்னர், தலைவர் ஏற்படுத்தினர் வதுவை என்று கூறுவர்’ (ப.433). கற்பு எனப்படுவது திருமணத்தைக் குறித்து நிற்பதையும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“கற்பு எனப்படுவது கரணமொடு புணரக்
கொளற்குரி மரபின் கிழவன் கிழத்தியைக்
கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக்
கொள்வதுவே”³⁵

இந்நூற்பாவின் பொருளானது ‘கற்பு என்று கூறப் பெறுவது, வதுவைச் சடங்குடன் பொருந்திக் கொள்வதற்குரிய மரபினையுடைய தலைவன், தலைவியைக் கொடுப்பதற்குரிய மரபினையுடையோர் கொடுப்பக் கொள்வது’ என்பதாகும்.

ஆக திருமணம் என்பது ஒரு பெண் ஓர் ஆணுக்கோ, ஓர் ஆண் ஒரு பெண்ணுக்கோ பரிமாற்றம் செய்துகொள்ளும் நிகழ்வைத் திருமணம் என்று மேற்கூறியதன் வழியாக நிறுவலாம். திருமணம் குறித்து, தமிழ் இலக்கணம் குறிப்பிடுவது போன்று அமைப்பு மானிடவியல் அறிஞர்களும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

“உலகந் தழுவிய நிலையில் தந்தைவழிச் சமுதாயங்களில் திருமணம் என்பது பெண் எடுத்தலைக் குறிக்கும். தாய்வழிச் சமுதாயங்களில் இதற்கு மாறாக மணமகன் பெறுதலைக் குறிக்கும். ஆக உலகளாவிய நிலையில் திருமணம் என்பது ஒரு குழுவிலுள்ள மணத்துணையை (Spouse இச்சொல் பால் சாராதது) வேறொரு குழுவினர் பெறுவதைக் குறிக்கிறது. இப்பொதுப் புரிதலை அமைப்பியலானது ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் காலந்தோறும் நிகழும் திருமணங்கள் வாயிலாகச் சமுதாயத்தில் உறுப்பினர்கள் தொடர்ந்து இடமாற்றம் பெற்று ‘மறுஒழுங்கு’ (rearrangement) செய்யப்படுகின்றனர் என்ற அமைப்பாக்கத்தை அடையாளப்படுத்துகின்றது. இந்நிலையில், அமைப்பியலின்படி குடும்பம் என்பது திருமணத்தின் மூலம் ‘மறுஒழுங்கு’ செய்யப்பட்ட ஒரு குழுவாகும்”³⁶

என்று திருமணத்தைக் குறித்து விளக்கப்படுத்துகிறது.

திருமணம் என்பது இயற்கை; பண்பாடு என்னும் அமைப்பு நிலையிலிருந்து தொடங்குவதாக மானிடவியல் அறிஞர் குறிப்பிடுகின்றார். அதாவது ‘திருமணம் குறித்த லெவிஸ்ட்ராசின் (1949, 1969) அமைப்பியல் விளக்கம் இயற்கை; பண்பாடு என்னும் அமைப்பு நிலையிலிருந்து தொடங்குகிறது. மானிடப் பண்பாட்டுப் படிமலர்ச்சியில் ஒருவர் யார் யாருடன் மணஉறவு கொள்ளக் கூடாது என்று ஏற்படுத்திக்கொண்ட வரையறையானது அவர்கள் இயற்கையின் பண்பாட்டின் தன்மைக்கு (Culture) அடியெடுத்து வைப்பதைக் குறிக்கக்கூடிய ஒரு முதன்மையான அளவுகோலாகும். அதோடு

மிக நெருங்கிய நேர்வழி இரத்தஉறவினருடன் உடலுறவு கொள்ளக்கூடாது என்ற விலக்கை (taboo) ஏற்படுத்தி மனித இனத்தின் சரிபாதியாக விளங்கும் மகளிரைத் திருமணம் என்னும் நிகழ்வு மூலம் கொண்டு, கொடுத்தல் (exchange) என்ற ஒரு பரிவர்த்தனை முறைக்கு உட்படுத்தியது என்பர்.

இவ்வகையில், திருமணம் என்பது முறைப்படுத்தப்பட்ட நிகழ்வாக இருப்பதாலும், சடங்குமுறைகளைக் கொண்டிருப்பதாலும், உலகில் உள்ள மக்கள் அனைவருக்கும் வேறுபட்ட பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்களைக் கொண்டு திருமண பந்தம் நடைபெறுவது இயல்பு என்பதை இங்கு வெளிப்படுத்த முடியும். இதனடிப்படையில், பெருமாள் முருகனின் பல்வகைப் படைப்புக்களில், திருமணங்கள் குறித்த பதிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றை எடுத்துரைத்து சமூகத்தின் இயற்கை, பண்பாடு மற்றும் சமுதாயக் கட்டமைப்பினை வெளிப்படுத்தலாம்.

2.12.1 கூட்டம் அல்லது கிளை

பெருமாள் முருகனின் பலவகைப் படைப்புக்களில் திருமணம் குறித்த பதிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இப்பதிவுகளின் வாயிலாக, வடமாவட்டங்களில் குறிப்பாக கவுண்டர் இனமக்களின் திருமண முறைகளையும், அதற்கடுத்த நிலையில் ஆதிதிராவிட இனமக்களின் திருமண முறைகளையும் அறிந்துகொள்ள முடியும். அவ்வகையில், கங்கணம், மாதொருபாகன் போன்ற புதினங்களிலும் சிறுகதைகளிலும் திருமணம் குறித்த பதிவுகளைக் காணமுடிகின்றன.

அமைப்பியல் கருத்தான, ‘முறைசார்ந்த மணஉறவு’ என்பது சமூகத்தில் நிலை நாட்டப்பட்டுள்ளது. அந்த அடிப்படையில், மிகப் பெரும்பான்மையாக உள்ள கவுண்டர் இனமக்களின் திருமணஉறவு முறைகள், முறைசார்ந்த அமைப்பிலேயே அமைகின்றன. முறைசார்ந்த மணஉறவிற்காகக் ‘கூட்டம்’

அல்லது 'கிளை' என்ற அமைப்பு முறையினைக் காணமுடிகின்றது. கூட்டத்தினை அல்லது கிளையினை அடிப்படையாகக் கொண்டே உறவுமுறைகளும் அமைந்துள்ளன.

இத்தகைய கூட்ட முறையமைப்பினால், மணப்பெண் மணமகன் கிடைக்காமல், திருமணம் வயதாகியப் பின்பு நடைபெறுவதைக் 'கங்கணம்' என்ற புதினத்தின் வழியாக அறியமுடிகின்றது.

தென்மாவட்டங்களில், இத்தகைய கூட்டம் சார்ந்த அமைப்பு முறை பெரிதும் இல்லையென்பதாகவே அறியமுடிகிறது. ஒரே இனத்தில் மாமன், மச்சினன் உறவுமுறைக்காரர்கள் அடிப்படையிலேயே திருமண உறவுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இதனால், தென்மாவட்டங்களில் பெண் கிடைக்காமல், திருமணம் தள்ளிப்போவதை நம்பமாட்டார்கள் என்று, அணிந்துரையில் காசி மாரியப்பன், 'பெண்கள் குவிந்து கிடக்கிற பெருநகரவாசிகளாலும் பெண் குழந்தைகளை ஏராளமாகக் கொண்டிருக்கிற தென்மாவட்டச் சாதிகளாலும் இப்பிரச்சினையின் ஆழத்தைக் கண்டுணர முடியாது' என்கின்றார். இவற்றிலிருந்து, கூட்டம் அல்லது கிளையின் ஆழமானக் கட்டமைப்பினை இங்கு உணரலாம்.

ஆனால் இதே படைப்புக்களில் வலம்வருகின்ற அருந்ததியர், பறையர் இனமக்களுக்கு எந்தவிதமான கூட்டம் அல்லது கிளை பற்றிய குறிப்புக்களைக் காணமுடியவில்லை. மாறாக தென்மாவட்டங்களில் காணப்படும் திருமணஉறவு முறைகளைப் போலவே, வடமாவட்ட ஆதிதிராவிட இனமக்களின் திருமண உறவுகள் அமைந்துள்ளன. கூட்டம் அல்லது கிளை என்ற அமைப்புமுறையினால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளைப் பின்வரும் பகுதிகளில் காணலாம்.

2.12.2 வயது கடந்த திருமணங்கள்

இந்தியத் திருமணச் சட்டத்தின்படி ஆணிற்கு இருபத்தைந்து வயதும் பெண்ணிற்கு இருபத்தியொன்று வயதும் நிரம்பி இருக்க வேண்டும். இத்தகைய வயதினைக் கடந்தும், பெண் கிடைக்காமல், சமூகத்திலும், மனதளவிலும் ஏற்படுத்தக்கூடிய பாதிப்புகளைப் பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்களில் காணமுடிகின்றது. அவற்றில் “கங்கணம்” என்ற புதினம் திருமணமுறைகளை விரிவாக எடுத்தியம்பியுள்ளது.

புதினத்தின் முதன்மைக் கதாபாத்திரமான மாரிமுத்துவைச் சுற்றியே கதையின் அனைத்துக் கூறுகளும் மையமிட்டு அமைந்துள்ளன. இதனால், ஆசிரியர் தான் கூறவந்த செய்தியினை மிகவும் அழுத்தமாகப் பதிவுபடுத்த விரும்பியுள்ளதை அறியமுடிகின்றது. அதாவது, கவுண்டர் இனத்தில் ஆண்களுக்குப் பெண் கிடைப்பதில்லை என்பதாகும். பெண் கிடைக்காததால், வயது கடந்தும் திருமணம் முடிக்காமல் அலைக்கழியும் இளைஞர்களின் துயரங்களை வெளிக்காட்டுவதாக இப்புதினம் அமைந்துள்ளது.

2.12.2.1 குழந்தைத் திருமணங்கள்

இந்தியச் சமூகங்களில், மூடநம்பிக்கை மற்றும் சொத்துக்கள் பிறரிடம் சென்றுவிடக் கூடாது என்பதற்காகவும் குழந்தைப் பருவத்திலேயே திருமணம் முடிக்கின்ற வழக்கம் கவுண்டர் சமூகத்தில் இருந்துள்ளதை, ‘பூகுதி’ எனும் ஓர் அருந்ததிய சமூகப் பெண்ணின் கூற்று வழியாகப் பதிவுபடுத்தியுள்ளார் ஆசிரியர். சான்றாக,

“ஒரு காலத்துல உங்க சாதியிலயே சின்னப்பையனுக்குப் பெரிய பெண்ணைக் கட்டி வெப்பாங்க. பையன் பெரிசாவற வரைக்கும் அவனோட அப்பன்தான் பெண்ணுக்குப் புருஷன், உங்க பாட்டிக்கிட்ட வேண்ணாலும் கேட்டுப் பாருங்க”³⁷.

இக்கூற்றிலிருந்து, குழந்தைத் திருமணங்கள் வழியாக முறையற்ற உறவுகளை அறிவதோடு நாடோடி இனவாழ்வை அச்சமூகம் எச்சமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்திருப்பதையும் அறியலாம்.

2.12.3 தனிமனித மனஉளைச்சல்கள்

சமூகம் வரையறுத்து வைத்த முறைகளில் அல்லது கட்டமைப்பில் இருந்து விடுபடமுடியாமல், தனிமனிதன் பல்வகையான மனஉளைச்சலுக்கு ஆளாவதைக் கங்கணத்தில் வருகின்ற மாரிமுத்துவின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. அதாவது, காடைக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த மாரிமுத்துவிற்கு முப்பத்தைந்து வயதாகியும், திருமணம் நடைபெறவில்லை. இதனால், மனதளவிலும் உற்றார் உறவினர் மத்தியிலும் மிகுந்த பாதிப்பிற்கு உள்ளாகின்றான். பொருளாதாரம், சாதியம், அதிகாரம் என்று பல்வகை நிலைகளில், உயர்வான மதிப்பினைப் பெற்று இருந்தாலும், அவனால் திருமணம் செய்து கொள்வதற்குப் பெண் கிடைக்க இல்லை. கிடைத்த பெண்கள் எல்லாம் அற்பக் காரணங்களுக்காக நீங்கிப் போய்விடுகின்றனர். இறுதியில் நடைபெறவிருந்த திருமணமும் பாட்டியின் மரணத்தினால் தள்ளிப் போய்விடுகின்றது.

புதினம் முழுமைக்கும் திருமணம், காமம், அன்பு, ஆறுதல், அரவணைப்பு போன்ற விசயங்களுக்காக ஏங்கும் தனிமனிதனின் மனநிலையினைக் காணமுடிகின்றது. தனிமனிதன் நிராகரிக்கப்படுகிறபோது, மனதில் ஏற்படும் பாதிப்புக்கள் ஏராளம் என்பதைப் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுக்களின் வழியாக நிறுவலாம்.

“அதன் தேவை மிக அற்பம். துணைக்கு ஒரு பெண்ணுடல் கேட்கிறது. இந்தப் பனிநிலவில் அருகே பெண்ணுடல். அப்படி எண்ணிப் பார்க்க இயலாத வெற்றுச்சூன்யம் அவனைச் சுற்றிலும் கேட்டுக்கேட்டு ஏதாவது ஒரு நிலையில் தானாகவே அடங்கிப் போகும் என்னும் எதிர்பார்ப்பு இன்றுவரை

நீறாவேறவில்லை. உடலின் வேகம் மேலும் கூடிக்கொண்டே இருக்கிறது’.

ஆசை கூடாமலே வெந்து தணிய வேண்டியதுதான். இதற்கு விதிபோலும். ஒருடல், முப்பத்தைந்து வயதுவரைக்கும் சகஉடலை அறிந்துகொள்ள முடியாதிருக்கும் வேதனை சாதாரணமானதல்ல. அது துக்கம். வேறெந்தப் பதிலியாலும் நிவர்த்தி செய்ய முடியாத ஆழ்துக்கம்”³⁸

என்ற சுயசிந்தனை, மாரிமுத்துவின் மனஉளைச்சலைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுவதை அறியலாம்.

இத்தகைய மனஉளைச்சல்களால் தனது தாயின் மீதும், திருமணம் செய்துகொள்ளப் போகின்றவர்கள் மீதும் வெறுப்பும் விரக்தியும், மாரிமுத்துவிற்கு உண்டாகின்றது.

“அன்றைக்கு வந்து ஒரு வார்த்தை பேசாமல் ஒடிந்து விழுகிற மாதிரி நின்றானே சங்கிலி குப்பனின் பையன், அவனுக்கெல்லாம் பதினேழு வயதில் இன்னொரு உடல் கிடைக்கக் கொடுத்து வைத்திருக்கிறது. மீசை கூட முழுதாக முளைவிடவில்லை. உதட்டின்மேல் மை தடவிய மாதிரி கருமை கட்டியிருக்கிறது. அவ்வளவுதான். அவன் முகம் இளமையின் வசீகரம் பொலிய அப்படியே கண்முன் நிற்கிறது. ஒற்றைக் கைக்குள் அடக்கிவிடலாம் போல, அவ்வளவு ஒல்லி அவன். இந்த வயதில் இன்னொரு உடலை அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பது வரம். அப்படி வரம்பெற்று வந்திருக்கிறான் அவன்.

அவனுக்குக் கல்யாணம் என்றதும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவே முடியாமல் அப்போது தன்மனம் எப்படித் தவித்தது என்பதை எண்ணிப் பார்த்தான். அத்தருணத்தில் அவனே தனக்கு எதிரியாக மாறிவிட்டதாக உணர்ந்தான். குறைந்த வயதில் கல்யாணம் செய்துகொள்ளும் எல்லோருமே தனது எதிரிதான் என்று மனம் எவ்வளவு சாதாரணமாகச் சொல்லியது. அவன்மீது பாய்ந்து

குதற வேண்டும் என்னும் குருரம் வன்மையாக முளைவிட்டு வளர்ந்ததும் அதைச் செய்ய முடியாமல் 'தம்பி துடிக்கிறானா' என்று சொற்களில் வன்மத்தை ஏற்றியதும் கொஞ்சம் சுயதிருப்தி உண்டானது"³⁹.

தன்னைவிட பொருளாதாரம், சாதியம் ஆகியவற்றில் குறைந்து நிற்கின்ற குப்பனின் மகன் ரமேஷின் திருமணத்தை, மாரிமுத்துவால் ஏற்றுக்கொள்ள இயலவில்லை. மேலும் மனஉளைச்சலுக்கு ஆளாகி தாய், பாட்டி ஆகியோருடன் சண்டையும் இடுகின்றான் மாரிமுத்து. தன்னைத்தானே கேள்வி கேட்பதும், அழுவதுமாக வாழ்க்கை நகர்கின்றது.

“ஆணுக்கு மீசை அரும்புவதுபோல, சேவலுக்குக் குரல். அது அவனை வெகுவாக ஈர்த்தது. சேவலின் கன்னிக்கூவல், நாளைக்கே அது கோழிகளைத் துரத்தத் தொடங்கிவிடும். கோழிகளின் உடல் சேவலுக்குக் கிடைப்பதில் எந்தக் கஷ்டமுமில்லை. அப்படி ஓர் எளிய ஜீவனாகப் பிறந்திருக்கக் கூடாதா? நள்ளிரவில் மொட்டைமாடி மூலையில் தன்னுடையே சுமையாக ஏந்தியபடி கிடக்கும் அவஸ்தை வேறெந்த ஜீவனுக்கும் இருக்காது”⁴⁰.

“திரும்ப எழுந்து மாடிச்சுவரோரம் வந்தான். கைகால்களை உடலோடு சேர்த்துக் குவித்தபடி மௌனமாய்க் கீழே குதித்துவிடலாம் என்று தோன்றியது. உடல் தரையில் மோதிச் சிதறும் சத்தம் தவிர வேறெதுவும் கேட்கக் கூடாது. உடலின் கதறல் கடைசி வரைக்கும் உள்ளேயே அடங்கிப் போகட்டும்”⁴¹

என்ற வரிகளில், மாரிமுத்து என்கிற தனிமனிதனின் மனத்துயரங்கள், திருமண உறவு நிகழாதக் காரணத்தினால் தற்கொலை செய்துகொள்ளும் அளவிற்குப் பயணப்படுவதைக் காணலாம்.

மேற்கூறப்பட்ட சான்றுகள் வாயிலாக, சமூகக் கட்டமைப்பில் அமைந்துள்ள கூட்டம் அல்லது கிளை முறைகளினால் திருமணம் தள்ளிப்போகின்ற நிலைப்பாட்டினை அறியமுடிகிறது.

திருமணம் தள்ளிப் போவதால் தனிமனித மனதில் ஏற்படுகின்ற மனத்துயரங்கள், கோபங்கள், பலவாக உள்ளன. இயலாமை மற்றும் தனிமைத் துயரம், சமூகத்தின் மீது வார்த்தை வன்மங்களாக வெளிப்படுவதையும் இங்கு அறியலாம். இதைப்போல, 'நீலாக்கா' எனும் சிறுகதையில், நீலாவிற்கு பற்கள் கறை படிந்து இருப்பதால் திருமணம் தடைப்பட்டு போய்விடுகிறது. இதனால் நீலா மனவேதனைக்கு ஆளாகி இறுதியில் மனநோய்க்கு ஆட்பட்டு, ஊரைவிட்டே சென்று விடுகின்ற தனிமனித துயரத்தினையும் அறியமுடிகின்றது. இவ்வாறாக, தனிமனித இயற்கைத் தேவைகள் நிறைவேறாத போது, அது, தன்னையோ அல்லது சமூகத்தின் மீதோ எதிர்வினை ஆற்றுகின்றன.

2.12.4 முறையற்ற திருமணம்

திருமணம் என்பது முறைப்படுத்தப்பட்ட அமைப்பாகும். ஆனால் முறையற்ற திருமணம் என்பது சமூகத்தில் நிகழ்வதைக் காணமுடிகின்றது. இத்தகைய செயல்பாடு சமூக ஆக்கத்திற்கு உரிய ஒன்றாக அமையாது. முறையற்ற திருமண உறவு மேற்கொள்வதற்கு அடிப்படையான காரணியாக சொத்து – பொருளாதாரம் அமைந்துள்ளதாக அறிய இயலுகின்றது. அவ்வகையில் கங்கணம் புதினத்தில் கூட்டம் மற்றும் சொத்து அடிப்படையில் முறையற்ற திருமணங்கள் நிகழ்ந்துள்ளதாகக் காணமுடிகின்றது. இங்கு முறையற்ற திருமணம் என்பது ஓர் உறவுக்குள், அதாவது அண்ணன்-தங்கை ஆகிய இருவருக்கிடையே திருமணம் முடித்து வைத்தலாகும்.

ஒரே கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குள் திருமண உறவு கிடையாது. மாறாக, வேறு ஒரு கூட்டத்துடன்தான் திருமண உறவு வைத்துக் கொள்ள முடியும். இக்கூட்ட முறைகளைக் கேட்காது, திருமணம் முடிக்கின்றபோது, பெரிய விளைவுகளைச் சந்திக்க நேரிடும். இதனைப் பின்வரும் சான்றுகள் வாயிலாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

“ஒரு காலத்துல காகூட்டம்னு ஒன்னே ஒண்ணுதான் இருந்திருக்குது. காகூட்டத்துக்குக்காரனுங்கதான் ஏமானியாச்சே. ஒரு ஊர்ல பொண்ணும் மாப்ளயும் பாத்து எல்லாம் முடிவு பண்ணிட்டாங்க. கலியாணத்துக்கு நாள் குறிச்ச சீவ துணியெல்லாம் எடுத்துட்டாங்க. வெடிஞ்சாக் கலியாணம் மொதநா ராத்திரி பொண்ணுழப்பு முடிஞ்சொடன இப்பிடி நம்மளாட்டம் பொண்ணாட்டுக்காரப் பெரியவரு ஒருத்தரும் மாப்ள ஊட்டுக்காரப் பெரியவரு ஒருத்தரும் உக்காந்து பாடுபழம பேசிக்கிட்டு இருக்கறாங்க. பேச்சுவாக்குல உங்க கூட்டமென்னன்னு ஒருத்தரு கேட்க, இன்னொருத்தரு காகூட்டம்கறாரு. கேட்டவரு வெளையாடாதீங்க நாங்கள்ள காகூட்டங்கறாரு. கடைசியில பாத்தா ரண்டு பேரும் காகூட்டந்தான். கலியாணம் பேசறவுங்க மொதல்ல எடுத்தொடன கூட்டத்தக் கேட்டுட்டுத்தான பேச்சுத் தொடங்கனும். அவுங்கதான் வெவரங்கெட்ட ஏமானிகளாச்சே கூட்டமே கேக்காமா கலியாணம் வரைக்கும் வந்திருச்சு. பாத்துக்காங்க அண்ணனுக்கும் தங்கச்சிக்கும் கலியாணம்பா.

அப்புறம் என்னதான் ஆச்சு என்றார். ஒருவர் ‘அப்பற ஆவுறதுக்கு என்ன இருக்குது. எல்லா வேலையும் முடிஞ்சு போச்சு. இன்னமே தாலிகட்டறது ஒண்ணுதாம் பாக்கி. கலியாணத்தை நிறுத்தவா முடியும்? அப்பங்கிட்டப் போனவ அழுதாத் தீருமாங்கற கதத்தான். ரண்டு பக்கத்து ஆளுங்களும் உக்காந்து பேசிக் கூட்டத்த ரண்டாப் பிரிச்சுறதுண்ணு முடிவு பண்ணுனாங்க. மாப்ள பக்கத்துக்காரங்க எல்லாம் பனங்காட கூட்டம்,

பெண்ணு பக்கத்துக்காரங்க எல்லாம் சிறுகாட கூட்டம். அப்பிடி
வெவரயில்லாத அண்ணந் தங்கச்சிக்குக் கலியாணம்
பண்ணுனங்கதான் இந்த காடக்கூட்டத்துக்காரங்கப்பா”⁴²

என்ற உரையாடல் வாயிலாக, முறையற்ற திருமண உறவு நிகழ்ந்துள்ளதை
அறியமுடிகின்றது.

2.12.5 திருமணத் தகவல் மையம்

சமூகத்தில் இன்று திருமணத் தகவல் மையங்கள் பெருகியுள்ளன. இத்தகையப் போக்கு, காலமாற்றத்தினால் நிகழ்கின்ற ஒன்றாகக் கருதலாம். ஏனெனில், மக்களது வாழ்க்கை தொடர் ஓட்டம்போல் ஓடிக்கொண்டிருக்க வேண்டிய நிலையாக உள்ளது. இதனால், திருவிழாக்கள், விருந்து உபசரிப்பு, உறவுமுறைகள் கூடுதல் போன்ற பரஸ்பர ஒருங்கிணைப்பு இல்லாத காரணத்தினால், திருமண உறவிற்குத் தகவல் மையங்கள் தேவையாகியுள்ளன. திருமணத்திற்கு மாப்பிள்ளை, மணப்பெண் பார்த்துதருகின்ற வேலைகளைச் செய்பவருக்குப் பெயர் ‘தானாவதி’ என்று வடமாவட்டங்களில் வழங்கப்படுவதை, புதினங்களின் வழியாக அறியமுடிகின்றது. தானாதிபதிகள், திருமணப் பொருத்தம் பார்த்துத் தருவதற்கு எந்தவிதமான பணமோ, பொருளோ எதிர்பார்க்காமல் செய்கின்றனர். இதனால் அவர்களுக்கு ஊரில் நல்ல மரியாதையும் கிடைக்கின்றது. இருந்தபோதும், திருமண உறவுகள் சரியாக அமையாத பெண்கள், தானாவதியைப் பார்த்து ஏளனமாகப் பேசுவதையும் அறியமுடிகின்றது. ‘கங்கணம்’ புதினத்தில் வருகின்ற ‘தானாவதி தாத்தா’ தனக்குத் திருமணம் முடிக்காமல், ஊரில் உள்ள அனைவருக்கும் திருமணம் முடித்து வைக்கும் வேலையினைச் செய்கின்றார். காலமாற்றத்தில், கல்யாணத்தரகர் என்று தனித்தொழில் உருவாகிவிட்டதால், திருமண உறவிற்கு எந்தவிதமான எதிர்பார்ப்புகளின்றி அடித்தளமிட்டுத்தந்த தானாவதி தாத்தாவிற்கு இப்பொழுது

அவ்வேலையில் நாட்டமில்லாமல் போய்விட்டது. ஆனால் திருமணத்தகவல் மையத்தைத் தொழிலாளியாக, ஓய்வுபெற்ற கணக்கு வாத்தியார் செய்து வருவதையும் அறியமுடிகின்றது. கவுண்டர் இன மக்களுக்கு மட்டும் இச்சேவையினைச் செய்து வருவதாகவும் சாதியத்திற்கு ஏதோ ஒரு வகையில் உதவி செய்வதாகவும் அவர் குறிப்பிடுவதில் இருந்து அறியமுடிகின்றது.

இவ்விரு நபர்களின் வழியாகவும் மாரிமுத்து தனக்குப் பெண் கிடைத்துவிடும் என்று அவர்களிடம் செல்கின்றான். தானாவதி தாத்தா, மாரிமுத்துவின் உறவுக்காரர். ஆனால் கணக்குவாத்தியார் ஒரே சாதிக்காரர். மேற்கூறப்பட்ட விளக்கங்களுக்குச் சான்றாதாரங்களைப் பின்வருமாறு காணலாம்.

“ஒரு காலத்தில் அந்தப் பக்கத்துக்கே கல்யாணம் முடிக்கும் தானாவதியாகத் தாத்தாதான் இருந்தார். அதனால் அவர் சொந்தப் பெயரே மறைந்து தானாவதி என்பதே பெயராகிவிட்டது. ‘நெசமேலும் உங்க பேரென்ன தாத்தா’ என்று கேட்டால், ‘அட தானாவதிதானப்பா’ என்று சொல்லிவிடுவார். கல்யாணத் தரகர் என்று தனித்தொழிலே உருவாகிவிட்ட பிறகு தானாவதித் தாத்தாவுக்கு அந்த வேலையில் அவ்வளவு நாட்டமில்லாமல் போயிற்று.

இதுவரைக்கும் எத்தனையோ கல்யாணங்கள் அவர் முடித்து வைத்திருக்கிறார். ஆனால் ஒருவரிடமும் கைநீட்டி ஒரு பைசா வாங்கியது கிடையாது. அந்தக்கால வழக்கமே அப்படித்தான் என்பார். ‘நான் பஞ்சத்து ஆண்டி இல்ல, பரம்பரை ஆண்டி’ மரப்பிள்ளை வீட்டாரும் பெண் வீட்டாரும் தவறாமல் தாத்தாவுக்கு ஆளுக்கொரு வேட்டி துண்டு எடுத்துத் தருவார்கள். இதுவரைக்கும் காசு குடுத்து ஒரு கோமணத்துணிகூட வாங்குனது கெடையாதப்பா’ என்று சொல்வார்.

இப்போதைய தரகர்களிடம் அவரால் போட்டிபோட முடியவில்லை. இவர்கள் எல்லாம் ஐந்தாறு ஆயிரம் மைல்

தாண்டிக்குடப் பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் பார்த்து முடிக்கிறார்கள். பொட்டிப் பணத்தில் பத்து சதம் என்று பேசித் தரகு வாங்குகிறார்கள். அதெல்லாம் நமக்கு முடிகிற காரியமா என்பார்.⁴³

காலமாற்றத்தில் அவரது சேவை காலாவதியாகிப் போனதைப் பார்க்க முடிகின்றது. ஆனால் தானாவதி தாத்தாவிற்கு மாறுபட்ட திருமணத் தரகர் வேலையைக் கணக்கு வாத்தியார் செய்து வருகின்றார். இதனைப் பின்வரும் சான்றுகள் வாயிலாக அறியலாம்.

“இப்ப நான் திருமணத் தகவல் மையம் வெச்சு நடத்தறன். நீ வா. உனக்கு ஒரே மாசத்துல கல்யாண ஏற்பாட பண்ணீரலாம். எங்கிட்ட ஏராளமான பொண்ணுங்க ஜாதகம் இருக்குது. உன்னோட ஜாதகத்தோட நகலக் கொண்டுக்கிட்டு பாஸ்போர்ட் சைஸ் போட்டாவோட வா’ என்றார்”⁴⁴.

“அடுத்த நான் காலையிலேயே அவர் வீட்டுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தான். ‘யோகம் திருமணத் தகவல் மையம்’ என்னும் பலகை வீட்டுச்சுவரில் பெரிய அளவில் இருந்தது. அதில் கீழே ‘ஆலோசகர்: ப.சுப்பிரமணியம், ஆசிரியர் (ஓய்வு) என்றிருந்தது. அப்போதுதான் அவர் பெயரை முதலில் அறிந்தான்”⁴⁵.

‘மொதல்ல ஐநூறு ரூபா கட்டிப் பதிவு பண்ணிக்கோணும். ஜாதக ஜெராக்ஸ் குடுக்கோணும். மாப்ள தேடி வர்ற பொண்ணு வீட்டுக்கு உன்னோட ஜாதகத்தக் குடுப்பேன்”⁴⁶.

“ஒவ்வொரு கூட்டத்து மாப்ளைக்கும் ஒரு பைலு, பொண்ணுகளுக்கு ஒரு பைலு, இந்தக் கவண்டச் சாதியில எத்தன கூட்டம் இருக்குதுன்னு உனக்குத் தெரியுமா. எனக்குத் தெரிய அறுவது இருக்குது ஆமா”⁴⁷.

“கவுண்டருங்களைத் தவிர வேற எந்தச் சாதிக்கும் நான் இந்த வேலயச் செய்றதில்ல. எனக்கு வருமானம்னு பெருசா ஒன்னும்

கெடையாது. வயசான காலத்துல, பிள்ளைங்களுையல்லாம் அதது வழியப் பாத்துக்கிட்டுப் போனப்புறம், இந்தச்சாதிக்கு நம்மால ஆன சேவ எதுனா செய்யலாந்னுதான் இதுல எறங்குனன்னு வெச்சுக்கயேன்”⁴⁸.

இவ்வுரையாடல்களில் இருந்து, திருமணம் முடித்து வைக்கின்ற ஒரு செயலைத் தொழிலாகவும் அதேவேளையில், சாதியப்பற்று சார்ந்து ஓர் ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர் இயங்குவதையும் காணலாம். இவ்வாறு, இன்று ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் இத்தகைய திருமணத் தகவல் மையங்கள், சாதியம் சார்ந்து இயங்குவதைக் காணமுடிகின்றது.

2.12.6 திருமணம் நடைபெறாமல் இருக்கும் இளைஞர்கள்

கூட்டம் என்ற அமைப்பு முறையினால், பெண்கள் கிடைக்காமல், பல இளைஞர்கள் திருமணம் முடிக்காமல் வயது பல கடந்தும் வாழ்கின்ற அவலத்தை ஆசிரியர் பதிவுபடுத்தியுள்ளார். கங்கணத்தில், இது ஒரு சமூகத்தின் கட்டமைப்பினையும் அதில் இருந்து மீறாமல் இருக்கின்ற அழுத்தமான ஒழுங்குகளைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்றது. அதாவது சொந்த சாதியில் பெண்கள் இல்லையென்றால், பிறசாதியில் இருந்து பெண் கொள்ளலாம். ஆனால் கவுண்டர் இன இளைஞர்கள், சாதியத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதால், அவர்களால் பிறசாதிப் பெண்களை மணந்துகொள்ள முடியவில்லை. இருந்தபோதும், இன்றைய கால மாற்றத்தில் சாதி மாறிய திருமணங்களை, கவுண்டர் இன இளைஞர்களும் வரவேற்பதை மாரிமுத்துவின் சித்தப்பா மகன் வழியாக அறியமுடிகின்றது.

ஒரு சமூகத்தில் குறிப்பிட்ட இன இளைஞர்களுக்குத் திருமணம் செய்துகொள்ள பெண் கிடைக்காமல் இருப்பது, வினோதமாகவும் உள்ளதை அறியமுடிகின்றது.

கவுண்டர் இன இளைஞர்கள், திருமணம் முடிக்காமல் இருப்பதை மாரிமுத்துவின் கூற்றுவழியாக ஆசிரியர் வெளிப்படுத்தியிருப்பதைப் பின்வருமாறு பதிவுபடுத்தியுள்ளார் ஆசிரியர்.

“காலம் இப்படி ஆவுமுன்னு யாரு எதிர்பார்த்தா மாப்ள. எங்க ஊரையே எடுத்துக்கவே. கல்யாண வயசுல பசங்க இரவத்திரண்டு பேரு இருக்கறானுவ. பொண்ணுங்க எத்தன பேரு இருப்பாங்கன்னு நெனக்கறா?”

அவன் அவர் கண்களைப் பார்த்தான். தலையை ஆட்டி உதட்டைப் பிதுக்கிக்கொண்டே சொன்னார். ‘வெறும் நாலே பொண்ணுங்க. அதிலயும் ஒன்னு இப்பத்தான் போனமாசம் பெரிய பொண்ணாச்சு. எங்க ஊர்லயின்னு இல்ல. சுத்து வட்டாரத்துல எல்லா ஊர்லயும் இப்பிடித்தான் மாப்ள. உங்க ஊர்லயே கணக்குப் போட்டுப் பாரு எத்தன வருதுன்னு’.

மனதுக்குள்ளேயே கணக்கைத் தொடங்கினான் மாரிமுத்து. கல்யாணமாகாமல் இருப்பவர்களில் வயதால் முத்தவன் அவன்தான். ஆக, அவன் முதல வேலாங்காட்டில் அண்ணன், தம்பி இரண்டு பேர்; அண்ணன்காரனுக்குத் தலை முழுவழுக்கையாகிவிட்டது. இனிமேல் அவனுக்குப் பெண் கிடைக்கப் போவதில்லை என்று முடிவுசெய்து தம்பிக்கு மட்டும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வில்லையூட்டுக்காரர் வீட்டில் ஒருவன்; அவன் லாரிக்குப் போகிறான். அவனுக்கு எய்ட்ஸ் இருப்பதாக ஒரு பேச்சு கிளம்பிப்போய், பெண் பார்க்கும் வீடுகளில் எல்லாம் அவனுக்கு முன்நின்று கொள்கிறது. ‘எந்த நாய் சொல்லிச்சு. என்னோட ரத்தத்த எங்க வந்து வேண்ணாலும் டெஸ்ட் பண்ணிக்கறன் நான்’ என்று அவன் வீராவேசம் கொண்டு பேசுகிறான். ஆனாலும் அமையவில்லை.

சோடாக்காரப் பெருமான் வீட்டுப்பையன்; அவன் விலுவிலுவென்று எலும்புக்கூடு போகிற மாதிரி சைக்கிளில் போவான். சைக்கிள் நிறைய சோடாப்பாட்டில் பெட்டிகள்.

அவன் உடம்புக்குள் இத்தனை சமுத்தர என்று தோன்றும். கரர்க்காரன் மகன் ஒருவன்; அவன் ரிக் வண்டி ஒன்றில் கூட்டாக இருக்கிறான். வடநாட்டுப் பக்கம் போனால், ஆறுமாதம் கழித்துத்தான் வருவான்.

இப்படியே கூட்டினால்... கணக்குப் போய்க்கொண்டே இருக்கிறது. இருபதைத் தாண்டும். பெண்களைச் சட்டென்று சொல்லிவிடலாம். வெறும் முன்றே முன்று. முத்துப்பையன் வீட்டில் ஒன்று. மாரிமுத்து கட்டுகிற முறையில்தான். அது அமாவாசையின் மகன் இன்னொருத்தி, வெளியூரில் பணம் கொழுத்த பெரிய ரிக் முதலாளிகள் படைபெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமாவாசை இருபதுக்குக் குறையாமல் பவுன் போடும் பசை உள்ளவன். உள்ளூர் என்றால் அவனுக்குக் கசக்கிறது. சுருட்டைக் கவுண்டர் மகன் அடுத்தவன் அவர்கள் வேறு கூட்டம் தான் கட்டுகிற முறை. ஆனால் மாரிமுத்துவின் அம்மாவும் சுருட்டைக்கவுண்டர் மனைவியும் பங்காளி முறை. அப்புறம் எந்த வாயைக் கொண்டு கேட்பது⁴⁹.

இவ்வாறு ஒரு சமூகத்தில் மட்டும், இத்தகு அவல நிலைக்குப் பல்வேறு காரணங்கள் இருந்தாலும், கவுண்டர் இன சமூகத்தில், முதல் குழந்தை ஆணாகப் பிறந்துவிட்டால், அதற்கடுத்து பெண் குழந்தைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு விரும்புவதில்லை. மேலும் பெண் குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளுவதால், சொத்து, பணம், நகை கொடுத்து, திருமணம் முடித்துக் கொடுக்க வேண்டும். சொத்துக்கள் அனைத்தும் மற்றொரு வீட்டிற்கு சென்றுவிடும் என்ற மனோபாவத்தினால் பெண் குழந்தைகளைப் பெற்றுக்கொள்வது இல்லை.

இத்தகைய மனோபாவம் இந்தியத் தமிழகச் சூழலில் அன்றுமுதல் இன்றுவரை நிகழ்ந்து வருகின்றது. தென்மாவட்டங்களில் பெண் குழந்தைகளைக் கொண்டு குவிக்கும் நிகழ்வுகள் இன்றும் நடைமுறையில் உள்ளதை யாவரும் அறிவர். இவ்வாறான நடைமுறைகள் சமூகத்திற்கு நன்மை செய்யாது. மாறாக,

சீர்கேட்டிற்கு வழி வகுத்துவிடும் என்பதைக் 'கங்கணம்' புதினம் காட்டி நிற்கின்ற வாழ்வியல் முறைகள் வாயிலாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

2.12.7 ஆதிதிராவிடர்களின் திருமண முறைகள்

நிலம், பணம், பொருளாதாரம் ஆகியவற்றினால் பின்தள்ளப்பட்டு, சாதிய ரீதியான ஒடுக்குமுறைகளினால், ஒதுக்கி மனிதர்களாக மதிக்காமல் ஊரின் பொது இடங்களில் இருந்து ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட மக்களாக ஆதிதிராவிடர் இனமக்கள் உள்ளனர். வடமாவட்டங்களில், கவுண்டர் இனமக்களுக்கு அடுத்த நிலையில் ஆதிதிராவிட இனமக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களின் வாழ்வாதாரம் கவுண்டர் இனமக்களின் நிலங்களைச் சார்ந்தே இருக்க வேண்டியுள்ளது.

ஆதிக்க வர்க்கத்தினரும், நிலம்சார்ந்த கூலிகளும், ஒரே நிலவியல் குழுவில் வாழ்ந்து வந்தாலும், இவ்விரு மக்களுக்கிடையே, பொருளாதார அடிப்படையில் மிகுந்த வேறுபாடுகளைக் காணமுடிகின்றன. இதனால், உணவு, பழக்கவழக்கம், உறவுமுறைகள் வேறுபட்டு அமைந்து காணப்படுகின்றன. குறிப்பாகத் திருமண முறைகளில் கவுண்டர் இன இளைஞர்கள் அடையும் துயரத்தினை ஆதிதிராவிட இளைஞர்கள் சந்திப்பதில்லை. ஏனெனில், ஆதிதிராவிட இனமக்களுக்கிடையே கூட்டம், கிளை முறைகள் சார்ந்து திருமண முறைகள் கட்டமைக்கப்படுவதில்லை. மாறாக, மாமன், மச்சான் அதாவது பங்காளி வகையறா, மாமன் உறவுமுறை சார்ந்தே திருமண உறவுகள் அமைகின்றன. மேலும் பெண்குழந்தை, ஆண்குழந்தை என்ற பாகுபாடு இன்றி ஒரே மாதிரியான மனநிலையில் குழந்தைகளைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். பெண் குழந்தைகளைப் பெற்றுக்கொண்டதால், திருமணம் முடிப்பதற்கு அதிகமான வரதட்சணை கொடுத்துத் திருமணம் செய்ய அவசியம் ஏற்படாது இவ்வின மக்களில் பொருளாதாரத்திற்கு ஏற்பவே திருமணம் நடைபெறுகின்றது. இவ்வின மக்களில் குறைந்த வயதிலேயே திருமணம் நடைபெறுவதை அறியமுடிகின்றது.

இதனால், குழந்தைப் பருவத்திலேயே குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொள்கின்ற நிலை உருவாகின்றது.

குறைவான பணத்தைக் கொண்டு, எளிமையான முறையில் திருமணத்தை முடித்துக்கொள்ளும் இவ்வின மக்கள், திருமணம் என்பதை ஒரு மனித நடவடிக்கைகளின் நிகழ்வுகளுள் ஒன்றாகப் பாவிக்கும் மனநிலையில் உள்ளனர்.

உயர்சாதிக் கவுண்டர் இளைஞன் மாரிமுத்துவிற்கு முப்பத்தைந்து வயதாகியும் பெண் கிடைக்காமல் தனிமையில் தவித்துச் செத்துக் கொண்டிருக்கும்போது, அவனது தோட்டத்தில் பண்ணையம் கட்டும் சக்கிலிய இனத்தைச் சேர்ந்த குப்பனின் மகன் ரமேஷிற்குத் திருமணம் நடக்கின்றது. பதினேழு வயது நிரம்பாத அரும்பு மீசை கூட இன்னும் சரியாக வளரவில்லை. குழந்தைபோல் இருக்கும் இவனுக்குத் திருமணம் நடக்கின்றது. ஆனால் கவுண்டர் இன இளைஞனான மாரிமுத்துவிற்குத் திருமணம் நடைபெற காலம் தள்ளிப் போவதற்கு மேற்கூறப்பட்ட விளக்கங்கள் காரணமாகக் கொள்ளலாம்.

“குளியலுக்குப்பின் சந்தித்தால் ஒவ்வொரு மனிதனும் ரொம்பவும் இளகிய மனம் கொண்டவனாகவே இருப்பான். பையனை அழைத்துக்கொண்டு கவுண்டர் நிற்குமுடத்துக்குப் போனான் குப்பன். ஈர மினுமினுப்பு கூடிய உடலோடு பளீரெனச் சிரித்து, ‘என்ன குப்பா?’ என்றார்.

‘கவுண்டருக்கிட்ட ஒரு சகாயம் வேணுமுங்க’.

‘என்ன சொல்லு’,

‘இவன் ஒருத்தன்தான் இருக்கறான். இவனுக்கு ஒரு கலியாணத்தப் பண்ணி வெச்சுட்டா எனக்கு நிம்மதியாப் போயிரும். அப்பறம் நானும் சக்கிலிச்சியும் இங்க காடே கதின்னு கெடந்திருவம்’.

‘ம்’ கவுண்டர் திகைத்ததுபோலப் பையனைப் பார்த்தார். கேலிச்சிரிப்பு இதழ்களில் ஓடியது.

‘இவனுக்கா கலியாணம்? கல்லுக்கட்டாத பெடலங்காயாட்டம் நீக்கறான். வயது என்ன?’

‘நம்ம முனியப்பன் பெங்கலுக்குத் தாங்க பதினேழு பெறந்தது’.

‘பெண்ணுப் பார்த்தாச்சா’

பாத்தாச்சங்க, எந்தங்கச்சி பெண்ணுதானுங்க. ரொம்பத் தூரத்துலயா போறம். இதா இருக்கிற மங்கரட்டுப் பாளையதாங்க.

‘பெண்ணுக்கு என்ன வயசு?’

‘தையிலதான் பெரியவளானாளுங்க. பதனாலு பதனஞ்ச இருக்கும்’.

‘பதினேழ்லயே தம்பி துடிக்கறானா. ஒன்னும் முடியல’.

‘இல்லீங்க. அவன் என்ன சொல்றானுங்க. நாங்க தான் பண்ணி வச்சட்டாப் பரவாயில்லனு பாக்கறம்’.

‘இந்த வயசுல கலியாணம் பண்ணி ஏன்டா வீணாப் போறீங்க. பையனுக்குப் பதினேழாம் பிள்ளைக்குப் பதனஞ்சாம். இதுங்களுக்குக் கண்ணாலமாம்.’

கவுண்டர் எளக்காரமாகச் சொன்னார். ‘அதில்லீங்க. எங்க சாதியில அதான் வழமொறைங்க. ஏறகு மொளச்சிருச்சுனா போய்ப் பெறுக்கிக்கோன்னு ஓட்டி உட்றதுதானுங்க’.

‘அதான்டா காலகாலத்துக்கும் இப்படியே இருக்கறீங்க’

‘நாங்கென்ன நெலம் கிலமா கொடுக்கப் போறங்க’

ஏதோ ஆளுக்கொரு புதுத்துணி பொட்டுத் தங்கத்துல தாலி. இல்லீன்னாலும் மஞ்சக்கவுறு. என்னமோ அப்பிடித் தானுங்க வருது.

அதாளு டெசல்றன். பையன் உருப்படியா ஒரு வேலைக்குப் போயி, நாலு காசக் கையில பாக்கட்டும். ரண்டு காச புடுச்சு வைக்கட்டும். குடியிருக்கன்னு ஒரு ஊரு கீடு இருக்க வேணாமா. எதப்பத்தியும் கவல இல்ல. செக்கும் கொழலியும் இருந்தாப் போதும் உங்களுக்கு.”⁵⁰

இவ்வரையாடலில் இருந்து, ஆதிதிராவிட இனமக்களின் சமுதாய நிலைப்பாட்டினையும், திருமண உறவு முறையினையும் அறியலாம். இவற்றில், மாரிமுத்துக் கவுண்டரின் உரையாடல் வழியாகவே, ஆசிரியர், ஆதிதிராவிட இனமக்களின் பொருளாதார நிலைப்பாட்டினைப் புலப்படுத்தியுள்ளார். காலந்தோறும் இவ்வின மக்கள், உழைப்பாளிகளாகவும், அடிமைகளாகவும் இருப்பதற்குரிய காரணத்தைக் குறிப்பாகக் சுட்டிக் காண்பித்துள்ளார். இத்தகையதொரு நிலைப்பாடு, ஆதிதிராவிட இனமக்களிடம் இருந்து நீங்க வேண்டும் என்பதை மாரிமுத்துவின் கூற்று வழியாக ஆசிரியர் குறித்துள்ளார்.

இவ்வகையில், வடமாவட்டங்களில் வாழ்கின்ற ஆதிதிராவிடர்களின் உட்பிரிவுச் சாதியில் மிகவும் பெரும்பான்மையாக சக்கிலியர் இனமக்களே உள்ளனர். ஆகையால் அவர்களைப் பற்றிய சமூக வாழ்வியல் முறைகளையே பெருமாள் முருகனின் மிகுதியான படைப்புக்களில் காணமுடிகின்றன.

இன்றைய காலச்சூழலில், வடமாவட்டங்களில் தோன்றிய ஆடை தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை, ரிக் லாரி சர்வீஸ், கோழி வளர்ப்பு போன்றவைகளில், ஆதிதிராவிட இன இளைஞர்கள் வேலைக்குச் செல்வதால், பொருளாதார ரீதியில் முன்னேற்றம் கண்டு, குடும்பம் மற்றும் திருமண முறைகளில் பழைய வழக்கங்களை விடுத்து, புதிய காலச் சூழலுக்கேற்ப மாற்றம் பெற்று வருவதையும் அறியமுடிகின்றது.

2.12.8 திருமணம் நடைபெறாததற்குரிய காரணங்கள்

‘கங்கணம்’ புதினத்தின் முதன்மைப் பாத்திரமான மாரிமுத்துவிற்கு, பல பெண் பார்த்தும், திருமணம் நடைபெறாமல் போய்விடுகிறது. இதற்குப் பல காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. இக்காரணங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கின்றபோது, அவை சமூக மதிப்புகளான, அழகு, நிறம், பணம், மரியாதையின்மை, வயது ஆகியவைகளே விடையாக அமைந்துள்ளன. இதனை ஒரு தனிமனிதனுக்கான, நிகழ்வாகக் கொள்ளாமல், ஒட்டுமொத்த கவுண்டர் இனத்திற்குரிய வழக்கம் அல்லது வாழ்வியல் முறைகளாகக் கருதலாம். இது குறித்து, புதினத்தில் இடம்பெற்றுள்ள உரையாடல்கள் வழியாக விளக்கப்படுத்தலாம்.

பெண் பார்ப்பதற்கு மாரிமுத்து தொட்டிப்பாளையத்திற்குச் செல்கின்றான். ஆனால் பெண்ணானவள், மாரிமுத்து ஓட்டிவரும் பெரிய ‘மோட்டார் சைக்கிளை’க் கண்டும், அவனைக் கண்டும் பயம் கொள்கின்றாள். இதனால் மாரிமுத்து தான் வைத்திருந்த பெரிய மோட்டார் சைக்கிள் வண்டியை விற்றுவிட்டு, பெண்களுக்குப் பிடித்தமாதிரியான ‘ஹீரோ ஹோண்டா’ வண்டியை வாங்குகிறான். ஆனால், வண்டி வாங்கியும் பயன் இல்லாமல் போய்விடுகின்றது. அந்தப் பெண்ணும் கிடைக்காமல் போனதால் மிகுந்த வருத்தமடைகின்றான்.

“வண்டியைக் காரணம் சொல்லி ஆளைப் பிடிக்கவில்லை என்று மறுக்க முடிகிற காலம். அவள் என்ன செய்வாள். காட்டுவதற்கு ஆளில்லாமல் காய்ந்து கிடந்தால் இப்படியொரு வார்த்தை அவள் வாயிலிருந்து வராதது. ‘அந்த வாரத்திலேயே வண்டியை விற்றுவிட்டான். புத்தம்புதிதாக, அந்த நீளக் கூந்தல்காரி மாதிரியான இளம்பெண்களுக்குப் பிடித்த நவீனமான ஹீரோ ஹோண்டா வாங்கினான்.’”⁵¹

இதுபோல், மாரிமுத்துவின் வீட்டிற்கு, மாப்பிள்ளைப் பார்க்க வந்தவருக்கு, மோர் இல்லை என்று கூறி தண்ணீரைக் கொண்டுவந்து கொடுத்ததினால், வந்தவர், கோபமாக எழுந்து போய்விட்டார். இதனால் மாரிமுத்துவின் திருமணம் நிகழாமல் போகின்றது.

‘மாரிமுத்துவைத் திடுமெனக் கூட்டிப்போனது போலவே பெண்ணின் அப்பாவைத் திடுமென மாரிமுத்து வீட்டிற்குக் கூட்டிவந்துவிட்டார். அப்போது மாரிமுத்து இல்லை. அம்மாவும் அம்மாயியும் மட்டும்தான் வீட்டில் இருந்திருக்கிறார்கள். தாத்தா ரொம்ப எதார்த்தமாக, ‘அடேங்கப்பா, வெயில் தாங்கல. ஒரு சொம்பு மோரு கொண்டா பெருமக்கா’ என்று அம்மாயியைப் பார்த்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அம்மாயி உள்ளே போய் வெகுநேரம் கழித்துச் சொம்புத் தண்ணீரோடு திரும்பிவந்து, மோரு இப்பத்தான் அவங்கப்பன் குடிச்சாரு. தீந்து போச்சு’ என்றிருக்கிறாள். பெண்ணின் அப்பனுக்கு அப்போதே முகம் இருண்டுவிட்டது. ஒன்றும் சொல்லாமல் தண்ணீரைக் குடித்துவிட்டுப் போனார்கள். அப்புறம் அந்த அப்பன்காரன் சொன்னான், ‘உங்களை நம்பி வந்தம் பாருங்க. எம் புத்தியச் செருப்பால அடிக்கோனும். தண்ணிக்கும் பஞ்சம்னாலும் என்னுடல் மோருக்குப் பஞ்சமில்ல. கட்டுத்தர நெறைய மாடுவ நீக்கிது. ஊடல் ஒரு சொட்டு மோரில்ல. வெறுந்தண்ணியக் கொண்டாந்து நீட்டாறங்க.’

“அந்த ஊடல் எம்பொண்ணு அர நிமிசங்கூட இருக்கமாட்டாய்யா”⁵².

மோர் கேட்ட இடத்தில், தண்ணீர் கொண்டுவந்து கொடுத்தல் மூலமாக, பெண்ணின் அப்பா, மாரிமுத்துவின் வீட்டுப் பொருளாதாரத்தையும் பழக்கவழக்கத்தையும் குறைவாக மதிப்பிட்டு, தன் பெண் இப்படி ஒரு வீட்டில் வாழ்க்கை நடத்தமாட்டாள் என்பதைக் கோபமாகச் சொல்லிச் செல்கின்றார்.

இங்கு பொருளாதாரம், முதன்மையாக நிற்பதைவிட, மரியாதை, மதிப்பு என்பதுதான் முதனிலையாக நிற்கிறது என்பதை அறியலாம். இதன்மூலம், சமூகத்தில் நிலவும் மதிப்புமிக்க வாழ்வியல் கைக்கொண்டிருப்பதை இச்சான்றுகள் வழியாக அறியலாம்.

மதிப்புக் குறைகின்றபோது, பெண்ணின் தந்தை கோபித்துக்கொண்டு போனதுபோல, மாரிமுத்துவிற்குக் கருப்புநிறமுடைய ராசாமணி கூடிவருகின்ற வேளையில் கருப்புநிறமாக இருப்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, பெண் வீட்டில் இருந்து வண்டி சீதனமாகத் தரவேண்டும் என்ற கடுமையான கோரிக்கையால், திருமணம் நின்றுவிடுகின்றது. நிறம் மற்றும் பொருளாதாரம் சார்ந்த அடிப்படையில், இத்திருமணம் நின்று போய்விடுவதாகக் கொள்ளமுடியும்.

“எல்லாம் கூடிவந்த வேளை வண்டியால் கல்யாணம் நின்று போனது.

ராசாமணி அவனுக்கு இல்லை என்றானதும், ‘அந்தக் கருப்பி இல்லைனா ஊருல பொண்ணா இல்ல’ என்று அம்மா முழங்கிக் கொண்டிருந்தாள்”⁵³.

மேற்கூறப்பட்ட எடுத்துக்காட்டு மற்றும் விளக்கங்கள் வழியாகத் திருமணம் என்பது சமூகத்தின் வரையறைக்குள்ளாக நிகழ்கின்ற ஒன்றாகக் கொள்ளலாம். ஒரு சமூகத்தின் பொருளாதாரமே அச்சமூகத்தின் அனைத்துவிதமான பண்பாடுகளையும் வாழ்வியலையும் தீர்மானிக்கின்ற ஒன்றாக உள்ளதை இங்கு வெளிப்படுத்தலாம்.

2.12.9 உடற்குறைபாடால் திருமணத் தடைகள்

‘அரிது அரிது மானிடராய் பிறத்தல் அரிது. அதனினும் கூன், குருடு, செவிடு நீங்கி பிறத்தல் அரிது’ என்ற ஔவையின் முதுமொழிக்கு ஏற்ப மனித இனத்தில் மட்டும், எந்தவித குறைபாடுகள் இல்லாமல் பிறந்திருந்தால்தான்,

திருமண வாழ்வைப் பெறமுடியும் என்ற ஒரு காலத்தின் போக்கினை, பெருமாள் முருகன் “நீர் விளையாட்டு” மற்றும் “கங்கணம்” போன்ற படைப்புக்களில் பதிவு செய்துள்ளார். ‘நீர் விளையாட்டு’ தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள ‘நீலாக்கா’ கதையில் பற்கள் கறை படிந்திருப்பதால், திருமணம் நின்று போய்விடுகின்றது. இதனால் கதையின் முக்கியப் பாத்திரமான நீலாக்கா பற்களின் கறை போவதற்காக வீடு முழுவதும் செங்கலைச் சேர்த்து, இறுதியில், மனநோய் பிடித்து எங்கோ சென்று விடுகின்றாள். மகளைக் காணாத நீலாவின் தாயும் பைத்தியமாகிவிடுகின்றாள்.

“அப்படியெல்லாம் சந்தோசமாக ஆகிவிட்டிருந்தவள் தலைகீழாக மாறிப்போனது அணிமூரிலிருந்து அவளைப் பெண் பார்க்க வந்தபோதுதான், மாப்பிள்ளை காட்டு வேலைக்காரன். அவனுக்கு நீலாக்காவை பிடித்துவிட்டது. நீலாக்காவுக்கும் பிடித்திருந்தது. சம்மதப்பட்டு உறுதிசெய்யப் போகிற நேரம், வேலைக்காட்டிலிருந்து வந்துகொண்டிருந்த நீலாக்காவை, மாப்பிள்ளையின் அக்காவோ தங்கச்சியோ வெள்ளைச் சேலைக்காரி ஒருத்தி ஏதேச்சையாகச் சந்தித்திருக்கிறாள். கூச்சப்பட்டுக் கொண்டே நீலாக்கா அவளிடம் சிரித்து பேசவும், அவள் கத்தியேலிட்டாள். ‘பொண்ணுக்குக் காரைப்பல்லு’ அந்தக் கணத்தில் சாணிப்பிள்ளையார்போலக் கூம்பிக் கருத்த அக்காவின் முகத்தில் பழைய களை பிறகு வரவேயில்லை’. அதற்குள் வீட்டுக்கு முன்னால் சிறு குந்தாரியாய்ச் செங்கல் சேர்ந்துவிட்டது”⁵⁴.

கங்கணம் புதினத்தில், தலைமைப் பாத்திரமான மாரிமுத்துவிற்குத் திருமணம் செய்வதற்காக பல இடங்களில் பெண் பார்த்தும், பொருத்தமாக அமையாமல் போய்க்கொண்டே இருக்கின்றது. இந்த நேரத்தில் மாரிமுத்துவின் மாமன் மகளைப் பெண் கேட்கின்றார்கள். ஆனால், மாரிமுத்துவின் அம்மாள்

பெண்ணின் அம்மாவிற்கு உள்ள உடற்குறைபாடினைக்காட்டி, அதனைத் தடுத்து நிறுத்தி விடுகின்றாள்.

“அதற்கு இடையிலேயே அம்மா முட்டுக்கட்டை போட ஒரு காரணத்தைக் கண்டுபிடித்துக் கொண்டுவந்தாள். பெண்ணுடைய அம்மாவுக்கு உதடுகளும் கைவிரல்களும் வெண்படலமாய் மாறத் தொடங்கியிருந்தன. அதை வலுவாக்கிக்கொண்டாள் அம்மா. ‘என் பரம்பரையே குஷ்டம் பிடித்துக் கிடக்க வேண்டுமா. குஷ்டம் புடிச்சவ பெண்ணைக் கட்ட எனக்கு விதியா என்றெல்லாம் கட்சி கட்டிக்கொண்டு குதித்தாள்”⁵⁵.

இவ்வாறாக உடற்குறைபாடுகள் கொண்ட பெண்களின், திருமண வாழ்வு தடைபடுவதைக் காணமுடிகின்றது. அவற்றிலும், பெண்ணின் அம்மாவிற்கு வந்துள்ள குஷ்டநோய் பெண்ணிற்கும் வரும் என்று குறிப்பிடுகின்றபோது மக்களின் அறியாமையை அறியமுடிகின்றது.

2.12.10 விதவைத் திருமணம் மறுதலிப்பு

கைம்பெண்கள் மறுமணம் முடிக்காமல், உடன்கட்டை ஏறுகின்ற சதி வழக்கம், இந்தியச் சமூகத்தில் இருந்தது. இக்கொடிய செயல்பாட்டினை ஆங்கிலேய ஆட்சிக்காலத்தில் முடிவுக்குக் கொண்டு வந்ததில் இராஜாராம் மோகன் ராய்க்கு முக்கியப் பங்குண்டு. “(According to the act of 1964 women were entitled to maintenance and live separate from their husbands under certain circumstances some acts were also passed to check the Sati Custom) p.34. Social Work: An Uttegrated Approach)”⁵⁶. ஆனால், இன்றைய காலக்கட்டங்களில், விதவைப் பெண்ணை மணம்முடிக்க, மூடநம்பிக்கை, சமூக மதிப்பீடு காரணமாக மறுத்து வருவதைக் கங்கணம் நூலின் வழியாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார் ஆசிரியர்.

“முன்று மாத வாழ்க்கையோடும் தான் கொண்டுபோன பவுன் ரொக்கங்களோடும் அப்படியே திரும்பி வந்த பெண்ணைப் பார்க்கச் சகிக்கவில்லை. ‘டேய் ஒரு தேவிடியான மருமகனாகக் கொண்டாந்து வெக்கலாம்பனு நெனச்சினா. நா நானுகிட்டுச் செத்துருவம் பாத்துக்க. நீ அவ கழுத்துல தாலி கட்டறதுக்கு முன்னால எனக்குப் பாட கட்டோனும்”⁵⁷

என்று மாரிமுத்துவின் தந்தை சொல்வதில் இருந்து விதவைப் பெண்களுக்குரிய மறுமண உரிமை மறுதலிக்கப்படுவதை அறியமுடிகின்றது.

2.13 அந்நியமாதல்

சமூக உறவுகளிடமிருந்தும், குடும்ப உறவுகளிடமிருந்தும் அந்நியமாகி, தனிமை நிலையினை அடைவது, இன்றைய காலகட்டத்தின் சமூகப் போக்கினை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. இத்தகையப் போக்கினைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதாகப் பெருமாள் முருகனின் புனைவுகள் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள், ‘நிழல் முற்றம்’, ‘பூக்குழி’, ‘மாதொருபாகன்’, ‘ஏறுவெயில்’, ‘ஆளண்டாப்பட்சி’, ‘கங்கணம்’ மற்றும் ‘நீர்விளையாட்டு’ ஆகிய படைப்புக்களில் அந்நியமாதல் வழியாக, தனிமைப்படுகின்ற மனிதர்களின் வாழ்வியலைக் காணமுடிகின்றது. பின்வரும் சான்றுகள் மூலம் இதனை எடுத்துரைக்கலாம்.

2.13.1 திரையரங்கப் பணியாளர்களின் வாழ்க்கை

‘நிழல் முற்றம்’ எனும் தலைப்பில் அமைந்துள்ள புதினம், திரையரங்கில் பணியாற்றும், பணியாளர்களின் வாழ்க்கை முறைகளைப் பதிவுபடுத்தியுள்ளது. பெற்றோர்களால் கைவிடப்பட்டு, திரையரங்கில், சோடா, கலர், பாப்கார்ன் விற்றல் போன்ற வேலைகளைச் செய்கின்றனர். வேலைகளுக்கிடையில், ‘கஞ்சா’ போன்ற புகைப்பழக்கங்களையும் பழகிக் கொள்கின்றனர். வாழ்க்கையில் பல்வேறு

பிரச்சினைகளாலும், போதைக்கு அடிமையானதாலும் சமூகம் மற்றும் குடும்பத்தில் இருந்து அந்நியமாகிப் போகின்றனர்.

“கஞ்சா போதைக்கு அடிமையாகிப் போனதால், அந்நியமாகி, சாலையில் கிடக்கின்றான். அவனைத் தூக்கித் தனியாக ஆகாயத்தில் எறிந்துவிட்டு, எல்லோரும் ஓடினர். பிடிப்பற்று அவன் தவிக்கும் தவிப்பைக் காண ஒருவரும் இல்லாது போய்விட்டார். மூக்குவிடைத்தது, கண்கள் பம்மின, எச்சில் கடைவாயில் ஒழுகியது, கால்களை இழுத்துத் தன்னோடு சேர்த்துக் கொண்டான். குத்தவைத்துக் கைகளால் கால்களை இறுகக் கட்டினான். தலையைப் புதைத்துக் கொண்டான். தலைமயிர் கூடைபோல வளர்ந்து, பிய்ந்து தெரிந்தது. உடம்பு அதிர்ந்து குலுங்கியது. தலையைத் தூக்கிப் பார்த்தான்”⁵⁸.

2.13.2 ஊரைவிட்டு ஒதுக்கி வைத்தல்

‘பூக்குழி’ எனும் புதினத்தில், சாதி மறுப்புத் திருமணம் செய்து கொண்ட குமரேசன், சரோஜா தம்பதிகள் ஊர் பொதுமக்களால் அந்நியப்படுத்தப்படுகின்றனர். இதனால், இவர்கள் மிகுந்த மனஉளைச்சலுக்கு ஆளாகின்றனர்.

“என்னத்த இழுக்கறீங்க, சட்டுன்னு சொல்லுவீங்களாமா... அத உட்டுட்டு... இங்க பாரு மாப்ள... பிள்ள என்ன சாதின்னு தெளிவாகத் தெரியிற வரைக்கும் உங்குடும்பத்த ஊரைவிட்டு ஒதுக்கி வெச்சிருக்கறம். கோயில் வரி வாங்க மாட்டம். நோம்பி அது இதுன்னு கோயப்பக்கம் வந்திரக்கூடாது. குடி தொழிலாளிங்க ஆரும் உங்குட்டுப் பக்கம் வர மாட்டாங்க. ஊருக்குள்ள ஆரு ஊட்டயும் எதும் உங்களுக்குத் தரமாட்டாங்க. உங்க கிட்டயும் வாங்க மாட்டாங்க. கட்டுப்பாட்ட மீறுனா ஊர்க்குத்தம் பாத்துக்க”⁵⁹

என்று ஊரில் உள்ள பெரியோர்கள், குமரேசன் குடும்பத்தினை ஊரில் இருந்து, அந்நியப்படுத்துகின்ற காட்சி, சாதியத்தன் கூர்முனையை வெளிக்காட்டுவதாக உள்ளதை அறியலாம்.

2.13.3 குழந்தைப்பேறு இல்லாதவர்களின் வாழ்க்கை

குழந்தை இல்லாத தம்பதிகளான காளி, பொன்னா ஆகிய இருவரும், ஊரில் இருப்பதைவிட, தொண்டுப்பட்டியில் இருப்பதையே விரும்புவதாக 'மாதொருபாகன்' புதினத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து, காளி, பொன்னா ஆகிய இத்தம்பதிகள் ஊர் பிடிக்காமல் அந்நியப்படுகின்ற நிலையினை அறியமுடிகின்றது. இதனை,

“கல்யாணத்திற்கு முன்னால் எங்கெங்கோ சுற்றி அலைவான். வேலைச் சமயத்தைத் தவிர மற்ற நாட்களில் அவனைக் கண்டுபிடிப்பதே கடினம். மாராயிடம் யாராவது கேட்டால் நாயிக்கு என்ன வேல. நெவுலுக் கண்ட எடத்துல குழி பறிச்சுப் படுத்துக் கெடக்கும். இல்லீனாக் காடு மேடுன்னு ஓடிக்கலக்கும். எங்க போனா என்ன ராத்திரி பட்டிச்சேரத்துக்குக் கூப்பிடும் போது ஓடியாந்திரும் என்பதை அந்த நம்பிக்கையை அவன் ஒருபோதும் குலைக்கவில்லை. காட்டுவேலையில் குறை வைக்க மாட்டான். இப்போது சமீபகாலமாக அவனுண்டு காடுண்டு என்றுதான் இருக்கிறான். எங்கும் போவதில்லை. யாரையும் பார்ப்பதில்லை. சேக்காளிகளை எல்லாம் விட்டு விலகிவிட்டான்.

வேலி சூழ்ந்த தெரண்டுப்பட்டியே கதி அப்படி ஆகிவிட்டது”⁶⁰

என்ற பகுதியின் வாயிலாகக் காளியின் அந்நியமாதல் தெரியவருகின்றது.

2.13.4 நிலம் கையகப்படுத்துதல்

அரசாங்கம், காலனி வீடுகள் கட்டுவதற்காக நிலங்களை கையகப்படுத்துகின்றது. நிலத்தை வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டு இருக்கும் மக்களின் வாழ்க்கை நிலத்திலிருந்து பல்வேறு சிக்கல்கள் நிறைந்ததாகின்றது.

இதனைப் பின்வரும் சான்றாதாரங்கள் வாயிலாக அறியலாம். குடும்பங்கள், நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்துகின்றபோது, முதலில் அந்நிலத்தில் இருந்து அந்நியப்பட்டுப் போய்விடுவதை அறியமுடிகிறது. இதனை,

“இதற்குள்ளே இருபது குடும்பங்கள் இருந்தன. இவர்கள் குடும்பங்கள் நான்கு. சின்னத்தாத்தாவும் அவருடைய பையன்களும் பெரிய தாத்தாவும் அவருடைய பையன்களும் அதுபோகக் குன்னுரைச் சேர்ந்த செட்டியாரின் இரண்டு ஏக்கர் தறியும் சைசிங்கும் பணத்தை வாரிக் குவித்தன அந்தாளுக்கு அப்படியே கொப்பரை மாதிரி இருப்பான். கவர்ன்மெண்ட்டை எதிர்த்துக் கேஸ் போட்டிருக்கிறான். நல்ல சமுத்துள்ள ஆள். பணம் செலவு செய்வான். மற்றவர்கள் எங்கே போவது? அத்தனை குடும்பங்களும் நிலை பெயர்க்கப்பட்டுவிட்டன”⁶¹.

குடும்பங்கள், தனித்தனியாகச் சிதறடிக்கப்படும்போது குடும்பத்தின் உறவுகள் அந்நியமாக்கப்படுகின்றன.

“திருநாளுக்கு வந்தால் ஒரு வாரம், பத்துநாள் இங்கே தங்கும். எல்லாச் சொந்தக்காரர்களையும் கூப்பிடுவார்கள். அம்மா பக்கத்துச் சொந்தம்தான் அதிகம். குன்றுர்ச் சின்னம்மா வீடு, கொமார பாளையத்து மாமன் வீடு என்று ஏகக் கூட்டம். திருநாளுக்கு இடிக்கிற மாவுதான் விசேஷம். கடலை மாவு இடித்தால் சீக்கிரம் தீர்ந்துவிடும். எப்போதாவது கிடாயும் வெட்டுவதுண்டு. இனி மேல் அந்தச் சந்தோசம் வருமா? அத்தை வந்தால் எல்லாரையும் ஒரே இடத்தில் பார்க்க முடியுமா? ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பக்கம் திக்காலுக்கொன்றாய்ப் போயாயிற்று”⁶²

என்பதிலிருந்து குடும்பங்கள் சிதைந்து அந்நியமாகிப் போனதை அறியமுடிகின்றது.

12.13.5 தனிக்குடும்பம்

‘ஆளண்டாப்பட்சி’ எனும் புதினத்தில் கூட்டுக்குடும்பம், சிதைகின்றபோது, தனிக்குடும்பம் அந்நியமாகிப் போவதைப் பதிவுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ‘ஆறு மாசத்திற்கு முன் அப்பன் சொல்லிவிட்டார். இன்னமே குடும்பத்த ஓன்னா வெக்க முடியாது’ என்று முத்துவின் தந்தை கூறிவிடுகின்றார். சொத்து பிரிக்கப்படுகின்றது. காடு பதினொரு ஏக்கர் இருந்தது. பங்கு பிரிக்கிறபோது வாசல் முழுக்க ஆட்கள் இருந்தார்கள். ஊர்ப் பெரிய மனிதர்கள் சில பேர். பங்காளிக் குடும்பத்திலிருந்து கொஞ்சம் பேர். அவரவர் மாமனார் வீட்டு ஆட்கள் கொஞ்சம்’. இவ்வாறாகச் சொத்து பிரிக்கப்பட்ட பின்னர், எல்லோருக்கும் இளையவனான முத்துவிற்குக் குறைவான பங்கே கிடைக்கின்றது. ஏனெனில் கவுண்டர் சமூகத்தைப் பொறுத்தவரையில், மூத்த பிள்ளைகளின் வயதினையும் உழைப்பினையும் கணக்கில்கொண்டு, அதிகமான பங்கினை அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடுவது, வழக்கமாக உள்ளது. எனவேதான் அவ்வட்டாரத்தில்,

“கவண்டன் வவுத்துல பொறந்தா தலச்சானாப் பொறக்கோனும்,

இல்லீனா ஒன்னோட நிறுத்திக்கோனும்”⁶³

என்ற பழமொழி வழக்கில் உள்ளதையும் அறியலாம். குறைவான பங்கு முத்துவிற்குக் கிடைத்ததால், ஊரினைவிட்டு, வெளியூருக்குச் சென்று, காடு வாங்கி விவசாயத்தை மேற்கொள்கின்றான். கூட்டுக்குடும்பத்தில் இருந்து, பாகப்பிரிவினையால் முத்து, குடும்ப உறவுகளிடம் இருந்து அந்நியமாகிப் போவதை அறியமுடிகின்றது.

12.13.6 பெற்றோர்களிடமிருந்து அந்நியமாதல்

‘கங்கணம்’ புதினத்தில் வருகின்ற முதன்மைப் பாத்திரம் மாரிமுத்து, பல வருடங்களாகியும் பெண் கிடைக்காமல் மனஉளைச்சலுக்கு ஆளான மாரிமுத்து,

தனது பெற்றோர்களிடமிருந்து அந்நியமாகிப் போகின்றான். மாரிமுத்துவின் அம்மா, அவனுக்கு அமைகின்ற பெண்களை எல்லாம் ஏதாவது குறை சொல்லி, திருமணத்தைத் தடுத்துவிடுகின்றாள். அதுபோல், அவனது தந்தையும், விதவைப் பெண்ணொருத்தியை மணமுடிக்க மாரிமுத்து விரும்பியபோது, தடைசெய்து விடுகின்றார். பெற்றோர்களே, தனது திருமணத்திற்குப் பெரும் தடைக்கல்லாக இருப்பதைப் பார்த்து, வசதிகளும், செல்வாக்கும் நிறைந்த மாரிமுத்து, பெற்றோர்களிடமிருந்து, அந்நியமாகிப் போகின்றான். உதாரணமாக, தந்தையிடமோ, தாயிடமோ, அவன் முகம் கொடுத்துப் பேசுவது இல்லை. தனிமையில் இருப்பதையே விரும்பினான்.

“அவனுடைய அறை எல்லாப்பக்கமும் அடைத்தாற்போலிருந்தது. அறைக்குள் இரண்டு பீரோக்களும் கட்டிலும் கிடந்தன. ஜன்னல்களைச் சாத்திக் கதவை முடினால் இந்த உலகத்திலிருந்து விடுபட்டது போன்ற உணர்வு வந்துவிடும்”⁶⁴

என்பதில் இருந்து, மாரிமுத்து பெற்றோர்களிடமிருந்தும், சமூகத்திடமிருந்தும் அந்நியமாகிப் போவதை அறியலாம்.

12.13.7 உறவுகளிடமிருந்து அந்நியமாதல்

‘நீர் விளையாட்டு’ எனும் சிறுகதைத் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள ‘எருக்கஞ்செடிகள்’ எனும் கதையில், இறந்துபோன மனிதன், பாடையிலிருந்து எழுந்து, அமர்ந்து விடுகின்றான். இச்செயலைக் கண்டு ஊர்மக்கள் பயந்து ஓடி ஒளிகின்றனர். பிறகு ஊர்ப்பஞ்சாயத்தில், அவன் ஊருக்குள் வரக்கூடாது. இடுகாட்டிலே தங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவனது குடும்பத்தினர்கூட அவனை வந்து பார்க்கவில்லை. அவனுக்கான வீடு ஊரினரால், இடுகாட்டில் அமைக்கப்படுகின்றது. அவன் அங்குத் தங்கிக் கொள்கின்றான். அவ்விடத்தைவிட்டு, ஓடிவிடலாமா? என்று நினைத்தபோதும்,

அவனது மனம் இடந்தரவில்லை. ஊர் மக்களிடமும், தனது குடும்பத்திடமும், அவனுக்கான எந்த உறவுகளும் இல்லாமல் போய் இடுகாட்டில், அந்நியமாய், வாழ்கின்றான். இதனை,

“செத்து சுடுகாடு வரைக்கும் வந்ததுக்கப்பறம்
பொழச்சிக்கிட்டான். ஊருக்குள்ள சேத்த முடியாத.
பொணத்துக்குனு செய்யற சாங்கியமெல்லாம் செஞ்சதுக்கப்பறம்
ஊருல நீ இருந்தா ஊருக்குக் கேடு”⁶⁵

என்றும்,

“உனக்கு நாங்க எல்லாம் செஞ்ச தர்றம். இங்கேயே ஒரு
கொட்டாயி போடறம். சாப்பாட்டுக்கு வேணுங்கறத செஞ்ச
தர்றோம். ஊர் எல்லைக்குள்ள வர வேண்டாம்”⁶⁶

என்றும் வரும் பகுதிகளில் தனிமனிதன், சமூகத்தில் இருந்து அந்நியப்பட்டுப் போய், இடுகாட்டில் இருக்கின்ற நிலையினை அறியமுடிகின்றது.

2.14 சமயம்

சமயம் என்பது பக்குவம் என்று கொள்ளலாம். எனவேதான், மனிதனைப் பண்படுத்துவதில் சமயத்திற்கு ஒரு முக்கியப் பங்கு உண்டு என்பர்.

“சமைத்தல் → சமையல் → சமயல் → சமயம் என
இச்சொல்லின் வரலாற்றை ஆய்வாளர்கள் விளக்குகின்றனர்”⁶⁷.

மனிதனுடைய உலகியல் அறிவுக்கு எட்டாத ஐம்புலன்களுக்கும் அகப்படாத சில கேள்விகளுக்கு விடை தேட முற்படும்போது, மனிதன் சில நம்பிக்கைகளைப் பதிலாகப் பெறுகின்றான். மனிதன் கொண்ட அத்தகைய நம்பிக்கைகள் சமய நம்பிக்கைகள் உண்மையா, பொய்யா என்னும் ஆராய்ச்சி இன்னும் நடந்துகொண்டே இருக்கிறது. அளவு கடந்த ஆற்றலைக் காணும்போது மனிதன், மிரண்டு, பயந்து, பணிந்து விடுகின்றான்; அதனை ஆக்கவோ, அடக்கி

ஆளவோ இயலாதபோது அச்சம் உருவாகிறது. எனவே பயந்து பணிகிறான். அளவில்லாத நன்மையைப் பெறுகின்றபோது நன்றிப்பெருக்கால் மகிழ்ந்து மனம் நெகிழ்ந்து அதற்குக் காரணமானவற்றைக் கைதொழுது போற்றுகின்றான். எனவே அச்சமும் நன்றியுணர்வும் இறைவழி பாட்டுக்கும் அடிப்படைகள் ஆகும்.

இவ்வகையில் மனிதனின் நிலவியல் மற்றும் பண்பாட்டுக் கூறுகளின் அடிப்படையில், உலகெங்கிலும் பல்வேறு சமயங்கள் உள்ளன. இந்தியத் தமிழகச் சூழலில் சமயங்களின் வரலாறு மிகவும் நெடியதாகும். தமிழகச் சூழலில் நிறுவனம் சார்ந்த, சாராத வழிபாட்டு முறைகள் அமைந்துள்ளன. நிறுவனம் சார்ந்த பெருந்தெய்வ வழிபாட்டு முறைகளும் நிறுவனம் சாராத சிறுதெய்வ வழிபாட்டுமுறைகளும் பின்பற்றப்படுகின்றன. ஆய்விற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள பல்வகைப் படைப்புக்களில் பெரும்பான்மையாக சிறுதெய்வ வழிபாடும், அதற்கடுத்த நிலையில் பெருந்தெய்வ வழிபாடும் காணப்படுகின்றன. மேலும் இவ்விரு வழிபாட்டு முறைகள் 'இந்து சமயம்' என்ற அமைப்பிற்குள் அடக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சமயம், சார்ந்து வழிபாட்டு முறைகள் இல்லையென்றாலும், மனிதனின் நம்பிக்கை சார்ந்தே வழிபாட்டு முறைகள் அமைந்துள்ளன. அவ்வகையில், பெருமாள் முருகனின் பல்வகைப் படைப்புக்களில், நம்பிக்கை சார்ந்த வழிபாட்டு முறைகள் பற்றிய பதிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றை எடுத்துக்காட்டுகளுடன் இங்கு விளக்கப்படுத்தலாம்.

2.14.1 பெருந்தெய்வ மரபு - சிறுதெய்வ மரபு

இந்தியப் பண்பாடு நீண்டதொரு வரலாற்றையும் தொன்மையினையும் கொண்டுள்ளது. இம்மண்ணிற்கான திணைப்பாட்டு மரபும், அயலார்மரபும் இரண்டறக் கலந்து நிற்கின்றன. இருந்தபோதும், தமிழகச் சூழல் பண்பாட்டு படிமலர்ச்சியானது 'evolution' பழங்குடிப் பண்பாடு, ஊரகப் பண்பாடு, சாதியப்

பண்பாடு, நகரியப் பண்பாடு என்ற முப்பெரும் தொடர்வரிசையிலும் மாற்றம் பெற்று வருகிறது⁶⁸. இந்திய தீபகற்ப நாட்டில், வழிபாட்டு முறைகள் பன்மையுடைய நிலையில் வேருன்றியுள்ளன.

“பழங்குடிகளின் வழிபாட்டு மரபுகள் தொடங்கி, நீரோட்டப் பண்பாட்டைக் கட்டமைக்க விழையும் இந்துப் பெருஞ்சமய மரபு வரை ஒரு சங்கிலித் தொடர்போன்று நீண்ட படிமலர்ச்சிக் கோட்டில் இந்த வழிபாட்டு மரபுகளின் தன்மைகள் வரிசைப்பட்டு நிற்கின்றன”⁶⁹.

பழங்குடி மரபான சிறுதெய்வ வழிபாடும் இந்துசமய பெருந்தெய்வ வழிபாடு மரபும் முக்கியமானவைகளாகும். இவ்விரு மரபுகள் எதிரெதிர் புலத்தில் நிற்பதுபோல் காணப்பட்டாலும் அவையிரண்டும் ஒரு மையப்புள்ளியில் வந்து நிற்கின்றன. இவ்வேறுபாடும், ஒற்றுமையும் கொண்டு விளங்கும் இம்மரபுகளில் சமயம் சார்ந்த கருத்துக்களை அறிந்துகொள்வதில் சிக்கல் தோன்றினாலும், இந்து பெருஞ்சமயத்தின் கருத்தியல், நாட்டார் மரபோடு இணைக்கப்பட்டு ஒப்புமைப்படுத்தப்பட்டு மைய நீரோட்டத்தில் இணைக்கப்பட்டு விடுகின்றன. எனவேதான், வழிபாட்டு முறைகள் வேறுபட்டு அமைந்தாலும், சமயம் சார்ந்த அடிப்படையில் ஒன்றிணைவதைக் காணலாம். இவ்விரு மரபுகளை வழிபாட்டு முறைகளின் அடிப்படையில் பிரித்து அறியமுடியும். ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்களில் இவ்விரு மரபு சார்ந்த கருத்துக்கள், வழிபாட்டு முறைகள் பதிவுபெற்றுள்ளன. அவற்றை எடுத்துக்காட்டி வடமாவட்டங்களில் வாழ்ந்து வருகின்ற தமிழ் மக்களின் வாழ்வியலில் சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கை மற்றும் வழிபாட்டு முறைகளை வெளிப்படுத்தலாம்.

2.14.2 மாதொரு பாகனில் – இருமரபு வழிபாடுகள்

‘மாதொருபாகன்’ என்ற புதினத்தில், பெருந்தெய்வ-சிறுதெய்வ வழிபாட்டு முறைகள் பதிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. ‘மாதொரு பாகன்’ என்ற சொல்லின் பொருள் பெருந்தெய்வ மரபினைக் குறித்து நிற்கும். அதேவேளையில், நாட்டார்களின் வழக்கத்தில் ‘மாதொரு பாகன்’, ‘பாவாத்தாள்’ என்ற சொல் கொண்டு அழைக்கப்படுகிறது. ஆக பெருந்தெய்வ மரபினருக்கு, சிவனும் உமையும் இணைந்த மாதொரு பாகனாகவும், சிறுதெய்வ மரபினருக்குப் பாவாத்தாளாகவும் விளங்குவதை உணரலாம். இவ்வட்டாரத்தில் அமைந்துள்ள கோயில்களில் திருச்செங்கோட்டு மலையில் வீற்றிருக்கும் ‘அர்த்தநாரீஸ்வரர்’ அதாவது சிவனும் உமையும் ஒன்றிணைந்த (ஆண் பாதி, பெண் பாதி) வடிவம், மிகவும் சிறந்த ஒன்றாக உள்ளது. அனைத்துச் சமூக மக்களுக்கும் உரிய தெய்வமாக விளங்குகிறது. பூசை செய்தல், கோயில்களில் பணியாற்றுதல் போன்ற வேலைகளைப் பிராமணர்கள் செய்து வருகின்றனர். இதனால் வழிபாட்டு முறைகளில் பெருந்தெய்வ வழிபாட்டு முறையினைக் கொண்டதாகிவிடுகிறது. மலைமேல் வீற்றிருக்கும் செங்கோட்டையன் பெருந்தெய்வ மரபினையும், பாவாத்தாள் சிறுதெய்வ மரபினையும் கொண்டு அமைந்துள்ளது. இக்கருத்திற்குச் சான்றாக, புதினத்தில் இடம்பெற்றுள்ள உரையாடல் பின்வருமாறு,

“சின்ன வயதிலிருந்து எத்தனையோ முறை மலையேறி இருக்கிறான். பையன்களுடன் கூட்டமாக அங்கே அலைந்து திரிந்திருக்கிறான். ஆனால் கோயில் பற்றி அவனுக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை. செங்கோட்டையனும் அர்த்தநாரீஸ்வரரும் இரண்டு பக்கம் இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். பாட்டி காலையில் அன்ன ஆகாரம் குடிக்கும்முன் மலைப்பக்கம் திரும்பி நின்று கும்பிடுவான். ‘செங்கோட்டையன் பாவாத்தாள்’ என்பான்.

மலைக்குப்போய் வயதான அய்யரைப் பார்த்து ‘பாவாத்தா சாமிக்குப் பூச போடோனும்’ என்றான். அய்யர் அவனை மேலும் கீழும் பார்த்தார். ‘ஆரு சொன்னா’ என்றார். பாட்டியைச் சொல்லி அந்தக் கதையையும் சொல்லி முடித்தான்.

“அர்த்த நாரீஸ்வரர்தான் பாவாத்தா தம்பி அறியாத சனங்க அப்படித்தான் சொல்றா. நூத்துக்கணக்கான வருசமா அர்த்தநாரீஸ்வரன்னு நாங்க பரம்பரையாப் பூச பண்ணிண்டு வர்றோம். அம்மையப்பன், மாடுதாருபாகன்னு பலபேரு சொல்லி இந்த ஈஸ்வரனப் பாடி வெச்சிருக்கறா. ஆணும் பெண்ணும் சேந்தாத்தான் லோகம். அத நமக்கெல்லாம் காட்ட ஈஸ்வரன் அம்பாளோட சேந்து அர்த்தநாரீஸ்வரனா நீக்கறார். ஆனா இந்த பாமர ஜனங்க பாவாத்தான்னு சொல்றா. ஒரு சிலபேருக்கு இது கண்ணகிங்கறா”⁷⁰.

இவ்வரையாடல் கருத்துக்களில் இருந்து பாவாத்தா என்ற சிறுதெய்வ வழிபாட்டு மரபும், பெருந்தெய்வ வழிபாட்டு மரபும் இணைந்திருப்பதை அறியலாம்.

2.14.2.1 பெருந்தெய்வ வழிபாட்டு மரபு

‘மாதொருபாகன்’ புதினத்தில் வருகின்ற முதன்மைப் பாத்திரமாகிய காளிக்குத் திருமணம் நடந்து பல வருடங்களாகியும், குழந்தை இல்லை. எனவே குழந்தை பிறப்பதற்கு, அர்த்தநாரீஸ்வரருக்குப் பூசை செய்தால், குழந்தை பிறக்கும் என்று பாட்டி கூறுகின்றாள். காளியும், பாட்டியின் பேச்சில் நம்பிக்கைக் கொண்டு பூசை செய்வதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்கின்றாள்.

இப்பூசை வழிபாட்டில், பெருந்தெய்வ வழிபாட்டு மரபினை அறிய முடிகின்றது. இதனை பின்வரும் உரையாடல் வழி வெளிப்படுத்தலாம்.

“மலைக்குப் போய் வயதான அய்யரைப் பார்த்து, ‘பாவாத்தா சாமிக்குப் பூச போடோனும்’ என்றான்.

“கடைசியில் அவர் கேட்ட இருபது ரூபாயைக் கொடுத்தான். சாமிக்குப் புதுத்துணி எடுப்பது தனியாக அவன் பொறுப்பு. அர்த்தநாஸீஸ்வரர் ஆணும் பெண்ணும் கலந்திருக்கும் ஒற்றை வடிவம். எல்லா நேரமும் உடலோடு உடலாய் இப்படிக் கலந்திருந்தால் பெரும் சுகம்தான். கடவுள்தான் அந்தப் பெரும் சுகத்தை அனுபவிக்க முடிகிறது. இரண்டு வகையான உடையும் எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது”⁷¹.

பெருந்தெய்வ வழிபாட்டு முறையில், பூசை செய்கின்றவராகப் பிராமணர் உள்ளார். பூசை செய்வதற்குத் துணிகளும், பணமும் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. இவ்வகையில் அமைந்துள்ள பூசை வழிபாட்டு முறைகளுக்குள் நிறுவனவயப்பட்ட அதாவது பெருந்தெய்வ வழிபாட்டு முறையினை அறியமுடிகின்றது.

2.14.2.2 சிறுதெய்வ வழிபாட்டு முறை

சிறுதெய்வ வழிபாட்டு முறையில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட கோயில்கள் இல்லை. சிலை வழிபாடுகளைவிட மனிதர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையோடு பயன்படுத்தப்படுகின்ற அரிவாள், வேல்கம்பு, சூலாயுதம் மற்றும் இயற்கைப் பொருட்களான மரம், கல், மலை போன்றவை சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் இடம் பெறுகின்றன. வழிபாடு செய்வதற்குக் காலம் வரையறை செய்யப்படுவதில்லை. பொருள் மற்றும் பணச் செலவுகள் மிகவும் குறைவு. ஆடு, கோழி, எருமைக்கடா ஆகியன அசைவம் சார்ந்த பலியீடுகள் கொடுக்கப்படும். பூசாரித்தனம் செய்கின்றவர் வேதங்களை ஓதி அதாவது சமஸ்கிருத பாஷையில் பூசைகள், செய்வதில்லை. எல்லாவிதமான படையல்களையும் பூமியில் பரப்பி வழிபாடு செய்வது நாட்டார் மரபான, சிறுதெய்வ வழிபாட்டு மரபாகும். மாதொரு பாகனில் சிறுதெய்வ வழிபாட்டு மரபு குறித்து பதிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“குளுகுளுன்னு மரத்து நெவுலும் பக்கத்துலயே கொனயும் வெச்சுக்கிட்டு எங்க பாவாத்தா இங்கதான் இருக்கறா. இவளக் கொண்டுக்கிட்டுப் போயிக் கோயிலுக்குள்ள அடச்சு வெச்சுக்கிட்டு பூச பண்ணாங்க. வனத்துல தங்குண்டுடியாத் திரியறவள செவுத்துக்குள்ள புடுச்சு வெக்க முடியுமா? எங்கம்மா இங்கதான் இருக்கறா. அவுங்க வெறுங்கல்லுக்கும் பூச பண்ணாங்க”⁷².

‘நான் ஒரு பூச போடோனுமே அம்மா’

‘நல்லாச் செய்யி சாயி’ ஒரு மத்தியானமா வாங்க. பூசக்காரரு வருவாரு. அவருகிட்டக் கேட்டு என்ன வேணுமோ செய்யிங்க. ஒரு வேலெடுத்து வெக்கோனும். சாவக்கோழி அறுத்து ரத்தம் உடோனும். அதுதான் முக்கியம்⁷³

என்றும் வரும் பகுதிகள் மூலம் சிறுதெய்வ வழிபாட்டிற்கு கிராம மக்கள் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

மலைக்கோயிலில் அய்யர் செய்யும் பூசையில் அவன் மனம் ஈடுபடவில்லை. மேலே செலவானாலும் பரவாயில்லை வனம் வாழும் இந்த பாவாத்தாவிற்குத்தான் பூசை என்று முடிவு செய்து கொண்டான். இவ்வரையாடலில் வெளிப்படும் கருத்துக்கள் சிறுதெய்வ வழிபாட்டு முறையினையும் கட்டுமானம் அற்ற வனம் சார்ந்து தெய்வம் அமைந்திருப்பதையும் அறியலாம். மேலும் சிறுதெய்வ வழிபாட்டு முறைகள் காலப்போக்கில் பெருந்தெய்வ வழிபாடாக மாறியதற்குச் சான்றாதாரங்கள் உள்ளன. ‘சிறுதெய்வம்’ என்னும் சொல்லாட்சி முதன்முதலில் 7ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த அப்பர் தேவாரத்தில்,

“சென்று நாம் சிறுதெய்வம் சேர்வேம் அல்லோம்”⁷⁴

என பதிவாகியுள்ளது. இவ்வகையில் சிறுதெய்வ மரபிலிருந்து, பெருந்தெய்வ மரபு காலூன்றி வளர்ந்துள்ளது என்பதை இங்கு அறியலாம். ஆக

மாதொருபாகனில், இந்து பெருஞ்சமய மரபு வழிபாட்டினையும், நாட்டார் மரபு சார்ந்த சிறுதெய்வ வழிபாட்டினையும் காணமுடிகின்றன.

2.15 நம்பிக்கைகள்

வாழ்வில் வளமுடன் வாழ்வதற்கு மனிதன், சடங்குகள் மற்றும் வழிபாட்டு முறைகளில் நம்பிக்கைக் கொள்கின்றான். நம்பிக்கைகள் காலந்தோறும், அழியாமல் காக்கப்பட்டு வருவதையும் நம்பிக்கை மக்களின் வாழ்வியல் கூறுகளில் நிரம்பி இருப்பதையும் அறியமுடிகின்றது. ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ள படைப்புக்களில், மக்களது நம்பிக்கை சார்ந்த சடங்குமுறைகள் காணக்கிடைக்கின்றன. அவற்றினை சான்றாதாரங்களுடன் பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கலாம்.

2.15.1 குறி சொல்லுதலில் நம்பிக்கை

மக்கள், தங்களின் எதிர்கால வாழ்வைக் குறித்து, அறிந்துகொள்வதில் இயல்பாக ஆர்வம் கொண்டவர்களாக உள்ளனர். கைரேகை, முத்துப்போடுதல், கிளிகளைக் கொண்டு ஏடு எடுத்தல் எனப் பல்வேறு செயல்பாடுகளைக் கொண்டு குறி சொல்லக்கூடிய முறைகள் உள்ளன. குறி சொல்லுபவர் வழியாகவும், அனுபவம் வாய்ந்த பெரியவர்களாலும், சொல்லப்படும். எதிர்கால வாழ்க்கை சிறப்பாக அமைவதற்கு இறைவனுக்கு நேர்த்திக்கடன் செய்கின்ற நம்பிக்கைகளையும் காணமுடிகின்றன.

‘கங்கணம்’ புதினத்தில் வருகின்ற மாரிமுத்துவிற்கு முப்பத்தைந்து வயதாகியும் திருமணம் நடைபெறவில்லை. திருமணம் நடைபெறுவதற்கு ஜோசியக்காரன் (குறிகாரன்) சொன்ன சடங்குகளை நம்பிக்கை சார்ந்து செய்கின்றான். இத்தகைய வேண்டுதல்கள் பலவாகும், வேண்டுதல்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் வாழ்க்கையில் நன்மை உண்டாகும் என்ற நம்பிக்கை

ஆழமாக மக்கள் மனதில் பதிவாகியுள்ளது. இதனை கங்கணத்தின் வழியாகவே வெளிப்படுத்தலாம்.

“ஜோசியக்காரன் சொன்னபோது ஏழு வாரமும் தவறாமல் கோயிலுக்கு வந்தான். எல்லாச்சாமிகளுக்கும் அர்ச்சனை செய்தான். தட்டத்தில் தாராளமாகக் காக போட்டான். ஜோசியத்திற்கும் இதுவரை எவ்வளவோ செலவழித்திருக்கிறான். அவன் ஜாதகத்தல் பெரிதாகக் குறை சொல்லியவன் எவனுமில்லை. சின்னச்சின்னக் குறை சொல்லி அதற்குப் பரிகாரமும் சொல்வார்கள். இதோ தை பிறந்தால், உனக்கு யோகம் என்பார்கள். தை மாதம் பார்த்தால் வைகாசி பிறந்தால் எல்லாம் சரியாகிவிடும் என்பார்கள். எல்லாப் பரிகாரங்களும் செய்தான்.

குலதெய்வக் கோயிலில் ஒரு மண்டலம் தினம் பூசை நேரத்தில் போய்க் கும்பிட வேண்டும் என்று ஒருவன் சொன்னான். விடிகாலையில் எழுந்து அவன் ஊரிலிருந்து ஏழெட்டு மைல் தொலைவில் இருக்கும் ஆளங்கூர் கரிய காளியம்மன் கோயிலுக்குத் தினம் போய் வணங்கினான். ஒருமுறை திருமணஞ்சேரி போய்வா என்று ஒருவன் சொன்னபோது, தட்டாமல் அங்கும் போய் வந்தான். எல்லாம் வெறுத்துக் கடைசியாகத் திருமணம் பொருத்தம் பார்க்க மட்டும் ஜோசியகாரனை அணுகுவது என்று நிறுத்திக்கொண்டான்”⁷⁵.

மேற்கண்ட உரையாடலில் இருந்து, மக்களின் வாழ்க்கையில் அன்றாட நிகழ்விற்கும் எதிர்கால வாழ்விற்கும் கடைபிடிக்கக் கூடிய நம்பிக்கைகளை அறியலாம். இதுபோல மாதொருபாகன் புதினத்திலும் நம்பிக்கைச் சார்ந்த சடங்குகள் ஏனைய படைப்புக்களில் இடம்பெற்றுள்ள பதிவுகளைவிட மிக அதிகமாக உள்ளன. இதனை,

“அம்மாவுக்கு எதுவென்றாலும் கல்லிப்பாளையத்துக் குறிகார நாடாரைப் பார்த்தால் தீர்ந்துவிடும் என்பது நம்பிக்கை.

வாரத்தில் ஒருநாள் தான் குறி பார்ப்பார். மரமேறிவிட்டுப் பத்து மணி வாக்கில் அவர் காட்டுப் பாலமரத்தடி முனி முன்னால் வந்து உட்கார்வார். பூஜை எளிமையாக நடக்கும். எலுமிச்சை அறுத்துப் பலியிடுவது முக்கியம். பிரித்து வலக்கைக் கொட்டமுத்தை இரு கைகளிலும் அள்ளிக் குலுக்குவார். இரட்டை இரட்டையாக அடுக்குவார். ஒற்றை மிஞ்சினால் சாதகம். இரட்டையாக முடிந்தால் பாதகம். காளிக்கும் பொன்னாவுக்கும் பார்த்த எல்லாச் சமயத்திலும் ஒற்றைதான். அதனால் குழந்தை பாக்கியம் கண்டிப்பாக உண்டு என்பது அவர் நம்பிக்கை.

பரம்பரையில் ஏதோ சாபமிருக்குது. அது என்னென்னு தெரிஞ்சு பரிகாரம் பண்ணுனா செரியாப் போயிரும் என்றார் ஒருமுறை. அம்மாவக்கும் என்ன சாபமாக இருக்கும் என்று தெரியவில்லை. 'எந்த நாயோ செஞ்சது உம்மேல ஏன்டா வந்து விடியோனும்' என்று புலம்பினான்"⁷⁶

என வரும் பகுதியால் குறி சொல்லும் நம்பிக்கை குறித்த மக்களின் எண்ணங்களை அறியலாம்.

இங்கு குறி சொல்லக்கூடிய முறைகளையும் மக்களது நம்பிக்கை சார்ந்த கருத்துக்களையும் அறியலாம்.

2.15.2 உணவும் பலியிடுதலும்

தீமை செய்தால் வாழ்வில் தீமையான சம்பவங்களே நடக்கும் என்றும், நன்மை செய்தால் வாழ்க்கையில் நன்மை நடக்கும் என்பது மக்களின் நம்பிக்கைகளில் ஒன்று. மனிதன் தான் செய்கின்ற பாவத்திற்கு நிவர்த்தியாக, இறைவனைச் சாந்தப்படுத்தும் விதமாக, பலியிடுதல் சடங்கினைச் செய்கின்றான். இத்தகைய பலியிடுதல் முறை தமிழ்ச்சூழலில் சங்க காலத்தில் இருந்தே அறியமுடிகின்றது.

பலியிடுதலில் பல்வகையான முறைகள் உள்ளன. ஆட்டுக்கிடாய், கூவும் சேவல் போன்றனவும் இன்னும் பிற, அந்தந்த இனக்கலாச்சார பண்பாட்டிற்கு ஏற்ப இயற்கைப் பொருட்கள் பலியிடப்படுகின்றன.

‘மாதொருபாகன்’ புதினத்தில், திருமணமாகி பல வருடங்களாகியும் குழந்தை இல்லாத தம்பதிகளான காளி, பொன்னாவிற்கு, குழந்தை வரம் வேண்டி நம்பிக்கை சார்ந்த பல்வகையான சடங்குமுறைகளைச் செய்கின்றனர். அவற்றை ஒவ்வொன்றாகச் சான்றுகளுடன் பின்வருமாறு காணலாம்.

இயற்கை, இறைவனின் தலங்கள் போன்றவற்றை இறைவனுக்கு இணையாக வைத்தெண்ணப்படுவதை அறியமுடிகின்றது. திருச்செங்கோட்டு மலையில் அமைந்துள்ள ‘அறுபதாம்படி’ சத்தியப் படியாகப் பாவிக்கப்படுகின்றது. அதாவது, திருட்டு, பொய் பேசக்கூடியவர்கள் தங்களது உண்மையினை நிரூபிக்கும் பொருட்டு, அறுபதாம் படியினை அடித்துச் சத்தியம் செய்து, கடவுளிடம் செய்யவில்லை என்று சொல்ல வேண்டும். இதனை,

“தீராத பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் முடிவான நீதிமன்றம் திருச்செங்கோட்டு அறுபதாம்படி முருகன் கோயில்தான். மலையின் பாதி வழியில் பரையில் செதுக்கிய முருகன் நின்றிருக்கிறார்”⁷⁷

எனவும்,

“அறுபது படிகளிலும் எண்ணெய் ஊற்றி ஏற்றும் வகையில் கல் விளக்குகள். குற்றம் சாட்டுபவர் கல்விளக்குகளை நிறைத்து ஏற்றி வைப்பார். மறுப்பவர் அறுபது விளக்குகளையும் வரிசையாக அணைத்துக்கொண்டே வந்து முருகன் காலடியில் ‘சத்தியமா இத நான் செய்யல’ என்று முடிக்க வேண்டும். நாச்சிமுத்துக் கவுண்டர் அறுபது விளக்குகளையும் அணைத்தார்.

பாறையில் கீறிய உருவமாய் நினைத்து முருகன் காலடியில்
சத்தியம் செய்தார்”⁷⁸

எனவும் வரும் பகுதிகளால் அறியலாம்.

அந்தச் சத்தியத்திற்கு அப்புறம் நாச்சிமுத்துக்கவுண்டர் கொஞ்ச நாளில்
பைத்தியம் பிடித்துச் சுற்றிக் கொண்டிருந்தாராம். ‘யாரைப் பார்த்தாலும் வா
அறுபதாம் படிக்குப் போகலாம்’ என்று கையைப் பிடித்து இழுப்பாராம்.
ஊரிலிருந்து போய்த் திருச்செங்கோட்டு வீதிகளில் திரிந்து கொண்டிருந்தவர்
என்ன ஆனார் என்று யாருக்கும் தெரியாதாம். அவருக்குத் தாத்தா ஒரே
குழந்தை. தாத்தாவுக்கு அப்பன் ஒரே குழந்தை. தாத்தாவும் அப்பனும் கூட
அற்பாயுளில் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டார்கள்.

அதற்குப் பரிகாரம் கேட்டுக் காளியும் பொன்னாவும் மலைப்படி ஏறி
இறங்கினார்கள். அறுபது நாட்கள் அறுபதாம் படி விளக்குகளை ஏற்றி முருகன்
காலடியில் விழுந்து மன்றாடினார்கள்⁷⁹.

இயற்கையோடு சேர்ந்த மனிதவாழ்க்கை இயற்கையை அதிகமாக
நம்பியது. இடி, மழை, புயல் போன்ற இயற்கைகளிடம் இருந்து தன்னைப்
பாதுகாத்துக் கொள்ளும் விதமாகவே இயற்கைப் பொருட்கள் வழிபாட்டுக்குரிய
ஒன்றாகவும், நம்பிக்கைக்குரிய ஒன்றாகவும் அமைந்தன. அந்தவகையில்,
‘அறுபதாம்படி’ உண்மைக்கும் நம்பிக்கைக்கும் உரிய ஒன்றாக, மக்கள் மத்தியில்
நிலவுவதை அறியலாம்.

பரிகாரங்களுக்கும் பலியிடுவதற்கும் மக்கள் நம்பிக்கையே
அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன. ‘சாதாரணமாகப் படுத்துக்கிடந்த பெண்ணை
அங்கே காணோம். சிவப்பு நிற ஆடையில் உடல் முழுக்கத் தூவப்பட்ட
சிவப்பில் ஆக்ரோசம் கொண்ட பெண் தெரிந்தாள். மிக லேசான சிவப்பைக்

கண்ணுக்குத் தடவிப் பெரும் உக்கிரத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தார் பூசாரி. காளிக்கும் முத்துவுக்கும் பேச்சே இல்லை. வாயைக் கட்டிக்கொண்டு பூசை செய்தார். மணியோசை மட்டும் தனித்துக் கேட்டது. படையலின்போது சிறுபோத்தலில் சாராயத்தை எடுத்துக் கொடுத்தான் முத்து. பூசாரி அதைச் சொல்லவில்லை. எப்படியோ, முத்து தெரிந்து வைத்திருந்தான். கோழி அறுத்து ரத்தம் முழுவதையும் அம்மாவின் காலடியில் விட்டார்.⁸⁰

இவ்வரையாடல்களில் இருந்து பலியீடு உணவுமுறைகள் குறித்து, நம்பிக்கை சார்ந்த சடங்கு முறைகள் அடிப்படையான கருத்துக்களைப் படைப்புக்களின் வழியாக அறியமுடிந்தன.

2.15.3 சடங்குகள்

ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் வேறுபட்ட பண்பாடு, பழக்கவழக்க முறைகள் உள்ளனபோல், சடங்குமுறைகளும் அமைந்துள்ளன. சடங்குமுறைகள் வாழ்வின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை நிகழ்த்தப்படுகின்ற ஒன்றாக உள்ளது. இவையல்லாது தமிழர் சடங்குகள் சமூக, பொருளாதார, சமய, அரசியல், அர்ப்பணிப்பு, கலை, அழகியல் தளங்களைச் சார்ந்தும் அமைகின்றன. இத்தகைய, சடங்கு என்பது நிகழ்த்தப்படுவது (Ritual is Performed). அழகியல் வெளிப்பாட்டுடன் ஓர் அதீத புலப்பாட்டினை வெளிப்படுத்துவது (aestuatially marked and weightened mode of communication). இதில் பரஸ்பர உறவுடைய இரண்டு கூறுகள் உண்டு. ஒன்று; சடங்கென்பது ஒன்றைச் செய்து இன்னொன்றைப் பெறுவதற்காக நிகழ்த்தப்படுவதாகும். (ritual is a performance of something for someone: Bauman 1989:2(2)). சடங்கென்பது ஏதோ திடீரென்று புதிதாகக் கண்டுபிடித்துச் செய்யப்படுவதல்ல மக்களிடம் காலங்காலமாக நிலைபெற்று அனைவராலும் அறியப்பட்ட வகையிலேயே அது நிகழ்த்தப்படுகிறது. அது

நிகழ்த்தப்படுவதற்கான காலம், இடம், விளைவு, பலன் அனைத்தும் அனைவரும் அறிந்ததே”⁸¹.

இரண்டாவது கூறு: சடங்கென்பது ‘ஒன்றைச் செய்து இன்னொன்றை அடைவது’ (Performance of something, for someone) என்னும் ஏற்பாடாக இருப்பதால் இதில் ‘நிகழ்த்தப்படுதல்’ அடிப்படையாக அமைகிறது. இவ்விளக்கங்கள் வழியாக ‘சடங்கு’ என்பதற்கான பொருண்மையினை அறிந்துகொள்ளப்பட்டது.

பெருமாள் முருகனின் பல்வகைப் படைப்புக்களில் குறிப்பாக புதினங்களில், (மாதொருபாகன், ஏறுவெயில், கூளமாதாரி, கங்கணம், ஆளண்டாப்பட்டி) வாழ்வியல் சார்ந்த சடங்குகளும், சமயம் சார்ந்த சடங்குகளும் பதிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றினை எடுத்துரைத்து வெளிப்படுத்துவதாக இப்பகுதி அமைகிறது.

2.15.4 தேரோட்டம்

உலக அளவில், இந்தியத் தமிழகச் சூழலில் தேரோட்டத் திருவிழா முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. மனிதர்களின் வாழ்க்கையில் நன்மை நடைபெறுவதற்காக, இறைவனுக்கு நேர்த்திக்கடன் செலுத்துதல் நம்பிக்கையாக உள்ளது. அவ்வகையில், தேர் இழுத்தல், பூசை செய்தல், ஆட்டுக்கிடாய், சேவல் பலியிடுதல், திருவிழாக்காலங்களில் மோர், தண்ணீர், வழங்குதல் போன்ற செயல்பாடுகள் இறைவனின் நன்மை வேண்டி செய்யப்படுகின்றன.

இத்தகைய இறைப்பணியின் வாயிலாக, மக்களது நம்பிக்கை, ஆசைகள் நிறைவேறுவதாக மனம் எண்ணுகின்றது. இதனைப் போலச் செய்தல் என்கின்றனர். மாதொருபாகன் புதினத்தில், திருச்செங்கோடு தேரோட்டம் மற்றும்

பல்வகையான நம்பிக்கை சார்ந்த சடங்குகள் குறித்த பதிவுகளைப் பின்வருமாறு விளக்கலாம்.

திருச்செங்கோட்டில் உள்ள அர்த்தநாரீஸ்வரர் என்று அழைக்கப்படுகின்ற செங்கோட்டு வேலனின் திருவிழா பதினான்கு நாட்கள் நடைபெறும். இதனைப் புதினத்தில் இருந்து இங்கு எடுத்துரைக்கலாம். ‘திருச்செங்கோட்டுத் தேர்த் திருவிழா மக்களுக்கு மூன்று மாதம், வைகாசி தொடங்கியதும் திருவிழாத் தயாரிப்பு தொடங்கிவிடும். ஆனி, ஆடி வரைக்கும் தூரிகளும் கடைகளும் இருக்கும். ஆனால் திருவிழா நிகழ்ச்சிகள் என்னவோ பதினான்கு நாட்கள்தான். பெருவாரியான மக்களுக்குப் பதினைந்தாம் நாள் கறிநாள். அதையும் சேர்த்துக் கொண்டால் பதினைந்து நாள் திருவிழா. இவ்வாறு தேர்த்திருவிழா, மக்களது வாழ்வியல் சார்ந்த சடங்கில் முக்கிய வினையாற்றுகின்றது.

‘ஏறுவெயில்’ என்ற புதினத்தில், தேரோட்டம் குறித்த பதிவுகள் உள்ளன. இறைவனை தேரில் வைத்து, வீதிகளில் இழுத்து வருவதன் மூலம் நன்மை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை சார்ந்தே தேரோட்டம் நடைபெறுகிறது. இதனை,

“தேர், ஓங்காளி கோயில் முக்கில் நின்றது. வடம்பிடித்த கூட்டம். சுற்றிலும் தேரோடு நகர்ந்த ஜனங்கள். பெரிய தேர் இழுக்கும் நாளில்தான் இப்படிக் கூட்டம்”⁸².

எனவும்,

“எப்போதும் மொட்டையாய் நிறுத்திக் கிடந்த தேர்தான் வருடத்திற்கு ஒருமுறை மட்டும் புதிதாய்ப் பொலிவு வந்துவிடும்”⁸³.

எனவும் வரும் பகுதியால் தேரோட்டம் மற்றும் தேர் குறித்த பதிவுகளை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றன.

2.16 முடிவுரை

- மக்கள் திரளைச் சமூகம் என்று குறிப்பிடுகின்றனர். இச்சமூகத்தைப் பிரதிபலித்துக் காட்டக்கூடிய ஒன்றாக இலக்கியம் அமைந்துள்ளது.
- பெருமாள் முருகனின் பன்முகப் படைப்புக்களில் சமுதாயவியல் சார்ந்த வாழ்வியல் சிந்தனைகளைக் காணமுடிகின்றன.
- வடமாவட்டங்களில் குறிப்பாக கொங்கு வட்டாரச் சமூக மக்களின் வாழ்வியலை வெளிப்படுத்துவது முக்கிய கருதுகோளாக அமைந்துள்ளது.
- படைப்பாளன் சமுதாயத்தில் இருந்து உருவாகின்றான். படைப்புக்கள் வழியாகச் சமூகத்தின் முரண்களையும் மாற்றம் பெறவேண்டிய அவசியத்தையும் முன்வைக்கின்றான்.
- படைப்பாளன்-படைப்பு-வாசகன் எனும் மூன்று தொடர்புநிலைகள் வழியாகவே சமுதாயம் நிலைபேற்றினை அல்லது மாற்றத்தினை அடைகின்றது.
- கொங்கு வட்டாரப் பகுதிகளில், வாழிடம் தோட்டங்கள் சார்ந்து, (வேளாண்மை) அமைந்திருப்பதால், தனிக்குடும்ப வாழ்க்கைமுறைகளைவிட கூட்டுக்குடும்ப வாழ்க்கை முறைகளே மிகுதியாக அமைந்துள்ளன.
- இந்தியப் பொருளாதாரம் வேளாண்மை சார்ந்து அமைந்திருந்த காலம் அருகி வருவதைப் படைப்புக்களில் பதிவாகியுள்ள கருத்துக்களில் இருந்து அறியமுடிகின்றது.
- ‘ஆளண்டாப்பட்டி’ புதினத்தின், முக்கியக் கருவாகக் கூட்டுக்குடும்பச் சிதைவு அமைந்துள்ளது. கூட்டுக்குடும்ப வாழ்க்கையின் சிறப்பையும்

தனிக்குடும்ப வாழ்வின் துயரினையும் இப்புதினம் அழுத்தமாகப் பதிவு செய்துள்ளது.

- சுயநலம் சார்ந்து உறவுகள் பிரிகின்றபொழுது உறவுகளின் போலித்தனங்கள் உடைபட்டுப் போய்விடுவதை அறியமுடிகின்றது.
- இன்றைய காலகட்டத்தில் சிறுவர்கள் பெரியோர்களின் சொற்கீழ்ப்படிதலின்றி அடம்பிடித்து, ஆர்ப்பாட்டம் செய்வதை, 'வண்ணநட்சத்திரங்கள்' எனும் கவிதை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.
- விளையாட்டுப் பருவத்தில் குழந்தைகள் சேட்டைகள் செய்வது இயல்பாகும். குழந்தைப் பருவத்தில்தான், அறிவு விருத்தி பெறுகின்றது. பெற்றோர்கள் குழந்தைகளின் நல்ல, தீய செயல்களை எடுத்துக்கூறி, ஆற்றுப்படுத்துவது அவசியமாகும். குழந்தைகளைத் தண்டிப்பதனால், அவர்களது மனம் மிகுந்த பாதிப்பிற்குள்ளாகி விடுவதைக் 'கருப்பணார் கிணறு' எனும் சிறுகதையில் ஆசிரியர் மிகவும் நுண்மையாகப் பதிவுப்படுத்தியுள்ளார்.
- சிறுவர்களின் மனம் காயப்படுவதை 'உண்ணிகள்' மற்றும் 'நீலாக்கா' கதைகளிலும் 'பிரபஞ்ச விரல்கள்', 'ஏரி' கவிதைகளிலும் காணமுடிகின்றன. பால்ய பருவத்தில் இல்லாமை, கல்வி மறுக்கப்படுதல், குழந்தைத் தொழிலாளியாதல் மற்றும் வறுமையினால் மனம் மிகுந்த பாதிப்பிற்குள்ளாகிறது. இத்தகையப் பாதிப்பினை உளவியல் அணுகுமுறையோடு மேற்கூறிய இரண்டு கதைகளிலும் கூறப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது.
- குடும்ப வாழ்க்கையில், உடல், மனம் சார்ந்த பெரும் பாதிப்புக்களை ஆண்களைவிட பெண்கள்தான் அடைகின்றனர். தனிக்குடும்பமாக

பிரிகின்றபோது, ஆதரவின்றி நிற்கும் மனித மனங்களின் வேதனைகளை எதார்த்தமாக படைப்புக்களில் காணப்படுகின்றன.

- நகர வாழ்வியல் முறைப்பாடுகள் கிராமங்களில் முகம் நுழைகின்றபோது, கிராமத்தின் ஒட்டுமொத்த கூறுகளும் உடைபட்டுப் போவதை 'ஏறுவெயில்' பதிவுபடுத்தியுள்ளது.
- நிலங்களைச் சார்ந்திருக்கும் குடும்பங்களின் வாழ்க்கைச் சிதைவினை 'ஏறுவெயில்' படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளது.
- வறுமையினால் உடலை விற்கும் கொடூரம், மனிதத் தன்மையில்லாத செயல்பாடுகளையும் காணமுடிகின்றன.
- சொத்துக்களைப் பிரித்தவுடன், பெற்றோர்களை விடுத்து, பிள்ளைகள் தனிக்குடித்தனமாக வாழ்தல் முறையினால், வயதான பெற்றோர்களின் வாழ்க்கைச் சிக்கலை மையமிட்டுக் காட்டுகிறது.
- காலனி வீடுகளின் வருகையினால், பூர்வக்குடிகளுக்கான, அங்கீகாரம், மண் சார்ந்த வேளாண்மை உழைப்புக்கள் இல்லாமல் போய்விடுகின்றன. இதனால், காலனி வீடுகள் கட்டுவதற்குச் சித்தாளாக, நிலவுடைமையாளர்கள் போய்வருகின்றனர்.
- வாழ்க்கையில் மாற்றங்களை எதிர்கொள்ளக் கூடிய மனநிலையை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு 'ஏறுவெயில்' காட்டும் எதார்த்த வாழ்வியலில் இருந்து நாம் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது.
- மனிதன் எந்தவித உடற்குறைபாடுடன் பிறக்காமல் இருந்தாலும், சமூகத்தின் பழமையான நம்பிக்கைகளும், அறியாமையும் நல்ல மனிதர்களை ஊனமாக்கி விடுகின்றன.

- பணம், வசதி வாய்ப்பு இவற்றிற்காக ஆசைகளும் பெற்றோர், பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தைக் குறித்து சற்றும் சிந்திக்காமல் இருப்பதையே 'கங்கணம்' புதினம் காட்டுகின்றது.
- திருமணப் பொருத்தம் கூடிவருகின்ற வேலைகளில் பெண்ணின் உடல் மற்றும் நடத்தை சாதியம் சார்ந்து எதிரான அல்லது முரணான கருத்துக்களைச் சுட்டிக்காட்டி திருமணத்திற்குத் தடை விதிக்கின்ற பெற்றோர்கள் சமூகத்தில் உள்ளதைக் 'கங்கணம்' புலப்படுத்துகின்றது.
- குழந்தைத் திருமணங்கள் சொத்துக்காகவும், உறவுமுறை பிரியாமல் இருப்பதற்காகவும் நடைபெற்றுள்ளன. இன்றைய காலங்களில், குழந்தைத் திருமணங்கள் நடைபெறுவதாகத் தெரியவில்லை. இருந்தபோதும் அரசு அறிவித்த குறைந்தபட்ச வயதுகளுக்குக் கீழ் உள்ள பெண்ணுக்குத் திருமணம் நடைபெறுவதைப் படைப்புகளின்வழி அறியமுடிகின்றது.
- இளையோர்கள், திடகாத்திரமான வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளாது அழிவு நோக்கிய பாதையினைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இதனால் இளையோர்களின் வாழ்க்கை மிகச் சிறிய வயதிலேயே சீரழிந்து விடுவதை இப்புதினம் முன்வைத்துள்ளது.
- புதிய சூழல்கள், வாழ்வியலையும் மாறுபடுத்தி விடுவதை 'ஏறுவெயில்' குறிப்பாகவும் வெளிப்படையாகவும் பதிவுபடுத்தியுள்ளது. இருந்தபோதும், மாற்றங்களை வரவேற்க வேண்டிய நிலைப்பாடுகளையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.
- சமூகத்தில், ஏமாற்றுவோரும், ஏமாறுவோர்களும் உலவுவதை யதார்த்தமாகப் பதிவாக்கியுள்ளது ஏறுவெயில்.

- சுப்பிரமணி, மொண்டி ராமு ஆகியோர், தன்னுடைய சாதி சார்ந்து, இயங்குகின்றபோது, தனது சாதிக்காரர்களிடமே பணத்தை ஏமாற்றிப் பறிப்பதன் வாயிலாக சமூகத்தில் ஏமாற்றுவோரின் நிலைப்பாடுகளை 'ஏறுவெயில்' வெளிப்படையாகச் சுட்டி நிற்கின்றது.
- சமூகத்தில் திருமணம் என்பது, மிக முக்கிய காரணிகளுள் ஒன்றாகும். இத்திருமணத்தின் வாயிலாகவே குடும்பம் என்பது கட்டமைக்கப்படுகின்றது. திருமணத்தைத் தமிழ் இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியம் 'கற்பு' என்று சுட்டுகின்றது.
- சமூகம், குடும்பம் மற்றும் உறவுமுறைகளிடம் இருந்து அந்நியப்படுகின்றபோது, ஒரு மனிதன் முழுமையான வாழ்வை எட்ட முடியாமல் போய்விடுவதோடு, மிகுந்த மனஉளைச்சல்களுக்கும் ஆளாவதைத் தவிர்க்க முடியாமல் போய்விடுவதை 'நிழல் முற்றம்', 'ஆளண்டாப்பட்டி', 'ஏறுவெயில்', 'பூக்குழி', 'மாதொருபாகன்' போன்ற படைப்புக்கள் வாயிலாக அறியமுடிகின்றன.
- இந்தியத் தமிழ்ச் சமூகம், சாதிய கட்டமைப்பில் அமைந்துள்ளது. மனிதனுக்குக் கீழ் மனிதனை அடிமைகொள்ளும் மனோபாவம் அடிமைமுறை, பொருளாதார வேறுபாடு ஆகியவற்றால் உருவாகிறது. தொழில் சார்ந்து, பிரிந்து கிடக்கும் மக்கள் மத்தியில், தொழிலை இழிவாகப் பார்க்கின்ற வருணாசிரமக் கொள்கையும், பிற்படுத்தப்பட்ட சாதிகளின் அதிகார மனநிலையும் சாதியத்தை வலுவாக்கியுள்ளதைப் பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்களில் காணமுடிகின்றன.

- பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்களில் சேலம், நாமக்கல் மாவட்டங்களின் சுற்றுப்புறப் பகுதிகளின் நிகழ்வுகள் பதிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. அவை கதைகளுக்குரிய களன்களாகப் பொருந்தி வருவதை அறியமுடிகிறது.
- கொங்குவட்டாரத் தமிழ் மொழியோடு தெலுங்கு மொழியும், பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்களில் குறிப்பாக 'கூளமாதாரி', 'ஏறுவெயில்' போன்றவைகளில் மிகுதியான தெலுங்கு மொழிச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது.
- திருமணம், இயற்கை, பண்பாடு எனும் அமைப்பு நிலையிலிருந்து தொடங்குவதாகப் பண்பாட்டு மானிடவியல் அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.
- வடமாவட்டங்களில், குறிப்பாக கவுண்டர் இனமக்களின் வாழ்வியல் இனக்குழு சார்ந்த கூட்டம் அல்லது கிளை அமைப்பினைப் பெற்றுள்ளது.
- பொருளாதாரம், மதிப்பு போன்ற உயர் காரணிகளை முன்வைத்து, வாழ்க்கை மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இதனால், முதலாளி வர்க்கம், தொழிலாளி வர்க்கம் என்கின்ற பாகுபாடு நிலவி வருகின்றது.
- திருமண அமைப்புகளில், தலித்துக்களுக்கான முறைகள் மாறுபட்டு அமைந்துள்ளன. கிளைக்கூட்டம் என்பதான அடிப்படையில் இல்லாமல், மாமன் மச்சினன் உறவு முறையில் அமைந்துள்ளன. கவுண்டர் இன மக்களைப் போன்று, பொருளாதார அடிப்படையில் அமையவில்லை.
- திருமணங்கள் காலதாமதமாக நடப்பதற்குக் கவுண்டர் இனத்தில், முதல் குழந்தை ஆணாக இருக்கும்பட்சத்தில், அடுத்த குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொள்வது இல்லை. இதனால் பெண் குழந்தை பிறப்பு விகிதாச்சாரம் குறைந்து ஊரில் 30க்கும் மேற்பட்ட இளைஞர்கள் 35 வயதிற்கு

மேலாகியும், திருமணத்திற்குப் பெண் கிடைக்காமல் உள்ளதைக் 'கங்கணம்' புதினம் விரிவாக தெளிவுபடுத்துகிறது.

- திருமணம் முடிந்தும், குழந்தை இல்லாத தம்பதியினரும் திருமணம் வேண்டி மனஉளைச்சல்களுக்கு ஆளாகும் இளைஞர்களும் வட்டார வாழ்வியல் சடங்குகளில் ஈடுபடுவதை இவரது படைப்புக்களில் காணமுடிகிறது.

குறிப்புகள்

1. பாலுசாமி, ந., வாழ்வியற் களஞ்சியம் (தொ.ஆ.), ப.469.
2. மறைமலை, சி.இ., இலக்கியமும் சமூகவியலும், ப.72.
3. கந்தையா, ந.சி., செந்தமிழ் அகராதி, ப.249.
4. நடராஜன், தி.சு., திறனாய்வுக்கலை, ப.50.
5. மேலது, ப.53.
6. மனோரமா இயர்புக், 2006, ப.296.
7. பெருமாள் முருகன், ஆளண்டாப்பட்சி, ப.9.
8. மேலது, ப.69.
9. மேலது, ப.18.
10. மேலது, ப.94.
11. பெருமாள் முருகன், ஏறுவெயில், பக்.12-13.
12. மேலது, ப.26.
13. மேலது, ப.21.
14. மேலது, ப.30.
15. மேலது.
16. மேலது, ப.31.
17. மேலது.
18. மேலது, ப.108.
19. மேலது, ப.124.
20. மேலது, பக்.125-126.
21. பெருமாள் முருகன், வெள்ளி, சனி, புதன், ஞாயிறு, வியாழன், செவ்வாய், ப.24.
22. குறள்.66.
23. பெருமாள் முருகன், பீக்கதைகள், பக்.51-53.
24. பெருமாள் முருகன், திருச்செங்கோடு, 'உண்ணிகள்', பக்.49-50.
25. பெருமாள் முருகன், நீலாக்கா, ப.22.
26. பெருமாள் முருகன், வேப்பெண்ணெய்க் கலயம், ப.40.
27. பெருமாள் முருகன், வெள்ளி, சனி, புதன், ஞாயிறு, வியாழன், செவ்வாய், ப.26.
28. மேலது, ப.66.
29. பெருமாள் முருகன், ஏறுவெயில், ப.125.
30. மேலது, ப.66.

31. பெருமாள் முருகன், ஏறுவெயில், ப.74.
32. மேலது, ப.77.
33. மேலது, பக்.75-76.
34. மேலது, ப.152,
35. தொல். பொருள்., நூ.1091.
36. மேலது, நூ.1088.
37. தமிழர் மானிடவியல், ப.35.
38. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.172.
39. மேலது, ப.27.
40. மேலது, ப.27.
41. மேலது, ப.31.
42. மேலது.
43. மேலது, ப.41.
44. மேலது, ப.37.
45. மேலது, ப.94.
46. மேலது, ப.95.
47. மேலது, ப.95.
48. மேலது, பக்.95-96.
49. மேலது, ப.96.
50. மேலது, பக்.63-65.
51. மேலது, பக்.17-18.
52. மேலது, பக்.45-46.
53. மேலது, ப.40.
54. மேலது.
55. பெருமாள் முருகன், நீர் விளையாட்டு, (நீலாக்கா), ப.25.
56. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.106.
57. Social Work: An Integrated Approach, p.34.
58. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.173.
59. பெருமாள் முருகன், நிழல் முற்றம், ப.17.
60. பெருமாள் முருகன், பூக்குழி, ப.112.
61. பெருமாள் முருகன், மாதொரு பாகன், ப.17.
62. பெருமாள் முருகன், ஏறுவெயில், பக்.18-19.

63. பெருமாள் முருகன், ஏறுவெயில், ப.27.
64. பெருமாள் முருகன், ஆளண்டாப்பட்சி, ப.76.
65. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.175.
66. பெருமாள் முருகன், நீர் விளையாட்டு, ப.57.
67. மேலது, ப.58.
68. தமிழர் பண்பாடு, ப.30.
69. தமிழர் மானிடவியல், ப.215.
70. மேலது, ப.214.
71. பெருமாள் முருகன், மாதொரு பாகன், ப.34.
72. மேலது, ப.35.
73. மேலது, பக்.36, 37.
74. மேலது, ப.38.
75. தமிழர் மானிடவியல், ப.214. (எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது)
76. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.239.
77. பெருமாள் முருகன், மாதொரு பாகன், ப.27.
78. மேலது, ப.28.
79. மேலது, ப.29.
80. மேலது, ப.29.
81. மேலது, ப.40.
82. தமிழர் மானிடவியல், பக்.176-177,
83. பெருமாள் முருகன், ஏறுவெயில், ப.139.
84. மேலது, ப.140.

இயல்-3
Nôsvf EkRû]s

இயல்-3

சாதியச் சிந்தனைகள்

3.0 முன்னுரை

உலகில் ஒவ்வொரு சமூக அமைப்பும் தனித்தனியான பண்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளன. நாடோடி வாழ்க்கையில், விலங்குகளாக அலைந்த மனித இனம், இனக்குழு குடும்பம், அரசு, தனிச்சொத்து ஆகிய படிநிலை வளர்ச்சியில் நாகரிக நிலையினை அடைந்தது. இவ்வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் மனிதன், மனிதனை அடிமைப்படுத்தும் முறையில் எழுந்த ஒன்று சாதி எனலாம். இந்தியத் தமிழகச் சூழலில் சாதியம் சார்ந்து, அனைத்துச் செயல்பாடுகளும் அமைந்துள்ளன. நான்கு வருணப்பாகுபாட்டின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ள சாதியம் அழிக்க முடியாத இறுகிய தன்மையினைப் பெற்றுள்ளது. சாதியினால், சமூகத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகள், தீண்டாமைக் கொடுமைகள், அடிமை முறைகள், உணவு, உறைவிடத் தடைகள் ஆகியன மனிதர்களுக்கிடையே வேற்றுமையை உண்டு செய்கின்றன. சாதியம் என்பது இயற்கையாகத் தோன்றியது இல்லை; மாறாக மனிதர்களின் ஆளுமை மற்றும் அதிகாரத்தின் நிலைப்பாட்டில் உருவான ஒன்றாகும். சாதியத்தின் பல்வகையான செயல்பாடுகளையும் தீண்டாமைக் கொடுமைகளையும், இலக்கியங்கள் காலந்தோறும் பதிவு செய்து வந்துள்ளன. அந்த வகையில் நவீன காலச் சமூகத்தின் சாதிய நிலைப்பாடுகளை அழுத்தமானதாகப் பதிவு செய்துள்ளார் பெருமாள் முருகன். அவரது படைப்புக்களில் பதிவாகியுள்ள சாதியம் சார்ந்த சிந்தனைகளை எடுத்துரைப்பதாக இவ்இயல் அமைகிறது.

3.1 சாதி - பொருண்மை விளக்கம்

சாதி என்பது பிற்கால வளர்ச்சியில் தோன்றிய ஒன்றாகத் திறனாய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். சாதி என்ற சொல்லின் பொருண்மை குறித்து

அறிஞர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அவற்றுள் கே.கே.பிள்ளை அவர்கள் சாதி என்பது,

“வகை எனும் பொருளைத் தருகின்றது”¹

என்கின்றார். சாதி என்ற சொல்லிற்கு,

“மூலம், பிறப்பு, இனம், திரள்”²

என்று விளக்கம் தருகின்றது செந்தமிழ் அகராதி.

“சாதி என்பது வகை என்னும் பொருளைத் தரும். ‘நல்ல சாதி மரம்’, ‘நல்ல சாதி மாடு’ என்பவை மாட்டுள்ளும் மரத்துள்ளும் நல்ல வகையினைக் குறிப்பவை ஆகும். பண்டு இந்தியாவில் நிலவிய நான்கு வருணங்களே சாதிகளாக உருவெடுத்தன என்பர் கே.கே.பிள்ளை”³.

இவ்விளக்கங்கள் சாதி என்பதற்குப் பிறப்பின் அடிப்படையினை முன்னிறுத்தி கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆக சாதி என்பது தொழில்சார்ந்த அமைப்பு இறுகிப்போய் நாளடைவில் பிறப்பின் அடிப்படையில் சாதியம் உருவாக்கம் பெற்று இறுகிய தன்மையினை அடைந்தது எனலாம்.

3.2 தமிழ்நாட்டில் சாதி - தோற்றம் - வளர்ச்சி

“தமிழ்நாட்டில் சாதிப் பிரிவினைகளும் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் மிகுந்துள்ளன. நீண்ட வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளின் விளைவாகவே இந்நிலை ஏற்பட்டது. பழந்தமிழ் நாட்டில் மக்கள் நிலவியல் அடிப்படையில் பிரிந்து வாழ்ந்தனர். நிலத்தைப் பாலை, குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் எனப் பாகுபடுத்தினர். அந்நிலங்களில் வாழ்வோரை முறையே மறவர், குறவர், ஆயர், உழவர், பரதவர் என்றழைத்தனர். இந்த அமைப்பு வருண அமைப்புக்கு ஒத்ததாக இல்லை என்பார் கே.கே.பிள்ளை”⁴.

சாதியின் தோற்றம் குறித்து அறிவதற்கு, மனித வளர்ச்சிப் படிநிலைகள் ஆதாரங்களாக அமைந்துள்ளன. அந்த வகையில் இனக்குழு வாழ்க்கைமுறை,

அரசு உருவாக்கம், தனிச்சொத்து, அடிமை முறைகள் ஆகியன குறித்து அறிவதன் வாயிலாக சாதியின் தோற்றம் குறித்து அறிய இயலும். மேலும் இந்தியத் தமிழகச் சூழலில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள வருணாசிரமக் கோட்பாடு மற்றும் சாதியம் குறித்த தொன்மங்கள் சாதியின் தோற்றம் குறித்து அறிவதற்கு உதவி புரியும். மனித வளர்ச்சியை ஒவ்வொரு காலகட்டமாகப் பாகுபடுத்தலாம். அவை காட்டுவிலங்காண்டி நிலை, அநாகரிக நிலை, நாகரிக நிலை என்பனவாகும். காட்டுவிலங்காண்டி நிலையில் மூன்று விதமான காலகட்டங்களைக் குறிப்பிடுகின்றனர். அவை கடைக்கட்டம், இடைக்கட்டம், தலைக்கட்டம் என்பவைகளாகும். ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் மனித இனத்தின் அறிவு வளர்ச்சியினைக் காணமுடிகின்றது.

3.2.1 இனக்குழு வாழ்க்கைமுறை

காட்டுவிலங்காண்டி நிலையினைப் போல், அநாகரிக நிலை மற்றும் நாகரிக நிலையிலும், மனித இனத்தின் அறிவு வளர்ச்சியின் படிநிலைகளை அறியமுடிகின்றது. சான்றாக காட்டு விலங்காண்டி நிலையில் 'குறைந்தபட்சம் பகுதியளவாவது மரங்களில்தான் குடியிருந்து வந்தான். கொன்று தின்னும் பெரிய விலங்குகட்கு நடுவில் அவன் தொடர்ந்து வசிக்க முடிந்ததை அறியமுடிகின்றது. பழங்கள், கொட்டைகள், கிழங்குகள் அவனுடைய உணவாகப் பயன்பட்டன. ஓசைச் சீருள்ள பேச்சு அமைந்ததே இந்தக் கட்டத்தின் முதன்மையான சாதனையாகும். இதற்கடுத்த அநாகரிக நிலையில் மனிதன் விலங்குகளைப் பழக்கிக்கொள்ளும் அறிவினைப் பெற்று, நாகரிக நிலையினை நோக்கி நகர்வதனை அறியமுடிகின்றது.

அநாகரிக நிலை, மண்பாண்டங்கள் பயன்படுத்தப்பட்ட காலத்திலிருந்து தொடங்குகிறது. கூடைகளும் மரப்பாத்திரங்களும் நெருப்பினால் எரிந்துவிடாமல் இருப்பதற்காக அவற்றின் மீது களிமண்ணைப் பூசியதிலிருந்து இந்தக் கலை

தோன்றியது. விலங்குகளைப் பழக்குதல், வளர்த்தல், பயிரிடுதல் ஆகியன அநாகரிக நிலையின் சிறப்பான குணாம்சம். இதைத் தொடர்ந்து உருவாக்கம் பெற்ற நாகரிக நிலை மனித இனத்தை உச்சத்திற்குக் கொண்டு சென்றது எனலாம். இக்காலக்கட்டத்தில் 'இரும்புக்கனியம்' உருக்கப்படுவதிலிருந்து தொடங்குகிறது. எழுத்துக்களைக் கண்டுபிடித்தல், இலக்கிய ஆவணங்களுக்கு அதைப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவற்றின் மூலம் இக்கட்டம் நாகரிக நிலைக்கு முன்னேறுகிறது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மாடுகள் இழுத்துச் செல்கின்ற இரும்புக் கலப்பைக் கொழுவை நாம் இங்குதான் முதலில் சந்திக்கின்றோம். இது பரந்த அளவில் நிலத்தை உழுது பயன்படுத்துவதைச் சாத்தியமாக்குகிறது. இது சம்பந்தமாக காடுகள் வெட்டி திருத்தப்பட்டு வயல்களாகவும், மேய்ச்சல் நிலங்களாகவும் மாற்றப்படுவதையும் நாம் பார்க்கிறோம். இரும்புக் கோடாரியும் மண்வெட்டியும் இல்லாமல் இதுவும் விரிந்த அளவில் சாத்தியமல்ல. இத்துடன் மக்கள் தொகையும் வேகமாக அதிகரித்தது. சிறுபகுதிகளில் அடர்த்தியான மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் ஏற்பட்டது. இவ்வகையில் நாகரிக கால கட்டம் இயற்கைப் பொருட்களை மேலும் பயன்படுத்திக் கொண்டது. இம்மூன்று கால நிலைகளிலும் சாதியம் சார்ந்த அடிப்படையில் மனித இனங்கள் அமையவில்லை என்பது தெளிவாகும்.

3.2.2 குடும்பம்

சமூகத்தில் குடும்பம் என்பது மணமுறையின் அடிப்படையில் அமைகின்றது. மனித இனத்தின் வளர்ச்சியில் ஒவ்வொரு வகையான குடும்ப அமைப்புக்களைக் காணமுடிகின்றது. அவை இரத்த உறவுக் குடும்பம், பூனலுவா குடும்பம், இணைக் குடும்பம் மற்றும் ஒருதாரக் குடும்பம் என்பனவாகும். இக்குடும்பங்கள் குறித்து பின்வருமாறு விளக்கப்படுகிறது.

“இரத்த உறவுக்குடும்பம் என்பது இது குடும்பத்தின் முதல் கட்டமாகும். இங்கே திருமணம் புரிகின்ற குழுக்கள் தலைமுறை வரிசையிலேயே வைக்கப்பட்டுள்ளன. குடும்பம் என்ற வரம்புக்குள் அடங்கிய எல்லா தரத்தாக்களும் பாட்டிகளும் ஒருவருக்கொருவர் கணவன், மனைவி ஆவார்கள். அவர்களின் குழந்தைகளும் தந்தையர்களும் தாயார்களும் அதேபோல் ஒருவருக்கொருவர் கணவன், மனைவி ஆவார்கள். இவர்களுடைய குழந்தைகள் ஒருவருக்கொருவர் கணவன், மனைவியராகவுள்ள மூன்றாம் வட்டமாக அமைவார்கள். இன்றைய முறையில் எடுத்துக் கூறுவதென்றால் ஒருவருக்கொருவர் திருமண உரிமைகள், கடமைகளிலிருந்து விலக்கப்பட்டுள்ளனர். சகோதரர்களும் சகோதரிகளும் ஒன்றுவிட்ட, இரண்டுவிட்ட, மூன்றுவிட்ட மற்ற சகோதரர், சகோதரிகள் எல்லோரும் ஒருவருக்கொருவர் சகோதரர், சகோதரிகள் ஆவார்கள். அந்த ஒரே காரணத்தினால்தான் அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் கணவர் மனைவியரும் ஆவார்கள். இந்தக் காலக்கட்டத்தில் சகோதரன், சகோதரி என்ற உறவில் உடலுறவு கொள்வதும் சகஜமாக அடங்கியிருந்தது”⁵.

இக்குடும்பம் இனக்குழு வாழ்க்கை முறையினை எடுத்துரைக்கின்றது.

பூனலுவா குடும்பம், இரத்த உறவுக் குடும்பமுறையில் இருந்து மாறுபட்ட விலக்குமுறையினை முதன்மைப்படுத்தி பண்பட்ட வளர்ச்சி அடைந்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. அதாவது,

“பூனலுவா குடும்பம் பெற்றோர்களும் குழந்தைகளும் ஒருவருக்கொருவர் உடலுறவு கொள்வதை விலக்கியது. குடும்ப அமைப்பில் முதன் முன்னேற்றமாக இருந்ததால் சகோதரர், சகோதரிகள் ஒருவருக்கொருவர் உடலுறவு கொள்வதை விலக்கியது. இரண்டாவது முன்னேற்றமாக இருந்தது”⁶.

இக்குடும்ப வளர்ச்சி மனித இனத்தின் நாகரிக நிலையினை வெளிப்படுத்துகின்றது எனலாம். 'இணைக்குடும்பம் என்பது கட்டுப்பாடற்ற தனிக்குடும்ப வாழ்வை அவசியப்படுத்துவதற்கு அல்லது விரும்பச் செய்வதற்கு இயலாத அளவுக்கு மிகவும் பலவீனமாகவும் உறுதியின்றியும் இருந்தது'. இணைக் குடும்பமானது 'காட்டுவிலங்காண்டி நிலைக்கும் அநாகரிக நிலைக்கும் இடைப்பட்ட எல்லைக்கோட்டில்தான் இணைக்குடும்பம் எழுந்தது. இக்குடும்பத்தில் பெண்கள் தாயுரிமை பெற்று, ஆண்களைவிட பெண்கள் சிறப்புப் பெற்றிருந்தனர் எனலாம்.

மேற்கூறிய மூன்று குடும்ப அமைப்பு வளர்ச்சியின் இறுதியில் அமைவது ஒருதார மணக்குடும்பம் ஆகும். ஒருதார மணக்குடும்பம் தாயுரிமை தூக்கியெறியப்பட்டதைத் தொடர்ந்து ஒருதார மணமுறை வேகமாக வளர்ந்தது. இது நாகரிகம் தொடங்குவதற்குரிய அடையாளக் குறிகளில் ஒன்று எனலாம். இது 'ஆணின் மேலாதிக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதன் தெளிவான நோக்கம் விவாதத்திற்கு இடமில்லாத தந்தைமுறையுள்ள குழந்தைகளைப் பெறுவதுதான். இக்குழந்தைகள் உரிய காலத்தில் தமது தகப்பனாரின் இயற்கையான வாரிசுகள் என்ற முறையில் அவருடைய சொத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்பதற்காக இந்தத் தந்தைமுறை அவசியமாயிற்று.

மேற்கூறப்பட்ட நான்கு வகையான குடும்பப் படிநிலை வளர்ச்சியில் இனக்குழு வாழ்க்கைமுறைகளைக் காணலாம். அங்கு சாதியம் சார்ந்த கருத்துக்கள் இடம்பெறவில்லை என்பதனையும் அறியலாம். அவ்வகையில் சாதியம் என்பது பிற்காலத்தில் தோன்றிய ஒன்று என்பதனையும் இங்கு நிறுவலாம். இவற்றில் இருந்து,

“மனிதகுல வளர்ச்சியின் மூன்று முக்கியமான நிலைகளில், பொதுவாகவும் மொத்தமாகவும் பொருந்துகின்ற மூன்று முக்கியமான திருமண வடிவங்கள் உள்ளன. காட்டு விலங்காண்டி நிலையில் குழு மனம், அநாகரிக நிலையில் இணை மனம், நாகரிக நிலையில் ஒருதர மனம், இதற்குத் துணையாக கள்ளக்காதல் உறவுமுறையும் விபசாரமும் இருந்தது”⁷

என அறியமுடிகிறது.

3.2.3 அரசு உருவாக்கம்

அரசு உருவாக்கம், மக்களின் எல்லா நிலைப்பாடுகளையும் தன்வயப்படுத்திக் கொண்டது எனலாம். எனவேதான் அரசு என்பதைக் குறித்து பேசுகின்றபோது பின்வரும் கருத்து பிரதிபலிக்கின்றது. அதாவது மக்கள் திரளினரிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டிக் கொள்கின்ற சமூக அதிகாரமே அரசின் அடிப்படையான குணம்சம் ஆகும்⁸. இனக்குழு அமைப்பின் அழித்தொழில் இருந்து உருவாகியது அரசு எனலாம். அரசின் உருவாக்கம் எழுந்தபோது அதன் நிலைப்பாடானது பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது. அரசு அனாதி காலத்திலிருந்து இருக்கவில்லை. அரசு இல்லாமலே சமுதாயங்கள் இருந்து வந்துள்ளன. அவற்றிற்கு அரசைப் பற்றியோ, அரசு அதிகாரத்தைப் பற்றியோ ஒன்றுமே தெரியாது. பொருளாதார வளர்ச்சியின் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தில் சமுதாயம் வர்க்கங்களாகப் பிளவுறுதலுடன் இது அவசியமாகப் பிணைக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பிளவின் காரணமாக அரசு அவசியமாயிற்று.⁹ இக்கருத்து விளக்கத்தில் இருந்து இனக்குழு வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த தனிச்சொத்து மற்றும் உபரி உற்பத்தியின் வளர்ச்சியினூடாகவே அரசு உருவானது என்பதாகக் கொள்ளலாம். இத்தகைய அரசு சமூகத்தின் நிலைப்பாடுகளைத் தனது அதிகாரத்தினால் பிற்காலத்தில் நன்கு கட்டமைத்துக் கொண்டது. இதனால் பொது மக்கள் அரசைச் சார்ந்து இயங்குதலுக்கு உட்பட வேண்டிய நிலைமை

உருவானது. அரசின் உருவாக்கக் காலத்திற்குப் பின்புதான், மனிதர்களின் தொழில்சார்ந்த பிரிவு, பிறப்புசார்ந்த பிரிவாகவும் அவற்றுள் வேற்றுநிலைப் பாடும், கறாராகக் கடைபிடிக்கப்பட்டன. இந்தியத் தமிழகச் சூழலில் சாதியத் தோற்றத்திற்குப் பிராமணர்களின் பங்களிப்பு அரசுக்குக் கிடைத்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வர்க்க வேறுபாடுகள் முதன்மையடையாத குல அமைப்பில் சொத்துரிமை தனியாருக்கு இன்றி, மொத்த சமூகத்தின் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் பொதுவானதாக இருந்தது. அத்தகைய சமூகங்களில் தலைமைப் பொறுப்பு என்பது சூழற்சி முறையில் சமூக உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் கிடைக்கும் வாய்ப்பு இருந்தது. இத்தகைய பொதுத்தன்மைகளை நீக்க முயன்ற வேந்தர்கள் 'பொது நீக்கி' ஆட்சி செய்ய முயன்றவர்கள் எனப் புறநானூற்றுப் (8, 51, 189) பாடல்கள் குறிக்கின்றன.

இவ்வகையில் அரசு என்பது வர்க்கப் பகைமைகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய அவசியத்திலிருந்து அரசு தோன்றியது. அதேசமயத்தில் அந்த வர்க்கங்களுக்கு இடையில் நடைபெற்ற மோதல்களின் மத்தியிலிருந்தே அது தோன்றியது. ஆகவே, அது பொது விதியாகவே, மிகவும் வலிமையான, பொருளாதார ரீதியில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்ற வர்க்கத்தின் அரசாகிறது. அந்த வர்க்கம் அரசன் மூலமாக அரசியல்ரீதியிலும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் வர்க்கமாகிறது. இவ்வழியிலே, ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கத்தை நசுக்கிச் சுரண்டுவதற்கு அது புதிய சாதனங்களைப் பெறுகிறது. ஆகவே, பண்டைக்கால அரசு எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அடிமைகளை ஒடுக்கி வைப்பதற்கென்று ஏற்பட்ட அடிமையுடைமையாளர்களின் அரசாக இருந்தது. அதைப்போலவே, நிலப்பிரபுத்துவ அரசு என்பதும் பண்ணையடிமைகளையும் சார்பு நிலையிலுள்ள விவசாயிகளையும் ஒடுக்கி வைப்பதற்கு ஏற்பட்ட பிரபு வம்சத்தினரின் அரசாக

இருந்தது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலும், அதனதன் சூழல் தன்மைக்கு ஏற்ப தன்னைத் தகவமைத்துக் கொண்டிருந்துள்ளதை இங்கு அறியலாம்.

3.2.4 அடிமையுருவாக்கம்

அடிமையுருவாக்கம், அனாதி காலத்தில் உருவானதற்குச் சான்றாதாரங்கள் இல்லை. ஏனெனில் அனாதிக் காலம் இனக்குழு வாழ்வையும் நிலையான குடியிருப்பையும் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆக அடிமையுருவாக்கம் ஆதிப் பொதுவுடைமைச் சமூகம் பிறழ்ந்து, அரசு உருவாக்கம் பெற்றபோது, மனிதனை அடிமைகளாக்கும் போக்கு உருவானது. சான்றாக, ஆதிப் பொதுவுடைமை சமுதாயத்தில் போரில் பிடிபட்ட கைதிகளைப் போர்க்களத்தில் கொன்று குவித்தனர். உற்பத்திமுறை வளர்ச்சியுற்றபோது, போர்க் கைதிகளைக் கொள்வதற்குப் பதிலாக அவர்களை உற்பத்தியில் ஈடுபடச் செய்தனர். எகிப்தில் போரில் பிடிபட்டவர்கள் 'killed' என்றழைக்கப்பட்டனர். பின்னர் அடிமைகள் 'living killed' என்றழைக்கப்பட்டனர். வேதகால இந்தியாவில் 'தாஸ்யூ' அல்லது 'தாஸ' என்ற சொல் முதலில் பகைவரையும் பின்னர் 'தாஸர்' என்ற சொல் அடிமையையும் குறித்தது¹⁰. தமிழகச் சூழலில் சங்க காலத்தில் தோன்றிய பேரரசு உருவாக்கத்தில் மூவேந்தர்கள் தோன்றினாலும் அவர்களைப் பற்றி அறியாத மக்களும் வாழ்ந்திருக்கின்றனர். சங்கம் மருவிய காலத்திற்குப் பின்னால் வருகின்ற ஒவ்வொரு வேந்தர்களின் காலகட்டத்திலும், போர் மூலமாகவும், வறுமை மற்றும் அதிகாரத்தின் மூலமாகவும் அடிமைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதை இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுக்கள் பதிவு செய்துள்ளன. சான்றாக, பல்லவர் கால கட்டத்தில் போரில் தோல்வியுற்ற மன்னன் தன்னை வென்ற மன்னனுக்கு அடிமை என்று எழுதிக்கொடுக்கும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. இதன் வாயிலாக, தான் இழந்த நிலப்பரப்பையும் அரசடையாளங்கான தார், முரசு ஆகியவற்றையும் பெறுவான் என்பதை மகதேசன் என்ற வாண மன்னனின்

கல்வெட்டால் அறிகிறோம். கடலூர் மாவட்டம் கடலூர் வட்டத்திலுள்ள திருப்பாலபந்தல் என்னும் ஊரின் மத்தியஸ்தானத்தீஸ்வரர் கோவிலிலுள்ள கல்வெட்டில்,

“தாரும் முடியும் முரசும் தமக்குரிய
பாரும் உடன்பெறுவர் பார்வேந்தர் – வீரப்
பெருமான் மகதேசன் பெரெழுதித் தத்தம்
திழுமார்பில் ஆளேலை செய்து”¹¹

என்று இடம்பெற்றுள்ளது. ‘ஆளேலை’ என்ற சொல் ‘அடிமை’ என்ற பொருளைக் குறிக்கும். இந்த வகையில் மன்னன் அடிமையாகும்போது, சாதாரண மக்களின் நிலைமை மிகவும் இழிவான நிலையில் இருந்துள்ளதை அறியலாம். சான்றாக,

“சங்க காலத்தில் வாணிபம் செழித்து வளர்ந்த நெய்தல் நிலப்பகுதிகளிலும் உணவு உற்பத்தி செய்து வாழ்ந்த மருதநிலப் பகுதிகளிலும் அடிமை முறை வழக்கிலிருந்தது. பேரூரில் வெற்றி பெற்ற மன்னர்கள், தேற்ற மன்னர்களின் மனைவியரையும், பிற பெண்டிரையும் சிறைபிடித்து வந்ததைச் சங்க நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இவ்வாறு சிறை பிடித்துக் கொண்டு வரப்பட்ட பெண்கள் காவிரிப் பூம்பட்டினத்திலுள்ள அம்பலங்களில் விளக்கேற்றி நிற்பதனைக் கூறும்பொழுது, ‘கொண்டிமகளிர்’ என்று இவர்களைப் பட்டினப்பாலையரசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். ‘கொண்டி’ - என்பதற்குக் கொள்ளை என்று பொருள் கொண்டு, பிறர்நாட்டில் கொள்ளையிட்டுக் கொணர்ந்த பெண்டிர் என்று கொண்டி மகளிர் என்ற சொல்லுக்கு உரையாசிரியர்கள் விளக்கம் தருகின்றனர்”¹².

இந்த வகையில், அடிமையுருவாக்கம் பொதுச் சொத்து அமைப்பினை உடைத்து உருவான அரசு உருவாக்கத்தில் தோன்றியது என்பதனை அறியமுடிகிறது.

3.3 வருணக் கோட்பாடும் சாதியும்

மேலை நாடுகளில் பிரபுத்துவ ஆட்சிமுறையில் நிறம் மற்றும் பொருளாதார நிலை சார்ந்த பாகுபாடுகள் அமைந்து, மனிதர்களுக்கிடையே வேறுபாடுகள் அமைந்திருந்தன. இந்தியா போன்ற கீழ்த்திசை நாடுகளில் சாதியம் சார்ந்த சமூகப் படிநிலைகளில் அரசு அமைந்து சாதிகள் அடிப்படையிலான வர்க்கம் உருவாகியது. இவ்வகையில் சாதியத்தைக் கட்டமைத்தலில் பிராமணியமும் அரசும் மிக முக்கிய பங்காற்றியுள்ளதாகத் திறனாய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். சாதியின் தோற்றம் குறித்து அறிதலுக்கு வருணம், பிராமணியம் அடிப்படையாக அமைந்தாலும், சாதியானது வட்டாரம், காலம், ஒழுங்கு ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ப மாற்றம் பெற்று வந்திருக்கின்றது. எனவேதான் சாதிகளின் புரிதல்களை அதன் குழு, இன, குல, வடிவ மாதிரிகளில் இருந்து புரிந்து கொள்ள வேண்டிய நிலையும் உள்ளது. சாதியின் தோற்றகாலத்தைக் குறித்து அம்பேத்கரின் கருத்து இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியாவில்,

“சாதியின் தோற்றக் காலம் கி.பி.8ஆம் நூற்றாண்டு என்று குறிப்பிடுகின்றார். தமிழகச் சூழலில் சாதிகளுக்கான குடியிருப்பு மற்றும் தொழில்பரிவு திட்டவட்டமான குறிப்புகள் பிற்காலச் சோழர் (கி.பி.9ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு) கல்வெட்டுக்களில் காணக்கிடைக்கின்றன. ஏறக்குறைய அக்காலத்திற்குப் பிறகே சாதியமைப்பு வலுப்பெற்றிருக்க வேண்டும். சாதியமைப்பை நியாயப்படுத்துவதற்கான கருத்தியல் வாய்ப்பும் சோழர் காலத்திலிருந்தே இங்கு உருவாயிருக்க முடியும்”¹³

என்ற கருத்தில் இருந்து, தமிழகத்தில் சாதியம் நிலைத்த இருப்பினைச் சோழர் காலத்தில் பெற்றுக் கொண்டதனை அறியமுடிகிறது.

சோழர் காலத்தில் நிலைத்த வடிவினைப் பெற்ற சாதிகள், கோயில் சார்ந்தும் கடவுள் கொள்கை சார்ந்தும் தொழில் அடிப்படையிலான சாதிய பாகுபாட்டினை வலுவாக்கியதை அறிய இயலுகிறது.

“பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் அரசு, மதம் சார்ந்த அதிகாரமும் உருப்பெற்றன. கோயில்கள் கலாச்சார மையங்களாக மட்டுமின்றி நிலவுடைமை நிறுவனங்களாகவும் செயல்பட்டு மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் தாக்கம் செலுத்தின. சாதி என்கிற அளவில் பிராமணர்களும் வேளாளர்களும் உடைமை சாதிகளாகவும், புனித சாதிகளாகவும் கருதப்பட்டு அவர்களுக்குப் பிரம்மதேயம், தேவதானம் எனும் பெயர்களில் வளமான நிலப்பகுதிகள் தானமாக வழங்கப்பட்டன. இவ்விரு சாதிகளுக்கு இடையேயான அதிகாரப்போட்டி 20ஆம் நூற்றாண்டின் பிராமணரல்லாதவர் இயக்கம் வரையிலும் நடந்தது”¹⁴.

மேற்குறித்த கருத்து விளக்கங்களில் இருந்து சாதியின் தோற்றத்திற்கான காரணங்களையும் தன்மைகளையும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

3.4 தமிழ் இலக்கியங்களில் சாதி

தமிழகத்தின் தொன்மையான வரலாற்றினை அறிவதற்கு இலக்கியங்கள் துணைபுரிகின்றன. காலந்தோறும் வெவ்வேறு வகையில் மாற்றம் பெற்றுவந்த சாதிகளின் நிலைப்பாட்டினைத் தமிழ் இலக்கியங்களும் கல்வெட்டுக்களும் பதிவு செய்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது. இவை முன்வைக்கும் கருத்துக்களில் இருந்து தமிழகத்தின் சாதிகளைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். தமிழ் மொழியின் அமைப்பினையும் சமூகத்தையும் விளக்கவந்த தொல்காப்பியர், தனது காலத்தில் நிலவிய வருணமுறைப் பாகுபாட்டினை,

“மேலோர் மூவர்க்கும் புணர்ந்த காரணங்
கீழோர்க்கு ஆகிய காலமும் உண்டே”¹⁵

என்கின்றார். இந்நூற்பா தரும் பொருளானது, மேலோர் என்பது அரசர், அந்தணர், வேளாளர் ஆகிய மூவரையும், கீழோர் என்பது ஏனைய பதினெண் வகுப்பாரையும் குறிப்பதாகும். இவ்விளக்கமானது, பிற்காலத்தில் எழுந்தவையென்றாலும் சங்க காலத்தில் குழுக்கள் இருந்துள்ளது உண்மையாகின்றது. அக்குழுக்கள் தங்களுக்குள் அகமணமுறையைப் பின்பற்றி ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்துள்ளன. அங்கு தீண்டாமை, விலக்கு போன்ற இன்றைய சாதியத்தின் கூறுகள் இல்லை என்பது தெளிவாகிறது.

தமிழகத்தில் சங்க காலத்திலேயே பல குலங்கள், மக்கள் செய்துவந்த தொழிலுக்கு ஏற்பத் தோன்றியிருந்தன. அளவர், இடையர், இயவர், உமணர், உழவர், எயினர், கடம்பர், கம்மியர், களமர், கிளைஞர், குயவர், குறவர், குறும்பர், கூத்தர், கொல்லர், கோசர், தச்சர், துடியர், தேர்ப்பாகர், துணையர், பரதவர், பறையர், பாணர், புலையர், பொருநர், மழவர், வடவடுகர், வண்ணார், வணிகர், வேடர் எனப் பல குலங்கள் தோன்றியிருந்தன¹⁶.

ஆனால் இக்குலங்களுக்குள் உணவுக் கலப்போ, திருமணக்கலப்போ தடை செய்யப்படவில்லை. ஒவ்வொரு குலத்தினரும் தத்தம் தொழிலைச் செய்து வயிறு பிழைத்தனர். ஒவ்வொரு குலமும் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் விலக்க முடியாத ஒருறுப்பாகவே செயற்பட்டு வந்தது என்று குறிப்பிடுகிறார் கே.கே.பிள்ளை. இவ்விளக்கத்தின் வழியாக, சாதி என்பது பிற்கால வளர்ச்சியில்தான் மனிதர்களுக்கிடையில் பாகுபாடு கொண்டு வளர்ச்சி பெற்றுள்ளதை அறியமுடிகிறது. எனவேதான் பிற்காலத்தில் தோன்றிய அறநூற்கள் சாதியத்தின் அடிப்படையில் மனிதர்களைப் பிரித்து உயர்வு தாழ்வு கற்பிப்பதைக் கடுமையாக கண்டித்துள்ளன. அவ்வகையில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கில் இடம்பெறும் அறநூற்களை இயற்றிய சமண, பௌத்த மதங்கள் வர்ணம், சாதியம், வேதத்திற்கு மாற்றாகத் தோன்றியவைகளாகும். இம்மதங்கள் வைதீகத்திற்கு

மாற்றான மனித நேயத்தை முன்னிறுத்தும் வேலைகளைச் செய்தன. உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குறள், மனிதர்களுக்கிடையிலான உயர்வு, தாழ்வு பிறப்பின் அடிப்படையில் கற்பிக்கக்கூடாது என்பதனை,

“பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்”¹⁷

என்று குறிப்பிடுகிறது. இக்குறளின் பொருளானது மக்களாகப் பிறந்த எல்லோர்க்கும் பிறப்பு ஒரு தன்மையதேயதாகும். ஆனால் அவ்உயிர்கள் செய்யும் தொழில்களின் உயர்வு, தாழ்வு ஆகிய வேறுபாட்டால் சிறப்பியல்புகள் ஒவ்வாதனவாம் என்பதாகும்.

திருக்குறளுக்குப் பின்னர் தோன்றிய அறவிலக்கியக் காலத்தில் குலம் என்பது இறுகிப்போனதையும் தீட்டு மேலோங்கி எழுந்ததையும் அறிய இயலுகின்றது. சான்றாக, அதிவீரராமபாண்டியன் இயற்றிய ‘வெற்றி வேற்கை’ எனும் அறநூலில், சாதி என்பது தீண்டாமைக் கூறினைப் பிரதிபலித்து நிற்கிறது. அதாவது,

“நாற்பாற் குலத்தின் மேற்பால் ஒருவன்
கற்றில னாயின் கீழிருப்பவனே”¹⁸

என்பதாகும். இவ்வரிகளின் பொருளானது, நான்கு வகையான குலத்தில் உயர்குலத்தில் பிறந்த ஒருவன், கல்லாதவன் அக இருந்தால் தாழ்ந்த இடத்தில் இருப்பவனே ஆவான் என்பதாகும். மேலும் எந்தக் குலத்தில் பிறப்பினும், யாராயிருந்தாலும் கற்றோரை மேல் வருக என்று யாவரும் விரும்பி அழைப்பர் என்கிறது. அதாவது,

“எக்குடிப் பிறப்பினும் யாவரே யாயினும்
அக்குடியிற் கற்றோரை மேல்வரு கென்பர்”¹⁹

என்பதாகும். இவ்வகையில், காலந்தோறும் நிலவிய சாதிகளின் தன்மைகளைக் குறித்து ஒவ்வொரு காலகட்ட இலக்கியங்களும் பதிவு செய்து வந்துள்ளதை அறியலாம். இன்றைய நவீன காலத்திய தமிழ் இலக்கியங்களிலும் சாதியம் குறித்த சிந்தனைகள் பதிவுபடுத்தப்பட்டு வருகின்றன. காலமாற்றத்தில், மனித சமூகம் வளர்ச்சி அடைந்தாலும், சாதியத்தின் கூறுகள் வெவ்வேறான முகம் கொண்டு, வலுவடைந்து வருவதையும் அறியமுடிகின்றது. இன்றைய சாதியத்தின் பல்வகைக் கூறுகளை நவீன இலக்கிய வடிவங்களான புதினம், சிறுகதை, புதுக்கவிதை ஆகியவற்றில் காணமுடிகின்றது. குறிப்பாக 1990களுக்குப் பிறகு தோற்றம் கொண்ட தலித்தியச் சிந்தனைகளில் விளைந்த படைப்புக்கள் சாதியத்தின் அனைத்து நிலைப்பாடுகளையும் பதிவாக்கியுள்ளன.

3.5 சாதித் தொன்மங்கள்

சாதி குறித்த கதைகள், தமிழ்ச் சமூக அமைப்பில் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. அவ்வகையில் பெருமாள் முருகனின் புனைகதை வடிவங்களான புதினம் புதினங்கள் மற்றும் சிறுகதைகளில் பெரும்பான்மையாக ஆதிதிராவிடர்களைப் பற்றியும், கவுண்டர்கள் மற்றும் பிற இனங்கள் குறித்தும் பதிவாகியுள்ளன. இங்கு ஆதிதிராவிடர்கள் மற்றும் கவுண்டர் இன மக்களின் சாதித் தொன்மங்கள் குறித்து மட்டும் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. ஆதிதிராவிடர்களில் பல்வகையான உட்பிரிவுகள் உள்ளன. கொங்கு மண்டலத்தில் பெரும்பான்மையாகத் தெலுங்கு மொழி பேசுகின்ற சக்கிலியர் இன மக்கள் உள்ளனர். பெருமாள் முருகன் படைப்புக்களில் சக்கிலியர் இனமக்கள் குறித்த பதிவுகள் மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளன. சிறுபான்மையாக, நாடார், ஒட்டர், இஸ்லாமியர், முதலியார், செட்டியார் ஆகிய இனங்கள் குறித்த பதிவுகள் உள்ளன. பெரும்பான்மையான பதிவுகளாகியுள்ள சக்கிலியர், கவுண்டர், பறையர் ஆகிய இனத் தொன்மங்கள் மட்டும் இங்கு எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

3.5.1. சக்கிலியர் – சாதித்தொன்மமும் வரலாறும்

சக்கிலியர், மாதாரி, அருந்ததி, பகடை போன்ற சொற்கள், சக்கிலியர் இன மக்களைக் குறித்து வருகின்ற பல்வகைச் சொற்களாகும். இச்சொற்கள் இடம் மற்றும் சூழல் சார்ந்து வழக்கத்தில் உள்ளதை அறியமுடிகிறது. இவ்வின மக்களிடையே மொழி வேறுபாடு காணப்படுகின்றது. அதாவது தமிழ்மொழி பேசுகின்ற மக்களைக் கொங்குச் சக்கிலிகள் என்றும், தெலுங்கு மொழி பேசுகின்ற மக்கள் வடுகச் சக்கிலிகள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர். இருந்தபோதிலும், இவ்விரு மொழி பேசும் மக்களிடையே பெரியதளவில் வேறுபாடுகள் காணப்படவில்லை. அரசு இட ஒதுக்கீட்டுச் சலுகைகள் ஒத்த அளவில் உள்ளன.

சக்கிலியர் இன மக்களின் தொன்மக் கதை குறித்து தமிழர் மானிடவியல் நூலில் பதிவாகியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தொன்மக்கதை பிற்கால வழக்காக உள்ளதை அறியமுடிகின்றது. ஏனெனில், இவ்வின மக்கள் ஆந்திரப் பகுதிகளில் இருந்து, தமிழகத்திற்குக் குடிவந்தவர்களாவர். சான்றாக,

“பகடைகள் தெலுங்கு மொழி பேசும் சக்கிலியர், சக்கிலியர் பெரும் அளவுக்குத் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்த காலம் எது? கிருஷ்ண தேவராயன், தஞ்சையீதும், மதுரை மீதும் படையெடுக்கத் தனது தளவாய்களை அனுப்பினான். அவர்கள் தஞ்சையையும் மதுரையையும் கைப்பற்றினார்கள். கிருஷ்ண தேவராயனது காலத்திலேயே விஜய நகர ஆட்சி சீர்குலைந்தது. மதுரைத் தளவாய் விசுவநாத நாயக்கன் சுயாதிகாரம் பெற்ற மன்னனானான். அவனுடைய சேனைகளோடு தமிழ்நாடு வந்தவர்களே சக்கிலியர்கள். அவர்கள் நாயக்கர் சேனைகள் தங்கியிருந்த இடங்களில் செருப்புத் தைத்துக் கொடுத்து வந்தார்கள்”²⁰.

இச்சான்றாதாரத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு சக்கிலிய இனமக்கள் தமிழர்கள் அல்லர். அவர்கள் ஆந்திரத்து இனமக்கள் என்பதைத் தெளிவுபடுத்திக்

கொள்ளலாம். மேலும் தமிழர்கள் தெலுங்கு மொழியினைப் பேச்சு மொழியாகக் கொள்ளவில்லை. அதாவது தமிழர்களாகிய பறையர், பள்ளர், கள்ளர், கோனார், குறவர், மறவர் இன்னும் பிற தமிழினங்கள் தெலுங்கு மொழியினைப் பேசுவது கிடையாது என்பதை இங்குக் குறிப்பிடலாம். சக்கிலியர் இனமக்கள் தமிழகமெங்கும் பரவலாக உள்ளனர். இருந்தபோதும் கொங்கு வட்டாரத்தில் மிகுதியாக உள்ளதை அறியலாகிறது. இதற்கான காரணத்தை நா.வானமாமலை கூற்றுவழியாக தெளிவுபடுத்தலாம்.

“மூடநம்பிக்கையுள்ள நாயக்க மன்னர்கள், கோயில் கட்டும்பொழுதும் அணைகள், பாலங்கள் கட்டும்பொழுதும் நரபலி கொடுப்பதுண்டு. அதற்காக இழிந்தவரெனக் கருதப்பட்ட சக்கிலியர்களைப் பிடித்துச் சிறையிலடைத்துப் பலமுறை பலி கொடுத்தார்கள். உயிருக்குப் பயந்து அவர்கள் ஓரிடத்தில் தங்காமல் சிதறினார்கள்”²¹.

இக்கூற்றில் இருந்து நாயக்க மன்னர்கள், மதுரை, திருநெல்வேலி, தஞ்சை போன்ற பகுதிகளை ஆட்சியதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு வைத்திருந்தனர். இப்பகுதிகளில் கோவில்கள், பாலம், அணைகள் கட்டியெழுப்பினர். அப்பொழுது தாழ்ந்த இனத்தவராகக் கருதப்பட்ட சக்கிலியர் இனமக்களை நரபலி கொடுத்தனர். இதனால், உயிருக்குப் பயந்த சக்கிலியர் இனமக்கள் தெற்கில் இருந்து வடபகுதியான (நாயக்கர் ஆட்சியதிகாரம் இல்லாத) கொங்கு மண்டலத்திற்குத் தப்பியோடினர். இதனால்தான் கொங்கு மண்டலத்தில் பெரும்பான்மையான எண்ணிக்கையில் சக்கிலி இனமக்கள் உள்ளனர் என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். உயிருக்குப் பயந்து, தப்பிஓடாமல் இருந்த சக்கிலிய இனமக்கள், தங்களது தாய்மொழியான தெலுங்கு மொழியினைப் பேசாமல், தமிழ்மொழியினைப் பேசி, தங்களது உயிர்களைக் காப்பாற்றியுள்ளனர் என்பதையும் ஊகித்துக் கொள்ளலாம். இவ்வாறு தெலுங்கு மொழியினை மறந்து

தமிழ்ப் பேசிய மக்கள் நாளடைவில் தமிழ் மொழியினைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டு, தமிழர்களோடு ஒன்று கலந்தனர் என்பதையும் அறிய இயலும். எனவேதான் இவ்வினமக்களிடையே மொழி வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

3.5.1.1 தொன்மக் கதை

தொன்மம் என்பது மூலத்தின் அறிதலை வெளிப்படுத்தக் கூடியது. இத்தொன்மங்கள் குறித்து பேசுகின்றபோது,

“பெரும்பாலும் தொன்மங்கள் மனிதன், விலங்கு, தாவரம் ஆகியவற்றின் தோற்றம் பற்றியும் மனிதன் எவ்வாறு இப்பொழுது உள்ள நிலைக்கு - இறப்பு, பால், உணர்வு, பலவகையான சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவற்றிற்கு ஆட்பட்டனவாக வந்து சேர்ந்தான் என்பன பற்றியும் விளக்குகின்றன”²²

என்பதாகும். இந்த வகையில் தொன்மம் என்பது மனிதனின் படிநிலை வளர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டுகின்ற முறைமை எனலாம். இத்தொன்மங்களை எஸ்.எச்.ஹூக் ஐந்து வகையாகப் பிரிப்பார். அவை ‘சடங்குத் தொன்மங்கள்’ (Ritual myths), ‘மூலத் தொன்மங்கள்’ (Origin myths), ‘மரபுத் தொன்மங்கள்’ (Cult myths), ‘பெருமிதத் தொன்மங்கள்’ (Prestige myths), ‘அழிவுத் தொன்மங்கள்’ (Eschatological myths) என்பன²³.

அருந்ததிய இனமக்களின் தொன்மங்கள் குறித்து தமிழர் மானிடவியல் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள,

“குரு சொன்ன மந்திரத்தை வீட்டில் உச்சரிக்காமல் விதியை குறித் தெருவில் சொல்லியதால் 9 நொடியில் கர்ப்பமடைந்த மசானம்மா குழந்தையை ஈன்றுவிட்டு இறந்துவிட்டாள். அப்பழுக்கற்ற கன்னிப்பெண்ணான தனக்குக் குழந்தை பிறந்தது எப்படி எனக் கடவுளிடம் முறையிட என் சேதனையில் நீ

வெற்றி பெற்றுவிட்டாய். நீ சாதி, மதம் பாராமல் அனைவராலும்
வானத்தில் அருந்ததியாக மின்னும் புகழடைந்து ஒவ்வொரு
தம்பதியினரும் உன்னை வணங்கித் தாலிகட்டுவார்கள்”²⁴

என்ற கருத்தும்,

“உயர்ந்த சாதியாக விளங்கிய சக்கிலியர் சிவபெருமானிடம்
தற்பெருமையுடன் நடந்து கொண்டதால் ஏழையாயினர்.
இவர்களின் உதவியாளர்கள் (கோழுட்டிகள்) பணக்காரரானார்கள்.
மேலும் ‘தோல் தொழில் செய் சிவனால் படைக்கப்பட்டோர்,
சிவனே தன் தொடையிலிருந்து சிறு சதையையும், தோல்
தொழிலுக்கான கருவிகளையும் கொடுத்தார்”²⁵

என்ற கருத்தும் அருந்ததிய இனமக்களின் சமூக உயர்வைக் காட்டி நிற்கின்றது.
இத்தொன்மக் கருத்துக்கள் இன்றைய சமூக, அரசியல், பொருளாதார
மேம்பாட்டிற்கு உறுதுணையாக உள்ளதை அறியமுடிகிறது.

அருந்ததிய இனமக்களின் வரலாறு மற்றும் தொன்மம் சார்ந்த கருத்துக்கள்
வழியாக இன்றைய நவீனப் படைப்புக்களில் சாதியம் குறித்த சிந்தனைகள்
வெளிப்படுத்துதலுக்கு ஏதுவாக அமையும்.

3.6. பறையர் இனத் தொன்மங்கள் - வரலாறு

பறையர் இனம் குறித்த பதிவுகள் சங்க கால இலக்கியங்களில் காணக்
கிடைக்கின்றன. தொழில் அடிப்படையில், தீண்டாமை கற்பிக்கப்படாத
காலகட்டமான சங்க காலத்தில் நான்கு வகையான குடிகளைப் பற்றிக்
குறிப்பிடுகின்ற பொழுது பறையர் இனக் குடியைக் குறித்தும் பதிவுகள் உள்ளன.
சான்றாக, புறநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ள வரிகளில்,

“துடியன், பாணன், பறையன், கடம்பன் என்று
இந்நான்கு அல்லது குடியும் இல்லை”²⁶

என்று மாங்குடிக்கிழார் பாடியுள்ளார். இதுபோல், தொடர்ந்து பறையர் இனமக்களின் வரலாற்றுப் பதிவுகளைக் கல்வெட்டுச் சாசனங்களில் காணமுடிகின்றன. அவற்றுள் ஒரு சில சான்றுகளை மட்டும் பின்வருமாறு காணலாம்.

“இந்தியா முழுமைக்கும் சொந்தக்காரர்கள் என்ற பெருளில் இம்மகார்களுடைய பறையர்கள் ‘பூமி புத்திரர்’, ‘பூமியர்’ என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்டனர். நிலம் தொடர்பான சிறிய, பெரிய வழக்குகளை இப்பறையர்களே (நூறாண்டுகளுக்கு முன்பு வரையில்) தீர்த்துவைத்துள்ளனர். வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டவர்களும் இவர்களின் தீர்ப்பை முடிவாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். ‘கிராமத்தின் கண்கள்’ எனவும் இவர்கள் அழைக்கப்பட்டனர்”²⁷.

பிற்காலப் பறையர்களின் மூதாதையர்கள், தென்னிந்தியாவை ஆட்சி செய்ததைக் கே.கே.பிள்ளை, வடதிருவாங்கூரைப் பிற்காலப் பறையர்களின் முன்னோர்களான எயினர்கள் தென்னிந்தியாவை ஆண்டுள்ளனர் என்பது மிகவும் முக்கியமான வரலாற்றுச் செய்தியாகும் என்கிறார். இவ்வகையில் இன்றைய காலச் சூழலில், ஓர் இனத்தின் நிலைப்பாடே காலந்தோறும் இருந்துள்ளது என்ற கருத்து உண்மைத்தன்மை அற்றுப் போய்விடுவதை அறியலாம். மேலும் ஓர் இனத்தின் தன்மையினை, இன்றைய நிலையில் வைத்து, உயர்த்தியோ, தாழ்த்தியோ அணுகமுடியாது என்பதனை மேற்கண்ட சான்றுகள் வழியாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

3.6.1. பறையர் தொன்மை

பறையர் இனத்தின் தொன்மை, பிராமணர் இனத்தோடு தொடர்பு கொண்டுள்ளதை, தமிழர் மானிடவியல் நூலில் காணமுடிகின்றது. அதாவது, ‘கோயில் முன் இறந்து கிடந்த பசுவை’ அகற்றுமாறு கடவுள் ஆணையிட, ‘என் தம்பி பார்ப்பான்’ என்றதால் அண்ணன் பறையராகவும், தம்பி பார்ப்பனராகவும்

மாறினர்' என்ற தொன்மக் கதையும், 'கடவுளுக்குச் சைவ உணவு படைத்து, சைவ உணவையே உண்டு வந்த அண்ணன், கோயிலில் யாருக்கும் தெரியாமல் கறி உண்டான் எனப் பழி சுமத்தியதால், அண்ணன் ஊரைவிட்டு வெளியேற வேண்டிய நிலை உண்டாகியது. ஊர்மக்கள் கூடி ஊரைவிட்டு வெளியில் சென்ற அண்ணனிடம் கோயிலைப் பார்ப்பது யார் என மக்கள் கேட்க, 'என் தம்பி பார்ப்பான்' என்றதால் தம்பி பார்ப்பனராகவும், மாட்டுக்கறி உண்டதாகப் பழி சுமந்தப்பட்ட அண்ணன் பறையராகவும் மாறினர்'²⁸. பிராமணச் சகோதரர்கள் இருவரில் ஒருவர் பறையராகவும் மற்றவர் பிராமணராகவும் மாறிய தொன்மத்தில் சைவ, அசைவ உணவு அடிக்கருத்தாக உள்ளது. இவ்வகையில் பறையர் இன வரலாற்றையும் தொன்மத்தையும் அறியமுடிந்தன.

3.7. கவுண்டர் இனத் தொன்மங்கள் - வரலாறு

நிலவுடைமையாளர்களாக விளங்கும், இவ்வின மக்களின் தொன்மக்கதை குறித்து தமிழர் மானிடவியல் நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது பின்வருமாறு,

“உலகமே ஏர்முனையைத்தான் நம்பியுள்ளது. பசிக் கொடுமையைத் தீர்க்கவல்ல புண்ணியத் தொழிலான உழவுத்தொழிலை மேற்கொள் என்று இந்திரன் பணித்தான். இனம் பல்கிப் பெருக இந்திரனும், குபேரனும் பெண் கொடுத்தார்கள். கங்காதேவி அருள் மூலம் பிறந்ததால் கங்காகுலம் என்ற பெயர் வந்தது”²⁹.

உலகின் பசியினைப் போக்குவதற்கு இறைவனால் நிலம் கொடுக்கப்பட்டது. இதனால், இவ்வின மக்கள் நிலவுடைமையாளர்களாக உள்ளனர் என்பதை அறியலாம்.

நிலத்தினைச் சார்ந்து இருப்பதால், சமூகப் பொருளாதார நிலைகளில் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளதைப் பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்கள் வழியாகவும்,

கொங்கு மண்டலத்தின் வரலாற்று வழியாகவும் அறியமுடிகிறது. சமூகத் தளத்தில் உயர்வான இடத்தைப் பெற்றுள்ள இவ்வின மக்கள், ஏனைய இனமக்களை தங்களது அடிப்படைத் தொழிலாளான வேளாண்மைக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். அதேவேளையில் குறிப்பிட்ட இனமக்களான சக்கிலியர், பறையர், சாணார் (நாடார்), ஒட்டர் ஆகியோர்களைத் தீண்டத்தகாத இனங்களாக ஒதுக்கி வைத்து அவர்களிடம் அடிப்படை வேலைகளைச் செய்யச் சொல்லி பணிப்பதையும் பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்கள் வழியாக அறியலாகிறது. இவ்வகையில் கவுண்டர் இனமக்கள், சமூக அமைப்பிலும் பொருளாதாரத்திலும் பிற இனங்களைத் தங்களுக்குக் கீழ்நிலையில் வைத்து அதிகாரத்துவம் செய்வதிலும், அன்றுமுதல் இன்றுவரை இருந்துவருவதைப் பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்கள் வழியாக வெளிப்படுகிறது. சாதியத்தின் கூறுகளைக் கைக்கொண்டு கடைபிடிக்கப்படும் ஒடுக்குமுறை, தீட்டு புறக்கணிப்பு போன்ற செயல்பாடுகளைக் கவுண்டர் இனமக்கள் சக்கிலியர் மற்றும் பறையர்களுக்குச் செய்கின்ற நிகழ்வுகளும் புனைவு வழியாகச் சிந்தனையாக்கம் பெற்றுள்ளன.

3.8. மேல்சாதி இனமக்கள், கீழ்ச்சாதி இனமக்கள் – பண்பாடுகள்

இந்தியாவில் சாதி என்னும் நிறுவனம், அடிப்படையான கட்டமைப்பாக உள்ளதால், அது ஒட்டுமொத்த இந்தியச் சமூகத்தின் அமைப்பாக முன்னிலை பெற்றது. தமிழகச் சூழலில் சாதியம் என்பது வர்ணாசிரமக் கொள்கையடிப்படையில் அமைந்திருப்பதைவிட, தொழில்சார்ந்த பாகுபாட்டிலே அமைந்துள்ளது. மேல்சாதி இனங்களின் தொழில், பேச்சு, உணவு, உறைவிடம், உடை போன்ற பண்பாட்டு வழக்காறுகள், கீழ்ச்சாதி இனமக்களின் பண்பாட்டு வழக்காறுகளில் இருந்து வேறுபட்டு அமைந்துள்ளன. இத்தகைய வேறுபாட்டிற்குச் சாதியம் குறிப்பிடத்தகுந்த காரணியாகச் செயல்படுகின்றது. இருந்தபோதிலும், இவ்விரு இனமக்கள், ஒருவரையொருவர் சார்ந்து வாழ

வேண்டிய நிலைப்பாடும் உள்ளது. இவ்வாழ்நிலையில் சாதியம் சார்ந்த கூறுகள், எங்கெல்லாம் வெளிப்படுகிறது என்பதனைப் பெருமாள் முருகன் படைப்புக்கள் வழியாக அறியலாம்.

3.9. நிலமும் / அதிகாரமும்

நிலம் என்பது அதிகாரத்தைக் கட்டமைக்கக்கூடியது. சமூகத்தில் உயர்வான இடத்தைப் பெற்றுள்ள இனங்களிடம் பெரும்பான்மையான நிலங்கள் உள்ளன. இதனால் சமூக மதிப்பீடுகளைத் தீர்மானிக்கும் வன்மை பெற்றவர்களாக உள்ளனர். ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொண்டுள்ள படைப்புக்கள், நிலத்தை அடிப்படை வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டு வாழ்கின்ற மக்களின் பிரச்சினைகளைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டுள்ளன. பெரும்பான்மையான நிலங்களை உயர்வகுப்பினராக உள்ள கவுண்டர் இனமக்கள் வைத்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. அந்நிலங்களில் வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காகவும், வாழ்வாதாரம் வேண்டியும் கூலியாட்களாக, பண்ணையடிமைகளாகச் சக்கிலியர் இனமக்கள் உள்ளனர். நவீன இந்தியாவில் தொழில்புரட்சி மலர்ந்து, அடிப்படையான வேலைகள் எல்லாம் இயந்திரங்களின் கைகளுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கும் இத்தருணத்தில், மனிதனைச் சகமனிதன் அடிமைப்படுத்துகின்ற வேலைகளும் நடந்தேறிய நிகழ்வுகளைப் பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்கள் பதிவுபடுத்தியுள்ளன.

3.10. வேளாண்மைத் தொழில்

‘இந்தியா கிராமங்களில் வாழ்கிறது’ என்று தேசத்தந்தை காந்தியடிகள் கூறினார். இவ்வாறு அவர் கூறியதற்கு அடிப்படைக் காரணம், இந்தியா எனும் பெருநிலம், வேளாண்மையைச் சார்ந்து அமைந்திருந்ததே ஆகும். எனவேதான் இந்தியாவின் முதுகெலும்பாக வேளாண்மை செய்யும் விவசாயி கருதப்படுகிறார். இத்தகைய வேளாண்மையின் சிறப்புக் குறித்து தமிழ் இலக்கியங்கள் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளன. வள்ளுவரும் ‘வேளாண்மை’க்கு தனி அதிகாரம் அமைத்துப்

பாடியுள்ளார். 'உழவு' எனும் அதிகாரத்தில் வேளாண்மையின் அவசியத்தையும் சிறப்பிணையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“செல்லான கிழவன் இருப்பின் நிலம்புலந்து
இல்லாளின் ஊடி விடும்”³⁰

இக்குறளின் பொருளானது, 'நிலத்துக்கு உரியவன் நிலத்தைக் கவனிக்காமல், சோம்பியிருந்தால், அந்த விளைநிலம் அவனுடைய மனைவியைப்போல வெறுப்புக் கொண்டு அவனோடு பிணங்கி விடும் என்பதாகும்.

பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள நிலங்கள், கிணறு, குளங்கள் மற்றும் வானம் பார்த்த வேளாண்மை சார்ந்து அமைந்துள்ளன. கொங்கு மண்டலத்தில் காவிரி, பவானிசாகர், மேட்டூர் அணைகள் இருந்தும், படைப்புக்களில் காட்டப்பட்டுள்ள நிலப்பகுதி (மேட்டுப்பாங்கான), மோட்டாங்காடுகள். திருச்செங்கோடு, சங்ககிரி, சேலம், நாமக்கல் போன்ற பகுதிகளில் ஆற்றுப்பாசனத்திற்கான நிலவியல் அமைப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. இதனால் இப்பகுதி வேளாண்மை பெரும்பான்மையாக கிணறுகளை நம்பி நடப்பதை அறியமுடிகிறது. அதேநேரத்தில் மேற்கூறப்பட்ட ஊர்களுக்கு அருகில் உள்ள பள்ளப்பகுதிகளாக உள்ள ஈரோடு, பள்ளிப்பாளையம், குமாரபாளையம், காவிரியின் நீர்வளத்தைப் பெற்று சிறந்த வேளாண்மை நிலங்களாகக் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய இரண்டுவிதமான நிலவியல் சார்ந்து வாழ்கின்ற மக்களிடையே நிலவுகின்ற சாதியச் சிந்தனைகளைப் பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்களில் வெளிப்படுகின்றன.

3.11. சாதியக் கூறுகள்

தமிழகத்தைப் பொறுத்தளவில் சாதியக் கூறுகள் சார்ந்தே அனைத்து நிகழ்வுகளும் நடைபெறுகின்றன. இத்தகையச் சாதியம் சார்ந்த அணுகுமுறை,

ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டையாக உள்ளது. சகமனிதனைத் தீண்டுவது, தீட்டு என்ற கருத்தாக்கம் பிராமணியர்களின் தீட்டு × புனிதம், நல்லது × கெட்டது, விலக்கு போன்ற சிந்தனைகளில் உருவாகியது. அரசு, அரசு சார்ந்த நலன்களைப் பெறுவதற்கும், குறைவான எண்ணிக்கையில் சிறுபான்மையாகவுள்ள பிராமணர்களின் தந்திர அறிவு தீட்டு எனும் கருத்துருவாக்கத்தை உருவாக்கியது எனலாம். அதாவது சொத்துடைமை, அதிகாரம் போன்றவற்றில் பொதுத்தன்மையை நீக்கி மன்னர்கள் மொழியில் பொதுத்தன்மையைக் கோரினர். பழங்குடி அமைப்பு சிதைவுக்குள்ளாகி வருணங்களாகிவிட்ட (வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பாலுள்ளும் -புறம்.183) நிலையில், மொத்த சமூகத்தையும் சுட்டுவதற்குத் 'தமிழ்' என்ற மொழியின் பெயரை நிலத்திற்கும் மக்களுக்கும் இட்டுத் 'தமிழ் கூறும் நல்லுலகம்', 'தமிழ்கெழு வேந்தர்', 'தமிழ் மக்கள்' என்று அழைத்தனர். இத்தகைய மாறுதல்களை இயல்பானதாகக் காட்டுவதன் ஒரு பகுதியாகத் தங்களை மற்ற குலங்களிலிருந்து வேறுபட்டு உயர்ந்தவர்கள் எனக் காட்டுவதற்கு வேதங்கள், பார்ப்பனர்கள் உதவியுடன் யாகங்கள் செய்து, தங்களைச் சூரிய குலம், சந்திரகுலம் என்றும் பல்வேறு ரிஷிகளின் கோத்திரங்கள் வழி வந்தவர்கள் என்றும் பிரகடனப்படுத்தினர்³¹. இவற்றில் இருந்து தீட்டு × புனிதம், உயர்வு × தாழ்வு என்ற கருத்துக்கள் தொடங்கிய மூலத்தை அறியலாம். இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் நான்காயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட சாதிகள் உள்ளதாக அறியப்படுகிறது. இச்சாதிகளுக்குள் உயர்சாதிகள், தாழ்ந்த சாதிகளுக்குக் கொடுக்கும் கொடுமையான தண்டனைகளே தீண்டாமை ஆகும். இத்தீண்டாமைக் கொடுமை, பல்வகையில் நடக்கின்றது. அவை ஒவ்வொன்றாகப் பின்வரும் பகுதிகளில் விளக்கப்படுத்தலாம்.

3.11.1. தீண்டாமைக் கொடுமைகள்

தீண்டாமைக் கொடுமைகள் குறித்து ஆய்வுகள் நடந்துள்ளன; நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், தீண்டாமை களையப்படுவதற்கான அறிகுறி ஒன்றும் இல்லை. அந்தவகையில்.

“தமிழ்த் தீண்டாமை ஒழிப்பு முன்னணி தமிழகத்தின் 22 மாவட்டங்களில் 1845 கிராமங்களில் தீண்டாமை குறித்த ஆய்வை நடத்தியது. (தீண்டாமை ஒழிப்பிற்குத் திரண்டிடுவோம்). அதில் 76 வகையான கொடுமைகள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. வன்கொடுமைகளாக 25 வகையான கொடுமைகள் கூறப்பட்டுள்ளன³².

இவ்வகைப்பாட்டினை பெருமாள் முருகன் படைப்புக்களோடு இணைத்துப் பார்க்கின்றபோது, பல்வகையான சாதியக் கூறுகள், தடைகள், ஒடுக்குதல், புறக்கணிப்பு, வன்கொடுமைகள் ஆகியன வெளிப்படுத்துகின்றன. அவை,

1. தலித் குழந்தைகள் பண்ணையடிமை முறைக்குத் தள்ளப்படுதல்
2. பொதுவிடங்களில் கருத்துத் தடை
3. ஆண்களை அவமானப்படுத்துதல்
4. பாலியல் பிரச்சினைகள்
5. உணவுப் பாத்திரங்கள் தொடுதலுக்குத் தடை
6. உயர்சாதியினர் வீட்டிற்குள் செல்லத் தடை
7. உயர்சாதியினர் எதிரே வருகின்றபோது உயர்வான இடத்தில் அமர்ந்திருந்தாலும் எழுந்து நின்றல்
8. தலையில் துண்டைக் கட்டாதிருத்தல்
9. குறைவான கூலி கொடுத்தல்
10. மனிதத் தன்மையற்ற முறையில் தாக்குதல்
11. சாதியைச் சொல்லித் திட்டுதல்

12. கைகளில் அல்லது சிரட்டைகளில் தண்ணீர் வாங்கிக் குடித்தல்
13. வீட்டிற்குப் பின்புறமாக வருமாறு கூறுதல்
14. சைக்கிளில் செல்ல முடியாதிருத்தல்
15. தேநீர் கடைகளில் இரட்டைக்குவளை
16. தோளில் துண்டு போட முடியாமை
17. பறையடிக்குமாறு கட்டாயப்படுத்துதல்
18. திருமணங்கள், திருவிழாக்களில் பொதுப்பந்திகளில் உணவு அருந்த முடியாமை
19. மரணம் நேருகின்றபோது அக்குடும்பத்தின் உறவினர்களுக்குத் தகவல் சொல்லச் சொல்லிக் கட்டாயப்படுத்துதல்.
20. தனியார் திருமண மண்டபங்களைத் தலித்துகளுக்கு வாடகைக்குத் தர மாட்டார்கள்.
21. ஊருக்கு வெளியில் இருப்பிட அமைவு.
22. மலம் அள்ள, சுமக்கக் கட்டாயப்படுத்துவது
23. பெயர்களில் மரியாதையான பகுதியை வெட்டி விடுவது (மாடசாமியை மாடா, முனியசாமியை முனியா, குப்பண்ணாவை குப்பா)
24. கிராமப் பொது மேடைகளில் தலித்துக்கள் பேச, பாட முடியாது.
25. பொதுக் குழாய்களில் தண்ணீர் எடுக்க முடியாமை
26. வயதான பெரியவர்களை ஆதிக்கச் சாதி சிறுவர்கள் பெயர் சொல்லியும் வாடா, போடா என்றும் அழைப்பது.
27. பொது மயான உரிமை இல்லை.
28. திருமணம் முடித்து தலித்துக்கள் ஊருக்குள் வருதல் கூடாது
29. பண்ணையடிமை முறையில் குறைவான ஊதியம் கொடுத்தல்

போன்ற கொடுமைகள் ஆதிக்க சாதிகளால், தலித் மக்களுக்கு இழைக்கப்படுவதைப் பெருமாள் முருகன் தனது படைப்புக்களில்

பதிவுபடுத்தியுள்ளார். இவற்றைப் பெருமாள் முருகன் படைப்புக்களில் இருந்து எடுத்துக்காட்டலாம்.

3.12. தலித் குழந்தைகளும் பண்ணை வேலைகளும்

வறுமை மற்றும் கல்வி கற்பதற்கான தேவையும் குழலும் இன்மையால், தலித் குழந்தைகள், உயர்சாதி இனமாகிய கவுண்டர்களின் வீடுகளில், தோட்டங்களில், பண்ணையடிமைகளாக வலம் வருகின்றனர். இளமைப் பருவத்தில் கல்வி கற்க வேண்டிய நிலைப்பாடு, பெற்றோர்களாலும், உயர்சாதி கவுண்டர்களாலும் தடுக்கப்படுகிறது. இந்நிலைப்பாடு, அடுத்தடுத்த சந்ததிக்கும் தொடர்வதையும் காணமுடிகின்றது. இவைகள் குறித்து படைப்புக்கள் வழி நின்று வெளிப்படுத்தலாம்.

3.12.1. வேலைப்பளு

கவுண்டர்களின் பண்ணையத்தில் வருடக்கூலி பேசி, வேலை செய்யும் அருந்ததியக் குழந்தைகள், மிகுந்த வேலைப்பளுவிற்கு உள்ளாவதை அறியலாகிறது. இதனால், உடல் மற்றும் மனவேதனைக்கு உள்ளாகின்றனர். ஆண் குழந்தைகள் மட்டுமின்றி, பெண் குழந்தைகளும் பண்ணையத்தில் அமர்த்தப்படுவது, வறுமையையும், அறியாமையையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இதனைப் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுக்கள் வழி எடுத்துரைக்கலாம்.

‘கூளமாதாரி’ எனும் புதினத்தில் வருகின்ற கூளையன் என்ற அருந்ததியச் சிறுவன் கவுண்டர் வீட்டுப் பண்ணையத்தில் வருடக் கூலிக்குப் பண்ணையாளாக வேலை பார்க்கின்றான். பண்ணையாளாக ஒருவர் சேர்ந்துவிட்டால், அவர் வேறு பண்ணையத்திற்கோ, தனது வீட்டிற்கோ செல்லக்கூடாது. வருடம் முழுவதும், கவுண்டரின் பண்ணையிலோ மாட்டுத்தொழுவத்திலோ, கிடை அமர்த்தும் இடங்களிலோ தங்கிக்கொள்ள வேண்டும். ஏதாவது பண்டிகை, இறப்பு நிகழ்வுகள்

போன்றவற்றிற்கு மட்டும், பண்ணைக்காரன் தனது வீட்டிற்குச் செல்ல முடியும். மற்ற நாட்கள்தோறும் கவுண்டரின் வீட்டு வேலைகளில் இருந்து, ஆடு, மாடு மேய்த்து, அவற்றிற்குத் தண்ணீர் எடுத்து ஊற்றி, கட்டுத்தரையில் கட்டி, தூங்குவதற்கு இரவாகிவிடும். மாடுகளோடு படுத்துத் தூங்குவதால் கொசுக்களின் தொந்தரவும், தூக்கமின்மையும் ஏற்படும். அதையும் பொறுத்துக்கொண்டு, அதிகாலையில் எழுந்திருத்து வேலைகளைத் தொடங்க வேண்டும். இவ்வேலைப்பளு வருடந்தோறும் தொடரும். இதனை,

“கோழி கூப்பிடும் நேரத்தில் எழுந்து வேலை செய்து அசதி. ‘கவுண்டர் வீட்டுக் கட்டுத்தரை எப்போதுமே நிரம்பியிருக்கும். ஏருக்கும் ஏற்றத்திற்கும் வண்டிக்குமென இடையறாது பாடுபடும் இரண்டு ஆலாம்புடி எருதுகள், பசுமாடு ஒன்று, கன்றும் சினையுமாய் இரண்டு எருமைகள் தலையீத்துக் கிடாரி ஒன்று. சாணமே நாடுளான்றுக்குக் குத்தாரி சேரும். கன்றுகுட்டிகளும் எருதுகளும் மொத்தை மொத்தையாய்ச் சாணி போடும். அள்ளி எடுக்கக் கஷ்டமில்லை. கிழட்டு எருமைகள் இரண்டும் எப்போதும் பொதபொதவென்று எருவித் தள்ளி வைத்திருக்கும். பச்சையை மேய்ந்தாலும் காய்ந்த தட்டுக்களை மேய்ந்தாலும் சாணி போடுவது மட்டும் ஒரே மாதிரிதான். எருமைக்கிடாரி மோசமில்லை. கெட்டியாகப் போடும். எருவலை இரண்டு பணம்பட்டைகள் வைத்துச் சேர்த்து அள்ளினாலும் நழுவி நழுவி விழும். துளி இல்லாமல் அள்ளியிருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், கவுண்டருக்குக் கோபம் வந்துவிடும். காலையில் பார்க்கும்போது கட்டுத்தரை களம்போல நறுவிசாக இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கவுண்டருக்குக் கோபம் வந்துவிடும். சாணத்தை அள்ளி முடித்ததும் பண்டம் பாடிகள் எல்லாவற்றுக்கும் தட்டுப்போரிலிருந்து உருவிக்கொண்டும் போட வேண்டும். ஒரே நேரத்தில் சோளத்தட்டை கடிக்கும் ஓசை கட்டுத்தரையிலிருந்து வரும். சித்தநேரம் உட்காரலாம் என்று யோசிக்க முடியாது. எப்போது வேலை முடியும் என்பதை

எப்படித்தான் அறிவாளனோ, 'டே கூளையா... என்று வீட்டிலிருந்து கூப்பிடுவான் கவுண்டச்சி. வேலியைத் தாண்டி அவனை பிடித்து உலுக்கும். நாலையந்து காட்டுக்குக் கேட்கிற மாதிரி கனத்த குரல் கவுண்டச்சிக்கு. 'வற்றனுங்க' பதிலும் அவனும் ஒரே சமயத்தில் வாசலில் இருக்க வேண்டும். பால் பீச்சி சரியான அளவில் தண்ணீர் கலந்து பால் போசியைத் தயார் செய்து வைத்திருப்பான். பால்போசியின் பிடியில் முரட்டுத்துணி ஒன்று சுற்றிக்கட்டியிருக்கும். கைபடாமல் துணியைச் பற்றி போசியைக் கொண்டுபோய் நாடார் வளவில் கொடுக்க வேண்டும். அங்கே ஐந்தாறு வீட்டுக்காரர்கள் பால் வாங்குவார்கள். போசியைத் திண்ணைமேல் வைத்து விட்டு நிற்பான். போசியைத் திறந்து அவர்களே அளந்து ஊற்றிக் கொள்வார்கள். எல்லோரும் பாலை ஊற்றிக்கொண்டதும் பழையபடியே போசியைக் கொண்டு வந்துவிடலாம். போசியைத் திண்ணையில் அவன் வைக்கும்போது அடுத்த வேலை தயாராக இருக்கும். 'வாசலக் கூட்டிவிடு' சொல்லாமலே செய்யும் பழக்கம் வந்திருந்தாலும் கவுண்டச்சி தின்பாடமாய்ச் சொல்லி மாய்வான். அகண்ட வாசலைக் கூட்டித் தள்ளவும் பசுபசுவன்று விடியவும் சரியாக இருக்கும். கவுண்டச்சி சொல்வான் தேங்காத் தொட்டிய எடுத்தா. ஒவ்வொரு நாளைக்கு அந்தக் குரல் கேட்கத் தாமதமானால், வாசலைக் கூட்டுவதுபோல வெகுநேரம் பாவனை செய்துகொண்டு அவன் நிற்பான். குறுஞ்சிரிப்போடு கவுண்டச்சி சொல்வான். 'மண்ணத் தோண்டிராத. வா வந்து காப்பி குடி. சூடாகப் பால் காப்பி தருவான். வாசலோரத்தில் உட்கார்ந்து அதை உறிஞ்சிக்குடிப்பான். அது தீரவே கூடாது என்பதுபோல மீடறு மீடறாய் உறிஞ்சுவான். காலநேரத்தில் அதுதான் அவனுக்குப் பிடித்தமான கணம். கவுண்டர் செருப்பொலியும் குரலும் கேட்கும்வரை குடிக்கலாம். அவர் கேள்வியோடுதான் வருவார். 'கூளையன் இன்னம் பட்டினீக்கப் போவுலியா' தலையைக்

குனிந்தபடி ‘போறனுங்க’ என்ற சொல்லிக் கொண்டே
நகர்வான்”³³

என்ற பகுதியால் அறியலாம். இச்சான்றில் இடம்பெறும் கூளையன் பாத்திரம்போல, அருந்ததியச் சிறுவர்கள் கவுண்டர்களின் பண்ணையடிமை முறைகளுக்கு ஆளாகின்றனர். ஆண் குழந்தைகள் பண்ணையடிமை வேலை செய்வதுபோல பெண் குழந்தைகளும் அவ்வேலைக்குத் தள்ளப்படுவதையும் காணலாகிறது. ‘வகிறி’ எனும் பெயருடைய அருந்ததியப் பெண்குழந்தை கவுண்டரின் பண்ணையத்தில் வருடக்கூலிக்குப் பெற்றோர்கள் வேலைக்குச் சேர்த்து விடுகின்றனர். அவளது நிலைப்பாடு பின்வருமாறு,

“அவளுடைய மனக்கணக்கும் சூட்டிகையும் எப்போது கைவருவது? அவனை விடவும் ஒன்றிரண்டு வயது குறைவாகத்தான் இருப்பான். தோற்றமும் வெகுகட்டை. அவனே கூளையன். அவனைவிடவும் கூளை. திருஷ்டிப் பொம்மையைப் போல் வைக்கோல் திணித்த வயிறாய் அவள் வயிறு புடைத்திருக்கும். அவள் வீட்டுக் கவுண்டச்சி சோறு ஊற்றும் போதெல்லாம் சொல்வாளாம், இந்த பீத்த வவுத்துக்கு எத்தன போட்டாலும் பத்தாது. குடிச்சுப்புட்டு இன்னம் சட்டிய நீட்டுவா.

வருசக் கூலியைக்கூட எப்படியோ நினைவு வைத்திருப்பான். பேசியது இவ்வளவு அப்பன் வாங்கிய முன்பணம், இவ்வளவு கவுண்டரிடம் இருப்பது, இவ்வளவு வரும், நோம்பிக்கு அப்பன் வாங்கப்போவது இவ்வளவு எல்லாம் தெளிவாய் இருக்கும். கூளையனுக்கு ஒன்றும் ஞாபகத்தில் இராது. எல்லாக் கணக்கும் அப்பனுக்கும் அம்மாளுக்கும்தான் தெரியும். வவுறி கேலி செய்யும்போது சொல்வான். ‘நெனப்பு வச்சிருந்து என்ன செய்யறது? நீயா பேசற, நீயா வாங்கற’

‘நா வாங்காட்டி?’

‘ஆரேர பேசறாங்க. ஆரேர வரங்கறாங்க. நம்புளுக்கு என்ன ஆடு மேச்சித்தானே ஆலோனும்”³⁴.

இவ்வுடுத்துக்காட்டுகளில் குழந்தைகள் வருடக்கூலிக்காக பண்ணைகளில் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுவதை அறியலாகிறது. மேலும் பெண் குழந்தைகள் கூட பண்ணையடிமைகளாக அமர்த்தப்படுவது தலித் மக்களின் வறுமை உச்சத்தை வெளிக்காட்டுகின்றது. பெண் குழந்தைகள், பண்ணையம் பார்க்கும் கவுண்டர்களின் வீடுகளில் ஆண்களைப்போல், இரவு தங்க வேண்டியதில்லை. ஆனால், அதிகாலையில் பண்ணையம் வந்து அனைத்து வேலைகளையும் செய்து முடிக்க வேண்டிய நிர்பந்தம் உள்ளது.

அப்போது கவுண்டச்சியின் வார்த்தை வெயிலைவிடச் சுள்ளென்றிருக்கும்.

‘எங்கடி வந்த.. சக்கிலத் தேவிடியாளுக்கு வர்ர நேரத்தைப் பாரு’.

‘செனப்பன்னியாட்டம் மூனு வேளையும் தின்னா கரத்தால எந்திருக்க முடியுமா...’

‘நாங்க பண்ணையம் பாக்கறதா... பண்டம் பாடியெல்லாம் வித்துப்புட்டு எரந்து குடிக்கப் போறதா...

வந்து சம்பளம் பேசுனானுல்ல உங்கொப்பன் நாளக்கி அவனக் கூட்டிக்கிட்டு வாடி... பேசிக்கறன்”³⁵.

போன்ற ஏச்சுக்களும் அதிகாரமும் குழந்தைகளின் மனங்களைப் புண்படுத்துவது அறிந்தும் தலித் பெற்றோர்கள் தங்கள் ஆண், பெண் குழந்தைகளைப் பண்ணையடிமை வேலைக்கு கட்டாயப்படுத்தி வைக்கின்றனர். குழந்தைகள் மட்டுமின்றி பெற்றோர்களும் வருடக்கூலி பண்ணையடிமைகளாக வேலை செய்வதையும் காணமுடிகின்றது. இத்தகைய போக்கு, வறுமை, சாதிய அதிகாரம், அறியாமை போன்றவற்றினை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றது.

3.12.2. குறைவான ஊதியம்

பண்ணையடிமை வேலைகள், சாதியம் சார்ந்து அமைந்துள்ளதாலும் தலித்துக்கள் தங்கள் வயிற்றுப் பிரச்சினையைப் போக்குவதற்காகவும், கவுண்டர்களிடம் எதிர்த்துப் பேசத் தெரியமில்லாதும் காணப்படுவதால், வருடந்தோறும் அதிகமான, வேலைகளை வாங்கிக் கொண்டு குறைவான ஊதியத்தைத் தருவதை அறியமுடிகின்றது”³⁶.

குழந்தைகள், வருடக் கூலிகளாக குறைவான ஊதியத்திற்கு, அல்லும் பகலும் பாடுபடுகின்ற நிலைப்பாட்டினை அறியலாம். மேலும் இப்பண்ணை வேலைகளில் அடுத்தடுத்துள்ள சிறுவர்களையும் சேர்த்துவிடுகின்றனர். சிறுவர்களாகப் பண்ணைக்குச் சேர்ந்து பெரியவர்களாக வளர்ந்தும், கவுண்டர்களின் பண்ணைகளில் காலத்தைப் போக்கி, அடிமை வேலைகள் செய்து, பொருளாதாரம், கல்வி, வெளிஉலகம் அறியாமல் கிணற்றுத் தவளைகளாக அருந்ததிய இனமக்கள் உள்ளனர் என்பதைப் பின்வரும் சான்றுகள் வழியாக வெளிப்படுத்தலாம்.

“இனிமேல் தாமதித்தால் அவ்வளவுதான். யார் முகத்திலும் விழிக்க முடியாது. இப்பவே அப்பனையும் அம்மாளையும் கவுண்டர் எகத்தாளமாகக் கேள்விகள் கேட்டிருப்பார். மிரட்டல் விட்டிருப்பார். செலிடயின் தங்கச்சியைப் பண்ணையத்திற்கு அனுப்பச் சொல்லி அவள் கவுண்டர் கேட்டது போல, கூளையனின் தம்பி மேல் கவுண்டர் கண் வைத்திருப்பார். நானைக்கு ஒரு நாள்தான்... கூளையன் வர்லீன்னா... சின்னவன அனுப்பு என்றிருப்பார். ‘இல்லீனா இப்பவே பணத்த வெய்யி என்பார். தம்பியை அவர் பண்ணையத்துக்கு கூப்பிட்டிருப்பார் என்று நினைத்ததும் கூளையனுக்கு மனம் தாங்கவில்லை”³⁷.

இச்சான்றுமூலம் கவுண்டர்கள், அருந்ததியக் குழந்தைகளைத் தங்களது பண்ணைகளில் குறைவான ஊதியம் கொடுத்து அமர்த்திக் கொள்வதிலும், அடுத்தடுத்த உறவுகளையும் பண்ணை வேலைகளுக்கு இழுத்துக் கொள்வதையும் காணமுடிகின்றது. இத்தகையச் செயல்பாடு சாதியத்தின் வன்மையினை வெளிப்படுத்துகின்றது.

சிறுவர்களாகப் பண்ணைக்குச் சேர்ந்து, பெரியவர்களாக வளர்ந்து திருமணம் முடித்து குழந்தைகள் பெற்று, அக்குழந்தைகள் வளர்ந்த பின்பும் கூட, இறக்கும் வரைக்கும் கவுண்டர்களின் பண்ணைகளில் குறைவான கூலிக்கு வேலை செய்துவரும் நிலைமையையும் காணமுடிகின்றது.

‘கங்கணம்’ புதினத்தில் வருகின்ற குப்பன், ‘ஏறுவெயில்’ புதினத்தில் வருகின்ற குப்பாடி, ‘ஆளண்டாப்பட்சி’ புதினத்தில் வரும் குப்பண்ணா போன்ற கதாபாத்திரர்கள், சிறுவயதில் பண்ணைக்குச் சேர்ந்து சாகும் வரைக்கும் உழைக்கின்றவர்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளனர். இப்பாத்திரங்களின் வழியாக கொங்குச் சமூகத்தின் சாதியத்தின் கூர்மையான தன்மையினை அறியலாம். இதனை,

“இந்தக் குடும்பத்திற்கு உழைத்த உழைப்பு கொஞ்சமள. அவருக்குக் காலும் கையும் துறுதுறுக்க ஆரம்பித்த ஆரேழு வயதிலிருந்து இந்தக் குடும்பத்தில்தான் கிடக்கிறார். மேய்த்துக் கொடுத்த ஆடுகள் ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கும். அறுவடை செய்து தந்த தானிய மூட்டைகள் ஆயிரத்தைத் தொடும். உழவு, களை, போரடித்தல் என்று எப்போதும் வேலைகள் இதற்கெல்லாம் போதுமான கூலியைக் கவுண்டர் கொடுத்திருக்கிறாரா.

இந்தப் பெரிய கவுண்டச்சியே பேசியதுபோக தானியத்தை அதிகமாக அளந்து போட்டதில்லை. “காட்டுல இருந்து காய்

கசம்புன்னு எத்தன கொண்டோயி இருப்ப அதுக்கெல்லாம்
கணக்கா பரத்திருக்கறம்”³⁸

என்ற பகுதி விளக்குகிறது.

சிறுவயதில் இருந்து, முதுமைப் பருவம் வரைக்கும் உழைத்துப் போடும் மக்களாக அருந்ததியர் உள்ளனர். குப்பனைப் போலவே, குப்பாடி, குப்பண்ணா எனத் தொடர்ந்த வண்ணம் பண்ணையடிமைகளாக உள்ளதை அறியலாம். ஆளண்டாப் பட்சியில் இடம்பெறுகின்ற குப்பண்ணா பாத்திரம், கவுண்டரின் பண்ணையில் இருந்து மருமகன் வீட்டிற்கும், பண்ணை வேலை செய்வதற்கும் அனுப்பப் படுவதையும் காணமுடிகின்றது. இதனை,

“குப்பனைத் தெரியுமே தவிர அவரது வேலை பற்றி முத்துவுக்கு எதுவுமே தெரியாது. முத்துவின் மாமனார் வீட்டில் சின்ன வயதிலிருந்து ஆளுக்காரப் பையனாக இருந்தவர் குப்பன். அப்படியே அவர்கள் பண்ணையம் கட்டும் ஆளாகி அந்த வீட்டோட இருந்துவிட்டார். மாமனார் வீட்டுக்குப் போகும் போது கண்ணில் படுவார். அவரைப் பொருட்படுத்திக் கொண்டதில்லை. அவரும் ‘சாமீ’ என்று துண்டை இக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு குனிந்து கும்பிடுவார். தன் கவுண்டர் வீட்டு மாப்பிள்ளை என்னும் மரியாதை”³⁹

என்ற சான்றிலிருந்து பண்ணையடிமை முறையின் கொடுமையினை அறியலாம்.

3.12.3. பழைய உணவுகளைக் கொடுத்தல்

பண்ணையங்களில் வேலை செய்கின்ற அருந்ததியர்களுக்கு, மீந்துபோன, அல்லது கெட்டுப்போன உணவுகளைக் கொடுக்கின்றனர். ஆடுகளை மேய்ச்சலுக்கு ஓட்டிச்செல்லும் பண்ணையடிமைகளுக்கு மதிய வேளை உணவாக கஞ்சி, கூழ், பட்டமிளகாய் போன்றவற்றை மட்டும் கொடுத்து அனுப்புகின்றனர். கெட்டுப்போன உணவுகளும், குறைவான உணவுகளும் உண்டு,

பண்ணையடிமைகள் உடல் வளர்ச்சி பெறாதவர்களாக வளர்வதையும் அதனால் குறைபாடுகள் உடையவர்களாகவும் இருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. உணவுப் பற்றாக்குறை குழந்தைகளின் சரியான ஊட்டச்சத்து விகிதம் குறைந்து, இயல்பான வளர்ச்சியின்றி, இரத்தசோகை பிடித்தும், ஆரோக்கியமில்லாத உடலும் கொண்டவர்களாக உள்ளதையும் அறியமுடிகின்றது. பல குழந்தைகளைப் பெற்று, வறுமையில் உழலும் அருந்ததிய இன மக்கள், நிலமின்றி, நிலவுடைமையாளர்களான கவுண்டர்களைச் சார்ந்து வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தினால் குழந்தைகள் மூன்று வேளை உணவு உண்டு, வருடக் கூலிக்கு கவுண்டர்களின் பண்ணையங்களில் சேர்த்து விடுகின்றனர். இவ்வன்கொடுமைகளைச் சில சான்றுகள் வழியாக எடுத்துரைக்கலாம்.

“இந்த வருசம் சம்பளம் பேச வரும்போது அப்பனிடம் ெசல்லிவிட வேண்டும். வேளைக்கு இரண்டு ஆப்பை என்று இரண்டு வேளைக்கும் நான்கு போட வேண்டும். மூன்று இருந்தால் சரியாக இருக்கும். நான்கு கேட்டு வைத்தால் போகிறது. மிச்சத்தைக் காக்காய் குருவிக்கு அள்ளி வைத்தால் போகிறது”⁴⁰

என்பதில் இருந்து பண்ணையம் பார்க்கும் கூளையனுக்குக் குறைவான உணவு வழங்கப்படுவதை அறியலாம்.

குறைவான உணவு வழங்கினாலும், அவற்றை உண்பதற்குத் தொடுகறியாக, பட்டமிளகாய் (வரமிளகாய்) போட்டு விடுவதும், சந்தையில் குறைவான விலையில் வெங்காயம் விற்பதால் மட்டும் கவுண்டச்சி எப்போதாவது வெங்காயம் போட்டுவிடுவதும் நடக்கும் என்ற உண்மைத் தன்மையினை எதார்த்தமான முறையில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“கம்மஞ்சோற்றுக்கு ெவங்காயத்தைக் கடித்துக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் கவுண்டச்சி எப்போதாவது தான்

வெங்காயம் போடுவாள். அது சந்தையில் சல்லிக்காக விற்கிற காலமாக இருக்கும். வரயினகாயைக் கடித்துக் கொள்வதற்கு முட்டைப்பொரியல் எவ்வளவோ தேவலை. காடை முட்டை கோழி முட்டையைவிட நன்றாகவே இருக்கிறது. கோழி முட்டை ஓரீரு முறைகள்தான் சாப்பிடக் கிடைத்திருக்கிறது. கோழி அடையில் பொரிக்காத முட்டைகளை எடுத்துப் பெரிய கவுண்டர் கிணற்று மேட்டில் வைத்து வறுப்பார். அது எக்கச்சக்கமாகக் கவுச்சி அடிக்கும். வெங்காயம் ஒரு குத்து அள்ளிப் போட்டால் ஓரளவு அடங்கும். அவருக்குப் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டு விறகு எடுத்துத் தருவது, முட்டைஓடுகளை அள்ளி எறிவது என்று ஏதாவது செய்தால் கடைசியாக ஒரு கை அள்ளித் தருவார். ஊளைமுட்டை என்றாலும் நன்றாகத்தான் இருக்கும்”⁴¹.

இவ்வாறாகப் பண்ணை வேலைகள் செய்கின்றவர்களுக்கு உணவுப் போதாமையும் அதிக வேலைப்பளுவும் கொடுக்கப்படுவதை இங்கு உணரலாம்.

கவுண்டர்களின் இல்லத்தில் செய்யப்படும் உணவுகள் மீந்து போகின்றபோது, அதனைக் குப்பைகளில் கொட்டாமல், காலை வரைக்கும் வைத்திருந்து, கெட்டுப்போன அதனைப் பண்ணைக் குழந்தைகளிடம் தருவது மிகவும் கொடுமையான செயல்பாட்டினை வெளிப்படுத்துகின்றது.

“‘ஏது பிடா... ஒருரு தீதிச்சி இதி’

‘ம்...மா. கொங்கத்ராளு இச்சேசு’

‘அடங்கப்பா உங்க கவுண்டச்சிக்கு மனசு வந்து முழுக்கெழங்க எப்படிக் கொடுத்தா’

‘ரத்திரியே வேலிச்சிருப்பாங்க. கொஞ்சம் ஊசிப் போனாப்பல வாசம் அடிக்குது பாரு. அதான் குடுத்திட்டா. அவன் சொன்னபிறகுதான் கவனித்துப் பார்த்தான். கிழங்கு கையில்

லேசாகப் பிசுபிசுத்தது. ஒரு மாதிரி சலிப்பு வரடையும் அடித்தது.
அதைப் பெரிதுபடுத்திக் கொள்ளவில்லை”⁴².

இதன்வழியாக, அருந்ததியக் குழந்தைகளின் பரிதாபமான நிலைப்பாட்டினை அறியமுடிகின்றது.

3.12.3.1. அதிகமான குழந்தைகளைப் பெறுதல்

நிலவுடைமையாளர்களான கவுண்டர்களைவிட அருந்ததிய இனமக்கள் மிகுதியான அளவில் குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். இந்நிலைப்பாடு அறியாமையை வெளிப்படுத்துகின்றது. மிகுதியான அளவில் குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதால், பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு ஆளாக வேண்டியுள்ளது. அவை குழந்தைகளைப் பராமரிக்க முடியாது போதல், குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய உணவளிப்பதில் ஏற்படும் வறுமை, மூத்த குழந்தைகளைப் பண்ணைகளுக்கு அனுப்பிவிடுதல், ஒருவேளை உணவினைக் கூட தரமுடியாத ஏழ்மை நிலை, உணவுப்பற்றாக்குறை, கல்வி வசதிகள் பற்றிய அறியாமை, ஏதோ வாழ்ந்தால் போதும் என்ற விரக்தி, கவுண்டர்களை வயிற்றுப்பசி போக்கும் கடவுளாக மதித்தல் போன்ற பல்வேறு நிலைப்பாடுகளை இச்சமூக மக்களிடம் உள்ளதைப் படைப்பின் வழியாக அறியலாகின்றது. இதனை,

“வேலை செய்வதைப் பார்த்தால் வருசம் முழுக்கச் சோற்றுக்கு என்ன செய்வது? அதுவும் அந்தக் கவுண்டர் பண்ணையம் கட்டுவதற்குச் சக்கிலியருக்கிடையில் எப்போதும் போட்டி உண்டு. ஏதாவது பிரச்சினை என்று ஒரு சக்கிலி பண்ணையத்தைவிட்டு வந்துவிட்டால்போதும் பதிலாகப் போய்ச்சேர ஏழெட்டு பேர் தயாராக இருப்பார்கள். வவுறியின் அப்பன் உசாராக இருப்பார். என்ன காரணத்தாலாவது பண்ணையம் போய்விட்டால், சின்னஞ்சிறுகளாய் இருக்கும் ஐந்து பிள்ளைகளுக்கும் ஒரு வேளையாவது சோறு போடுவது எப்படி என்று பயம் கொள்வார். பெரியவன் பாடு இனி

பிரச்சினையில்லை. இறக்கை முளைத்துவிட்ட குஞ்சு, நாலு தாவுக்குப் பறந்துபோய் எப்படியாவது இரை பெறுக்கிக் கொள்வான். வவுறிகூடப் பரவாயில்லை. இன்னும் முன்றையும் என்ன செய்வது”⁴³

என்று அதிக குழந்தைகளைப் பெற்று அவதிப்படும் நிலையை கூளமாதாரி படைப்பின் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

3.12.4. பண்ணையடிமைகளைத் தரம் தாழ்த்திப் பேசுதல்

கவுண்டர்களின் பண்ணையங்களில், வேலை செய்கின்ற அருந்ததிய குழந்தைகள் மற்றும் பெரியோர்களைத் தரம் தாழ்த்தி, மரியாதைக் குறைவாகப் பேசுகின்ற நிலையினைப் படைப்புக்கள் வழியாக அறியலாகிறது. இந்நிலைப்பாடு சாதியத்தின் அதிகார மனோநிலையையும் தங்களைவிட்டால் அருந்ததியர்களுக்குப் பிழைப்புக்கு வழியில்லை என்ற எண்ணமும், தன்னைவிட அருந்ததியர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் எனும் மனோபாவமும் பண்ணையடிமைகளான அருந்ததிய மக்களை மட்டுமின்றி, ஒட்டுமொத்தமான தாழ்த்தப்பட்டவர்களையும் ஏளனமாகப் பார்த்துப் பேசுகின்ற நிலையினையும் அறியலாகின்றது.

‘கூளமாதாரி’ புதினத்தில் இடம்பெற்றுள்ள வவுறி, கூளையன், மொண்டி போன்ற பாத்திரங்கள் கவுண்டர்களின் பண்ணையங்களில் வருடக்கூலிக்குப் பணிபுரியும் அருந்ததியச் சிறுவர்களாவர். இவர்கள், கவுண்டர்களின் வீடுகளிலும், காடுகளிலும் பணிசெய்கின்றபோது, கவுண்டர்களால், தரக்குறைவாகவும், ஏளனமாகவும் சாதியைச் சொல்லி திட்டுவதைச் சாதாரணமாகக் காணமுடிகின்றது.

“எங்கடி வந்த.. சக்கிலித் தேவிடியாளுக்கு வற்ற நேரத்தப் பாடு”⁴⁴

என்றும்,

“இவன எழுப்பறதுக்குள்ள தெரண்ட தீஞ்சு போயிருது. அறியாப் பையன் ஒரு சத்தத்துல எழுந்திருக்க வேண்டாம். சோத்தக் கொஞ்சம் கொறச்சாத்தானா எந்திரிச்சுருவான்”⁴⁵

என்றும்,

“ஆடு மேய்க்கறதுக்குப் போவச் சொன்னா ஆர வெச்சு எரிக்கறதுக்கு வெறவு பொறுக்கற”⁴⁶

என்றும்,

“கவுண்டச்சி எவ்வளவு திட்டினாலும் வவுறி வாய்க்குள் முனங்கிக் கொள்வாளே தவிர எதுவும் பேசமாட்டாள். என்னவாவது சொல்லி கவுண்டச்சி காதில் அரைகுறையாக விழுந்து தொலைந்தாலும் போச்சு. அப்பனை வரச்சொல்லி இந்த வவுறி முண்டயக் கூட்டிக்கிட்டு ஓடு’ என்று சொல்லித் துரத்திவிட்டால், என்ன செய்வது?”⁴⁷

என்றும்

“மானத்த வாங்கறதுக்குன்னு நம்முளுக்குனு ஆளுக்காரன் வந்து வாச்சிருக்கறான். இவனுக்கென்று சோறு போடாதா பட்டினியா போடறம். ஆப்ப ஆப்பயா வெண்ணையாட்டம் கம்மஞ்சோறும் களியும் மூணு வேளையும் முழுங்கிட்டுத் தாயோலிக்கு... வேலயப் பாரு...”⁴⁸

எனவும் வரும் உதாரணங்கள் வழியாக அருந்ததியர்கள் ஏளனப்பேச்சுக்கு ஆளாவதை அறியமுடிகின்றது.

3.12.5. பண்ணையக் கொடுமைகள்

பண்ணயத்தில் வேலை செய்கின்ற தலித்துக்கள் பலவகையான கொடுமைகளுக்கு உள்ளாகின்றனர். அவற்றுள் திருட்டுப் பட்டம் கட்டுதல், காணாமல் போன ஆட்டிற்காகத் தண்டம் போடுதல், வீட்டிற்குச் செல்ல

அனுமதிப்பதில்லை. ஆடு மேய்த்தலோடு குழந்தைகளையும் வைத்திருக்கச் சொல்லி வற்புறுத்துதல், தொண்டு பட்டியில் படுக்கச் சொல்லுதல், உடல்சார்ந்த தாக்குதல்கள் தொடுத்தல் போன்ற கொடுமைகளுக்கு ஆளாவதைப் பின்வரும் சான்றுகள் வழி எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது.

3.12.5.1. திருட்டுப் பட்டம் கட்டுதல்

சிறுவர்கள் விளையாட்டுத்தனம் செய்வது இயல்பு, அவர்களது விளையாட்டுக்கள், சில நேரங்களில் விபரீதமாக முடிவது உண்டு. அவ்வகையில் ‘கூளமாதாரி’ புதினத்தில் வருகின்ற அருந்ததிய சிறுவர்கள், ஆடு மேய்க்கின்ற பொழுது தென்னை மரத்தில் ஏறி தேங்காய் பறித்து விடுகின்றார்கள். இதனால் மிகுந்த தாக்குதலுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு, தென்னை மரம் ஏறிய சிறுவனை உடல் மற்றும் மனரீதியான தாக்குதல் கொடுத்துத் திருட்டுப் பட்டம் கட்டிவிடுகின்றனர். இதனை

“கவுண்டருங்களே... அவன ஒன்னும் பண்ணீரதீங்க. உட்டுங்க. வவுறியின் குரல்தான் காதில் விழுந்தது. மூன்று பேருமே அழுதுகொண்டு கவுண்டரை என்னென்னவே விதமாகக் கேட்டுப் பார்த்தார்கள். நெடும்பன் ஓடிவந்து அவருடைய காலை இறுகக் கட்டிக்கொண்டான். ச்சீ...உட்ரா என்று புழுவை உதறித் தள்ளுவதுபோல அவனைத் தள்ளினார்”⁴⁹.

என்றும்,

“ஏன்டா எச்சக்கலத் தாயோலி.. எங்கடா திருடப்போன.. உனக்கு இங்கதான் மூணு வேளையும் முக்குப்புடிக்கக் கொட்டறமே.. பத்துலியா.. கூளையன் முதுகில் ஓங்கிக் குத்தினார் கவுண்டர். தேங்காய்கள் சிதறக் கூளையன் வேலிக்காலில் போய் விழுந்தான். குப்புறக் கிடந்தவனின் பொச்சுக்குட்டில் மிதித்தார்”⁵⁰.

இவ்வதாரணங்கள் வழியாக, சிறுவர்கள் செய்கின்ற விளையாட்டுக் காரியம், விளையாக முடிந்து துன்பநிலைக்கு உள்ளாவதை அறிவதோடு, கூளையன் எனும் சிறுவன் ஒரு தலித்தாக இருப்பதினால், இவ்வளவு அடிகள், அவமானங்கள் ஏற்படுகின்றன. இத்தகைய நிலைப்பாடு, சாதியத்தின் அதிகாரத்தையும் ஆளுமைத்தன்மையையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

3.12.5.2. தண்டம் கட்டச் சொல்லுதல்

தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் கைக்கட்டி வாய்பொத்தி கூனிக்குறுகி, ஆண்டைகள் சொல்லுகின்ற வேலைகளைத் தட்டாமல் செய்து கொடுப்பதால், ஆண்டைகள், தலித்துக்களை மிகவும் கேவலமான முறையில் திட்டுவதும், பண்ணயத்தில் காணாமல் போகின்ற ஆடு, மாடுகளுக்கு, தண்டமாக, பணத்தைத் திருப்பித் தரச் சொல்வதும் அல்லது ஒருவருடம் கூலி இல்லாமல் வேலை செய்து கடனைக் கழிப்பதுமான நிபந்தனைகள் தரப்படுகின்றன. இது ஒருவகையிலான வன்கொடுமை சார்ந்த நிகழ்வாகும். இதனை,

“சாமீ பையன் ஏதோ தப்புப் பண்ணீட்டான்.. சின்னப் பையன்.. நீங்க பெரிய மனுசரு...படி அளக்கற கூட்டம் மாப்புக் காட்டோணும் சாமீ... என்று வேண்டினார்கள். ‘நானதுக்கு நட்டப்பட முடியுமாடா.. இன்னக்கி ராத்திரிச் சினிமாவுக்குப் போறவன்... நாளக்கி மட்ட மத்தியானத்துலயே ஆட்ட உட்டுட்டுப் போவ மாட்டானா.. எப்படி நம்பறது.

‘இல்லீங்க சாமீ. இன்னமே கண்டிச்ச வெச்சரலாம்ங்க’

‘கெடாய நூத்திருப்பது ருவாயிக்கு இந்தப் பாஞ்சா நாஞ்ச் செவ்வாக்கெழம வந்து கேட்டாங்க. நாங் குடுக்க மாட்டம்னுட்டன். இப்ப வித்தா இன்னம் பத்து சேந்து வரும். அதெல்லாம் இருக்கட்டும்.. போனாப் போவது... நூறு ருவா மட்டும் கட்டருங்கே”⁵¹

என்ற பகுதி தண்டம் கட்டுவதை விளக்கி நிற்பதை அறியமுடிகின்றது. இதன்மூலம் தலித்துக்களின் இயலாமை, வறுமை, கல்வியறிவு அற்றநிலை, அறியாமை போன்ற கூறுகள் வெளிப்படுவதோடு அதிகாரம் மிக்கவர்களிடம் ஏழைகள் கெஞ்சுகின்ற நிலைப்பாட்டையும் அறியமுடிகின்றது.

13.12.5.3. வீட்டிற்குச் செல்லத் தடை

பண்ணையங்களில் வேலை செய்கின்ற தலித்துக்கள் வேலை முடிந்து வீட்டிற்குச் செல்ல முடியாது. மாறாக பண்ணையத்திலே தங்கிவிட வேண்டும். இரவு உணவு பண்ணையத்தில் கொடுக்கப்படும். இதனால், தங்களது சொந்த ஊரில் அந்நியப்பட்டவர்களாகவும், வேலையே விதியெனக் கொண்டு வாழ்கின்றவர்களாகவும் தலித்துக்கள் உள்ளனர். இந்நிலைப்பாடு, தலித்துக்களின் இயற்கையானச் சுதந்திரத் தன்மையினைப் பறிப்பதாக உள்ளது. இது குறித்து பின்வரும் சான்றுகள் வழியாக அறியலாம்.

‘ஆளண்டாப் பட்சி’ புதினத்தில் வருகின்ற தலித்தான ‘குப்பன்’, சிறுவயதில் இருந்து கவுண்டரின் பண்ணையத்தில் வேலைக்குச் சேர்ந்து, திருமணம் முடித்து, குழந்தைகள் பெரியவர்களாகியும், தனது முதிர்வுக்காலம் வரை அடிமை வேலை செய்வதைக் காணமுடிகின்றது. இதனை,

“முத்துவின் மாமனார் வீட்டில் சின்ன வயதிலிருந்து ஆளுக்காரப் பையனாக இருந்தவர் குப்பன். அப்படியே அவர்கள் பண்ணையம் கட்டும் ஆளாகி அந்த வீட்டோடே இருந்துவிட்டார்.

வருசக்கூலி தவசிமாகக் கொடுத்துவிடுவார்கள். குப்பன் விரும்பினால் அவருடைய வீட்டுக்குப் போவார். மூன்று வேளையும் கவுண்டர் வீட்டிலேயே சாப்பிட்டுக் கொண்டும் இருப்பார். சக்கிலி வளவுக்குள் அவரைப் பார்த்தவர்கள் குறைவு. சிறுபிள்ளைகளாக இருந்து வளர்ந்த பையன்கள் அவரை அந்நியமாகவே பார்ப்பார்கள். எப்போதாவது வளவில் தலை

தென்பட்டால் ஏதோ வீட்டுக்கு விருந்தாளி வந்திருக்கிறார்போல என்று நினைப்பார்கள். கவுண்டர் வீட்டில் எந்த வேலையும் செய்வார். கல்யாணமாகி இரண்டு மூன்று குழந்தைகள் ஆனபின்னும் அப்படித்தான். அவர் மனைவி தங்காள் பயந்த சுபாவி. வேலை இருந்தால் காட்டுப்பக்கம் வருவாள்”⁵²

என்ற உதாரணத்தின் வழியாக, தலித்துக்களின் உடல் உழைப்பு சாதியம் சார்ந்து உறிஞ்சப்படுவதை அறியலாம்.

‘கூளமாதாரி’ புதினத்தில் இடம்பெற்றுள்ள கூளையன், வவுறி ஆகிய பாத்திரங்கள் வருடக்கூலி பண்ணையடிமை வேலைகள் செய்துவரும் சிறுவர்களாவர். இவர்கள் பண்ணையங்களில் மிகுந்த கொடுமைகளுக்கு ஆளாவதைப் பின்வரும் சான்றுகளின்வழி அறியலாம்.

“வவுறி கூளையனைப்போல அல்ல. கூளையனுக்கு வருசம் சம்பளம் பேசிக் கவுண்டர் வீட்டிலேயே இருப்பு. நல்லது, பொல்லாதது, பண்டிகை, கிண்டிகை என்றால்தான் வீட்டுக்குப்போவான். மூன்று வேளைச் சேறும் கவுண்டர் வீட்டிலேயே பேசியிருக்கிறது. வவுறிக்கு அப்படி இல்லை. காலை, மதியம் இரண்டு வேளைச் சேறு. மாலை மசங்க வீட்டுக்குப் புறப்பட்டுப் போய்விடுவான். அதேபோலக் கருக்கலில் புறப்பட்டு வந்து சேர்வான். பொழுது கிளம்பும் போதுதான் கவுண்டர் வீட்டுக்கு வரமுடியும்”⁵³.

13.12.5.4. குழந்தைகளைப் பராமரித்தல்

பண்ணயத்தில் வேலை செய்கின்றபொழுது வீட்டுவேலை, காட்டுவேலைகளுடன் குழந்தையையும் பராமரிக்க வேண்டிய கூடுதல் பணியும் கொடுக்கப்படுகின்றது. ‘கூளமாதாரி’யில் வருகின்ற செவிடி, தனது கவுண்டர் வீட்டுக் குழந்தையையும் ஆடுமேய்க்கப் போகும்போது கொண்டுபோய்

பராமரிக்கின்றாள். இது ஒருவகையிலான பணிச்சுமை என்று குறிப்பிடலாம்.

இதனை,

“செவியின் இடுப்பில் கொழுக்கொழுக்கென்று கருங்குழந்தை ஒன்று உட்கார்ந்திருந்தது. இடுப்பைவிட்டு எப்போதும் இறங்கமாட்டேன் என்பதுபோல அதன்பிடி இருந்தது. செவியி ‘கீழ் உக்காரு’ என்று சலிப்போடு பிய்த்தெடுத்துக் கீழே விட்டாள். அது அழுதுகொண்டே அவளுடைய கால்களைப் பிடித்து எழுந்து நின்றது. பற்றிக்கொண்டு அவளைத் தூக்கச் சொல்லிக் கைச்சாடை காட்டிக்கொண்டே கதறியது. அவள் ‘சனியனே’ என்று கீழே உட்கார்ந்தாள். அவள் மடியில் வந்து ஏறிக்கொண்டது. கூளையன் ஓடிவந்து தூக்கினான். பெருத்த களி உருண்டைபோலக் கைக்கு வந்தது குழந்தை. அது அழுஅழு உயரத் தூக்கித் தலைக்குமேல் போட்டுப் பிடித்தான். வீறிட்டது. மீண்டும் மீண்டும் ஒரு பந்தை விசிறுவதுபோல அவன் விளையாடினான். அவன் கையிலிருந்து பிடுங்கி வவுறி தூக்கிப்போட்டாள். அம்மணத்தோடு கைகளை விரித்துக் கொண்டு மேலே போவதும், அகன்ற வாயோடு கீழே வந்து கைகளில் விழுவதுமாய் இருந்தது. காலில் கிடந்த தளர் கொலுசு மெல்லச் சிணுங்கி அழுதது. கொடி அரைஞாண் வயிற்றை இறுக்கிக் கொண்டு கிடந்தது.

செவியின் பண்ணைக்காரச் கவுண்டச்சி உடம்பு இயலாதவள். பொசுங்பொசுங்கென்று இருப்பாள். நாலு எட்டு வைத்தாலே விழுந்து விடுவதைப் போலத் தள்ளாடுவாள். மயக்கம் மயக்கமென்று எப்போதும் படுத்துக் கிடப்பாள். குழந்தையையும் அவளையும் பார்த்தால் அவளுக்குப் பிறந்த குழந்தைதான் என்பதை நம்புவது கஷ்டம். கவுண்டச்சியின் கிடப்பால் செவியிக்கு நிறைய வேலை இருக்கும். கட்டுத்தரை வேலைகள் போக, வீட்டு வேலைகளும், கவுண்டர் வீடு பெரிய நடை வீடு.⁵⁴

என்ற பகுதியின் மூலம் அதிகப் பணிச்சுமை பண்ணையத்தில் வேலை செய்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

13.12.5.5. உடல்சார்ந்த தாக்குதல்கள்

பண்ணையங்களில் வேலை செய்கின்ற தலித்துக்கள், தவறுகள் செய்கின்றபொழுது, வேலைக்கு வராமல் இருக்கின்றபொழுது, வேறுபல காரணங்களுக்காக மிகவும் கொடுமையான முறையில் தாக்குதலுக்கு ஆளாகின்றனர். 'ஏறுவெயில்' புதினத்தில் தலித் ஒருவர், கவுண்டர் இனப் பெண்ணைத் திருமணம் முடித்துவிடுவதால், அவர் மிகுந்த தாக்குதலுக்கு உள்ளாகின்றார்.

“அம்மணமா நீக்க வெச்சு ஒதச்சாம்பாரு. கொட்டி ஒவ்வொன்னும் வரிக்குரமத்தங்காயாட்டம் வீங்கிப்போச்சு. பறப்பசவ. கவண்டப் பிள்ளய இழுத்துக்கிட்டு ஒடுனா உட்டுவாங்கன்னு ரெனப்பு. இன்னமே ஆயுசுக்கும் அவன் பிள்ளைவள நிழுந்து பாக்கமாட்டாம் போ”⁵⁵

இவற்றில் இருந்து ஒரு தலித் மேல்சாதிப் பெண்ணைத் திருமணம் முடிக்கின்றபோது, அவரை எந்தவிதமான நிபந்தனையின்றி தாக்குவதற்குச் சாதியம் சார்ந்த கருத்து நிலையே காரணமாக அமைந்துள்ளது.

இதுபோல், 'கூளமாதாரி' புதினத்தில் வருகின்ற கூளையன், 'பீக்கதைகள்' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பில் வருகின்ற 'கருப்பனார் கிணறு' கதையில் மணியின் துயரம், திருச்செங்கோடு சிறுகதைத் தொகுப்பில் வரும் 'ஆளுக்காரன்' கதையில் சிறுவன் படும் துயரம், ஆதிக்க வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள், எளியவர்களை உடல் மற்றும் மனரீதியாகக் கொடுமைப்படுத்தும் நிகழ்வுகள் மிகவும் விரிவான முறையில் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட படைப்புக்களில் பெருமாள் முருகன் பதிவு படுத்தியுள்ளார்.

இத்தகைய நிகழ்வுகள், மனிதத் தன்மையற்ற நிலைப்பாட்டையும், அதிகாரம், சமூகம் மற்றும் பொருளாதார நிலையில் முன்னேறியுள்ள கவுண்டர்களின் சாதிய அதிகாரத்தையும் காட்டுவதாக உள்ளன.

3.13. மலம் அள்ளுமாறு வற்புறுத்துதல்

மனித மலத்தை மனிதன் அள்ளுகின்ற அவலம் இந்தியா போன்ற நாடுகளில் சாதாரணமானது. காலமாற்றத்தில் புதுவிதமான செயல்பாடுகள் நவீனங்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ள போதும், மனிதர்களின் மலங்களை மனிதர்கள் அள்ளுகின்ற நிலைப்பாடு நடந்து கொண்டதான் இருக்கின்றது. அந்தவகையில் மனித மலங்களை அள்ளுவதற்கென்று அரசாங்கம் குறிப்பிட்ட தலித் மக்களுக்கு, அரசு வேலையாகக் கொடுத்து ஊக்குவிக்கின்ற நிலைமையினையும் அறியமுடிகின்றது. இத்தகைய நிலைப்பாடு காந்தி சொல்வதுபோல் 'செய்யும் தொழிலே தெய்வம்' என்று உடன்பட்டாலும், சகமனிதரின் கழிவுகளை அகற்றுகின்ற பணி மிகவும் துயரமான நிலைப்பாடு ஆகும். மேலும் அவர்கள் உடல் அளவில் நோய்க்கு ஆட்பட்டு, மனதளவில் குறைபாடுடையவர்களாகச் சராசரி மனித வாழ்வில் இருந்து புறக்கணிக்கப்படுகின்ற நிலை உருவாகின்றது. இதனைப் பின்வரும் சான்றுகள் வழியாக வெளிப்படுத்தலாம். காடுகளிலும் மேடுகளிலும் கழிவறைகளாகப் பயன்படுத்தி வந்த காலம் மாறிப் போய்விட்டது. இன்று வீடுகளில் கழிவறைகளைக் கட்டி அவற்றைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இதே நிலைப்பாடு ஆரம்பகாலத்தில் இல்லை. அதாவது இன்றைய நவீன கழிவறைகள் போன்ற அமைப்பு இல்லை. மாறாக, கால்கள் வைப்பதற்கு மட்டும் இரண்டு அமைப்புக்கள் இருக்கும் நடுவில் குழி இருக்கும். மலம் சேர்ந்தபிறகு, அதனை அள்ளுவதற்கு அருந்ததியர்கள் வருவர். இத்தகைய கொடுமையான நிகழ்வினைப் பின்வரும் சான்றுகள் வழி அறியலாம்.

“கழிப்பறையின் பின்புறம் மலத்தொட்டிக்குத் தகரக்கதவு ஒன்றிருந்தது. மூன்று நான்கு நாட்களுக்கு ஒருமுறை நகராட்சித் தோட்டிகள் வருவார்கள். இருவர் அல்லது மூவர். கூடவே கைவண்டி ஒன்றும் அந்தக் தகரக்கதவைத் திறந்து மலத்தை இழுத்து அள்ளுவார்கள்.

அனைத்தையும் அள்ளி வண்டியில் சேர்த்தபிறகு தொட்டியைக் கழுவத் தண்ணீர் கேட்பார்கள். மேலிருந்து ஊற்ற வேண்டும். அதை செந்திலை அனுப்புவாள். மலம் அள்ள ஆட்கள் வந்திருப்பது தெரிந்தால் மஞ்ச எங்காவது ஓடிப் போய்விடுவாள். செந்திலும் ஓடிப்போகவே விரும்புவான். ஆனால், அத்தையின் கட்டளையை மீற முடியாது. அதை தூரத்தில் நின்றனிகொண்டு ஏதாவது ஏலிக்கொண்டே இருப்பான். அள்ளுபவர்களைத் திட்டுவான். பெரும்பாலும் அவர்கள் நாள் கழித்து வந்ததற்காகத்தான் திட்டு நடக்கும். தண்ணீரை ஊற்றும்போது செந்தில் மூக்கைப் பிடித்துக் கொள்வான். கீழே கழுவும் ஆள் ‘என்ன நாறுதா?’ என்று சிரிப்பார். ‘தண்ணீர் ஊற்றிவிட்டு வெளியே வந்ததும் சோப்புப் போட்டுக் கையை நன்றாகக் கழுவச் சொல்வான் அதை”⁵⁶.

மனிதர்களின் மலங்களை மனிதர்கள், அருவறுத்து ஒதுக்கி வைக்கின்றபோது அதே மலத்தை சகமனிதனை அள்ளிச் செல்லுமாறு, அரசாங்கம் பணி அமர்த்தி வைத்துள்ளது சிந்திக்க வேண்டியுள்ளதாகவும் மேலாய்விற்கு உரியதாகவும் உள்ளது.

‘கூளமாதாரி’ புதினத்தில் வருகின்ற நெடும்பன் எனும் அருந்ததியச் சிறுவன் வயதான கவுண்டரின் மலத்தை அள்ளுமாறு பணிக்கப்படுகின்றான். இத்தகைய செயல்பாடு மனதளவில் நெடும்பனைப் பாதிப்பிற்குள்ளாக்குகின்றது. தங்களுடைய உறவுகளிடம் இச்செயல்பாடு குறித்து கூறினால், அவர்கள் நன்றி விசுவாசத்தைக் கூறி நெடும்பனைச் சமாதானப்படுத்தி, அச்செயலைச் செய்ய

ஊக்குவிக்கின்றனர். இந்நிலைப்பாடு, சாதியம் சார்ந்து அமைந்துள்ளதாகக் கொள்ளலாம். இதற்குரிய சான்றினைப் பின்வருமாறு அறியலாம்.

“அவர் கழிந்த மலத்தைக் கொட்டாயின் ஒரு பக்கத்தில் எடுத்து வைத்துவிட்டுத் தண்ணீர் கொண்டு வர வேண்டும். அவருக்கென்று ஒரு மொடாவும் சொப்பும் போட்டு வைத்திருப்பார்கள். தண்ணீர் மொண்டு வந்து ஊற்றுவான். ஒரு பக்கமாக ஒஞ்சரித்துக் கொண்டு கிடப்பார். தண்ணீர் பட்டதும் ரொம்பவும் பிரயத்தனப்பட்டு அவரே கழுவிக்கொள்வார். கழுவ அவர் படுகிற கஷ்டத்தைப் பார்த்து ‘நீயே கழுவுடா’ என்று சொல்லிவிடுவாரே என்தும் பயம் ஒவ்வொரு நாளும் கூடும். மலத்தையும் கொண்டு போய் காட்டுக்குள் கொட்டிவிட்டு வரவேண்டும். அதுதான் பெரிய கஷ்டம். முட்டியைத் தலைக்குமேல் தூக்கிக்கொண்டு போய் மேலிருந்தே சட்டென்று கவிழ்த்துப் போடுவான். வாய்ப்பகுதி மண்ணில் போய் கவிழும். முட்டியைத் திரும்ப எடுத்துவந்து கழுவுவதற்குள் குடல் புரண்டு போய்விடும்”⁵⁷.

நெடும்பனுக்குப் பிடிக்காத வேலை கவுண்டரைக் கவனித்துக் கொள்வதுதான், என்றாலும் வேறு வழியில்லை. நெடும்பனின் பாட்டி ‘அவரு நம்மளுக்குச் சாயியாட்டம் அவருக்குச் செய்யறதுக்குக் கஷ்டப்படாத எனக்குச் செய்யறாப்பல நெனச்சுக்க’ என்பாள். நெடும்பனின் அம்மா, அவன் ஒரு வயதுக் குழந்தையாக இருக்கும்போதே விட்டுவிட்டு வேறொருவனைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டு போய்விட்டாள்.

அவனுக்குப் பாட்டியும் பாட்டனும்தான் எல்லாமே. ஒரு வயதுக் குழந்தையைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு பட்ட பாட்டை அவன் பாட்டி விஸ்தாரமாகச் சொல்லும்போது இதையும் சேர்த்துச் சொல்வாள்.

“அந்தப் பெரிய கவுண்டரு மட்டும் இல்லீனா உன்னய உசரோட பாக்க முடியுமா. உன்னய பொதச்ச எடத்துல பில்லு மொளச்சு போயிருக்கும். ஒரு வெருசம் அந்தக் கவுண்டருட்டுப் பாலத்தான் குடிச்ச. காசு குடுத்துஞ் குடுக்காம... வேலையும் கீழையுஞ் செஞ்சு கழிச்சன் அவரு மகராசரு... உனக்கு ஒரு நோவுன்னா அவருகிட்டதான் ஓடுவான்... ஒரு நாளும் இல்லைன்னு சொன்னதில்ல. அவர இப்பிடிக் கெவனிக்கறதுக்கு உனக்குக் கெடுத்து வெச்சிருக்கோனும்”⁵⁸.

அவனுடைய கஷ்டத்தை எல்லாம் எதையாவது சொல்லிப் பாட்டி மாற்றப் பார்ப்பாள். ஆனால் நெடும்பனல் பெரிய கவுண்டரைத் தொடர்ந்து கவனித்துக் கொள்ள முடியும் என்று தோன்றவில்லை. எப்போதாவது கோபப்பட்டுப் பீழுட்டியைக் கவுண்டர் மேலேயே கொட்டி உடைத்து விடுவோமோ என்றிருக்கும். சிலசமயம் அவர் அதட்டும்போது குரல்வளையை நெரித்துக் கொன்றுவிட வேண்டும் போலக் கை பரபரக்கும். ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டு அடக்கிக் கொள்வான்⁵⁹.

இதுபோன்ற நிகழ்வுகள், சகமனிதர்களை மனம் சார்ந்த அளவில் மிகுந்த வேதனைக்குள்ளாக்குகின்றது. மேலும், துயரமான செயலாக நெடும்பனுக்கு அமைந்தாலும், அவனது உறவினரான பாட்டி, நெடும்பனின் குழந்தைப் பருவத்தில், பெரிய கவுண்டர், செய்த உபகாரங்களைக் கூறி, அதற்கு நன்றிசெய்யும்விதமாக, மலம் அள்ளுவதைப் பெரிதுபடுத்தக்கூடாது என்பது தலித்துக்களின், இயலாமை மற்றும் நன்றி மறவாமையினை வெளிப்படுத்துகின்றன.

3.14. சாதியைச் சொல்லித் திட்டுதல்

உயர் சாதி இந்துக்கள், தங்களது பெயர்களுக்குப் பின்னால், அடையாளமாகச் சாதியைச் சேர்த்துக் கொள்வது, பெருமையாகவும்

மதிப்பாகவும் கருதுகின்ற போக்கு இந்தியச் சமூகங்களில் காணப்படுகின்றன. ஆனால், அதே நேரத்தில் தலித்துக்கள், இன்னும் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் சாதியம் குறித்த சொல், கேவலமானதாகவும், இழிவுக்குரிய ஒன்றாகவும் கருதப்படுகின்றது. இத்தகையப் பாகுபாடு பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைவதாகக் கருத இடமுள்ளது. பொருளாதாரம், அரசியல், சமூக மதிப்புக்கள், கலாச்சார மதிப்பீடுகள் போன்றவற்றில் மிகவும் பின்தங்கியுள்ள தலித்துக்களை உயர்சாதி இனத்தவர்களால், சகமனிதனாகப் பாவிக்கும் மனப்பாங்கு இங்கு இல்லை. தங்களுக்குக் கீழான நிலையில் உள்ளவர்களாகவே கருதும் போக்குக் காணப்படுகின்றது. தலித்துக்களின் சாதியைச் சொல்லி திட்டுவதன்மூலம், அவர்களை இழிவுப்படுத்துவதாகவும் அவமானப் படுத்துவதாகவும், அடிமைகளாகக் கருதும் எண்ணம் உயர்சாதி மக்களிடம் காணப்படுகின்றது. சாதியைச் சொல்லி திட்டுவதன் மூலம், ஒருவித வன்மமும் அதிகாரமும் தலித்துக்களை நோக்கி, அடக்குவதற்கான நோக்கமாகக் கொள்ள இடமுள்ளது. அந்தவகையில், கொங்கு வட்டாரத்தில் மிகுதியான அளவில் உள்ள அருந்ததியர்களையும் குறைவான அளவில் உள்ள பறையர்கள், சாணார்கள், ஒட்டர்கள் ஆகியோர்களைச் சாதியைச் சொல்லி, திட்டுகின்ற அல்லது சாதாரணமான முறையில் அழைக்கின்ற போக்கினைப் பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்களில் காணமுடிகின்றது. அவற்றை ஒவ்வொன்றாகப் பின்வருமாறு விளக்கப்படுத்தலாம். கவுண்டர்களின் சாதாரண உரையாடலில் கூட சாதியைச் சொல்லிப் பேசுகின்ற நிலைப்பாட்டினை அறியமுடிகின்றது.

‘கங்கணம்’ புதினத்தில் வருகின்ற ஓர் உரையாடலில் ‘அந்தக் காலத்துல கல்யாணமுன்னா இப்ப மாதிரியா? ஒரு பொண்ண முடிவு பண்ணோனுமின்னா ஒரு புதுச்செருப்பே தேயற வரைக்கும் நடக்கோணும். செருப்புன்னா சாதாரணச் செருப்பில்ல. மொண்டிச் சக்கிலி இரும்பு ஆசு வெச்சுத் தெப்பானே அப்பிடிச்

செருப்பு பாத்துக்கோ' என்பதாக அமைந்துள்ளது. இவ்வரையாடலில், 'மொண்டிச் சக்கிலி' என்னும் சொல்லில் சக்கிலி என்பது அருந்ததியரைக் குறித்து நிற்பதோடு, அவர்களது தொழிலையும் இழிவையும் சாதாரணமாகக் கருதுகின்ற மனப்பாங்கினை அறியலாம். இதுபோல் 'கூளமாதாரி', 'ஏறுவெயில்', 'ஆளண்டாப்பட்சி' போன்ற புதினங்களின் பெரும்பகுதியில் சாதியைக் குறித்தும் ஏளனமாகப் பார்க்கப்படுகின்ற நிகழ்வுகளும், சாதியைச் சொல்லித் திட்டுகின்ற காட்சிகளும் நிறைந்துள்ளன.

சிறுவர்களுக்குள் விளையாடுகின்றபோது, அச்சிறுவர்களுள் உயர்சாதி கவுண்டர் இனச் சிறுவர்களும் விளையாடுவதுண்டு. அந்நேரங்களில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளின்போது கவுண்டர் இனச் சிறுவர்கள், தலித் சிறுவர்களைச் சாதியைச் சொல்லித் திட்டுவதோடு, கேவலமாகப் பேசுவதையும் அறியலாகின்றது. இதனை,

“டேய் ... பெய் சொல்லாத... தெரட்டுட்டண்டர்’

‘இல்லைய்யா. நா உத்தியில கால் வெச்சதுக்கு அப்புறந்தான் தெரட்டய்யா’

‘தெரட்டுட்டண்டர்’

‘இல்லைய்யா’

‘டேய்... சக்கிலித் தாயோலி... எங்கிட்டயே பெய் சொல்லறயாடா.. வேணுமின்னே என்னையத் தெரட்டதுயில்லாத இப்பப் பெய் வேற சொல்லறயாடா. வாடா வா.. ஆட்ட உட்டுட்டு எல்லார்த் தோடவுஞ் சேந்துகிட்டுக் குதிக்கறயின்னு சொல்லி எங்கும்மகிட்ட உனக்குக் குப்பாலு வாங்கி வெக்கிறன்... வாடா... என்னயவா பூண்டியாக்கற டேய் கூளத்தாயோலி...”⁶⁰

எனவும்,

“திடீரென்று கூளையன் வேகமாக ஓடிச் செல்வனின் கையைப் பிடித்து ‘யோவ்’ போவாதய்யா.. நானே இருக்கறன். வாய்யா’ என்று கெஞ்சி இழுத்தான். ‘என்னத் தொடாதீடா’ என்று கையை உதறிக்கொண்டு வேகமாக ஓடினான் செல்வன். அணப்புக்களைத் தாண்டி இட்டேரியின் மேலேறி இறங்கி மறைந்தான். காட்டுக்குள் அப்படியே குந்த வைத்துக் கூளையன் உட்கார்ந்துகொண்டான். அவன் முகம் சேர்ந்து சுண்டிப் போய்விட்டது”⁶¹.

எனவும் வரும் பகுதிகளில் இருந்து உயர்சாதியைச் சேர்ந்த செல்வன், தவறினை ஒத்துக்கொள்ளாமல், கூளையன் எனும் அருந்ததியச் சிறுவனைச் சாதியைச் சொல்லி, திட்டுவதோடு வன்முறை செய்தும், மேலும் தனது அம்மாவிடம் ஆடுகளை மேயக்காமல் விளையாடுகின்றான் கூளையன் என்று போட்டுக் கொடுக்கின்ற செயல்பாட்டினைச் செய்கின்றான். இதற்குக் கூளையன் செல்வத்திடம் பரிவு காட்டினாலும் செல்வன் கண்டு கொள்ளவில்லை. ஆனால் கூளையனோ கவுண்டரின் வீட்டிலிருந்துத் தனக்குப் பின்விளைவுகள் வந்துவிடுவதை எண்ணி கவலை கொள்வதைப் பார்க்க முடிகின்றது. இத்தகைய செயல்பாடு, உயர்சாதி மனோபாவத்தையும், தங்களது பண்ணையங்களில் அடிமை வேலை செய்யும் அற்ப சாதிக்காரன் தன்னை எதிர்த்துப் பேசுவதைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாத அதிகாரமும் செல்வனை இவ்வாறு பேச வைக்கின்றது. ஆனால் கூளையன் மற்றும் நெடும்பன், வவுறி, செவிடி, மொண்டி போன்ற அருந்ததியச் சிறுவர்கள், செல்வன் போன்ற உயர்சாதிக்காரர்களிடம் பணிந்து போக வேண்டிய நிலை உள்ளது. எனவேதான் கூளையன், செல்வம், தன்னைவிட வயது குறைவானவனாக இருந்தாலும் செல்வத்தை, ‘வாய்யா’, ‘இல்லைய்யா’ என்று மரியாதை கொடுத்துப் பேசுகின்றான். ஆனால் செல்வமோ, தனக்கு வயதில் மூத்த நெடும்பன், கூளையன், மொண்டி, வவுறி, செவிடி போன்றவர்களை ‘வாடா’, ‘போடா’, ‘வாடி’ என்று வயது மரியாதையின்றி

கூப்பிடுகின்றான். இது சாதிய அதிகார மனோபாவத்தைக் காட்டி நிற்கின்றது. அருந்ததியர்களைப் போல, தலித் மற்றும் தலித் அல்லாத சாணார், ஓட்டர், நாசுவன் இனங்களையும் இழிவாகப் பார்க்கின்ற நிலை கொங்கு வட்டாரத்தில் உள்ளது. இவை பின்வரும் பகுதிகளில் விளக்கப்படும்.

3.14.1. சாணார் அல்லது நாடார்

பனையேறிகளாக, வாழ்ந்து வரும் சாணார் இனத்தவர்கள், கவுண்டர்களின் பண்ணையங்களைச் சார்ந்து வாழ வேண்டிய சூழல் உள்ளது. ஏனெனில் வந்தேறிகளான சாணார் இனத்தவர், நிலவுடைமையாளர்களான கவுண்டர்களின் பண்ணயத்தில் உள்ள பனைகளை நம்பி வாழ வேண்டும். இதனால் கவுண்டர்கள், பனையேறிகளாக விளங்கும் சாணார்களைத் தரக்குறைவாகவும், சாதியைச் சொல்லித் திட்டுவதிலும் இயல்பான ஒரு விஷயமாகக் கொண்டுள்ளதைப் பின்வருமாறு அறியலாம்.

‘கங்கணம்’ புதினத்தில் ‘வத்தன்’ எனும் பெயர் கொண்ட சாணார் இனத்தைச் சேர்ந்தவர், மாரிமுத்து கவுண்டரிடம் திட்டு வாங்குவதை அறியலாம். ‘ஊடு தேடி வந்தா உனக்கெல்லாம் செமக் கெராக்கிடா. இரு இரு. எப்ப இருந்தாலும் நீ எங்கிட்ட வந்துதான் ஆவோனும்’ என்று மாரிமுத்து ஒரு பேச்சு எடுத்ததும் வத்தனுக்குப் பொறி தட்டிவிட்டது. செறையெடுக்கப் போகவில்லை என்றால் செம்மாங்காடு பிரிவினை ஆனதும் பனைகளை வேறு யாருக்காவது மரமேறவிட்டாலும் விடுவான் மாரிமுத்து. ரொம்பத்தூரம் நடக்க வேண்டியிராத காடு அது கைவிட்டுப் போனால் பெரிய இழப்பு.

‘அப்புடிச் சொல்லாத மாரிமுத்து. உனக்கு செஞ்சு தராத எங்க போய்றன் நானு’ என்று மாப்பு வேண்டுபவனாய்ப் பேசி இரண்டு நாள் கழித்துவர ஒப்புக்கொண்டான் வத்தன்’ இவற்றில் வத்தன் மாரிமுத்து கவுண்டரைச் சார்ந்து

இருக்க வேண்டி நிலையிருப்பதால், மாரிமுத்துவிடம் பணிந்து பேச வேண்டிய குழல் ஏற்படுகின்றது.

சாணார் குழந்தை கவுண்டர்கள் வீட்டில் வளர்வது என்பது மிகப்பெரிய தீட்டு என்பதாகச் சாணார் இனப் பெண் கூறுவது, சாதியத்தின் உயர்வு தாழ்வு கற்பிதத்தைப் பதிவுபடுத்துகின்றது.

‘மாதொருபாகன்’ புதினம், காளி, நென்னா தம்பதியர் குழந்தையில்லாமல் மிகவும் வேதனைப்படுகின்றனர். அவ்வேதனையின்போது, காளி கள் அருந்திவிட்டு, சாணார் வீட்டுக்குழந்தையைத் தான் வளர்த்துக் கொள்வதாகக் கூறுகின்றாள். ஆனால் சாணார் இனப்பெண்ணாகிய காத்தாயி சாதியம் சார்ந்து தடுகின்றாள்.

“கவுண்டரே... உங்களுக்கு இன்னம் கொழந்த இல்லியா”

‘அந்தக் கொறைய ஏன்டா கேக்கற. போவாத எடமில்ல. வேண்டாத சாயியில்ல. இன்னம் ஒன்னும் நடக்கல மண்டையா. அதான் உங்கொழந்தயக் கேக்கறன்.

‘அவ்வளவுதான. இப்பப் பொறக்கப் போற கொழந்தய உனக்குக் கொடுத்தாறன். வெச்சக் காப்பாத்திக்க கவுண்டரே...’

குடிசைக்குள்ளிலிருந்து காத்தாயி விருட்டென்று வெளியே வந்தாள். புருசனைப் பார்த்துக் கோபமாகப் பேசினாள்.

‘குடிச்சுப்பட்டாப் சிய்யவா தின்னுருவ? போதையில கவுண்டரு கிட்டச் சொல்லீர்ற நாளைக்கு வந்து கேட்டார்ன்னா என்ன சொல்லுவ? பெத்த கொழந்தய அப்பிடித் தூக்கிக் குடுத்தா முடியுமா? குடுத்தாலுந்தான் கவுண்டருட்ட சாணாப் பிள்ள வளர முடியுமா? நெனச்சுப் பேச ஆமா... அவிய சொந்தக்காரங்க நம்முடேறிக்கிட்டு ஒதைக்க வந்துருவாங்க. சொந்த பந்தத்துல பாத்து ஒன்ன எடுத்து வளத்துக்கட்டும் கவுண்டரு.

அப்பக் குடுக்க மாட்டங்களை? குடுங்கடா... நான் வெச்சக்
காப்பாத்திக்குவான். எந்த மயரான் என்ன சொல்லீற்றான்னு
பாத்தற்றன்”⁶²

என்பதாக முடிவடையும் உரையாடலில் இருந்து சாணார் எனும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தின் நிலைப்பாட்டினை அறியலாம். எனினும் குழந்தை வேண்டும் என்பதற்காக கவுண்டர் மனம் மாறி சாதி பார்க்காமல் பேசியதையும் அறியமுடிகின்றது.

3.14.2. ஒட்டர் இனம் குறித்த பதிவுகள்

கவுண்டர்களைவிடக் குறைவான எண்ணிக்கையில் கொங்கு மண்டலத்தில் வாழ்ந்துவரும் ஒட்டர் இனமக்கள், பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக மதிப்புக்களில் பின்தங்கியுள்ளவர்களாக உள்ளனர்.

கவுண்டர்களின் பண்ணயங்களில் வேலை செய்வதும், பொதுவான வேலைகள் செய்வதும் இவர்களின் வாழ்வாதாரமாக அமைந்துள்ளது. இருந்தபோதும், உயர்சாதி இனத்தவராகிய கவுண்டர்கள் இவர்களைத் தாழ்ந்த சாதியினராகக் கருதி ஒதுக்கும் போக்குக் காணப்படுகின்றது. ‘கங்கணம்’ புதினத்தில் ஒட்டர் இனப்பெண்களை மாரிமுத்துவும், அவனது சித்தப்பாவின் மகன் செல்வராசுவும் விரும்புகின்றார்கள். ஆனால் மாரிமுத்துவிற்கு ஒட்டர் இனப்பெண்களைக் கவுண்டர்கள் நாடினாலும், சாதியம் சார்ந்த அணுகுமுறையில் வேறுபாடு நிகழ்கின்றது. இருந்தபோதும், கவுண்டர் இனத்தில் பிறந்த மாரிமுத்துவிற்கு முப்பத்தியிரண்டு வயதாகியும் பெண் கிடைக்கவில்லை என்ற ஒரு காரணத்திற்காகவே, தனது சாதியின் மதிப்பீட்டிலிருந்து இறங்கி ஒட்டர் இனப் பெண்ணை மணமுடிக்க விரும்புவதை அறியலாகின்றது. இத்தகைய நிலைப்பாடு உயர்சாதி இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள். தங்களது தேவைக்காகச் சாதியத்தின் சமூக மதிப்புக்களையும் தூக்கி எறியவும் தயங்குவதில்லை என்பது

புலனாகின்றது. மாரிமுத்துவின் சித்தப்பா மகன், செல்வராசு, மாரிமுத்துவைப் போலல்லாமல், சாதியம் கடந்து, முற்போக்குவிதமாகச் செயல்படுவதை அறியமுடிகின்றது.

‘கங்கணம்’ புதினத்தில், மாரிமுத்துவின் சித்தப்பா மகன் செல்வராசு, தன்னுடைய காதலை வெளிப்படையாக மாரிமுத்துவிடம் கூறுகின்றபோது, மாரிமுத்து, அந்தப் பெண் எந்த சாதியைச் சார்ந்தவள் என்று வினவுகின்றபோதும் மாரிமுத்துவின் சாதிய வன்மம் வெளிப்படுகின்றது.

“நெலத்துமரங் கோயில்ல அந்தப் பெண்ணைப்
பாத்திருப்பீங்களே. அதத்தான் கலியாணம் பண்ணிக்கலாமனு
இருக்கறன்’

‘அதாரு உங்க அண்ணியோட சொந்தமா’

‘இல்லீண்ணா. அது சாதியே வேற’

‘வெளையா?’ மாரிமுத்து இன்பமாகச் சிரித்தான். அப்புறம் மிகவும் அக்கறையாக ‘செரி’ அவ என்ன சாதி என்று மெதுவான குரலில் கேட்டான். ஒருமாதிரி சங்கோஜப்பட்டுக் கொண்டு ‘அவிய ஒட்டமுண்ணா’ என்றான். மாரிமுத்துவுக்கு மனத்துக்குள் ஒரே குரூரச் சந்தேகம் மூண்டது. இளப்பமான சாதியில் தான் பெண்ணெடுத்தால் சித்தப்பனும் சித்தியும் ஊரில் முந்தி மாதிரி தலை கிறுகிறுக்க நடக்க முடியுமா. எனக்குப் பொறக்கறதும் பசவதான். எம்மாடு போடதும் காளதான் என்று பெருமை பொங்க அடித்த தம்பட்டங்களின் கதி என்னவாகும்? பையனுக்கு எத்தன பன்னிக்குட்டி சீராக் குடுத்திருக்கறாங்க என்று யாராவது விசரிக்கமலா போய் விடுவார்கள்? சித்தப்பன் சித்தியைப் பார்த்துக் ‘காட்டுல வெள்ளாம இல்லீனா சம்மந்தி ஊட்டுக்குப் பன்னி மேக்கப் போயிடல்லாம்’ என்று ஜாடையாகவேனும் ஓரூவர் பேசுவார்கள். மாரிமுத்துவின் யோசனைகளில் குதூகலம் கட்டியது.

‘என்னருந்தாலும் நம்ம பழக்கவழக்கத்துக்கும், அவங்க பழக்கவழக்கத்துக்கும் ஒத்து வருமாடா’.

“என்னண்ணா பெரிய பழக்க வழக்கம். அலிங்க பன்னி வளக்கறாங்க. நாம பன்னிய வாங்கியாந்து கறி போட்டுத் திங்கறம். அதும் கூறுக்கறிக்குக் கவுண்டனுங்க அடிச்சிக்கிற அடியப் பார்த்தா ஒட்டமுடே தேவலன்னு படுவா?”⁶³

இவ்வரையாடலில் இடம்பெற்றுள்ள கருத்துக்களில் மாரிமுத்துவின், மனமானது சாதியத்தைத் தூக்கிப் பிடிப்பதில் உறுதியாக உள்ளதை அறியலாம். ஆனால் அதே மாரிமுத்துக் கவுண்டர், தனக்கு முப்பத்தியிரண்டு வயதாகியும், பெண் கிடைக்காதபோது, ‘சரோஜா’ என்ற ஒட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த பெண்ணுடன் பழக்கம் வைத்துக் கொண்டு, அவளைத் திருமணம் முடிக்க விருப்பம் கொள்கின்றபோது, மாரிமுத்துவிற்குச் சாதி ஒரு தடைக்கல்லாக மாறிவிடுகின்றது. இதனால் சரோஜாவை இழக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகின்றது. இவற்றில் இருந்து ஒட்டர் இனம், கவுண்டர்களின் சமுதாயக் கட்டமைப்பில் ஒரு ஏளனமானச் சாதியாகவே கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன.

3.14.3. பறையர் இனம் குறித்த பதிவுகள்

பறையர் இன மக்களின் தொன்மம் குறித்த செய்திகள் முன்பகுதியில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு பறையர் இனமக்கள், தலித் என்கிற அடிப்படையில், கொங்கு வட்டாரத்தில் பெற்றுள்ள மதிப்பீடுகள், குறித்து விளக்குவதாக அமைகின்றது.

கொங்கு வட்டாரத்தில், பறையர் இனமக்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவான அளவில் உள்ளதை அறியமுடிகின்றது. கவுண்டர்களின் பண்ணயங்களில் அருந்ததியர்களைப்போல், வருடக்கூலி வேலை செய்பவர்களாக, பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்களில் காணமுடியவில்லை. ‘அதாவது, பறையர்கள், ஆங்கிலேயக் கல்வி முறையினால் கல்வி கற்று, அரசு வேலைகளுக்குச்

சென்றுவிட்டனர். இதனால் பொருளாதாரம், மற்றும் சமூக மதிப்பிற்குக் கிறிஸ்தவர்களாக மாறிக் கொண்டு உயர்வான இடத்தைப் பெரும்பான்மையான பறையர்கள் கொங்கு வட்டாரத்தில் பெற்றுவிட்டனர். இத்தகைய வளர்ச்சி, அவர்களை நிலம் சார்ந்த கவுண்டர்களிடம், தங்கள் வாழ்வை ஒப்படைக்க வேண்டிய தேவையில்லாமல் போய்விட்டது. ஆனால், அருந்ததியர்கள் இதற்கு நேர்மாறாக உள்ளனர். எனவேதான், படைப்புக்களில் பண்ணையடிமைகளான அருந்ததியர்கள் மட்டும் அதிகமாக பதிவாகியுள்ளனர்' எனக் கொள்ளலாம். இவ்விளக்கத்தில் இருந்து, பறையர்கள், அரசு வேலைக்குச் சென்று, பொருளாதார அளவில், தங்களை உயர்த்திக் கொண்டாலும், அவர்களுக்கான சாதிய இழிவு கொங்கு வட்டாரத்தில் இருக்கவே செய்கின்றது. மேலும், குறிப்பிட்ட பறையர் இனமக்கள் அரசு வேலைகளில் இருந்தாலும், ஒட்டுமொத்த மக்களும், சமூக அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுவிட்டவர்களாகக் கருத முடியாது. அந்தவகையில் கொங்கு வட்டாரத்தில், தலித்துக்களான பறையர்கள், தீண்டாமைக்குரிய இனமாகவே இருந்து வருவதைப் பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்களில் காணமுடிகின்றது.

3.14.3.1. சாதி மறுப்பு மண எதிர்ப்பு

கவுண்டர்கள், தங்கள் இனப்பெண், பறையர் இனத்தைச் சார்ந்த ஆடவரை விரும்பித் திருமணம் முடிக்க எண்ணும்போது, எதிர்ப்பும் வன்முறையும் எழுகின்றது. 'ஏறுவெயில்' புதினத்தில், பொன்னையனின் அக்கா, காலனி வீடுகள் கட்டுகின்ற வேலைக்குப் போகின்றபோது, அங்கு கண்ணன் எனும் பறையர் ஆடவனுடன் பழக்கம் ஏற்பட்டு, ஒரு வருடம் தொடர்கின்றது. கட்டிட வேலைகள் முடிந்த பின்னர் கண்ணனுடன் பொன்னையாவின் அக்கா ராசாமணி ஓடிவிடுகின்றாள். இந்நிகழ்வு பொன்னையாவின் குடும்பத்தை மிகுந்த துயரத்தில் ஆழ்த்துகின்றது. ராசாமணி இருக்கும் இடத்தைக் கண்டறிந்து, அவளை

அங்கிருந்து மீட்டு வருகின்றனர். கண்ணனை மிகவும் கொடுமையான முறையில் தாக்கிவிட்டு, சில மாதங்களுக்குப் பிறகு, கவுண்டர் இனத்தில் முதல் மனைவியை இழந்த ஒருவருக்கு ராசாமணியை மணம்முடித்து வைக்கின்றனர். சான்று,

“கண்ணன் என்பவனோடு அக்கா போய்விட்டாள். இருவரும் ஒரு வருசத்திற்கு மேல் பழக்கம். அவன் ஊர் தேருக்குப் பக்கத்தில் முகவரி கொடுத்தார்கள். அப்பனும் சுப்பிரமணியும் இரண்டு போலீஸ்காரர்களோடு கார் வைத்துக் கொண்டு முகவரி தேடிப் போனார்கள்?”⁶⁴

“அம்மணமா நீக்க வெச்ச ஒதச்சாம் பாரு கொட்ட ஒவ்வொன்னும் வரிக்குரமத்தங்காயாட்டம் வீங்கிப்போச்சு. பறப்பசவ. கவுண்டப் பிள்ளய இழுத்துக்கிட்டு ஓடுனா உட்டுவாங்கன்னு நெனப்பு. இன்னமே ஆயுசுக்கும் அவன் பிள்ளைவள நழுந்து பாக்கமாட்டாம் போ?”⁶⁵

“இவனுக்கு என்னடி? மொதப் பொண்டாட்டி செத்து ஒருவருசம் ஆவுது. கொளந்த குட்டி எதுங்கெடையாது. முப்பது முப்பத்திரண்டு வருசந்தான் இருக்கும். ஆளும் சின்னவனா அடக்க ஒடுக்கமாக இருக்கறான். என்னமோ நம்மளாட்டம் இல்லாதான். நம்புளுக்காச்சம் வவுத்துக் கொறையில்ல. அவனுக்கு அதுக்கே கொஞ்சங் கஷ்டந்தான். அதனாலென்ன? வேலை செய்யாதயா இருக்கறான்? ஆளு இருக்கறதுக்குக் கொஞ்சம் வசதி மட்டும் இருந்ததுன்னா நிய்யுநானுன்னு பொண்ணுக் குடுக்கப் போட்டியாலல்ல இருக்கும்”⁶⁶

ஆக கவுண்டர் இனப்பெண்ணை, ஒரு தலித் இனத்திற்கு தரமாட்டார்கள். ஆனால், தாரம் இழந்த ஒருவருக்குக் கொடுக்கின்ற சாதிய வன்மத்தை இங்கு அறியலாகின்றது. இதுபோல், ‘வேப்பெண்ணெய்க் கலயம்’ என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்ற பதிவையும் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

அதாவது இளம்பருவத்தில், மேல்சாதிப் பெண்ணை ஒருதலையாக விரும்பும், கீழ்ச்சாதிப் பையன் ஒருவன் அவளைத் திருமணம் முடிக்க விரும்பும்

கொள்ளுகின்றபோது, அதுகிட்டாமல் போய்விடுகிறது. ஏனெனில், கீழ்சாதிப் பையன் அவனை விரும்புகிறான் என்பதற்காக அவன் தூக்கிலிடப்பட்டு கொலை செய்யப்படுகிற நிகழ்வையும் காணலாகிறது.

“மீண்டும் ஒருமுறை அவனைச் சந்திக்கும்பேறு கிட்டிற்று. அவன் ஊருக்குப் போயிருந்தபோது உறவினர் வீட்டு விசேஷம் ஒன்றிற்கு அவளும் வந்திருந்தாள். முன்னைவிடவும் சினேக பாவத்துடன் நீளமான புன்னகை சிந்தினாள். அளவாக விரிந்த இதழ்கள் அப்படியே அவன் மனதில் காட்சியாக ஒட்டிக்கொண்டன. முன்பகுதியில் அவனும் அவளும் உயிருக்குயிராகக் காதலிக்கும் புனிதக் காட்சியாக ஒட்டிக்கொண்டன. முன்பகுதியில் அவனும் அவளும் உயிருக்குயிராகக் காதலிக்கும் புனிதக் காட்சிகள். அவன் ஆனந்தமாய்த் தலைவைத்துக்கொள்ள மடி விரித்துத் தந்தாள். அவன், அவளின் சிறு தேவைகளையும் குறிப்பறிந்து நிறைவேற்றிக் கொடுத்தான். அன்றைக்கு முத்தமிட்டுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அவர்களின் சந்திப்பு அவளுடைய பெற்றோருக்கு எப்படியோ தெரிந்துவிட்டது. அவன், அவனைவிடச் சற்றே உயர்ந்த சாதியைச் சேர்ந்தவன். கொஞ்சம் செல்வ வளம் உடையவளும் கூட அதற்குப்பின் அவளைச் சந்திக்க அவன் செய்த முயற்சிகள் எதுவும் பலிக்கவில்லை. தூக்கிலிட்டுச் செத்துப்போன அவள் பிணத்தைத்தான் பார்த்தான். உடல் உருகிக் கரையும் அளவுக்குக் கதறினான்”⁶⁷

என்பதன்வழி அறியலாம்.

3.14.3.2. பறையடிப்பதை ஏளனமாக அவமதித்தல்

இசையால் வசமாகாத உயிரில்லை. இறைவன் இசையின் வடிவமாக உள்ளான் என்கிறது சைவமறை நூல்கள். அத்தகைய இசையை மீட்டுகின்ற பறையர் இனச் சிறுவனை, ஏளனமாக அவமதிக்கும் போக்கில் இருந்து உயர்சாதி மனோபாவமும் பறையடிப்பவர்கள் தலித்துக்களாக இருப்பதனால், அவர்களை

ஏளனமாகப் பார்க்கின்ற மனோபாவமும் இங்கு நிகழ்கின்றது. இது குறித்து பின்வரும் சான்று வழி அறியலாம்.

பள்ளியில் படிக்கும் மாணவன் ராஜேந்திரன் ஒரு இழவு வீட்டிற்குப் பறையடிக்கப் போகின்றான். ஆனால், அந்த இழவு வீடு, தன்னுடன் படிக்கின்றவனின் வீடாகிப் போவதால், ராஜேந்திரன் மிகுந்த மனஉளைச்சலுக்கு ஆளாகின்றான். அவனால் பறையடிக்க முடியவில்லை. தன்னுடன் படிக்கும் அவன் பள்ளியில்போய் தான் பறையடிப்பதைச் சொல்லிவிடுவானோ? என்று பல்வேறு கோணங்களில் யோசிக்கின்றபோது, இழவுவீட்டுப் பையன், ராஜேந்திரனை மிகவும் ஏளனமாகப் பார்க்கின்றான்.

“ராஜேந்திரன் அவனைத் தவிர்த்துவிட்டுக் கொட்டில் ஈடுபட முயன்றான். பார்வை அவனை நோக்கியே சுழன்றது. சிலசமயம் ஏளனமாய்க் கடை உதட்டைச் சுழித்து, அவன் சிரிப்பது போலவும் இருந்தது. இவ்வளவுதானே நீ என்று அசட்டையாய்ப் பார்வையைத் திருப்பிக் கொள்வதாகவும் தோன்றியது”⁶⁸

ராஜேந்திரன் பார்வை மறுபடியும் அவனைத் தேடியது. இரும்புச் சேர் ஒன்றில் உட்கார்ந்திருந்தான். வந்துக்கொண்டிருந்தவர்களில் சிலர் அவனிடமும் கைநீட்டி இழவு கண்டார்கள். அப்போது பெருமையில் முகம் கொஞ்சம் குப்பென்று ஊதிக் கொண்டது. தப்பட்ட அடிக்கிறானே... அந்தப் பறப்பயன் என்னோட படிக்கிறவன் என்று சொல்வான்.

ஒரு தலித் தனது வாழ்வாதாரத்திற்காக பறையடிக்கின்றான். ஆனால், சாதிய அதிகாரமும், ஏளனப் பார்வையும் மனரீதியான பாதிப்பை ராஜேந்திரனுக்கு வழங்குகின்றது. இதுவும் ஒருவகையில் தீண்டாமையின் ஒரு கூறாகக் கொள்ள இடமுள்ளது.

3.15. தீண்டாமை

தலித்துக்கள், தீண்டாமைக் கொடுமைகளுக்கு ஆளாவதை, பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்களில் காணமுடிகின்றன. அவற்றுள், பொதுப்பந்தியில் சாப்பிடுவதற்குத் தடை, துண்டு போடுவதற்குத் தடை, தேநீர் அருந்தத் தடை, ஊர்ப்பொதுக்கிணற்றில் குடிநீர் எடுக்கத்தடை, பொதுச்சுகாடு மறுக்கப்படுதல், பெரியவர்களைக் கூட கவுண்டர் இனச் சிறுவர்கள் மரியாதையின்றி பேசுதல், உணவுத்தீட்டு போன்றவை அடங்கும். ஒவ்வொன்றாகப் பின்வரும் பகுதியில் விளக்கப்படுத்தலாம்.

3.15.1. பொதுப்பந்தி

மக்கள் அனைவரும் ஒன்றுகூடி நடத்துகின்ற விழாக்களில் அல்லது ஜமீன்தார்கள் தருகின்ற விருந்துகளில் தலித்துக்கள் பொதுப்பந்தியில் உட்காருவது தடைசெய்யப்பட்டு அவர்களுக்குத் தனிப் பந்தியை உருவாக்கி வைத்து, தீண்டத்தகாதவர்களாக ஒதுக்கி வைக்கும்முறை இந்தியா மற்றும் தமிழகத்தில் நிலவி வந்துள்ளது. அந்த வகையில் பெருமாள் முருகனின் ‘ஆளண்டாப் பட்சி’ புதினத்தில் ஜமீன்தார் தருகின்ற விருந்தில், பொதுப்பந்தியில் அமர்ந்து உணவு அருந்தும், தலித் ஒருவர் விரட்டப்படுகின்ற தீண்டாமைக் கொடுமையினைப் பின்வரும் சான்றுவழி அறியலாம்.

“திருச்சங்கோடு வைகாசித் தேர்த் திருவிழாவின்போது மிட்டாதாரர் வீட்டு அல்லையில் இருந்த நீளக் கொட்டகையில் அன்னதானப் பந்தி நடந்தபடியே இருக்கும். அந்தப் பத்துப் பதினைந்து நாட்களும் அணையா அடுப்புத்தான். எத்தனையோ ஊர்ச்சனம் இரவு பகல் எந்நேரமும் வந்து குந்தித் தின்று போகும்....

எளிய சாதிகளுக்கு அரண்மனையின் பின்புறம் ஓர் அணப்பு முழுங்கப் போட்டிருந்த பந்தலில் சோறு போடுவார்கள். அங்கும் கூட்டம்தான். வருவோர் அவர்களாகவே பிரிந்து தங்கள் சாதிக்குரிய பந்திக்குப் போய்விடுவார்கள். முத்து வந்த வருசம்

சின்னச் சச்சரவு நடந்தது. பந்தலுக்குப் போக வேண்டிய ஆள் ஒருவன் கொட்டகைக்கு வந்துவிட்டான். பந்தித்துணி விளிம்பில் நன்றாகச் சம்மணம் போட்டு உட்கார்ந்து வரழைமட்டை இலையில் நீர் தெளித்துக் கழுவி கொண்டிருந்தபோது, அவனை ஒருவர் அடையாளம் கண்டுவிட்டார். ‘டேய் நீ மீன்கொணறு வத்தன் பேரந்தானடா? என்று அவர் கத்தினார். கன்னிச்சவரம் செய்யாத முகம் கொண்ட அவன் அண்ணாந்து பார்த்து விழித்தான். அதற்குள் பந்தியை மேற்பார்வை பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஆள் ஓடிவந்து அவனைத் திட்டிப் பந்தலுக்குப் போ’ என்று அனுப்பினார்”⁶⁹.

3.15.2. தோளில் துண்டு போடத் தடை

எளிய சாதியினர், உயர் சாதியினர் எதிரே வருகின்றபோது, தோளில் துண்டு போட்டு இருக்கக்கூடாது. அவ்வாறு போட்டிருந்தாலும் உடனே கையில் எடுத்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இச்செயல்பாடு, உயர்வு தாழ்வு என்பதைத் தாண்டி அடக்குமுறையினையும் கட்டுப்பாட்டினையும் வெளிக்காட்டி நிற்கின்றது. இது குறித்து பின்வரும் சான்று வழி அறியலாம்.

“அவன் என்ன சொல்லியும் தோளில் துண்டு போட மறுத்துவிட்டார்”.

“உங்களுக்கு முன்னால நானும் துண்டு போட்டுக்கிட்டு நின்னன்னா உங்க மதிப்பு என்னாவது? என்று சொல்லி விட்டார்”⁷⁰

இவற்றில் இருந்து வெளியூருக்கு வந்த குப்பன், தனது முதலாளியின் மருமகன் முன்பாகக் கூட, தோளில் துண்டைப் போட மறுத்துவிடுகின்றார். ஏனெனில், குப்பன் பண்ணையடிமை வேலை செய்கின்ற கிராமத்தில், கவுண்டர்களுக்கு முன்பாக தோளில் துண்டு போடும் வழக்கம் இல்லை. அப்படிச் செய்தால், அது சாதிய மீறுதல் ஆகும். எனவேதான் காடு வாங்குவதற்கு உதவியாக வந்த குப்பன், முத்துவின் முன்பு தோளில் துண்டு போட மறுக்கின்றார். மேலும் தோளில் துண்டு போடுதல் என்பது உயர்வு தாழ்வினை வெளிக்காட்டி நிற்கின்றது.

3.15.3. குவளையில் தேநீர் அருந்தத் தடை

பண்ணையடிமை வேலை செய்யும் தலித்துக்கள், தேநீர் மற்றும் பதநீர் குவளையில் அருந்துவது தீட்டு என்று ஒதுக்கி வைக்கின்ற போக்கு கொங்கு வட்டாரத்தில் உள்ளதை, 'கூளமாதாரி', 'ஏறுவெயில்' ஆகிய புதினங்களில் பதிவு செய்துள்ளார் பெருமாள் முருகன்.

'கூளமாதாரி' புதினத்தில் வருகின்ற கூளையனுக்கு அவனது கவுண்டச்சி, தேங்காத் தொட்டியில் காப்பி குடுக்கின்றார். கவுண்டச்சி சொல்வாள். 'தேங்காத் தொட்டிய எடுத்தா' என்பாள்"⁷¹ எனும் இவ்வரையாடலில் தலித் சிறுவனுக்குத் தேநீர் தேங்காய் ஓட்டில் தருவதை அறிவதில் இருந்து தீண்டாமையின் செயல்பாட்டினை அறியலாம்.

'ஏறுவெயில்' புதினத்தில், கும்பாடிக்கும், அவரது மகள் இராமாயிக்கும், பொன்னையாவின் ஆயா, சொப்புக் கைகளில் படாமல் தண்ணீர் குடிக்க ஊத்துவதில் இருந்து, சாதியத் தீண்டாமையை உணரலாம்.

“குப்பாடிக்கும் ராமாயிக்கும் பாட்டி தண்ணீர் ஊற்றியது. ஓலைக் கோட்டையைப் போல் கையை ஒட்டிக்கொண்டு குடித்தார்கள். வெளிச்சமரக இருந்தால் கோட்டையாவது கட்டிக்கொண்டு வருவான்”⁷².

இவ்வதாரணத்தின் வழியாக, தண்ணீர் அருந்துவதற்குத் தலித்துக்கள் தங்களது கைகளையே குவளையாகப் பயன்படுத்தும் தன்மை வெளிப்படுகின்றது. இது சாதியத்தின் மேல் கீழ் முரணைக் காட்டுகின்றது.

3.15.4. பொதுக் கிணற்றில் தண்ணீர் எடுக்கத் தடை

உயர்சாதியினர் புழங்குவதை, பொதுக்கிணற்றில் எளிய சாதியினர் தண்ணீர் எடுக்கக் கூடாது. அவ்வாறு, எடுத்தால், தண்ணீர் தீட்டுப்பட்டதாகக் கருதும்

தீண்டாமைக் கொடுமை நிகழ்வதை 'ஏறுவெயில்' புதினத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கோயில் முன்வாசல் திண்ணையிலிருந்து குரல்கள் வந்தன. சுற்றிக்கொண்டு முன்பக்கம் போனான் சுப்பிரமணி. ஊர்ப்பண்ணையக்காரர், நல்லான் எல்லாரும் ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். இவனைப் பார்த்ததும் சுப்பிரமணி, 'வா மாப்ள, இரு போலாம். ஒரு விசயம் பேசிட்டு வர்றன்' என்றான்.

இவனும் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டான். ஊர்ப் பிரச்சினை பற்றிப் பேச்சு.

“தண்ணி சேந்திப்புட்டாங்க. இன்னமே ஒன்னும் ஊர்க்கட்டுமானம் பண்ணியெல்லாம் அவன நிறுத்த முடியாது’
 ‘கொறவனுக்குக் கொழுப்பெடுத்தது பாத்தியா?’
 ‘ஊர்ல அவனுக்கு என்ன புடிமானம் இருக்கு? மொறங்கட்டறானா? ஒன்னுமில்ல. வருசக் கூலியுங் குடுக்கறதில்ல. அவந் துணியறான்’
 ‘செரி செரி அப்பறம் பேசிக்கலாம். எனக்கு கொஞ்சம் வேல இருக்குது’
 “ஊர்ப் பொதுக்கிணற்றில் குறவன் ரங்கன் தண்ணீர் சேந்தி விட்டான். யாராவது சேந்தும்போது குடத்தைக் கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டு நிற்பான். சேந்தி ஊற்றினால் எடுத்துக் கொண்டு போவான். இதுவரைக்கும் அப்படித்தான். இப்போது அவனே சேந்திக் கொண்டான். அதுதான் பிரச்சினை. சந்தைக்குச் சந்தை கூடை, முறம், விளக்குமாறு விற்கப் போகிறான். ஊரில் யாரும் வரங்குவதுமில்லை. வருசக் கூலியாகத் தவசம் கொடுப்பதுமில்லை. என்ன இருந்தாலும் கொறவன் அவன் எப்படி ஊர்ப் பொதுக்கிணற்றில் சேந்தலாம்? நியாயம் வைப்பார்கள்?”⁷³

3.15.5 பொதுச் சுடுகாடு மறுக்கப்படுதல்

உயர்சாதிக்காரர்களுக்குப் பொதுவான சுடுகாட்டில் எளிய சாதியினர் பிணங்களைப் புதைப்பதற்குத் தடை விதிக்கப்படுகிறது. இதனை ‘ஏறுவெயில்’ நாவலின் வழியாக நிறுவலாம்.

“ஆட்களை விலகிக் கொண்டு உள்ளே நுழைந்தான். பாதையில் பிணம். வயதான முகம். நீஷ்டையில் ஆழ்ந்து சத்தங்களை உள்வாங்கிக் கொண்டிருக்கிற தோற்றம். நெற்றியில் சந்தனம் வைத்து நாணயம் பதித்திருந்தது. வெயில்பட்டு மின்னியது. பிணத்தை வைத்துத்தான் சண்டை. காட்டுப்பட்டிக்கான, அதுவும் கவுண்டர்களுக்கான சுடுகாடு அது. காலனிப் பிணங்களை அங்கே புதைக்கவிட முடியுமா? எந்த ஊரிலிருந்து வந்தவர்களே? என்ன சாதியோ சுடுகாட்டுப் புனிதத்தை இழந்துவிட்டு நிற்கக் கவுண்டர்கள் என்ன கூழுட்டைகளா? தாத்தாவுக்கு வெளி உச்சத்தை எட்டியது, கத்தினார்.

‘மயிரெளவனுங்க. இவனுங்களோட என்னடா பேச்சு? புடரா.

பாதையைக் காலால் தட்டினார். சவம் ஒருமுறை புரண்டு குப்புற

விழுந்தது. ராமு வெற்றுப் பாதையைத் தடியால் எத்தினான்”⁷⁴

இவ்வதாரணத்திலிருந்து, தலித்துக்கள், பொதுச் சுடுகாட்டைப் பயன்படுத்தத் தடை விதிக்கப்படுவதில் இருந்து தீண்டாமையின் வன்மத்தை ஆசிரியர் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

3.15.6. உணவுமுறையில் தீட்டு

உணவுப் பழக்கம், ஒவ்வோர் இனத்திற்கும் சூழல் மற்றும் பொருளாதார வசதிக்கு ஏற்ப அமைந்துள்ளன. அந்தவகையிடல் தலித்துக்கள் மாட்டுக்கறி உணவினையும், கவுண்டர்கள் பன்றிக் கறியினையும் பிரதான உணவாகக் கைக்கொள்கின்றனர். உணவு எடுத்துக்கொள்ளும் தன்மையில் சாதியமைப்பு அமைந்துள்ளதையும் அறியமுடிகின்றது. இருந்தபோதும், தீண்டுதல், தீண்டப்படுவது இல்லை என்ற பாகுபாடு பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகவே

கொண்டு அமைந்துள்ளது. ஏனெனில் மாட்டுக்கறி உணவினை முதன்மையான உணவாகக் கொள்ளும் இசுலாமியர்கள் எடுத்துக் கொண்ட போதும், அவர்கள் பொதுவிடங்களில் தீட்டுக்குரியவர்களாக உயர்சாதி இந்துக்களால் கருதப்படுவதில்லை. மேலும் இஸ்லாமியர்களின் இல்லத்தில் நடைபெறும் சுபகாரியங்களில் பங்குகொண்டு உணவு உண்ணுகின்றனர் உயர்சாதி இந்துக்கள். இதற்குப் பொருளாதாரமும், இஸ்லாமியர்களின் அடிமைத்தன்மையின்மையும் காரணமாகின்றன. ஆனால் அதே மாட்டுக்கறி உண்ணும் தலித் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கி, கவுண்டர்களையே தங்கள் வயிற்றுப் பிழைப்பிற்குச் சார்ந்து வாழ வேண்டியுள்ளது. இதனால், தலித்துக்கள் அவமானத்திற்கும், ஏளனத்திற்கும் உரியவர்களாக உள்ளனர். அதேவேளையில் பன்றிக்கறி உணவினை எடுத்துக்கொள்ளும் கவுண்டர்கள், பொது நீரோடையில் புறக்கணிக்கப்படக் கூடியவர்களாக இல்லை....இங்கு பன்றிக்கறி உயர்சாதி இந்துக்களுக்கு தீட்டாகக் கருதப்படவில்லை. ஏனெனில், பொருளாதாரமே மனிதர்களைப் பாகுபடுத்துகின்றது என்பது மார்க்சியத்தின் அடிப்படையான கருத்தாகும். உணவுத் தீட்டு முறைகளைக் குறித்து பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்களில் வெளிப்படுத்தலாம்.

‘கங்கணம்’ புதினத்தில் மாரிமுத்துவின் பழைய ஆளுக்காரப் பையன் இராமன், நெடுநாளைக்குப் பின்பு மாரிமுத்துவைச் சந்திக்கின்றான். பின்பு இருவரும் யாருக்கும் தெரியாமல் மது அருந்தி கோழிக்கறி சாப்பிடுவதற்கு ஒரு நாளை தயார் செய்து கொள்ளுகின்றபோது, மாரிமுத்து, தலித் இளைஞன் ராமுவிடம், மதுவும் கோழிக்கறியும் வாங்கி வரச் சொல்லுகின்றான். அப்பொழுது,

‘கோழிக்கறி’ன்னு சொல்லீட்டுப் பெரியாட்டுக் கறியோட வந்தராத ஆமர்’ என்று கூறுகின்றான். அதற்குப் பதிலாக இராமன் ‘பெரியாட்டுக் கறிதான் தின்னு பாருய்யா. அது ருசிக்குக் கோழியெல்லாம் கிட்ட வருமா?’

என்கின்றான். மாரிமுத்துவோ,

“வேண்டாம்டா சாமி. ஆள உடு”

என்கின்றான்.

‘பிய்யத் திங்கற கோழிக்கறி ருசி. பில்லத் திங்கற மாட்டுக்கறி

மோசமாய்யா. எப்பத்தான் திருந்துவீங்களே”⁷⁵

என்கிறான் ராமு. கவுண்டர்கள் மாட்டுக்கறியைத் தீட்டு உணவாகக் கருதும் போக்கையும், அவ்உணவை எடுக்கின்றவர்களைத் தீண்டத்தகாதவர்களாகவும் கருதும் மனோநிலையையும் இதன்வழி அறியமுடிகின்றது.

3.16 முடிவுகள்

மனித வளர்ச்சியும் பொருளாதார உற்பத்தியும் ஏவற்பண்பும் மனிதனை, மனிதன் ஆளத்துடிக்கும் பேராசையும், மனிதர்களுக்கிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகளை உண்டாக்கின. பின்னால் அமைந்த நான்கு வருணப் பாகுபாடுகள் சாதியை மையமாக வைத்து அனைத்துச் செயல்பாடுகளும் கட்டமைக்கப்பட்டன.

- பிற்காலத்தில் தோன்றிய வழக்குகளில் சாதியும் ஒன்றாகும். சாதி என்பது அடிப்படையில் உயிரினங்களை வகைப்படுத்துகின்ற பொருண்மையினைத் தந்து நின்று பிற்காலத்தில் மனிதர்களுக்கிடையிலான உயர்வு×தாழ்வு நிலை சார்ந்தும், தீட்டு சார்ந்தும் அமைந்துவிட்டது.
- மனித நாகரிகம், காட்டு விலங்காண்டி நிலையில் தொடங்கி, படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்று நாகரிக நிலையினை அடைந்தது. அவை இனக்குழு வாழ்க்கைமுறை, குடும்பம், அரசு உருவாக்கம், அடிமை உருவாக்கம் என்பனவாகும்.
- சாதியின் தோற்றம் குறித்து பல்வகைப்பட்ட கருத்துக்கள் பதிவாகியுள்ளன. டாக்டர் அம்பேத்கர் அவர்கள் கி.பி.8ஆம் நூற்றாண்டில்தான் சாதி என்பது தோற்றம் பெற்று நன்கு வளர்ச்சி அடைந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

- தமிழகத்தில் சோழர் காலத்தில் சாதி நிலைத்த வடிவத்தினையும், நிலஉடைமை சார்ந்து கோயில் சார்ந்து சாதியம் கட்டமைக்கப்பட்டது.
- தமிழர்களின் ஆதி இலக்கியங்கள் சாதியைக் குறித்த நிலைப்பாடுகளைப் பேசுகின்றன. ஆனால் அது இன்றைய சாதிய பாகுபாட்டில் அமைந்த உயர்வு தாழ்வு குறித்துப் பேசவில்லை. மாறாக, தொழில்பிரிவு அடிப்படையில் அமைந்த சாதியம் குறித்துப் பேசுகின்றன.
- தலித் உட்பிரிவுக்குள் அடங்கியுள்ள அருந்ததியர்கள் ஆந்திராவில் இருந்து, நாயக்கர்களோடு தமிழகத்தில் வந்து குடியேறியவர்கள். ஆகையால் அவர்களது பூர்வீகம் ஆந்திரா என்பது அறியமுடிகின்றது.
- சக்கிலியர், மாதாரி, அருந்ததி பகடை போன்ற சொற்கள், சக்கிலியர் இனமக்களைக் குறித்து நிற்கும் சொற்களாகும்.
- அருந்ததிய மக்களிடையே மொழி அடிப்படையிலான வேறுபாடு காணப்படுகின்றது. தெலுங்கு மொழி பேசும் மக்களை வடுகச் சக்கிலிகள் என்றும், தமிழ் மொழி பேசும் மக்களைக் கொங்குச் சக்கிலிகள் என்றும் பாகுபடுத்திப் பார்க்கும் முறை தமிழகத்தில் உள்ளது.
- நாயக்கர்களின், நரபலி கொடுக்கும் செயலில் இருந்து, தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள அருந்ததியர்கள் தமிழகமெங்கும் சிதறி ஓடியுள்ளதை அறியமுடிகின்றது. இதனால், மொழி வழக்குகள் மாறுபட்டு அமைந்துள்ளது.
- மாங்குடி கிழார், பறையர் இனமக்கள் குடிகளாக இருந்ததைப் புறநானூற்றில் பதிவு செய்துள்ளார். இப்பறையர் இனமக்கள், நீதி வழங்கும் சபை நடுவர்களாக இருந்து தீர்ப்புக்களை வழங்கியதால், 'கிராமத்தின் கண்கள்' என அழைக்கப்பட்டனர்.

- வேளாண்மைத் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டவர்கள் கவுண்டர் இனமக்கள். இதனால் நிலம் மற்றும் பொருளாதார அடிப்படையில் அதிகாரமும் ஆதிக்கமும் பெற்ற மக்களாக உள்ளனர்.
- அதிகாரத்தையும் அடிமையுறுவாக்கத்தையும் கட்டமைப்பதில் நிலம் முதன்மையாக அமைந்துள்ளது. நிலத்தை முதன்மையாகக் கொண்டவர்கள் ஆண்டைகளாகவும், அதனைச் சார்ந்து வாழக் கூடியவர்கள் அடிமைகளாகவும் கருதப்படுகின்றனர்.
- வேளாண்மை மையமாக அமைந்துள்ளதால், எளிய சாதியினர் இடப்பெயர்ச்சியின்றி நிலத்திலும் நிலத்தைச் சார்ந்துள்ளவர்கள் வீட்டிலும் அடிமை வேலை செய்ய வேண்டிய நிலை உள்ளது.
- நிலத்தைச் சார்ந்து இருப்பதால் தலித்துக்கள், உயர் சாதியினராகிய கவுண்டர்களிடம் பல்வகையான தீண்டாமைக் கொடுமைகளுக்கு ஆளாக வேண்டிய நிலை உள்ளது.
- தினக்கூலிகளாகவும், வருடக்கூலிகளாகவும் வேலை செய்யும் தலித்துக்கள், சராசரி மனித வாழ்வுமுறையில் இருந்து மாறுபட்டு விடுகின்றனர். அதாவது, தினக்கூலி வேலை செய்பவர்கள், வேலை முடிந்தவுடன் தங்களது வீட்டிற்குச் செல்ல முடியும். ஆனால் வருடக்கூலி வேலை செய்பவர்கள் தங்களது இல்லங்களுக்குச் செல்ல முடிவதில்லை.
- வருடக்கூலி வேலை பார்ப்பதில் ஆண்களைப் போல், சிறுபெண்களும் பங்கு கொள்கின்றனர். இந்நிலைப்பாடு, தலித்துக்களின் பொருளாதாரமின்மை மற்றும் வறுமையினை வெளிப்படுத்துகின்றது.
- வேலை செய்கின்றவர்களுக்குப் பெரும்பான்மையாக, பழைய உணவுகள் கொடுத்து அனுப்பப்படுகின்றன.

- பண்ணையடிமைகளைத் தரக்குறைவாகப் பேசுகின்ற மனநிலையில் கவுண்டர்கள் உள்ளனர். இந்நிகழ்வு சாதியத்தின் அதிகாரத்தைக் காட்டுகின்றது.
- பண்ணயத்தில் பல்வகையான கொடுமைகள் நடக்கின்றன. அவை, திருட்டுப்பட்டம் கட்டுதல், தண்டம் போடுதல், குழந்தைகளையும் பராமரிக்கச் சொல்லுதல் மற்றும் உடல்சார்ந்த தாக்குதல்கள் என்பவைகளாகும்.
- வருடக்கூலிகளாக வேலை செய்யும் அருந்ததியச் சிறுவர்கள், மலம் அள்ளுமாறு பணிக்கப்படுகின்றனர்.
- வருடக்கூலிப் பண்ணையடிமைகளாக, அருந்ததிய இனமக்கள் மட்டும் பங்கு கொள்கின்றனர். ஏனைய பறையர், சாணார், ஒட்டர், நாவிதர் போன்ற மக்கள் பங்கு பெறுவதில்லை.
- கவுண்டர் இனமக்கள், அருந்ததியர்களைப் பெரும்பான்மையாகச் சாதியைச் சொல்லியே கூப்பிடுவதையும், திட்டுவதையும் சாதாரண வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்.
- சாணார் அல்லது நாடார் இனமக்கள், இடப்பெயர்ச்சி மூலம் பொருளாதாரத்தை வளப்படுத்திக் கொண்ட சமூகத்தளத்தில் தங்களை மதிப்புக்குரியவர்களாக மாற்றிக் கொண்டுள்ளனர். இருந்தபோதும், சாணார் இனமக்கள் தீட்டுக்குரியவர்களாகவே கவுண்டர்கள் கருதுகின்றனர்.
- ஒட்டர் இனமக்களின் வாழ்வாதாரம் நாடோடி வாழ்க்கை முறையில் அமைந்துள்ளது. இதனால் பொருளாதார நிலையில் ஒட்டர் இனமக்கள் மிகவும் பின்தங்கியுள்ளனர்.
- ஒட்டர் இனப்பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொள்வதாகப் புதினத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது முற்போக்குத் தன்மையினைக் காட்டி நிற்கின்றது.

- சாதி மறுப்பு மணத்தை எதிர்த்து, வன்முறையில் ஈடுபடக் கூடியவர்களாக கவுண்டர் இனமக்களை, படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார் பெருமாள் முருகன்.
- கொங்கு வட்டாரத்தில் உள்ள தலித்துக்கள் பல்வகையான தீண்டாமைக் கொடுமைகளுக்கு ஆளாவதை அறியமுடிகின்றது.
- தலித்துக்கள் பொதுப்பந்தியில் அமர்ந்து உணவு உண்பதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது.
- தோளில் துண்டு போடுதல், ஊர்ப்பொதுக் கிணற்றில் தண்ணீர் எடுத்தல், பொதுச் சுடுகாடு மற்றும் உணவுமுறைகளில் தீண்டாமை போன்றவை கொங்கு வட்டாரத்தில் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது.

மேற்கூறிய பாகுபாட்டு முறைகளைப் பெருமாள் முருகன் தமது படைப்புக்களில் வெளிப்படுத்தி, இப்பாகுபாட்டு முறைகள் நீக்கப்பட வேண்டும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

குறிப்புகள்

1. Pillay K.K., The Caste System in Tamilnadu, University of Madras, 1977, p.2.
2. ந.சி.கந்தையா, செந்தமிழ் அகராதி, ப.259.
3. Pillay K.K., op.cit., p.2.
4. Ibid., p.16.
5. நா.தர்மராஜன், குடும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம், ப.32.
6. மேலது, ப.33.
7. மேலது, ப.61.
8. மேலது, ப.99.
9. மேலது, ப.145.
10. ஆ.சிவசுப்பிரமணியன், 'தமிழகத்தில் அடிமைமுறை, ப.1.
11. மேலது, ப.29.
12. மேலது, ப.22.
13. ஸ்டாலின் ராஜாங்கம், சாதி இன்று, ப.18.
14. மேலது, ப.18.
15. தொல். பொருள். நூ.1090.
16. Pillay K.K., op.cit., p.16.
17. குறள்.972.
18. அதிவீரராமபாண்டியன், வெற்றி வேற்கை, ப.7.
19. மேலது, ப.7.
20. நா.வானாமலை, 'முத்துப்பட்டன் கதை', ப.8.
21. மேலது, ப.9.
22. க.பஞ்சாங்கம், தொன்மத் திறனாய்வு, ப.6.
23. மேலது, ப.6.
24. பக்தவத்சல பாரதி, தமிழர் மானிடவியல், ப.142.
25. மேலது, ப.142.

26. புறநா.335.
27. கலியப் பெருமாள், எஸ்., தமிழர் உண்மை வரலாறு, ப.71.
28. பக்தவத்சல பாரதி, மு.நா., ப.110.
29. மேலது, ப.106.
30. குறள்.1039.
31. வேல்சாமி, பொ., கோவில்-நிலம்-சாதி, ப.24.
32. பன்னீர்செல்வம், க., பெருமாள் முருகன் படைப்புக்களும் கொங்கு நாட்டு வாழ்வியலும், ப.107.
33. பெருமாள் முருகன், கூளமாதாரி, பக்.22-24.
34. மேலது, ப.27.
35. மேலது, ப.25.
36. மேலது, ப.28.
37. மேலது, ப.282.
38. மேலது, பக்.281-282.
39. பெருமாள் முருகன், ஆளண்டாப் பட்சி, ப.128.
40. பெருமாள் முருகன், கூளமாதாரி, ப.31.
41. மேலது.
42. மேலது, ப.37.
43. மேலது, ப.46.
44. மேலது, ப.39.
45. மேலது, ப.21.
46. மேலது, ப.41.
47. மேலது, ப.44.
48. மேலது.
49. மேலது, ப.261.
50. மேலது, ப.262.
51. மேலது, பக்.219-220.
52. பெருமாள் முருகன், ஆளண்டாப் பட்சி, பக்.128-129.
53. பெருமாள் முருகன், கூளமாதாரி, ப.38.

54. பெருமாள் முருகன், கூளமாதாரி, பக்.53-54.
55. பெருமாள் முருகன், ஏறுவெயில், ப.79.
56. பெருமாள் முருகன், கூளமாதாரி, பக்.61-62.
57. பெருமாள் முருகன், ப.59.
58. மேலது.
59. மேலது, பக்.59-60.
60. மேலது, ப.60.
61. மேலது, ப.117.
62. பெருமாள் முருகன், மாதொரு பாகன், பக்.160-161.
63. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.268.
64. பெருமாள் முருகன், ஏறுவெயில், ப.77.
65. மேலது, ப.79.
66. மேலது, ப.86.
67. பெருமாள் முருகன், வேப்பெண்ணெய்க் கலயம், ப.21.
68. பெருமாள் முருகன், திருச்செங்கோடு, ப.132.
69. பெருமாள் முருகன், ஆளண்டாப்பட்சி, பக்.19-20.
70. மேலது, ப.40.
71. பெருமாள் முருகன், கூள மாதாரி, ப.23.
72. பெருமாள் முருகன், ஏறுவெயில், ப.35.
73. மேலது, ஏறுவெயில், ப.35.
74. மேலது, பக்.95-96.
75. மேலது, கங்கணம், ப.290.

இயல்-4
ஸ்ரீராம கிருஷ்ண

இயல்-4

பொருளாதாரச் சிந்தனைகள்

4.0 முன்னுரை

சமூக உருவாக்கத்தில் பொருளாதாரம் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. எனவேதான் பொருளாதார நிலைக்கு ஏற்ப சமூகத்தில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. கலை, இலக்கியம் போன்ற ஆக்கத்திற்குப் பொருளாதாரம் அடிக்கட்டமைப்பாக விளங்குகின்றது. இவ்வகையில் சமூகத்தின் அனைத்து நிலைப்பாடுகளிலும் பொருளாதாரமே அடிப்படை ஆதாரமாக அமைந்துள்ளதை அறியலாம். இலக்கியப் படைப்புக்கள் சமூகத்தைப் பிரதிபலித்துக் காட்டும் பெட்டகங்களாகும். சமூகத்தின் அரசியல், கலை, பொருளாதாரச் சிந்தனை ஆகியனவற்றைப் பதிவுபடுத்துவதில் இலக்கியங்கள் முக்கிய வினையாற்றுகின்றன. இலக்கியங்கள் வழியாக அவ்வக்காலச் சமூகப் பொருளாதாரச் சிந்தனைகளை அறியமுடியும். சங்ககாலம் தொடங்கி இன்று உள்ள இலக்கியங்கள்வரை பொருளாதாரம் குறித்த சிந்தனைப் பதிவுகளைக் காணமுடிகின்றன. அவ்வகையில், கொங்கு வட்டாரத்தைக் களனாகக் கொண்டு, மக்களின் வாழ்வியலைப் புனைவுப்படுத்தி பெருமாள் முருகனால் படைக்கப்பட்டுள்ள பல்வகைப் படைப்புக்களில் இடம்பெற்றுள்ள பொருளாதாரச் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துவதாக இவ்இயல் அமைகிறது.

4.1 பொருளாதாரம் - விளக்கம்

வாழ்விற்கு அடிப்படை ஆதாரமாக அமைவது பொருளாதாரம் ஆகும். பொருளாதாரம் என்ற பதத்திற்கு, அறிஞர் பலர் கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளனர். அவை விரிவாகப் பின்வருமாறு விளக்கப்படுகின்றன. பொருளாதாரம் என்பதற்குப்

“பொருள் வரவு செலவு சம்பந்தம் (Economy)”¹

என்று விளக்கம் கூறுகின்றது செந்தமிழ் அகராதி. பொருளாதாரம் சமூகத்தை மாற்றியமைக்கும் சக்தி கொண்டது என்பதனை,

“பொருள் என்பது மிகுதியான அதிகாரத்தைத் தன்னகத்தே கொண்டது. பொருளாதார பலம் மூலம் உலகத்தையே மாற்றிப் பார்க்கலாம்”²

என்பர். பொருளாதாரம் குறித்து ஆடம்ஸ்மித்,

“பொருளாதாரம் என்பது செல்வலியல்”³

என்று கூறுகின்றார். பொருளாதாரம் இரண்டுவிதமான செயல்பாடுகளைக் கொண்டு அமைவது பொருளாதாரம் என்கின்றார் மார்ஷல். அதாவது,

“பொருளாதாரம் ஒருபுறத்தில் செல்வத்தையும் மறுபுறத்தில் இன்றியமையாதப் பகுதியாக மனிதனையும் ஆய்கின்றது”⁴

என்பதாகும். இவ்விளக்கங்கள் வழியாக, பொருளாதாரம் என்பது செல்வத்தைக் குறிப்பிடுவதாக அமைந்துள்ளது. இப்பொருளாதாரம் சமூகத்தின் அனைத்துச் செயல்பாடுகளையும் தன்னகத்தே கட்டமைக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றுள்ளது.

4.2 சமூகமும் பொருளாதாரமும்

பொருளாதாரம், சமூகத்தின் புறக்காரணிகளைக் கட்டமைப்பதில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றது. அதாவது, கலை, இலக்கியம், அரசியல் போன்ற புறக்கூறுகளைக் கட்டமைக்கும் அகக்கூறாகப் பொருளாதாரம் செயல்படுகின்றது. உலகின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும், வெவ்வேறான பண்பாட்டுச் சூழல் நிலவி வந்துள்ளதை எண்ணற்ற ஆதாரங்கள் வழி அறியலாம். இவ்வகையில் சமூகமும் பொருளாதாரமும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரிக்கவியலாத தன்மையில் அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு காலச் சமூக நிலையிலும் பொருளாதாரம், இயக்கம் கொண்ட முறையினையும் அதனால் விளைந்த சமூக மாற்றங்களையும் பின்வருமாறு விளக்கலாம்.

4.2.1 வர்க்கப் பாகுபாடு

உலக வரலாற்றில், மனித சமூகம் பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. இயற்கையை எதிர்த்தும், தன்வசப்படுத்தியும் வெற்றி கண்டதன் வாயிலாக மனித சமூகம் வாழ்வின் உயர்வினை அடைந்துள்ளது. அதாவது,

“பொருட்களைப் படைப்பதன் மூலமும், படைப்பிற்குரிய கருவிகளைக் கண்டுபிடிப்பதன் மூலமும் மனிதன் ஒரு இயற்கையினையும் சமுதாயத்தினையும் படைப்பவனாக ஏற்றம் பெறுகின்றான்; அறிவாற்றலையும், படைப்பாற்றலையும், மொழியாற்றலையும் பெற்ற ஒரு புதுமையான விலங்காக மனிதன் காட்சி தருகின்றான்”⁵.

இத்தகைய மானுட சமூகத்தின் வளர்ச்சி படிநிலைப் போக்கில் பலவிதமான மாற்றங்களைப் பெற்று, இன்றைய நவநாகரிக நிலையினை அடைந்துள்ளது. படிநிலை அடிப்படைகளை வர்க்கம் என்ற பொருள் கொண்டு, மார்க்ஸ் அழைப்பர். அதாவது,

“மனித நாகரிக வளர்ச்சியில் உயர உயர அவனது ஆற்றலும் படைப்புத்திறனும் பெருமளவில் உயர்ச்சி பெறுகின்றன. தொடக்க நிலையில் காட்டுமீரண்டியாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் மனிதன் இயற்கைக்கு அடிமையாகத் திகழ்ந்தான். இயற்கையைத் தன் ஆற்றலுக்குக் கட்டுப்படுத்த முயன்றபோது அவன் மேலும் வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கினான். இந்நிலையில் தனிஉடைமை வளர்ச்சிபெற்று மனித சமுதாயத்தில் வர்க்கங்கள் தோன்றத் தொடங்கின”⁶.

இவ்வர்க்கங்களை மூன்றுவிதமான பாகுபாட்டில் விளக்குவார் மார்க்ஸ், அஃதாவது,

“வர்க்கங்கள் அமையத் தொடங்கிய காலகட்டம் முதல் மனித வரலாறு மூன்றுவிதமான வர்க்க பேதங்களைத் தாண்டி வந்துள்ளது. இவ்வர்க்க அமைப்புக்கள் அனைத்தும் தனிச்சொத்துரிமை (Private Property) அடிப்படையாகக் கொண்டே அமைகின்றன”⁷.

இவ்வர்க்கத்தின் வேறுபாட்டைக் குறித்து மார்க்சம் எங்கெல்சம் விளக்குவதாவது; ‘அடிமையும் அடிமையை உடைமையாகப் பெற்றவனுமாக வாழ்ந்த ஒருவித பழமையான நிலையை முதல் நிலையில் தோன்றிய வர்க்க வேறுபாடாகவும், நிலப்பிரபுவும் பண்ணைகளில் உழைக்கும் பண்ணையாட்களுமாக வாழ்ந்த நிலையை அடுத்த கட்டமாகவும், முதலாளியும் கூலித்தொழிலாளர்களாக அமைந்த வர்க்கபேதத்தை மூன்றாவது கட்டமாகவும் இவர்கள் பிரித்து விளக்கிச் செல்கின்றனர். இவ்விளக்கங்கள்வழி வர்க்கப் பாகுபாட்டின் தன்மைகளை அறிய முடிந்தன. மேலும் ஒவ்வொரு வர்க்கச் சமூகத்திலும் பொருளாதாரம் பிரதானத் தன்மையினைப் பெற்றுள்ளது என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

வர்க்கச் சமூகத்திலிருந்து கலை, இலக்கியம் பிரிக்க முடியாத ஒன்றாகவே உள்ளது. இக்கலை இலக்கியங்கள்,

“சமுதாயத்தின் ஒட்டுமொத்தமான தத்துவத்தின் (Ideology) உயிர் முச்சரகக் கலை காட்சி தருகின்றது”⁸

என்பர். வர்க்க உறவுகள் காலந்தோறும் எப்படியிருந்தன என்பதையெல்லாம் இலக்கியம் போன்ற கலைகளே ஏனைய துறைகளைவிடவும் மிகச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றன. பொருளாதாரப் போக்குகளும் உற்பத்தி நிலைமைகளும் சமுதாய அமைப்புக்களை மாற்றியமைக்க, அச்சமுதாய அமைப்புக்களின் ஆன்ம ஓட்டங்கள் படைப்பாளர்கள் மூலம் கலைப்படைப்புக்களாக வெளிப்படுத்துகின்றன. இதனடிப்படையில் பெருமாள்

முருகனின் படைப்புக்கள், கொங்கு நாட்டினைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதோடு, மக்களின் வாழ்வியற் பொருளாதாரச் சிந்தனைகளையும் விளக்கி நிற்கின்றன.

4.2.2. அடிமை வர்க்கம்

நாடோடி நிலையில் மனிதன் தனித்தனியாக அலைந்து திரிந்தான். நெருப்பினைப் பயன்படுத்திய நாளில் இருந்து இனக்குழு வாழ்விற்கான அடிப்படை ஆரம்பமானது. நாடோடி வாழ்வில் இருந்து, நிலையான இருப்பிடத்தை அமைத்துக்கொண்டு, நீர், விலங்கு இவற்றின் பயன்பாடுகளைக் கொண்டு தனக்கு வேண்டிய உணவினைத் தானே உற்பத்தி செய்கின்ற அறிவின் வளர்ச்சி நிலவுடைமைச் சமுதாயத்தை உண்டு செய்தது. நிலவுடைமைச் சமூகத்தில், நிலம் உடையவர்கள், நிலத்தைச் சார்ந்து வேலை செய்பவர்கள் எனும் இரண்டு வர்க்கங்கள் அமைந்து, ஆண்டான், அடிமை எனும் பாகுபாட்டு உணர்வு தோன்றி, சமூகத்தில் மனிதனை மனிதன் விலை கொடுத்து வாங்குகின்ற அடிமைவர்க்கம் என்பதும் தோன்றியது. அடிமைகள், நிலவுடைமையாளர்களின் நிலங்களில் மூன்று வேளை உணவிற்காக மட்டும் உழைப்பைக் கொடுத்தார்கள். தீவிரமாகத் தாக்கப்பட்டனர். எந்தவிதமான அடிப்படை உரிமைகளும் அடிமைகளுக்குக் கிடையாது. அடிமைகளின் உழைப்பு, நிலவுடைமையாளர்களைப் பெருஞ்செல்வந்தர்களாக மாற்றியது. உலகம் முழுவதிலும், அடிமைவர்க்கம் நிலவுடைமையாளர்களைச் சார்ந்து இருந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது.

நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயத்தில் கலைகள், இலக்கியம் போன்றன, நிலப்பிரபுத்துவத்தை ஆதரித்தும், துதிபாடியும், எதிர்த்தும் படைக்கப்பட்டன. மேலும் படைப்பாளிகள், நிலப்பிரபுத்துவ ஆட்சியாளர்களைச் சார்ந்து வாழ வேண்டிய தேவையும், சூழலும் இருந்ததால், படைப்புக்கள் எதார்த்தப் போக்கில் அமையவில்லை.

“தனிமனித எண்ணங்கொண்ட உயர் குடியினரின் வாழ்வோடு பிணைக்கப்பட்டனவாகவே இன்று நமக்கு ஏட்டளவில் கிடைக்கும் பெரும்பாலான இலக்கியங்கள் அமைகின்றன. இப்படைப்புக்கள் மக்களை மையமாகக் கொண்டன என்றோ, சமுதாயச் சூழல்களை அப்படியே பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்றன என்றோ ஏழை மனிதனின் உடலுழைப்புக்கு நன்றி செலுத்துகின்றன என்றோ கொள்ள முடியவில்லை. நிலப்பிரபுக்கள் என்னும் கண்ணாடி வழியாக இப்படைப்புக்கள் உலகைப் பார்க்கின்றன. இவைகளைப் படைத்த கவிஞனோ, நிலப்பிரபுவைச் சார்ந்து நிற்க வேண்டிய நிர்பந்தத்திற்கு உட்பட்டவனாக அமைகின்றான். அவன் வாழ்வு நிலப்பிரபுவின் கையில் அடங்கிவிடுகின்றது. இதனால் கலைப்படைப்புக்கள் எதார்த்தவாதப் போக்கினைத் துறந்து விடுகின்றன. இதனால் தனித்தன்மை கலைஞனுக்கும் கிடைத்தற்கரிய பொருளாகி விடுகின்றது. மேலும் நிலப்பிரபுக்களின் மானிகைகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த புலவர்கள் உயர் குடிமக்களின் பண்பாட்டுக் கோட்பாடுகளையே உண்மையான கலாச்சாரமாகக் கருதினர். அவர்கள் அறநெறி புகட்டும்போதுகூட உயர்குடிமக்களை மனதில் கொண்டே அறிவுரை புகல்வதைக் காண்கிறோம்”⁹.

இக்காலத்திய சமூகக் கட்டமைப்பில் பொருளாதாரம் முக்கிய வினையாற்றியதன் வழியாக, சமூகத்தின் அனைத்து இயங்கியல் கூறுகளும், உயர்வர்க்கத்தைக் குறித்துப் பாடுவதில் முனைப்புக் காட்டியுள்ளதை அறியலாகிறது.

4.2.3. முதலாளித்துவ வர்க்கம்

பொருளாதாரத்தில் தன்னிறைவு பெற்று, உழைக்கும் மக்களின் உழைப்பைச் சுரண்டி, சமுதாயத்தின் இயங்கு சக்தியாக செயல்படுகின்ற வர்க்கம், முதலாளி வர்க்கம் எனலாம். பொருளாதார உற்பத்தி சார்ந்து அமைந்த வர்க்கப் பாகுபாடு, முதலாளிய வர்க்கத்தை மேலும் உயர்வடையச் செய்தது. அதாவது ‘மக்கள் கூட்டங்கள் பொருளாதார உற்பத்தி, பொருளாதார நிர்வாகம்,

பொருட்பகிர்வு ஆகியவற்றில் வகிக்கும் பாத்திரத்தைக் கொண்டு அக்கூட்டத்தின் வர்க்க நிலையை மார்க்சம் லெனினும் வரையறுத்தனர். எனவே வர்க்கம் என்பது பெருமளவில் ஒரு பொருளாதாரக் கருத்தாக்கமாகவே புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. வர்க்கங்களுக்கிடையிலான உறவுகளில் பொருளாதாரச் சுரண்டலை அளவுரீதியாகத் துல்லியமாக கணக்கிட முடியும் என்றே மார்க்ஸ் கருதினார். மார்க்சின் 'மூலதனம்' நூல் முதலாளியச் சுரண்டலை வேலை நேரம், கூலி, உபரி உற்பத்தி ஆகியவற்றின் வழி கறாராகக் கணக்கிட்டுச் சொன்னது.

பொருளுற்பத்தியை மையமாகக் கொண்டு சமூகம் வர்க்கங்களாகப் பிளவுபட்டுள்ளது என்று கூறும் மார்க்ஸ், ஒவ்வொரு சமூகத்தின் அடிப்படை வர்க்கங்களாகவும் இரண்டு எதிரெதிர் வர்க்கங்களை அடையாளப்படுத்தினார். மார்க்சின் இயங்கியல் தத்துவத்தோடு தொடர்புகொண்ட வகைப்படுத்தல் இது சமூக இயக்கத்தை எதிரெதிர் வர்க்கங்களுக்கிடையிலான போராட்டமே உறுதிப்படுத்துகிறது என்று மார்க்ஸ் கருதினார். இருப்பினும், முதலாளிய சமூகத்தில்தான் வர்க்கங்கள் 'தூய' நிலையில் காணப்படுவதில்லை என்றும் மார்க்ஸ் கூறுகின்றார். முதலாளியத்திற்கு முந்திய சமூகங்களில் 'தூய'வர்க்கங்கள் காணப்படுவதில்லை எனும்போது, அங்குச் சுரண்டலும் தூய பொருளாதார வடிவில் இல்லையென்று பொருளாகிறது. அதாவது, பொருளாதார வடிவில் மட்டுமின்றி, பொருளாதாரமல்லாத வடிவங்களிலும் சுரண்டலும் அடக்குமுறையும் அச்சமூகங்களில் தொழில்படுகின்றன. பொருளாதாரமல்லாத சுரண்டல், அடக்குமுறைகள் முதலாளியத்திற்கு முந்திய சமூகங்களின் வழக்கில் இருந்தன என்பதை மார்க்ஸ் ஒத்துக்கொண்டார் என்பதில் இருந்து முதலாளிய வர்க்கம், சமூகத்தைத் தீர்மானிக்கும் காரணியாகச் செயல்படுவதை அறியலாம்.

4.3 வர்க்கமும் சாதியமும்

மேலை மரபு சமூகத்தில், நிறம் சார்ந்த பொருளாதாரப் பாகுபாடு, முதலாளி, தொழிலாளி எனும் கட்டமைப்பைக் கொண்டு விளங்கியது. ஆனால், கீழ்த்திசை நாடுகளின் சமூகக் கட்டமைப்பு மற்றும் பொருளாதாரம் வர்க்கம் சாதியம் சார்ந்து அமைந்துள்ளது. இந்திய தமிழகச் சூழலில் வர்க்கம் என்பது சாதியத்தின் கட்டமைப்பினைச் சார்ந்துள்ளது. இங்கு சாதியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் பொருளாதாரம் மற்றும் உற்பத்தி முறைகள் அமைந்துள்ளன. அதாவது,

“இந்திய தமிழக சமூக வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் ஜாதாதிக்கும் வர்க்கத்திற்கும் இடையே தொன்று தொட்டு இருந்து வரும் பிணைப்பு ஆகும். அதாவது உயர்ந்த ஜாதியினரே உயர் வர்க்கத்தினராகவும் தாழ்ந்த ஜாதியினரே தாழ்ந்த வர்க்கத்தினராகவும் இருந்து வருகின்றனர்”¹⁰.

இக்கூற்றினை விரிவாக எடுத்துரைப்பதன் மூலமாகப் பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்களில் இடம்பெற்றுள்ள பொருளாதார சிந்தனைகளை அறியமுடியும். அதாவது இடைக்காலக் கிராம, சமூக, பொருளாதார நிலை குறித்த ஆய்வுகளில் இது தெளிவாக வெளிப்படுகிறது. அன்று ஒவ்வொரு கிராமமும் சுயேச்சையான தன்னிறைவான கிராமமாக விளங்கின.

4.3.1. நிலவுடைமையாளர்கள்

ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு மேல் ஜாதிக் குழுவினர் உண்டு. இவர்களே நிலவுடைமையாளர்களாக விளங்கினர். இவர்களைத் தவிர கிராம வாழ்க்கைக்கும் உற்பத்திக்கும் தேவையான பொருட்களை, உழைப்பை அளிக்கும் குழுவினர் பலர் இருந்தனர். இவர்களைக் கிராமப் பணியாளர்கள் (நாவிதன், வண்ணான், தோட்டி), கிராமக் கைவினைஞர்கள் (கொல்லர், தச்சர், குயவர், நெசவாளர்),

விவசாயக் கூலிகள் (பறையர், பள்ளர்) என மூன்றாகப் பிரிப்பர். இவர்கள் கிராம சமுதாயத்தோடு தனிப்பட்ட மேல் சாதியாரின் வீட்டோடே பிணைக்கப்பட்டிருந்தனர். இவர்களுடைய உழைப்புக்குக் கூலியாக விளைச்சலில் ஒரு பகுதியோ உழுது பயிரிடத் துண்டு நிலமோ அளிக்கப்பட்டது. அன்றைக்கு உற்பத்தி என்பது கிராமத் தேவையை மையமாகக் கொண்டே இயங்கியது. நிலவுடைமையாளர்களைச் சார்ந்து இருக்க வேண்டிய சூழலால், தொழிலாளிகள் தனியுடைமைப் பொருளாதார வளர்ச்சியின்றி, ஏழ்மையான நிலையிலும், தீட்டுக்குரியவர்களாகவும் சமூகத்தில் இருந்து ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளனர். தொழிலாளிகளின் முறைப்படுத்தப்படாத உழைப்புச் சுரண்டல், நிலவுடைமையாளர்களின் பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்கியது. பொருளாதார நிலையில் தன்னிறைவு பெற்ற நிலவுடைமையாளர்கள், சமூகத்தின் அனைத்து நடவடிக்கைகளிலும் முதன்மைப் பெற்று விளங்கினர். சாதியப் படிநிலைகள் அடிப்படையில், தொழில்கள் பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், ஒவ்வொரு சாதிக்குமான திருமண உறவு அகமணக் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. அகமணக் கோட்பாடு என்பது, உயர்சாதி இனத்தைச் சார்ந்த ஒருவர், தனது சாதியின் தூய்மையைக் காக்கும் பொருட்டு, தன் இனத்திற்குள் திருமணம் செய்து கொள்வதாகும். கிராமத்தின் கட்டுப்பாடுகள், வரன்முறைகள் யாவும் நிலவுடைமையாளர்களில் பெருஞ்செல்வ வளமுடையவர்கள் தலைமையில் நடந்தேறின. கூலித் தொழிலாளிகள், நிலவுடைமையாளர்களின் வரன்முறைக்குக் கட்டுப்பட்டே வாழ்ந்து வந்தனர். எதிர்ப்பு என்பது அச்சமூகத்தில் எழவில்லை. இத்தகைய நிலைப்பாட்டினால் நிலவுடைமையாளர்களின் நிலங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டன.

உற்பத்தி முறைகளும் கூடுதலாக உருவாக்கப்பட்டன. இச்சமூகத்தின் எச்சமாக கொங்கு மண்டலத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும், நிலவுடைமைச் சமூக அமைப்பு சிதைவுக்கு உள்ளாகாமல் நிலைத்து நிற்பதைக் காணமுடிகின்றது.

இருந்தபோதும், நவீன கால வளர்ச்சியில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தபோதும், சாதியம் சார்ந்த பொருளாதார உற்பத்தி முறையே கொங்கு மண்டலத்தில் நிலவுவதைப் படைப்புக்கள் வழி அறியமுடிகின்றது.

4.3.2. விவசாயக் கூலிகள்

கிராமத்தின் அடித்தட்டு மக்களாகிய, நாவிதன், வண்ணான், தோட்டி, கொல்லர், தச்சர், குயவர், பறையர், பள்ளர், சக்கிலியர் ஆகியோர் இருந்தாலும், விவசாய உற்பத்தியில் நேரடியாகப் பங்கு கொள்ளக் கூடியவர்களாக, பறையர், சக்கிலியர் உள்ளதை அறியலாகிறது. இம்மக்கள் நிலத்தோடும், உயர்சாதியினரின் வீட்டோடும் பிணைக்கப்பட்ட மக்களாக உள்ளனர். மேற்குறிப்பிட்ட ஏனைய மக்கள், நிலம் சாராது, கிராமம் சார்ந்து இயங்கினர். இருந்தபோதும் இவ்வடித்தட்டு மக்கள் சாதியப் படிநிலை சார்ந்து, சமூக மதிப்புக்களைப் பெற்றார்கள். சான்றாக, கொல்லர், தச்சர், குயவர் ஆகிய இனமக்கள், உயர் சாதியினரின் குடியிருப்புக்களில் இருந்து விலக்கி வைக்கப்படவில்லை. மாறாக அவ்வின மக்களின் குடியிருப்புக்கள் உயர்சாதியினரோடு இணைந்து இருந்தது. இதனால் இவ்வினமக்கள் சமூகத்தில் மதிக்கக்கூடிய அளவிலும், பொருளாதார வசதிகளை ஓரளவு பெற்றவர்களாகவும் இருக்க முடிந்தன. ஆனால், நாவிதன், வண்ணான், தோட்டி போன்ற இனமக்கள் சுத்தம் மற்றும் உடற்தூய்மை சார்ந்த பணிகளைச் செய்கின்றனர். இதனால், தீட்டுக்குரிய மக்களாக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளனர். இம்மக்களின் பொருளாதாரம், விவசாயக் கூலிகளைப் போன்றே மிகவும் வறுமைக்குள்ளதாக உள்ளது. ஒட்டுமொத்தமாக இவ்வடிநிலை மக்களின் பொருளாதாரம் என்பது வயிற்றுப் பிழைப்பினைச் சார்ந்தும், வாழ்வு நிலைக்கு மட்டும் உரியதாக அமைகிறது. இம்மக்களின் வரன்முறையற்ற உழைப்பு, இவர்களின் வயிற்றுப் பசியைக்கூடப் போக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

4.3.3. நிலமானியமைப்புச் சிதைவு

கிராமத் தேவை, நிலவுடைமையாளர்களான உயர் சாதியினரின் தேவைகளைச் சார்ந்து, வேலைகள் பல புரிந்த அடிநிலை மக்களின் வாழ்வில் நிலமானியச் சிதைவு பெரும் மாற்றத்தை உண்டாக்கியது. குறிப்பாக, சாதியம் சார்ந்த படிநிலை அமைப்பு சிதையத் தொடங்கியது எனலாம். அதாவது, காலனி ஆட்சிக் காலத்து அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள் இச்சமூக அமைப்பின் சிதைவுக்கு வித்தாக அமைந்தது என்றாலும், இருபதாம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலம் வரை, புற உலகின் பாதிப்பு மிகுதியாகப் படராத குக்கிராமங்களில் இதன் கூறுகள் மேலோங்கி இருந்தன. நிலவுடைமைச் சமுதாயம் சிதைவு ஏற்பட்டு, முதலாளித்துவம் உதயமானபோது, கிராம வடிவம் சிதைந்து, உருமாற்றம் பெற்றது. நிலத்தைச் சார்ந்து இருந்த விவசாயக் கூலி, முதலாளித்துவச் சமூக உருவாக்கத்திற்கு ஏற்ப தன்னை மாற்றிக் கொண்டாலும், சாதியம் அங்கும் செயல்படத் துவங்கியது. அதாவது நிலமானிய முறையில் ஒரு விவசாயக் கூலி தன்னுடைய பண்ணையாருடைய நிலத்திற்குத் தேவையான உழைப்பை நல்குகிறான். அதற்குக் கூலியாக அவனுடைய குடும்பத்திற்கான உணவுத் தேவையை அவர் நிறைவு செய்கிறார். பணப்பயிர்ச் சாகுபடி பெருக்கம் வணிக மற்றும் வட்டி மூலதனத்தின் விரிவு; மின்சாரத்தின் வருகை போன்ற நாகரிக உலகப் பாதிப்புக்கள் நிலமானியமான காணிமுறையை நெகிழ்ச்சியடையச் செய்தன. நெகிழ்ந்து உருக்குலைந்த அந்தச் சமூக அமைப்பின் உள்ளிருந்து முதலாளித்துவத்தின் பிரதிநிதிகளான புதிய (ரிக் வண்டி, திருப்பூர் பனியன் தொழிற்சாலை, நாமக்கல் முட்டை உற்பத்தி நிலையம், தறிப்பட்டறை) முதலாளிகளாக நிலவுடைமையாளர்களே எழுகின்றனர். இத்தகைய காலச் சுழற்சியில், நிலவுடைமையாளர்களின், கிராமம் சார்ந்த கட்டுப்பாடு, சாதியம் சார்ந்த அடக்குமுறைகள் ஆகியன கைவிட்டுப் போகின்றன. இருந்தபோதிலும்

முதலாளித்துவ பரிணாமத்தில், புதுவகையான தொழில்களில் சாதியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மிகவும் கவனமான முறையில், அடித்தட்டு மக்கள் நிலவுடைமைக் காலத்தில் செய்த துப்புரவுப்பணி, தோட்டப் பராமரிப்பு, இரவுக்காவலர்கள் போன்ற கடைநிலை வேலைகளைக் கொடுத்து சாதியத்தை அழிந்துவிடாமல் பாதுகாத்து வருவதையும் அறியமுடிகின்றது. கடைநிலை வேலைகள் செய்யும் அடித்தட்டு மக்களின் பொருளாதார நிலை, கல்வி, சுகாதாரம், நாகரிகம் ஆகியன ஓரளவு தன்னிறைவு பெற்று வருவதையும் அறியமுடிகின்றது. இவ்வகையில், ஒவ்வொரு காலச் சமூகத்தில், நிலவிய பலவகையான பொருளாதாரச் சிந்தனைகள் குறித்து அறியமுடிந்தன. இச்சிந்தனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்களில் பதிவாகியுள்ள பொருளாதாரச் சிந்தனைகளைப் பின்வரும் பகுதிகளில் எடுத்துரைக்கலாம்.

4.4. கொங்குமண்டலப் பொருளாதாரம்

தமிழகத்தின் வடமாவட்டப் பகுதியான கோவை, ஈரோடு, நாமக்கல், சேலம் ஆகிய பகுதிகள் கொங்கு மண்டலமாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இப்பகுதிகளில் பெரும்பான்மையாக வேளாண்மைத் தொழில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. கொங்கு என்பதற்கு ப.கிருஷ்ணசாமி,

“கொங்கு என்பதற்கு ‘தேன்’, ‘அடர்ந்தகாடு’ என்ற பொருள்கள் உண்டு. அடர்ந்த காட்டுப்பகுதியாக இருந்து ‘தேன்’ முதலிய பொருட்களை அங்கு வாழும் மக்களுக்குத் தந்த பகுதியாக இருந்தது”¹¹

என்று கூறுவர்.

இந்த வகையில் மேற்குறிப்பிட்ட இடங்கள்தோறும் அடர்ந்த காடுகள் இருந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது. இவ்வனங்கள் அழிக்கப்பட்டு நாடாக்கியது பிற்காலத்திய செயல்பாடு என்பதனை,

“காடுகளில் வேட்டையாடும் தெரழிலைச் செய்த
வேட்டுவர்களும் காடழித்து நாடாக்கி வேளாண்மை செய்த
வேளாளர்களும் இப்பகுதியில் வாழ்ந்து வந்தார்கள்”¹²

என்ற கூற்றுவழி அறியலாம். கொங்கு நாட்டின் பகுதிகளாகச் சுட்டுகின்ற பழந்தமிழ் பாடல் ஒன்று.

“வடக்குப் பெரும்பாலை வைகாசுர் தெற்கு குடக்குப் பொருப்பு
வெள்ளிக்குன்று கிடக்கும் களித்தண்டலை மேவும் காவிரி சூழ்
நாடு குளித்தண்டலை யளவு கொங்கு”¹³

என்பதாகும். இப்பழம்பாடலின் பொருளானது, வடக்கில் பெரும்பாலையும், தெற்கே பழனிமலையும், மேற்கே வெள்ளியங்கிரி மலையும், கிழக்கே குளித்தலையும் கொண்டதுதான் கொங்கு என்பதை அறியமுடிகின்றது. இன்றைய கொங்கு மண்டலம், மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொண்ட படைப்புக்கள், பெரும்பான்மையாக நாமக்கல், ஈரோடு ஆகிய மாவட்டங்களைக் களங்களாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளன. எனவே அங்கு நிலவுகின்ற பொருளாதாரச் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துவது ஆய்விற்குத் துணை புரியும்.

4.4.1. கொங்கு வட்டார அமைப்பு

தமிழகத்தில், நிலவியல் சார்ந்து வட்டாரங்கள் அமைந்துள்ளன. நிலவியலில் காணப்படும் மொழி, பண்பாடு, மக்கள் இவை சார்ந்து வட்டாரம் சிறியதாகவோ, பெரியளவிலோ அமைந்து இருக்கும். இது நிலத்தின் தன்மையோடு பிணைக்கப்பட்டது எனலாம். கொங்கு வட்டாரம் என்பது கொங்கு

நாடு எனும் சொல்லாட்சியில் இருந்து உருவானதாகும். கொங்கு நாட்டிற்குரிய எல்லை வரையறையைப் பலரும் பலவிதமாகக் கூறுகின்றனர்.

“இந்நாடு இப்பொழுது சேலம், கோவை, தர்மபுரி மாவட்டங்கள் அடங்கிய ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது. இப்பொழுது இதன் இயற்கை எல்லையாக கிழக்கே சேர்வராயன் மலை, கொல்லிமலை, பச்சைமலைத் தொடர்களையும், மேற்கே நீலகிரி, வெள்ளிமலை, ஆனைமலைத் தொடர்களையும், வடக்கே தலைமலை, பார்க்கர் குன்றுகள், தேரப்பூர் மலை ஆகியவற்றையும் தெற்கே ஆனைமலைத் தொடர்களின் மற்றொரு பகுதி, பழனிமலைத் தொடர் ஆகிய மலைத்தொடர்களையும் கொண்டு சிகழ்கிறது”¹⁴.

இவற்றில் இருந்து தற்கால கொங்கு வட்டாரத்தின் பகுதிகளை அறியமுடியும். இருந்தபோதிலும், கொங்கு வட்டாரம் என்பது,

“இன்றைய நீலகிரி, கோவை, திருப்பூர், நாமக்கல், சேலம், தர்மபுரி, கிருஷ்ணகிரி மாவட்டங்களுக்கும், கரூர் மாவட்டத்தின் குளித்தலை, கரூர் பகுதிகளும், திண்டுக்கல் மாவட்டப் பழனி பகுதியுமே கொங்கு நாடாகும்”¹⁵

என இன்றுள்ள ஊர்களின் அடிப்படையில் புலவர் செ.இராசு குறிப்பிடுகிறார்.

4.4.2. நிலவளம்

உலகத்தின் எப்பகுதியிலும் ஐவகையான நிலவமைப்புக்கள் உள்ளன. அந்நிலவமைப்பு குறித்த பதிவு மற்றும் பாகுபாட்டுத் திறன் தமிழகத்தின்போல் வேறு எங்கும் இல்லை எனலாம். தமிழர்கள், தங்கள் வாழ்வியல் முறைகளை அகம், புறம் என்ற பாகுபாட்டில் நிலவியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடல்கள் இயற்றியுள்ளனர். அப்பாடல் பதிவுகள் வழியாக, தொன்மையான தமிழர்களின் வாழ்வியற் சிந்தனைகளை அறியலாகிறது. அதுபோல் நவீனப் படைப்புக்களிலும், தற்கால நிலவியல் குறித்த பதிவுகள் காணலாகின்றன.

இதனடிப்படையில் கொங்கு நிலப்பகுதியைக் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம் எனப் பாகுபடுத்தலாம். இப்பகுதியில் நெய்தல் நிலம் இல்லை. ஆனால் பாலை நிலம் இல்லை என்று கூறமுடியாது. ஏனென்றால்,

“முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையின் திரிந்து
நல்லியல்பு இழந்து நடுங்குதுயர் உறுத்துப்
பாலை என்பதோர் படிவம் கொள்ளும்”¹⁶

என்று கூறப்படுவதன் அடிப்படையில் கொங்குப் பகுதியில் உள்ள ஆறு, வாய்க்கால் இல்லாத பகுதிகள் கோடைகாலங்களில் பாலைநிலம் போலக் காட்சியளிப்பதைக் கொண்டு இவ்வாறு கூறமுடிகிறது.

பெருமாள் முருகன் தமது படைப்புக்களில் காட்டும் கொங்குப்பகுதி வானம் பார்த்த பூமியாகும். மழை பெய்யும் காலங்களில் பசுமையாகவும், மற்ற காலங்களில் காய்ந்தும் காணப்படும் நிலமாகும். மழை பெய்து விவசாயம் செய்யும் காலங்களில் மருதமாகவும், மற்ற காலங்களில் முல்லையாகவும் காட்சியளிக்கும் இக்கொங்கு நிலப்பகுதியைக் காடு, வயல், வனம், மக்கள் குடியிருப்பு நிலம் என நான்கு பிரிவுகளாகப் பகுத்துக் கொள்ள முடிகிறது. இந்நான்கு வகையான நிலவியல் சார்ந்து, வேளாண்மையும், அதன்மூலமான பொருளாதாரமும் பெறப்படுகின்றது. தறிப்பட்டறையும் விவசாயமும் நெடுங்காலமாகச் செய்யப்பட்டு வரும் தொழில்களாகும். அண்மைக் காலத்தில் தொடங்கப்பட்டு வளர்ச்சி பெற்றத் தொழில்களாகக் கோழிப்பண்ணை, லாரி கட்டுமானத் தொழில், நிதி நிறுவனம், செங்கல் சூளை, விறகுப்பட்டறை போன்றவைகளைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வகையில் கொங்கு மண்டலப் பகுதிகளில், வேளாண்மை மற்றும் புதிய தொழில்கள் வழியாகப் பொருளாதாரம் பெறப்படுகின்றது என்பதை உய்த்துணரலாம். இனி ஒவ்வொரு படைப்புக்கள் வழியாக இவை குறித்து எடுத்துரைக்கலாம்.

4.5. வேளாண்மைப் பொருளாதாரம்

கொங்கு மண்டலத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஆதிக்காலம் தொட்டு, வேளாண்மைத் தொழிலே முதன்மையான ஒன்றாக இருந்து வந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. அந்தவகையில், இப்பகுதி மக்களின் பொருளாதாரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் வேளாண்மை முதலிடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இந்தவகையில், இவ்வட்டாரத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் பல்வகையான வேளாண்மை உற்பத்தி முறைகளைப் படைப்புக்கள் வழியாக அறியலாகிறது. அவற்றைப் பின்வருமாறு தொகுத்துரைக்கலாம்.

4.5.1. கிணற்றுப் பாசன வேளாண்மை

பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்களில் மிகுதியாக, வானம் பார்த்த பூமி, கிணற்றுப்பாசன பூமி, காடு, வனம் போன்ற பகுதிகளில் நடைபெறும் வேளாண்மைத் தொழில்கள் குறித்த பதிவுகள் உள்ளன. கிணற்றை நம்பி வேளாண்மை செய்கின்றபோது, தண்ணீருக்குப் பிரச்சினை இல்லை எனலாம். எனவே கிணற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு வேளாண்மை செய்யும் மக்கள் பொருளாதார ரீதியில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளதைக் காணலாகின்றது. கிணற்று நீரைக் கொண்டு வேளாண்மை செய்து வருகின்றார். அவருக்குப் பின்னால், மகன்களும் கிணற்றுப் பாசனத்தை நம்பியே வேளாண்மை செய்கின்றனர்.

“அவர்களின் வெள்ளாமை நன்றாகவே நடந்தது. முத்து இறைக்காததால் அவன் தண்ணீரும் அவர்களுக்கே ஆனது. அதிலும் ஒரு பிரச்சினை. முதல் இரண்டு நாட்கள் பெரியண்ணன் முறை. அடுத்த ஒருநாள் களியண்ணன் முறை. அதற்கடுத்த நாள் பெங்கியண்ணன் முறை. ஐந்தாவது நாள் முத்தண்ணனுக்கு. முத்தண்ணன் ஏற்றம் இறைக்காததால் அன்றைக்கு ஊறும் நீரும் சேர்ந்து பெரியண்ணனுக்கே கிடைத்துவிடும்”¹⁷

மேலும்,

“முத்துவின் முறைநாள் முடிந்து தம்முறை தொடங்கும் நாளின் விடியற்காலையிலேயே பெரியண்ணன் மாடுகள் ஏற்றத்தில் பூட்டப்பட்டுவிடும். நாள் முழுக்க ஊறிய நீரைப் பாய்ச்ச அப்படியொரு வேகம். அவருடைய இரண்டு நாள் முறை முடிகிற மாலையில் இருள் சூழ்ந்த பின்னும் ஏற்றம் இறைத்துக் கொண்டிருக்கும் கிணற்றைச் சேறுவரை சுரண்டி விட்டுத்தான் அடுத்தவனுக்கு விடுவார்”¹⁸.

இதுபோல கிணற்றுப் பாசனத்தின் வழியாக வேளாண்மைத் தொழில் நடைபெற்று வருவதைக் ‘கங்கணம்’, ‘கூளமாதாரி’, ‘பீக்கதைகள்’, ‘திருச்செங்கோடு’, ‘ஏறுவெயில்’ போன்ற படைப்புக்களிலும் காணமுடிகின்றது. இவை ஒவ்வொன்றாகக் விளக்கமாகக் காணலாம்.

‘கங்கணம்’ புதினத்தில் மாரிமுத்து, அவரது பங்காளிகள் ஆகியோர் தோட்டங்களில் கிணற்றுப் பாசன வசதியைப் பெற்று வேளாண்மைத் தொழில் செய்வதைக் காணமுடிகின்றது. இதனை,

“அடேங்கப்பா... ரமேசு...நல்ல பேருதான். சொல்லிக்கொண்டே கவுண்டர் வாய் கொப்பளிக்கக் கிணற்றுக்குப் போனார். அப்படியே குளியல் போட்டு மேலேற இன்னும் கொஞ்சம் நேரமாகும். கிணற்றுக்குள் கவுண்டர் குதிக்கும் சத்தம் கேட்டது”¹⁹

என்பதில் இருந்து, கிணற்றுப் பாசனத்தின் மூலமாக வேளாண்மை செய்துவந்ததை அறியலாம். இதுபோல் ‘கூளமாதாரி’ புதினத்திலும் கிணற்றுப் பாசனத்தின் வழியிலான வேளாண்மை குறித்த பதிவுகளைக் காணமுடிகின்றன.

“என்னய்யா பைத்தியமா புடுச்சிருச்சு’ கூளையன் கத்தினான்

‘மயிரு புடுச்சிருச்சு’ செல்வனும் பதிலுக்குக் கத்தினான்

‘இந்த வேலையெல்லாம் வெச்சுக்காத ஆமா... எதுக்கய்யா அழுத்தற’ கூளையன் கோபமாக நேருக்குநேர் பார்த்துக் கேட்டான்.

‘எங்க கெணறு... என்ன வேண்ணாலும் செய்வன்டா”²⁰

என்னும் உரையாடல் மூலம், நீர் நிறைந்து காணப்படும் கிணற்றையும், அது சார்ந்த வேளாண்மையினையும் அறியலாம். இனி ‘பீக்கதைகள்’, ‘திருச்செங்கோடு’, ‘ஏறுவெயில்’ போன்ற படைப்புக்களில் வருகின்ற கிணறு குறித்த பதிவுகளை வெளிப்படுத்தலாம்.

‘பீக்கதைகள்’ என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள ‘கருப்பனார் கிணறு’ எனும் சிறுகதையில், கிணற்று நீர், பாசனத்திற்கும் ஏனைய தேவைகளுக்கும் அத்தியாவசியமான ஒன்றாக உள்ளதை ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதாவது,

“சாயங்காலத்திலிருந்தே, பரபரப்பாகப் பேசப்பட்டு அவன் தேடப்பட்டிருக்கிறான். வீட்டு முன்னால் வந்து நின்று வெள்ளக்கவுண்டன் வெகுநேரம் சத்தம் போட்டுவிட்டுப் போயிருக்கிறான். திருட்டுத்தனமாய்க் கிணற்றில் குதித்ததைப் பற்றிப் பேசவில்லை. அந்தக் கிணற்று நீர் என்பது கருப்பனார் சாயி, அந்த நீருக்குள் பீ பேழ்பவன் புழுத்துப் போய்தான் சாவான். விடிய விடிய நீர் முழுவதையும் இறைத்துக் கிணற்றைச் சுத்தப்படுத்தியாக வேண்டும். காட்டு கருப்பனார் சாயி வேட்டைக்குப் போய்விட்டுத் தாகத்திற்கு நீரருந்தும் கிணறு அது”²¹.

இவ்வரையாடலில், நீரானது கடவுளுக்கு இணையாக இங்கு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். இதுபோன்று, கிணற்று நீரானது, குடிநீராகவும் பயன்படுவதை, ‘திருச்செங்கோடு’ என்னும் சிறுகதையில் அறியலாகிறது.

“கழுதக்குட்டி பாருல்லா... என்னமா அழகா இருக்குது. சேந்து கிணற்றில் பெண்கள் சிரித்தார்கள்.”²²

சேந்து என்பது, தண்ணீர் எடுத்தலைக் குறிக்கின்றது. சேந்துக் கிணற்றில், தலித்துக்கள், தண்ணீர் தாங்களாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. மாறாக, உயர்சாதியினர், இறைத்துக் கொடுப்பதைத் தூரத்தில் நின்று பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தலித்துக்கள் கிணற்றைத் தொட்டால் தீட்டாகக் கருதப்படும். ‘ஏறுவெயில்’ புதினத்திலும், கிணறு மற்றும் பாசன முறைகள் குறித்துப் பேசப்பட்டுள்ளதை அறியலாம்.

“மணி இன்னும் அந்தக் கிணற்று மேட்டில்தான் உட்கார்ந்திருந்தது. மேலும், ‘கையில் ஏதோ தின்பண்டம் இருப்பதான தோற்றம். நெருங்க நெருங்க முறுக்கி எழுந்த நாய் ஓடி, வீரக்காட்டுக் கிணற்று மேட்டின் மேல் நின்று கொண்டது”²³.

இவ்வகையில், கொங்கு மண்டலப் பகுதிகளில், குறிப்பாக, சேலம், நாமக்கல், திருச்செங்கோடு பகுதிகளில் பெரும்பான்மையாகக் கிணற்றுநீர் பாசனத்தின் மூலம் வேளாண்மை செய்யப்படுகிறது. கிணற்று நீர், குடிநீராகவும் பயன்படுகிறது என்பதையும் மேற்கண்ட சான்றுகள்வழி அறியமுடிகின்றது. கிணற்று நீரை இறைப்பதற்குப் பலவகையான வழிமுறைகளைக் கையாண்டுள்ளனர். அதாவது, ஏற்றம் இறைத்து நீரினை வெளியேற்றுதல் என்னும் அணுகுமுறைகளையும் காண இயலுகின்றது. ஆனாலும் குடிநீர், வாளி போன்ற உபகரணங்கள் கொண்டு இரைக்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதனை ஓரிரு சான்றுகள் கொண்டு வெளிப்படுத்தலாம். ஏற்றம் இறைத்து வேளாண்மை செய்கின்ற பழங்கால முறை குறித்த பதிவானது பின்வருமாறு:

“எல்லாத்தையும் குடுத்திட்டு நானும் எம்பிள்ளைவளும் எங்க போய் எரந்து குடிக்கறது? சட்டிய எடுத்துக்கிட்டு ஊடுடாப்

போறதா? எங்க மொறத்தண்ணிய யாரு வேண்ணாலும்
எறச்சுக்கங்க. வருசத்துக் ரண்டுமொடாத் தவசம் குடுத்துருங்க.
இல்லீனா அப்படியே கெடக்கட்டும்.”²⁴

என்பதில் இருந்து நீர் இறைத்துக் கொள்வதற்கு ஏற்றம் பயன்பட்டுள்ளதை அறியலாம். நவீனகால மாற்றத்தில், வந்திறங்கிய மின்சாரமும் அதன் பயன்பாடும் அதிகரித்து, கிணற்று நீரினை இறைப்பதற்கு மின்சார மோட்டார் பயன்படுகின்ற சூழலும் ஆசிரியரால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

“பறவைகளுக்கு விடகிற பொழுதிலேயே பையனைக் கூட்டிக்கொண்டு தோட்டத்திற்கு வந்துவிட்டார் குப்பன். அந்த நேரத்தில் எழுபவன் அல்ல பையன். தூக்கச் சடவு அப்பிய முகத்தோடு முனகிக்கொண்டே அப்பனின் பின்னால் வந்தான். கிணற்று மோட்டாரைப் போட்டுத் தண்ணீர் கொட்டுவதைக் கண்டதும் உடம்பு நசுநசுப்பது போலிருந்தது’ மேலும், ‘கத்தரிக்காடு முழுக்கப் பாய்ந்தது, மோட்டாரை நிறுத்தினார்”²⁵.

இதன்மூலம் மின்சார மோட்டாரின் பயன்பாடு குறித்து அறியமுடிகின்றது.

4.5.2. உற்பத்தியும் பொருளாதார வளமும்

கிணற்றுப் பாசனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படும் வேளாண்மையில் பலவிதமான உற்பத்திப் பொருட்கள் பயிரிடப்பட்டு, பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்கினர். காலத்திற்கு உகந்த வேளாண்மை உற்பத்தியும் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களைச் சந்தைப்படுத்தி, பொருளாதாரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்கின்ற பாங்கினைப் பல்வேறு படைப்புக்களில் காணமுடிகின்றது.

பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்களில், வானம் பார்த்த வேளாண்மைத் தொழிலும், கிணற்று நீர்பாசன வேளாண்மையும் அமைந்த பகுதிகள் பதிவாகியுள்ளது. அந்த வகையில் கிணற்றுப்பாசனத்தின் மூலமாக காய்கறிகளும்

தென்னை, நெல்சாகுபடி மற்றும் பணப்பயிர்களும் வேளாண்மை செய்யப்படுகின்றன. இவ்வேளாண்மைப் பொருட்கள், திருச்செங்கோடு, ஈரோடு, நாமக்கல் போன்ற நகரங்களில் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. ‘கங்கணம்’ புதினத்தில் மாரிமுத்துக் கவுண்டரின் வேளாண்மை நிலங்கள் கிணற்றுப்பாசனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளன. அங்கு உற்பத்தியாகும் பொருட்கள் திருச்செங்கோட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. அதன் மூலமாகப் பொருளாதாரம் சேமிக்கப்படுகிறது.

“பல்குச்சியை மென்றபடி அவர் கத்திரிக்காட்டை வலம் வந்தார். செடிகளை விலக்கிப் பார்ப்பது தெரிந்தது. வெயில் காலத்தில் தொடர்ந்து தண்ணீர் விடுவதால் நல்ல காய்ப்புதான். செவ்வாய் தவறாமல் மூட்டைகளிலும் கூடைகளிலும் கவுண்டர் கொண்டு செல்கிறார். வேசை காலத்தில் இப்படிப்பட்ட காய்க்கு நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது. அதனால் கவுண்டர் கத்திரிக் காட்டைத் தினமும் நோட்டம் விடுவார். அகவினி படிந்துவிட்டால் அவ்வளவுதான். உடனே மருந்து அடிக்க வேண்டும். கத்திரிக்காயின் மேல் புழுவுக்கு அத்தனை விருப்பம். ஒருநாள் கவனிக்காவிட்டால் காய்களை எல்லாம் ஓட்டை போட்டுத் துளைத்துவிடும் மருந்திலேயே வளர்கிற காய் இது”²⁶

என்பதிலிருந்து கிணற்றுப் பாசன வெள்ளாமையின் மூலம், காய்கறி உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, பொருளாதாரம் உயர்வதைக் காணலாம். கத்திரிக்காய்போல், சிறுதானியங்கள் பயிரிடப்பட்டு சந்தைகளுக்குக் கொண்டு செல்லப்படுகின்றன.

‘ஆளண்டாப்பட்டி’ புதினத்தில் சிறுதானியங்கள் பயிரிடப்பட்டு, பொருளாதாரத்தை வலுப்படுத்திக் கொள்கின்ற நிலைப்பாட்டினைப் பின்வரும் சான்றுகள் வழி அறியலாம்.

“மூன்று மாதம் என்ன செய்வதென்று ஒன்றும் பிடிபடவில்லை. காட்டை ஒட்டிச் சோளம் விதைத்திருந்தான். சோளப்பயிர் காலுயரம் வந்திருந்தபோது பெருமழை’. இதுபோல் ‘அவர்களின் வெள்ளாமை நன்றாகவே நடந்தது. காடு முழுக்க வெள்ளாமை பசுமை பூத்து நின்றது. பருத்திச் செடிகள், கொப்பும் குலையுமரக நின்றன. ஒரு அணப்பு முழுவதும் காய்ச் செடிகளாக இருந்தன. தினமும் ஒரு நடை வண்டியில் திருச்செங்கோட்டுக் காய்கறிச் சந்தைக்குக் காய்க, கூடைகள் போயின”²⁷.

இவ்வகையில், வேளாண்மை சார்ந்த பொருளாதார வளத்தைக் கொங்கு மண்டலத்தில் உள்ள நிலவுடைமையாளர்கள் பெற்றிருப்பதை ஆசிரியரின் புனைவுத் திறன் மூலம் வெளிப்படுகிறது.

4.6. காடு

காடு என்ற சொல்லின் பொருளானது, தண்ணீர் பற்றாக்குறையுடைய நிலத்தைக் குறிப்பதாகும். நீர்வளம் குறைந்து காணப்படுகின்ற நிலவியல் பகுதி என்பதால், நீர் ஆதாரத்தைக் கொண்டு ஆண்டின் குறிப்பிட்ட பருவத்தில் மட்டும் அங்கு விவசாயம் செய்யப்படும். கொங்கு மண்டல சொல் வழக்கில் காடு என்பதற்குக் கூறுகின்ற பொருள் முறையானது. அங்கு எல்லாமே மேட்டுக்காடு தான். வருசம் ஒரு வெள்ளாமை. அதுவும் வானம் கண் திறக்க வேண்டும்.

“ஒரு வருசம் தவசங்களும் பயிறுகளுமாய் பானைகள் நிறையும். மறுவருசம் தொழிலாளிகளுக்குக் கூடத் தருவதற்குப் படாதபாடு படவேண்டும். என்னமோ... இந்த ஆடுங் குட்டியும் மாடுங் கன்னும் பொழிப்ப ஒரு வழியா ஓட்டுது என்பார்கள்”²⁸

என்பதிலிருந்து, காட்டின் தன்மையினையும் அங்கு வேளாண்மை மேற்கொள்ளும் விதத்தினையும் அறியலாம்.

4.6.1. காடு – வேளாண்மைப் பொருளாதாரம்

காடு, வானம் பார்த்த பூமியாக உள்ளது. கிணற்றைப்போல, தண்ணீர் தொடர்ச்சியாக காட்டில் கிடைப்பதில்லை. இதனால் இங்கு மேற்கொள்ளப்படும் வேளாண்மை இயற்கையைச் சார்ந்து அமைகின்றது. பசுமை குறைந்து காணப்படும் நிலமாக காடு உள்ளதால், இந்நிலங்களில் பயிர் செய்யப்படும் பொருட்களும், வெயிலின் உக்கிரத்தைத் தாங்கக் கூடியவைகள் மட்டும் வேளாண்மை செய்யப்படுகின்றன. அதாவது, கரடுமுரடாகக் கற்கள் நிறைந்து கிடந்த நிலத்தைச் சீர்திருத்தி விவசாயத்திற்கு ஏற்ற நிலமாக மக்கள் மாற்றி இருப்பதையும், அந்நிலத்தில் கற்கள் தொடர்ந்து மேலெழும்பி வரும் தன்மையுடையதாக உள்ளதை,

“ஓடக்காண்கூட முட்டை இடாத காடு. எங்கு பார்த்தாலும் கரும்பாறைக் கூட்டம். அதற்கிடையே கையகலம்போல நிலம். அடேங்கப்பா, இந்த நிலத்தைத் திருத்திச் சீராக்க என்ன பாடுபட்டிருப்பார்கள் என்று தோன்றியது. பயிர் இல்லாத கோடை காலத்திலெல்லாம் நிலத்தைக் கூட்டிக்கூட்டிக் கற்களை அள்ளிக் கொட்டுவதே வேலையாயிருக்கும். ஆனாலும் நிலத்தில் கற்கள் மேலெழும்பி வந்து கொண்டேயிருக்கின்றன”²⁹

என்பதிலிருந்து காட்டின் தன்மையினை அறியலாம். காட்டில் வேளாண்மை பருவமழைப் பார்த்து செய்யப்படுகிறது. அதாவது,

“இக்காடுகளில் விவசாயம் செய்வதற்குப் பருவமாக மழை பெய்யும் மாதங்களையே தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். குறிப்பாக முதல் மழை, இரண்டாம் மழை எனக் கணக்கு வைத்து உழுவு வேலைகளைத் திட்டமிட்டுச் செய்கின்றனர். ஒரு மழை கனமாகக் கொட்டிவிட்டால் உடனே புழுதி உழுவு தொடங்குவார்கள். இரண்டாம் மழைக்கு விதைப்பு வைகாசியில் கடலைக்காய் போட்டால்தான் சரியான பருவம்”³⁰

எனும் கூற்றில் இருந்து, காட்டு வேளாண்மையின் தன்மையை அறியமுடிகின்றது.

காட்டு வேளாண்மைப் பயிர்களாகக் கடலை, சோளம், கேழ்வரகு, பயிறுவகைகள் ஆகியன பயிரிடப்படுகின்றன. இவை அதிகமாக விளைச்சல் ஏற்படும் காலங்களில், சந்தைகளுக்குக் கொள்முதல் செய்யப்பட்டு, பொருளாதாரத் தேவையினைப் பூர்த்தி செய்து கொள்கின்றனர். இது குறித்து பின்வரும் சான்றுகள் மூலம் அறியலாம்.

“இங்கே வந்தபின் ஒருமழை பெய்ததோடு சரி. ஒருழவு போதவில்லை. காடு கரடு தட்டிப் போயிருந்தது. ஓரக்கால்களில் கலப்பை பதிந்திருக்கவில்லை. பாரையைப் பிளப்பது போலிருந்தது. இரண்டாம் உழவும் போட்டான். அப்போது பச்சைப் பயிறு அரைப்படியைப் பாட்டி காட்டுக்குள் தூவி விட்டார். மண்ணிலிருந்து குவிந்த கைபோல முளைத்தெழுந்த செடிகள் மேலெழும்ப மழை பெய்யவில்லை. செடிகளை வெள்ளாட்டுக்குட்டிகள் கடித்துக் கொண்டிருந்தன. வெயில் குறையவே இல்லை. இப்படித்தான் வருசாவருசம் இருக்குமோ என்றும் பயந்தான். மழை இல்லாமல் போனால், நிலம் எப்படி இருந்து என்ன செய்வது? வைகாசியில் எப்படியும் மழை பெய்துவிடும் என்னும் நம்பிக்கை இருந்தது. விதைக்கடலையும் சோளமும் வீரண்ணன் வண்டியில் வந்திறங்கிக் குடிசைக்குள் பத்திரமாக இருக்கிறது”³¹

எனும் பகுதியின் மூலம் மழையை நம்பி விவசாயம் செய்வதைத் தமது படைப்பில் பெருமாள் முருகன் பதிவுபடுத்தியுள்ளார்.

‘ஏறுவெயில்’ புதினத்தில் சிறுதானியங்களின் வேளாண்மை குறித்து,

“எத்தனை தலைமுறை கண்ட நிலம். வேர்வையில் குளிர நனைந்து நனைந்து செம்மண்ணாய் விளைந்து கிடந்த பூமி. கம்பும் சோளமும் உதிர்ந்து உயிர்களைத் தன்னுள் இறுக்கி அணைத்துக்கொண்ட மண். பருத்திச்சிரிப்பு, கடலைத்திடம், பயிர்கள் எல்லாம் இறந்தவையாயின”³²

என்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதுபோல் ‘மாதொரு பாகன்’ புதினத்திலும், சிறுதானியங்கள் வேளாண்மை செய்யப்படுவதைக் குறித்த பதிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளதை,

“வைகாசி அல்லது ஆனியில் கடலைக்காய் போடுவார்கள். மழை பெய்வதற்குத் தகுந்த மாதிரி மாதம் மாறும். ஒவ்வொரு காட்டுக்காரர்களும் ஒவ்வொரு ஏர்தான் வைத்திருப்பார்கள். இரண்டு மூன்று நாள் ஓட்டிப்போடச் சேர்ந்துவிடும். அடுத்த வருசம் பருப்புப் போட்டபோது அவர்கள் குழுவில் காளியைச் சேர்த்துக் கொள்ளவில்லை. காளி தன் காட்டில் தனியாகப் பருப்புப் போட்டான். பொண்ணாதான் சால் விட்டான்”³³

என்ற பகுதியின் மூலம் அறியலாம்.

‘கூளமாதாரி’ புதினத்தில், சிறுதானிய வேளாண்மைப் பயிர்களைக் குறித்து பாத்திர உரையாடல்வழி பதிவாகியுள்ள செய்தி பின்வருமாறு,

“நா எப்பவும்போல சாயங்காலத்துல கரையோரமாகக் குறுக்காட்டி மேச்சுக்கிட்டிருந்தன் ஒரு பக்கம் வெறுங்காடு. ஒரு பக்கம் மட்டும் ஓரத்துல சோளப்பயிறு பொடங்கு தழுஞ்சிருந்தது. அதத் தாண்டிக் கல்லக்காடு. பட்டி ஆடு முழுக்கக் கரையிலே மேயுது. சோளக்காட்டோரமாக நா நின்னுக்கிட்டிருந்தன். ஓராடுகூடப் பயிர்ல வாய் வெக்கல. என்னோட குரலக் கேட்டா ஆடுவ அப்படியே நடுங்கும். கரைல நீளமா மேஞ்சாலும் பில்லத்தான் மேஞ்சுது”³⁴.

‘திருச்செங்கோடு’ என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள ‘தடம் மாறும் வண்டிகள்’ எனும் கதையில் சிறுதானியங்களின் வேளாண்மை குறித்து பதிவாகியுள்ளது.

“அங்கேயும் சில கிணறுகள் உண்டு. அவர்களுடைய உழைப்பைக் கண்டு வாய் பிளந்து நிற்கும் அந்தக் கிணறுகளில் நிலமே

தெரியாது. எப்போதாவது வானம் பொத்துக் கொண்டால்
ஆரியமும் பருத்தியும் போடுவார்கள்”³⁵

ஆகிய உதாரணங்களில் இருந்து, காட்டு வேளாண்மையும், அதன்மூலம்
பெறப்படுகின்ற பொருளாதாரத்தையும் அறியமுடிகின்றது.

4.6.2. கோடைகால பயிர் உற்பத்தி

திருச்செங்கோடு அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகள் யாவும் கரடுமுரடான
பாறைகள் நிறைந்து காணப்படும். வானம் பார்த்த வேளாண்மைப் பெரும்பாலும்
காடுகளில் செய்யப்படுகிறது. கிணற்று நீர் பாசன வசதியின் மூலமும்
வேளாண்மை செய்யப்படுகிறது. இயல்பாக மழை பெய்யக்கூடிய ஆனி, வைகாசி
மாதங்களில் செய்யப்படும் வேளாண்மைக்குப் பின்னால் மேற்கொள்ளப்படும்
வேளாண்மையே கோடைகால வெள்ளாமை ஆகும். கோடைகாலப் பயிர்
உற்பத்தி முறைகளில் இருந்து கிடைக்கப் பெறுகின்ற பொருளாதாரம், வீட்டின்
தேவைபோக, வேலை செய்கின்ற கூலிகளுக்குக் கொடுக்கப் போதுமானதாகவும்
உள்ளது. கோடை வேளாண்மை குறித்த பதிவுகளை ஒவ்வொன்றாகப் பின்வரும்
பகுதியில் எடுத்துரைக்கலாம்.

கோடை காலத்தில் உற்பத்தியாகும் எந்தவொரு வேளாண்மைப்
பொருட்களுக்கும் நல்ல விலை கிடைக்கும் என்பதால் பயிர்களை மிகவும்
கவனமாகப் பார்த்து, பலனைப் பெறுவர்.

‘கங்கணம்’ புதினத்தில், கோடை விவசாயமாகக் கத்திரிக்காய்
பயிரிடப்படுவதை ஆசிரியர் உரையாடல் வழி பதிவுபடுத்தியுள்ளதை,

“இனி மெல்லச் செய்யலாம். முடிந்த பாத்தி கவுண்டர் கண்ணில்
பட்டால் சந்தோசம் தரும். வேலையினுடே கவுண்டர் வரும்,
நிற்கும் இடங்களை எல்லாம் கவனித்துக் கொண்டே இருந்தார்.
பல்குச்சியை மென்றபடி அவர் கத்திரிக்காட்டை வலம் வந்தார்.
செடிகளை விலக்கிப் பார்ப்பது தெரிந்தது”³⁶

என்ற பகுதியின் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது.

‘திருச்செங்கோடு’ என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பில் அமைந்துள்ள ‘வேக்காடு’ எனும் கதையில்,

“வெயில்ல உடம்பெல்லாம் தீப்புடிக்கறாப்ல எரியுது. மரமெல்லாம் மொட்டையா நீக்குது. கோல் கோலா நெவுலு. எப்பிடி இருந்த ஊரு. செம்மாங்காட்டுக் கிணற்றில் மட்டும் தண்ணீர் இருக்கிறது. தினமும் எப்படியும் நாலு செரவு பாயும். தென்னை மரங்கள் காயாமல் இருக்கின்றன. வெள்ளீரீயோ வெண்டையோ பேட்டிருக்கிறான் அத்தப்பன்”³⁷

என்ற கூற்றின்மூலம் வெள்ளரி, வெண்டை போன்றவை கோடைக்காலத்தில் பயிரிடப்பட்டமையை அறியமுடிகின்றது.

‘மாதொரு பாகன்’ புதினத்தில் கோடை கால வேளாண்மையாக கொட்டமுத்து (ஆமணக்கு) பயிரிட்டு, அமோக விளைச்சல் கிடைத்ததை,

“அவர் பெயர் நாச்சிமுத்துக் கவுண்டர். கடலைக் காட்டில் கொட்டமுத்துப் போட்டு அந்த வருசம் நல்ல விளைச்சல். வாரம் ஒரு மூட்டை இரண்டு மூட்டை கொண்டுபோய் புனிய மரத்தடியில் இறக்கி வைத்தார்கள்”³⁸

என்ற பகுதியின் மூலம் பதிவுபடுத்தியுள்ளார் ஆசிரியர்.

மேற்குறித்த சான்றுகளில் இருந்து கோடைகாலப் பயிர்களாக, கத்தரிக்காய், வெள்ளரி, வெண்டைக்காய், கடலைக்காய், கொட்டமுத்து, ஆரியம், சாமை, சோளம் ஆகிய பயிர்கள் பயிரிடப்பட்டு, வேளாண்மை செய்யப்பட்டுள்ளதை அறிவதோடு, வேளாண்மைப் பொருட்களை விற்பனை செய்து, பொருளாதாரத் தேவையை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் முறைப்பாடுகளையும் அறியமுடிகின்றது.

4.6.3. பனைமரமும் –பொருளாதார வளமும்

தமிழ்நாட்டின் தேசிய மரமாக விளங்குவது பனைமரமாகும். ஆற்றுப்படுகைகள், நெல்விளையும் பகுதிகளில் பனைமரங்கள் குறைவாக

இருக்கும். மேட்டுக் காடு, வானம் பார்த்த பூமி, பொட்டல்காடு, கரிசல்காடு ஆகிய நிலப்பகுதிகளில் பனைமரங்கள் இயற்கையாக விளைவதோடு அல்லாமல் பராமரிக்கப்படும் வேளாண்மைப் பயிர்களாகவும் வளர்க்கப்படுகின்றன. அந்தவகையில் திருச்செங்கோடு வானம் பார்த்த பகுதியாகும். இதனை பெருமாள் முருகனின் கூற்றில் கூறுவதென்றால்,

“காட்டுப்பட்டியில் எங்கும் பனைகளாக இருக்கும். சரீசரீயாக பனைகளைப் பார்க்கலாம். நீர் வளயில்லை. வெகுஆழம் தோண்டினால் நாளுக்கு ஒரு செரவு படும் அளவுக்கு நீர் கிடைக்கும். அதனால் மேட்டுக்காட்டுப் பயிர்கள்தான் அதிகம். அதற்குத் தகுந்தாற்றமாதிரி திருச்செங்கோடு மலையும் முழுக்கப் பறைகளால் ஆனது. அதில் பட்டுத் தெறிக்கும் அனலின் வெம்மை வெகுதூரம் வரைக்கும் வீசும்”³⁹

என்பதிலிருந்து திருச்செங்கோட்டில் நிலவும் நிலவியல் தன்மையினை அறியலாம். பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்களில் பனைமரம் குறித்த பதிவுகளைக் காணமுடிகின்றன. பனைமரத்தினைச் சார்ந்து வாழ்வாதாரத்தையும் பொருளாதாரத்தையும் நிறைவு செய்து கொள்ளும் நாடார்களின் வாழ்வியல் முறைகளும் பதிவாகியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. பனைமரத்தில் இருந்து பெறப்படும் நுங்கு, கள், தெளுவு, கருப்பட்டி, பனம்பழம் போன்ற உணவுப்பொருட்களும் ஓலை, மட்டை போன்ற பிறபொருட்களும் பெறப்படுகின்றன. இப்பொருட்களை விற்பனை செய்து சாணார்கள் பொருளாதார ரீதியிலும், சமூக மதிப்பீட்டிலும் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளனர். அந்தவகையில் பனைமரம் பொருளாதாரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வேளாண்மைப் பொருளாகக் கருதமுடியும். பனைமரத்தின் மூலம் பெறப்படும் பல்வகையான பொருட்களின் வழியாக சாணார்கள் என்று குறிப்பிடப்படும் நாடார்கள் வாழ்வில் பெற்றுள்ள உழைப்பு, ஏமாற்றம், கவுண்டர்களைச் சார்ந்திருக்க வேண்டிய நிலை ஆகியன குறித்தும் படைப்புக்களில் பதிவாகியுள்ளதை எடுத்துரைக்கலாம்.

4.6.3.1. பனங்கிழங்கு

பனையில் விடப்பட்ட நுங்குகள், முதிர்ச்சியடைந்து, பழமாக பழுத்துவிடும். பனம்பழங்கள், தின்பதற்கு மிகவும் சுவையாக இருக்கும். பனம்பழத்தின் கொட்டைகளைப் பக்குவப்படுத்தி, மண்ணில் புதைத்து வைத்துவிட்டால், அவை நன்கு வளர்ந்து, தூர்கட்டி, பனங்கிழங்குகள் கிடைக்கும். இக்கிழங்குகளை அவித்து உண்ணும்போது, சுவையாகவும் ஆரோக்கியமாகவும் இருக்கும். அதிகமான பனங்கொட்டைகள் பயிரிடப்பட்டு கிழங்குகள் வந்தபின் விற்பனை செய்து பணம் பெறலாம். இந்தவகையில் பனங்கிழங்குகளில் இருந்து, பொருளாதாரத் தேவையை நிறைவு செய்து கொள்வதாகக் 'கூளமாதாரி' புதினத்தில் இடம்பெறும் முதன்மைப் பாத்திரமான 'கூளையன்' இடம்பெறுவதைப் பின்வரும் சான்றுவழி அறியலாம்.

“எல்லா வருசமும் நிறையப் பனம்பழங்களைச் சேர்த்து இரண்டு மூன்று குழிக்கிழங்கு போட்டுவிட வேண்டும் என்பதில் குறியாய் இருப்பான் கூளையன். ஆடு மேய்க்கும்போது கூடப் பகலில் விழும் ஒன்றிரண்டையும் குறிவைத்துப் பொறுக்கி வருவான். ஏரிப்பள்ளத்தில் தண்ணீர் அறுத்தோடும் வழிகளுக்கிடையே மாட்டிக்கொண்டு நிற்கும் திட்டுக்கள் அங்கங்கே இருக்கும். அவை நல்ல மணற்பாங்கான இடம். அவற்றில் கொட்டைகளைப் போட்டு மூடிவிட்டால் கிழங்கு ஆழ இறங்கும். நீளமாகவும் தடிமனாகவும் இருக்கும். கிழங்குக்கு மவுசு உண்டு. மணர்திட்டில் கூளையன் முதலிலேயே இடம்பிடித்துவிடுவான். எல்லாருக்கும் முதலில் ஒரு குழிக்கிழங்கு அவனுடையது இறங்கிவிடும். பொறுக்கி வந்த பனம்பழங்களை அடுத்த நாளே பிட்டுத் தனித்தனிக் கொட்டைகளை எடுத்துக் குவியலாக அடுக்குவான். மஞ்சள் நிறக் கோபுரமாய் அது உயர்ந்து செல்லும். ஓரளவு உயர்ந்ததும் குழிக்குத் தேவையானது கிடைத்து

விட்டதாய்த் தோன்றியதும் திட்டுக்குக் கொண்டு சென்று விடுவான்.

ஐப்பசி கடைசிக்குக் கிழங்கு வாங்கும் சாயபு வருவார். சிலசமயம் ஓடக்காட்டு முனியப்பன் பொங்கலை நினைவு வைத்துக் கொண்டு அந்தச் சமயம் வருவார். அவர் கிழங்கு பிடுங்கும் முதல் தவணையிலேயே கூளையன் போட்டிருக்கும் கிழங்கும் செல்லும். இரண்டாம் தவணையில் ஒரு குழி. சாயபு வந்து சேர்கிற அந்தக்காலம் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும். மூப்பர்களை அடுத்து அதிகமாகக் கிழங்கு கொடுப்பவன் கூளையனாக இருப்பான். கூளையனைப் பார்த்தால் சாயபுவின் முகம் விரியும்.

அந்த வருசம் ஐம்பது ரூபாய்க்குக் கிழங்கு விளைந்தது. சாயபு பணத்தை அவனிடம் கொடுத்தார். துண்டில் முடிந்து வைத்துக்கொண்டு ராத்திரியில் தொண்டுபட்டிக்குக் கவுண்டர் படுக்க வந்தபோது அவிழ்த்துக் கொடுத்தான்.

‘என்ன’ என்றார்.

‘கெழங்குப் பணம்’

அந்தப் பணம் கவுண்டருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டியது தான் என்பதில் அவனுக்கு எந்தச் சந்தேகமும் இருக்கவில்லை. கவுண்டர் முகம் இருளில் சரியாகத் தெரியவில்லை. நீட்டிய கை அப்படியே இருக்கக் கவுண்டர் கொஞ்சநேரம் மெனமமாகவே இருந்தார். ஏன் தாமதிக்கிறார் என்று புரியவில்லை. சாயபு கொடுத்ததை அப்படியே கொடுக்கிறானா எதுவும் மறைக்கிறானா என்று சந்தேகப்படுகிறார் போலிருந்தது கூளையனுக்குக் கஷ்டமாக இருந்தது.

‘அம்பத ரூவா’ என்றான். குரல் கம்மீ உள்ளிழுத்துக் கொண்டது.

‘நீ சொக்கா ட்ரவுசர் எடுக்கறதக்கு வெச்சுக்க’⁴⁰

எனும் உரையாடல் வழியாகப் பனங்கிழங்கு விற்று சம்பாதிக்கும் விதத்தையும் கவுண்டருக்கு இருந்த இரக்ககுணத்தையும் அறியலாம்.

4.6.3.2. பனந்தெளுவு

பனைமரத்தின் அனைத்துப் பொருட்களும் பயன்பாட்டிற்குரிய பொருட்களாகும். மேட்டாங்காடுகளில், சாரை சாரையாக நிற்கும் பனைமரங்கள் சரியான பக்குவத்தில் இருக்கும்போது, கள்ளும் தெளுவும் கிடைக்கின்றன. சாணார்கள், பனந்தெளுவு மற்றும் கள்ளை விற்று பணம் பெறுகின்றனர். காப்புப் பருவத்தில், பனைமரங்களைப் பிடிப்பதிலும், கள் மற்றும் தெளுவை விற்பதிலும் சாணார்களுக்கிடையே கடுமையான போட்டியும் நிலவும், சாணார்களின் வாழ்வாதாரமாக உள்ள பனைமரம் பொருளாதாரத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதில் முக்கிய வினையாற்றுகிறது. சாணார்கள் பனைமரங்களைப் கைப்பற்றி பொருளாதாரத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்காக, நிலவுடைமையாளர்களான கவுண்டர்களைச் சார்ந்து இருப்பதை ஆசிரியர் குறிப்பாகப் புலப்படுத்தியுள்ளார்⁴¹.

கள் விற்பனையில் நிலவும் போட்டிகள் குறித்தும், கள் விற்பனை தடை செய்யப்பட்ட நிகழ்வு பற்றியும் 'மாதொரு பாகன்' புதினத்தில் பெருமாள் முருகன் கூறியுள்ளதாவது:

“நான்கைந்து வருசங்களுக்கு முன் காளியின் காட்டுப் பனையேற வந்து அங்கேயே கொஞ்சநாள் இருந்தவர்கள் மண்டையனும் காத்தாயியும் கல்யாணமாகிக் கொஞ்சநாள் தான் இருக்கும். புதுமெருகு கலையாத பெண்ணாக இருந்தாள். சொந்த அண்ணன் தம்பிகளோடு வந்த மனஸ்தாபத்தில் வெளியூர் போய்ப் பிழைத்துக் கொள்ளலாம் என்று வந்தான் மண்டையன். மரமேறிக்கு என்ன? பனையுள்ள எந்த ஊரிலும் பிழைப்பு நடக்கும். அல்லக்கவுனும் ஆம்பரக் கத்தியும் இருந்தால் போதும், குருவிக்காரக் குடும்பம் போலப் பாரை கண்ட இடத்தில் நான்கு ஓலைகளை வைத்துக் கொட்டகை போடுவது பெரிய வேலையில்லை.

மண்டையன் பனைவேலையில் கெட்டி சிறுவயதில் பனையின் நுட்பங்களைப் பிடித்து வைத்திருந்தான் அவன். இந்த மரம் ஊறாது என்று பல வருசங்களாகக் கைவிடப்பட்ட மரங்களைக் கூட என்னென்னவோ செய்து ஏமாற்றி ஊரச் செய்து விடுவான். பாளைகளைப் பக்குவப்படுத்துவதில் அத்தனை நேர்த்தி. பனங்கள்னே தென்னங்கள் போலத் தித்திப்பாக இருக்கும். சுண்ணாம்புத் தெருவு இறக்கினால் கரும்புச்சாறு மாதிரி இனித்துக் கிடக்கும். அதில் வரும் கருப்பட்டி வாயில் வைத்ததும் கரைந்தோடும் வித்தை அத்துப்படியாக இருக்கும். ஒருத்தனுக்குப் பிழைக்கவா ஊரில்லை?

காளியின் காட்டுப்பாறையில் கொட்டாய்ப் போட்டுக் கொண்டு இருந்தார்கள். பாதியளவு கள், பாதி சுண்ணாம்புத் தெருவு. தெருவைக் காய்ச்சிக் கருப்பட்டி இடும் வேலை காத்தாயிக்கு. காட்டுக்காரர்களுக்கு ஊற்றியதுபோக மிச்சக் கள்ளை அன்றாடக் கூலிகளாய் இருக்கும் ஆட்களுக்கு விற்பனை செய்வான் அவன். பக்கத்துக்காட்டில் ஏறிக் கொண்டிருந்த பழனிமூப்பன் பெண்டாட்டி வம்புக்காரி. வெளியூரிலிருந்து வந்து கருத்தாய்ப் பிழைக்கும் இவர்களை எப்படியாவது விரட்டினால்தான் தன் பிழைப்பு நடக்கும் என்று முடிவு செய்துவிட்டாள். தினம் பணம் கொடுத்துக் குடிக்க வருகிற ஆட்களே நிறைவு. அவர்கள் கோவணத்துணியில் இருந்து அணாவை அவிழ்த்து எடுப்பதற்குள் எத்தனை பாடு? அதிலும் போட்டி என்றால்.

கள் இறக்கினால் அன்றன்றைக்கு விற்பனைக் கைமேல் காசு. கடன் சொன்னாலும் வாரம் செவ்வாய்ச் சந்தையன்று பெருமளவு வரும். வராக்கடன் பட்டியல் பெரிதுதான். வாடிக்கையை விடாமல் தினமும் கேட்டபடியே இருந்தால் வரலாம். மற்ற சாதிகளிடம் வாங்கிவிடலாம். கவுண்டர்களிடம் காசை வாங்குவது லேசல்ல. ஆனால் எந்த நேரத்தில் வந்தாலும் ஊற்ற வேண்டும். பழனி மூப்பன் பெண்டாட்டி கெட்ட கெட்ட வார்த்தைகளில் ஜாடை பேச ஆரம்பித்துவிட்டாள். கள் குடிக்க

வரும் ஒவ்வொருவருடனும் காத்தாயிரைச் சம்பந்தப்படுத்திப்
பேசினான். அவ என்ன என்னாட்டம் வெறுங்கள்ளையா
விக்கறா”⁴²

என்பதிலிருந்து கள் விற்பனையில் நாடார்களுக்கிடையே நிகழும் பிரச்சினைகள்
பற்றி அறியலாம்.

4.7. கவுண்டர்களின் பொருளாதாரம்

ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொண்ட படைப்புக்களில் கவுண்டர்களைப் பற்றிய
புனைவுகள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. அதேபோல் பிற இனமக்களைப்
பற்றிய குறிப்புகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. நிலவுடைமையாளர்களான கவுண்டர்
இனமக்கள் கொங்குப் பகுதியில் மிகுதியான அளவில் வெள்ளாளர்களே
உள்ளனர். இதனைக் குறித்து கொங்கு நாட்டு வரலாறும் அண்ணன்மார்
வழிபாடும் எனும் நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது பின்வருமாறு,

“கொங்கு நாட்டில் பெரும்பான்மையாக வாழ்பவர்கள்
வெள்ளாளர்களே ஆவர். தமிழ்நாட்டிலும் கொங்கு நாட்டிலும்
பல வரலாற்றுப் போக்குகளைத் தீர்மானித்தவர்கள்
வெள்ளாளர்களே ஆவர் என்று பர்டன் ஸ்டைன் என்ற
அமெரிக்க ஆய்வாளர் கூறுகின்றார்”⁴³.

தமிழ்நாட்டில் வேறு எந்தப் பகுதியிலும் இல்லாத அளவுக்கு
கொங்குநாட்டுச் சாதி அமைப்பு இருக்கிறது. இங்கு எட்டு முக்கியமான
உபஜாதிகள் இருக்கின்றன. கொங்குச் செட்டி, கொங்கு குலாளர், கொங்கு
நாவிதர், கொங்கு வண்ணார், பண்டாரம், கம்மாளன், கொங்குப் பறையர், கொங்கு
மாதாரி என்பவர்களே அவர்கள். இவ்வகையில் கொங்கு மண்டலத்தில்
வாழ்ந்துவரும் ஜாதிகள் குறித்து அறியலாம். கவுண்டர் இன மக்கள் ஏனைய
இனங்களைவிட அதிகமாக உள்ளதை அறியமுடிகிறது. இதனால் இவ்வின மக்கள்
அதிகாரம், செல்வவளம், நிலவுடைமை, பொருளாதாரம், அரசியல் போன்ற

பல்வகைக் கூறுகளில் உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளதாகக் கருத இடமுள்ளது. கொங்குப்பகுதி வேளாண்மை சார்ந்தும், பிற நவீன தொழில்முறைகள் சார்ந்தும் இருக்கின்றது. நிலவுடைமையாளர்களான கவுண்டரின் மக்கள், தங்கள் பொருளாதாரத்தை வேளாண்மை, மின் இயந்திர தறிப்பட்டறைகள், ரிக், லாரி கட்டுமானத் தொழில் போன்ற தொழில்களில் இருந்து பெறுகின்றனர்.

4.7.1. வேளாண்மையிலிருந்து பெறப்படும் பொருளாதாரம்

நிலவுடைமையாளர்களான கவுண்டரின் மக்கள் வேளாண்மையிலிருந்து பொருளாதாரத்தைப் பெறுகின்றனர். கிணற்றுப் பாசனம், வானம் பார்த்த பூமி ஆகிய இரண்டு வகையான நிலவியல் பகுதிகளிலும் வேளாண்மை செய்கின்றனர். வேளாண்மைத் தொழிலில் நேரிடையாகத் தாங்கள் பங்கு கொள்ளாமல், கூலித் தொழிலாளிகளை வேலைக்கு வைத்துக்கொண்டு செய்கின்றனர். இதனால் இவர்களுக்கு உடல் உழைப்பு என்பது குறைவு. இருந்தபோதும் சிலர் தங்கள் நிலங்களில் உடல் உழைப்பைக் கொடுத்தும் வேளாண்மை செய்கின்றனர். பயிரிடப்பட்டு நன்கு விளைந்த காய் கனிகள், தென்னை, கடலை போன்றவைகளை விற்பனை செய்து பொருளாதாரத்தினைப் பெறுகின்றனர். இதுகுறித்து படைப்புக்கள் வழியாக வெளிப்படுத்தலாம். வேளாண்மை நிலங்களின் பரப்பளவைக் குறித்து 'ஏறுவெயில்' புதினத்தில் ஆசிரியர்,

“கேரயில் அழுந்தக் கிழபுறம் வீரக்காடு, மேபுறம் மின்னக்காடு, இரண்டும் முடிந்து நடுவில் மாகாடு தொடங்குகிறது. மேலே போகப் போகக் கூலிகாடு. மானுவக்காடு. செங்கல் வெட்டி எடுத்த வடிவில் ஏரிப் பள்ளத்தில் போய் முடிகிறது மாகாடு. நூறு ஏக்கருக்கு மேலிருக்கும் அங்கங்கே கிணறுகள். தேங்காய்த் தண்ணீர் மாதிரி கொஞ்சமாய்க் கிடக்கும் மற்றவை மேட்டாங்காடுகள். கம்பு, சோளம், கடலைக்காய் தான் பயிர்கள்”⁴⁴

என்று குறிப்பிடுவதிலிருந்து வேளாண்மை நிலங்களின் பரப்பளவை அறியலாம். இவ்வேளாண்மை நிலங்களில் அதிகமாக சிறுதானியங்களே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இவை போக தென்னை மரங்கள் நல்ல வருமானத்தைத் தரக் கூடிய வகையில் உள்ளன. இதனால் ஊர்தோறும் தென்னந் தோப்புகள் அதிகமாகிவிட்டதைக் 'கங்கணம்' புதினத்தின்வழி அறியலாகிறது.

“மரத்துக்கு முப்பது காய்கள் என்று வைத்தாலும் ஆயிரம் காய்களைத் தாண்டும். காய் கிராக்கியாக இருந்தால் தோப்பிலிருந்தே விலை பேசி விடலாம். இப்போது ரொம்பச் சம்பல். பார்க்கிற இடமெல்லாம் தென்னைகளை நட்டுவிட்டால் எப்படிச் கிராக்கியிருக்கும். முன்பெல்லாம் எங்காவது ஒன்றிரண்டு காடுகளில் அபூர்வமாகத் தென்னைகள் தென்படும். இப்போது ஒரு காட்டுக்குள் முன்று நான்கு இடங்களில் போர் போட்டுவிடுகிறார்கள். உடனே குழியைத் தோண்டித் தென்னையை நட்டு வைக்கிற வேலை. போதாக்குறைக்கு அக்கரைப் பக்கமிருந்து தென்னை தென்னையாகக் காய்கள் வந்து குவிகின்றன.

காய்களை வீட்டில் கொட்டி வைத்தால் கிராக்கி வரும்போது சந்தைக்குக் கொண்டு போகலாம். அடுத்த மாதம், வைகாசி, கல்யாண முகூர்த்தங்கள் ஏராளமாக இருக்கும்”⁴⁵.

4.7.1.1. கடலை

மேட்டுக்காடுகள் வானம் பார்த்த பூமிகளாகும். இந்நிலங்களில் அதிகமாக கடலை பயிரிடப்படுகிறது. கடலை நல்ல வருமானத்தைத் தருவதினால், மேட்டுக்காடுகளில் மிகுதியான அளவில் கடலை பயிரிடுகின்றனர். கடலை பறித்தல், களையெடுத்தல், விற்பனை செய்தல் போன்ற நிகழ்வுகளை ஆசிரியர் எதார்த்தமாகக் கூறியுள்ளார்.

“வைகாசி அல்லது ஆனியில் கடலைக்காய் போடுவார்கள். மழை பெய்வதற்குத் தகுந்த மாதிரி மாதந்தோறும் ஒவ்வொரு காட்டுக்காரர்களும் ஒவ்வொரு ஏர்தான் வைத்திருப்பார்கள். இரண்டு மூன்று நாள் ஓடிப் போடச் சேர்ந்துவிடும்”⁴⁶.

கடலை விதைப்பு வைகாசி, ஆனி ஆகிய இரு மாதங்களில் பயிரிடப்படுகிறது. பயிரிடப்பட்டு நன்கு விளைந்த கடலைகளைத் திருச்செங்கோட்டிற்குக் கொண்டு சென்று விற்பனை செய்யப்படுகிறது. சான்றாக

“வந்தாக் கைய வெச்சுக்கிட்டுச் சும்மா இருங்களேடா கல்லக்கா படி எட்டு ருவாக்கி விக்கிது”⁴⁷

என்பதில் இருந்து கடலை விலையின் உயர்வை அறியமுடிகின்றது.

4.7.1.2. கரும்பு விவசாயம்

ஆலைகளுக்கு அனுப்புவதற்காகக் கரும்பு விவசாயம் செய்யப்படுகிறது. கரும்பு விவசாயம் கிணற்று நீரைக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படும். ‘கங்கணம்’ புதினத்தில் பணப் பயிரான கரும்பு விவசாயம் செய்யப்படுவதற்கான குறிப்பு உள்ளதைப் பின்வரும் சான்றுகள் வழி அறியலாம்.

“கரும்புக்காட்டுப் பாதை வண்டித்தடம் ஒன்றில் போய்ச் சேர்ந்தது. அங்கிருந்து கொஞ்ச நேரம் நடந்தார்கள். மேடேறி இறங்கியது. ஓடை ஒன்று தென்பட்டது. இலேசாகத் தண்ணீர் நகர்ந்து கொண்டிருந்தது. ஓடையை ஒட்டி மேடான ஒரு பகுதியில் அந்த ஓலைக் கொட்டை இருந்தது. ஓலைக்கு மேல் இரண்டு அடுக்காகக் கரும்புத் தோகை போட்டு வேயப்பட்ட கூரை”⁴⁸

என்னும் பகுதியிலிருந்து கரும்பு பயிரிடப்பட்டு இருந்ததை அறியலாம்.

4.7.1.3. மீற வேளாண்மைப் பொருட்கள்

பெரும்பான்மையாகக் கடலை, பருத்தி, கரும்பு, தென்னை போன்றவை சாகுபடி செய்யப்படுகின்றன. அதுபோல் வெண்டி, பாசிப்பயிறு, துவரை,

ஆமணக்கு, மரவள்ளிக்கிழங்கு, கத்திரிக்காய், ஆரியம் போன்ற பயிர்களும் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருமானம் பெறப்படுகிறது. இதனை,

“கொட்டாயைச் சுற்றிலும் காய்கறிச் செடிகளும் சிறுசிறு மரங்களுமாய் குட்டித் தோட்டம். அதுபோல், கத்திரிக்காட்டுக்கு மடையை மாற்றிக் கொண்டே கவுண்டர் வீட்டுப்பக்கம் கண்ணோட்டினார்”⁴⁹

என்றும்,

“எப்போதாவது வானம் பொத்துக் கொண்டால் ஆரியமும் பருத்தியும் போடுவார்கள்”⁵⁰

எனவும்,

“எத்தனை தலைமுறை கண்ட நிலம். வேர்வையில் குளிர நனைந்து நனைந்து செம்மண்ணாய் விளைந்து கிடந்த பூமி. கம்பும் சோளமும் உதிர்ந்து உயிர்களைத் தன்னுள் இறுக்கி அணைத்துக் கொண்ட மண். பருத்திச் சிரிப்பு, கடலைத்திடம், பயிர்கள் எல்லாம் இறந்தவையாயின”⁵¹

எனவும் வரும் பகுதிகளின் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

4.8. ஆதிதிராவிடர்களின் பொருளாதாரம்

கொங்கு மண்டலத்தில், பெரும்பான்மையான எண்ணிக்கையில் ஆதிதிராவிடர்கள் வசிக்கின்றனர். அவர்களுள் பறையர், அருந்ததியர் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் உள்ளனர். இருந்தபோதிலும், பறையர்களைவிட அருந்ததியர்களே மிகுதியான அளவில் உள்ளதை அறியமுடிகிறது. பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்கள் பலவற்றில் அருந்ததியர்களே இடம்பெற்றுள்ளனர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அந்தவகையில் ஆதிதிராவிடர் உட்பிரிவுகளுள் பறையர், அருந்ததியர் பற்றிய குறிப்புக்களைப் படைப்பில் காணமுடிகின்றது. இவற்றில் இருந்து, ஆதிதிராவிட இனமக்களின் பொருளாதாரத் தன்மையினை இங்கு படைப்பின் வழி நின்று வெளிப்படுத்தலாம்.

4.8.1. கூலித் தொழிலாளிகள்

ஆதிதிராவிட இனமக்கள் நிலவுடைமையாளர்களின் நிலங்களில் கூலித்தொழிலாளிகளாக வேலை செய்கின்றனர். ஆதிதிராவிடர்களுக்கென்று வெள்ளையர்களால் நிலவுடைமையாளர்களிடமிருந்து பிரித்துத் தரப்பட்ட பஞ்சமி நிலங்கள், காலப்போக்கில் நிலவுடைமையாளர்களால் கைப்பற்றப்பட்டு, சொந்தமாக்கிக் கொள்ளப்பட்டது. இதனால், ஆதிதிராவிட இனமக்கள் நிலமற்ற கூலித் தொழிலாளிகளாக, கவுண்டர்களின் பண்ணையங்களில் வேலை செய்கின்றனர். இவ்வகையில் இவ்வின மக்களின் பொருளாதாரம், வாழ்வதற்கும் போதுமானதாக இல்லாமல், வறுமையில் வாடக்கூடிய நிலையினைக் காணமுடிகின்றது. ஆக ஆதிதிராவிடர்களின் பொருளாதாரம் என்பது கவுண்டர்களின் நிலங்களைச் சார்ந்து அமைந்திருப்பதால், குறைவான அளவில் வருமானமும், அதிகமான உழைப்பும் கொண்டு வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழான நிலையில் வாழ்வதைப் படைப்புக்கள்வழி ஆசிரியர் தெரியப்படுத்துகின்றார்.

4.8.2. பண்ணையத்திடல் வருமானம்

நிலவுடைமையாளர்களின் பண்ணையங்களில், தலித்துக்களான அருந்ததியர்கள் அடிமைத் தொழிலாளியாக வேலை செய்து, வருமானம் பெறுகின்றனர். அவற்றிலும் பள்ளிக்குச் செல்ல வேண்டிய குழந்தைகள் பண்ணையத்தில் ஆடுகளை மேய்த்து வருடக்கூலி பெறுகின்ற நிலையையும் காணமுடிகின்றது. தினக்கூலி, உழைப்பின் நேரம் போன்றவற்றை வரையறுத்துக் கொள்ளாமல், இரவும் பகலும் எந்த வேளையிலும் வேலை செய்து கொடுப்பது பண்ணையாடமைகளின் முக்கியக் கடமையாகும். பண்ணையத்தில் இருந்து பெறப்படும் வருமானம் மிகவும் குறைவு. அதையும் வருடக்கூலியாகக் கொடுப்பதால், முழுமையாக வந்து சேராது. இடையிடையே பல்வேறு செலவுகளுக்காகப் பணம் வாங்கப்பட்டு, இறுதியில், அதிகமாகி அடுத்த

வருடத்திற்குச் சேர்த்து வேலை செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. இதனால் பொருளாதாரப் பின்னடைவும், வறுமையான வாழ்க்கை முறையும் சேர்ந்து கொள்கிறது.

“வருசக் கூலியைக் கூட எப்படியோ நினைவு வைத்திருப்பாள். பேசியது இவ்வளவு அப்பன் வாங்கிய முன்பணம் இவ்வளவு. கவுண்டரிடம் இருப்பம் இவ்வளவு. வரும் நேரம்பிக்கு அப்பன் வாங்கப் போவது இவ்வளவு. எல்லாம் தெளிவாய் தெரியும். கூளையனுக்கு ஒன்றும் ஞாபகத்தில் இராது. எல்லாக் கணக்கும் அப்பனுக்கும் அம்மாளுக்கும்தான் தெரியும். வவுறி கேலி செய்யும்போது சொல்வான்.

‘நெனப்பு வச்சிருந்து என்ன செய்யறது? நீயா பேசற நீயா வாங்கறே.

நா வாங்காட்டி?

ஆரோ பேசறாங்க. ஆரோ வாங்கறாங்க. நம்புளுக்கு என்ன ஆடு மேச்சித்தானே ஆவேணும்”⁵²

என்பதிலிருந்து குழந்தைகள் கொத்தடிமைகளாகவும் அவர்களது உடலுழைப்பில் இருந்து பெறப்படும் வருமானம் முறையற்ற தன்மையில் சிதறடிக்கப்படுவதையும் அறியலாம். இத்தகைய நிலைப்பாடே ஆதிதிராவிட மக்களை வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழ் வைத்துள்ளது என்பதையும் இங்கு புரிந்து கொள்ளலாம். மேலும், வருடக்கூலி பேசி கொத்தடிமைகளாக வேலை செய்யும் அருந்ததிய மக்கள், வாழ்க்கையில் ஏற்படும் சுபச்செலவுகள், திருவிழாக்கள் போன்றவற்றிற்கு வருடக்கூலியில் இருந்து, பணத்தைப் பெறுகின்றனர். இதனால் முழுமையான வருமானம் என்பது அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை.

‘கங்கணம்’ புதினத்தில் குப்பன், தனது மகனின் திருமணத்திற்காக, வருடக்கூலியில் இருந்து பணத்தைப் பெறுகின்றனர். இதனால் வரும்

வருடத்திலும் பண்ணையத்தில் வருமானமின்றி வேலை செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. இதனை,

“என்னமோங்க. கலியாணச் செலவுக்கு நீங்கதான் மனசு வெக்கோணும்.

‘ஓகோ. அது வேறயா.

‘ஆமாங்க. உங்க காலடியில கெடக்கறன் நான். வேறெங்க போவன். ஒரு அய்யாயரம் கொடுத்தா சமாளிச்சிடுவனுங்க.

‘அய்யாயிரமா?’

‘அது போதுங்க’

கவுண்டர் யோசிப்பது தெரிந்தது.

‘அடுத்த வருசக் கூலியில இதுவரைக்கும் எவ்வளவு வாங்கியிருக்கற’

‘பத்தாயிரத்து ஐநூறு வாங்கியிருக்கறனுங்க’

‘அடுத்த வருசக் கூலியிலேயே அவ்வளவு வாங்கிட்டயா. அப்பறம் எந்தத் தைரியத்துல இன்னம் அய்யாயிரம் கேக்கற’.

அதில்லீங்க. இங்கதானங்க. பண்ணையம் பாக்கறன். எப்படியும் கட்டிடுவனுங்க.

‘குப்பா... உனக்கும் வயசாயிடுச்சு. திடீர்ன்னு ஏதோ ஒன்னுன்னு வெச்சுக்க. நா யாருகிட்ட போயிப் பணத்த வாங்குவேன். உம் பையன் வந்து வேல செஞ்சு அடைப்பான். அவன் நீக்கிற சைசப் பாத்தாலே வேலைக்கி ஆவமாட்டான்னு தெரீது’

அப்படிச் சொல்லாதீங்க. உங்க பணத்தக் கட்டாம என்னுகரு அடங்காதுங்க’

நெகிழ்ந்த குரல் அழுதுவிடும் போலிருந்தது குப்பனுக்கு”⁵³

எனவரும் கூற்றால் ஆசிரியர் பண்ணயத்தில் வேலை செய்வதன் கொடுமையையும் அதனால் ஏற்படும் இழப்புகளையும் எடுத்துரைக்கின்றார்.

4.8.3 தறிப்பட்டறைகளில் பெறப்படும் வருமானம்

வேளாண்மைத் தொழில் சிதைவடைந்தபோது, தலித்துக்கள் மாற்று வேலைகளைத் தேடிச் செல்ல வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகினர். நிலவுடைமையாளர்களான கவுண்டர்களும் மாற்றுத் தொழில்களான, தறிப்பட்டறை, ரிக் லாரி கட்டுமானம், நிதிநிறுவனம் போன்ற புதிய தொழில்களில் ஈடுபடலாயினர். அத்தொழில்களில் கூலித் தொழிலாளிகளான தலித்துக்களும் பணி வாய்ப்புப் பெற்றனர். இருந்தபோதும், அங்கு சமமாக அவர்கள் நடத்தப்படவில்லை. தொழில்தான் வேறொழிய, சாதியம் என்பது வெவ்வேறு என்பதை மாற்றுத் தொழில்களிலும் கடைபிடித்தனர். இதனைப் பின்வரும் சான்றுகள் வழி அறியலாம். வேளாண்மை மேற்கொள்ளப்பட்டு, அதன்மூலம் வாழ்வாதாரம் பெற்று வாழ்ந்து வருகின்ற நிலவுடைமையாளர்களின் நிலங்கள், காலனி வீடுகள் கட்டுவதற்காக அழிக்கப்படுகின்றன. இதனால் நிலவுடைமையாளர்களும், நிலத்தைச் சார்ந்திருக்கக்கூடிய தலித்துகளும் இன்னலுக்கு ஆளாகின்றனர். இருப்பிடங்கள் மாற்றம் பெற்று, வேளாண்மைத் தொழில் முடக்கப்பட்டு புதிய தொழில்களான தறிப்பட்டறை, சோடா கம்பெனி, நிதிநிறுவனம் போன்றவற்றில் நிலவுடைமையாளர்கள் களமிறங்குகின்றனர். ஆனால், அவர்களைச் சார்ந்து இருக்கும் தலித்துக்கள் நிற்கதியாகி நிற்கின்றனர். சிலர் தறிப்பட்டறைகளுக்குச் செல்கின்றனர்.

“டவுனூல எங்க வேலைக்குப் போற குப்பாடி?”

‘ப்ச், எங்கொறையச் சொல்லி என்ன ஆவுது போங்க. பண்ணையிருந்தா இங்க கவுண்டரு காலக் காத்துக்கிட்டுக் கெடப்பன். ஏதோ இல்லாத கொற. சைசிங்குக்கு வெற

வெடைக்கப் போறன். அது கெடக்குது குத்தாரி குத்தாரியா.
 ஓடச்சு முடியாது போங்க. எனக்குனா நெஞ்சுல
 சீக்கட்டிமுமாட்டம் இருக்குது. வயசுப் பசவ துள்ளித் துள்ளி
 ஓடைக்கறானுவ. என்னால முடியலியே. அதும்
 பொழுதுவெரைக்கும் மாஞ்சாத்தான் ரண்டு காசப் பார்க்க
 முடியுது. சக்கிலிப்பசவ இப்பத்தெல்லாம் அதுக்குத்தாய
 போறங்துதுவ⁵⁴

எனும் உரையாடலில் இருந்து, வேளாண்மைத் தொழில் அழிகின்றபோது,
 வேளாண்மையை நம்பி வாழும் தலித்துக்கள் நகர்புறங்களுக்குச் சென்று வேலை
 தேடிக் கொள்வதை அறியமுடிகின்றது.

மேலும் தறிப்பட்டறைகளில் வேலை செய்து, வாழ்க்கைப் பொருளாதாரம்
 இருந்தபோதும் அங்கும் ஏளனமாகவே அணுகப்படுகின்றதை அறியலாகிறது.

“தறிக்கேன்டா ரண்டு நாளா வர்ல?”

‘எங்க அத்தையூட்டுக்கு மரப்பாளையம் போயிருந்தனுங்க’

‘இப்ப என்னடா நோம்பியா ஒண்ணா? வேல வெட்டிக்கு வராத
 ஊரச் சுத்தற. உன்னய நம்பி இருக்கற தறிய யாருடா ஓட்டுவா?
 அப்படித்தான் ரண்டு நாளக்கி வரமாட்டாங்கன்னு
 சொல்லிட்டாச்சும் நின்னயா?’

‘அவசரமாப் போயிட்டானுங்க’

‘இங்க பாரு வற்றதுன்னா ஒழுங்கா வா. இல்லைனா
 நின்னுக்கோ. நான் வேற ஆளப் போட்டுக்கறன். இந்த
 சாலாக்கமெல்லாம் நம்பகிட்ட வேண்டாம். காட்டுல ஆட்டும்
 பொறத்தாண்ட திரியறவனுளத் தறிக்குக் கூப்பிட்டு நாலு காச
 கையில குடுத்தா இப்பிடித்தான்டா இருக்கும்”⁵⁵

என்பதிலிருந்து தலித்துக்கள் புதிய வேலைகளுக்குச் சென்றாலும், அங்கு சாதியம்
 சார்ந்த அடக்குமுறைகள் நிலவுவதைக் காணலாம்.

4.9. பிற இன மக்களின் வருமானம்

கொங்கு மண்டலத்தில் பெரும்பான்மையாக கவுண்டர், தலித்துக்கள் இருந்தபோதிலும் அவர்களைப் போல், பிற இனமக்களும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களுள், செட்டியார், முதலியார், ஒட்டர், வண்ணார், நாவிதர், பண்டாரம் போன்றோரும் அடங்குவர். இவ்வினமக்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் ஆங்காங்கே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அவை குறித்து பின்வருமாறு விளக்கப்படுத்தலாம்.

4.9.1. முதலியார்களின் தொழில் வருமானம்

முதலியார் அல்லது செங்குந்த வேளாளர் எனப்படும் இவ்வின மக்கள், பெரும்பான்மையாக உள்ளதை அறியமுடிகிறது. இவ்வினமக்கள், கல்வி சார்ந்த பணிகளிலும் நெசவுப் பணிகளிலும் அதிகமாக ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இவற்றின் மூலம் பொருளாதாரத்தைப் பெருக்கிக் கொள்கின்றனர். இதனால் சமூகத்தில் மதிக்கத்தக்க இடத்தைப் பெற்றுள்ளனர். ‘ஏறுவெயில்’ புதினத்தில், பொன்னையா பன்னிரண்டாம் வகுப்பு முடித்து, கல்லூரி செல்வதற்காக, மொண்டி ராமுவின் தயவினைத் தேடுகின்ற பொழுது, கல்லூரி வைத்திருக்கக் கூடிய சமூகமாக முதலியார்கள் உள்ளதை ஆசிரியர் பதிவுப்படுத்தியுள்ளார்.

“இந்தப் பிஸ்கோத்துப் பசவள நம்புவன்னு ரெனச்சயா? அங்கங்கே நமக்கு ஆளுக இருக்குது. உனக்கு இன்டர்வியூ கார்டு வந்திருக்கா?”

‘இன்னம் இல்லீங்க மாமா?’

‘சொக்க முதலியார் காலேஜ்ல ரண்டு பேரு. நமக்குத் தெரிஞ்சவனுவ இருக்கறாங்க. சொல்லி முடிச்சிரலாம். இன்னக்கி அங்கதாம் போறன். ஒரு நூறு ரூவா குடு. அவனுங்களுக்குத் காரியம் நடக்கும்”⁵⁶.

இவற்றிலிருந்து, கல்வி சார்ந்த அறிவுப் பணிகள் வழியாக பொருளாதாரத்தைப் பெற்று, சமூகத்தில் உயர்வான இடத்தை முதலியார்கள் பெற்றுள்ளதை அறியலாம். இதுதவிர நெசவுத் தொழிலில் முதன்மையானவர்களாக முதலியார்கள் விளங்கி, பொருளாதார உயர்வினைப் பெற்றுள்ளதையும் ஆசிரியர் கூறியுள்ளார்.

“என்ன இருந்தானா?”

‘இருந்தான் இருந்தான். இந்தச் சக்கிலிப் பசுவைப் போட்டுக்கிட்டு நம்மால இமிகுபட முடியில போ. என்ன பன்றது? அவனுவன உட்டாலும் ஆளு கெடைக்க மாட்டங்குது. மொதலியார் பசுவெல்லாம் ஊட்டுக்குள்ளாரயே ஒன்னு ரண்டுனு போட்டுக்கிட்டுச் சடக்சடகனு இழுக்கறானுவ. இல்லைனா அவனுவ பட்டறைக்குத்தாம் போறங்கறானுவ”⁵⁷

என்பதிலிருந்து முதலியார்கள், தங்களுக்கென்று தனிப்பட்டறைகள் வைத்து பொருளாதாரத்தைப் பெறுகின்றனர் என்பதை அறியலாம்.

4.9.2. செட்டியார்களின் தொழிலும் பொருளாதாரமும்

செட்டியார்கள், வணிகக்கடைகள், தறிப் பட்டறைகள், சைசிங்கு வைத்து பொருளாதாரத்தைப் பெறுகின்றனர்.

“இதற்குள்ளே இருபது குடும்பங்கள் இருந்தன. இவர்கள் குடும்பங்கள் நான்கு சின்னத்தாத்தாவும் அவருடைய பையன்களும் பெரியத் தாத்தாவும் அவருடையப் பையன்களும் அதுபோகக் குன்னுரைச் சேர்ந்த ஒரு செட்டியாரின் இரண்டு ஏக்கர் நிலம், தறியும் சைசிங்கும் பணத்தை வாரிக் குவித்தன”⁵⁸

என்பதிலிருந்து செட்டியார்களின் பொருளாதார வளத்தினை இங்கு அறியலாம். இதுபோல் செட்டியார் இனமக்கள்,

“நாச்சிமுத்துக் கவுண்டர் தன் வண்டியிலிருந்து மூட்டைகளை இறக்கி வைத்த அதேசமயத்தில் பழைய பாளையத்திலிருந்து ஒரு

வண்டி வந்து நின்றது. வண்டி நிறைய மூட்டைகள் பெரிய பண்ணையம் பேரல. மூட்டையை இறக்க ஆளில்லை. செட்டியார் தான் சொன்னார்.

கவுண்டரே அப்படியே அந்த மூட்டையை எறக்கிக் குடுங்க. கூலி வாங்கிக் குடுத்தற்றன்”⁵⁹

எனும் உரையாடலில், செட்டியார் வணிகக் கடை நடத்தி வருவதை அறியலாம். இவைபோல், ‘ஆளண்டாப் பட்சி’யிலும், செட்டியாரின் மக்கள், வணிக நிறுவனங்கள் நடத்திப் பொருளாதாரம் ஈட்டுவதை,

“குப்பனுக்கு வயதுதான் அதிகமே தவிர வெளியுலகப் பழக்கம் ஒன்றுமில்லை. கூடமட ஒத்தாசைக்குக் குப்பன் இல்லை என்றால் படுகஷ்டமாக இருந்திருக்கும். தன்னைவிட முத்தவராக இருந்த குப்பனை ‘குப்பண்ணா’ என்று அழைக்கப் பழகிக்கொண்டான். கொஞ்சநாள் மண்டிக்குப் போனதில் இந்த மாதிரி பழக்கம் வந்திருந்தது. எந்தச் சாதியாக இருந்தாலும் என்ன வயதாக இருந்தாலும், ‘அண்ணா’ போட்டுப் பேசிவிடுவான். அது அந்த மண்டிச் செட்டியாரைப் பார்த்து பழகிக் கொண்டது. ஒருவரையும் செட்டியார் ‘வாடா, போடா’ என்று சொல்ல மாட்டார். மூட்டைத் தூக்கும் ஆட்களைப் பலரும் இளப்பமாக நினைப்பதுண்டு. ஆனால் அவர்களுக்கும் அண்ணாதான் ‘அண்ணாப் போட்டுப் பாரு கவுண்டரே எந்த வேலையும் நொடியில் நடந்திடும்’ என்பார்”⁶⁰

என்பதிலிருந்து மரியாதை வழக்குக்கூறி கூலியாட்களை அழைத்து அதன்மூலம் தன் காரியத்தைச் சாதிக்கும் தன்மை கொண்டவர்களாகச் செட்டியார்கள் இருந்துள்ளனர் என்பதை அறியலாம்.

4.9.3. ஒட்டர்களின் பொருளாதாரம்

கொங்கு மண்டலப் பகுதிகளில் ஒட்டர் இனமக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவ்வின மக்களின் பொருளாதாரம், தலித்துக்களைப் போன்று

வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழாகவே உள்ளது. பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்களில் இவ்வின மக்களைப் பற்றிய பதிவு ‘கங்கணம்’ புதினத்தில் மட்டும் உள்ளது. இதனடிப்படையில், அம்மக்களின் வாழ்வியலை அறிகின்றபோது, பொருளாதாரப் பின்னணியும் புலப்படுகின்றது.

“ஹரக்டருக்கும் உள்ளூரிலும் பக்கத்து ஊர்களிலும் நிறையத் தேவை இருந்தது. உழவுக் காலங்களில் உழவோட்டவும் மற்ற சமயங்களில் குப்பை அள்ள, மண், ஜல்லி, செங்கல் அடிக்க என்று ஒரு வருசகாலம் அதில் ரொம்பவும் முகவாக இருந்தான். அப்போதுதான் சரோஜா பழக்கமானாள்.

உடம்பில் மூக்குத்தியைத் தவிர பொட்டுத் தங்கமில்ல. காதுகளில் பித்தளைத் தேரடு. கழுத்தில் ஒரு பாசிமாலை. கைகளில் ரப்பர் வளையல். ஆனால் எப்பேர்ப்பட்ட அழகு. நான்கு மைல் தொலைவில் பெரிய பாறையொன்றின் மீது அவள் வீடு. ஓலை வேய்ந்து தடுக்குக் கதவு போட்ட சின்னக் குடிசை. பாறை வெகுதூரம் விரிந்து கிடக்கக் குடிசை மட்டும் அனாதியாய் உட்கார்ந்திருக்கும். அவள் அப்பன், அம்மா, தம்பி, தங்கச்சி எல்லோரும் பாறையின் ஒரு பகுதியில் ஜல்லி உடைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஒரு பாறை முடிந்தால் இன்னொரு பாறை எங்கே கிடைக்கிறதோ அங்கே போய்விடுவார்கள்”⁶¹

என்பதிலிருந்து இவ்வின மக்களின் நாடோடி வாழ்க்கை முறையினையும் நிலையில்லாத பொருளாதார நிலையையும் பெற்றிருக்கின்றனர் என்பதனை அறியமுடிகின்றது.

4.9.4. நாவிதர், வண்ணார்களின் பொருளாதாரம்

நாவிதர்களும் வண்ணார்களும் நிலவுடைமையாளர்களான கவுண்டர்களைச் சார்ந்து இருக்க வேண்டிய நிலை உள்ளது. இவ்வினமக்கள் செய்கின்ற வேலைகளுக்கு வருடக்கூலி தரப்படுகிறது. இதனால் இவ்வினமக்கள்

தலித்துக்களைப் போன்று பொருளாதாரரீதியில் மிகவும் பின்தங்கியுள்ள நிலைமையைக் காணமுடிகின்றது.

“வாரத்திற்கு ஒருமுறையேனும் காட்டுப்பக்கம் குடிமகன் மணி வந்துவிடுவான். வீட்டில் யாருக்கேனும் மயிர் வெட்டவே, சவரம் செய்யவே வேலையிருக்கும். வரவிட்டால் கண்ணில் படும்போது கோபித்துத் திட்டுவார். அப்பன் அண்ணன்கள் யார் கண்டாலும் என்ன மணி காட்டுப்பக்கமே காணம் வசதி கூடிப் பேச்சா என்று விசாரிப்பார்கள்”⁶²

என்பதில் இருந்து அன்றைய காலத்தில் நாவிதர்கள், நிலவுடைமையாளர்களால் அடிமைகள்போல நடத்தப்பட்டதை அறியமுடிகின்றது.

வண்ணார்கள் பற்றிய குறிப்புகள் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளன. இவ்வின மக்களுக்கு வருடக்கூலி அடிப்படையிலான வருமானம் கிடைக்கிறது. இதனால் வாழ்க்கை வறுமைக்குள்ளாகவே உள்ளது. ‘பீக்கதைகள்’ என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள ‘கருப்பனார் கிணறு’ எனும் கதையில் வண்ணார்களை, தண்ணியில் புழங்குகின்ற இனமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“தண்ணியில பொழங்குற பயலுக்குத் தண்ணியப் பத்தி தெரிய வேண்டாம்”⁶³

என்பதில் இருந்து தண்ணியில் புழங்குவது வண்ணார்களின் துவைத்தல் தொழிலைக் குறித்து நிற்கிறது என்பதை அறியலாம்.

4.10. புதிய தொழில்முறைகள்

சமூகத்தில் வேளாண்மைத் தொழில் அடிப்படையில் இருந்தாலும் காலமாற்றத்தில் புதுவகையான தொழில்கள் உருவாகின்றது. அந்த வகையில் கொங்கு மண்டலத்தில், ரிக் லாரி கட்டமைப்புப் பணி, நிதி நிறுவனம் போன்ற புதிய தொழில்கள் வழியாகப் பொருளாதாரத்தைப் பெறுகின்றனர். நாமக்கல்

மாவட்டத்தில், அதிகமான அளவில் ரிக் லாரி தொழிற்கூடங்கள் உள்ளன. உள்ளூர் மக்கள் மட்டுமின்றி, வெளிமாநில மக்களும் வேலை செய்கின்றனர். இதனால் இம்மாவட்டத்தில் பொருளாதாரம் நன்கு வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. ரிக்கு வண்டி வேலைகளுக்கு இங்குள்ள மக்கள், இந்தியாவின் பல பகுதிகளுக்கும் சென்று பொருளாதாரத்தைப் பெருக்குவதை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

“ரிக்கு வண்டி வேலைக்குப் போனப்ப அக்கரப் பக்கம் ஓருர்ல ரண்டு மூனு மரசம் தங்கியிருந்தான்”⁶⁴

என்பதில் இருந்து, புதிய தொழிலாள ரிக்கு லாரி வேலைக்கு இப்பகுதி மக்கள் செல்வதை அறியலாம்.

4.10.1 நிதி நிறுவனம்

நிலவுடைமையாளர்கள், வேளாண்மைத் தொழிலைக் கைவிட்டு, நிலங்களை விற்ற பணத்தில் நிதி நிறுவனம் எனும் வட்டிக்கடை நடத்தி வருவதையும் ஆசிரியர் பதிவாக்கியுள்ளார்.

“குன்னூர் முழுக்கவும் காளான்கள் போல் பைனான்ஸ்கள் முனைந்திருந்தன. பைனான்ஸ் பணம் கேட்டால் வட்டி அதிகம் கேட்டுச் சேர்ந்ததால் லாபத்தொகை கைநிறைய வந்தது. அதைப் பார்த்ததும் எல்லாரும் இருக்கிற பணத்தை எல்லாம் துடைத்தெடுத்துக் கொண்டோம். அங்கே திணித்தார்கள். கடலைக்காய் போடுகிற பணமாக இருந்தாலும் எருமை விற்கிற பணமாக இருந்தாலும் கொஞ்சமும் குறையாமல் அப்படியே பைனான்ஸ்க்குப் போனது. வருகிற வட்டிப் பணத்தைச் செலவு செய்யவும் மனம் வராது. நான்கைந்து மாதம் கழித்து வட்டிப்பணம் ஓர் ஐயாயிரம் சேர்ந்தால் அதுவும் பைனான்ஸ்க்குப் போகும். கவுண்ட்சிகளின் கழுத்துக்களில் ஒரு பொட்டுத் தங்க நகையும் கிடையாது. நிலத்தை விற்று

கடனையெல்லாம் அடைத்துவிட்டு மிச்சப் பணத்தைக் கொண்டு போய் பைனான்ஸில் போட்டவர்கள் உண்டு. நிலம் இருந்து எதற்காகிறது? வருசத்தில் இரண்டு மூன்று முறைகூட மழை பெய்வது கிடையாது. கடலை போட்டால் போடும்போது ஈரம் இருந்தது. வெளியே வந்ததும் புழுதி பறந்தது. களைவெட்டி மாளவில்லை. பூப்பூக்கிற தருணத்திற்கு மழை பெய்வதில்லை. ஏதாவது ஒன்று வந்துவிடும். கடைசியாய்க் கூட்டிக் கழித்துப் பார்த்தால் இந்த நிலத்திலிருந்து என்ன மிச்சமாயிற்று? குடியானவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்கோல்கூட மிஞ்சாது. ஆய் ஆய் என்று ராவும் பகலும் பாடுபட்டதுதான் மிச்சம். நிலத்தை விற்றுவிட வேண்டியதுதான். நல்லவிலை வந்தது. ஆயிரம் இரண்டாயிரம் இருந்த காலம் மலையேறிவிட்டது. நிலங்கள் மனைகளாயின. சதுர அடிக்கணக்கில்தான் விற்பனை. விற்றுவிட்டு பைனான்ஸில் போட்டால் வட்டி வந்தது. வீடு ஒன்று கட்டிக்கொள்ளலாம். ஒரு வண்டி வைத்துக் கொள்ளலாம். சலவைச்சட்டை வேட்டி போட்டுக் கொள்ளலாம். பேரகலாம் வரலாம். வேறென்ன வேண்டும்”⁶⁵

என்பதில் இருந்து நிதிநிறுவனத்தின் வளர்ச்சி, நிலங்கள் வீட்டடி மனைகளாக மாறியதை அறியலாம். அத்தோடு புதுவிதமான பொருளாதாரச் சிந்தனைகளையும் அறியமுடிகின்றது.

4.10.2. வீட்டு வாடகை

பெருஞ்செல்வந்தர்கள், வீடுகளைக் கட்டிவிட்டு, அதை வாடகைக்குக் கொடுத்து அதன்மூலம் பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்கிக் கொள்கின்றனர். இச்செல்வந்தர்கள் பணம் ஒன்றைக் குறியாகக் கொண்டு, மனிதநேயத்தை மறந்து, விலங்கு நிலையில் அலைவதை ‘வேப்பெண்ணெய்க் கலயம்’ எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள ‘தனித்தமிழில் சொன்னால் புணர்வறை’ என்னும் கதை வெளிப்படுத்துகிறது. இதனை,

“வீட்டுக்காரர் பெயர் யாருக்கும் தெரியாது. ‘குள்ளாண்டி’ என்னும் பட்டப் பெயரிலேயே அவர் அறியப்பட்டார். இருந்த நிலத்தை மனைபோட வற்று மூத்த மனைவியின் பிள்ளைகளை ஒருமாதிரி தேற்றி வெளியே அனுப்பிவிட்டார். தனக்கென்று ஒரு மனையை ஒதுக்கி அதில் வீடு கட்டிக்கொண்டு இரண்டாம் மனைவியோடு இருந்தார். இரண்டாம் மனைவிக்கு இரண்டு பையன்கள். கொஞ்சம் பணத்தை வங்கியில் போட்டு வட்டி வாங்குகிறார். அதற்குமேல் வீட்டு வாடகை. சில எருமைகளும் வைத்திருந்தார். புதிதாக மனை பிரித்துப் போட்ட இடம்.. நிறையக் காலி மனைகள் புல் முளைத்துக் கிடந்தன. எருமைக் மேய்ந்து கொண்டேயிருக்கும். குள்ளாண்டிக்கு வீட்டு வாடகை மேல்தான் கண். குந்தியபடியே சம்பாதித்துத் தருவது வீடு யாராவது வீடு வாடகைக்கு வேண்டும் என்று கேட்டுவிட்டால் போதும் தன் வீட்டின் ஏதாவது ஒருபகுதியை ஒதுக்கி அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட முடியுமா? என்று பார்ப்பார்”⁶⁶

என்பதிலிருந்து செல்வந்தர்கள் வீட்டு வாடகையின் மூலம் பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதை அறியலாம்.

4.11 முடிவுகள்

- கலை, இலக்கியம் சார்ந்த ஆக்கங்களுக்குப் பொருளாதாரம் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. இலக்கியங்கள் மூலம் அந்தந்தக்காலச் சமுதாயத்தினை அறியமுடிகிறது.
- கொங்கு மண்டலத்தை மையமாகக் கொண்டு படைப்புக்கள் பல படைத்துள்ள பெருமாள் முருகன், அம்மண்டலத்தின் பொருளாதாரச் சிந்தனைகளையும் பதிவுபடுத்தியுள்ளார்.
- பொருளாதாரம் என்பது மிகுதியான அதிகாரத்தைக் கொண்டதும், அது இவ்வுலகத்தை மாற்றியமைக்கும் வலிமை கொண்டது.

- காட்டு விலங்காண்டி நிலையில் இருந்து மனிதன் நாகரிக வாழ்வினை அடைந்தபோது, பொருளாதாரம் மிக முக்கிய வினையாற்றியது. பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மனிதர்களுக்கிடையே பாகுபாட்டு உணர்வு வளரத் தொடங்கியது. வர்க்கம் என்பது கருத்தியலை அடிப்படையாகக் கொண்டதில்லை. மாறாக பொருளாதாரத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பது மார்க்ஸ் அவர்களின் கருத்தாகும்.
- வர்க்கங்கள் கட்டமைப்பினை அடைய, தனிச்சொத்துரிமை அடிப்படையாக அமைந்தது. இத்தகைய வர்க்கச் சமூகத்தில் கலை, இலக்கியம் பிரிக்க முடியாத ஒன்றாகவே உள்ளது. சமூகத்தின் செயற்பாடுகள், அனைத்தையும் பிரதிபலிக்கும் விதமாக இலக்கியம் அமைந்துள்ளது.
- நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயத்தில் கலைகள், இலக்கியம் போன்றன, நிலப்பிரபுத்துவத்தை ஆதரித்தும் துதிபாடியும் படைக்கப்பட்டன.
- முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் உழைக்கும் மக்களின் உழைப்பு சுரண்டப்பட்டது.
- நிலவுடைமையாளர்கள், நிலத்தை மையமாகக் கொண்டு செயல்பட்டார்கள். நிலங்களில் கூலிகள் தங்கள் உடல் உழைப்பைக் கொடுத்தனர். நிலவுடைமைச் சமூகத்தில் சாதியம் மையமாக விளங்கியது. நிலத்தைச் சார்ந்திருக்கக் கூடிய விவசாயக் கூலிகள், பிறதொழில் புரிகின்ற வண்ணார், நாவிதர், தோட்டி, நாடார் போன்ற மக்கள் நிலவுடைமையாளர்களைச் சார்ந்தும் சாதியம் சார்ந்த தீட்டும் கடைபிடிக்கப்பட்டு அடிமையாகவே வாழ்க்கை நடத்தியுள்ளனர்.
- தமிழகத்தின் வடபகுதியான கொங்கு மண்டலத்தில், வேளாண்மைத் தொழில் அடிப்படையான ஒன்றாக உள்ளது. இப்பகுதியில் மிகுதியான நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர்களாக கவுண்டர் இனமக்கள் உள்ளனர்.

இவர்களின் நிலங்களில் உழைக்கும் அடிமைக்கூலிகளாக சக்கிலியர் இனமக்கள் உள்ளனர்.

- வேளாண்மைத் தொழிலில் இருந்து, மிகுதியான பொருளாதாரத்தைப் பெறுகின்றனர் இப்பகுதி மக்கள்.
- கொங்கு மண்டலத்தில், குறிப்பாக மேட்டாங்காடான திருச்செங்கோடு அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் கிணற்றுப் பாசனத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு வேளாண்மை செய்யப்படுகின்றது.
- கிணற்றுப் பாசனத்தில் கத்தரி, தென்னை, மிளகாய், அவரை, கடலை போன்ற பயிர்கள் சாகுபடி செய்யப்படுகின்றன.
- மேட்டாங்காட்டில் கடலை அதிகமாக சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. கடலையில் இருந்து மிகுதியான பொருளாதாரத்தை ஈட்ட முடிகின்றது. இதுதவிர ஆமணக்கு, எள் போன்ற பயிர்களும் பயிரிடப்படுகின்றன.
- பனைமரங்களில் இருந்து எடுக்கப்படும், கள், தெளுவு விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. இதன்மூலம் நாடார் சமூகம், பொருளாதாரத் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்து கொள்வதைச் சான்றுகள்வழி அறிய முடிந்தது.
- கவுண்டர்கள், நிலம் சார்ந்த வேளாண்மையின் மூலமும், ரிக், தறிப்பட்டறை, நிதி நிறுவனம் போன்ற பிற தொழில்களின் மூலமும் பொருளாதாரத்தைப் பெற்று வளமுடன் வாழ்கின்றனர்.
- நிலத்தைச் சார்ந்திருக்கும் சக்கிலியர்கள், வருடக்கூலி பெற்று வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர். பொருளாதார நிலையில் உயர்வு அடையவில்லை. மிகவும் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழான நிலையில் உள்ளதை அறியலாகிறது.

- ஒட்டர், வண்ணார், நாவிதர் போன்ற பிற இன மக்களும், பொருளாதார நிலையில் பின்தங்கியுள்ளதைப் படைப்புகள் வழி அறியலாகிறது.
- முதலியார் இனமக்கள், கல்வி சார்ந்த பணிகளில் ஈடுபட்டு பொருளாதாரத்தைப் பெருக்குவதை அறியமுடிகின்றது.

இந்த வகையில், கொங்கு மண்டலத்தின் பெரும்பான்மையான பொருளாதாரம், வேளாண்மைத் தொழிலையே அடிப்படையாக ஒரு காலத்தில் கொண்டிருந்தது என்பதையும், தற்போது காலமாற்றத்தில், புதிய தொழில்களான, ரிக் லாரி, நிதி நிறுவனம், ரியல் எஸ்டேட், தறிப்பட்டறை போன்றவற்றில் இருந்து மிகுதியான பொருளாதாரத்தைப் பெற்று, தென் மாவட்டங்களைவிட கொங்கு மண்டலம், பொருளாதாரத்தில் தன்னிறைவு கண்டுள்ளதைப் படைப்பின் வழியாகவும் யதார்த்தமாகவும் படைப்பாசிரியர் வெளிப்படுத்தியுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

குறிப்புகள்

1. ந.சி.கந்தையா, செந்தமிழ் அகராதி, ப.249.
2. அ.கா.அழகர்சாமி, தமிழ் இலக்கிய மரபில் பதியிலார் குறித்த பதிவுகள் (முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு), ப.184.
3. ஜி.ஜான் சாமுவேல், இலக்கியத்தில் சமுதாயப் பார்வை, ப.1.
4. மேலது, ப.2.
5. மேலது.
6. மேலது.
7. மேலது.
8. மேலது, ப.6.
9. மேலது, ப.13.
10. மேலது, ப.56.
11. ப.கிருஷ்ணசாமி, கொங்குநாட்டு வரலாறும் அண்ணன்மார் வழிபாடும், ப.2.
12. மேலது.
13. மேலது, ப.3.
14. க.பன்னீர்செல்வம், பெருமாள் முருகன் படைப்புகளும் கொங்கு நாட்டு வாழ்வியலும், ப.135.
15. மேலது, பக்.135-136.
16. மேலது, ப.137.
17. பெருமாள் முருகன், ஆளண்டாப் பட்சி, ப.73.
18. மேலது, ப.74.
19. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.16.
20. பெருமாள் முருகன், கூளமாதாரி, ப.294.
21. பெருமாள் முருகன், பீக்கதைகள், ப.56.
22. பெருமாள் முருகன், திருச்செங்கோடு, ப.143.
23. பெருமாள் முருகன், ஏறுவெயில், ப.13.
24. பெருமாள் முருகன், ஆளண்டாப் பட்சி, ப.77.
25. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.8.
26. மேலது, ப.15.

27. பெருமாள் முருகன், கங்கணம் ப.74.
28. பெருமாள் முருகன், திருச்செங்கோடு, ப.18.
29. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.44.
30. மேலது, ப.152.
31. பெருமாள் முருகன், ஆளண்டாப் பட்சி, ப.235.
32. பெருமாள் முருகன், ஏறுவெயில், ப.19.
33. பெருமாள் முருகன், மாதொருபாகன், பக்.98, 99.
34. பெருமாள் முருகன், கூளமாதாரி, ப.233.
35. பெருமாள் முருகன், திருச்செங்கோடு, பக்.26, 27.
36. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.15.
37. பெருமாள் முருகன், திருச்செங்கோடு, ப.55.
38. பெருமாள் முருகன், மாதொருபாகன், ப.28.
39. பெருமாள் முருகன், ஆளண்டாப் பட்சி, ப.152.
40. பெருமாள் முருகன், கூளமாதாரி, பக்.167, 168, 169.
41. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.158.
42. மேலது, ப.144.
43. மேலது, பக்.25, 26.
44. பெருமாள் முருகன், ஏறுவெயில், ப.18.
45. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், பக்.161-162.
46. பெருமாள் முருகன், நிழல் முற்றம், ப.14.
47. மேலது, ப.14.
48. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.315.
49. மேலது, ப.48.
50. பெருமாள் முருகன், திருச்செங்கோடு, ப.27.
51. பெருமாள் முருகன், ஏறுவெயில், ப.19.
52. பெருமாள் முருகன், கூளமாதாரி, ப.28.
53. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், பக்.17, 18, 19.
54. பெருமாள் முருகன், ஏறுவெயில், ப.35.

55. பெருமாள் முருகன், ஏறுவெயில், ப.35.
56. மேலது, பக்.68-69.
57. மேலது, ப.70.
58. மேலது, ப.19.
59. பெருமாள் முருகன், மாதொருபாகன், ப.28.
60. பெருமாள் முருகன், ஆளண்டாப் பட்சி, ப.19.
61. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.266.
62. பெருமாள் முருகன், ஆளண்டாப் பட்சி, ப.185.
63. பெருமாள் முருகன், பீக்கதைகள், ப.56.
64. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.308.
65. பெருமாள் முருகன், ஏறுவெயில், ப.184.
66. பெருமாள் முருகன், வேப்பெண்ணெய்க் கலயம், ப.114.

இயல்-5
*ÝvF EkRû]s

Cvp-5
*YvF EkRû]Ls

முன்னுரை

மனித இனம் உலகை ஆளும் திறனைப் பெற்றுள்ளது. இத்திறனைப் பெறுவதற்குப் பல மில்லியன் ஆண்டுகள் உழைப்பு உள்ளதை வரலாற்றுவழி அறியலாகிறது. விலங்கு நிலையிலிருந்து பண்பட்ட மனிதனாக வாழத் தலைப்பட்ட நாளிலிருந்து, மனிதன் தனித்துவமிக்க நபராக மாறினான். வாழையடி வாழையாக மனித இனம் செழித்து வளர்ந்தது. உலகின் நிலவியல் சூழலுக்கு ஏற்ப மனித இனம் தனக்குரிய வாழ்வியலை அமைத்துக் கொண்டது. இந்த வகையில் உலகில் வாழ்ந்துவரும் மனித இனத்திற்குத் தனித்தனியான பண்பாட்டுக்கூறுகள் உள்ளன. அந்த வகையில் இந்தியப் பெருநிலவெளியில், அடிமட்ட நிலமாக விளங்கும் தமிழ் நிலத்திற்கும் இரண்டாயிரம் நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலான தொன்மை சான்ற வாழ்வியற்கூறுகள் உள்ளன. தமிழர்களின் வாழ்வியற்முறைகளை இலக்கியம், கல்வெட்டு, அகழ்வாய்வில் கண்டறியப்பட்ட புழங்குப் பொருட்கள், நாணயங்கள், வெளிநாட்டார் குறிப்புகள் ஆகியவற்றின் வழி அறியமுடிகின்றன. இவற்றில் இலக்கியச் சான்றாதாரமாக தொன்மையான சங்க அகப்புற இலக்கியங்களும் அமைந்துள்ளன. இவை அவ்வக்காலச் சமுதாயத்தின் வாழ்வியல் விழுமியங்களைச் சுட்டி நிற்கின்றது. எனவேதான் இலக்கியங்களைக் காலத்தின் கண்ணாடி என்பர். மேலும் சமுதாயத்தின் பிரதிபலிப்பாகத் திகழ்கின்ற இலக்கியங்கள், பண்பாட்டுக் கருவூலங்களாகவும் விளங்குகின்றன. அந்தவகையில் நிகழ்காலச் சமுதாயத்தின் வாழ்வியல் விழுமியங்களைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதில் புதினம், சிறுகதை போன்ற புனைகதை வடிவங்கள் முக்கிய வினையாற்றுகின்றன. கொங்கு மண்டல மக்களின் வாழ்வியற் விழுமியங்களைப் பெருமாள் முருகன் தமது படைப்புக்கள்

பலவற்றில் புனைவுபடுத்தியுள்ளார். அவ்வாழ்வியற் விழுமியங்களை எடுத்துரைப்பதாக இவ்வியல் அமைகிறது.

5.1 விழுமியம்-சொற்பொருண்மை விளக்கம்

‘Ethic’s’ என்ற ஆங்கிலச் சொல், ‘Ethos’ என்ற கிரேக்க மூல நிகரணில் இருந்து வந்ததாகும். இச்சொல் ஆரம்பத்தில் மக்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வாழ்ந்த இடத்தைக் குறித்து, நாளடைவில் இச்சொல் பல பொருள்களைத் தந்தது. அவை பழக்கவழக்கம், மனநிலை, குணம் சிந்திக்கும் முறை என்பவைகளாகும். தமிழில் ‘Ethics’ என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு இணைப் பதிலியாக ‘அறம்’, ‘மதிப்பு’, ‘விழுமியம்’ ஆகிய சொற்கள் பயன்பாட்டில் உள்ளன. இருந்தபோதும், இச்சொற்கள் ஒரு பொருள் குறித்து நிற்கும் பல சொற்களாகும். அதாவது Ethics என்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் இணைப்பதிலிச் சொல்லாக ‘அறம்’ திகழ்கிறது. இச்சொல் ‘அறு’ என்னும் வினைச்சொல்லையும், ‘அம்’ என்னும் தொழில் பெயர் தொகுதியையும் கொண்டு தோன்றியதாகும். ‘அறு+அம்=அறம்’, ‘அறம்’ என்னும் அடிச்சொல்லிற்கு ‘அறுத்துச்செல்’, ‘வழியை உண்டாக்கு’, ‘உருவாக்கு’, ‘துண்டி’, ‘வேறுபடுத்து’ என்ற பலவகைப் பொருட்கள் வழங்கி வருகின்றன. இத்தகைய சொல்லமைப்பியல் ஆராய்ச்சியின் அடிப்படையில் மனிதன் தனக்கென வரையறுத்துக்கொண்ட ஒழுக்க முறையின் ‘தொகுதியே-முழு நிறைவடிவமே அறம் என்று கூறுவர்.¹

தமிழலக்கியங்களில் ‘அறம்’ என்ற சொல், ஒழுக்கம், உயர்ந்தோர் வழக்கு, (வழக்கியலாணை), நடுவுநிலைமை, நீதி, கடமை, ஈகை, புண்ணியம், அறக்கடவுள், சமயம் போன்ற பொருட்களில் வழங்கிவருவதைக் காணமுடிகிறது.²

கழகத்தமிழ் அகராதி இச்சொல்லுக்கு,

‘கடமை, நோன்பு, தருமம், கற்பு, இல்லறம், துறவறம், நல்வினை, அறநூல், அறக்கடவுள், தருமதேவதை, தீப்பயனுண்டாக்குஞ்சொல்’³.

என்று பொருள் தருகின்றது.

ஆங்கில அகராதி,

“தனிமனிதன் பிறருடன் தொடர்புகொள்ளத் துணை செய்யும்
பொது இயல்பான ஒழுக்கம்”

என்று விளக்கம் தருகின்றது. இவ்வாறு பல்வகைப்பட்ட பொருள்கோடலுக்கும், சொற்குறிப்புகளுக்கும் இடந்தரும் நெகிழ்வுத்தன்மையுடையது அறம் என்பதைப் பசுக்களின் நிறம்பல. ஆனால், அவற்றின் பாலின் நிறம் ஒன்றுதான். அறநெறிகள் பல. ஆனாலும், அறம் ஒன்றுதான் என்ற நாலடியார் பாடலின் கருத்து தெளிவுப்படுத்துகிறது. இன்று ‘அறம்’ என்ற சொல்லைவிட ‘விழுமியம்’ என்ற சொல் தமிழில் பயன்பாட்டுச் சொல்லாக உள்ளது. விழுமியம் குறித்து கூறுகின்றபோது மனித மதிப்புகளை விளக்கிக்காட்டும் கொள்கையை ‘விழுமவியல்’ என்று மேலைநாட்டார் சுட்டுகின்றனர். எது உள்ளார்ந்த மதிப்பை உடையதோ அது விழுமியம் ஆகும். ‘இன்பக் கோட்பாட்டாளர்களுக்கு அது மகிழ்ச்சி தருவதாகும். பயனீட்டுக் கோட்பாட்டாளர்களுக்கு அது நல்ல எண்ணம் ஆகும்’⁴ என்பதில் இருந்து அறம், மதிப்பு, விழுமியம் ஆகிய சொற்கள் வெவ்வேறாக இருந்தாலும் அவை உணர்த்தும் பொருண்மை ஒன்றுதான் என்பதை அறியலாம்.

5.2 விழுமியத்தின் நிலைகள்

மனித சமூக அமைப்பில், காலத்திற்கேற்ற விதிகளும், செயல்பாடுகளும் மாறி மாறி வந்துள்ளதை அறியலாகிறது. இது சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கேற்ப

பல்வேறு இயல்புகள் கொண்ட (அறக்கோட்பாடுகள்) விழுமியக் கோட்பாடுகள் பலவாக உள்ளன. 'அறம் என்பது இயற்கையில் காணப்படும் நெறிமுறையோடு தொடர்புடையது. சமூகத்தில் எந்த அளவு அதன் வெளிப்பாடு உணரப்படுகிறதோ அந்த அளவு அதன் தொடர்பினைக் காணலாம். அறம் என்பது நீதிநெறியில் வாழும் நபரைக் குறிப்பதில்லை. மாறாக நல்ல குணங்களைக் குறிக்கிறது. மக்கள் அதனுடைய வடிவக்கூறினை கடைபிடிப்பதோடு மட்டுமின்றி அவர்கள் தம்மை உயர்த்திக்கொள்ளவும் இது உதவுகிறது' (Ethics: 1989:9)⁵ இத்தகு விழுமியம் மூன்று வளர்ச்சி நிலைகளைக் கொண்டுள்ளதாக அறியலாகிறது. அவை:

1. இயல்புக்க நிலை
2. மரபொழுக்க நிலை
3. மனச்சான்று நிலை

என்பவைகளாகும். இவை ஒவ்வொன்றாகப் பின்வருமாறு விளக்கப்படுத்தலாம்.

5.2.1 இயல்புக்க நிலை

இங்கு நல்ல நடத்தை என்பது நம் அடிப்படை இயல்புக்கங்களாலும், தேவைகளாலும் இத்தகைய உடன்பிறந்த உளப்போக்கின் (Innate Tendencies) மெய் நன்கு விளக்கியுள்ள தீர்மானிக்கப்பெற்ற நடத்தையேயாகும்.

5.2.2 மரபொழுக்க நிலை

இங்கே, தான் வாழும் சமுதாயத்தின் மரபொழுக்கத்துக்கு ஒத்த நடத்தையே நன்னடத்தை எனப்படும்.

5.2.3 மனச்சான்று நிலை

இங்கு ஒரு தனிமனிதன் தன் மனச்சான்று கூறும் நல்லது, கெட்டது என்ற முடிவுகளை ஒப்புக்கொள்வதால் ஏற்படும் நடத்தையே (வில்லியம் லீல்லி 1984:78) என்று கூறப்படுகின்றன⁶. அதாவது, இம்மூவகை நிலைகள்தாம் அறவியல்

வளர்ச்சியின் முக்கியமான நிலைகளாகும். இயல்புக்க நிலை என்பதை ஒருவகையில் பாரம்பரிய மரபியல் சார்ந்த மனித நடத்தையைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். எடுத்துக்காட்டின்படி, ஒரு பையனின் நடவடிக்கைகளைப் பார்த்து சிலர், 'அப்படியே அவுங்க தாத்தா மாதிரியே பண்ணான்' என்பர். இவ்வாறு தாத்தாவிடமிருந்து தந்தை வழியாகப் பேரனுக்குச் சென்று நின்று நிலவும் உடன்பிறந்த பண்புகளையே 'இயல்புக்க நிலை' அறம் என்கிறோம்.

மரபொழுக்க நிலை என்பது சமூக மரபுகளை வழிவழியாகப் பின்பற்றி வருவதைக் குறிப்பிடுவது ஆகும். மனச்சான்று நிலை என்பது குடும்பப் பாரம்பரிய மரபியல் சார்ந்த அறநெறிகளையும், சமூக மரபு சார்ந்த அறநெறிகளையும் பயன்பாட்டு விளைநோக்கில் எண்ணிப்பார்த்துப் பொருத்தமானவற்றைப் பின்பற்றுவதாகும். மேலும் பலவகையான கோட்பாட்டு நிலையிலான பகுப்புகளுக்கும் உட்படுகிற அறவியல் என்னும் பொதுவான அறவியல் கோட்பாடு நிலைகள் இவைகளே என்பதும் இவற்றின் அடிப்படையிலேயே அறவியல் கட்டமைக்கப்படுகிறது என்பதும் கண்கூடு.

5.3 தமிழ் இலக்கியங்களில் விழுமியங்கள்

தமிழ் மரபின் சுவடுகளைச் சங்க இலக்கியங்களில் இருந்து நவீன கால இலக்கியங்கள் வரை காணமுடிகின்றன. அந்தவகையில் தமிழர்களின் வாழ்வியல் விழுமியங்களை எடுத்துரைப்பதாக இலக்கியங்கள் அமைந்துள்ளன. சங்க கால இலக்கியம் அக்காலச் சூழல் சார்ந்த விழுமியங்களைக் கொண்டிருப்பது போல், இதன் பின்னால் தோற்றம்பெற்ற ஒவ்வொரு வகை இலக்கியங்களும் தமிழர்களின் வாழ்வியல் விழுமியங்களைப் பறைசாற்றி நிற்கின்றன. காலந்தோறும் தமிழ் இலக்கியங்களில் பதிவாகியுள்ள வாழ்வியல் விழுமியங்களை ஆராய்வதாக இப்பகுதி அமைகிறது.

5.3.1 அறவிலக்கியங்கள்

திணை மரபு இலக்கியங்களான சங்க இலக்கியங்களில் அறவியல் சிந்தனையைக் காணவியலுகின்றது. அதுபோல், பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல் தொகுப்பில் அமைந்துள்ள பதினோரு நூல்கள், வாழ்வியல் அறத்தை முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டனவாகும். இதன் சிறப்பினைப் பழஞ்செய்யுள்,

“அடிநீயிர் பில்லாச் செய்யுட் பகுதி
அறம்பொரு ளீன்பம் அடுக்கி யவ்வகைத்
தீறம்பட வுரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும்”⁷

என்று குறிப்பிடுகின்றது. சங்க காலத்திற்குப் பின் தோற்றம் கொண்ட சங்க மருவிய கால இலக்கியங்கள், அறவிலக்கியச் சிந்தனைக்கு முதன்மை கொடுத்துள்ளன. பௌத்த, சமண மதங்கள் அறத்தை வலியுறுத்தும் நோக்கில் இலக்கியங்களைப் படைத்தன. சமண பௌத்த மதங்களுக்கு எதிராக சைவ, வைணவ மதங்கள், தங்கள் வாழ்வியல் விழுமியக் கருத்துக்களைப் பரப்பின. இதன்பின்னர் அவ்வக்காலச் சூழலுக்கு ஏற்ப வாழ்வியல் அறங்கள் குறித்தப் பதிவுகள் இலக்கியங்களில் பதிவாகின. இதனைச் சில சான்றுகள் வழியாகப் பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கலாம்.

5.3.2 சங்க இலக்கியங்களில் விழுமியம்

சங்க இலக்கியம் அகம், புறம் எனும் வாழ்வியல் முறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. அகவாழ்வியல், புறவாழ்வியல் ஆகிய இரண்டிலும் விழுமியக் கருத்துக்கள் இழையோடுகின்றன. அவற்றில் சில மட்டும் இங்கு எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. தோழியின் அறப்பண்பு, சங்ககால மக்களின் நம்பிக்கைகள், தலைவன் தலைவியின் அறப்பண்புகள் குறிப்பிடத்தக்க விழுமியங்களாக இடம்பெற்றுள்ளன. சான்றாக திருமணம் முடிந்தபின், தலைவன்

பரத்தமையொழுக்கம் செல்கின்றான். இப்போக்கு சான்றோர்களுக்கு உடன்பாடு அன்று, தலைவனின் இச்செயல்பாட்டினைத் தலைவி அறத்தோடு புலப்படுத்தி நிற்பதைப் பின்வரும் பாடல் புலப்படுத்துகிறது.

“சான்றோர் செல்வம் என்பது சேர்ந்தோர்
புன்கண் அஞ்சும் பண்பின்
மென்கட் செல்வம் என்பதுவே”⁸

என்பதாகும். இதன் பொருளாவது, அகத்திணைப் பாடல்களில், தோழியே, தலைவன்-தலைவியரின் இல்லற ஒழுக்கத்தில் பெரிதும் அக்கறை உடையவள். சார்ந்தோர் துன்பத்தை நீக்குவதே சிறந்த செல்வம் என்னும் பண்புடையவர் தோழி, அவள் தலைவனின் பரத்தமையொழுக்கத்தைச் சான்றோர் போற்றார் எனத் தலைவனை இடித்துரைக்கின்றாள். களவுக் காலத்தில் தலைவிக்கு நயந்துரை செய்தவன் தற்போது தலைவியிடம் அன்புடையவனாக இல்லை என்பதைச் ‘சேர்ந்தோர் புன்கண் அஞ்சும் பண்பே செல்வம்’ என்பதாகும். இவற்றிலிருந்து தோழியின் நனிநாகரிகமிக்க கூற்று வழியிலான அறப்பண்பை உணரலாம். இதுபோல எண்ணிலடங்கா விழுமியக் கூறுகள் சங்க இலக்கியங்களில் காணக்கிடக்கின்றன.

5.3.3 புறப்பாடல்களில் விழுமியங்கள்

சங்கப் புறப்பாடல்கள், அகப்பாடல் இலக்கண விதிகளுக்கு உட்படாதவை எனலாம். போர், வீரம், புகழ் போன்ற செயல்பாடுகளைக் கருப்பொருளாகக்கொண்டு படைக்கப்பட்ட இலக்கியங்கள் புறத்திணை மரபினைச் சார்ந்ததாகும். புறப்பாடல்கள் விழுமியச் சிந்தனைகள் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளன. அவை போர் அறம், கொடை அறம் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன. புறப்பாடல்களில் ஆண்களின் வீரப்பண்பினை மட்டும் குறிப்பிடாமல் பெண்களின் வீரப்பண்பு குறித்தும் பதிவாகியுள்ளது. புறநானூற்றில்

தும்பைத்திணையில் ‘உவகைக்கலுழ்ச்சி’ என்னும் துறையில் காக்கைப் பாடினியார் நச்செள்ளையார் பாடிய பாடலில், புறப்புண்பட்டுப் போர்க்களத்தில் நின்மகன் வீழ்ந்தான் என்ற சொல் கேட்டு அவன் பாலுண்ட மார்பகத்தை அறுத்தெறிவதாக வஞ்சினம் கூறிச் சென்ற ஒரு முதியோளாகிய தாய், அவன் மார்பில் விழுப்புண் தாங்கி இறந்து கிடப்பதைக் கண்டு,

“படுமகன் கிடக்கை காணூஉ
ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிது உவந்தனளே”⁹

என மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றாள் என்பதில் இருந்து சங்க கால மகளிரின் துணிவும், அறப்பண்பும் வெளிப்படுவதைக் காணலாம். சங்க கால மகளிர், அச்சம் என்பதை அறியாதவர்களாக உள்ளதைப் பின்வரும் சான்றுவழி வெளிப்படுத்தலாம். அதாவது முதல் நாள் நடைபெற்ற போரில் இவளது தந்தை யானையைக் கொன்று தானும் இறந்தான். நேற்று நடந்த போரில் இவள் கணவன் பசுக்கூட்டங்களைப் பகைவரிடமிருந்து பாதுகாத்து இங்குப்பட்டான். இன்றும் போர்ப்பறை கேட்டு பெருவிருப்பம் கொண்டு ஒருமகன் அல்லது வேறு செல்வம் இல்லாத அந்த மறக்குடிப்பெண் அச்சிறுவனை அழைத்து வேலைக் கையில் கொடுத்து வெண்மையான ஆடையை அவனுக்கு உடுத்தி, அவன் குடுமித்தலைக்கு எண்ணெய் தடவி போர்க்களத்திற்குச் சென்றுவா என அனுப்பி வைக்கின்றாள்.

“கெடுக சிந்தை! கடிதிவள் துணிலே
முதின் மகளிராதல் தகுமே
வேல்கைக் கொடுத்து, வெளிது விரித்து உடஇ
பாறுமயிர்க் குடுமி எண்ணெய் நீவி,
ஒருமகன் அல்லது இல்லோள்
செறுமுகம் நோக்கிச் செல்கென விடுமே”¹⁰

என்பதில் இருந்து, சங்ககால மகளிரின் கடமையையும், வீரத்தையும், சமூகப் பொறுப்புணர்வையும் அறியலாம். இதுபோன்று சங்கப் புறப்பாடல்கள் தோறும், தமிழர்களின் வாழ்வியல் விழுமியங்களைக் காணமுடிகின்றன.

5.3.4 பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் விழுமியங்கள்

சங்க மருவிய கால நூல்களாகக் கருதப்படும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், அறத்தை முதன்மைப்படுத்தி பாடப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் பதினோரு நூல்கள் அறத்தை மட்டும் பாடுவதாக அமைந்துள்ளன. அவை பின்வருமாறு:

1. நாலடியார், 2. நான்மணிக்கடிகை, 3. இன்னா, நாற்பது, 4.இனியவை நாற்பது, 5. திருக்குறள், 6. திரிகடுகம், 7. ஆசாரக்கோவை, 8.பழமொழி, 9.சிறுபஞ்சமூலம், 10.முதுமொழிக்காஞ்சி, 11.ஏலாதி என்பவைகளாகும். இவற்றில் இடம்பெற்றுள்ள வாழ்வியல் விழுமியங்கள் சிலவற்றை மட்டும் இங்கு எடுத்துரைக்கலாம். திரிகடுகம் என்னும் அறநூலில் வெறுப்புணர்விலிருந்து மீளுதல் குறித்து குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வெறுப்புணர்வு என்பது எல்லா வகையான இயைபுகளையும் வேரறுக்கும் தன்மையது. சமூகத்தின் சமூக இயக்கத்திற்கு எதிர்நிலைப்போக்கை உருவாக்குவது, தனிமனித உறவுகளுக்குத் தடைக்கல்லாய் அமைவது. இவ்வெறுப்புணர்விலிருந்து மீளுதலாவது இணக்கமான சமூக வாழ்வியலைக் கட்டமைக்கத்தகுந்தது. இதனைத் திரிகடுகம்,

“தன்னை வியந்து தருக்கலும், தாழ்வு இன்றிக்
கொன்னே வெகுளி பெருக்கலும்-முன்னிய
பல்பொருள் வெஃகும் சிறுமையும்-இம்முன்றும்
செல்வம் உடைக்கும் படை”¹¹

என்று குறிப்பிடுகின்றது.

சிறுபஞ்சமூலம் என்னும் அறநூல் சமூக அறங்களை விதந்தோதுகிறது. இது சமூக ஒழுங்கமைவுக்கான ஐந்து நன்னெறிகளை உலகுக்கு உணர்த்தும்

அறநெறி நூல் ஆகும். இந்நூல் ஐந்து அறங்களைக் குறிப்பிடுகிறது. அவை கொல்லாமை, பொய்யாமை, காமமின்மை, பிறன் மனை நயவாமை, பிறப்பறுத்தல் என்பனவாகும்.

மனிதன் தனது வாழ்க்கையில், ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். ஒழுக்கம் இல்லாத வாழ்வு துன்பம் தரும் என்கிறது முப்பாலான திருக்குறள். இதுபோல் சிறுபஞ்ச மூலமும், இல்லற வாழ்வில் ஒருவனுக்கு ஒருத்தியாக வாழவேண்டும் என்றும், பிறபெண்களுடன் பழக்கம் வைக்கக் கூடாது குறித்தும் பேசுகிறது. இதனைப் பின்வரும் சான்றுகள் வழி அறியலாம்.

பிறர் மனை விரும்புதலைக் குறித்து,

“வேண்டேல், பிறர் மனை”¹²

என்கிறது. அதுபோல், ஐந்து வகையான பெண்களைச் சேரக்கூடாது என்பதனை,

“பூவாதான், பூப்புப் புறக்கொடுத்தான், இலிங்கி
ஓவாதான், கோலம் ஒருபொழுதும் காலாதான்,
யார் யார் பிறர் மனையான் உள்ளிட்டு-இவ் ஐவரையும்
சாரார் பகைபோல் சலித்து”¹³

என்று குறிப்பிடுகிறது. இதுபோன்று பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ள பதினோரு அறநூல்களும், வாழ்வியற் விழுமியங்களை எடுத்துரைக்கின்றன. சங்க மருவிய கால இலக்கியங்களுக்குப் பின்னர் தோற்றம் பெற்ற இலக்கியங்களும் வாழ்வியல் அறங்களை முன் மொழிந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. ஆக, தமிழ் இலக்கியச்சூழலில், காலந்தோறும், அறச்சிந்தனைகள் பதிவாகியுள்ளதை மேற்குறித்த எடுத்துக்காட்டுகள் வழி அறியலாம்.

5.4 விழுமியப் பாகுபாடு

சமூகத்தில் வாழ்வியலுக்கும், செயலுக்கும் எவையெல்லாம் அவசியமென்று கருதப்படுகிறதோ அவை எல்லாம் விழுமியங்கள் எனலாம். இதனடிப்படையில் சமூகப் பண்பாட்டுத் தளத்தில் சுட்டப்பெறும் சிறப்புப் பண்புகளும், உள்ளார்ந்த பண்புகளும் தகுதிகளும் விழுமியங்களாக உருமாறுகின்றன. இத்தகைய விழுமியங்கள் அதனதன் செயல்பாட்டிற்கு ஏற்ப அறிஞர்களால் பாகுபடுத்தப்படுகின்றன. அவை:

“தனிமனித விழுமியம், சமூக விழுமியம், அரசியல் விழுமியம், சமயவிழுமியம், ஒழுக்க விழுமியம், அழகியல் விழுமியம், பண்பாட்டு விழுமியம், அறவியல் விழுமியம், பொருளாதார விழுமியம்”¹⁴

என்பனவாகும். இவ்வடிப்படையில் பெருமாள் முருகனின் படைப்புகளில் வாழ்வியல் விழுமியங்களை வெளிப்படுத்தலாம்.

5.5 வேளாண்மை விழுமியங்கள்

கொங்குமண்டலத்தில் வேளாண்மைத் தொழில் முதன்மையானதாகும். மனிதனுக்கு உணவு அத்தியாவசியமான ஒன்று. உணவுத் தேவையை வேளாண்மை தன்னிறைவு செய்கிறது. எனவேதான் இறைவனுக்கு நிகராக வேளாண்மையை மக்கள் மதிக்கின்றனர். இத்தகைய வேளாண்மைப் பண்பாட்டில், விழுமியங்கள் அமைந்துள்ளன. இதனடிப்படையில் பெருமாள் முருகனின் படைப்புகளில் இடம்பெற்றுள்ள வேளாண்மை விழுமியங்களைக் காணலாம்.

மாதொருபாகன் புதினத்தில், உயிர்களுக்கு அடிப்படை ஆதாரமாக உள்ள உணவும், நீரும் இல்லாமல் போகுமோ? என்ற மனவருத்தம் சார்ந்த விழுமியப் பண்பினை அறியலாகிறது.

“வேசாகக் கண்ணயர்ந்த காளி கிச்சத்தில் எறும்பின் கடி உணர்ந்து விழித்தான். அனிச்சையாய்த் தேய்த்தபோது சிறுதடிப்பு ஏற்பட்டது. எழுந்து உட்கார்ந்தான். உள்ளே சமையலோசை கேட்டபடியிருந்தது. முத்து இன்னும் வந்திருக்கவில்லை. கொஞ்ச தூரம் நடந்துவிட்டு வரலாம் என்று நினைத்தான். வீடும் பூவரசும் தவிரச் சுற்றிலும் காடுகள் மொட்டையாய் வெயிலெரிக்கக் கிடந்தன. வைகாசி தொடங்கி இருபது நாட்களாகியும் இன்னும் வானம் கண் திறக்கவில்லை. புழுதி உழவு ஓட்ட மழையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெயில்தான் அதிகமாகிறதே தவிர வானில் சிறு கருக்கலைக் கூடக் காணமுடியவில்லை. இந்த வருசம் மழை பொய்த்துப் போய்விடுமோ என மனதில் பயம் வந்தது.

மாடுகளுக்குத் தீனிப் பிரச்சினை இல்லை. கடலைக் கொடிப் போர் ஒன்றும் சோளத்தட்டுப் போர் ஒன்றும் இன்னும் முழுதாக இருக்கின்றன. தண்ணீர்ப் பிரச்சினை வந்துவிடலாம் கிணற்று நீரை நான்கு தென்னைகளுக்குக் கூடப் பாய்ச்சாமல் ஆடுமாடுகளுக்கு என்று வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். எப்படியும் ஐப்பசி கார்த்திகையில் மழை பெய்யாமலா போய்விடும்¹⁵

என்னும் சான்று வழி வேளாண்மை பருவகாலத்திற்கு ஏற்ப சிறப்பான முறையில் நடைபெற்றதை அறியலாம்.

கொங்குப் பகுதியில் குறிப்பாக நாமக்கல் வட்டாரப் பகுதிகளில் மேட்டாங் காடுகள் அதிகம். இதனால் வேளாண்மை வானம் பார்த்து செய்யப்படுகிறது. இவ்வேளாண்மையில் பெறப்படும் பொருட்கள், மக்களின் அடிப்படை வாழ்வாதாரமாக உள்ளது. இத்தகைய வேளாண்மை அறவழிபட்டதாக அமைந்துள்ளதைப் பின்வரும் சான்றுவழி எடுத்துக்காட்டலாம்.

“அங்கு எல்லாமே மேட்டுக்காடுதான், வருசம் ஒரு வெள்ளமை அதுவும் வானம் கண் திறக்க வேண்டும்.

ஒரு வருசம் தவசங்களும், பயிறுகளுமாய் பானைகள் நிறையும்.
மறு வருசம் தொழிலாளிகளுக்குக்கூட தருவதற்குப்
படாதபாடுபடவேண்டும். என்னமோ இந்த ஆடுங்குட்டியும்
மாடுங்கன்னும் பொழப்பே ஒரு வழியா ஒட்டுது என்பார்கள்”¹⁶

என்பதிலிருந்து வேளாண்மையின் விழுமியப் பண்பை அறியலாம். அவற்றிலும்,
வேளாண்மைத்தொழில் செய்ய வேண்டியது மனிதனின் அடிப்படையான
அறமாகக் கருதப்படுவதைக் கங்கணம் புதினம் வழி வெளிப்படுகிறது.

“ஒரு மழை கனமாகக் கொட்டிவிட்டால், உடனே புழுதி உழவு
தொடங்குவார்கள். இரண்டாம் மழைக்கு விதைப்பு, வைகாசியில்
கடலைக்காய் போட்டால்தான் சரியான பருவம்”¹⁷

எனக் கணக்கு வைத்து உழவு வேலையைப் பிறருக்காகவும், தமக்காகவும்
செய்துகொள்ளும் செயல்பாடு விழுமியம் சார்ந்து அமைந்துள்ளது.
அதேவேளையில் உழவு செய்யாது இருப்பது சிறந்த அறமாக இருக்காது
என்பதனை,

“நல்ல வெள்ளாளன் மண்ணக்கொற போட்டு வெப்பானாடா”¹⁸

என்ற கூற்றில் இருந்து வேளாண்மை செய்ய வேண்டியது அறமாக உள்ளதை
அறியலாம்.

5.6. தனிமனித விழுமியங்கள்

உலகில் சமூக வாழ்க்கை மனிதனை ஒன்றாக இணைக்கிறது. மனிதன்
தனியாளாய் அலைந்து திரிந்து நாடோடி வாழ்க்கை வாழ்ந்தபோது, எந்தவிதமான
பண்பாடோ, விழுமியமோ அவனிடம் இல்லை. இனக்குழு வாழ்க்கையில்
ஏற்பட்ட சமூக வாழ்வியலில், மனிதன் பண்பட்ட ஒருவனாக மாறினான்.
இதனடிப்படையில் மனித சமூகம், அதனதன் வாழ்நிலைக்கு ஏற்ப பண்பாட்டு
மரபுகளை வகுத்துக்கொண்டு, காலந்தோறும் அப்பண்பாட்டு விழுமியங்களைத்
தங்களது சந்ததிகளுக்கும் கையளித்து வருகின்றது. அவ்வகையில் ஒரு

தனிமனிதன், தனது சமூகத்தின் விழுமியங்களைத் தனது முயற்சி, சுற்றம், சமூகத்தில் இருந்து கற்றுக் கொள்கின்றான். சமூகத்தின் மரபு விதிகளுக்கு ஏற்ப தனது வாழ்வு அமையும்வண்ணம் பார்த்துக்கொள்கின்றான். இதனால், தனிமனித விழுமியம் சமூகத்திற்கு உகந்ததாகவும் மாறுபட்டும் அமைவதைக் காணலாகிறது. அதனடிப்படையில் பெருமாள் முருகனின் பல்வகைப் படைப்புகளில் இடம்பெற்றுள்ள தனிமனித விழுமியங்கள் இங்கு எடுத்துரைக்கலாம்.

புனைகதையில் தனிமனிதன் குறித்த வாழ்க்கை பதிவு செய்யப்படுகிறது. இதனால் தனிமனிதர்களின் வாழ்வியல் செயல்பாடுகள் வழியாக விழுமியங்களை அறியமுடிகிறது. பெருமாள் முருகனின் படைப்புகள் பலவற்றிலும் தனிமனிதர்கள் விழுமிய மாந்தர்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். இதனைப் படைப்புகள்வழி நின்று எடுத்துரைக்கலாம்.

கங்கணம் புதினத்தில் 'தானாவதி தாத்தா' ஒரு விழுமியப் பாத்திரமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளார். சமூகத்தோடு இணைந்து வாழ்ந்தாலும், வாழ்க்கையின் பரிமாணங்களையும், யதார்த்தங்களையும் அறிந்து வாழ்வை அதன்போக்கில் விடுத்து, வாழ்ந்துவரும் மனிதராகத் தானாவழி தாத்தா உள்ளார். தனது வாழ்வில் பெற்ற அனுபவங்களைப் பிறருக்குப் பகிர்ந்து அளிப்பதில் இருந்து, இவரது விழுமியப் பண்பை அறியலாம். சான்றாக,

“ஒரு காலத்தில் அந்தப் பக்கத்துக்கே கல்யாணம் முடிக்கும் தானாவதியாகத் தாத்தாதான் இருந்தார். அதனால் அவர் சொந்தப் பெயரே மறைந்து தானாவதி என்பதே பெயராகிவிட்டது. நெசமேலும் உங்க பேரென்ன தாத்தா என்று கேட்டால், 'அட தானாவதிதானப்பா' என்று சொல்லிவிடுவார்.

இதுவரைக்கும் எத்தனையோ கல்யாணங்களை அவர் முடித்து வைத்திருக்கிறார். ஆனால், ஒருவரிடமும் கைநீட்டி ஒரு பைசா வாங்கியது கிடையாது. அந்தக்கால வழக்கமே அப்படித்தான்

என்பார். நான் பஞ்சத்து ஆண்டி இல்ல. பரம்பரை ஆண்டி, மாப்பிள்ளை வீட்டாரும், பெண் வீட்டாரும் தவறாமல் தாத்தாவுக்கு ஆளுக்கொரு வேட்டி துண்டு எடுத்துத் தருவார்கள். 'இதுவரைக்கும் காசு குடுத்து ஒரு கோமணத்துணிகூட வாங்குனது கெடையாதப்பா என்று சொல்வார்"¹⁹

என்பதிலிருந்து தனிமனிதன் தனக்கு என்று வாழாமல் சமூகத்திற்குப் பயன்படும் வகையில் வாழ்கின்ற விழுமியத்தை அறியலாம்.

5.6.1. மரணத்தில் விழுமியம்

நன்றாக வேலை செய்துகொண்டிருந்த மனிதன், திடீரென இறந்துவிடுகின்றான். பிணமாகிப்போன அவனை, பிணத்திற்குரிய சடங்குகள் செய்து படையில் எடுத்துச்செல்கின்றனர். படையில் இருந்து உயிர்த்தெழுகிறான். மக்கள் படையைவிட்டு பயந்து ஓடுகின்றனர். இறந்தவன் உயிருடன் எழுந்ததை மக்கள் விரும்பவில்லை. அவனைச் சுடுகாட்டில் தங்க வைப்பதற்கான வசதிகள் செய்து தரப்படுகிறது. அவனும் ஊருக்குக் கட்டுப்பட்டு, ஊரின் நலன் கருதி ஊரையும், குடும்பத்தையும் பிரிந்து சுடுகாட்டில் தங்கிவிடுகிறான் என்பதிலிருந்து அவனது விழுமியப் பண்பினை அறியலாம்.

“செத்து சுடுகாடு வரைக்கும் வந்தததுக்கப்புறம் பொழச்சிக்கிட்டான் ஊருக்குள்ள சேத்த முடியாது. பொணத்துக்குனு செய்யற ‘காங்கியமெல்லாம் செஞ்சதுக்கப்புறம் ஊருல நீ இருந்தா ஊருக்குக் கேடு’ அவனுக்குச் சொல்ல ஒன்றுமேயில்லை. குரல் தழுதழுக்க அழுதான்.

‘தோ. . . உன்னோட கஷ்டம் புரியது. ஆனா என்ன செய்யறது? இதே மாதிரி ரண்டு மூணு தலைமொறைக்கு முன்னால நம்மூர்ல ஒன்று நடந்திருக்குது. அப்ப அந்த ஆள ஊருக்குள்ள உட்டிருக்காங்க. அதுக்கப்புறம் மழமாரி இல்ல. ஊரே பஞ்சத்துல

செத்திருக்குது. அவர ஊருக்கு வெளியே
அனுப்புனதக்கப்பறந்தான் செரியாயிருக்குது.

உனக்கு நாங்க எல்லாம் செஞ்ச தர்றம். இங்கேயே ஒரு
கொட்டாயி போடறம். சாப்பாட்டுக்கு வேணுங்கற செஞ்ச
தர்றோம். ஊர் எல்லைக்குள்ள வரவேண்டாம்.

அவனிடம் எந்தப் பதிலுமில்லை. வெறுமனே மண்டியிட்டுத்
தொழுதான். ஊமையின் ஒலிபோல குரல் உடைந்தது.
அதனுடே சொன்னான்.

‘இப்பநா பொணமில்லே’

அங்க எழுந்த சப்தத்தில் அவன் சொற்கள் யாரையும்
எட்டவில்லை. அவசரமாக ஒரு சிறு குடிசை போடும் பணி
மும்முரமாக நடந்தது”²⁰

என்னும் சான்று வழியாக தனிமனிதன் ஊரின் நலன்கருதி, சுடுகாட்டில் தன்
வாழ்க்கையை நடத்துகின்ற பாங்கினை அறியலாம்.

5.7. விருந்தோம்பல் விழுமியங்கள்

விருந்தினர்களை உபசரிப்பது தமிழர்களின் பழக்கமாகும். ஆதிகாலம்
தொட்டு விருந்தோம்பல் பண்பினைத் தமிழர்கள் கடைப்பிடித்து வருகின்றனர்.
விருந்தோம்பல் பண்பின் சிறப்புகளைக் குறித்து தமிழ் அறவிலக்கியங்கள்
குறிப்பிட்டுள்ளன. வள்ளுவர் விருந்தோம்பலுக்கு என்று தனி அதிகாரம்
அமைத்து விருந்தோம்பலின் சிறப்பினைச் சுட்டியுள்ளார்.

“வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ விருந்துஓம்பி
மீச்சில் மிசைவான் புலம்”²¹

இக்குறளின் பொருளானது விருந்தினரை உபசரித்துப் பின் தானுண்டு மகிழ்கின்ற
வாழ்க்கையுடையவன் நிலத்தில் விதை நடவும் வேண்டுமா? விதையில்லாமல்
பயிர்விளையும் என்பது பெறப்படும் கருத்து. வித்தின்றி விளையுமா எனின்

வித்திடலும் விளைதலும் தானாகப் பயிர் ஒத்துழைப்புடன் நடைபெறும். தனியொரு ஆளாகப் துன்பப்பட வேண்டியதில்லை என்பதாம். இதுபோல், அதிவீரராமபாண்டியனின் வெற்றி வேற்கையில், விருந்தோம்பலின் சிறப்பினை,

“உண்டிக்கு அழகு விருந்தோடு உண்டல்”²²

என்கிறது. இவ்வாறாக பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் விருந்தோம்பலின் மேன்மையினைப் பதிவுபடுத்தியுள்ளன. அதனடிப்படையில் பெருமாள்முருகனின் படைப்புகளில் இடம்பெறும் விருந்தோம்பல் சார்ந்த விழுமியங்களைப் பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கலாம்.

5.7.1. திருமணத்தடை

விருந்தோம்பலில் சரியான பரிமாற்றங்கள் இல்லையென்றால் விருந்தினர்கள் மனது புண்படும். இதனால் உறவு முறிந்துவிடும். கங்கணம் புதினத்தில், மாரிமுத்துவின் வீட்டிற்குப் பெண்ணின் அப்பாவைத் தானாவதி தாத்தா அழைத்து வருகின்றார்.

மாரிமுத்துவின் வீட்டில், அவனது அம்மாவும் அம்மாயி மட்டும் இருக்கின்றனர். தானாவதி தாத்தா குடிப்பதற்குக் கொஞ்சம் மோர் கொண்டு வரச்சொல்கின்றார். வெகு நேரமாகியும் அம்மாயி வரவில்லை. பின்னர் தண்ணீர் மட்டும் கொண்டு வந்து கொடுக்கின்றாள். இருவரும் குடித்துவிட்டு வீட்டைவிட்டுக் கிளம்புகின்றனர். பெண்ணின் அப்பா, மாரிமுத்துவின் அம்மாயி செயல்பாட்டைக் கண்டு மனம் வருத்தம் அடைகின்றார். இவ்விடத்தில் வந்து, தனது பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொடுக்கக்கூடாது என்று எண்ணி, வீட்டிற்குச் சென்றுவிடுகின்றார். இந்த வகையில் கூடிவந்த மாரிமுத்துவின் திருமணம் சரியான உபசரிப்பின்மையால் தடைபடுவதை ஆசிரியர் நுண்மையாகப் பதிவு படுத்தியுள்ளார்.

“மாரிமுத்துவைத் திடுமெனக் கூட்டிப் போனது போலவே பெண்ணின் அப்பாவைத் திடுமென மாரிமுத்து வீட்டிற்குக்கூட்டி வந்து விட்டார். அப்போது மாரிமுத்து இல்லை. அம்மாவும் அம்மாயியும் மட்டும்தான் வீட்டில் இருந்திருக்கிறார்கள். தாத்தா ரொம்ப எதார்த்தமாக ‘அடேங்கப்பா, வெயில் தாங்கல, ஒரு சொம்பு மோரு கொண்டா பெரு மக்கா’ என்று அம்மாயியைப் பார்த்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அம்மாயி உள்ளே போய் வெகுநேரம் கழித்துச் சொம்புத் தண்ணீரோடு திரும்பிவந்து ‘மோரு இப்பத்தான் அவங்கப்பன் குடிச்சாரு. தீந்துபோச்சு’ என்றிருக்கிறான். பெண்ணின் அப்பனுக்கு அப்போதே முகம் இருண்டுவிட்டது. ஒன்றும் சொல்லாமல் தண்ணீரைக் குடித்துவிட்டுப் போனார்கள். அப்புறம் அந்த அப்பன்காரன் சொன்னான். உங்கள் நம்பி வந்தம் பாருங்க. எம் புத்தியச் செருப்பால அடிக்கோணும். தண்ணிக்குப் பஞ்சம்னாலும் என்னாடல் மோருக்குப் பஞ்சமில்ல. கட்டுத்தர நெதையா மாடுவ நீக்கிது. ஊட்ல ஒரு சொட்டு மோரில்ல. வெறுந்தண்ணியக் கொண்டாந்து நீட்டறாங்க. அந்த வீட்ல எம் பொண்ணு அர நியசங்கூட இருக்க மாட்டாய்யா.

தாத்தா ரொம்ப நாளுக்குப் பிறகு ஒரு சம்பந்தத்தை ஏற்படுத்த முயன்றார். அதுவும் இப்படி முடிந்துவிட்டது. வீட்டில் இருக்கும் பொம்பளைகள் துளி மோர்கூட இல்லாமலா துடைத்து வைத்திருப்பார்கள்? பால் முழுவதையும் அப்படியே சொசைட்டிக்கு ஊற்றிவிட்டால் அப்புறம் மோர் எப்படியிருக்கும். தயிர் எப்படியிருக்கும்? அப்படிக் காசு சேர்த்து யாருக்குக் கொண்டுபோய் கொடுக்கப்போகிறார்கள். வீட்டுக்கு வருகிற விருந்தாளிகளை உபசரிப்பது சரியில்லை என்றால், அது எப்பேர்ப்பட்ட சம்பந்தம் என்றால் தலை வைத்துப் படுக்காத வீம்பர்கள்”²³

என்பதிலிருந்து விருந்து உபசரிப்பு முறையானதாக இல்லாவிடில் வரவிருக்கும் உறவுகள்கூட விலகிச் சென்றுவிடும் என்பதிலிருந்து விருந்தோம்பல் பண்பு

கடைப்பிடிக்க முடியாமல் போகும்போது, வாழ்விற்கு மிகவும் இன்றியமையாத திருமணம் நின்று போய்விடுகிறது.

5.7.2. வறுமையிலும் செம்மை

வறுமையில் உழல்கின்றபோதும், பசியோடு வருவோர்க்குத் தன்னால் இயன்ற உதவியினைச் செய்வது சிறப்புடையதாகும். அவற்றிலும் விருந்தினர் மனம் நோகாமல் உபசரிப்பது மிகவும் சிறப்பானதாகும். இதனை வள்ளுவப்பெருந்தகை,

“மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகம் திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து”²⁴

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். பெருமாள் முருகனின் படைப்புகள் பலவற்றில் வறுமை, நிறைந்த மக்களின் வாழ்வியல் பதிவாகியுள்ளன. செல்வந்தர்களாக வாழ்ந்து, காலவெள்ளத்தில் வறுமைநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு, வாழ்வை மேற்கொள்ளும் குடும்பங்கள் மிகவும் பரிதாபத்திற்குரியன.

‘ஏறுவெயில்’ புதினத்தில் நிலவுடைமையாளர்களாக இருந்தவர்களின் நிலங்களை ‘காலனி’ வீடுகள் கட்டுவதற்காக அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டபோது, நிலவுடைமையாளர்கள், நிலங்கள் இல்லா நிலைக்கு உள்ளாகின்றனர். இதனால் இருப்பு என்பது கேள்விக்குள்ளாகிறது. நிலவுடைமையாளர்களைச் சார்ந்து வாழ்கின்ற பண்ணைக் கூலிகளான ஆதிதிராவிட மக்களின் வாழ்வும் வறுமைக்குள்ளாகிறது. இத்தகு நிலைப்பாட்டில் இரண்டு வர்க்கங்களும் சிதறடிக்கப்படுகின்றன. இருந்தபோதிலும், பண்ணைக் கூலிகள், நிலவுடைமையாளர்களைத் தேடி வருகின்றபோது, அவர்கள் முகம் கோணாமல் தங்களிடம் இருக்கின்ற தானியங்களைக் கொடுத்து அனுப்பி வைக்கின்ற விழுமியப் பண்பினை அறியமுடிகிறது.

“எங்கயோ குப்பாடிச் சக்கிலி சாயந்தரம் வாரயின்னு சொன்னான். காணாமே? பண்ணையங் கட்டிக்கிட்டு இருந்த வெரைக்கும் ஏதோ வவுத்துக்கு கொறையாத ஆச்சு, இப்ப ஊட்ல மணி தானியம் இல்லயாம். கண்ணாமூழி பிதுங்குதுங்கறான்.

‘ஆரியந்தான் இருக்குது குப்பாடி இரு கொண்டாரேன்’ பாட்டி உள்ளே போய் ஆரியக் கூடையை எடுத்து வந்தது. செவச் செவன்னு எலந்தப்பழமாட்டம் ஆரியம் சீமெண்ணெய் விளக்கு வெளிச்சத்தில் மினுங்கியது. பாட்டி கையில் பவுனை எடுக்கிற தோரணையோடு அள்ளியது.

‘குப்பாடி இத்தன வெருசமா உனக்கு அளந்தூட்டுத்தான் ஊட்டுக்கே ஆரியம் எடுத்தோவன். இப்பப்பாரு என்னூட்டேலேயே நாளக்கிச் சோத்துக்கு என்ன பண்ணுதுன்னு ஆயிப்போச்சு’.

சாமீ. பெரீ கவுண்டிச்சி. . . அப்பிடிச் சொல்லலாமுங்களை? நாங்கெல்லாம் இல்ல. நாயி மாதிரி ஒழுச்சப்போடுவமே. தோலாக் கெடந்துனாலும் தேய்வமுங்க. உங்க வாயில இப்பிடி வார்த்த வல்லாமுங்களை?

தீயை மிதித்தவன் போல் குப்பாடி புலம்பினான். கண் கலங்கியது. உடைப்பெடுக்கிற நேரம். பாட்டி ஆரியத்தை அளந்து போட்டது. ராமாயி சேலை முந்தானையை நீட்டி வரங்கிக்கொண்டாள்.”²⁵

என்னும் உதாரணங்களில் இருந்து, வறுமையிலும் செம்மையான வாழ்வியலை அறியலாம்.

5.7.3. தாயின் கருணை

உலகில் தாயின் அன்பு அனைத்து உயிர்களிடமும் உண்டு. தனது பசியறியாது, குழந்தையின் பசி நீக்கி வாழும், தாயின் கருணையை அளவிட முடியாது. குழந்தையைப் பெற்றெடுத்த தாய், குழந்தை பிசைந்த உணவினைப்

பெற்றோர் உண்ணும்போது, அமிர்தத்தைவிட இனிமையாக இருக்கும் என்கிறார் வள்ளுவர்.

“அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே தம் மக்கள்
சிறுகை அளவிய கூழ்”²⁶

இக்குறளின் பொருளானது, உண்ணும்பொழுது உடனிருக்கிற தங்கள் குழந்தை கையிட்டுப் பிசைந்த உணவு பெற்றோர்க்கு அமுதுக்கு மேலாக இருக்கும் என்பதாகும். பிள்ளைக்கு அமுது ஊட்டும் தாயின் கருணை குறித்து வெள்ளி, சனி, புதன் ஞாயிறு வியாழன் செவ்வாய்’ எனும் கவிதைத் தொகுதியில்,

“ஊட்டு என்கிறான்
முக்கால் ஆனவன் அவன்
வாசனை பிடிக்குமானால்
முகம் மலர்ந்து
உள்ளிழுத்து நுகர்ந்து
ஆசையாய்
அவனே சாப்பிட்டுக் கொள்வான்
பிடிக்காத போது
என் கை தேவைப்படும்
என் விரல்கள் அவ்வுணவில்
கலந்துவிடும் பிரியத்தால்
சுவை மாறிவிடுமா
நினைந்தாட்டும் தாய் முலைபோல
விரல்கள் குவித்துச்
சோறுட்டி ஊட்டித் திரும்புகிறது கை
எதையாவது
கதைபோலச் சொல்லிக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும்
அவன் குரலுக்குக்
காதுகளை முழுதாகக் கொடுத்துவிட வேண்டும்
வெளியே கரையும்
காக்கையின் அழைப்புக்குக்கூட

கவனம் பேரகக்கூடாது
 உதிர்ந்த பிஞ்சாய்
 வதங்கிப் பேரகும் அவன் முகம்
 கடைசிப் பருக்கைகளைத்
 தலையாட்டலோடு உண்டுவிட்டு
 அவசரமாய்ப் பை தூக்கி
 ஓடுகிறான் வெளியே
 பெருமூச்சோடு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்
 பிரபஞ்சத்தின் விரல்கள் குவிந்து”²⁷

என்பதிலிருந்து பிள்ளையின் பசியைப்போக்கும் கருணையுள்ளமாகிய தாயின் மனநிலையை உணரமுடிகிறது.

5.8. சமயம் சார்ந்த விழுமியங்கள்

சமயம் என்பது பக்குவப்படுத்தலைக் குறிக்கும். சமயம் மனித மனங்களைப் பக்குவப்படுத்தும் வேலையைச் செய்கிறது. உலகில் பல்வகையான சமயங்கள் உள்ளன. இருந்தபோதும் சமயம் சார்ந்த வழிபாட்டு முறைகளில் மாற்றங்கள் உள்ளன. சமயம் சார்ந்த பெருந்தெய்வ வழிபாட்டு முறைக்கும், சிறுதெய்வ வழிபாட்டிற்கும் வேறுபாடு உள்ளது. வழிபாடுகளில் வேறுபாடு இருந்தபோதும், கடவுள், சமயம் என்பதில் ஒற்றுமைக்கூறுகள் உள்ளதை அறியலாம். பெருமாள் முருகனின் படைப்புகளில் சிறுதெய்வம் சார்ந்த வழிபாட்டு முறைகள் காணப்படுகின்றன. அவ்வழிபாட்டு மரபில் இருந்து விழுமியங்களை அறியமுடிகின்றன. அவை ஒவ்வொன்றாகப் பின்வருமாறு விளக்கப்படுத்தலாம்.

5.8.1. வழிபாட்டில் விழுமியச் சிந்தனைகள்

மனிதன் இயற்கைக்குப் பயந்து, வாழ்ந்தான். இயற்கையை வழிபடுவதால் தமக்குத் தீமை ஏதும் நடக்காது என எண்ணினான். மனிதனின் எண்ணமும் செயலும் வழிபாட்டிற்கு மூலமாகின. வழிபாட்டில் அறம் சார்ந்த விஷயங்களைப்

புகுத்தி நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் நிகழ்த்தப்படும் செயல்பாடுகள், பின்னாளில் விழுமியத் தன்மை அடைகின்றன. வாழ்வைத் தேடி, வெளியூருக்குச் செல்கின்றபோது, மக்கள் தங்கள் குலதெய்வங்களை அடிக்கடி நினைத்துக் கொள்வர். இது தன்னம்பிக்கை, பாதுகாப்பு சார்ந்து அமைவதாகும். ‘ஆளண்டாப்பட்சி’ புதினத்தில் சொத்துப் பிரிக்கப்பட்டு, கூட்டுக்குடும்பம், தனிக்குடும்பமாக மாறியபோது, எல்லோருக்கும் இளையவனான முத்து, தனது சொந்த ஊரைவிட்டு, வெளியூரில் காடு வாங்கி, வேளாண்மை செய்யப் போகும் பொழுது தனது குலதெய்வத்தின் பிடிமண்ணை எடுத்துச்சென்று, புதிதாக வாங்கிய காட்டில் நிறுவுகின்றான். இச்செயல்பாடு, வழிபாட்டின் விழுமியப் பண்பை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

“குப்பனும் அவனும் காடு முழுவதையும் சுற்றி வந்து தென்மேற்கு மூலையில் நின்றார்கள். அங்கே ஓடைப் பொறம்போக்கு மேல் பட்டா நிலத்திலேயே நாலுபடி ஏறுகிற உயரத்தில் சிறுபாறை இருந்தது. அது மெல்லக் கீழிறங்கிச் சின்னக் கிணறு ஒன்றின் வாரி அளவுக்கு வால்போல் நீண்டு முடிந்தது. மேல் பாறையை ஒட்டிச் சீமைக்கருவேல், இழுவை, வேம்பு என மரங்களும் பிரண்டைக் கொடிகளும் படர்ந்து கிடந்தன. மேல்பாறை ஒரு ஆள் நாலாப்புறமும் கைகால்களை நீட்டிப் படுக்கும் அளவுக்கு அகலம் கொண்டிருந்தது. கருப்பனாருக்கு அதுதான் மிகப் பொருத்தமான இடம் என்று முத்து நினைத்தான். நடுக்காட்டுக்குள்கூட இதே போலக் குறுங்காடு இருந்தது. நான்கைந்து இடங்களில் சிறுசிறு பாறைகள். கருப்பனார் பாறையோ மலையோ வேண்டுமென்று கேட்பவரல்ல. காட்டு மூலையில் மண்ணில் வைத்தாலே இருந்து கொள்வார். ஆனால் இங்கே பாறைகள் நிறைந்து கிடப்பதால் அவரைக் கொஞ்சம் சுகமாக வைக்கலாம் என்று நினைத்தான். மண்ணில் வைத்தால் கருப்பனாருக்கு ஒரு பாத்தி அகலம் ஒதுக்கிவிட வேண்டும். எங்கிருந்தாலும் அவருக்கும் ஒரு மரம் கேட்பார். வேம்போ

பாலமரமோ எதுவானலும் சரி. வளர்ந்து படர்ந்தது என்றால் சின்ன அணப்பு அளவுக்கு நீழல் விழும். வெள்ளாமை வராதது. பாரைப்பகுதி பிரச்சினையே இல்லை. அதுவும் இது காட்டின் மூலைப்பகுதி. அவர் நடமாட்டத்துக்குத் தடையிருக்காது. வீட்டுப் பெண்கள் தூரமானால் கருப்பனார் முகத்தில் விழிக்க வேண்டியதில்லை. பொங்கல் வைத்துக் கோழி அறுத்தாலும் கிடா வெட்டினாலும் அதற்குப் பாரை நல்ல தோது. அவன் குப்பனைப் பார்த்தான். அவருடைய யோசனை வேறு மாதிரி இருக்குமோ என்னவோ, 'இங்கேயே வெச்சுரலாம் சாமி'"²⁸

என்பதில் இருந்து, வழிபாட்டிற்குரிய விழுமியத் தன்மையை அறியலாம்.

மனிதனுக்குத் தீங்கு நேரிடுகிறபோது கடவுளைச் சரணடைகின்றான். அது மனதுக்கு ஆறுதலாகவும் சுகமானதாகவும் உள்ளது. தனக்கு நேர்ந்தத் துன்பத்தைப் போக்கி அருளும்படி வழிபாடு செய்யப்படுகிறது. அத்தகைய வழிபாடு கடவுளுக்கும் மனித நம்பிக்கைக்குமான ஊற்றாக அமைகின்றது. மனிதர்களைப்போல் நேசிக்கப்படும் விலங்குகளுக்குத் தீமை ஏற்படின் மனித மனங்கள் மிகுந்த வேதனைக்கு உள்ளாகின்றன. மனிதன் இவ்வேதனையைப் போக்குவதற்கு கடவுளிடம் வழிபடுகிறான். இவ்வழிபாடு விழுமியம் சார்ந்து அமைகிறது. திருச்செங்கோடு சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள 'மொக்கப்பட்டம்' என்னும் சிறுகதையில் வழிபாட்டு விழுமியத்தைக் காணமுடிகிறது.

"வெள்ளாடு சாமி மாதிரி ஆடாமல் அசையாமல் நின்று கொண்டிருந்தது. அசைவே வரவில்லை. நேற்றுப் போட்ட புழுக்கைதான். தீனி தொடவில்லை. ஒடித்துப் போட்ட பூவரசந் தழையையே மோந்துகூடப் பார்க்கவில்லை. நீத்தண்ணியைக் கண்டால் ஓடோடி வரும் வெள்ளாடு அந்தப் பக்கமே திரும்பவில்லை. பூங்குட்டியாய் வந்த வெள்ளாடு. ஆட்டுப்பால் கொடுத்து வளர்த்தது. பூனைக்குட்டி மாதிரி எந்நேரமும்

காலடியிலேயே சுத்தும். தின்னாத பண்டம் கிடையாது. சேறு, வெங்காயம், மிளகாய் எது வாய்க்குச் சிக்குகிறதோ அது கொஞ்சம் ஏமாந்தால் போதும். வீட்டை உருட்டிவிடும். ராத்திரிக்குக் கீழே படுக்காது. மாராயி படுக்கும் கட்டில் ஓரத்தில்தான் படுக்கை. முதல் ஈத்து போடும் வரைக்கும் அப்படித்தான். மான் மாதிரியான குட்டிகள் போட்டது. நான்கு. நல்ல வர்க்கம். எத்தனை குட்டி போட்டாலும் பால் கட்டும். தீனி மட்டும் குறையாமல் வைக்க வேண்டும். கொஞ்சம் வயிற்றுக்குப் போதவில்லை என்றாலும் உயிர் போகிற மாதிரி சுத்தும். வெள்ளாடாட்டமா இருந்தது. குதிரை குட்டிதான். அது போனால.. வீட்டு லட்சுமியே போனாற் போலத்தான்

சாயி... ஆண்டவனே... ஓடக்காட்டு மினிப்பா... வெள்ளாட்டுக்கு ஒரு கொறையும் வராம நல்லாப் பண்ணிக் குடுத்தரப்பா... இந்த வெருசப் பொங்கலுக்கு ஒரு கெடா வெட்டிப்புடறேன்.... தெரியாம செஞ்சிருந்தாலும் நீதானப்பா பாத்துக்கோணும்”²⁹

எனும் உதாரணத்தின் வழியாக வழிபாட்டு விழுமியத் தன்மையை அறியலாம்.

5.9. நம்பிக்கை சார்ந்த விழுமியங்கள்

ஆதியில் இருந்து நம்பிக்கை எனும் பற்றினைக் கைக்கொண்டு, மனித சமூகம் கோலோச்சி வருகின்றது. நம்பிக்கை எனும் வளையம் வாழையடி வாழையாகத் தலைமுறைக்கு கையளிக்கப்பட்டு, வளர்ந்து வருகின்றது. அத்தகைய நம்பிக்கை வளையம், நிலம், மக்கள், சமயம், மொழி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வேறுவேறானதாக இருப்பினும், நோக்கம் பொதுத்தன்மையுடனே விளங்குகிறது. மனித சமூகத்தில் சமய நம்பிக்கை முதன்மையாகும். அதாவது,

“சமய நம்பிக்கைகள் முன் வரலாற்றுக் காலந் தொடங்கி இன்றுவரை மனித சமுதாயம் எங்கெல்லாம் வாழ்ந்து

வந்துள்ளதோ அங்கெல்லாம் மனித வாழ்வியலோடு மிகவும்
வேருன்றியுள்ளன”³⁰

என்னும் கூற்றின்வழி நம்பிக்கை குறித்த வரலாற்றை அறியலாம். நம்பிக்கை
மனிதனின் அச்சவுணர்வால், ஆர்வத்தால் எழுந்ததாகும். அதாவது,

“பழங்காலம் முதல் எல்லா இனங்களிடத்தும் பல நம்பிக்கைகள்
நிலவி வருகின்றன. அவற்றில் பலவும் இன்றுவரையில்
ஆற்றலோடு வாழ்ந்து வருவது வியப்பிற்குரியதாகும்.
நன்மையின்பால் உள்ள ஆர்வமும், தீமையின்பால் உள்ள
அச்சமும் பெரும்பான்மையான நம்பிக்கைக்கு அடிப்படை
எனலாம்”³¹

இருப்பினும் நம்பிக்கையை புலன்வழி சார்ந்து பாகுபடுத்துவர். அதாவது

“புலன்களின் அடிப்படையில் கண்களால் காண்பவை மூலம்
ஏற்படும் நம்பிக்கையைக் காட்சி நம்பிக்கை எனவும், காதுகளால்
கேட்பவை மூலம் ஏற்படும் நம்பிக்கையைக் கேட்டல் நம்பிக்கை
எனவும், காணமுடியாத, கேட்க முடியாத ஒன்றைக் குறித்து
உணர்வால் நம்புவதாகக் கூறப்படும் நம்பிக்கையை உணர்வு
நம்பிக்கை எனவும், செயல்படும் செயல்களின் மூலம் ஏற்படும்
நம்பிக்கையைச் செயல்வழி நம்பிக்கை எனவும் நம்பிக்கையை
நான்கு வகையாகப் பகுத்துக் கொள்ளலாம்”³²

இவற்றை ஒவ்வொன்றாய் படைப்புகள்வழி வெளிப்படுத்தலாம்.

5.9.1. காட்சி நம்பிக்கை விழுமியம்

மனித வாழ்வில், காலந்தோறும் நம்பிக்கை என்பது நிலைகொண்டுள்ளது.
மனிதர்கள் தாங்கள் வழிபடும் இறைவனுக்கு ஆயுதங்களையும் பசு, மயில்,
எருமை, பாம்பு போன்றவற்றை வாகனங்களாகவும் படைத்து வணங்குகின்றனர்.
இறைவனுக்குரிய பசு, மயில், எருமை, பாம்பு ஆகியவற்றைக் காணுகின்றபோது
அவைகள் மதிக்கக்கூடியனவாகவும் வழிபடுவனவாகவும் உள்ளன. இத்தகுச்

செயல்பாடு, காட்சி சார்ந்த நம்பிக்கை விழுமியமாக உள்ளதை அறியலாகிறது. இதனை,

“மூஞ்சுறுவைப் பற்றிக் குழந்தைகளுக்கு விளக்கிச் சொல்லி அவற்றின் பயத்தைப் போக்க அவள் முனைந்து கொண்டிருந்தாள். அவளது பேச்சில் முக்கியமாக ‘சாமி’ சாமி வாகனம் என்னும் புனிதத்தை மூஞ்சுறுவின் மீது ஏற்றினாள்”³³

என்பதால் அறியமுடிகிறது.

மனிதர்களின் எண்ணங்கள், அலைகளாக ஊடுறுவும் தன்மை கொண்டன. இதனைக் ‘கண்ணேறு’ என்று அழைப்பர். இதனால் பாதிப்புகள் வந்து சேரும் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடம் நிலவுகிறது. அதாவது திறமை, அழகு, புகழ், வெற்றி, வசதி போன்றவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றோ அல்லது பலவோ பெற்றிருப்பவர்களை ஒருசிலர் பெருமை கொண்டும், ஒருசிலர் பொறாமை கொண்டும் பார்ப்பர். அளவு கடந்த பெருமை என்றாலும், பொறாமை என்றாலும் அது எதைப் பார்த்து யாரைப் பார்த்து உருவானதோ அதற்கு ஏதாவது ஒருவகையில் நலிவோ, தீமையோ வந்து சேரும் என நம்புகின்றனர். இதனையே திருஷ்டிப்பட்டுவிட்டது என்றும், கண்பட்டு விட்டது என்றும் மக்கள் கூறுகின்றனர். இத்தகைய திருஷ்டி குறித்து,

“மனிதர்களாலும், சிலசமயம் விலங்குகளாலும் கூட கண்திருஷ்டி பட்டு பலகேடுகள் நேரக்கூடும். இந்தக் கெடுதல்களைப் போக்குவதற்காக ஒரு வழியைக் கடைபிடிப்பது உண்டு. பாதிக்கப்பட்டவனை உட்கார வைத்து அவன் தலையைச் சுற்றி உப்பையும் மிளகாயையும் மும்முறை வலமாகச் சுற்றுவார்கள். இதை, திட்டி சுற்றல் என்பர். பிறகு அந்த உப்பையும் மிளகாயையும் அடுப்பில் போட்டு எரித்துவிடுவார்கள். எரியும்போது கெட்ட நூற்றும் உண்டானால் உரிய தாக்குதல்கள் சமாளிக்கப்பட்டு விட்டதென்றும், யாருடைய கண்திருஷ்டி

பட்டதோ அவனுக்கே இனி கேடு விளையும் என்றும் பொருள்
கொள்ளலாம் என்பர்”³⁴

என்கிறார் சோமலெ. கண்திருஷ்டி மற்றும் சகுனம் சார்ந்த குறிப்புகளை
பெருமாள் முருகன் படைப்புகள் வழி நின்று பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தலாம்.
குழந்தைகள் அழகாகவும் திறமை மிக்கவர்களாகவும் இருப்பர். இந்நிலைப்பாடு
கண்டு பெற்றோர்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைவர். அது மற்றவர்களின்
திருஷ்டியைக் காட்டிலும் அதிகமானது என்பதை,

“தன் குழந்தையைத் தானே பார்த்துக் கொண்டிருப்பதை
நினைக்க வெட்கம் படர்ந்தது. ஊரார் கண்களைவிடத் தாய்
தகப்பன் கண்களுக்குத்தான் திருஷ்டி அதிகம்”³⁵

எனும் உரையாடல் வழி அறியலாம்.

குழந்தைகளைக் கொஞ்சி விளையாடுகின்றபோது, சிலர் ‘என் கண்ணே
பட்டுவிடும்போல் இருக்கிறது’ என்று கூறி தங்கள் இரண்டு கை விரல்களையும்
தங்களது தலையில் அழுத்தி நெட்டை எடுப்பர். நெட்டை எடுக்கும்போது
விரல்களிலிருந்து உருவாகும் சத்தத்தால் திருஷ்டி கழிந்து விடுவதாக
நம்புவதை அறியமுடிகிறது. இதனை,

“என்னவோ போலிருந்தது ராமாயிக்கு. குழந்தையின் கன்னத்தை
அள்ளி முத்தமிட்டு, திருஷ்டியாய்க் கைவிரல்களைத் தலையில்
தட்டி முறித்துக் கொண்டாள்”³⁶

எனும் செயல்வழி நம்பிக்கையை அறியமுடிகிறது.

‘சகுனம்’ என்பது காலந்தோறும் மக்கள் மத்தியில் பார்க்கப்படுகின்ற
ஒன்றாகும். சகுனம் என்பதைச் சங்க இலக்கியங்கள் ‘நிமித்தம்’ எனக்
கூறுகின்றன. இச்சகுனம் அதனதன் தன்மைக்கு ஏற்ப நற்சகுனம், கெட்ட சகுனம்
என்று வகைப்படுத்துவர். நல்லது, கெட்டது எனும் நிகழ்வினை, செயல்பாடு

கொண்டு வரையறுப்பர். அதாவது இயற்கையாக நிகழும் சில நிகழ்வுகளைத் தங்களது செயல்களோடும், எண்ணங்களோடும் பொருத்திப் பார்த்து நிகழ்வின் தன்மைகளுக்கேற்ப அவற்றை நல்லது என்றும், கெட்டது என்றும் நம்புகின்றனர்.

“கரிக்குருவிகள் இரண்டு பறந்து போயின. இடமிருந்து வலம் நல்ல சகுனம்”³⁷

என்பதிலிருந்து கரிக்குருவி வலமிருந்த இடமாகச் சென்றால் தீமை என்பதையும் உணரமுடிகிறது.

5.9.2. கேட்டல் நம்பிக்கை விழுமியம்

கிராமம் கூட்டுக்குடும்ப வாழ்வை அடிப்படையாகக் கொண்டது. பெரியோர்கள், சிறுவர்கள், இளைஞர்கள் என்று கிராமம் நிறைந்திருக்கும். பெரியோர்கள், குழந்தைகளுக்கும், இளையோருக்கும் நல்வழிப்படுத்துகின்ற பணியினைச் செய்வதில் வல்லவர்கள். கிராமங்களில், இரவு நேரத்தில் பெரியோர்களால் பல கதைகள் சொல்லப்படும். அக்கதைகள் பெரும்பாலும் பேய்களைப் பற்றியதாகவும், இறந்தவர்கள் பேயாக அலைவது குறித்தும் அமைந்திருக்கும். இக்கதைகளைக் கேட்கும் அனைத்துத் தரப்பினரும் அதில் நம்பிக்கைக் கொள்வர். இதனால், பேய்கள் குடியிருக்கும் இடங்களுக்குச் செல்கிறபோது, பயத்துடன் கடந்து செல்வர். இத்தகைய கேட்டல் நம்பிக்கை வாழையடி வாழையாகக் கடத்தப்பட்டு, வருவதை அறியமுடிகிறது. கேட்டல் நம்பிக்கை குறித்த பதிவுகள் பெருமாள் முருகனின் படைப்புகள் பலவற்றில் காணமுடிகின்றன.

5.9.2.1. பேய் குறித்த நம்பிக்கை

உலகெங்கிலும் பேய் அல்லது ஆவி குறித்த நம்பிக்கைகள் இன்றுவரை உள்ளன. பேய்கள் பற்றிய நம்பிக்கைப் பெரும்பாலும் கிராமப்புறங்களில் காணப்படுகின்றன. நகர்ப்பகுதிகளில் இந்நம்பிக்கைக் குறைவு எனலாம். இதற்குக்

கூட்டுக்குடும்ப வாழ்வும் ஒருவரையொருவர் சார்ந்திருக்காது, தனித்து வாழும் நிலை காரணங்களாகும். ஆனால் கிராமப்புறங்களில் உறவுகளால் பிணைக்கப்பட்ட வாழ்க்கைமுறை அமைந்துள்ளதால், கேட்டல் சார்ந்த நம்பிக்கைகள் சார்ந்த செய்திகள் பெறுவதற்கு வாய்ப்புகள் மிகுதியாக உள்ளன.

“பணங்காய் விழும் காலத்தில் பேய்களுக்குக் கொண்டாட்டம் கூடிவிடும். பனைகளின் மேலமர்ந்து கொண்டு அவை செய்யும் அழிப்புகளுக்கு அளவிடுக்காது. மனித வாசனையை நுகர்ந்துவிட்டால் அவற்றின் உற்சாகம் பெருகும். ஆட்களை ஏமாற்றுவதில் அவற்றிற்குப் பெரும் சந்தோஷம் சாக்கைத் தூக்கித் தோளில் போட்டுக் கொண்டு ஆட்கள் கிளம்பக் கோழி கூப்பிட ஆகிவிடும். அந்த நேரம் பேய்கள் தங்களின் இருப்பிடம் திரும்பும் நேரம். திரும்பிப் போகும் அவசரத்தில் இருக்கும் அவை மனித உருவங்களைக் காணமுடியும். அவ்வளவுதான் அவர்களிடம் சிறுவிளையாட்டு விளையாடிப் பார்க்கவும் அவகாசமிடுக்காது. அதற்காகச் சாமத்தில் மனிதர்களை எழுப்பிவிடும். கொஞ்சம் ஏமாளியாக இருக்கிற ஆட்களைப் பார்த்துதான் வேலையைக் காட்டும். நாலாநாள் திசைகளில் இருந்தும் பணம்பழம் விழுகிற மாதிரி ஓசையை உண்டாக்கும். அதை உண்மையென்று நம்பி ஏமாளி ஆட்கள் எழுந்து போனால், அவர்களை அலைக்கழித்துத் திக்குமுக்காட வைத்துவிடும். முன்னால் இருக்கும் ஒரு மரத்தில் சத்தம் வரும். அங்கே அவன் ஓடிப்பார்ப்பான். ஒன்றுமிருக்காது. சரியான மரத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்று குழம்பி நிற்கும்போது பின்பக்கம் இருந்தொரு சத்தம் வரும். அங்கே அவன் ஓடிப்பார்ப்பான்; ஒன்றுமிருக்காது. பனையின் உச்சியில் கூடிப் பேய்கள் கெக்கலிக்கும். கீழே இருப்பவன் விடிய விடிய அங்குமிங்கும் ஓடிக்கொண்டே இருக்க வேண்டியதுதான். ஒண்டி ஆட்கள் என்றால் அவ்வளவு சீக்கிரம் மீளமுடியாது”³⁸

எனும் கதை கொங்கு வட்டாரத்தில் உலவுவதைக் கேட்க முடிகிறது. இத்தகைய கதை கேட்டல் சார்ந்த நம்பிக்கையாகவும், விழுமியமாகவும் அமைந்துள்ளது. மேலும் கொள்ளிவாய்ப் பிசாசு குறித்த நம்பிக்கையும் உலவுகிறது.

“எப்போதும் அது பக்கத்தில் வந்துதான் பயமுறுத்தும். நாம் போகிற வழியிலேயே வெளிக்கு இருக்கிற ஆள்போல் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும். வாயில் சுருட்டு புகையும். இல்லாவிட்டால், எதிரே நடந்து வரும். பீடிக்கங்கு வாயில் கனியும். ஆளென்று நினைத்து யாராவது அதனோடு பேசிவிட்டால் போதும். அவ்வளவுதான் வாயைத் திறந்து தீயை ஊதிவிடும். குபீர்குபீரென்று தீ எழுந்து அடங்கும். ஆள் காலி”³⁹

இதுபோல், கொங்கு வட்டாரத்திற்கே உரிய பழங்கதைகளுள் முக்கியமானது ‘குன்றுடையான் கதை’ என்பதாகும். இதனை ‘அண்ணன்மார் கதை’ என்றும், ‘பொன்னர் சங்கர் கதை’ என்றும் கூறுவர். இக்கதையில் வரும் பாத்திரங்களைத் தெய்வங்களாக நம்புகின்றனர்.

“என்ன பெருமக்கா அப்பிடிச் கேட்டுட்ட, குன்னுடையான் கதையில நீ கேட்டதில்ல. குன்னுடையான் ஒன்னுன்னா ஒன்னுங்கத் தெரியாது. ஓலகண்டா வரசிக்கத் தெரியாது. அந்த மங்கு மச்சாயிக்கு அவனோட பங்காளிவ என்ன பண்ணுனாங்க? இரும்பு ஆச வெச்சுத் செருப்புத் தெச்சுக் குடுத்திட்டாங்க. அந்தச் செருப்புத் தேஞ்சாத்தான் கலியாணம்னு சொல்லிட்டானுங்க. அந்த மசையனுக்கு என்ன தெரீம். ஆடுமாடு மேய்க்கறப்பப் பாரையில செருப்பப்போட்டுத் தேய்க்கறது. ஆனா தேஞ்சாத்தானே அப்புறம் கலியாணம் எங்க நடக்கும்”⁴⁰

அண்ணன்மார் கோயில் கொங்கு வட்டாரத்தில் அதிகளவில் உள்ளதைக் காணலாம்.

5.9.2.2. சிறுதெய்வ நம்பிக்கை

தெய்வங்கள் நல்லன செய்யக் கூடியன. இருந்தபோதும் கிராமப்புறங்களில் சிறுதெய்வங்களான, முனியாண்டி, கருப்புச்சாமி, ஆகியன உறையும் இடங்களுக்குச் செல்லக் கூடாது. அவை வரும் நேரத்தில் குறுக்கே அமர்ந்திருக்கக் கூடாது என்ற நம்பிக்கை மக்கள் மத்தியில் உள்ளது. அதாவது, சிறுதெய்வங்கள் நடமாடும் பகுதியாகக் குறிப்பிட்ட இடங்களையும் அத்தெய்வங்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் குறிப்பிட்ட பாதையில் சென்று வரக்கூடியன எனவும் நம்புவதைக் கொங்கு வட்டார மக்களின் பேச்சுக்களிலிருந்து அறியலாகிறது.

“நாம பட்டி போட்டிருக்கற எடம் முனீப்பன் வேட்டைக்குப் போற தடம்யா. பெரீ கவுண்டரு நெறையாத்தரம் சொல்லியிருக்கறாரு. பெரிய காட்டுக்குள்ள முனியப்பன் போவுமடான்னு. நேர்லயே பாத்துட்டம் போ.. நானைக்குப் பட்டியைத் தூக்கி வேற எடத்துல போட்டேரோணும்...”⁴¹

என்று கூறுவதிலிருந்து அறியமுடிகிறது. இருந்தபோதும் சிறுதெய்வங்கள், மனிதர்களைத் தாக்கினாலும் தீமை விளையாது. சரியாகிவிடும் என்ற நம்பிக்கையும் உள்ளது. அதாவது, பேய் பிசாசுகள் கடவுள்கள் இருக்கும் பகுதியில் வராது என்பதை,

“இந்த மண்ணில் எந்தப் பேய் பிசாசு அண்டமுடியும்? முனியப்பன் சாமியின் காவலுக்குட்பட்ட பகுதி. அதற்கு எதிரே எந்தப் பேயால் நிற்க முடியும்?”⁴²

என நம்புவதையும் அறியலாம்.

தெய்வங்கள் மனிதர்களைப் போல், அனைத்துச் செயல்பாடுகளையும் செய்யும் என்ற நம்பிக்கை விழுமியத்தைக் காணமுடிகிறது. அதாவது சில தெய்வங்களுக்குச் சில நீர் நிலைகளில் தண்ணீர் அருந்தும் வழக்கம் உண்டு

எனவும், அந்நீர் நிலைகளை அசுத்தப்படுத்தாமல் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் எனவும், தவறி அசுத்தப்படுத்திவிட்டால் அதற்குப் பரிகாரம் செய்ய வேண்டும் எனவும் நம்புகின்றனர்.

“அந்தக் கிணற்று நீர் என்பது கருப்பணர் சாமீ. அந்நீருக்குள் பீ பேழ்பவன், புழுத்துப் போய்தான் சாவான். விடியலிடிய நீர் முழுவதையும் இறைத்துக் கிணற்றைச் சுத்தப்படுத்தியாக வேண்டும். காட்டுக் கருப்பணர் சாமீ வேட்டைக்குப் போய்விட்டுத் தாகத்திற்கு நீருந்தும் கிணறு அது. பீ நீரை வாயில் வைக்காமல் கருப்பணர் சாமீ இரவெல்லாம் கிணற்றைச் சுற்றித் தாகத்தால் அலறுவார். அதன் அலறல் ஊர் முழுக்கத் தண்ணீர் பஞ்சத்தைக் கொண்டு வரும். கிணற்று நீர் முழுவதையும் வெளியேற்றிவிட்டுக் கருப்பணரைச் சமாதானப்படுத்த இரட்டைப்பொங்கல் வைத்து இரட்டைக்கிடா வெட்டிப் பலி கொடுத்தாக வேண்டும்”⁴³

எனும் செயல்வழி நம்பிக்கை முறையை அறியமுடிகிறது.

5.9.3. கிளி ஜோசிய நம்பிக்கை

மனித நாகரிகம் பலவாறு வளர்ச்சி அடைந்து இருந்தாலும் அடிப்படைக் கொள்கைகளில் மாற்றம் பெறாமல் இருப்பதைப் பின்வரும் சான்றுவழி அறியலாம். அதாவது எதிர்பார்க்கும் செயல்கள் நல்லபடியாக நடக்குமா என்பதை அறியவும், நடைபெற்ற செயல்கள் ஏன் அவ்வாறு நடந்தது என்பதை அறிந்து கொள்ளவும் ஜோதிடம் எனும் கலையை நம்புகின்றனர். இதனால் சிலர் மனநிம்மதி அடைகின்றனர். பலர் மனநிம்மதியை இழப்பதோடு பொருளையும் இழக்கின்றனர். ஜோதிடத்தைக் கிளி ஜோதிடம் என்றும், ஜாதகம் பார்ப்பது என்றும் இருவகைப்படுத்தலாம். ‘கங்கணம்’ புதினத்தில் வருகின்ற மாரிமுத்துவிற்கு, வயது பல கடந்தும், திருமணம் நடைபெறவில்லை. திருமணம்

தனக்கு நடக்குமா என எதிர்பார்த்து, கிளிஜோசியம் பார்க்க விருப்பம் கொள்கின்றான்.

“கிளி ஜோசியம் பார்ப்பது அவனுக்குப் பிடித்தமான விஷயம். வாரம் தவறாமல் பார்த்து விடுவான். ஒருபோதும் அவனுக்குப் பாதகமாக வந்ததில்லை. திருமணக் கோலத்தில் ராமனும் சீதாப்பிராட்டியும் வந்திருக்கிறார்கள். இரண்டு மனைவிகள் சகிதமாக முருகப்பெருமான் காட்சி தந்திருக்கிறார். குழந்தைகள் பிள்ளையார், முருகனுடன் ஈஸ்வரனும் ஈஸ்வரியும் படியளக்கும் அரிய சித்திரம் வந்திருக்கிறது”⁴⁴

என்பதிலிருந்து கிளி ஜோசியத்தின் மீது நம்பிக்கையுடையவர்களாக இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. இதுபோல் திருமணம் போன்ற விழாக்களை நடத்த ஜாதகம் பார்க்கின்றனர். குருபலன் கூடி வந்திருக்கிறது என்று ஜாதகம் கூறினால், அதை நம்பி உடனே திருமணத்தை நடத்தி முடிக்க முயற்சிகளை எடுக்க ஆரம்பித்து விடுகின்றனர்.

“அவன் மூலநட்சத்திரம் என்பதால் மாமனாரோ, மாயியாரோ இல்லாத குடும்பத்தில்தான் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று ஜாதகம் சொல்லிவிட்டது”⁴⁵

என்பதன் அடிப்படையில் திருமணம் செய்யப்படுவதையும் காணமுடிகிறது.

5.10. உணர்வு சார்ந்த விழுமியங்கள்

உணர்வு என்பது மனித மனங்களைச் சார்ந்து அமைவதாகும். தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாட்டியலில் எட்டுவகையான மெய்ப்பாட்டு உணர்வுகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“நகையே அழுகை இனிவரல் மருட்கை
அச்சம் பெருமீதம் வெகுளி உவகை என்று
அப்பால் எட்டே மெய்ப்பாடு என்ப”⁴⁶

இம்மெய்ப்பாட்டு உணர்வு, உடல்மொழி, மனமொழி சார்ந்து அமைந்திருப்பதாகும். ஆனால், உணர்வு சார்ந்த நம்பிக்கை மனங்கள் காயப்படுகிறபொழுது, இதன் ரணத்திற்கு மருந்தாக சாபமிடுவது ஒருவகையில் உள்ளத்தில் இருந்து எழுகின்ற உணர்வாகக் கருதலாம். அத்தகைய உணர்வு வெளிப்பாடு நடக்கும் என்று மக்கள் நம்பிக்கைக் கொள்கின்றனர். உதாரணத்திற்கு,

“என்னயத் தொட்டவன் வீடு எருக்கலை முளைத்து,
குட்டியச்சுவராய்ப் போக வேண்டும்”

என்கிற சாபம் உணர்வு சார்ந்து அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். உணர்வு சார்ந்த நம்பிக்கை மனித வாழ்வியலோடு இரண்டறக் கலந்துள்ளது. இயற்கையையும், மனித வாழ்வியலையும் பிரித்துப் பார்க்க முடியாது என்பதற்கிணங்க, மனித வாழ்வில் நிகழ்கின்ற செயல்பாடுகள் அனைத்திலும் உணர்வு என்பது மிக முக்கிய இடத்தினைப் பெற்றுள்ளது.

5.10.1. இயற்கைப்பொருள் சார்ந்த நம்பிக்கை

மக்கள், தாங்கள் வளர்க்கும் மரங்கள் வெட்டப்படுவது நல்ல சகுனமாகக் கருதுவதில்லை. அதனை அபசகுனமாகவே கருதும் வழக்கம் உள்ளதை அறியமுடிகிறது.

“பூவரசமரம் வெட்டியதைப் பாட்டி அபசகுனமாக எடுத்துக்
கொண்டாள்”⁴⁷

என்பதிலிருந்து, மரம் வெட்டப்படுவது அபசகுனமாகக் கருதப்படுவதை அறியலாம்.

5.10.2. தொலவு சார்ந்த நம்பிக்கை

உறவினர்களுக்கிடையே ஏதேனும் சண்டையோ, பகையோ வந்துவிட்டால் உடனே கோயிலுக்குச் சென்று இனிமேற்கொண்டு பகை கொண்ட குடும்பத்தாருடன் பேசுவதோ, அவர்கள் வீட்டுத் தண்ணீரைக் குடிப்பதோ,

சாப்பிடுவதோ, உறவு கொள்வதோ இல்லை என வேண்டுதல் வைத்து விடுகின்றனர். இவ்வாறு வேண்டுதல் வைப்பதைக் கொங்கு வட்டாரத்தில் 'தொலவு போடுதல்' எனக் கூறுகின்றனர்.

தொலவு போட்டதற்கு அக்குடும்பத்தார் பகை கொண்ட குடும்பத்தாருடன் உறவாடினால் பெருந்தீமை வந்துவிடும் என உணர்வுப்பூர்வமாக நம்பினர்.

“கேஸெல்லாம் இரண்டு பக்கத்துச் செலவோடு தேய்ந்து போயிற்று. என்றாலும் நிலம் குறை விழுந்ததுதான். அப்போது மண்ணை வாரித் தூற்றிச் சாபமிட்டாள் பாட்டி. எல்லை முனியப்பன் கோவிலுக்குப் போய் எலுமிச்சம்பழம் புதைத்து ஈடுமுறை போட்டாள். அதிலிருந்து இரண்டு குடும்பங்களுக்கும் தொலவு. பேச்சு வார்த்தை இல்லை. போக்குவரத்து இல்லை”⁴⁸

என்பதிலிருந்து உணர்வு சார்ந்த கோபங்கள், தொலவு போடுகின்ற அளவிற்குப் போய்விடுவதை அறியலாம். மேலும் தொலவு போட்ட குடும்பங்கள் மீண்டும் ஒன்று சேர விரும்பினால், சாமி கோயிலில் இருவீட்டாரும் பூசை செய்து நீக்கினால் ஒழிய, வேறெந்த வகையிலும் ஒன்றுசேர முடியாது என்ற நம்பிக்கையும் உள்ளதை அறியலாகிறது.

“தொலவு என்று வந்துவிட்டால் வாய் வார்த்தை பேசினாலும் எச்சில் தெறித்தாலும் கூடச் சாமி குத்தம்தான். சாமி கோயிலில் இருவீட்டாரும் பூசை செய்து நீக்கினால் ஒழிய எந்தக் கொடுக்கல் வாங்கலும் வைத்துக் கொள்ள முடியாது..”⁴⁹

பிறகு இவர்கள் ஒன்று சேர்வது என்றால் அது தொலவு போட்டுக் கொண்ட அதே கோயிலுக்குச் சென்று பூசைகள் செய்து தொலவை முறித்துக் கொள்வர். தொலவு போட்டுக் கொண்ட குடும்பங்கள் பல தலைமுறைகளைப் பகையுடனும் சேராமலும் இருப்பதையும் அறியமுடிகிறது.

மேலும், பாதிக்கப்பட்ட ஒருவர் வயிறு எரிந்து மண்ணைத் தூற்றிச் சாபமிட்டால், எதிர்தரப்பினர் மிகுந்த பாதிப்பிற்கு உள்ளாகுவர் என்ற நம்பிக்கை மக்கள் மத்தியில் நிலவுவதைக் காணமுடிகிறது.

“எஞ்சொத்த திங்கற ஊடு வெளங்காம போவட்டும். எம் வயிறு
எரியறாப்பல எரிஞ்ச ஒன்னுயில்லாம போவட்டும் என்று
மண்ணை வாரித் தூற்றிவிட்டுப் போனான்”⁵⁰

எனும் கூற்றில் இருந்து அறியலாம். அதுபோல் சில செயல்கள் தொடர்ந்து தடைபட்டாலோ, தொடர்ந்து துன்பங்கள் நேரிட்டாலோ அது ஏதோ சாபத்தீடுதான் எனவும் நம்புகின்றனர். இதனை,

“கவலப்படாத மரபன். அந்த நெலம் உங்கைக்கு வற்ற நேரம்
கலியாணமும் கூடியிரும் பாரு. எனக்கென்னவோ அந்த நெலம்
கொறையாகக் கெடக்கற சாபத்தீடுதான் கலியாணத்தய தள்ளிப்
போட்டிருக்குதுன்னு தோணுது”⁵¹

எனக் கூறுவதிலிருந்து அறியலாம்.

5.11. செயல்வழிசார் நம்பிக்கை விழுமியங்கள்

செயல்கள் அடிப்படையிலான நம்பிக்கை மக்கள் மத்தியில் நிலவுகின்றது. அதாவது, குழந்தை இல்லாத பெண்ணை பொதுக்காரியங்களில் பங்குகொள்ள விடாமல் தவிர்த்தல், ஆடு, மாடு ஈன்றால் அவற்றின் நஞ்சுக் கொடிகளைப் பாதுகாத்தல், பாம்பு கழற்றிவிடும் சட்டையைக் கைகளில் தேய்த்துக் கொண்டு அடித்தால் வேகமாக அடிவிழும் என்ற நம்பிக்கை, இறக்கும் தருவாயில் இருப்பவர்களின் உயிர்பிரியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அவர்கள் எதன்மீதோ தீராத ஆசையோ, அளவுகடந்த ஆசையோ வைத்திருப்பதால்தான் என நம்புதல், மந்திரம் சார்ந்த நம்பிக்கை, கொக்குப்பாடம், சுளுக்குப்பாடம் ஆகிய செயல்சார்ந்த நம்பிக்கை, விழுமியங்களைக் கொங்கு வட்டாரப் பகுதிகளில் காணமுடிகின்றன.

5.11.1. குழந்தைப் பேறின்மை

செல்வங்களுள் குழந்தைச்செல்வம் விரும்பத்தக்க ஒன்றாகும். குழந்தைகளின் மழலை மொழி பெற்றோருக்கும் மற்றோருக்கும் இன்பமூட்டுவதாகும். குழந்தைச் செல்வத்தின் சிறப்பினைக் குறித்து பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி எழுதிய பாடல் குறிப்பிடத்தகுந்த ஒன்றாகும். அஃதாவது,

“படைப்புப் பல படைத்துப் பலரோடு உண்ணும்
உயை பெருஞ் செல்வர் ஆயினும், இடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து, சிறு கை நீட்டி
இட்டும் தொட்டும், கல்லியும், துழந்தும்
நெய்யுடை அடிசில மெய்ப்பட விதிர்த்தும்
மயக்குறு மக்களை இல்லோர்க்கும்
பயக்குறை இல்லை – தாம் வரழு நாளே”⁵²

என்பதாகும். மனதிற்கு இன்பம் தரும் மழலைச் செல்வங்களைப் பெறாதவர்கள் பொதுக்காரியங்களில் பங்கு பெறமுடிவதில்லை. இந்நிலைப்பாடு விருத்தி, நற்செயல் சார்ந்த நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. அதாவது, குழந்தை இல்லாதவர்கள் பொதுவிழாக்களில், வேளாண்மைப் பயிரிடுதலில் பங்கு கொண்டால், அக்காரியங்கள் நல்விருத்தி அடையாமல், போய்விடும் என்பதாகும்.

திருமணமாகிப் பல ஆண்டுகள் ஆகியும் குழந்தை இல்லாத மகளிரை நல்ல செயல்களைத் தொடங்கும் இடங்களில் அனுமதிப்பதில்லை. அம்மகளிர் அதைத் தொடங்கி வைத்தால் அல்லது அங்கு இருந்தால் அச்செயல் உருப்படாமல் போய்விடும் என நம்பி,

“நிய்யெதுக்கு அங்க... பயிர் நடவும் அதுவுமா?”⁵³

என விலக்குவதில் இருந்து அறியலாம்.

‘மாதொருபாகன்’ புதினத்தில் திருமணமாகி பல வருடங்களாகியும் குழந்தை இல்லாத காளி, பொன்னா தம்பதியினர் பொதுவிடங்களிலும் வேளாண்மை சார்ந்த தொழில்களிலும் புறக்கணிக்கப்படுவதை அறியமுடிகிறது.

“அந்த வருசம் ஒவ்வொரு காடாக முடிந்து கொண்டே வந்தது. கடைசி நாள் வடமங்காட்டுத் தங்கவேல் காடு. இடையில் தூறல்கூட விழவில்லை. மழை பெய்து நாட்களாகிவிட்டன. ஈரம் கொஞ்சம் மட்டு. மேலீரம் இல்லாவிட்டால் பரவாயில்லை. அடி ஈரம் இருக்கிறது. நன்றாக முளைத்துக் கொள்ளும் என்று சமாதானம் சொல்லிக்கொண்டு பருப்புப் போட்டார்கள். அன்றைக்குப் பொன்னா பருப்பள்ளிக் கொடுத்தான். பொன்னா சால்விடத்தான் போயிருக்க வேண்டும். தங்கவேல் பொண்டாட்டி கருவாச்சிக்கு கால் வலி. சால்விடுவதென்றால் ஏருக்குப் பின்னால் நடந்தபடியே இருந்தால் போதும். பருப்பள்ளிக் கொடுப்பவருக்கு ஓட்டம் வேண்டும். காட்டின் ஒரு பக்கத்தில் பேரணைக் கூடைகளில் பருப்பு இருக்கும். பெரிய பொட்டுக்கூடையில் அள்ளி வைத்துக்கொண்டு தயாராக நிற்க வேண்டும். சால்விடும் பெண்கள் கைகாட்டினாலோ குரல் கொடுத்தாலோ உடனே ஓட வேண்டும். அவர்கள் கூடையில் பருப்புத் தீர்ந்து நின்றால் ஐந்து ஏர்களும் நிற்கிற மாதிரியாகிவிடும். சால்விடுபவர்கள் நடக்க நடக்க பருப்பைக் கொட்ட வேண்டும். அன்றைய நாள் முழுக்கப் பொன்னாவுக்கு அதுதான் வேலை. ஓடிஓடிக் கால்கள் ஓய்ந்துவிட்டன. தண்ணீர் காய வைத்துக் கொதிக்கக் கொதிக்கக் காலுக்கு ஊற்றி நீவிய பிறகுதான் தூக்கம் வந்தது. அப்படிக் கஷ்டப்பட்டு என்ன பிரயோஜனம்?

அடுத்த வருசம் பருப்புப் போட்டபோது அவர்கள் குழுவில் காளியைச் சேர்த்துக் கொள்ளவில்லை. காளி தன் காட்டில் தனியாகப் பருப்புப் போட்டான். பொன்னாதான் சால் விட்டான். என்ன காரணம் என்பது புரியவில்லை. போன வருசம் தங்கவேல் காட்டில் கடலைச்செடி நன்றாக

முளைக்கவில்லையாம். முளைத்ததிலும் காய் அதிகம்
பிடிக்கவில்லை”⁵⁴

என்பதில் இருந்து, குழந்தைப்பேறு இல்லாதவர்களின் பங்களிப்பு தீமையில்
முடியும் என்ற நம்பிக்கை மூலம் செயல்சார் வழியிலான விழுமியத்தை
அறியலாம்.

5.11.2. மருத்துவம் சார்ந்த நம்பிக்கை விழுமியங்கள்

மனிதனுடன் ஒன்று கலந்திருப்பது மருத்துவம் ஆகும். மனித இனத்தின்
நம்பிக்கையும் செயலும் மருத்துவத்தை மனிதனுக்குரிய ஒன்றாக இருக்கச்
செய்தது எனலாம். ‘உணவே மருந்து, மருந்தே உணவு’ எனும் முதுமொழிக்கு
ஏற்ப, மனிதன் உண்ணுகின்ற உணவில் மருத்துவக்குணம் உள்ளதை
அறியமுடிகிறது. மருத்துவம் ஆரம்பகாலங்களில் நம்பிக்கை சார்ந்து
அமைந்திருந்துள்ளதை அறியலாகிறது. இதனால் பழமையான மருத்துவமுறைகள்
பிறருக்குக் கற்றுக் கொடுத்தால் பலிக்காது என்ற குருட்டு நம்பிக்கையும்
காரணமாக அமைந்துவிட்டது. தமிழ் இலக்கிய உலகில் சித்தர்கள் மனித
வாழ்வியலையும் மூலிகை மருத்துவங்களையும் பற்றிப் பாடல்களாகப்
பாடியுள்ளனர். ஒளவையார் தனது ஆத்திச்சூடியில், ‘நோய்க்கிடங் கொடேல்’
என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். வள்ளுவரும் மருத்துவத்தின் சிறப்பினையும், நோய்
கண்டறியும் முறையினையும் குறித்து ‘மருந்து’ எனும் அதிகாரத்தில்
குறிப்பிட்டுள்ளார். நோய் அறியும் தன்மை, மருந்து கொடுக்கும் தன்மைப் பற்றி
பின்வரும் குறள் வெளிப்படுத்துகின்றது.

“நோய்நாடி நோய்முதல்நாடி அது தணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்”⁵⁵

என்பதிலிருந்து மருத்துவத்தின் சிறப்பினையும் தன்மையையும் அறியலாம்.
இம்மருத்துவ முறைகள் கால்நடை மற்றும் மனிதர்கள் ஆகியவற்றிற்குத்

தனித்தனியாக உள்ளது. அவற்றிலும், கிராமப்புறங்களில் மருத்துவங்கள் மூலிகைச் செடிகளைக் கொண்டு செய்யப்படுகின்றன. ‘அலோபதி’ எனும் ஆங்கில மருத்துவமுறைகளைப் பின்பற்றுவது மிகவும் குறைவாக உள்ளதை அறியமுடிகிறது. பெருமாள் முருகனின் படைப்புகள் பலவற்றில் நாட்டுப்புறம் சார்ந்த மூலிகைச்செடி மருத்துவ முறைகள் மனிதர்களுக்கும், கால்நடைகளுக்கும் செய்யப்படுவதை அறியமுடிகிறது.

5.11.2.1. மருத்துவம்

கொங்கு வட்டார மருத்துவம், இயற்கை மருத்துவம், சீர்படுத்தும் மருத்துவம், நம்பிக்கை மருத்துவம் என்னும் நிலைகளைக் கொண்டிருப்பதாக க.பன்னீர்செல்வம் குறிப்பிடுகிறார்.

“மனித மருத்துவம் இன்று பல முறைகளில் சிகிச்சையளிக்கப்படுவதைக் காண்கிறோம். இருப்பினும் தமிழகத்தில் தென்னுதொட்டு இருந்துவரும் மருத்துவமுறை நாட்டு மருத்துவம், நாட்டுப்புற மருத்துவம், இயற்கை மருத்துவம், சித்த மருத்துவம் எனப் பல பெயர்களில் வழங்கப்படுகின்றது. இம்மருத்துவம் கொங்கு வட்டாரத்தில் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதும் என்னென்ன முறைகளில் கையாளப்பட்டுள்ளது என்பதையும் ஆராயும்பொழுது அது இயற்கை மருத்துவம், சீர்படுத்தும் மருத்துவம், நம்பிக்கை மருத்துவம் என்னும் நிலைகளில் சிகிச்சையளிக்கப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது.”⁵⁶

5.11.2.2. இயற்கை மருத்துவம்

இயற்கைப் பொருட்களான இலைதழைகள், காய், பட்டைகள், குச்சிகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு மருத்துவம் செய்வது இயற்கை மருத்துவம் ஆகும். இம்மருத்துவ முறைகள் குறித்து அனைத்து மக்களும் அறிந்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும். உதாரணமாக கிராமத்தில் வாழ்கின்ற கிராமவாசிகளுள் பெரும்பாலானோர் காலணி அணியாமல் நடந்து செல்வதால் காலில்

முள்குத்துவது இயல்பாக நடக்கின்ற ஒன்றாகும். அவ்வாறு முள்குத்துகின்றபோது முள்ளைப் பிடுங்கி எறிந்து எருக்கலைப் பாலை காயம்பட்ட இடத்தில் பூசிக்கொள்ளுதல், சூடான பாறைகளில் காலை ஒத்தடம் கொடுத்து சரி செய்து கொள்கின்ற இயற்கை மருத்துவத்தைக் காணமுடிகிறது. சான்றாக,

“எருக்கலையைப் பார்த்துப் பால் வைத்துவிட்டால் சரியாகப் போய்விடும். மத்தியானத்திற்கு வெயிலில் காய்ந்து கிடக்கும் பாறையில் காலை வைத்து ஒத்தடம் கொடுத்துக் கொள்ளலாம்”⁵⁷

என்பதிலிருந்து அறியலாம். இதுபோல் உடம்பில் ஏற்படும் சிறு காயங்களுக்கும் கிணற்றுப் பூண்டு சாற்றை காயம்பட்ட இடத்தில் தடவினால் காயம் ஆறிவிடும் என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

கண்ணில் தூசு விழுந்தாலும், முள் அடித்தாலும், சூட்டுக் கொப்புளம் தோன்றினாலும் அதற்கு இயற்கை மருத்துவமாக,

“தூசு குத்திய காயம் ஆறப் பணம் பட்டைச் சாறு ஊற்றினாள். மாரிமுத்துதான் பனங்கன்றில் குருத்தோலையின் பட்டையை வெட்டி வந்தான்”⁵⁸

என்பது வழி அறியலாம். கண்களில் படிந்து விழும் அழுக்கைப் போக்கவும் கண்களுக்குக் குளிர்ச்சி தரவும் நந்தியாவட்டைச் செடியில் மலரும் பூவை இயற்கை மருத்துவமாகப் பயன்படுத்துவதை அறியமுடிகிறது.

“அந்தப் பூவைக் கசக்கிக் கண்களில் விட்டுக்கொள்ளும் பழக்கம் பாட்டிக்கிருந்தது. கண்ணின் அழுக்கைப் போக்கிக் குளிர்ச்சி தரும் என்பாள்”⁵⁹

என்பதால் அறியலாம்.

வெயில் காலங்களில் அம்மைநோய் உருவாகும். அம்மை நோய் கண்டவர்களைச் சுத்தப்பத்தமாகப் பார்த்துக் கொள்வதோடு வேப்பிலையை

அரைத்து அம்மைப் புண்கள் இருக்கும் இடங்களில் தடவுவதால் குணமாகிறது என்பதை,

“வேப்பந்தழையை அரைத்துச் சாந்து பண்ணி, கோழி இறகை எடுத்துப் பூசியது அம்மர்”⁶⁰

என்ற கூற்றுவழி அறியலாம்.

5.11.2.3 சீர்படுத்துவம் மருத்துவம்

நோய்வாய்ப்படாமல், திடீரென நடக்கும் விபத்துக்களில் ஏற்படும் பாதிப்புகளான எலும்பு முறிவு, சுளுக்கு, கண்களில் தூசு விழுதல் ஆகியவற்றைச் சரி செய்கின்ற மருத்துவ முறைக்குச் ‘சீர்படுத்தும் மருத்துவம்’ என்று பெயர். கிராமங்களில் சுமை தூக்கிச் செல்கின்றபோது, கீழே விழுந்து விடுவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது. அத்தகைய தருணங்களில் எலும்பு, கையெலும்பு, மூட்டுகள் மற்றும் கை சப்பை, கால் சப்பை எலும்புகள் நழுவி விழுவதுண்டு. இதற்கு நழுவிய பகுதியைச் சரியாக இழுத்துவிட்டுச் சீர்படுத்துவர். எண்ணெய் கொடுத்துத் தடவி வரச் சொல்வர். இதனை.

“காட்டுக்குள் எதற்கோ போகும்போது மண் சறுக்கிவிட்டு மல்லாந்து விழுந்தார். கீழே கிடந்த கருங்கல்லில் போய் அடிக்கவும் கால் சப்பை நழுவிவிட்டது. யார் யாரையோ கூட்டி வந்து வைத்தியம் பார்த்தும் சப்பை கூடவில்லை. இன்னும் எண்ணெய் தேய்க்கும் வைத்தியம் நடந்து கொண்டு தானிருக்கிறது”⁶¹

என்பதிலிருந்து அறியலாம். கண்களில் தூசு விழுந்து அது வெளியில் வரமுடியாத அளவுக்குச் சிக்கிக் கொண்டால், அதற்கு இலை வைத்தியம் எல்லாம் சரியாக வராது. நாக்கைக் கொண்டு அதை எடுத்துவிடும் சிகிச்சை முறையைக் கற்று செய்து வந்துள்ளதை,

“கண்ணுக்குள் நாக்கைவிட்டு ஒருமுறை சுழற்றினால் போதும். எத்தனை சின்னஞ்சிறிய தூசும் நாகு நுனியில் வந்து நின்று கொள்ளும். அம்மனவிடம் இருந்து கற்றுக்கொண்டதுதான்”⁶²

என்ற கூற்றுவழி அறியலாம்.

5.11.2.4. நம்பிக்கை மருத்துவம்

ஆதிகாலத்தில் நம்பிக்கை மருத்துவம் கறாராகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் முறையான மருத்துவம் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது. பாம்பு கடிப்பதில் இருந்து பேய் பிடிப்பது வரை நம்பிக்கை மருத்துவமுறைகள் பின்பற்றப்பட்டுள்ளதை அறியலாகிறது. இத்தகைய மருத்துவம் முறையானதாக இல்லை. இருந்தபோதும் கிராமங்களில் நம்பிக்கை சார்ந்த மருத்துவங்கள் பார்க்கப்படுகின்றன,

“அப்போது இவனுக்குப் பத்து வயதிருக்கும் காய்ச்சல் சொல்லி மனவிலலை. என் போட்டால் அது பொரியும் குடு. அம்மன மனமன் வீட்டுக்குப் போயிருந்தது. கவுண்டர்பாளையத்தில் யாரோ திருநீறு போட்டார்கள். காத்துக் கருப்பு, பேய், பிசாசு எல்லாம் திருநீறு போட்டால் சரியாகிவிடும் என்று யாரோ சொன்னார்கள். இவனைக் கூட்டிக்கொண்டு போனான் ராமையி”⁶³

என்பதால் அறியலாம்.

5.11.3. கால்நடை மருத்துவம்

கால்நடைகளான ஆடு, மாடு, நாய் மற்றும் கோழி போன்றவற்றிற்கு இயற்கை மருத்துவம், மாற்று மருத்துவம், நம்பிக்கை மருத்துவம் செய்யப்படுகின்றன. இம்மூன்று மருத்துவ முறைகள் கொங்கு வட்டாரப் பகுதிகளில் கால்நடைகளுக்குச் செய்யப்படுவதைப் படைப்புகள் வழியாக அறியலாகிறது.

5.11.3.1 கால்நடை இயற்கை மருத்துவம்

இயற்கை மருத்துவத்தில் இலை தழைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மனிதர்களுக்குச் செய்யப்படும் மருத்துவ முறைகளில் இருந்து கால்நடை மருத்துவம் ஒன்றுபட்டு உள்ளதை அறியமுடிகிறது. ஆடு மாடுகள் தின்னக் கூடாததைத் தின்றுவிட்டால், அதைக் குணப்படுத்த தழை கொடுக்கப்படுவதை,

“சாலக்கரையா மூட்டுத் தங்கவேலு, இதுக்குத் தழை குடுப்பானாமா. அத ஊத்துனா அசையிலேயே அத்தனயும் வந்திடும்”⁶⁴

என்பதிலிருந்து அறியலாம். கால்நடைகளுக்கு உருவாகும் நோய் குறித்தும், அது தணிக்கும் மருத்துவ முறை குறித்தும் ஊரில் உள்ள பெரியோர்கள் நன்கு அறிந்து வைத்திருப்பதை அறியலாகிறது. ஆடு மாடுகள் புது இடத்திற்கு வரும்போது அவைகளுக்கு அவ்விடம் ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டால் காய்ச்சல் வந்துவிடும். அதனால், அவைகள் எதையும் சாப்பிடாமல் இருக்கும். இதனைப் ‘புனிச்சிக்கிட்டது’ எனக் கூறுகிறார்கள். இதற்கு மருத்துவமாக,

“நேரடியாகக் கட்டுதரைக்குப் போய் எருமைக் கன்றைப் பார்த்தார். அதன் வாயைத் திறந்து கைவிட்டு நாக்கைத் தடவினார். நாக்கை வெளியே இழுத்துப் பார்த்தார். முக்கை விரித்து நோட்டம் விட்டார். காட்டுப்பக்கம் போய் தழை கொண்டு வந்தார். தேங்காய்த் தொட்டி ஒன்றில் சாறு பிழிந்து கன்றின் வாயில் ஊற்றினார். ஒருவேளைதான் கன்று தீனி எடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டது”⁶⁵

என நோயை அறியும் முறையும், தீர்க்கும் வழியும் கூறப்படுகிறது. ஆனால் என்ன தழை என்பது ஆசிரியரால் கூறப்படவில்லை.

5.11.3.2. மாற்று மருத்துவம்

மாற்று மருத்துவம் என்பது இலை, தழைகள், கொடுக்கப்படாமல் பார்க்கும் மருத்துவம் ஆகும். கால்நடைகள் சாப்பிடக்கூடாதவொன்றினைச் சாப்பிட்டுவிட்டால், மிகுந்த துன்பப்படும் இந்நேரங்களில் செய்ய வேண்டிய மாற்று மருத்துவம் குறித்து திருச்செங்கோடு கதையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதாவது,

“கொஞ்சம் நாட்டுச் சக்கரையும் மாவுக்குப் போடற சோடாப்பும்
போட்டுக் கரச்ச ஊத்துங்க. வவுத்தால வரும். அதுல வந்தாக்கூட
வந்துரும்”⁶⁶

என்பதால் அறியலாம்.

வயிறு உப்பித் துன்பப்படும் ஆட்டிற்கு அதன் காதைப் பனங்கருக்கால் அறுத்து மாற்று மருத்துவம் செய்கின்றனர். விசம் தீண்டியிருந்தால் ரத்தம் வராது. ரத்தம் வந்தால் விசம் தீண்டவில்லை என்பதை உறுதி செய்துகொள்ள செய்யப்படும் முறையாகும்.

“ரத்தம் தெளித்தது போன்ற உணர்வு கூளையனுக்குத்
தோன்றிற்று. இனிப் பயமில்லை விஷம் தீண்டியிருந்தால் ரத்தம்
வராது”⁶⁷

என்பது அதனை வெளிப்படுத்துகிறது.

கால்நடைகளுள் ஆட்டுக்கிடாய் நன்றாக வளரவும், எடை கூடவும் அவைகளுக்கு ஓடை அடித்து விடுகின்றனர். அதாவது குடும்பக்கட்டுப்பாடு செய்வதை ஒக்கும். ஆடுகளுக்கு ஓடை அடிக்கப்பட்ட அவ்விடத்தில் சாணியைத் தடவுகின்றனர். காலை மாலை நேரங்களில்

“ரண்டு நாள் கழிச்ச ரண்டு நேரமும் தண்ணி சலார் சலார்னு
அடிக்கோணும்”⁶⁸

என வலி குறைவதற்காகவும் வீக்கம் குறைவதற்காகவும் இத்தகைய மாற்று மருத்துவமுறை செய்யப்படுகின்றது.

வீட்டில் வளர்க்கக்கூடிய நாய்களுக்குச் சொறி பிடித்துக் கொள்வது உண்டு. அதற்கும் மருத்துவம் செய்யப்படுகிறது. இதனை,

“காராட்டுக் காலம் முடிகிற தறுவாயில் உடல் முழுக்கச் சொறி பயந்துகொள்ளும் நாயைப் பார்க்கச் சகிக்காது. சீமெண்ணெய்யை மேலே ஊற்றி எண்ணென்னவோ வைத்தியம் செய்வார்கள்”⁶⁹

எனவரும் பதில்மூலம் அறியலாம்.

5.11.3.3. நம்பிக்கை மருத்துவம்

கால்நடைகளுக்கு நம்பிக்கை சார்ந்த மருத்துவம் செய்யப்படுவதை அறியமுடிகிறது. அவை ஒவ்வொன்றாகப் பின்வருமாறு காணலாம். விலங்குகளுக்கு ஏற்படும் நோய்களுக்கும் பாதிப்புகளுக்கும் பாடம் போடும் நம்பிக்கை மருத்துவம் மக்கள் மத்தியில் உள்ளதைத் திருச்செங்கோடு கதை வழியாக அறியமுடிகிறது.

“தங்கவேலின் அப்புச்சி பன்னாட்டுப் பாட்டார். கொக்குப் பாடம், சுளுக்குப் பாடம் என்று அத்தனையும் போடுவார்”⁷⁰

என்பது வழி அறியலாம். வயிறு உப்பிக்கொண்ட ஆட்டைச் செருப்பால் அடித்தால் சரியாகிவிடும் என நம்பி மருத்துவம் செய்வதை,

“சற்று நிதானித்து ‘வயிறு உப்பித்தாண்டா இருக்குது’ என்றான். ஓடக்கான் ஆட்டின் மேல் ஏறிப் போயிருந்தால்கூட இந்த உப்பல் வரும். செருப்பால் அடித்தால் சரியாகிவிடும். செவ்வனுடைய செருப்பு ஒன்றை எடுத்துவந்து ஆட்டின் தலை, முதுகு, வால் எல்லாப் பகுதியிலும் அடித்துத் தரையில் எதையோ

இறக்குவது போலக் கையைத் தாழ்த்தினான். அப்படியே மூன்று முறை செய்தான்”⁷¹

எனச் சொல்லப்படுகிறது. மேற்குறித்த சான்றுகள் வழி மருத்துவ விழுமியங்களை அறியலாம்.

3.12. முடிவுகள்

- மனித இனத்தின் பண்பட்ட வாழ்வியல் அனுபவங்களே விழுமியம் என்று குறிப்பிடலாம். ‘Ethos’ என்ற கிரேக்கச் சொல்லில் இருந்து, ‘Ethics’ என்ற ஆங்கிலச் சொல் உருவானது. ‘Ethics’ என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்குத் தமிழில் விழுமியம் என்ற சொற்பொருண்மை உள்ளது. விழுமியம் என்பது மக்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வாழ்ந்த இடத்தைக் குறித்து நின்று, பின்பு பழக்க வழக்கம் மனநிலை, குணம் என்பவைகளைக் குறித்து நிற்கின்றது.
- கழகத் தமிழ் அகராதி விழுமியம் என்ற இச்சொல்லுக்குக் ‘கடமை, நோன்பு, தருமம், கற்பு, இல்லறம், துறவறம், நல்வினை, அறநூல், அறக்கடவுள், தருமதேவதை, தீப்பயனுண்டாக்குஞ் சொல்’ என்று விளக்கம் தருகிறது. விழுமியத்தைக் குறித்து ஆய்வு செய்தவர்கள் விழுமியம் மூன்று நிலைகளைக் கொண்டுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அவை இயல்புக்க நிலை, மரபொழுக்க நிலை, மனச்சான்று நிலை ஆகும்.
- தமிழ் இலக்கியங்களில் காலந்தோறும் விழுமியச் சிந்தனைகளைக் காணமுடிகின்றன. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் உறுதிப்பொருட்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு விழுமியச் சிந்தனைகளைப் பெருமாள் முருகன் படைப்புகளில் காணமுடிகின்றன.
- தமிழ் அறவிலக்கியங்களில் பல்வகையான விழுமியச் சிந்தனைகளைக் காணமுடிகின்றன. அதுபோல் சங்கஇலக்கியங்கள் தொடங்கி இன்றைய

நவீன கால இலக்கியங்கள் வரை விழுமியச் சிந்தனைகள் இழையோடுவதை அறியமுடிகின்றன.

- புறப்பாடல்களில் போர் சார்ந்த விழுமியக் கருத்துக்கள் உள்ளதை அறியமுடிகின்றது.
- விழுமியங்கள் பல்வகைகளாகப் பாகுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவை தனிமனித விழுமியங்கள் தொடங்கி பண்பாட்டு விழுமியம், ஒழுக்க விழுமியம், அழகியல் விழுமியம் என்று தொடர்கின்றது. கொங்கு வட்டாரப் பகுதியை களமாகக் கொண்டு பெருமாள் முருகனால் படைக்கப்பட்டுள்ள படைப்புக்களில் வேளாண்மை விழுமியங்கள், தனிமனித விழுமியங்கள், விருந்தோம்பல் விழுமியங்கள், சமயம் சார்ந்த விழுமியங்கள், நம்பிக்கை சார்ந்த விழுமியங்கள், மருத்துவம் சார்ந்த விழுமியங்கள் ஆகியவற்றைக் காணமுடிகின்றன.
- தனிமனித வாழ்வில் மேற்கொள்ளப்படும் நடத்தை முறைகள் விழுமியம் சார்ந்து இருக்க வேண்டும். அது சமூகத்திற்கு உகந்த ஒன்றாகும். 'கங்கணம்' புதினத்தில் வருகின்ற தானாவதி தாத்தா விழுமியம் நிறைந்த மாந்தராகக் காட்டப்பட்டுள்ளார்.
- தனிமனிதன் இறந்தபோதும், அவன் உயிர் பிழைத்து எழும்போதும் ஊரின் நன்மை வேண்டி மறுபடியும் சுடுகாட்டிலே தனது வாழ்வை நடத்துகின்ற விழுமியப் பாங்கினை அறியமுடிகிறது.
- விருந்தோம்பல் பண்பு மனித இனத்தின் அறப் பண்பாகும். விருந்தும் மருந்தும் மூன்று நாள் என்ற முதுமொழி இருந்தபோதிலும் முதல்நாள் விருந்தில் முகம் சுளித்தால், நட்பு உறவு கெட்டுப் போய்விடும். தனக்கு

உணவு இல்லாத போதிலும், தன்னை நாடி வந்தவர்களுக்கு உணவளிக்கும் விருந்தோம்பல் தன்மையினை 'ஏறுவெயில்' புதினத்தில் காணமுடிகின்றது.

- தாயின் அன்பிற்கு ஈடு இணை இல்லை எனலாம். அத்தாயின் அன்பில் நிலைத்து வளரும் குழந்தைத் தாயைப் போலவே விழுமியப் பண்பு நிறைந்து வளர்கிறது என்பதை அறியமுடிகிறது.
- மதங்கள் மனித மனத்தைப் பக்குவப்படுத்துகின்றது. கிராமப்புறங்களில் சிறுதெய்வ வழிபாட்டு முறைகளில் விழுமியப் பண்புகளைக் காணமுடிகின்றது. சிறுவயதில் இருந்து தனக்குத் தெரிந்த தெய்வத்தை வணங்குகின்ற பாங்கும், நம்பிக்கையும் 'ஆளண்டாப்பட்டி' புதினத்தில் வருகின்ற முத்தண்ணன் பாத்திரம் வழி அறியமுடிகிறது.
- நம்பிக்கை சார்ந்த விழுமியங்களை நான்கு வகைகளாகப் பகுத்துக் கொண்டுள்ளனர் ஆய்வாளர்கள். அவை காட்சி சார்ந்த நம்பிக்கை விழுமியம், கேட்டல் சார்ந்த நம்பிக்கை விழுமியம், உணர்வு சார்ந்த விழுமியம், செயல்கள்சார் நம்பிக்கை விழுமியம் ஆகும்.
- காட்சி சார்ந்த நம்பிக்கையில் மனிதர்களின் எண்ணங்கள் அலைகளாக ஊடுறுவும் தன்மை கொண்டன. இதனைக் 'கண்ணேறு' என்று அழைப்பர். இதனால் பாதிப்புகள் வந்து சேரும்.
- கேட்டல் சார்ந்த நம்பிக்கைகள் கிராமங்களில் மிகுதியாக உள்ளன. பேய், பிசாசு கதைகளைக் கேட்டு அதனை நம்பி, பயம் கொள்கின்ற பாங்கினைக் குறித்து நிற்பதாகும். சிறுதெய்வங்களைக் குறித்த கதைகள் வழியாக, பயம் மற்றும் மரியாதை குறித்த நம்பிக்கைகள் காலந்தோறும் கேட்டல் சார்ந்த பண்பின் அடிப்படையில் தொடர்வதை அறியலாகிறது.

- உணர்வு என்பது மனதோடு உறவுள்ளதாகும். மெய், வாய், கண் இவற்றில் இருந்து வெளிப்படும் உணர்வுகள், நல்ல நோக்கமாக அமைந்திருந்தால் நல்லனவாகவும் தீயநோக்கத்தில் அமைந்திருந்தால் தீயனவாகவும் அமைந்துவிடும் என்ற நம்பிக்கை உள்ளதை அறியமுடிகிறது.
- கொங்கு வட்டாரப் பகுதிகளில் தொலவு சார்ந்த நம்பிக்கை மக்கள் மத்தியில் நிலவுவதை அறியமுடிகிறது. இது தெய்வ நம்பிக்கை சார்ந்து இடம்பெற்றுள்ளது.
- குழந்தைப் பேறினமை இல்லாதவர்கள், கணவனை இழந்தவர்கள் பொதுக்காரியங்களில் ஈடுபடக் கூடாது என்ற உணர்வுசார்ந்த நம்பிக்கையை அறியமுடிகின்றது. இந்நம்பிக்கை வளர்ச்சியைப் பாதிக்கும் என நம்பப்படுவதால் மேற்கூறியவர்கள் புறக்கணிக்கக் கூடிய நிலையை அறியலாகிறது.
- மருத்துவம் பார்க்கும் மருத்துவர்களைக் கடவுளாகப் பார்க்கின்ற நிலைப்பாடு இந்தியக் கலாச்சாரத்தில் உண்டு. அத்தகைய மருத்துவம் மனித இனத்திற்கும் கால்நடைகளுக்கும் பார்க்கப்படுகிறது. மனிதர்களுக்கு இயற்கை மருத்துவம், நம்பிக்கை மருத்துவம் செய்யப்படுவதுபோல, கால்நடைகளுக்கும் இயற்கை மருத்துவம், மாற்று மருத்துவம், நம்பிக்கை மருத்துவம் செய்யப்படுகின்றன.
- கொங்கு வட்டாரத்தில் கிராம மக்கள், இயற்கை மருத்துவம், மாற்று மருத்துவம், நம்பிக்கை சார்ந்த மருத்துவமுறைகளைச் செய்கின்றனர்.
- மருத்துவம் செய்கின்ற இலை, தழைகள் பற்றிய குறிப்புகளை ஆசிரியர் குறிப்பிடவில்லை. இலை, தழைகள் பற்றிய குறிப்பும், மருத்துவம்

செய்கின்ற முறையும் படைப்பில் குறிப்பிட்டு இருந்தால் நன்மை பயப்பதாக அமைந்து இருக்கும்.

- இவ்வகையில் கொங்கு வட்டார மனித வாழ்வியல் முறைகளில் பின்பற்றப்பட்டு வரும் விழுமியங்கள் குறித்த பதிவுகளைப் பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்களில் இருந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

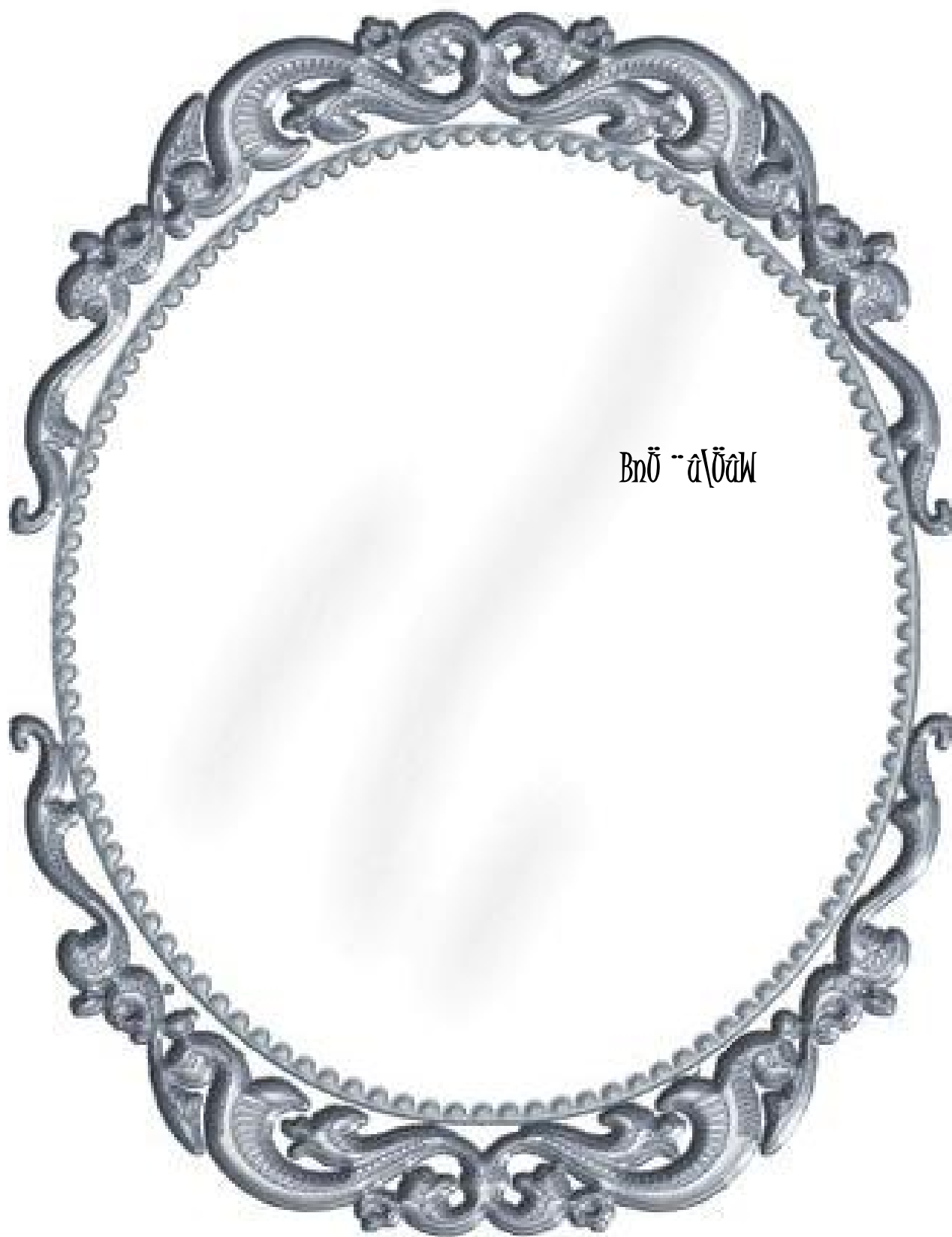
குறிப்புகள்

1. சு.மாதவன், தமிழ் அறஇலக்கியங்களும் பௌத்த சமண அறங்களும், ப.51.
2. மேலது, ப.51.
3. மேலது.
4. ச.இராமமூர்த்தி, (பதி.ஆ.), செவ்வியல் இலக்கியங்களில் வாழ்வியல் விழுமியங்கள், ப.9.
5. சு.மாதவன், மு.நூ., ப.52.
6. மேலது, ப.52.
7. மது.ச.விமலானந்தம், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப.73.
8. நற்.210:7-9.
9. புறநா.278:8-9.
10. மேலது, ப.279.
11. திரிகடுகம், பா.38.
12. சிறுபஞ். பா.4.
13. மேலது, ப.40.
14. ச.இராமமூர்த்தி, (பதி.ஆ.), மு.நூ., ப.254.
15. பெருமாள் முருகன், மாதொரு பாகன், ப.64.
16. பெருமாள் முருகன், திருச்செங்கோடு, ப.18.
17. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.157.
18. மேலது, ப.124.
19. மேலது, பக்.36-37.
20. பெருமாள் முருகன், நீர்விளையாட்டு, பக்.57-58.
21. குறள்.85.
22. வெற்றிவேற்கை, பா.10.
23. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், பக்.45-46.
24. குறள்.90.
25. பெருமாள் முருகன், ஏறுவெயில், பக்.36-37.
26. குறள்.64.

27. பெருமாள் முருகன், வெள்ளி, சனி, புதன், ஞாயிறு, வியாழன், செவ்வாய், பக்.26-27.
28. பெருமாள் முருகன், ஆளண்டாப்பட்சி, ப.48.
29. பெருமாள் முருகன், திருச்செங்கோடு, ப.99.
30. பக்தவத்சலபாரதி, தமிழர் மானிடவியல், ப.489.
31. அ.தட்சிணாமூர்த்தி, தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும், ப.245.
32. மேலது, .158.
33. பெருமாள் முருகன், நீர் விளையாட்டு, ப.125.
34. சோமலெ., தமிழ்நாட்டு மக்களின் மரபும் பண்பாடும், ப.52.
35. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.9.
36. பெருமாள் முருகன், ஏறுவெயில், ப.116.
37. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.13.
38. பெருமாள் முருகன், கூளமாதாரி, ப.163.
39. மேலது, ப.124.
40. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.57.
41. பெருமாள் முருகன், கூளமாதாரி, ப.130.
42. மேலது, ப.125.
43. பெருமாள் முருகன், பீக்கதைகள், ப.56.
44. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.87.
45. மேலது, ப.81.
46. தொல். நூ.11971.
47. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.241.
48. மேலது, பக்.74-75.
49. மேலது, ப.129.
50. மேலது, ப.182.
51. மேலது, ப.69.
52. புறநா.5.
53. பெருமாள் முருகன், திருச்செங்கோடு, ப.134.
54. பெருமாள் முருகன், மாதொருபாகன், ப.99.

55. குறள்.948.
56. க.பன்னீர்செல்வம், பெருமாள் முருகன் படைப்புகளும் கொங்கு நாட்டு வாழ்வியலும், ப.174.
57. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.173.
58. மேலது, ப.231.
59. மேலது, பக்.238-239.
60. பெருமாள் முருகன், ஏறுவெயில், ப.127.
61. பெருமாள் முருகன், கூளமாதாரி, ப.58.
62. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.223.
63. பெருமாள் முருகன், ஏறுவெயில், ப.128.
64. பெருமாள் முருகன், திருச்செங்கோடு, ப.92.
65. பெருமாள் முருகன், கங்கணம், ப.49.
66. மேலது, ப.51.
67. பெருமாள் முருகன், கூளமாதாரி, ப.153.
68. பெருமாள் முருகன், திருச்செங்கோடு, ப.85.
69. பெருமாள் முருகன், ஏறுவெயில், பக்.217, 218.
70. பெருமாள் முருகன், திருச்செங்கோடு, ப.94.
71. பெருமாள் முருகன், கூளமாதாரி, ப.151.

பெருமாள் முருகன்

‘பெருமாள் முருகன் படைப்புக்களில் வாழ்வியற் சிந்தனைகள்’ என்னும்

ஆய்வில் இயல்கள்தோறும் பெறப்பட்ட முடிவுகள் ‘ஆய்வு நிறைவுரை’ப் பகுதியில் பின்வருமாறு தொகுத்துத் தரப்படுகின்றன.

பெருமாள் முருகன் எளிமையானவர். தமிழ் இலக்கியத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். தற்போது அரசு கலைக்கல்லூரி ஒன்றில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வருகின்றார். இலக்கிய உலகில் சிறுகதை, புதினம், கவிதை, கட்டுரை, ஆய்வியல், இதழியல், அகராதியியல், பதிப்பியல், தொகுப்பியல் எனப் பல களங்களில் தடம் பதித்தவர்.

எழுத்துப்பணி என்பதோடு மேடைப்பேச்சிலும் தனக்கென ஒரு தனிப்பாணியை வைத்திருப்பவர் பெருமாள் முருகன்.

பெருமாள் முருகனின் படைப்புக்கள் பலவாக இருந்தாலும் அவற்றின் களமும் மனிதர்களும் பெரும்பாலும் திருச்செங்கோட்டையும், அங்கு வாழும் மக்களையுமே கொண்டுள்ளன என்பதை இவ்ஆய்வின்மூலம் அறியமுடிகின்றது.

சமூகம் என்பது மக்களின் கூட்டத்தைக் குறித்து நிற்பதாகும். சமூகத்தில் இருந்துதான், படைப்புகள் உருவாகின்றன. அப்படைப்புகள் சமூகத்தின் அனைத்துப் பரிமாணங்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

தமிழ் இலக்கியச் சூழலில், ஒவ்வொரு வட்டாரத்தையும் மையமாகக் கொண்டு படைப்புகள் எழுகின்றன. அந்த வகையில் கொங்கு வட்டார மக்களின் வாழ்வியல் முறைகளைக் கருவாகக் கொண்டு, புதினம், சிறுகதை போன்ற புனைகதைகள் பெருமாள் முருகனால் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழகத்தின் வடபகுதியில் அமைந்துள்ள கொங்கு மண்டலம், வேளாண்மைத் தொழிலை முதன்மையாகக் கொண்டுள்ளது. இம்மண்டலத்தின் நிலவியல் அமைப்பு சார்ந்து வேளாண்மையும், குடும்பமும் அமைந்துள்ளன.

அஃதாவது மேட்டுப்பாங்கான காடுகளும் தாழ்வான பகுதிகளில் கிணற்றுப்பாசன வயல்களும் அமைந்துள்ளன. இதனால், வேளாண்மைத்தொழிலைப் பெரும்பான்மையான மக்கள் மேற்கொள்கின்றனர். மேலும் வேளாண்மைத் தொழிலைத் தனியொருவர் மேற்கொள்ள முடியாத சூழல் உள்ளதால், கூட்டுக்குடும்ப வாழ்க்கை முறையே மிகுதியாக அமைந்துள்ளது.

சமூகத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களினால், குடும்பத்தில் பல பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. குறிப்பாக, கொங்குமண்டலத்தில் வேளாண் குடிகள், சிதைவடைவதைக் காணமுடிகின்றன. கூட்டுக்குடும்ப வாழ்க்கை முறைகள் சிதைந்து, தனிக்குடித்தனமுறை உருவாகின்றது. கூட்டுக்குடும்ப வாழ்வில் பெறப்பட்ட நம்பிக்கை, அன்பு, கூட்டின்பம் ஆகியன தனிக்குடித்தனத்தால் உடைந்து போகின்றன. இத்தகையச் சூழல்களில் ஆண்களைவிடப் பெண்கள் மிகுந்த மனவேதனைக்கு ஆளாகின்றதை பெருமாள் முருகன் படைப்புக்கள் வழி அறியமுடிகின்றது.

கூட்டுக்குடும்பச் சிதைவு, நாளடைவில் வேளாண்மைத் தொழிலை மறக்கடிக்கவும் செய்கின்றது என்பதை மிக நுண்மையான முறையில் ஆளாண்டாப்பட்டசி புதினம் வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

மக்கள் தொகைப் பெருக்கமும், நாகரிக வாழ்க்கை முறையும், கிராமங்களைத் தொற்றிக்கொள்கிறபோது, கிராமத்தின் அனைத்துக் கூறுகளும் மாற்றம் பெறுகின்றதை ஏறுவெயில் புதினம் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது.

புதிய தொழில்கள் சார்ந்து, மக்கள் இடம்பெயருகின்றபோது, புதிய இடத்தில், பல்வேறு பிரச்சினைகளைச் சந்திக்க வேண்டிய நிலை உள்ளது. மேலும் காலங்காலமாக ஓரிடத்தில் வாழ்ந்துவரும் மக்கள், புதியவர்களுக்கு இடம்தர வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறபோது, ஒட்டு மொத்த குடும்பமும் மிகுந்த பாதிப்பிற்குள்ளாகின்றன.

நிலங்களை விட்டு வெளியேறிய மக்கள், புதிய வாழ்க்கைச் சூழலுக்குள் தள்ளப்படுகின்றனர். இதனால் குடும்பத்தில் அமைதியின்மை, வறுமை, உறவுமுறிவு, சொகுசான வாழ்வைத் தேடுதல் போன்ற செயல்பாடுகள் நிகழ்கின்றன. தனிமனிதன் முதல், சமூகம் வரை மனவேதனைக்கு ஆளாவதைக் காணமுடிகின்றது.

காலத்திற்குத் தகுந்தாற் போன்று, சிறுவர்களையும் இளையோர்களையும் முறையாக வளர்க்க வேண்டும் என்பதை 'வண்ண நட்சத்திரங்கள்' எனும் கவிதை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

சிறுவர்கள் எப்போதும் கேள்விகள் கேட்டுக் கொண்டேயிருப்பார்கள். அவர்களது கேள்விக்குப் பொறுமையாகவும், முறையாகவும் பதில்தர வேண்டியது பெற்றோருக்கு உரிய கடமையாகும். மேலும் சிறுவர்கள் செய்கின்ற சேட்டைகள் அவர்களை அறிவர்களாக மாற்றுகின்றது போன்ற குழந்தைகளின் செயல்பாடுகள் குறித்து, நீலாக்கா, பிரபஞ்சவிரல்கள், ஏரி ஆகிய கவிதைகளில் பதிவாகியுள்ளதை அறிய முடிகின்றன.

திருமணம் தனிமனிதனுக்கான மதிப்பினைப் பெற்றுத்தருகின்றது. கொங்கு மண்டலத்தைப் பொறுத்தவரையில், கவுண்டர் இனத்தில், பெண் குழந்தைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதைவிட ஆண் குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதில் ஆர்வமுள்ளவர்களாக இருப்பதைக் கங்கணம் புதினம் மூலம் அறியலாகிறது. பெண்குழந்தையைப் பெற்றுக்கொண்டால் சொத்துக்கள் அனைத்தும் பிறருக்குச் சென்றுவிடும். ஆண் குழந்தையைப் பெற்றுக் கொண்டால், சொத்துக்கள் வீடு வந்து சேரும் என்ற நம்பிக்கையினால் இவ்வின மக்கள் பெண் குழந்தைகளைப் பெரும்பாலும் விரும்புவதில்லை என்பதை அறியமுடிகிறது.

பெண் குழந்தைகளின் பிறப்பு மறுக்கப்படுவதால், பெண்கள் பற்றாக்குறை உருவாகியுள்ளதைக் 'கங்கணம்' நன்றாகக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளது குறிப்பிட்ட

சமூகத்தில் பெண்கள் தட்டுப்பாடு, இருந்துள்ளதை அறிவதில் இருந்து, அச்சமூகத்தில் பெண் சிசுக்கொலை அதிகப்படியான அளவில் நடந்திருக்க வேண்டும் என்பதை ஊகித்துக்கொள்ள முடிகிறது. ஆக பெண் சிசுக்கொலை நிலவுடைமைச் சமூகத்தைச் சார்ந்த மக்களிடம் மட்டுமே அதிகமான அளவில் இருந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது.

பெண்களின் தட்டுப்பாட்டினால், வயதுகள் பல கடந்து திருமணமாகாமல் ஆண்கள் இருப்பதைப் பட்டியலிட்டுத் தந்துள்ளது 'கங்கணம்' புதினம். மேலும் பழமையான இனக்குழு வாழ்க்கையின் எச்சமாகிய கூட்டம், கிளை ஆகிய முறைகள் கவுண்டர் இனமக்களிடம் இன்றும் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய கூட்ட அமைப்பில், பெண் கொடுக்கின்றவர்கள், பெறுகின்றவர்கள் மத்தியில் உறவு முறை சரியாக பொருந்தி அமைந்திருக்கும் பட்சத்தில்தான் திருமணம் நடைபெறும். இல்லையெனில் திருமணம் நடைபெறாது. இத்தகைய பழமை மரபினாலும் சுயசாதிக்குள் திருமணம் முடிக்க வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தமும் ஆண்களுக்குப் பெண்கள் கிடைக்காமல் போய்விடுவதை அறியமுடிகிறது.

கொங்கு மண்டலத்தில் அருந்ததியர், பறையர், நாடார், முதலியார், செட்டியார், வண்ணார், நாவிதர், முஸ்லீம்கள் ஆகிய சமூக மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். கவுண்டர்களுக்கு அடுத்தநிலையில் தலித்துகள் பெரும் பான்மையான எண்ணிக்கையில் உள்ளதை அறியமுடிகின்றது. தலித்துகளுள் அருந்ததிய மக்கள் மிகுதியான அளவில் உள்ளனர். இவ்வின மக்களின் திருமணங்கள் எளிமையான முறையில் நடைபெறுகிறது. அதே நேரத்தில் இவ்வின மக்களிடையே திருமணத்திற்காகப் பெண் தட்டுப்பாடு இல்லை.

சமூகத்தில் குடும்ப அமைப்பு தனிமனிதனுக்குரிய பாதுகாப்பு உணர்வை தருகிறது. குடும்பத்தில் நிகழும் கசப்பான தருணங்கள் மனிதர்களை அந்நியப்படுத்திவிடுகிறது. இதனால் தனிமனிதர்கள் மனஉளைச்சல்களுக்கு

ஆளாவதைத் தவிர்க்க முடியாமல் போவதை நிழல் முற்றம், ஏறுவெயில் மாதொருபாகன், ஆளண்டாப்பட்சி ஆகிய புதினங்களில் காணமுடிகின்றது.

இறுகிப்போன சாதியச் சிந்தனைகள், அசைக்க முடியாத தன்மையில் கொங்கு வட்டாரத்தில் ஆழமாக உள்ளதைப் படைப்புவழி அறியலாகிறது. குறிப்பாக கூளமாதாரி சாதியத்தையும் அதன் அதிகாரத்தையும் பிரதி பலிக்கும் படைப்பாக உள்ளது.

பெருமாள் முருகனின் படைப்புகளில் சேலம், நாமக்கல், திருச்செங்கோடு, ஈரோடு ஆகிய பகுதிகளும் அதன் சுற்றுவட்டாரப் பகுதிகளும் கதைக்களங்களாக அமைந்துள்ளன.

பெருமாள் முருகனின் படைப்புகளில் குறிப்பாக கூளமாதாரி, ஏறுவெயில் ஆகியவற்றில் தெலுங்கு மொழி, அருந்ததிய மக்களின் உரையாடலாக பதிவாகியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

நான்கு வருணப்பாகுபாடு சாதியத்தை வலுப்படுத்தியதை அறியலாகிறது. சாதி பிற்காலத்தில் தோன்றிய வழக்கு, தீண்டாமைக்கு நிலம் முதன்மையான செயல் வடிவம் கொடுத்துள்ளது. நிலவுடைமையாளர்கள் அதிகாரம் மிக்கவர்களாகவும், நிலமற்றவர்கள் கூலிகளாகவும் கருதும் போக்கு வேருன்றியது.

கவுண்டர்கள் நிலவுடைமையாளர்களாகவும், தலித்துகள் பண்ணைக் கூலிகளாகவும் இருந்துள்ளனர். இதனால் தலித்துகள், பல்வகையான தீண்டாமைக் கொடுமைகளுக்கு ஆளாகியுள்ளனர்.

கொங்கு மண்டலத்தில் கவுண்டர்களின் பண்ணையங்களில் பெரும்பான்மையாக அருந்ததிய இனமக்களே பண்ணையாட்களாக உள்ளதை அறியமுடிகின்றது. அருந்ததிய மக்கள் நாயக்கர் காலகட்டத்தில் தமிழகத்திற்குக் குடியமர்த்தப்பட்ட மக்கள் என்பதை வரலாற்றுவழி அறியலாகிறது. அருந்ததிய மக்களிடையே பல வழக்காறுகள் உள்ளன. தமிழ் பேசும் சக்கிலியர்களைக் கொங்குச் சக்கிலிகள் என்றும், தெலுங்கு மொழி பேசும் சக்கிலியர்களை வடுகச்

சக்கிலிகள் என்றும் குறிப்பிடும் வழக்கம் உண்டு. மேலும், மாதாரி, அருந்ததி, பகடை போன்ற பிற சொற்களும் சக்கிலியர் இனமக்களைக் குறிக்கும் வேற்றுச்சொற்களாகும்.

பெருமாள் முருகனின் படைப்புகள் பலவற்றில் பறையர் இனமக்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் குறைவான அளவில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆனால், அருந்ததிய இனமக்களைக் குறித்த பதிவுகள் பெரும்பான்மையாக இடம்பெற்றுள்ளன. இஃது கொங்கு மண்டலத்தில் கவுண்டரின் மக்களுக்கு அடுத்த நிலையில் எண்ணிக்கைப் பெரும்பான்மையில் அருந்ததிய மக்கள் உள்ளதை வெளிப்படுத்துகிறது.

ஆதிச் சமூக நிலையில், தொழில் சார்ந்த பிரிவுகளைத் தவிர, இன்றைய சாதியம் சார்ந்த பாகுபாடு இல்லை என்பதை அறியலாகிறது. இருந்தபோதும், குடிகள் இருந்துள்ளதை மாங்குடி கிழாரின் பாடல் மூலம் அறியமுடிகிறது. குறிப்பாக நான்கு வகையான குடிகள் இருந்துள்ளதாக அவர் சுட்டுகின்றார். அவற்றுள் பறையர் குடியும் ஒன்று.

உலகில் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய மக்களிடம்தான் அதிகாரம் என்பது கட்டமைக்கப்படுகிறது. வேளாண்மைத்தொழில் சார்ந்த மக்களுள் பொருளாதாரப் பாகுபாடே உயர்வு தாழ்வு கருத்தாக்கத்தை உருவாக்கியது. அந்த வகையில் கவுண்டரின் மக்கள் பெரும்பான்மையான நிலங்களை வைத்திருக்கும் அதிகார வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவர்களாக உள்ளனர். ஆனால், பறையரின் மக்கள் பண்ணைக் கூலிகளாக எந்தப் படைப்பிலும் காட்டப்படவில்லை.

வேளாண்மைத் தொழில், இடப்பெயர்ச்சி அற்றது. வேளாண்மைத் தொழிலைச் சார்ந்து இடப்பெயர்ச்சி மேற்கொள்ளும் இனமக்கள், பிறதொழில் சார்ந்து இடப்பெயர்ச்சி மேற்கொள்ளாதக் காரணத்தினால், நிலவுடைமையாளர்களான கவுண்டர்களின் நிலங்களிலேயே தங்கள் வாழ்க்கையைக் கரைத்துக் கொள்ளக் கூடியவர்களாக உள்ளதை அறியமுடிகிறது.

மேலும், கிராமம் சார்ந்த கட்டுப்பாட்டிற்கும் பல்வகையான தீண்டாமைக் கொடுமைகளுக்கும் ஆளாக வேண்டிய நிலை உள்ளதை அறியமுடிகிறது. வரன்முறையற்ற வேலைப்பளுவும், வேலைக்கேற்ற ஊதியமும் கொடுக்கப்படாத நிலைப்பாடு காணப்படுகிறது. கூலி இரண்டு வகையில் அமைந்துள்ளது. அவை தினக்கூலி, வருடக்கூலி என்பனவாகும். இவ்வேலைப்பாடுகளில் இரண்டுவிதமான போக்கு அமைந்துள்ளது அஃதாவது தினக்கூலிகளாக வேலைப்பார்ப்பவர்கள், வேலை முடிந்தவுடன் தங்களது வீட்டிற்குச் சென்றுவிடலாம். ஆனால், வருடக்கூலி வேலைப்பார்ப்பவர்கள், வேலை முடிந்தும் தங்களது வீட்டிற்குச் செல்ல முடியாது. மீறிப் போவது என்றால் மிகுதியான தண்டனைகளுக்கு ஆளாக நேரிடுவதைக் காணமுடிகின்றது.

வருடக்கூலி முறையில் பண்ணையங்கட்டுதல் என்ற மற்றொரு பெயருமுண்டு. ஆண்களைப்போல், பெண் (சிறுமிகள்)களும் வருடக்கூலி, பண்ணையங் கட்டுகின்றனர். இவற்றில் சிறுமிகள்தான் அதிகம். திருமணமாகிய பெண்கள் பண்ணையம் கட்டுவதில்லை. பண்ணையம் கட்டுகின்றவர்களுக்குப் பெரும்பாலும், பழைய உணவுகள் தரப்படுகின்றன. ஆனால் கட்டுத்தரைப் பெருக்குவதில் தொடங்கி மாடுகளை மேய்ச்சலுக்குக் கொண்டு சென்று, வீடு திரும்புகின்ற வரை வேலைகள் இருந்துகொண்டே இருக்கும். வேலைகள் சரியாக நடைபெறவில்லை என்றால், சாதியைச் சொல்லித் திட்டுகின்ற வழக்கமும் உண்டு. இதனால் பண்ணையாட்களில் பெரியவர்களைவிட சிறியவர் மிகுந்த மனவேதனைக்கு உள்ளாவதை அறியமுடிகிறது.

பண்ணையத்தில் வேலைசெய்யும் சிறுவர், சிறுமியர்களுக்குப் பல வகையான கொடுமைகள் நிகழ்வதைக் காணமுடிகின்றன. குறிப்பாகத் திருட்டுப் பட்டம் கட்டுதல், தேவையில்லாமல் தண்டம் போடுதல், குழந்தைகளைப் பராமரிக்கச் சொல்லுதல், மலம் அள்ளச்சொல்லுதல் மற்றும் உடல் சார்ந்த தாக்குதல் என்பனவாகும்.

வருடக்கூலி பண்ணையாட்களாக அருந்ததிய இனமக்கள் மட்டும் உள்ளனர். ஏனைய தலித்துகளோ இரண்டாம் நிலை சாதிகளோ பங்கு பெறுவதில்லை. இது ஒருவகையில் சாதியப் படிநிலையையும், பொருளாதார வளர்ச்சியையும் காட்டுகின்றன.

உயர்சாதி அதிகார வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த கவுண்டரின் மக்களுள், வயது குறைவான சிறுவன் தலித்து இன முதியவரைப் பெயரைச்சொல்லி அழைப்பதும், வாடா, போடா என்று மரியாதையின்றி பேசுவதும் சாதியத்தின் அதிகாரத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது.

அடிநிலைச் சாதியில் இருந்த சாணார், இடப்பெயர்ச்சியின் காரணமாக சாதியக்கொடுமைகளுக்குள் ஆளாகாமல், வியாபாரங்கள் செய்து தங்களை இரண்டாம் நிலை சாதியப் படிநிலைக்கு உயர்த்திக் கொண்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

கொங்கு வட்டாரத்தில் ஒட்டர் இனமக்களின் வாழ்வியல் முறை, நாடோடி அமைப்பினைக் கொண்டுள்ளது. வேலை கிடைக்கும் இடங்களில் குடிசை அமைத்துக்கொண்டு வாழ்கின்றனர். இதனால், பொருளாதாரத்தில் மிகவும் பின்னடைந்தவர்களாக உள்ளனர்.

சாதியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள கவுண்டரின் மக்கள், சாதிமறுப்புத் திருமணத்தை ஆதரிப்பதில்லை. மாறாக வன்முறையும், அதிகாரத்தையும் தலித் இன மக்கள் மீது செயல்படுத்துவதை அறிய முடிகிறது.

தலித்துகள் பல்வேறு தீண்டாமைக் கொடுமைகளுக்கு ஆளாகின்றனர். பொதுப்பந்தியில் அமர்ந்து சாப்பிடுதல் கூடாது. தோளில் துண்டு போடுதல் கூடாது. ஊர்ப்பொதுக்கிணற்றில் தண்ணீர் எடுக்கத்தடை, பொதுச்சுகுகாடு, பொதுமேடை மற்றும் திருமணமண்டபங்கள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்பனவாகும்.

சமூக உருவாக்கத்தில் பொருளாதாரம் அடிப்படையாக அமைகிறது. சமூகத்தின் வார்ப்பாக வெளிப்படும் கலை, இலக்கியம், பொருளாதாரத்தைக் கணக்கில் கொண்டு வெளிப்படுவதை அறியமுடிகிறது. கலை இலக்கியங்கள் வழியாக சமூகத்தின் பொருளாதாரச் சிந்தனையை அறிய முடியும்.

தமிழகத்தின் வடபகுதியில் அமைந்துள்ள கொங்கு வட்டாரம் வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த ஒன்றாகும். இவ்வட்டாரத்தை மையமாகக் கொண்டு பெருமாள் முருகன் படைத்த புதினம், சிறுகதை போன்றவற்றில் பொருளாதாரச் சிந்தனைகளை அறியமுடிகின்றன.

மனித வாழ்விற்கு அடிப்படை ஆதாரமாக அமைவது பொருளாதாரம் ஆகும்.

ஆடம்ஸ்மித் பொருளாதாரம் குறித்து ‘பொருள் என்பது மிகுதியான அதிகாரத்தைத் தன்னகத்தே கொண்டது. பொருளாதார பலம் மூலம் உலகத்தையே மாற்றிப் பார்க்கலாம்’ என்கிறார். பொருளாதாரம் செல்வ வளத்தையும், சமூகத்தின் அனைத்துச் செயல்பாட்டிற்கு அடித்தளமாக அமைவதையும் அறியலாம்.

சமூக மாற்றத்திற்குப் பொருளாதாரம் அடிப்படையாக உள்ளது. பொருளாதாரத்தை முதன்மையாகக் கொண்டு சமூகம் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. இத்தகு வளர்ச்சிக்கு முந்தைய சமூகம் படிநிலை அமைப்பினைப் பெற்று இருந்ததே முக்கிய காரணமாகும்.

சமூகப் படிநிலை அமைப்பினை வர்க்கம் என்கிறார் மார்க்ஸ். வர்க்கங்கள் மூன்றுவிதமான கால வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. அவை அடிமைச்சமூகம், நிலபிரபுத்துவச் சமூகம், முதலாளியம் என்பன.

வர்க்கச் சமுகத்தில் இலக்கியமும், கலையும் பிரிக்க முடியாத ஒன்றாக உள்ளது. மேலும் வர்க்கச்சமுகத்தின் பொருளாதாரச் சிந்தனைகளைப் பதிவுபடுத்துவதில் இலக்கியம் முதன்மையாக உள்ளதை அறியலாகிறது.

நிலவுடைமைச் சமுகத்தில் இருந்த அடிமை வர்க்கம், நிலவுடைமையாளர்களைப் பெருஞ்செல்வந்தர்களாக மாற்றியது. பிரபுக்களைப் பாடிப் புகழ்பவர்களாக புலவர்கள் மாறத் தொடங்கியதற்குப் பொருளாதாரமே மிக முக்கியக்காரணமாகியது. இதனால் படைப்புகள் பல எதார்த்தத் தன்மையில் இடம்பெற்றவில்லை. தனிநபர்களைத் துதிபாடுவதாக அமைந்திருந்தது.

முதலாளித்துவம் சமுகம், மக்களின் உழைப்பை நவீன முறையில் சுரண்டியது. ஏனைய சமுக அமைப்புகளைவிட முதலாளித்துவச் சமுக அமைப்பில் வர்க்கம் என்ற அமைப்பு மிகத் துல்லியமாக வெளிப்படுவதாக அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

மேற்கூலக நாடுகளில், நிறம், வர்க்கம் சார்ந்த பாகுபாட்டில் மக்களிடையே பிரிவினை அமைந்துள்ளது. ஆனால், கீழ்த்திசை நாடுகளில் குறிப்பாக இந்தியாவில் சாதியப் படிநிலை சார்ந்த சமுதாய அமைப்பாக உள்ளதை அறிய முடிகிறது. பொருளாதாரம் சாதியத்தைக் கட்டமைப்பதில் முதன்மை வகிக்கின்றது. இங்கு வர்க்கம் என்பது சாதியப் படிநிலை அமைப்பினைக் கொண்டுள்ளது. அதாவது உயர்ந்த சாதியினர் உயர்ந்த வர்க்கமாகவும் தாழ்ந்த சாதியினர் தாழ்ந்த வர்க்கத்தினராகவும் கருதும் போக்கு அமைந்துள்ளது. ஒருவன் உயர்சாதியில் பிறந்திருந்தால் மட்டும் போதும், பொருளாதாரம் என்பது இரண்டாவது, அவர் உயர் வர்க்கமாக மதிக்கப்படுவர். தாழ்ந்த சாதியில் பிறந்து கோடிக்கணக்கில் பொருளாதாரம் இருந்த போதும், அவர் தாழ்ந்த வர்க்கமாகவே மதிக்கப்படுவர். ஆக இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில், சாதியமே முதன்மையாக அமைந்துள்ளதை அறியலாம்.

இந்தியத் தமிழகச் சூழலில் உயர்சாதி வகுப்பினர்களே நிலவுடைமையாளர்களாக உள்ளனர். உயர்சாதி நிலவுடைமையாளர்களே கிராமத்தின் தலைமைகளாக விளங்குகின்றனர். இவர்களைச் சார்ந்து வாழ்கின்ற மக்களாகத் தலித், வண்ணார், நாடார் போன்றவர்கள் உள்ளனர்.

நிலத்தின் பெரும்பான்மையான வளத்தை நிலவுடைமையாளர்கள் பெற்றுக்கொண்டு, குறைவான ஊதியத்தைத் தலித் மக்களிடம் கொடுக்கின்றனர்.

கொங்கு வட்டாரத்தில் அருந்ததியர், பறையர் இன மக்கள் விவசாயக் கூலிகளாக உள்ளனர். விவசாயக்கூலிகளாக இருந்தபோதிலும், பொருளாதார ரீதியில் முன்னேற்றம் இல்லை.

நிலமானியம் சிதைவு தலித் மக்களுக்குப் பின்னடைவு தந்தது. ஆனால், நிலவுடைமையாளர்கள் முதலாளி வர்க்கமாயினர். இம்மாற்றம் சமூகத்தில் பெரும்புரட்சியைக் கொடுத்தாலும், சாதியம் சார்ந்துதான் பொருளாதாரமும் அமைந்திருந்தது. அதாவது நிலவுடைமையாளர்கள், புதிய தொழில்களைக் கைக்கொண்டு முதலாளிகளாயினர். நிலத்தைச் சார்ந்திருந்த விவசாயக்கூலிகள் தொழிலாளிகளாகினர். இம்மாற்றத்தில் சாதியம் என்பது சேர்ந்தே இருந்தது.

கொங்கு என்பதற்குத் 'தேன்', 'அடர்ந்த காடு' என்ற (பொருள்கள்) பொருண்மை உண்டு. கொங்கு மண்டலத்தைக் குறிக்கும் பழம்பாடல் ஒன்று உள்ளது. அது, வடக்கில் பெரும்பாலையும், தெற்கே பழனி மலையையும், மேற்கே வெள்ளியங்கிரி மலையையும், கிழக்கே குளித்தலையையும் கொண்டதாகும் என்று குறிப்பிடுகிறது. இருந்தபோதிலும் கொங்கு மண்டலம் இன்று சேலம், கோவை, தர்மபுரி மாவட்டங்கள் அடங்கிய ஒரு பகுதியாகவே உள்ளது.

ஆசிரியரின் படைப்புகள் பலவற்றில் கொங்கு மண்டலமே முக்கியக் கதைக்களமாக இடம்பெற்றுள்ளது. இப்பகுதி, காடு, வயல், மக்கள் குடியிருப்பு நிலம் எனும் பாகுபாட்டில் அமைந்துள்ளது. வேளாண்மை முதன்மைத்தொழிலாக

உள்ளது. இவ்வட்டார மக்களின் பொருளாதாரத் தேவையைப் பூர்த்திசெய்வதில் வேளாண்மையே முக்கியப்பங்கு வகிக்கிறது.

கொங்கு வட்டாரத்தில் கிணற்றுப் பாசனத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு வேளாண்மை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. கிணற்றுப் பாசனத்தில் கத்தரிக்காய், வெண்டைக்காய், அவரை, கடலை, சோளம், கம்பு போன்ற பயிர்கள் வேளாண்மை செய்யப்பட்டன. கிணற்று நீர் குடிநீராகவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. வேளாண்மைப் பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, அருகில் உள்ள நகரமாகிய திருச்செங்கோட்டிற்கு விற்பனைக்குக்கொண்டு செல்லப்பெற்றன. இதன் வழியிலான பொருளாதாரம், நிலவுடைமையாளர்களுக்கும், நிலத்தைச் சார்ந்திருந்த விவசாயக்கூலிகளுக்கும் போதுமான அளவிற்கு இருந்தது.

காடுகளில் பயிரிடப்படும் வேளாண்மைப்பொருட்கள் வழியாகவும், பொருளாதாரம் பெறப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது. காடு என்பது தண்ணீர் பற்றாக்குறையாக உள்ள பகுதியைக் குறித்து நிற்கும். காடுகளில் கடலை, சோளம், கேழ்வரகு போன்ற பயிறுவகைகள் வேளாண்மை செய்யப்படுகின்றன. காட்டு வேளாண்மைப் பொருளாதாரம் அதிகமான அளவில் கிடைப்பதில்லை. மழை மிகுதியாக இருக்கும்போது காட்டு வேளாண்மை சிறப்பாக உள்ளதை அறியமுடிகிறது.

கோடைகால வேளாண்மை மழை பெய்யக்கூடிய ஆனி, வைகாசி மாதங்களில் செய்யப்படுகிறது. கோடை காலத்தில் பெறப்படும் பயிர்கள் குறைவான அளவில் உள்ளன. இவற்றில் இருந்து பெறப்படும் பொருளாதாரம் வீட்டின் தேவைக்கும், வேலைசெய்கின்ற கூலிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கும் பயன்படுகிறது. மேலும் கோடைகாலப் பயிர்களுக்கு அதிகமான மதிப்பு இருப்பதால், கவனமாக வேளாண்மை செய்யப்படுவதையும் அறியலாகிறது.

கொங்கு வட்டாரத்தில் பெரும்பாலும் மேட்டாங்காடுகளாக இருப்பதால், பனைமரங்கள் நிறைந்து உள்ளன. பனைமரத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும்

பயன்படக்கூடிய பொருள்களாக உள்ளன. பனைமரங்கள் வழியாக, நாடார் சமூக மக்கள் பொருளாதாரத்தைப் பெறுகின்றனர். குறிப்பாக கள் இறக்குதல், தெளுவு, பனையோலை, பனங்கை, பனங்கிழங்கு ஆகியவற்றின் மூலம் வருமானத்தைப் பெறமுடிகிறது.

கவுண்டர் இனமக்களின் பொருளாதாரம் நிலத்தைச் சார்ந்து அமைந்துள்ளது. பெருநிலவுடைமையாளர்களாக விளங்கும் இவ்வினமக்கள் கடுமையான உழைப்பாளர்களாக உள்ளதை அறியமுடிகிறது. இவ்வின மக்களின் நிலங்களில் கடலை, கரும்பு, எள்ளு போன்ற பணப்பயிர்களும் இதர சிறுதானியப்பயிர்களும் வேளாண்மை செய்யப்படுகின்றன.

ஆதிதிராவிடர்களின் பொருளாதாரம், நிலத்தைச் சார்ந்து அமைந்துள்ளது. இவ்வினமக்களின் பொருளாதாரம் வளம் சார்ந்தது இல்லை. மாறாக வயிற்றுப்பசியைப் போக்குவதற்காக மட்டும் உள்ளது. நிலவுடைமையாளர்களின் நிலத்தையும், பிற தொழில்களையும் சார்ந்து வாழ்க்கை நடத்திவரும் இவ்வினமக்களுக்கு நிலங்கள் எதுவும் இல்லை என்பதை அறியலாகிறது. பெரும்பாலும் நிலவுடையாளர்களின் தோட்டங்களில் பண்ணைக் கூலிகளாக வேலைசெய்து வருகின்றனர்.

முதலியார், செட்டியார் மற்றும் இடைநிலை சாதிகளாகக் கருதப்படும், நாடார், நாவிதர், வண்ணார் போன்றவர்கள், அவரவர்களது குலத்தைச் சார்ந்த வருமானத்தையும், பிற தொழில்களான தறிப்பட்டறை, லாரி, சல்லி நிறுவனங்கள் தரும் கூலியையும் பெறுகின்றனர்.

கொங்கு வட்டாரத்தில் நிலவியல், சாதியப்படிநிலை சார்ந்து பொருளாதாரம் அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. கவுண்டர்கள், முதலியார், செட்டியார் போன்ற இனமக்கள் பொருளாதார வளத்தை இழந்துள்ளனர். ஆதிதிராவிடர், நாடார், நாவிதர், வண்ணார், ஒட்டர் போன்றவர்கள்

பொருளாதாரத்திலும், வாழ்க்கைத்தரத்திலும் பின்னடைந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது.

உலகில் வாழ்ந்து வருகின்ற ஒவ்வொரு மானுட இனத்திற்கும் தனித்தனியான பண்பாட்டுக் கூறுகள் உள்ளதை அறியலாகிறது.

தமிழகத்திற்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகால தொன்மையான வாழ்வியற் கூறுகள் உண்டு என்பதை, பல்வகையான சான்றுகள் வழியாக அறியமுடிகின்றன.

சங்க இலக்கியங்கள் தொடங்கி இன்றைய நவீன இலக்கியங்கள் வரை, வாழ்வியற் கூறுகள் பரந்து அமைந்துள்ளன.

கொங்கு நாட்டு மக்களின் வாழ்வியற் கூறுகளையும், அதன் மதிப்புகளையும் பெருமாள் முருகன் படைப்புகள்வழி அறியமுடிகின்றன.

Ethics என்ற ஆங்கிலச்சொல், Ethos என்ற கிரேக்கச் சொல்லில் இருந்து தோன்றியது ஆகும். Ethics என்ற ஆங்கிலச்சொல்லுக்கு இணையாகத் தமிழில் விழுமியம் என்ற சொல் பயன்பாட்டில் உள்ளது.

அறம், மதிப்பு, விழுமியம் ஆகிய சொற்கள் தமிழில் வெவ்வேறாக இருந்தபோதும், அவை தரும் பொருண்மை 'விழுமியம்' எனும் ஒன்றினையே புலப்படுத்துகிறது.

காலந்தோறும் விழுமியம் குறித்த பதிவுகளைக் காணமுடிகின்றன. விழுமியம் மூன்றுவிதமான வளர்ச்சிநிலைகளைக் கொண்டுள்ளதாக ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

தமிழ் இலக்கியங்களில் விழுமியச் சிந்தனைகளைக் காணமுடிகின்றன. குறிப்பாக அறவிலக்கியங்களில் மிகுதியான வாழ்வியற் விழுமியச் சிந்தனைகளைக் காணலாம்.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூற்கள் அறமாகிய விழுமியத்தைப் பற்றி பேசுவதில் முதன்மையிடம் வகிக்கின்றது. அறவிலக்கியச் சிந்தனைகளைத்

தமிழகத்தில் புகுத்திய பெருமை சமணர்களையும், பௌத்தர்களையும் சாரும் எனலாம்.

சமண, பௌத்த மதங்களை அடியொற்றி எழுந்த சைவ, வைணவ மதங்களும் வாழ்வியற் விழுமியங்களைப் பற்றி பேசின. இதனைத் தொடர்ந்து சிற்றிலக்கியங்கள், உரைநடை இலக்கியங்கள் என தோற்றம் பெற்ற ஒவ்வோர் இலக்கிய வகைக்கும் விழுமியச் சிந்தனைகளைப் போதித்துச் சென்றுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பாக அகவிலக்கியங்களில் இடம்பெறும் மாந்தர்களின் வாழ்வியல் அறங்கள் குறிப்பிடத்தக்கனவாக உள்ளன. தோழியின் அறத்தோடு கூடிய பாங்கு, நற்றாய், தலைவன், பாங்கன் ஆகியோரின் விழுமியப் பண்பு போற்றத்தக்கனவாகும்.

புறப்பாடல்களிலும் சமுதாயம் சார்ந்த விழுமியங்களைக் காண முடிகின்றன. நாட்டுப்பற்றும், சுயநலமின்மையும் இல்லாத பெண்ணின் தியாக உணர்வும் புறப்பாடல்களில் விழுமியங்களாகத் தொனிக்கின்றன.

சமுதாயத்தின் வாழ்வியல் நிலைப்பாடுகளுக்கு ஏற்ப, வாழ்வியற் விழுமியங்கள் பாகுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. அவை தனிமனித விழுமியம், சமூக விழுமியம், அழகியல் விழுமியம், பண்பாட்டு விழுமியம், அறவியல் விழுமியம், பொருளாதார விழுமியம் என்பனவாகும்.

பெருமாள் முருகனின் படைப்புகள் பலவற்றில், பல்வகையான விழுமியச் சிந்தனைகளை அறியமுடிகின்றன. அவை, வேளாண்மை விழுமியங்கள், தனிமனித விழுமியங்கள், சமயம் சார்ந்த விழுமியங்கள், நம்பிக்கை சார்ந்த விழுமியங்கள், மருத்துவம் சார்ந்த விழுமியங்கள் என்பனவாகும்.

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட விழுமியச் சிந்தனைகள் மக்களின் வாழ்வினுடாக பிணைக்கப்பட்டிருப்பதை அறியலாகிறது.

வேளாண்மை சார்ந்த விழுமியத்தில், உழவன் என்பவன், தனக்காக வேளாண்மைத்தொழில் புரியாமல், மண்ணில் வாழ்கின்ற மக்களுக்காக வேளாண்மை செய்கின்ற விழுமியப் பண்பை அறியமுடிகிறது.

வேளாண்மைத் தொழிலுக்கு உதவிபுரிகின்ற கால்நடைகள் பராமரிக்கப்பட வேண்டிய அறப்பண்பினை அறியலாகிறது.

வேளாண்மைத் தொழில் புரிகின்ற மக்கள் அறவழிப்பட்ட சிந்தனையுடையவர்களாக உள்ளனர் என்பதை படைப்புகள் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

தனிமனிதர்கள் கூடிய அமைப்பு சமுதாயம் எனலாம். தனிமனிதர்களின் நலன் காத்தால் மட்டுமே சமுதாயத்தின் நலனும் சிறப்படையும். தனிமனிதர்கள் அறவழிப்பாட்டு, நல்லெண்ணம் உடையவர்களாகத் திகழ்ந்தால், சமுதாயமும் பயனுடையதும். அந்த வகையில் பெருமாள் முருகன் படைப்புகளில் தானாவதி தாத்தா, இறந்துபின் உயிர்த்தெழுந்தவன் ஆகியோர் விழுமியச் சிந்தனை கொண்டவர்களாக உள்ளனர்.

விருந்தோம்பல் பண்பில் சிறந்து விளங்கும் தமிழர்கள், அதே விருந்தோம்பல் சரியாகச் செய்யப்படவில்லை என்றால் உறவை முறித்துக் கொள்ளும் தன்மையையும் காணமுடிகிறது.

மனிதனுக்கு உணவிடல் வேண்டும், எனும் அடிப்படை விழுமியமாக விருந்தோம்பல் அமைந்துள்ளது. விருந்தோம்பலின் சிறப்பினை வள்ளுவரும் தனது குறளில் சுட்டியுள்ளார்.

ஏறுவெயில் நாவலில் வருகின்ற பொன்னையாவின் பாட்டி, தான் வறுமை நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டபோதும், தன்னை நாடிவந்த வேலைக்காரர்களுக்கு உணவளிக்கும் விருந்தோம்பல் பண்பு குறிப்பிடத்தக்கது. கொங்கு வட்டார மக்களின் வழிபாட்டு முறைகளிலும் விழுமியச் சிந்தனைகளை அறியமுடிகின்றன.

ஆளண்டாப்பட்டசி நாவலில் வருகின்ற முத்தண்ணன் தனியாளாக மாறுகின்றபோது, தனக்குத் துணையாக தெய்வத்தின் பிடிமண்ணை எடுத்துக்கொண்டு புதிய வாழ்வைத் தொடங்கப் புறப்படுவதில் இருந்து வழிபாடு மற்றும் நம்பிக்கை சார்ந்த விழுமியப் பண்பினை அறியலாகிறது.

மனிதவாழ்வில் நம்பிக்கை என்பது அடிப்படையானது. நம்பிக்கையே மனித வாழ்வை நடத்துகின்றது எனலாம். இந்நம்பிக்கை காட்சி, கேட்டல், உணர்வு போன்றவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

கண்கள் வழி காணுகின்ற காட்சிகள், மக்களால் மதிக்கத்தக்கப் பண்பினைப் பெற்றுவிடுகின்றன. பசு, மயில், எலி, சிங்கம் போன்ற இயற்கைப் பொருட்கள் கடவுள்களின் வாகனமாக இருப்பதால், அவை காணப்படுகிறபோது, புனிதமும், மதிப்பும் கொடுக்கப்படுகிறது. இச்செயல்பாடு, மக்களிடையே காட்சி சார்ந்த நம்பிக்கை விழுமியாக அமைந்துவிடுகிறது.

பேய் குறித்த நம்பிக்கைகள் கொங்கு வட்டாரத்தில் நிலவுவதை வெயில், கங்கணம், கூளமாதாரி போன்ற புதினங்களில் காணமுடிகின்றன. இனி ஜோசிய நம்பிக்கை விழுமியத்தன்மை இன்றைய நவீன காலங்களிலும் கோலோச்சுவதை அறியமுடிகிறது.

உணர்வு என்பது மனம் சார்ந்து அமைவதாகும். கொங்கு வட்டாரப் பகுதியில் தொலவு போடுதல், சாபமிடுதல் போன்றவை உணர்வு சார்ந்த நம்பிக்கை விழுமியமாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. செயல்வழிகள் நம்பிக்கையில், மக்களின் வாழ்வியற் செயற்பாடுகளில் பின்பற்றப்படுகிற செயல்முறைகளான பயிர்விதைப்பு, திருமணம் போன்ற நற்காரியங்களில் குழந்தைப்பேறில்லாத பெண்கள், கணவனை இழந்த பெண்கள், மேற்குறித்த நற்காரியங்களில் கலந்துகொள்ள முடியாத அவலநிலை சார்ந்த தன்மையினைக் காணமுடிகிறது.

மனித உடல் நலமின்மை காரணமாக மருத்துவம் செய்யப்படுகிறது. இம்மருத்துவம் மனிதர்கள், கால்நடைகள் ஆகிய இரண்டிற்கும் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

இயற்கை மருத்துவத்தில் இலை தழைகள் பயன்படுத்துவதை அறியமுடிகிறது. ஆனால், எந்த வகையான இலை தழை என்று ஆசிரியரால் சுட்டிக்கூறவில்லை. கொங்கு வட்டாரத்தில் இயற்கை மருத்துவம், சீர்படுத்தும் மருத்துவம், நம்பிக்கை மருத்துவம் ஆகியன செய்யப்படுகின்றன.

இயற்கை மருத்துவம், மனிதர்களுக்கும் கால்நடைகளுக்கும் தரப்படுகின்றன. இயற்கை மருத்துவத்தில் இலை தழைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இம்முறை மருத்துவத்தில் மனிதர்களுக்கும், கால்நடைகளுக்கும் கொடுக்கப்படக் கூடிய மருத்துவமுறைகள் குறித்து ஆசிரியரால் குறிப்பிடப்படவில்லை.

நம்பிக்கை மருத்துவம் மனது சார்ந்து அமைந்துள்ளது. நம்பிக்கை மருத்துவம் மனிதர்களுக்கும், கால்நடைகளுக்கும் செய்யப்படுகின்றன.

ஆடுமாடுகள் தின்னக்கூடாத பொருள்களைத் தின்றுவிட்டால், சொக்குப்பாடம் போடப்படுகிறது. ஆட்டின் வயிறு உப்பியிருந்தால், செருப்பால் அடிக்கும் நம்பிக்கை விழுமியத்தை அறியமுடிகிறது.

மாற்று மருத்துவத்தில் இயற்கைப் பொருட்களான இலை தழை கொடுக்கப்படுவதில்லை. மாற்று மருந்துகளான சக்கரை, சோளமாவு போன்ற பொருட்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

மனிதவாழ்வியலில் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையிலான தொடர் ஓட்டத்தில், சமூகம் நலன்கருதியும், தனிமனிதன் சகோதரப்பாங்கோடு இவ்வுலகத்தை அடுத்துவரும் சந்ததிக்கு முடிந்த அளவு, விழுமியப் பண்புகளைக் கற்றுக்கொடுப்பது, இந்தியா போன்ற வளரும் நாடுகளை முன்னேற்றப்பாதையில் கொண்டு செல்லவழி வகுக்கும் என்பது திண்ணம்.

கொங்கு வட்டாரத்தில் வாழ்ந்துவரும் மக்களின் வாழ்வியல் நடைமுறைகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதாக பெருமாள் முருகனின் படைப்புகள் அமைந்துள்ளன.

சாதிய முரண்பாடு, ஏற்றத்தாழ்வு, தீண்டாமை, ஆண்டான் அடிமை போன்ற நிகழ்வுகள் மாறவேண்டும்; களையப்பட வேண்டும் என்பது ஆசிரியரின் சிந்தனையாக உள்ளதை அவரது படைப்புக்கள்வழி அறியமுடிகின்றது.

குறிப்பாக இவ்ஆய்வின்வழி கொங்கு வட்டார மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை அறியமுடிகின்றது. அதோடு கொங்கு வட்டாரத்திற்கு உரிய தனித்தன்மைகளையும் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இதுபோன்ற ஆய்வுகள் மக்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு கூறுவதோடு, வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவும் வழிகாட்டக் கூடியதாகவும் அமையும்.

பழைமையை ஆவணப்படுத்துவதோடு, எதிர்கால சந்ததியினருக்கு அவர்களின் தேவைகளுக்கேற்பப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கான தரவுகளாகவும் இதுபோன்ற படைப்புக்களும் ஆய்வுகளும் அமையும் என்பது திண்ணம்.

துணைநூற் பட்டியல்

துணைநூற்பட்டியல்

முதன்மை ஆதாரங்கள்

1. பெருமாள் முருகன், — ஏறுவெயில்,
காலச்சுவடு பதிப்பகம்,
நாகர்கோவில், முதல் பதிப்பு,
1991.
2. _____, — நிகழ்உறவு
காலச்சுவடு பதிப்பகம்,
நாகர்கோவில், முதல் பதிப்பு,
1992.
3. _____, — நிழல் முற்றம்,
காலச்சுவடு பதிப்பகம்,
நாகர்கோவில், முதல் பதிப்பு,
1993.
4. _____, — திருச்சங்கோடு,
காலச்சுவடு பதிப்பகம்,
நாகர்கோவில், முதல் பதிப்பு,
1994.
5. _____, — கூளமாதாரி,
காலச்சுவடு பதிப்பகம்,
நாகர்கோவில், இரண்டாம் பதிப்பு,
2000.
6. _____, — நீர் விளையாட்டு,
காலச்சுவடு பதிப்பகம்,
நாகர்கோவில், முதல் பதிப்பு,
2000.
7. _____, — கோமுகி நதிக்கரைக் கூழாங்கல்,
காலச்சுவடு பதிப்பகம்,
நாகர்கோவில்,
2000.

8. பெருமாள் முருகன், — **பீக்கதைகள்,**
காலச்சுவடு பதிப்பகம்,
நாகர்கோவில், முதல் பதிப்பு,
1993.
9. _____, — **நீர் மிதக்கும் கண்கள்,**
காலச்சுவடு பதிப்பகம்,
நாகர்கோவில், முதல் பதிப்பு,
2005.
10. _____, — **கங்கணம்,**
காலச்சுவடு பதிப்பகம்,
நாகர்கோவில், இரண்டாம் பதிப்பு,
2007.
11. _____, — **மாதொரு பாகன்,**
காலச்சுவடு பதிப்பகம்,
நாகர்கோவில், முதல் பதிப்பு,
2010.
12. _____, — **ஆளண்டாப்பட்சி,**
காலச்சுவடு பதிப்பகம்,
நாகர்கோவில், முதல் பதிப்பு,
2012.
13. _____, — **வேப்பெண்ணெய்க் கலயம்,**
காலச்சுவடு பதிப்பகம்,
நாகர்கோவில், முதல் பதிப்பு,
2012.
14. _____, — **வெள்ளி சனி புதன் ஞாயிறு**
வியாழன் செவ்வாய்,
காலச்சுவடு பதிப்பகம்,
நாகர்கோவில், முதல் பதிப்பு,
2012.
15. _____, — **பூக்குழி,**
காலச்சுவடு பதிப்பகம்,
நாகர்கோவில், இரண்டாம் பதிப்பு,
2014.

துணைமை நூல்கள்

1. அடைக்கலசாமி, எம்.ஆர்., — **தமிழ் இலக்கிய வரலாறு,**
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,
திருநெல்வேலி, இரண்டாம் பதிப்பு,
1992.
2. அம்பேத்கர், பி.ஆர்., — **இந்தியாவில் சாதிகள்,**
சமூகநீதிப் பதிப்பகம்,
திருப்பூர், முதல் பதிப்பு,
1995.
3. —————, — **சாதியை ஒழிக்க வழி,**
திராவிடர் கழக வெளியீடு,
சென்னை, முதல் பதிப்பு,
2008.
4. அரங்க மல்லிகா, — **தமிழ் இலக்கியமும்**
பெண்ணியமும்,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,
சென்னை,
முதல் பதிப்பு, 2011.
5. அறவாணன், க.ப., — **தமிழ் இலக்கியச் சமூகவியல்,**
தமிழ்க் கோட்டம்,
புதுச்சேரி, முதல் பதிப்பு,
1992.
6. ஆனந்தன், — **இந்தியாவில் தேசிய இனங்களும்**
தமிழ்த் தேசியமும்,
தங்கம் பதிப்பகம்,
கோபிச்செட்டிப்பாளையம்,
முதல் பதிப்பு, 1997.
7. இராமகிருட்டிணன், — **தமிழக வரலாறும் தமிழர்**
பண்பாடும்,
சர்வோதய இலக்கியப் பண்ணை,
மதுரை,
2010.

8. இராமமூர்த்தி, ச., (பதி.ஆ.), — செவ்வியல் இலக்கியங்களில் வாழ்வியல் விழுமியங்கள், செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், சென்னை, முதல் பதிப்பு, 2015.
9. இளவரசு, இரா., — கொங்கு வட்டாரப் புதினங்களில் மக்கள் வாழ்வியல், நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, முதல் பதிப்பு, 2010.
10. கலியப்பெருமாள், எஸ்., — தமிழர் உண்மை வரலாறு, பாலம் பதிப்பகம், சென்னை, முதல் பதிப்பு, 2010.
11. கலியப்பெருமாள், கா., (தொகு.ஆ.), — உலகத் தமிழர் பண்பாட்டுக் களஞ்சியம் (பகுதி-2), வள்ளலார் அன்பு நிலையம், மலேசியா, ஈரோ, 2005.
12. கலியாணசுந்தரனார், திரு.வி., — தமிழ்ச்சோலை அல்லது கட்டுரைத் திரட்டு பகுப்பு, அரசி புக் டிப்போ, சென்னை.
13. _____, — பெண்ணின் பெருமை, பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை. 1992.
14. கிருட்டிணசாமி, வெ., — இருபதாம் நூற்றாண்டு இலக்கியம், அருள் ஆனந்தர் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, கருமாதூர், முதல் பதிப்பு, 1999.

15. குருசாமி, மா.பா., — **சர்வோதயம்,**
காந்தி இலக்கியச் சங்கம்,
மதுரை, முதல் பதிப்பு,
2012.
16. குளோறியா சுந்தரமதி, எல்., — **இலக்கியக் கொள்கை,**
பாரி நிலையம்,
சென்னை, முதல் பதிப்பு,
1966.
17. _____, — **இலக்கியக் கல்வியும்**
பகுப்பாய்வும்,
மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம்,
சிதம்பரம், முதல் பதிப்பு, 2001.
18. கேசவன், கோ., — **தலித் அரசியல்,**
சரவண பாலு பதிப்பகம்,
விழுப்புரம், முதல் பதிப்பு,
1998.
19. _____, — **பாரதி முதல் கைலாசபதி வரை,**
அகரம் பதிப்பகம்,
கும்பகோணம்,
1998.
20. கோமதி நாயகம், பி., — **தற்கால அரசியல் கொள்கை,**
ஸ்ரீநாரணம்மாள் பதிப்பகம்,

1984.
21. கைலாசபதி, க., — **தமிழ்நாவல் இலக்கியம்,**
குமரன் பதிப்பகம்,
சென்னை,
2010.
22. _____, — **சமூகவியலும் இலக்கியமும்,**
குமரன் பதிப்பகம்,
சென்னை,
2009.

23. கைலாசபதி, க.,
— இலக்கியமும் திறனாய்வும்,
குமரன் பதிப்பகம்,
சென்னை,
2007.
24. சக்திவேல், சு.,
— நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு,
மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
சிதம்பரம்,
2006.
25. சங்கர வள்ளிநாயகம், அ.,
— தமிழ் அமுது,
குறளகம்,
கோவில்பட்டி,
2002.
26. சச்சிதானந்தன், வை.,
— ஒப்பிலக்கியம் அறிமுகம்,
ஆக்ஸ்போர்ட் யுனிவர்சிட்டி பிரஸ்,
சென்னை.
27. சண்முகசுந்தரம், சு.,
— தலித்தியம்,
காவ்யா,
பெங்களூர்,
1996.
28. சண்முகநாதன், ஐ.,
— இருபதாம் நூற்றாண்டு வரலாறு,
பூம்புகார் பதிப்பகம்,
சென்னை, 2003.
29. சந்தானம், மு.,
— தமிழர் பண்பாடு,
தமிழ்த்துறை,
அருள் ஆனந்தர் கல்லூரி,
கருமாதூர்,
1998.
30. சந்திரா, சு.,
— தொன்மவியல் கட்டுரைகள்,
அறிவுப் பதிப்பகம்,
சென்னை,
2009.

31. சம்பத், இரா.,
— புதுக்கவிதையில் இலக்கிய இயக்கம், உமா பதிப்பகம், புதுவை, 1992.
32. சிவசுப்பிரமணியன், ஆ.,
— தமிழகத்தில் அடிமைமுறை, காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், 2007.
33. சீனிவேங்கடசாமி, மயிலை.,
— கொங்குநாட்டு வரலாறு, பாவை பதிப்பகம், சென்னை, 2009.
34. _____,
— பழங்காலத் தமிழர் வாணிகம், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பி லிட்., சென்னை, 1995.
35. _____,
— சமயங்கள் வளர்த்த தமிழ், நாம் தமிழர் பதிப்பகம், சென்னை, 2005
36. சுந்தரமூர்த்தி,
— நடையியல் சிந்தனைகள், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 1994.
37. சோமலே,
— தமிழ்நாட்டு மக்களின் மரபும் பண்பாடும், நேஷனல் புக் டிரஸ்ட், இந்தியா.
38. ஞானசம்பந்தன், அ.ச.,
— இலக்கியக் கலை, தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், திருநெல்வேலி, 1953.

39. ஞானமூர்த்தி, தா.ஏ., – இலக்கியத் திறனாய்வியல், ஐந்திணைப் பதிப்பகம், சென்னை, 1986.
40. தண்டபாணி, (உரை.ஆ.), – நன்னூல் விருத்தியுரை, பாரி நிலையம், சென்னை, 2003.
41. தமிழ்ச்செல்வன், ச., – அரசியல் எனக்குப் பிடிக்கும், பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை, 2008.
42. தர்மராஜன், நா., – மராக்ஸ் எங்கெல்ஸ் லெனின், முன்னேற்றப் பதிப்பகம், மாஸ்கோ, 1985.
43. தர்மராஜன், நா., – எங்கெல்ஸ், கருத்துப் பட்டறை, மதுரை, 2008.
44. நச்சினார்க்கினியர், (உரை.ஆ.), – தொல்காப்பியம் – பொருளதிகாரம், திருநெல்வேலி, 1966.
45. நடராசன், தி.சு., – திறனாய்வுக்கலை, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பி லிட்., சென்னை, 2008.
46. _____, – கவிதை இயற்றுவது எப்படி? நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பி லிட்., சென்னை, 2011.
47. _____, – தமிழின் பண்பாட்டு வெளிகள், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பி லிட்., சென்னை, 2006.

48. நாராயணன், ஜெ.,
— சமூகவியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள், தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், சென்னை, 1964.
49. நாராயண வேலுப்பிள்ளை, எம்., (உரை.ஆ.),
— திருக்குறள் உரை, நர்மதா பதிப்பகம், சென்னை, 2009.
50. பக்தவத்சலபாரதி,
— தமிழர் மானிடவியல், மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம், சிதம்பரம், 2002.
51. பஞ்சாங்கம், க.,
— தொன்மத் திறனாய்வு,, அன்னம் பதிப்பகம், தஞ்சாவூர், 2005.
52. _____,
— தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு, அன்னம் பதிப்பகம், தஞ்சாவூர், 2007.
53. பன்னீர்செல்வம், க.,
— பெருமாள் முருகன் படைப்புகளும் கொங்குநாட்டு வாழ்வியலும், காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை, முதல் பதிப்பு, 2012.
54. பாரதியார்,
— பாரதியார் கவிதைகள், பாரதி பதிப்பகம், சென்னை, 1953.
55. பாலா,
— திண்ணைகளும் வரவேற்பறைகளும், கவிதா பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை, 2006.

56. பிரேம் — ரமேஷ்,
— கட்டுரையும் கட்டுக்கதையும்,
மருதா பதிப்பகம்,
சென்னை.
57. பிள்ளை, கே.கே.,
— தமிழக வரலாறு மக்களும்
பண்பாடும்,
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை, 2007.
58. பெரியார் தந்தை,
— பெண் ஏன் அடிமையானாள்?
பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சார
நிறுவன வெளியீடு,
சென்னை,
2004.
59. மகாத்மா காந்தி,
— வகுப்பு ஒற்றுமை,
காந்திய இலக்கியச் சங்கம்,
மதுரை.
2012.
60. மகாலிங்கம், ப.,
— திரு.வி.க.வின் சமுதாய நோக்கு,
செல்லம் பதிப்பகம்,
சென்னை, 1998.
61. மணவாளன், அ.அ.,
— இருபதாம் நூற்றாண்டின்
இலக்கியக் கோட்பாடுகள்,
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை,
2002.
62. மதன், மணவை.,
— சுற்றுச்சூழல் அபாய நிலை,
கங்கை புத்தக நிலையம்,
சென்னை,
1998.
63. மறைமலை, சி.இ.,
— இலக்கியமும் சமூகவியலும்,
மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
சிதம்பரம், 1991.

64. மாணிக்கம், வ.சுப., (உரைஆ.), — **தமிழ்க்காதல்,**
பாரி நிலையம்,
சென்னை, 1981.
65. மாணிக்கவாசகன், ஞா., — **திருக்குறள் உரை,**
உமா பதிப்பகம்,
சென்னை, 2015.
66. மாதவன், சு., — **தமிழ் அற இலக்கியங்களும்**
பெளத்த சமண அறங்களும்,
செம்மொழி வெளியீடு,
தஞ்சாவூர், 2008.
67. மார்க்ஸ், அ., — **ஒவ்வொன்றுக்கும் பின்னாலும்**
ஓர் அரசியல்,
புலம் வெளியீடு,
சென்னை, 2009.
68. மார்க்ஸ், அ. ரவிக்குமார்,
வேல்சாமி, (தொகு.ஆ.), — **தேசியம் ஒரு கற்பிதம்,**
விடியல் பதிப்பகம்,
கோவை,
1994.
69. மீனாட்சி சுந்தரன், தெ.பொ., — **தமிழ் இலக்கிய வரலாறு**
(சங்க காலம்),
சர்வோதய இலக்கியப்பண்ணை,
மதுரை,
1981.
70. முத்துமோகன், — **ஏகம் அநேகம் சாதியம்,**
பாரதி புக் ஹவுஸ்,
மதுரை, 2003.
71. மெய்யப்பன், (பதி.ஆ.), — **திருக்குறள் தெளிவுரை,**
மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
சென்னை,
1995.

72. வரதராசன், மு.,
— **மழந்தமிழ் இலக்கியத்தில்
இயற்கை,
பாரி நிலையம்,
சென்னை, 2006,**
73. _____,
— **இலக்கிய மரபு,
பாரி ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ்,
சென்னை,
2000.**
74. வல்லிக்கண்ணன்,
— **புதுக்கவிதையின் தோற்றமும்
வளர்ச்சியும்,
அகரம் பதிப்பகம்,
தஞ்சாவூர்,
1998.**
75. வானமாமலை, நா.,
— **தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும்,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,
சென்னை,
2007.**
76. விசுவநாதன், அ.,
— **சமுதாயச் சிந்தனைகள்,
மங்கை பதிப்பகம்,
காரைக்குடி,
1996.**
77. விமலானந்தம், ம.து.ச.,
— **தமிழ் இலக்கிய வரலாறு,
அபிராமி பதிப்பகம்,
சென்னை,
2002.**
78. வின்சென்ட், இலா.,
— **தமிழ் நிலமும் இனமும்?
பாரதி புத்தகாலயம்,
மதுரை,
2010.**

79. விஜய் சங்கர், ஆர்.,
— **உழைப்பின் உயர்வும் மனிதநேய மாண்பும்,**
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,
சென்னை,
2005.
80. வேங்கடாசலபதி, ஆ.இரா.,
— **நாவலும் வாசிப்பும்,**
காலச்சுவடு பதிப்பகம்,
நாகர்கோவில், 2002.
81. வேலுப்பிள்ளை, ஆ.,
— **தமிழ் இலக்கியத்தில் காலமும் கருத்தும்,**
குமரன் பதிப்பகம்,
சென்னை,
2004.
82. வேல்சாமி, பொ.,
— **கோவில்-நிலம்-சாதி,**
காலச்சுவடு பதிப்பகம்,
நாகர்கோவில், 2007.
83. ராகவேந்திர ராவ்,
— **பாபாசாகிப் அம்பேத்கர்,**
சாகித்திய அக்காதெமி,
புதுதில்லி, 2000.
84. ராகு,
— **புதிய நோக்கில் படைப்பிலக்கியம்,**
மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
சிதம்பரம், 1985.
85. ஸ்டாலின் ராஜாங்கம்
(தொகு.ஆ.),
— **சாதி இன்று தலித்**
செயல்பாட்டிற்கான
சிந்தனையாளர் வட்டம்,
புதுச்சேரி,
2013.

ஆங்கில நூல்கள்

1. Peter Arockiadoss, S.J., – **Equal and Free**,
Vaigai Publication,
Chennai, 2010.
2. Pillay, K.K., – **The Caste System in Tamilnadu**,
University of Madras, 1977.
3. Sanjay Bhattacharya, – **Social Work**,
An Integrated Approach,
New Delhi, 2003.

கலைக்களஞ்சியங்கள் – அகராதிகள்

1. கந்தையா, ந.சி., – **செந்தமிழ் அகராத்**,
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை, 1999.
2. சுப்பிரமணியன், (பதி.ஆ.), – **க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ்**
அகராத்,
க்ரியா,
சென்னை, 1992.
3. பாலுசாமி, நா., – **வாழ்வியற் களஞ்சியம்**,
(தொ.1, 8, 10)
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சை, 1992.

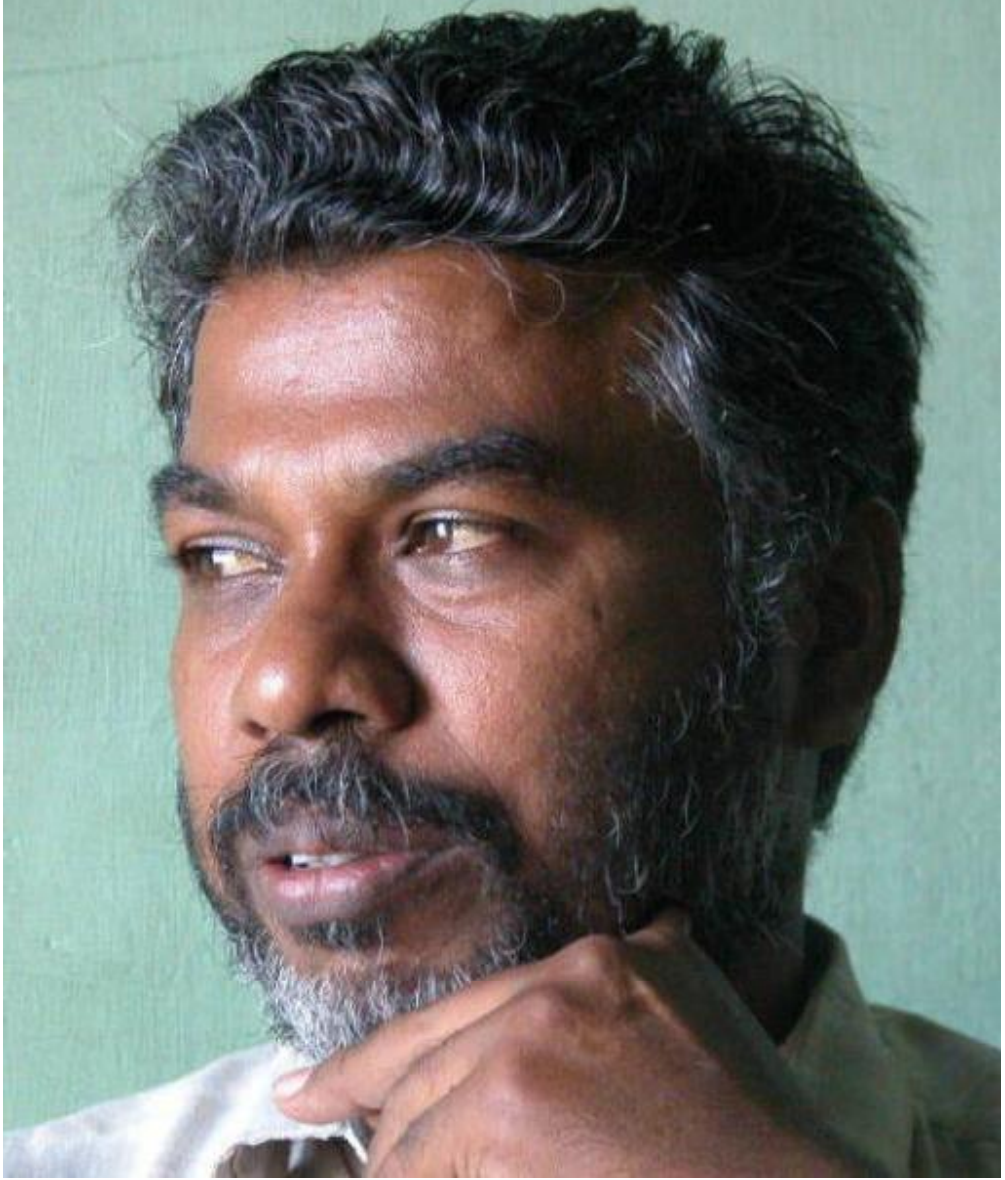
இதழ்கள்

1. உங்கள் நூலகம், – **நியூ செஞ்சுரி வாசகர் வாசகம்**,
சென்னை, பிப்ரவரி 2015.
2. காலச்சுவடு, – **காலச்சுவடு**,
நாகர்கோவில்,
ஜனவரி, 2014.

பின்னிணைப்பு-1

படைப்பாசிரியர் பெருமாள் முருகன் அவர்களின் நிழற்படம்

பின்னிணைப்பு-2

வினாநிரல்

ஆய்வுத்தலைப்பு :	பெருமாள் முருகன் படைப்புக்களில் வாழ்வியற் சிந்தனைகள்
ஆய்வாளர் :	திருமதி இ.பூமாரி, பள்ளி ஆசிரியை
பதிவு எண் :	701/2012-2013 (பகுதி நேரம்)
நெறியாளர் :	முனைவர் ச.இராமமூர்த்தி

1. தங்களின் இயற்பெயர் மற்றும் புனைப்பெயர் கூறுங்கள்?
2. தங்கள் பிறப்பு மற்றும் கல்வி குறித்துச் சொல்லுங்கள்?
3. தங்களின் குடும்ப நிலவரம் பற்றிக் கூறுங்கள்?
4. இதுவரை வெளியான தங்களின் படைப்புக்களின் பட்டியல் தர இயலுமா?
5. தங்கள் படைப்புக்களுக்குக் கிடைத்த வரவேற்புகள், பரிசுகள், விருதுகள் பற்றிக் கூறுங்கள்?
6. தங்கள் படைப்புக்கள் ஏதாவது பள்ளி, கல்லூரிப் பாடத்திட்டத்தில் இடம்பெற்றுள்ளனவா? ஆம் எனில் அவை எவை?
7. தங்களது அனைத்துப் படைப்புக்களிலும் நாமக்கல் சுற்றுவட்டாரப் பகுதிகளே களங்களாக இடம்பெற்றுள்ளன. இதற்கான பின்புலம் எதுவாக இருக்க முடியும்?
8. தங்களின் படைப்புக்களில் வருகின்ற பாத்திரங்களின் பெயர்கள் பெரும்பாலும் ஒரேமாதிரியான பெயர்களைக் கொண்டிருக்கக் காரணம் என்ன?
9. மேல்தட்டு இனவர்க்கங்களைக் குறித்த கருத்துக்கள் தங்களது படைப்புக்களில் காணமுடிகின்றன. அவர்களது எதிர்வினைகள், விமரிசனங்களை எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்கின்றீர்கள்?
10. தங்களது அனைத்துப் படைப்புக்களுக்கும் வரும் விமரிசனத்தையும் வரவேற்பையும் எவ்விதமான அடிப்படையில் எதிர்கொள்கின்றீர்கள்?
11. தங்களது கதைகளின் களங்கள் ஒரே மாதிரியான களங்களாக அமைவதற்குரிய காரணம் கூறுக.

12. தங்கள் படைப்புக்களில் கிராமத்தையும் இயற்கையையும் மிகுதியாகப் பதிவுபடுத்தியதற்கு பின்புலம் எது?
13. யதார்த்தம், கற்பனை இவ்விரண்டில் எதை அதிகமாக உங்கள் படைப்புக்களில் பயன்படுத்த விரும்புகின்றீர்கள்? காரணம் சொல்லுங்கள்?
14. பன்முகப் படைப்பாளராக விளங்கும் தங்களுக்குப் பிடித்த இலக்கிய வடிவம் எது? ஏன்?
15. தங்களின் பெரும்பான்மையான படைப்புக்களில் தலித் மற்றும் கவுண்டர் இனமக்கள் குறித்து பதிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. தலித்துக்கள் அனைத்து நிலைப்பாடுகளிலும் சமநிலையைப் பெற தலித்துக்கள் முதலில் செய்ய வேண்டியது என்ன?
16. தலித்துக்கள் மனிதநிலையில் இருந்து ஒடுக்கப்படுவதைப் பதிவுபடுத்துவதன் மூலம் அவர்களுக்கு விமோசனம் கிடைத்துவிடுமா? இது பற்றிய தங்கள் கருத்து?
17. நாமக்கல் மாவட்டத்தில் தலித்துக்கள் கல்விநிலையை தற்போது அடைந்துவிட்டார்களா?
18. அதிகார வர்க்கமாக விளங்கும் கவுண்டர் இனமக்கள் தலித்துக்களை இன்று எந்த மாதிரியான கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கின்றனர்?
19. பண்ணையம், மாராயம் போன்ற அடிமைமுறை வேலைகள் கொங்கு நாட்டில் இன்றும் தொடர்கின்றதா?
20. தங்கள் படைப்புக்களில் சக்கிலியர் இனமக்கள் குறித்த பதிவுகள் அதிகமாக உள்ளன. தலித்துக்களான பறையர், பள்ளர் பற்றிய குறிப்புகளோ, பாத்திரங்களோ இடம்பெறாததற்குக் காரணம் என்ன?
21. தங்கள் படைப்புக்கள் இவ்வாறு சாதிய முறைகளைப் பின்பற்றுவதன் நோக்கம் என்ன?
22. அரசு, தலித்துக்களுக்கு இடஒதுக்கீடு முறைகளை அனைத்துத் துறைகளிலும் செய்து தருகின்றது. ஆனால் தலித்துக்கள் வாழ்க்கை மேம்பாடு அடையவில்லை. இதற்குக் காரணம் விழிப்புணர்வு இன்மையா? அல்லது வேளாண்மை சார்ந்த தொழில்களில் ஈடுபடுவதா?
23. ஒரு படைப்பாளர் என்கின்ற முறையில் தலித்துக்கள் பற்றிய உங்களின் மதிப்பீடு எதுவாக இருக்க முடியும்?
24. தலித்துக்கள் அல்லாதவர்கள், தலித்துக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய பணி எதுவாக இருக்க முடியும்?
25. ஒரு படைப்பாளர் என்கின்ற முறையில் தாங்கள் எத்தகைய சமுதாயத்தைக் காண விரும்புகின்றீர்கள்?
26. தங்கள் படைப்புக்களுள் தங்களை மிகவும் கவர்ந்த, அல்லது மிகவும் பிடித்தமான படைப்பு எது? ஏன்?

27. தாங்கள் ஒரு பேராசிரியர் என்கின்ற முறையில் மாணவ சமுதாயம் பற்றிய பதிவுகள் தங்கள் படைப்புக்களில் பதிவு செய்யப் பெற்றுள்ளனவா?
28. தங்களைப் பாதித்த அல்லது கோபப்படுத்திய நிகழ்வுகளைப் படைப்புக்களில் பதிவு செய்துள்ளீர்களா? ஆம் எனில், அப்படைப்பு எது?
29. படைப்பாளர் என்கின்ற முறையில் இன்றைய இளைய தலைமுறையினருக்குத் தாங்கள் தரும் அறிவுரை?
30. தங்கள் படைப்புக்களை ஆராய்ந்து இதுவரை எத்தனைபேர் எம்.ஃபில்., முனைவர் பட்டம் பெற்றுள்ளனர்?

ஆகிய வினாக்கள் அடங்கிய வினாநிரலை அனுப்பி, நேர்காணலுக்குத் தாங்களுக்கு உகந்த ஒரு நாளினைக் கூறுங்கள் என்று விண்ணப்பம் செய்தேன். சில நிகழ்வுகளால் பலமுறை முயன்றும் அவரைச் சந்திக்க இயலவில்லை என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.